

श्री
प्रकरणमाला.

ठ कर्मग्रन्थ टबार्थ सहित.

चतुर्विध श्री संघने पठन पाठनार्थे

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. रवचंद जयचंदे स्थापन करेली

श्री जैन विद्याशाला

तरफथी ऊवेरी ठोटालाल लल्लुभाई,

मोशीवामानी पोल-अमदावाद.

सर्व हक प्रसिद्ध कर्तानि स्वाधीन छे.

चोथी आवृत्ति

अमदावाद:

निर्गल प्रिंटिंग प्रेसपां लल्लुभाई ईश्वरदास त्रिवेदीए छाप्युं.

संवत् १९६४.

सन्ने १९०८.

किम्मत एक रुपियो.

10/-

पुस्तकनो नंबर.-

लेनारुं नाम.

પ્રસ્તાવના.

“ પ્રકરણમાલા ” ગ્રન્થની ત્રણ આવૃત્તિયો લખી જવાથી તેમાં સુધારો વધારો કરી આ ચોથી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવી છે. ગુજરાતી જાણામાં સંસ્કૃત લિપિથી ટકાર્થ સહિત ઠ કર્મગ્રન્થો તથા મિષ્ટ્યાત્વકુલક, તથા આત્મકુલક તથા સમવસરણ પ્રકરણનો ઝમેરો થવાથી પ્રથમના કરતાં પુસ્તકનું કદ વધારું થયું છે. સઘલો સ્વધર્મવલંબી વર્ગ તેનો સંપૂર્ણ લાજ ટૂટથી લઈ શકે માટે તેની કિંમત જુજ માત્ર એકજ રૂપિયો રાખવામાં આવી છે; રોકલ આઠ પેજી ચોપન પંચાવન ફોર્મનું પુસ્તક માત્ર જુજ કિંમતથી મલશે. સઘલાં સ્ત્રી, પુરુષોને ધર્મ સંબંધી જ્ઞાન થાય, વાચનની અજિરુચિ વધે અને જૈનમતનું રહસ્ય તેમના જાણવામાં તથા સમજવામાં આવવાથી ધર્મનો ફેલાવો વિશેષ થાય, એ નિર્વિવાદ છે, જ્ઞાનનો અજાવ હોય ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ કર્મ નિર્કારા થઈ શકે નહિ. કર્મ નિર્કારા થવાથીજ જીવને સિદ્ધ પદ પ્રાપ્ત થાય છે. કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ લાખ્યું હોય તોજ વીતરાગ પ્રણિત ધમનું પવિત્ર રહસ્ય સ્વરૂપ સમજાય છે. સદરહુ ગ્રન્થમાં શા માણલા છવિશા વિષયો ધર્મજિજ્ઞાસુને કેટલા ઉપયોગી છે તે વાંચ્યાથી સહજ અનુજવાશે. સૂક્ષ્મ તથા સ્થૂલ બુદ્ધિના સર્વ મનુષ્યોને ધર્મ જિજ્ઞાસા સર્વી છે. સંસ્કૃત કિંવા માગધી નહિ જાણનાર વર્ગને સ્વજાણામાં સમજવાને આ વિષે સરલ રસ્તો છે. બાલક, સ્ત્રીયો તથા થોડું જાણેલા પુરુષોને પહેલાં ટુંકો પદાર્થ—ટકાર્થ સમજવાની આવશ્યકતા છે. ટુંકો અર્થ સમજાયાથી આગલ ટીકાનો વિસ્તારવાલો અર્થ સમજવાની તથા ધારણ કરવાની શક્તિ

તેમનામાં વધે છે. જીવિષ્યમાં બુદ્ધિને કેલવી તેને ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ
 સંસ્કાર ધવાથી યથાર્થ જ્ઞાન સંપાદન થાય છે. સર્વને યથાર્થ
 જ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય એ વિદ્યા શાલાનો ઉદ્દેશ છે; તે શિષ્ય થવો સ
 ઘલા જૈન બંધુત્વના હાથમાં છે—‘શુભ્રં જવતુ.’

શ્રમદાવાદ—નોસીવામ્નાની પોલ.

विषयानुक्रमणिका.

सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.	सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.
१	जीवविचार सूत्रार्थ	१	१५	शीलकुलक	१५८
२	नवतत्त्व (जीवतत्त्व)	११	१६	तपकुलक	१६३
	अजीवतत्त्व	१४	१७	ज्ञावकुलक	१६९
	पुन्यतत्त्व	१६	१८	उपदेशरत्नकोश	१७४
	पापतत्त्व	१७	१९	शाश्वताजिननामादि	
	आश्रवतत्त्व	२१		संख्यास्तवन	१८०
	संवरतत्त्व	२३	२०	त्रीलोकचैत्यबिंबसंख्या	१८८
	नीर्जरातत्त्व	२५		अषोडशलोकमांजिनस्तुवनबिं.सं.,,	
	बन्धतत्त्व	२७		उर्ध्वलोकमांजिनस्तुवन बिं. सं.,,	
	मोक्षतत्त्व	२८		तीर्थालोकमां चैत्य बिं, सं. १८९	
३	चौविस संस्कृत	३३		त्रीजगसंख्या	१९०
४	संघयणीप्रकरण	४४	२१	शत्रुंजयलघुकल्प	१९१
५	चैत्यवन्दन ज्ञाप्य	५१	२२	रत्नाकरपचीली	१९७
६	गुरुवन्दन विधि ज्ञाप्य	६७	२३	मिथ्यात्वकुलक	२०७
७	प्रत्याख्यान ज्ञाप्य	७७	२४	आत्मकुलक	२१४
८	इन्दीयशतक	९०	२५	समवसरण प्रकरण	२२७
९	वैराग्यशतकसूत्रशब्दार्थ	११४	२६	कर्मग्रन्थ (कर्मग्रन्थपेक्षो)	२३७
१०	अज्ञव्य कुलक	१३९		कर्मग्रन्थ बीजो	२६५
११	पुण्यकुलक	१४१		कर्मग्रन्थ त्रीजो	२८५
१२	पुन्यपापकुलक	१४४		कर्मग्रन्थ चोशो	३०३
१३	गौतमकुलक	१४८		कर्मग्रन्थ पांचमो	३४५
१४	दानकुलक	१५३		कर्मग्रन्थ षष्ठो	३९८

શ્રી અમદાવાદ જૈન વિદ્યાશાલામાં વેચાતાં પુસ્તકોનું સૂચિપત્ર.

૩-૦-૦	આશ્લવિધિ (ધાવકની સમાચારી)	શાસ્ત્રી
૧-૨-૦	સુલસાચરિત્ર (બાંધેલી ચોપડી)	"
૧-૦-૦	સુલસા ચરિત્ર (છુટાપાનાં)	"
૨-૦-૦	મરતેશ્વરજીતિ	ગુજરાતી
૦-૮-૦	સમકિત કૌતુહી	"
૦-૨-૦	સંબોધ સત્તરી	"
૧-૪-૦	પર્યૂષણ મહાત્મ્ય બાલાવબોધ	શાસ્ત્રી
૩-૦-૦	સંજ્ઞાયમાલા	"
૧-૦-૦	પ્રકરણમાલા ૭ કર્મપ્રગ્થ સાથે	
૦-૬-૦	સિંદુરપ્રકરણ	"
૦-૪-૦	દેવસીરાટપ્રતિક્રમણ	"
૨-૮-૦	ઋષિમંડલ પૂર્વાશ્લ	"

આ નીચેના પુસ્તકોની કિંમત મૂલ કીંમત કરતાં ઘટાડેલી છે તથા તે હવે પછી ઘટાડેલી કીંમત પ્રમાણે વેચાશે.

મૂલ કિંમત, ઘટાડેલી કીંમત.

૧-૮-૦	૧-૦-૦	દેવસીરાટ પ્રતિક્રમણ અર્થ વિનાની ગુજરાતી.
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પંડિત ધીરવિજયજી કૃત પૂજા સંગ્રહ શાસ્ત્રી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	જયાનંદ કેવલીનો રાસ ગુજરાતી
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પૂજાસંગ્રહ પદ્મવિજયજીકૃત તથા રૂપવિજયજીકૃત શાસ્ત્રી
૧-૦-૦	૦-૧૨-૦	સ્નાન પંચાશિકા ગુજરાતી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	દેવવંદનમાલા શાસ્ત્રી
૦-૧૨-૦	૦-૮-૦	શત્રુજયતીર્થ મહાત્મ્ય સાર ગુજરાતી
૨-૦-૦	૧-૧૦-૦	પંચપ્રતિક્રમણ તથા નવસ્મરણ અર્થ સહિત શાસ્ત્રી
૨-૮-૦		સીલોપદેશમાલા.

૦-૮-૦ પ્રકરણમાલા ૭ કર્મપ્રગ્થ મોઢાટી સંઘયળી શ્લેષ સમાસ ધીંગેરે મૂલ.

નીચેનું પુસ્તક વિદ્યાશાલા તરફથી છપાય છે:

ઋષિમંડલજીતિ ભાષાંતર.

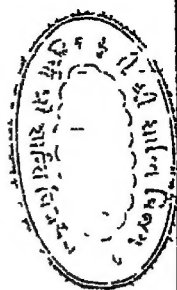
આ પુસ્તકો શીવાય મુંબઈવાલા અમિતી માળેકે છપાવેલાં સર્વે પુસ્તકો તથા તીર્થના નકશા મુંબઈની કીંમત પ્રમાણે વિદ્યાશાલામાંથી વેચાતાં મળે છે.

શ્રી જૈનવિદ્યાશાલા.

મું. ઢોશીવાલાની પોલ—અમદાવાદ.

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

त्रण जुवनमां दीवा समान श्री वीरजिनने ।

नमिने कहुं बुं अजाणने जाणवाने अर्थे ॥

जुवणपईवं वीरं । नमिऊण जणामि अबुहबोहत्तं ॥

जीवनं स्वरूप कांडंक । जेम कहुं ठे पूर्वनां आचार्योये तेम ॥१॥

जीवसरूवं किंचिवि । जह जणिअं पुवसूरिहिं ॥ १ ॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी एवे जेद ठे । तस हालता चा
लता थावर थीर ए वे जेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ५ जेद प्रज्वी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।

ए पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढविजलपुजलणइवाऊठावणस्सईयावरानेया ॥३॥

फटिक मणि रत्न परवालां । हिंगलोक इरुताल मणसील पारो ॥

फलिहमणिरयणविहुमहिंगुलहरियालमणसिलरसिंदा ।

सोना आदि धातु खनी । रमची अरणेटो पाषाण पारेवो ते
कुणो पाषाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धाठ सेढी । वन्नी अरणेटय पळेवा ॥ ३ ॥

अवरख वख रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

एम माटी पथरनी जात्यो अनेक ठे ॥

अप्रय तूरी ऊसं । मदी पाहाण जाईच णेगा ॥

सुरमो काळो रातो आदि सिंघव साजी समुद्र लवणादी । एम प्र
श्वीकायना जेद ए आदे देइने ॥ ४ ॥

सोवीरंजण लोणाइ । पुढाव जेयाइ ईचाई ॥ ४ ॥

जुमी ते कूप आदिनां आकाश ते मेघनां पाशी । तसनां हिमनां
करानां खिल घासनां धूअरनां ॥

जोमं तरिस्क मुदगं । उसा हिम करग हरितणू महिया ॥

होय श्रीज्या धी जेवां वैमान आधार जल आदे देइने ।

जेद अनेक अप्कायना ॥ ५ ॥

हुंति घणोदहि माई । जेया णेगाउ आउस्स ॥ ५ ॥

निर्धूम अंगारानो जालानो जरसाम्चनो । उल्कापातनो वज्रनो
कणीयानो बीजली आदेनो ए ॥

इंगाल जाल मुम्मुर । उक्का सणि कणग विजु माईया ॥

अग्निकाय जीवना जेद । जाणवा नीपुणपणानी बुद्धीए करीने ॥ ६ ॥

अगणिजियाणं जेया । नायवा निणबुद्धीए ॥ ६ ॥

उज्जट वा उंचो वायरो ठकली पमे ते वायरो । मंरुलवायरो

वंटोलीयो महावात घोमो घोमो वात ते वात गुंज्य वात ॥

उप्रामग उकलिआ । मंरुलि मह सुद्र गुंजवायाय ॥

घनवात श्रीज्या धी समान तनवात ताव्या धी समान ए आदी ।

जेद निश्वे वायुकायना ॥ ७ ॥

घण तणु वाया ईया । जेया खलु वाउकायस्स ॥ ७ ॥

हवे वनस्पतीना वे जेद साधारण ? प्रत्येक ॥ वनस्पतीना जीव

वे प्रकारे सूत्रे कह्या ठे ॥

साधारण ? पत्तेआइ । वणसईजीवा उहा सुए जणिया ॥

जेमने अनंता जीवने शरीर । एक होय साधारण तेने कहीये ॥८॥

जेसि मणंताण तणू । एगा साहारणा तेऊ ॥ ८ ॥

सूरणादी कंद उगता सणगा नवा फाखनी कुंषलो पत्र । पंचवरणी
फुलण सेवाळ बीळानीना टोप ॥

कंदा अंकुर किसलय । पणगा सेवाळ जूमिफोमा य ॥

आडु कचुरो लीली हलदर गाजर मोथ । बाधलो थेग वाहरीयां
मुळ पलंकानी ज्ञाजी ॥ ९ ॥

अल्लतिय गळरमोठ वडुळा थेग पल्लंका ॥ ९ ॥

कुशां फळ वली सर्व नधी बंधाणां काष्ट जेहमां तेवां । न देखाय
नस जेहनी रक्षा पीळु वा सिणादीकनां पादमां ॥

कोमल फळं च सबं । गूढ सिराईं सिणाईं पत्ताईं ॥

धुहर कुअरनां पाठां गुगली व्रक्षा गळोवेली ए आदे ठेद्यां उगे वृक्ष ते
थोहरि कुआरि गुग्गलि । गळोइ पमुहा य ठिन्नरुहा ॥१०॥

इत्यादीक अनेक वंसकारेखां प्रमुख । होय जेव अनंतकायना ॥

इच्छांणो आणेगे । हवंति जेया आणंतकायाणां ॥

तेमने समस्त जाणवाने अर्थे । लक्षण वा चीन्ह ए सुत्रे कळांवे ॥११॥

तेसिं परिजाणणुं । लक्षणमेयं सुए जणिअं ॥११॥

गुप्त नसा सांध्यो गांठ्यो वा कातली वा पर्व । समजगते पृथ्वी

मांहीनां वृक्ष ठेद्यां उगे वृक्ष यमुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पर्व । सम जंग महीरुहं च ठिन्नरुहं ॥

ते सधलां साधारण घणाने जोग योग्य शरीर । तेषी जे उलटां ते
वली प्रत्येक एकने जोग योग्य ॥ १२ ॥

साहारणां शरीरं । तद्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १२ ॥

एक शरीरमा एकज । जीव जे ठे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती ॥

एग सररीरे एगो । जीवो जेसिं च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ ठालिनो ३ लाकनानो ४ । मूलनो ५ पान
नानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल १ फूल २ ठालि ३ कटा ४ मुखग ५ पत्ता ६ वीया ७ ८ १३
प्रत्येक ब्रह्मने मूकीने । पांचजेदे प्रष्ठी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुहम होय नीश्वेतेनुं । अंतरमुहूर्त आयु चर्मचक्षुधी अदृश्यते ॥ १४ ॥

सुहमा हवन्ति नियमा । अंतमुहुत्ताज अदिस्सा ॥ १४ ॥

शंख १ दृष्टा व्रतादी कोमा कोमीनुं २ पेटमां पने ते जीव । जलो
आपना आय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संस्क १ कवचय २ गंमोल ३ जलोय चंदणाग अलसलहगाई ॥

मेर काष्ठना कीमा पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरिंदीय
बूनेल वा कोइवाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रहे ठे ते । कीमीयो उधेही
मांदिनां शिखर करे ते । मंकोमा ॥

गोमी मंकण जूआ । पिपीलि उधेहिआय मंकोमा ॥

एलो बीमेलो । सवा पांपणमां पने ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इस्त्रिय घयमल्लीनु । सावय गोगीम जाईनु ॥ १६ ॥

गदहीयां वा नर्त्तीगा घुशादीक वा विष्टाना काला कीमा । ठांणना
कीमा धानमां पने ते कीमा ॥

गदहय चोरकीमा । गोमयकीमा य धन्नकीमा य ॥

कुंयुआ जुनु वस्त्रादिकनी वा गाय कहेवे गामरी वा लट कातरी ।
ए तेरिंदी जेद लालवरणी ममोला इइ गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवालिप इन्द्रिया । तेइंदिय इंदगोवाई ॥ १७ ॥

हवे चउरिंझीना जेद कदेवे वींढी । ठीकण वा बगाइ जमरा
जमरी वरण जेदे तीरु ॥

चउरिंदियाय विहु । ठीकण जमरा य जमरिआतिमा ॥

मांखीयो मांस म सा वा मडर । कंसारी करोलीया खरुमांकमी ॥ १८ ॥

मञ्जिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १८ ॥

हवे पंचिंझीयना जेद चारवे ते । नारकी १ तीर्यच २ मनुष्य ३ देवता ४ ॥

पंचिंदियाय चउहा । नारय १ तीरिय २ माणुस्स ३ देवाय ॥ ४ ॥

नारकी सातवीधे ठे ते । जाणवा रत्नप्रज्ञादिक प्रखी जेदेकरीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायवा पुढविजेणां ॥ १९ ॥

जलचारी १ थलचारी आकाशचारी ३ । ए त्रण जेदे पंचिंझी तीर्यच ॥

जलयर १ थलयर २ खयर ३ तिविहा पंचिंदिया तिरिस्का य ॥

हवे जलचर सुसमार पानां जेवा मत्स काचवो । तंतु मगरंमड

ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मड कडप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥

हवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । जुजाए चाले ते नोल ३ ते
थलचारी त्रीवीधे ॥

चउपय उरपरिसप्पा । भुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ।

गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जेमं कहा
तेम संक्षेप अकी ॥ २१ ॥

गो सप्प नउल पमुहा । बोधवा ते समासेणं ॥ २१ ॥

हवे आकाशचारी ते रोमजपंखी हंसादिक । चांमनानी पांखोवाला
वागोलादि ते बेतो प्रसीद ठे नीश्चे ॥

खयर रोमयपस्की । चम्मयपस्की अ पायमा चेव ॥

मनुष्यलोकनी वा अढीदीपनी बाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा
पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ ११ ॥

नरलोगाळ बाहिं । समग्गपस्की विअयपस्की ॥ १२ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १
माताना गर्जे उपजे ते २ बे प्रकारे होय ॥

सधे जल थल खयरा । समुत्तिमा गप्पया डुहा हुंति ॥
असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।

५६ अंतरद्दीपना ए एकसो एक थानकना मनुष्य ॥१३॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा मणुस्सा य ॥१३॥
दस जेदना जूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदना वाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा जूवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥
ज्योतिषिय पांचजेदना चंद् सूर्यादि होय । बे जेदना वैमानिक देव
कल्प कल्पातित ॥ १४ ॥

जोइसिया पंचविहा । डुविहा विमाणिया देवा ॥ १४ ॥
हवे सिद्ध जगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर जेद । तीर्थसिद्ध
अतीर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिन्नातिन्नाइ सिद्धजेएणं ॥
ए पूर्वे कह्या ते संक्षेपे करीने । जीवन्ना विकल्प वा जेद समस्तकह्या ॥

एए संखेवेणं । जीवविगप्पा समस्काया ॥ १५ ॥
एते पूर्वोक्त जीवोने जे जे द्वार ठे तेते कहेठे । शरीर आउखुं तथा
स्थीती सकायमां रहेवानी ॥

एएसिं जीवाणं । शरीर १ माउं २ ठिई सकायमि ॥३॥
प्राण जीवाज्योनी तेनुं प्रमाणाजेने जेम ठे तेमहुं (शांतिखरि) कहीश

पाणाधजोणिपमाणं ॥ जेसिं जं अहि तं जणिमो ॥ ५६ ॥

एक अंगुलने असंख्यातमे जागे । शरीर एकेंडि सर्व सुद्धम
तथा बादर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखजागो । सरीरमेगिंदियाण सधेसिं ॥

जोजन एकहजारअधीक । एटलुं वीशेष बे प्रत्येकवनस्पतीनुं ॥ ५७ ॥

जोयणसहस्समहियं । नवरं पतेयरुस्काणं ॥ ५८ ॥

बारजोजन त्रणज गाठनुं । एकजोजननुं समुच्चय एअनुक्रमेजाणनुं

बारसजोयण तिन्ने-वगाठआइं जोअणं च अणुकमसो ॥

बेरिंड़ी ते शंखादिकनुं तेरिंड़ी ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंड़ी ते
जमरादिकनुं देहनुं ठंचपणुं ॥ ५९ ॥

बेइंदिय तेइंदिय । चउरिंदिय देह उच्चतं ॥ ६० ॥

जवधारणी धनुष पांचसेनुं प्रमाणानारकी जीव सातमीप्रण्वीअदेनुं ॥

घणु सयपंच पमाणा । नेरईया सत्तमाइ पुढवीए ॥

ते थकी अरुधां अरुधां धनुषनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रज्ञा सुधी

प्रथम नरके धनुष ७ ॥ अंगुल ६ ॥ ६१ ॥

तत्तो अद्र धूणा । नेआ रयणप्पहा जाव ॥ ६२ ॥

जोजन एकहजारनुं मान । मळनुं उरपरिसर्पनुं ते पण गर्जजनुं होय ॥

जोयण सहस्स माणा । मळा उरगा य गप्पया हुंति ॥

धनुष बेथी नव सुधी पक्की जीवोनुं गर्जजनुं । जुजाये चालनारनुं

बे गाठथी नव गाठनुं शरीर गर्जजनुं ॥ ६३ ॥

धणुह पहुतं पस्की । जुयचारी गाठय पहुतं ॥ ६४ ॥

आकाशचारीनुं बे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर समुर्भिमनुं । साप

उरपरिनुं तथा जुजाचारीनुं बे जोजनथी नव जोजननुं समुर्भिमनुं ॥

खयरा धणुह पहुतं । उरगा जुअगा य जोयणपहुतं ॥

वे गान्धरी नव गान्धरी शरीर मान । समुत्तिम चोपदने कह्युं ठे ॥३१॥

गान्धरी पदतं मित्ता । समुत्तिमा चण्डपया ज्ञाणिया ॥३१॥

ठ नीश्वे गान्धरी शरीर । चोपद गर्जजने जाणवुं (देवकुरु
आदेना गजादिकनुं) ॥

ठच्चैव गान्धरी चण्डपया गप्पया मुण्येयवा ॥

गान्धरी वली मनुष्ये शरीर गर्जजने ए पण देवकुरु आदेनानुं ।
ए उक्कष्ट शरीरनुं मान कह्युं ॥ ३२ ॥

कोसतिगं च माणुस्सा । उक्कोस शरीर माणेणं ॥३२॥

जुवनपती व्यंतर ज्योतिषी बीजा २ देवलोक सुधी देवनुं ।

हाथ सात होय वेहनुं उंचपणुं ॥

ईसाणं तु सुराणं । रयणीन सत्तप हुंति उच्चतं ॥

तीजुं ३ चोथुं ४ पांचमुं ५ ठुं ६ । नवप्रैवेक ने अनुत्तर सुधी एके
सातमुं ७ आठमुं ८ एनवः ९ माथी । क हाथ घटारुवुं ए सर्व ठचेद
११ बारमा १२ सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

डुग ६ डुग ५ डुग ४ चण्डरो ३ गेविक्क २ गेसु १ इक्किक्क परिहाणि ॥ ३३ ॥

हवे आयुद्वार २ बावीस हजार । सात हजार अप्पायनुं त्रण ह
प्रण्वीकायनुं ।

जार वाजकायनुं ।

बावीसा पुढवीए । सत्तय आणस्स तिन्नि वाजस्स ॥

वर्ष हजार दसनुं वनस्पतीनुं वर्ष गणनुं ते तरुणानुं ने अग्नीनुं त्रण
पद हजारपद सघले जोरुज्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनुं ॥ ३४ ॥

वास सहस्सा दस तरु । गणाण तेऊ तिरत्ताउ ॥ ३४ ॥

वर्ष बारनुं आयु ।

वेरिंझीनुं तेरिंझीनुं वली ॥

वासाणी बारसाऊ । वेइंदियाणं तेइंदियाणं तु ॥

चौरिंझीनुं वली ठ महीनानुं ए सर्वनुं उक्कष्टुं

उगणपचास दिवसनु ।

अउणा पत्र दिणाइ । चउरिदिणंतु ठ म्मासा ॥३५॥

इवे देवताने नारकीने आयुष्य उक्कष्टी वा मोटी सागरौपम
वा स्थीती । तेत्रीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उक्कोसा सांगराण तित्तीसं ॥

चोपद तिर्यच मनुष ए बे जुग त्रयाज पढ्योपम आयुष्य होय
लीआने आश्रीने । पढ्योपमकूवाने दृष्टांते ॥३६॥

चउपय तिरिय मणुस्सा । तिन्निय पद्धिउवमा हुंति ॥३६॥

जलचरजीवजरपरिसर्पजुज उक्कष्टुं आयुष्य होय पूर्वकोरु वर्षनुं
परि सर्पेने । पूर्व ते उण्णइण्ण कोरु वर्षनुं ॥

जलयर उर जुअगाणं । परमान हुंति पुषकोमीन ॥

रोमज तथा चर्मज पक्कीननु असंख्यातमो जाग पढ्योपमनो
वली कहुं ठे । ॥ ३७ ॥

पक्कीणं पुण जणिउ । असंखजागो अ पलियस्स ३७

वली समुद्धिम चउद कुगीत स्थान

सघलासुद्धम साधारण अने । कना मनुष एटलां ॥

सवे सुहमा साहारणा य समुद्धिमा मणुस्सा य ॥

उतुकष्ट तथा ऊघन्यपणे । अंतरमुद्धत नीधे जीवे ठे ॥ ३८॥

उक्कोस जहन्नेणं । अंतमुद्धतं चिय जियंति ॥३८॥

एमवेइनी अवगादनानुं प्रमाण । एजरीते संखेपथी समस्त कहुं ॥

उगाहणाउ पमाणं । एवं संखेवउ समस्कायं ॥

जे वली इहां वीशेषपणे वीक्षेप जगवती सूत्रादीकधी जाण
इठो तो ते । ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इठ विसेसा । विसेस सुत्ताउ ते नेया ॥३९॥

हवे कायस्थीती ३ द्वार एकें असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सर्वे । तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सवे । असंख उत्सर्पिणी सकायंमि॥
उपजे तेमज मरे पण एटलुं । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंताउ ॥४०॥
संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ जव पंचेडी तीर्थच
आयुशी वीगलेंडिने विषे तथा मनुष गर्जजपजासा जीवा॥
संस्क्रिज्जसमा विगला । सत्तच्छजवाउ पणिंदितिरिमणुआ
नारकी देवता एवेने तो पोतानी

उपजे पोतानी कायमां । कायमांउपजवुं नीश्वे नशी॥४१॥
उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥४१॥

हवे प्राणद्वारदसज्जेदे जीवो । पांचइंदि५ सासोसास१आयु१मन१
ने प्राण होय ते ॥ वचन१काय१एत्रण बलरूप दशप्राण
दसहा जिआण पाणा । इंदिय ऊसासआउ बलरूवा॥
हवे तेहमां एकेंडीने वीषे विगलेंडीने वीषे उ१ सात३ आठ४
चार प्राण । ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४२॥
असंनी मन विनाना संनी मन नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
सहीत ए वे पंचिंडीयने विषे । जाणवा ॥

असन्निसन्नि पंचिदि-एसु नव दस कमेण विन्नेआ
ते प्राण साये जुदापणुं आय ते जीवोने कहीयेमरण प्रत्ये पाम्या४३
तेहिं सह विप्पज्जगो । जीवाणं जन्नए मरणं ॥४३॥
ए पूर्वे कहुं ते रीते अपार चार गतीरूप समुड महा दुःख

एहवो ।

एवं अणोरपारे ।

पाम्यो अनंतीवार साथी
ते कहेहे ।

पतो अणंतखुत्तो ।

हवे ८४ लाख योनी द्वार ५
तेमज चोरासी लाखनी ।

तह चउरासी लाखनी ।

प्रह्वी ३ पाणी ३ अग्री ३ वा
यु ३ ए च्यार कायने ।

पुढवाइणं चउहं ।

दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती
कायमां ।

दस पत्तेयतरूणं ।

बे० १ ते० १ चौ० १ तेमने
प्रत्येके १ बेबे लाख ।

विगलिंदियाण दोदो । चउरो पंचिंदितिरियाणं ॥ ४६ ॥

चार चार लाख नारकी
तथा ।

देवताने ४ मनुषने तो चउद लाख
१४ लाख होय ॥

चउरो चउरो नारय । सुराणमणुआणचउदसहवति ॥

ए सर्वेनो सरवालो मेखवीये चोरासी लाख जोनी थाय । जोनी
त्यारे ।

शब्द उपजवानुं गंम ॥ ४७ ॥

संपिंमिआण सवे ।

हवे सिद्ध जगवानने तो

चउसी लाखनी जोणीणं ॥ ४८ ॥

नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

जयंकर ते ॥

संसारे सायरंमि ज्जीमंमि ॥

जीव जे तेषे अण पाम्यो धर्म
ते थकी ॥ ४४ ॥

जीवेहिं अपत्तधम्मेहिं ॥ ४४ ॥

गणतीए उपजवानां गंम होय
जीवोनां ॥

संखा जोणीण होई जीवाणं ॥

प्रत्येके १ सातसातज लाखपद
जोरुवुं ॥ ४५ ॥

पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

चउदलाख १४ होय साधारण व
नस्पतीने ॥

चउदस लाखहवति इयरेसु ॥

चारलाख ४ पंचेडी तीर्थचने ॥ ४६ ॥

नयी देह ।

ण । नयी योनी ॥

सिद्धाणं नहि देहो । न आउ कम्मं न पाण जोणीउ ॥

आद हे अंत नयी ए जांगे तेमनी धीती तीर्थकरना आगममां कहीउे

साइ अणता तेसिं । ठिई जिणंदागमे जणिया ॥४७॥

कालथी आद्य रहीतपणे जोनी ग्रहण करी बीहांमणी आ
मरणे करी । संसारमां ॥

काले अणाइनिहणे । जोणीगहणंमि जीसणे इह ॥

जम्या बली जमसे घणो काल जीव ! कीया ? जिनवचन अण
कोण । पांमता ॥ ४८ ॥

जमियाजमिहंति चिरं । जीवा जिणवयणमल्लहंता ४९

ते कारण माटे हवणां पांमी मनुषपणुं तेमां डुल्लज यथार्थ
ने । शुं ? श्रद्धा तत्त्वने वीषे ॥

तासंपई संपते । माणुअते डुल्लहे य सम्मते ॥

आचाररूप लक्ष्मी सहीत करो हे जग्य जीवो ! न्ययम धर्म
हांतिसूरि उत्तम कहेउे । ने वीषे ॥ ५० ॥

सिरि संतिसूरिसिद्धे । करेह जो उद्धमं घम्मे ॥५१॥

ए पूर्व कद्यो ते जीवनो जे अल्पमात्र रूचीवंतने वा मतिवंत
वीच्चार । ने जाणवाने देते ॥

एसो जीववियारो । संखेवरूईण जाणणाहैऊ ॥

संखेपमात्र वा अल्पमात्र उधर्यौ । महागंजीरसुत्ररूप समुद्रकी ५१

संखितो उधरिउ । रूढाउ सुय समुदाउ ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवविचार सूत्र टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ हवे श्रीजिनागमे नवतत्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लिखीए बीए ॥

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

अशुभफलदाइ कर्म१ कर्म आवे ते ?
प्राणधारी चेतन१ जरु अचेतन१। कर्म रोके ते१ प्राचीनकर्म अतीश
शुभफलदाइ कर्म१ । यपणे नाश करे ते१ ॥

जीवा१ जीवा२ पुष्पं३ । पावा४ सव५ संवरोय६ निज्जरणा७ ॥
कर्म बांधे ते ? कर्मथी मुकावे

ते ? तेमज । नवतत्व होय जाणवा ॥ १ ॥

बंधो८ मुक्को एय तहा । नवतत्ता हुंति नायवा ॥ १ ॥

१ जीवना१४ चउद २ अजीवना ४ पापना ८ श्रव्यासी होय ५ आश्र
१४ चउद ३ पुन्यना ४ श्वेतालीस । वना ४ श्वेतालीस ॥

चउदस चउदसबाया-लीसा बासीय हुंति बायाला ॥

इसंवरना ५४ सत्तावन ८ बंधना ४ चार एमोहना एनव ए
४ नीर्जरातपना १२ बार । जेइ अनुक्रमे नवेना २७६ अया ॥ १ ॥

सत्तावन्नं बारस । चउ नव जेआ कमेणोसि ॥ १ ॥

इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकारे ७ प्रका
वे प्रकारे त्रण प्रकारे । रे जीव कहा ठे ॥

एगविह डुविह तिविहा । चउविहा पंच ठविहा जीवा ॥

ज्ञानादि चेतना सहीत ते ? ए त्रण वेदवाला ३ चारगतीना ४ प्रां
क जेदे त्रस आवरणे वे जेदे । च इंडीना ५ ठ कायनाइ ॥ ३ ॥

चेअण तस ईयरोहिं । वेअ गई करण काएहि ॥ ३ ॥

हवे जीवना १४ जेदे ते एकंडी संनीयो ? असंनीयो ? पंचेडी स
सुद्धम ? ने बादर ? । हीत बेरंडी ? तेईडि ? चोरेंडी ? ॥

एगिदिअ सुहुमिअरा । सन्निअरपणिं दिअायस बित्तिचऊ ॥

ए सात७ अपर्याप्ता तथा
उपर्याप्ता मलीने ।

अनुक्रमे चउद जीवनां ठेकाणां
वा जेद ॥ ४ ॥

अपक्कता पक्कता । कमेण चउदस जिअ ठाणा ॥४॥

हवे जीवुं लक्षण कहेवे ज्ञान
दर्शन नीथे ।

चारीत्र बली तप तेमज ॥

नाणां१ च दंसणां२ चेव ।

चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥

वीर्यउपयोग एव सहीत माटेचेतना ए जीवुं लक्षण वा० चेतनाए

वीरिअं५उवउगो६ अ एअं जीवस्स लस्सणां ॥ ५ ॥

हवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार? पर्याप्ती सासोसास? ज्ञाणा?
सरीर? इंडी१ । मन एवं उ ॥

आहार?सरीर२इंदिअ३। पक्कती आणपाण४ज्ञास५मणे६

चार पांच पांच उ कोने ते
कहेवे ।

एकंडीने चार वीगलेंडीने पांच
असंनीने पांच संनीने उ ॥६॥

चउपंच पंच ठप्पय ।

इग विगला सन्निसन्निणं ॥६॥

हवे दस प्राण कीया ते पांच
इंद्री ५ त्रण बल ३ मनबल व
चनबल कायबल ।

सासोसास? आयु? ए दस प्रां
ण । तेमां चार४ उद सात७ आ
उठ ॥

पणिदिअ तिवलुसा ।

साउदसपाणचउठसगअठ ॥

एकंडीने४ वेरंडीने६ तेरंडीने७
चोरंडीने८ ।

असंनीयाने९ संनीयाने १० नव
दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग दुति चउरिंदिणां । असन्नि सन्निण नवदस य ॥७॥

ए प्रथम जीवतत्व? उत्तर जेद १४ थया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥

ते त्रणना प्रत्येके त्रण त्रण

हवे अजीवतत्वना १४जेद धर्मास्तीका । जेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्माधम्माध्मासा ३ । तिअ तिअजेआतहेवअधाय १॥

ते त्रण कीया खंध ते आखो देश ते द्वीप्रदे शादी
बुद्धीथी कळपवो ते प्रदेश परमाणुते एकप्रदेश निर्विज्जाग बुटो
निर्विज्जाग जेगो रहे ते ॥ ए अजीवना चउद जेद ॥४८॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥५॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय काल ए पांच
पुज्जलास्तीकाय । होय अजीवज्जय ।

धम्मा धम्मा पुग्गल । नहकालो पंच हुंतिअजीवा ॥

चालताने साज बेवानो स्वजा धीर संगंश स्वजाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ए ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंठाणो अहम्मो अ ॥ ए ॥

अवकाश आपवानो स्वजा कोने पुज्जल जीव वनेने हवे पुज्जल
व आकाशास्तीकायनो । चार जेदे ठे ते कदेठे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्गलजीवाण पुग्गला चउहा ॥

खंध? देश? प्रदेश ए त्रण परमाणु सर्वथा नाहानो नीश्वे जा
तथा । एवा ए चार जेद ॥ १० ॥

खंधा देस पएसा । परमाणु १ चेव नायवा ॥ १० ॥

हवे कालजेद समयआवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्री ते पक्क
वेधनी । बे पक्के मास वारमासे दर्ष ॥

समया वल्लि मुहुत्ता । दीहा परकाय मास वरीसाय ॥

कहोठे पढ्योपम काल साग दस दस कोमाकोमी सागरे उत्तर
रोपम काल । पिणी अवसरपिणी काल ॥ ११ ॥

जणीउपलिआसागर । जसप्पिणी सप्पिणी कालो ११

हवे पुञ्जलनुं लक्षण कहेवे शब्द प्रज्ञा चंङ्कांतादीनी गायमो
अंधकार ज्योत रत्नादिकनो । ताप सूर्यादीकनो ॥

सर्व धयार ऊज्जोय । पज्ञा ठाया तवेइया ॥

वर्ण कृष्णादि गंध सुरजिआदि ए पुञ्जलनुं नीश्वे लक्षण जाणवुं
रस तीखादि फरस शीतादी । ॥ १५ ॥

वन्न गंध रस फास । पुग्गलाणं तुं लस्काणं ॥ १५ ॥

हवे मुहुत्तमान एककोरु समसठलाख । सित्योतेर हजार ॥

एगाकोमी सतसठी लस्का । सत्तहत्तरी सहस्साय ॥

एटली आवलीकाले एक मुहु

जसेने सोल अधीक १६७७७१६ । त्काल ॥ १६ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तंमि १३ ।

अथवा बीजी रीते मुहुत्तमान त्रण तीहुतर ए समग्र सासो
हजार सातसेने । सासे ३७७३ ॥

तिन्निसहस्सा सत्तयसयाणि । तेहुत्तरं च ऊस्सासा ॥

एम एकमुहुत्तकालकह्यो । केणे ? समस्त वा सघला केवलज्ञानीयो ए ? ४

एस मुहुत्तो जणीउ । सवेहिं अणंतनाणीहिं ॥ १४ ॥

ए केहेवे करी अजीवतत्व २ जेद १४ चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ ५ ॥

हवे पुन्यतत्वना जेद ४५ साता १ जंच । देवगती ? अनुपूर्वी ? पंचेडी जा
गोत्र ? मनुषगती ? अनुपूर्वि ? ए डुग । ति १ पांच सरीर ५ ॥

सा १ उच्चगोअ १ मणुडुग २ सुरडुग २ पंचिदिजाइ १ पणदेहा ५

पहेलां उदारीक वैक्रीय आदा प्रथम संघयणा १ प्रथम

रक ए त्रण सरीरनां ३ नपांग । संस्थान ? ॥ १५ ॥

आइ ति तणुणुवंगा ३ । आइम संघयणा १ संठाणा १ १५

वर्षाचोक शुभ्रः अगुरुलघुः पराघातः सासोसासः आतापः
हलबुं नही जारे नही ते । उद्योतः ॥

वन्नचउक्काऽगुरुलघुः । परघाऽऊसासऽआयऽवुज्जोअं ॥
वृषज्जइंस गज जेवी चाढ्यः निर्माणः । देवतानुं मनुष्यनुं तीर्थचनुं
ते शरिरनो सुघाटऽत्रसनो दसकोऽण । आयु तीर्थकरनामऽए४१।६।
सुज्जखगइऽनिमिणऽतस सुरऽनरऽतिरिऽआठ तिच्चय
हवे त्रस दसक नाम [दसऽण । प्रत्येक १ श्रीरऽ शुभ्रऽ [रं ॥ १६
त्रसऽबादर १ पर्याप्त १ । वली शुभ्रग १ वली ॥
तस बायर पज्जतं । पत्तेअ थिरं सुजं च सुजगंच ॥
सुस्वरऽ आदेयऽजसऽकीर्ति एवं । त्रस आदेनो दसको एम होय १७
सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥ १७ ॥
एवं पुन्यतत्त्वना जेद बेतालीस ॥ ३ ॥

॥ इति पुन्यतत्त्व ॥ ३ ॥

हवे पापतत्त्वना जेदऽइज्ञानाव नवप्रकृति एबीजादर्शनावर्षिकर्मनी
थिंपांचऽअंतरायपांचऽएदस । नीचगोत्रऽअसातावेदनीऽमिथ्यात्वऽ
नाणं तराय दसगं । नव बीए नी असाय मिहितं ॥
थावरनोदसकोऽनरकगतीऽ कषायपचीसऽए तीर्थचगतीऽ अनु
अनुपूर्विऽ आयुऽ ए त्रीक । पुर्विऽ ए डुग ॥ १८ ॥
थावर दस नरयतिगं । कसाय पणवीस तिरियडुगं १८
हवे बीजाकर्मनी एचक्षु एदे । कांन नाक रसनाने फलवने करीने अव
खे ते । चक्षु बीना देखे ते । धीदर्शने देखे ते । केवलदर्शने देखे ते । वली
चक्षु दिठि अचक्षु । सेसिंदिअ उहि केवलोहिं च ॥
दर्शन ते । इहां सामान्य अव । ते चार गुणने रो केते तेज व्यारजे
बोध ।
दे आवर्ण ॥ १९ ॥

दंसण मिह सामन्नं । तस्सावरणं तयं चञ्हा ॥१९॥
 पांचजेदे नीझ । सुखेजागेते नीद्रा । नीझनीझ ते डुखे जागे ते ॥
 सुह पम्बोहा निहा । निहा निहाय डुक्क पम्बोहा ॥

प्रचलाप्रचला ते चालता उंधे ते थो
 प्रचला ते उज्जाबेठा उंधे ते । मानी पेरे ॥ १७ ॥

पयला छि उव विठस्स । पयल पयलाउ चंकमड ॥१८॥

दिवशे चिंतव्यां कार्यनी करणी थीणंदी नामे नीझ तेनुं अर्धचक्री
 करे उंधमां रात्रे । वासुदेव तेथी अर्ध बलदेव समबल

दिणचिंतिअन्नकरणी । थीणंदी अन्नचकि अन्नबला ॥

ए'रीते तिर्थकरदेवे कहुं ठे उनीदार तुल्य दर्शनावर्णी कर्म ते
 स्युं ते कहेठे । नी नव प्रकृति ॥ ११ ॥

एवं जिणेहिं जणियं । वितिसमं दंसणावरणं ॥१२॥

हवे थावरनो दसको थावर?

सूक्ष्म? अपर्याप्त? । साधारण? अधिर? अशुभ? दुर्जग? ॥

थावर सुहुम अपज्जं साहारण अधिर असुज्जज्जगाणी

डुस्वर? अनादेय? अजस? । ए थावरनो दसको वीवर्यो जेमठे तेम ११

डुसर णाइज्ज जसं । थावर दसगं विवज्जं ॥१२॥

हवे कषाय १५ थीती जीवतां सुधी अ एक पक्ष संजलनी स्युं फ

नंतानुबंधिनी एक वर्ष अप्रत्याख्या ल गती नरक? तिर्यच १

नीनी च्यार मास प्रत्याख्यानीनी । नर ३ देवतानी ४ ।

जावजीव वरिस चउमास । पक्कगग निरय तिरियनरअमरा

स्युं रोके समकित? अनुव्रत १ यथाख्यातचारीत्र ४६ च्यार

सर्वविरती ३ । गुणने रोके ॥ १३ ॥

सम्माणु सबविरइ । अहस्काय चरित्तघायकरा ॥१३॥

संजलनो जलनी? प्रत्याख्यानीनो

रजनी अप्रत्याख्यानीनो प्रखी रेखा सरीखो चार जेदे कोध
नी? अनंतानुबंधिनो पर्वतनी । होय ॥

जल रेणु पृथ्वी पद्मय । राईसरिसोचनविहो कोहो ॥

तरणानी सखी वा नेत्रनी बेल पथरना थांजलानी उपमा दुख्य?
नी? लाकमाना? हारुकाना? । मान चार जेदे ॥ १४ ॥

तिण सलया कठ ठीअ । सेलहंजोवमो माणो ॥१४॥

हवे माया वांक वांसनी गळ्य बोकमानुं सिंघ? नीवरु वांसना मु
ब्रषज मुत्रधारे पमेली । ल समान? ॥

माया बलेही गोमुक्ति । मिठ सिंग घण वंसिमूल समा ॥

हवे लोचन रंग हलदर? गाना नगरनाकर्दमना कर्मजना रंग जेवो
नी मली? तेना । ए सोल कषाय ॥ १५ ॥

लोहो हलीद खंजण । कदम किमि राग सारिहो ॥१५॥

हवे जे कर्मनो उदय होय जी दासी? रति? अरति? शोग? जय?
वने । डगंठा? ॥

जस्सुदया होइ जिए । हास रइ अरईसोग जय कुंठा

ते ठ नीमीत्तणी थाय वा अ

थवा स्वजावे थाय अन्यथा ते । ते इहां हास्यादीक मोहनीय ॥१६॥

स निमित्त मन्नहा वा । तं इह हासाई मोहणिअं ॥१६॥

अजिलाष जे कर्मने वसे करीने होय

पुरुषनो स्त्रिनो ते बेनो पण । ते अनुक्रमे ॥

पुरिसिन्ही तडुजयंपड । अहिलासो जवसा हवइ सोड ॥

स्त्रि? पुरुष? नपुंसक? वेद वीषय बकरीनी लींकीनो ताप तरणा
नो उदय जाणवो । नो ताप नगरनो दाह ते समान ॥१७॥

थी नर नपुं वे उदत । फुंकुम तण नगर दाह समो ॥१॥

एकंडी? बेरंडी? तेरंडी? गर्दज बंट जेवी चाल? उपघात?
चोरंडी? एजाती चोक । होय पापथी ॥ १८ ॥

इग बि ति चउ जाइउ । कुस्कगइ उवघाय हुंतिपावस्स ॥

अमनोइ वर्ण? गंध? रस? नही पेदेहुं संघयण तथा संस्थान
फर्स? ए च्यार । बाकी दसे होय ॥ १८ ॥

अपसन्न वज्रचक्र । अपढम संघयण संठाणा ॥१८॥

हवे संघयण कहेडे । संघयण ते

सुं । हामकांनो समुह । ते ठ प्रकारे वज्ररुषज्जनाराच? ॥

संघयण मठिनिचन । तं ठचा वज्जरिसहनारायं ॥

तेमज रुषज्जनाराच? । नारच? अर्धनाराच ॥ १९ ॥

तह रिसहनारायं । नारायं अधनाराय ॥ १९ ॥

कीलीकापेवेवतुइइहा । रीषज्जते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्जनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह । रिसहो पटोअ कीलिआ वज्जं ॥

बे बाजु मांहोमांही बंध ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स
मर्कट बंध । रीरे होय तिरि नरने ॥ २० ॥

उज्जउ मक्करु बंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥२०॥

हवे संस्थान नाम समचोरस?

निग्रोध? । सादी? वामणधकुज ए हुंमकद ॥

समचउरंस? निग्गोह? । साइ? वामणपधकुज ए हुंमेअ ॥

ए जीवना सरीरने ठ जेदे सर्वथा जला लक्षण सहीत प्रथम
आकार । जाणवुं ॥

जीवाण ठ संठाणा । सव्वत्त सुलस्कणं पढमं ॥२१॥

नाज्जी उपरनो जाग सुलक्षण त्रीजुं मुख पीठपेट रदय तेने वर्जिने

ते बीजुं ।

बाकी जलां ॥

नाहिजवरि बीअं । तइअं महो पिठिअरउरवळं ॥

माथुं कोट हाथ पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी ॥३१॥

सीर गीव पाणी पाए । सुलक्षणं तं चउठं तु ॥३२॥

वीपरीत वाजलदुते पांचमुं अंग । सर्वप्रकारे अशोजन होय ठुं ॥

विवरीयं पंचमंगं ।

सवत्त अलक्षणं जवे ठठं ॥

ए रीते सरीरना आकारनी वि श्री जिनेइ प्रधान वीतराग प्रभुये
धी कही । ॥ ३३ ॥

संछाण विहा जणिआ । जिणंदवरवीयरगेहिं ॥३३॥

ए कहेवें करी पापतत्व ४ जेद ८२ कथा ॥

॥ इति पापतत्व ॥ ४ ॥

—(०)—

हवे आश्रव जेद ४२ इंडीए जोग ३ पांच व्यार पांच त्रण अनु
कषाय ४ अव्रतए । क्रमे जेद ॥

इंदिअ कसायअवय । जोगा पंच चउ पंच तिन्नि कमा ॥

पापकीरीया १५ पचील । एम समस्त कही अनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियाउ पणवीसं । इमान ताउ अणुकमसो ॥३४॥

हवे कीरीयानां नांम कायाएअ परउपर छेप करे ते ? पाउसीअ
कार्य करे ते कायकी ? खरुग आ की स्वपरने पंरीताप उपजावे ते
ये शस्त्रधी ते अहिगर्शकी ? । परितापकी कीरीया ? ॥ [या

काइअ ? अहिगरणिआ १ पाउसिआ ३ पारितावण ४ किरि

जीवहीसा करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीर्वाहधी

पातकी ? आरंजकी ते घर अधिक इच्छे वा मेलवे ते परिग्रहकी ?

घरांणा कृषि आदे करेते ? । कपटकरी ठगे ते मायावत्तीयकी ? ॥३५॥

पाणाश्वायाऽरंजिअ६। परिगहियाऽमायवतीयऽ।३५।
मिथ्यात्वदर्शन प्रत्ययकी कांइ व्रत नीयम न धरे ते अपञ्चखाण
ते खोटोने खरू खराने की? कांइ वस्तु माठा कामरागथी जुए
खोटु माने जिनवचनथी ते दृष्टीरागकी? फर्प प्रत्ययकी ते कांइ व
वीपरीत ते? । स्तु माठा कामरागे फर्से ते॥

मिह्तादंसण वतीए। अपञ्चखाणीयऽ।०दिठीऽ।१पुठीयऽ२
परवखाणोराजी थाय ते सामंतोपनिअ
मातुं चीतवे मनमां स्वपरने की ? यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस
डुःखदाइ ते पामुचियकी? ङिकी? पोताने हाथे डुष्ट कृत्य करे ते
आप रिखी अश्वादि देखी। स्वहठीकी ॥ ३६ ॥

पाडुच्चियऽ३सामंतो। वणीअऽ१धनेसञ्चिऽ५साहठीऽ६।३६
मंगावे कांइ पर पासे ते आणव शुन्यचीते लेवा मुकवादि करें तेअ
णीकी? वीदारवुं वा जागवुं फल णाजोगकी? आलोक परलोक धर्म
आदे ते वीदारणकी ? । वीरुद्धकरे ते अणवकंखप्रत्ययकी?
आणवणिऽ७वियारणीयाऽ८। अणजोगाऽ९अणवकंख

त्रिकणे मनोइथी रा [पञ्चइआऽ१०॥
पोताना कार्य उपरांत घटादि क । मे रचीने करते पीऊकी? छेपे को
रावे वा माठा योगे लागे ते अना इने माठे जावे खीजवुं तेदोषकी?
पयोगकी? धणा मली करे ते वा हवे गुणगणे ?३ मे केवलीने सु
करावाथी सर्व कर्म बंधाय ते स ध रीते चालतां पण काययोगथी
मुदाणकी? । लागे ते इरियावहीकी? ॥१७॥

अन्नापयोगऽ१समुदाणयऽ२। पिऊऽ३दोसऽ४रियावहि
ए प्रकारे पाप आवे ते आश्रवतत्व ॥ ५ ॥ उण्ठऽ[आऽ५॥३७॥

इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

हवे संवर जेद ५७ समिति ५ मुनीनो धर्म १० ज्ञावना १ श्चारीत्र ५
गुप्ती ३ परीसह ११। तेना जेद ॥

समई गुप्ति परीसहा । जइधम्मो ज्ञावणा चरित्ताणि ॥

पांच जेदे करी सत्तावन सर्वना
पांच त्रण बावीस दस बार । थया समिती आदेना ॥ ३७ ॥

पण ती डुवीस दस बार । पंच जेएहिं सगवन्ना ॥ ३७ ॥

हवे सुमति पांच चालवानी १ बोलवा मलमुत्र पठवणानी १ सुमति
नी १ गवेषणानी १ लेवामुकवानी १ । ते तेने वीषे जली मती ॥

इरिआ १ ज्ञासे १ सणा ३ दाणे ४ । उच्चारे ५ सामईसुअ ॥

मन गोपवुं १ वचन गोपवुं १ काया गोपवो १ तीमज ए त्र
माठा कामधी । ण गुप्ती ॥ ३८ ॥

माणगुप्ती १ वयगुप्ती २ । कायगुप्ती ३ तहेवय ॥ ३८ ॥

हवे परीसह २ श्चुख सहे १ तरस सांस सहे १ वख जुने ठेवें सहे १ अ
सहे १ सीत सहे १ उष्ण सहे १ । सातासहे १ स्त्रीनिरागेलेवायनही १

खुहा १ पिवासा १ सि ३ उएहं ४ । दंसा ५ चेला ६ रई ७ छिउ ८ ॥

चालवाधी १ समवीषम जग्याये डुवाक्य सहे १ मारपरीसहे १ मा
बेसवाधी १ सज्यापरीसह सहे १ । गवानो परीसह ॥ ४० ॥

चरिआ एनिसी हिया १० अक्कोस १ श्वह १ ३ जायणा १ ४

अणपामे १ रोगआ १ सिद्धा १ १ । देह वख मेले १ बहु माने ॥ ४० ॥

वे १ राज प्रमुख फल सहे १ लेवाय नही १ सर्व प्रकारे सहे ॥

अलाज १ ५ रोग १ ६ तणुफासा १ ७ मल १ ८ सकार १ ९ परिसहा

विद्याबुद्धी १ अज्ञान १ उपसर्गे ए प्रकारे बावीस जेदे त्रीवीध्ये

धर्मे अरुग १ अज्ञावंत । चले नही सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना १ ७ अन्नाण १ २ सम्मत्तं १ २ । इअ बावीस परिसहा ॥ ४१ ॥

हवे जतीधर्म दशनेदे ते क नीलोन्मता? इन्द्रारोघ? आश्रव त्या
मा? सरलता? नमृता? । गपणुं? जाणवुं ॥

खंति? अज्जवग्गमद्वय ३ । मुतीधतवग्गसंजमेअद्बोधवो ॥
सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस नेदेजतीनो
परीग्रह ममता रहीत? वली । धर्म जाणवो ॥ ४२ ॥

सच्चंउसोयंउअकिंच-णंएच। बंजं? उच जईधम्मो ॥ ४३ ॥
हवे ज्ञावना बार प्रथम संसारी च्यारगती योनीउधत्ताषतेनांडुखचिं
संबंध अनीत्यठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
ने शरण नयी? । जासे? कोइ कोइनुं संबंधी नयी? ॥

पढम मणिच्च? मसरणं ५ । संसारोइएगयाइधअन्नतं ॥ ५ ॥
शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवे ते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
आश्रव कर्म रोके ते संवर १ । ते? नवमी ॥ ४३ ॥

असुइतंइआसवउसं-वरोअउ। तह निज्जराएनवमी ॥ ४३ ॥
ठ इव्ये पुरीत लोक स्वरूप चिं दुर्वज धर्म साधक अरिहंत क
तन? समकीत ज्ञावना? । थीत ए ज्ञावना? ॥

लोगसहावो? उबोही? । दुल्लहा धम्मस्ससाहगाअरिहा
ए आदी ज्ञावनाउ प्रत्येके चिं ज्ञाववी जीवे यथार्थ उद्यमे
तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥

एयान ज्ञावणाउ । ज्ञावेअद्वा पयत्तेणं ॥ ४४ ॥

हवे चारीत्र पांच समज्ञावे सर्व सावद्य, ठेदोपस्थापन होय बीजुंचा
त्यागरूप सामायकचारीत्र? इहांप्रथम रीत्रतेवनी दिक्कादेवारूप?
सामाइअन्न पढमं १ । ठेउवठावणं ज्ञवे बीअं ॥ ५ ॥
परीहारवीशुधी तप विशेष सुद्धम संपराय तेम दसमे गुणठा
चारीत्र नवजणे होय १ । ऐश वली ॥ ५ ॥

परिहारविसुद्धीयं३ । सुद्धमं तह संपरायं च४ ॥४५॥
 तेवार पढी यथाख्यात चारीत्र ? । वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये
 तत्तो अहखायं५ । खायं सध्वमी जीवलोगंमि ॥
 जे आदरी पाली जला हीतका पोडोवे अजर अमर स्थानक जे
 रक । मोक्षस्थानके ॥ ४६ ॥
 जं चरिण सुविहित्रा । वचंति अयरामरंघ्राणं ॥४६॥
 ए रीते संवरतत्व ठुं ॥ ६ ॥ जेद ५७
 इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

—(०)—

हवे नीर्जरा जेद? शनही असन वा अजीग्रहे वा?४ निमादिसंजरे
 आहार? नषोदरी एक कवलादीनि? व्रतिसंखेप? रसवीगेनुं तजवुं?
 अणसण? मुणोइरिया५ । वित्तिसंखेवणं? रसच्चाउ४॥
 लोचादीके करीने? अंगोपांग सं ए ठ बाऊतपना जेद होय
 कोचवे करी१ । लोक प्रसीद्ध ते बाऊ ॥४७॥
 कायकिल्लेसो५संली—णयाय ६ । बद्धो तवो होई ॥४७॥
 पाप लागुं ते गुरु पासे कही प्रायडि आचार्यादीकनी सेवादिक? तेम
 तले? गुणी वेरानोवीनय करे? । ज पांचजेदे जणवादी सजाय ?
 पायडित्तं? विणउ ५ । वेयावच्चं३ तहेव सज्जानु४ ॥
 पदस्थादी चार जेदे धर्मशुक्लया ए ठ जेदे अर्च्यंतर तप होय अं
 न करे? काउसग पण करे? । तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४७ ॥
 जाणं५ उस्सगोविअ६ । अप्रितरउ तवो होई ॥४७॥
 जे डुषण लागे ते दंज रहीत उजयते आलोयण पणिकमणएवे
 गुरु आगे केहेवुं॥१॥ पणिकम करि गुरु आगे मिथ्या डुकुत देवो
 णु करवुं वा पाप डुषण न ल ॥३॥ अकळप ज्ञात पाणीनो त्याग

गावुं ॥ ३ ॥

करवो ॥४॥ कान्तसग करवो काय

व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण १ पम्किमणो २। जय ३ विवेग ४ मुसगो ५ ॥

गुरुदत्त वीगयत्यागधी जाव ठमासी तप परांचीते जे गढबाहीरलीं
नुं करवुं ॥६॥ कांडक व्रत पर्जायनुं यथा गबाहीर यावत् योग काल
योग ठेदवुं ॥७॥ सर्वथा व्रत पर्जायनुं ठे क्षेत्र बाहीर सिद्धेन दिवा
दवुं ॥८॥ सर्व व्रत पर्यायनुं ठेदवुं ने व करनी परे ते निश्चे ॥१०॥
ली यथायोग तपनुं देवुं ॥ ए ॥ ॥ ४ए ॥

तव ६ छेय ७ मूल ८ अणवठयाय ९। पारंचिय चेव १० ॥४ए॥

सेवनादी जक्ति १ रदयप्रेम १। उपजाववुं वा बोलवुं १ अवर्णवादनुं
गुणस्तुतीनुं ॥ गोपववुं ॥

जत्ती १ बहुमाणो २ वन्न । जणणं ज्ञासण ३ मवन्न वायस्स ४ ॥

तेत्रीस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीदार वा त्याग १। ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायण परिहाणो ५। विणउ संखेवउ एसो ॥५०॥

आचार्यनी पंचाचार पाले ते १ ठठ अठमादी तपसी १ नवदिही
उषाध्याय सुत्र जणावनारनी १ ते शीष्य १ रोगी १ साधु तेमनी १।

आयरिय १ नवज्झाय २। तव ३ स्सिसेहे ४ गिलाण ५ साहुसुद्ध
समानधर्मी १ चतुर्विधसंघ १ एक साधुनो । एम वैयावच होय दस
परीवार १ घणा मुनीनो परीवार १ तेमनी । प्रकारे ॥ ५१ ॥

समाणुन्न ३ संघ ८ कुल ९ गण १०। वेयावच्चं हवई दसहा ५ १

ध्यानजे एकाग्रता चार जेदे नीश्चे आर्त्त १ रुद्धते मज धर्मध्यान ३ वली
द्याणं चक्रविहं खलु । अत्तं १ रुद्धं २ तहेव धम्मं च ३ ॥

शुद्धध्यान ४ वली ते चार चार जेदे नीश्चे जाणवा एटले चा

पण प्रत्येके प्रत्येके । रेना १६ जेद बे ॥ ५१ ॥

सुकंठ पुण पत्तेयं । चञ्चिहं चेव नायवं ॥ ५२ ॥

वार जेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्वना जेदधबंधते कर्म
एप्रकारेनीर्जरातत्व ॥ ७ ॥ जेद ११ नुं बांधवुं चार जेदे ते कहेबे ॥

वारसविहं तवो नि-ज्जराय । बंधोय चञ्चविगप्पो य ॥

प्रकृतीबंधः श्रीतीबंधः अनुज्ञागबंधः । प्रदेशबंधः एजेदेकरीजाणवा ५१
पयइ १ ठीई ३ आणुजाग ३ । पएसठजेएहिं नायवा ॥ ५३ ॥

प्रकृती ते स्वज्ञाव कहो जे श्रीती ते कालमान अथवा
म सुंठ तीखी छीव कटुक । कालहरण समयादि जेदे ॥

पयइ सहाव बुत्ता । छिइ कालोवहारणं ॥

अनुभाग ते रसबंध जाणवो प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच
एक द्वि गुणादि । य वा मेलववुं ॥ ५४ ॥

अणुजागो रसो नेठ । पएसो दलसंचन ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुख उत्तर १५७ इहां वेदनी १ मोदनी १ आयु १ नाम १
ज्ञानावर्णि १ दर्शनावर्णि १ । गोत्र १ कर्म ॥

इह नाण १ दंसणा ५ वरण १ वेअ ३ मोहा ४ ऊ ५ नाम ६ गोयाणि

आयुध नाम १ ७ गोत्र ३ अंतरा

अंतरायकर्म १ ए मुख आठ वली यकर्मनी १ एवं उत्तर जेदे आ
उत्तर ज्ञाण ५ दणएवेण १ मोण १७ ठेनी १ ५७ ॥ ५५ ॥

विग्धं पण नव दुअ अठवीसां चञ्चतिसयड पण जेय ॥

हवे मुखकर्मनीस्थीती ज्ञाना वेदनीकर्म १ नीश्वे वली अंतराय
वर्णि १ दर्शनावर्णि १ कर्म १ ॥

नाणे १ दंसणा ५ वरण १ वेयणी १ ३ चेव अंतराएअ ४ ॥

ए चारे घातीकर्मनी त्रीस सागरोपमनी थीती उत्कृष्टी बे

कोमा कोम ।

॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी । अयराणं ऋद्धि ऊक्कोसा ॥५६॥

सितेर कोमा कोम सागरो मोदनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोमनी
पनी थीती । नाम गोत्रनी ठे ॥

सितरी कोमा कोमी । मोदणीएवीस नामगोएसु ॥

तेत्रीस सागरोपमनी थीती । आयुकर्मनी ठे एरीते स्थीतीबंध उत्त
कृष्टो कह्यो ॥ ५७ ॥

तितीस अयराइ । आउठ ऋद्धि बंधमुक्कोसा ॥५७॥

हवे वार मुहूर्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो । आठ मुहूर्तनो नाम
धमीनो ऊचन्य वा थोमो । कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना । वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पांच कर्मनो ऊचन्य स्थि एरीते घाती अघातीनी बंध स्थि
ती बंध अंतर मुहूर्तनो ठे । तीनुं प्रमाण कह्युं ॥ ५८ ॥

सेसा णंतमुहुत्तं । एयं बंधठिई माणं ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

हवे मोक्षतत्व नव जेदे कहेठे जीवइव्यनुं प्रमाण १ वली क्षेत्रनुं
वता पदनी परूपणा १ । मान १ फरसना १ ॥

संतं पय परूवणाया १ । दव पमाणं शुच स्किन्न ३ फुसणाया ४ ॥

कालमान १ सिद्धनो अंतर १ रहे जावमान १ थोमा घणानुं मान १
वानो जाग १ । नीश्चे एवं नव ॥ ५९ ॥

कालोय ५ अंतर ६ जागो ७ । जावे ८ अप्पावहुण्णवेव ॥ ५९ ॥

वतापणे ठे नीर्मल मोक्षपद वर्तनुं ठे आकास फुलवत् नथी अ

५९

ते जगतमां ॥

संतं सुध पयता ।

मोक्ष इति पद तेद्वतणी ।

वृत्तं

विद्यंतं खकुसुमं न असंतं ॥

परूपणा गति मार्गणादीके करीने
कही ठे ॥ ६० ॥

मुस्कृति पयं तस्सु ।

गति व्यापक इंडी पांचप काय जोग त्रण ३ वेद त्रण ३ कषाय व्या
वह । र ४ ज्ञान आठप ॥

गड १ इंदिराप्रकाश ३ ।

जो एधवे एधकसाय ६ नाणे सु ॥ ७ ॥
संजम सात ७ दर्शन चार ४ लेस्या जव्य वे १ सम्यक्त वह संनि वे २
वह । आहारि वे २ ए मार्गणा कही ६ १

संजम ७ दंसण एलेसा १ ० । जव १ १ सम्मे १ १ सन्नि १ ३ आहारे

हवे केटली मार्गणा ए सिद्धि । मनुष्य जव्यत्व १ संनि १ यथाख्या
गति १ पंचेंद्री जाति १ त्रसकाय १ । त चारीत्र १ ॥

नरगड १ पणिं दिशतस ३ ।

जव ४ सन्नि ४ अहस्काय ६ ॥

हायक सम्यक्त मोक्ष पामे १

मोक्ष पामे । नहि बाकी मार्गणा ए
मोक्षद्वार १ ॥ ६१ ॥

खड्यसम्मते ७ मुस्कृणाहार ७ केवलदंसण एनाणे १ ० नसेसे सु

हवे डव्यप्रमाणमां सिद्ध

जीवडव्य होय अनंत संख्याये
जगवान् तेमना । द्वार २ ॥

दव्यपमाणे सिद्धाणं ।

जीवदव्याणि हुंति एंताणि ॥

चनदराजलोकना असंख्यात
मां ।

जाग एकमां एक सिद्ध ठे वा सर्व
सिद्ध ठे द्वार १ ॥ ६३ ॥

लोगस्स असंखिजे ।

जागे एकोय सबेसिं ॥ ६३ ॥

सिद्धनी स्पर्शना अधीकीते द्वार४ एक सिद्ध आश्री सादिअनंत ठे स
हवे कालद्वार कहेठे । सर्व आश्री अनादिअनंत ठे द्वार५॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पडुच्च साइजुणंतो॥

तीहांथी परवाना अजावथी । सीक्षेने अंतर नथी द्वार६ ॥६४॥

पमिवाया जावान । सिद्धाणं अंतरं नहि ॥ ६४ ॥

सर्व संतारी जीवोने अनंतमे । जागे सिद्ध ठे द्वार७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सव्वजीयाणमणांते । जागे ते तेसिं दंसणं नाणं ॥

कायकजावे ठे परिणामीकजावे वली होय जीवत्वपणुं॥द्वार८॥

हवे सिद्धना १५ जेद ॥ ६५ ॥

खड्गजावेपरिणा-मिएय पुण होइ जीवत्तं ॥ ६५ ॥

जिनसिद्ध अरिहा? सामान्य के घरवासे सिद्धाते? तापसादीक
वली? तीर्थ आप्या पढी सिद्धाते? लिंगे ते? जिनलिंगे? स्त्री? नर
तीर्थ थाप्या विना सिद्धा ते? । पुरुष? कतनपुंसक? ॥

जिण? अजिण? प्रतिष्ठा? गिहिय? अन्न? सलिंग? थयी? नर?

[तिहुं४ । प्रतीवोधे सिद्धाते? [नपुंसा १०॥

वाऊ प्रत्यय देखीने सिद्धा ते? एक समे एक सिद्धा ते? एक स
पोतानी मेले सिद्धा ते? । मये अनेक सिद्धा ते? ॥ ६६ ॥

पत्तेय? सयंबुद्धा? बुद्धबोहि? ३३? ४४? ५५? ६६ ॥

हवे अळपा बहुत्व द्वार ९ छि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
श्रोता नपुंसक सिद्धथया । त गुणा द्वार ९ ॥

थोवा नपुंससिद्धा । थी नर सिद्धा कमेण संखगुणा॥

एम मोक्षतत्व नद्वारे ए कह्युंते । एम नवेतत्व लेपमात्र कहां॥६७॥

इय मुक्ततत्तमेयं । नवतत्ता लेसउ जणिआ ॥ ६७ ॥

जीवादी नवपदार्थप्रत्ये । जे जीवजाणेतेंदने होयसम्यक्तदर्शन
जीवाइ नव पयच्छे । जो जाणाइ तस्स होइ सम्मतं॥

अथवा उपयोगपणे सह नवतत्त्व प्रत्ये अजाणताने पण
हे तो तेदने होय । सम्यक्त ॥ ६८ ॥

ज्ञावेण सहहंतो । अयाणमाणेवि सम्मतं ॥६८॥

सधला श्री जिनेश्वरनां कहेलां । जे वचन ते नही वीपरीत होय ।

सद्वाइ जिणोसर ज्ञा-सिआइ वयणाइ न अन्नहा हुंति ।

एहवी बुद्धि जे जीवना मनमां । सम्यक्त निश्चल ते जीवने जाणवुंइए

इअबुद्धि जस्स माणे । सम्मतं निचलं तस्स ॥ ६९ ॥

इवे सम्यक्तनो महिमा कहेढे फरस्युंहोय जे जीवे सम्यक्त प्रत्ये॥

अंतरमुहूर्त काल मात्र पण ।

अंतोमुहुतं मितंपि । फासियं हुज्ज जेहिं सम्मतं ॥

ते जीवने अर्ध पुज्ज मांदि फरवुं होय नीश्वे संसारमां पण

काल प्रमाण । उपरांत नही ७०-॥

तेसिं अबड्ड पुग्गल । परियहो चेव संसारो ॥ ७० ॥

इवे पुज्ज परावर्त्त ८ प्रकारे कहे ज्ञावथी? व्यारे जेद वे प्रकारे

वे ज्यथी? खेत्रथी? कालथी? । बादर ४ सुक्ष्म ४ ए ८ ॥

दवे? स्फिते? काले? । ज्ञावेअचउहडुह बायरोसुहुमोअ ।

होय अनंती उत्तर्पिणी अव परीमाण पुज्ज परावर्त्त एकनो

सर्पिणी । कालमान ॥ ७१ ॥

होइ आणंतुस्सप्पिणि । परिमाणोपुग्गलपरहो ॥ ७१ ॥

उदारीकादीकसातेनी वर्गणा । एकजीइमुके फरसो ।

उरलाइ सत्तगेणं । एग जिउ मुअइ फुसिअ सबअणु॥

जेदले काले ते थुल ज्य पुज्जल ज्यथी मुहम सात वर्गणा

परावर्त्त काल थाय ।

अनुक्रमे करते. ॥ ७१ ॥

जितिअकालिसथुलो । द्वे सुहुमो सग त्रयरा ॥ ७२ ॥

लोकाकाशना सर्व प्रवेश उत्स समय अणुजाग बंधनां सर्वस्था
पिणीना सर्व । नक ॥

लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुजागबंध घाणेय ॥

जेम तेम अने अनुक्रमे मरणे फरस्याते क्षेत्रादी धूल अने सुद्धम
करीने । पुञ्जलपरावर्त्तन थाय ॥ ७३ ॥

जह तह कम मरणेणं । पुठा खिताइ थूलि यरा ॥ ७३ ॥

उत्सपिणी अनंति मली एक पुञ्जल परावर्त्तनकाल जाणवो ॥

उसप्पिणी अणंता । पुग्गलपरिहिन मुण्येव्रो ॥

तेवां अनंता पुञ्जलपरावर्त्त गतका तेथी आवतो काल अनंत गुणा
ले कख्या तेवो अनंतोकाल गयो । पुञ्जल परावर्त्त काल ठे ॥ ७४ ॥

तेणंता तीअद्धा । अण्णागयद्धा अणंतगुणा ॥ ७४ ॥

हवे उ द्रव्य दश द्वारे कहेठे प सप्रदेशी? एक? क्षेत्र? सकीय
रीणामी? जीव? मुर्ती? । पणुं? ।

परिणामि? जीव? मुत्तं? । सपएसो ४ एग ५ खित्त ६ किरिआय
नीत्य? कारण? कर्त्ता? । सर्वगत इति वीज्यार अमीलपणे

अप्रवेशपणे रह्याठे ॥ ७५ ॥

णिच्चं ८ कारण एकता? ७ सव्वग दमिदिरहि अपवेसे ७ ॥

ए प्रकारे मोक्षतत्त्व नवमुंए ए प्रकारे नवतत्त्व प्रकरण समाप्त
उत्तर जेदए ॥ थयुं उत्तर जेद सर्व ७६ ॥

इति मोक्षतत्त्व ॥ ७६ ॥ इति नवतत्त्व समाप्तं ॥ ७ ॥

હવે ચોવીસ પાઠે કરી મંત્રકપ્રકરણ વા વિચાર ષટ્ત્રીસીકા પ્રારંભ ॥

॥ અથ ચતુવીસ મંત્રક ॥

નમસ્કાર કરીને ઋષિજ્ઞાદિક તેમને કહ્યો જે સિદ્ધાંત તેનો વિચાર
ચોવીસ તીર્થંકર પ્રત્યે । ર તેનો લેખમાત્ર તેનું દેશ્વાનુભવું તે ॥

નમિત્તં ચતુવીસ જિણે । તસ્મિન્નવિચારલેસદેસણ ॥

૩૪મંત્રક પદે કરીને તેજનીશ્વે । સ્તવીસ સુણજો હે જગ્ય જીવો ?

દંમગપપહિં તે ચિત્ર । થોસામિ સુણેહ જોજવા ॥૧॥

હવે મંત્રકસંખ્યા કહેઠે સાત નર પ્રથવીકાયાદી પાંચનાં પેરેંડી
કનું ? અસુર દેવાદીક વસનાં ? ૭ । આદી ત્રણનાં ? નીશ્વે વા સમુદ્ધે ॥

નેરડા આ અસુરાઈ । પુઠવાઈ બેંદિયાદડ ચેવ ॥

ગર્જન તીર્થંક પંચેંડી ? મનુષ ? વ્યંતર દેવ સોલ ? જ્યોતિષિદેવ પાં
દ બેનાં । ચૈવમાનીકદેવ બે ? એ ત્રણનાં ॥૨॥

ગપ્પય તિરિય મણુસ્સા । વિંતર જોડસિય વેમાણી ॥૩॥

સંલેપમાત્ર નરલપણે આ પ્ર અથ દ્વારસંગ્રહ સરીર પસરીરમાપ ?
કરણ કહીશું । હામબંધની રચના તે સંઘયણ ॥

સંલિત્તયરીઝ હમા સરીર ? મોગાહણાય ? સંઘયણ ૩

સંજ્ઞાસ્થાન તે ૪ । ૧૦ આક્રતી ? લેસ્યા ? હંડી ? બે જેવે સમુદ્ધા
કષાય ૪ । ત ૩ ॥૩॥

સન્ના ૪ સંતાણ ૫ કસાય ? ૩ લેસ ? ૭ હંડિય ? ૮ હુણ ? સમુદ્ધાયા ? ૭ ૩

હૃદી ? ૩ દર્શન ? ૪ જ્ઞાન ? ૫ એજ્ઞાન ? ૬ । જોગ ? ૫ નપયોગ ? ૬ । એકતમે

ધીકારે અજ્ઞાન પણ ? ૩ મહાભે । ઝગજવું ? ૧ । એકતમે મરવું ? ૧ । તીતે આયુ ? ૩

દિઠિ ? ૧ । દંસણ ? ૧ । નાણે ? ૧ । જોગુ ? ૪ । વજગો ? ૫ । વવાય ? ૬ । ચવણ ? ૭

પર્જાતી તે શક્તી ? ૬ । કે । સંજ્ઞા ? ૩ । ગતી તે જવાંતેરે ગમન ? ૧ । ઠિ ? ૩ । ૮ ।

ટલી દીશીનો આદાર લે ? ૧ । આગતી જવાંતેરથી આવવું ? ૧ । દેવ ? ૩ ।

पञ्जति किमाहारे । सन्नि गई आगई बेये ॥ ४ ॥

ए द्वार चोवीसनी गाथा बे मंरुके मंरुके प्रत्ये द्वार ३४ केहेवां॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ ५ ॥

द्वार १ चार द्वारीर गर्जज तीर्यं च मनुषने पांचे बाकी ११ मंरुके
वाजकायने होय । त्रण सरीर द्वार १ ॥

चनगप्रतिरिय वाजसु । मणुआणं पंचसेस तिसरीरा । द्वार १

द्वार २ थावर चारने ऊधन्य आंगुलने असंख्यातमे
उत्तकृष्ट ए बे अवगाहना । ज्ञागे होय सरीरनी ॥ ५ ॥

थावर चनगे डुहड । अंगुल असंख ज्ञाग तणूं॥५॥

बाकी वीस मंरुके ऊधम्य स्वज्ञावीक अंगुलनो असंख्यातमो
वां सर्वथी लघु सरीर । अंस वा ज्ञाग ।

सधेसिंपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असंखं सो ॥

हवे उत्तकृष्टी तो पांचसे व नारकीने हवे सात हाथनुं
नुष सरीर नुवे । देवतानां तेर मंरुके ॥ ६ ॥

उक्कोस पणसय धणू । नेरइया सत्तहड सुरा ॥ ६ ॥

गर्जज तीर्यंचने एक हजार जो वनस्पतीने जाजेरुं जोजन एक
जननुं मञ्जादिकनुं । हजारनुं होय ॥

गप्र तिरिसहस्स जोअण वणस्सईअहिय जोअणसहस्सं

मनुषने तेरंडी कानखजुरादि बेरंडीने सरीर जोजन
क ए बेने त्रण गाजनुं । बारनुं शंखादिकनुं ॥७॥

नर तेइंदि ति गाऊ । बेदिअ जोयण बार ॥ ७ ॥

जोजनएकनुं चोरंडीने सरीर जमरादिकनुं । देहजंचत्वपणोसुत्रेकहुं

जोयण मेगं चनरिंदि । देहमुच्चतणेण सुए जणिंयं ॥

वैक्रियदेहनुं वली उत्तरवैकी अंगुलनो संख्यातमो ज्ञाग

य आश्री ।

प्रारंजतां ॥ ८ ॥

वेञ्जविय देहं पुण ।

अंगुल संखं सयारंजे ॥ ८ ॥

देवताने मनुषने अधीक ला
ख जोजन वैक्रीय ।

तिर्यंचने नवसें जोजन वैक्रीय
देह मान ।

देव नर अहिअ लस्कं । तिरियाणं नवजोयण सयाइं ।

बमणुं दली नारकीनुं स्वदेहधी । कहुंवे वैक्रीय सरीरनुं मान उक्कुष्टुं ।

डुगुणं तु नारयाणं । जणियं वेञ्जविय सरिरं ॥ ९ ॥

वैक्रीयनी श्रीती अंतरमुहू मुहूर्त चार तीर्थच मनुषने वीषे
रं नारकीने रहे । रहे ॥

अंतमुहुतं निरये । मुहुत चत्तारी तीरीयमणुएसु ॥

देवताने वीषे दीन पन्नर उक्कुष्ट उत्तरवैक्रीय रहेवानो काल
वा अर्धमास रहे । मानं ॥ १० ॥ द्वार ३

देवेसु अर्धमासो । उक्कोस वेञ्जविय कालो ॥ १० ॥

द्वार ३ आवरणवेचता १३ ना संघयण वीना ठे वीगलेंडी
रकी ? ए उगणित रुंरु । ने ठेवतुं संघयण एक ठे ॥ ..

थावर सुर नेरइआ । अस्संघयणाय विगल ठेवठा ॥

संघयण ठेये गज्ज । मनुषने तीर्थचने वीषे जाणवां ॥ ११ ॥ द्वार ३

संघयण ठगं गप्पय । नर तिरिएसु मुणेअव्वं ॥ ११ ॥

द्वार ४ सर्व चोवीसे रुंरुके चार द्वार ५ देवता १३ ने सर्व
वा दस संज्ञा ठे । द्वार ४ ने समचोरस संस्थान ठे ॥

सव्वोसि चउ दह वा सणा । द्वार ४ । सव्वेसुरा य चउरंसा ॥

मनुषने ? तिर्यंचने ? हुंरु संस्थान विगलेंडीने नारकी
ठेये संस्थान ठे । ने ? ठे ॥ १२ ॥

नर तिरिय ठ संठाणा । हुंमा विगलेंदि नेरइआ ॥ १२ ॥

नांना प्रकारे? धज ते पता परपोटो? वनस्पति वायु अग्नीअ
का? सुझनो सनूह? प्कायने ॥

नाणाविह धय सुई। बुब्बुय वण वाउ तेउ अपकाया॥
पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर आकारे संस्थान कहुंवे? १॥ द्वार ५
तथा चंद्रमाने ।

पुढवि मसूरचंदा - कारा संठाणउ जणिआ ॥ १३ ॥

द्वार ६ सर्व चोवीसे मंरुके चा द्वार ७ लेस्या ठये गर्जज
रे कषाय ठे । द्वार ६ तिर्यंच? मनुषेने? वीपे ठे॥

सवेविचउ कसाया। द्वार ६। लेस ठगं गप्रतिरियमणुएसु॥

पेहेली ३ नारकी? वीगलेंडीने ३ वैमानीकने १ वेहेली ३ ए
तेउकाय? वाउकाय? सात मंरुके त्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेऊ वाऊ। विगलावेमाणिय तिलेसा॥ १४॥

प्योतपीने एक तेजोलेस्याज ठे। वाकी मंरुक सर्व चउवेने होय
चार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेऊ लेसा०। सेसासवेवि हुंति चऊ लेसा॥ द्वार

द्वार ७ सर्व मंरुके इंद्रीद्वारतो द्वार ७ मनुषेने वीपे साते
सुगम ठे। द्वार ७ समुद्रघात ठे ते कहेवे ॥ १५ ॥

इंदियदारं सुगमं ॥ द्वार ८। मणुआणं सत्त समुद्रघाया? ५

वेदना? कषाय? मरणा? समु वैक्रीय? तेजस? आहारक? स
द्रघात । मुद्रघात ॥

वेयण? कसायप्रकरणे ३। वेउवियधतेयएय ५ आहारे ६॥

केवली? समुद्रघात । सात ए समुद्रघात होय संनीने॥ १६॥

केवलिय ७ समुद्रघात । सत्त इमे हुंति सत्रीणं ॥ १६॥

एकंडीने सामान्ये केवली तेजस? आहारक? ए त्रण समुद्र

समुदधात ? ।

घात बीना चार ठे ॥

एगिदियाण केवल्लि । तेया हारग विणाळ चत्तारि ॥

ते पुर्वोक्त त्रण तथा वैक्रीय ए वीगलेंडीने तथा असंतीने तेज नी
चार वर्जिने त्रण समुदधात ठे । अने संतीने पुर्वे कल्याठे ॥१७॥

ते वेजविय वज्जा । विगल्ला सत्रीण ते चेव ॥१७॥

पांच ठे गर्जज तिर्यच देवताने वी नारकी वायुने वीषे चार ठे त्र
वे केवली ? आहारक ? एवे वर्जिने । ए बाकी रंरुके ठे ॥ द्वार ए

पण गप्प तिरि सुरेसु । नारय वाळसु चत्तर तिय सेसे ॥

द्वार १० विगलेंडीने वे डष्टी ठे एक मिथ्या डष्टी ठे बाकी [द्वार ए
आवरने । रंरुके त्रण डष्टी ठे ॥१८॥ द्वार १०

विगले डु दीठी थावर । मिहत्ती सेस तिय दिठी ॥१८॥

द्वार ११ थावर पांच पवेरंडी ? तेरं चोरंडी ? ने वीषे ते वे च [द्वार १०
डी ? एसातने वीषे अचक्षु दर्शन ठे । कु अचक्षु आगमे कहुं ठे ॥

थावर बि तिसु अचक्षु चत्तरिंदिंसू तडुगं सूप जणियं ॥

मनुषने ? चक्षु अचक्षु अवधी बाकी पंनर रंरुकने वीषे प्रत्येके त्र
केवल ए च्यार दर्शन ठे । ए त्रण कहुं ठे ॥१९॥ द्वार ११

मणुआ चळ दंसणियो । सेसेसु तिगं तिगं जणिअं १९॥

द्वार ११ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये । देवता ? १ मां तिर्यच ? १ मां नारकी (द्वार ११
के त्रण त्रण । १ मां होय थावर प पांच मां अज्ञान वे ठे ॥

अंनाना नाण तिअं । सुर तिरि निरए थिरे अत्राण डुगं ॥

ज्ञान अज्ञान वे वे विगलेंडी मनुषमां पांच ज्ञान त्रण अज्ञान
त्रण ३ मां ठे । ठे ॥२०॥ द्वार १२

नाणानाण डु विगले । मणुए पणनाण तिअंनाना २०॥

द्वार १२ अगाआर जोग देव तिर्यच ? ने वीषे तेरं ठे प (द्वार १२

ता१३ने नारकी१ने ठे । नर योग मनुष१ने वीषे ठे ॥
 इकारस सुर निरए । तिरिएसु तेर पन्नर मणुएसु ॥
 विगळेडी३ने चार ठे पांच वा जोग त्रण शेष थावरधने होय
 युकाय१मां ठे । ॥११॥ द्वार १३
 विगळे चउ पण वाए । जोग तिअं थावरे होई ॥१२॥
 हवे जोगनां नाम सत्य१असत्य१ मृषा एचार मनने धव (द्वार१३
 मीश्र ते सत्यमृषा१असत्या१ । चनने वैक्रिय१ आहारक१ ॥
 सचे अर मीस असच्च । मोस मण वय वेजुवि आहारे॥
 नदारीक१ए त्रण मीश्र३सहीत ए कद्या ते जोग १५ उपदिश्या
 कर्मण१एसात जोग कायना । समयमां वा आगममां ॥१६॥
 नरळं मीसा कम्मण । इय जोगा देसिआ समए ॥१७॥
 द्वार१४ हवे उपयोग ११ त्रण चार दर्शन ए बार जीवनां लक्ष
 अज्ञान ज्ञान पांच । ए उपयोग नाम ॥
 ति अत्राण नाण पण । चउ दंसण बार जिअ लसकणु
 ए बार जे उपयोग । कद्या त्रण लोक दर्शी पर(वजुंगा॥
 मात्मा तेमने ॥ १३ ॥
 इअ बारस नवजुंगा । जणिआ तिलुकदंसीहिं ॥१३॥
 हवे ते मंमके कहेठे उपयो बार होय नवउपयोग नारकी१ ति
 ग मनुष१ने वीषे । र्यैच१ देवता१३मां ॥
 उवजुंगा मणुएसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु॥
 वीगळेडीबेमां३पांच अने ठ उप चोरंडी१मां थावर ५पांचमां त्रण
 योग ठे । उपयोग ॥१४॥ द्वार १४
 विगळ डुगे पण ठकं । चउरिंदिसु थावरे तिअगं ॥१४॥
 द्वार१५संख्याता असंख्या गर्जज तिर्यैच१मां वीगळेडी(द्वार१४

ता जीव एक समयमां । ३मांनारकी१मांदेवता१३मां उपजे ।
संखमसंखा समए । गप्पय तिरि विगल्ल नारय सुराय ॥
मनुष१मां तो नीश्वेसंख्याता वनस्पती१मां अनंता बाकी थावर४
ज एक समयमां उपजे । मां असंख्याता ॥ १५ ॥

मणुआ नियमा संखा । वण णांतांथावर असंखा ॥ १५ ॥
असन्नि मनुष आश्री तो द्वार१६ जेम उत्पती द्वारे संख्या कही
असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६
असन्नि नर असंखा ॥ जह उववान्ततहेव चवणेवि ॥ द्वार १६

(द्वार १५ इजार उत्कृष्ट प्रथ्वीकायादी४

द्वार १७ बावीस सात त्रण दस वर्षे चारनुं ॥ १६ ॥

बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किठ पुढवाइ ॥ १६ ॥

त्रण दीवत्त अग्नी१नुं इवे त्रण नर१नुं तिर्यच१नुं वली देवता
पढ्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेत्रीसनुं ॥

ति दिण्णिगि ति पद्दाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर
वितर१नुं पढ्योपमनुं ज्यो [तितीसा ॥

तीषी१नुं वर्ष लाख अधीक पढ्योपमनुं ॥ १७ ॥

वंतर पल्लं जोइस । वरिस लस्काहिअं पल्लिअं ॥ १७ ॥

हवे असुरकुमार१ने अधिक देसेउणा बे पढ्योपम नवनीका
सागरोपम एकनुं । यमां ॥

असुराण आहिय अयरं । देसूण ड पल्लयं नवनीका ॥

बारवर्ष उगणपचास दीवसनुं । उमासनुं उत्कृष्ट विगल्लेइ ३ने आयु ॥

बारसवासुण पण दिणा । उम्मास उक्किठ विगल्लाऊ ॥ १८ ॥

हवे ऊघन्य प्रथ्वीकाय आ अंतरमुहूर्त ऊघन्य आउषानी
ये दस १० पदोने । स्थिती बे ॥

पुढवाई दस पयाणं। अंतमुहुतं जहन्न आउ ठिई ॥
 दसहजार वर्षनी स्थितिवाला। जवनपती१ नारकी१ वीतर१ ठे १ए
 दस सहस वरिस ठिईआ॥ जवणाहिवनिरय वंतरया५ए
 वैमानीक देवताने१ ज्योतीपी पलयोपम एक ने तेनो आठमोत्ता
 देवताने१ ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार१७
 वेमाणिअ जोइसिआ॥ पल्ल तय छंस आऊआ हुंति ॥
 द्वार१७ देवता१ मनुप१ तिर्यं उए पर्जासी होय बली पां॥ द्वार१७
 च१ नारकी१ ए सोखने वीपे। च५ थावरमां चार पर्जासीठे॥ ३०॥
 सूर नर तिरि निरएसु। ठ पळ्ळती थावरे चउगं ॥ ३०॥
 विगळेडी३ने पांच पर्जासी द्वार१ए उए दीसानो आहार होय
 ठे। द्वार१७ सर्व मंके पण ॥

विगळे पंच पळ्ळतीद्वार१७ ठ विसिआहार होई सबेसिं॥
 पांच सुद्धम थावर पदे द्वार१७ अथ संज्ञा त्रण कहीत ॥ ३११॥
 जजना जाणवी। द्वार१ए

पणगाइपए जयणा॥ द्वार१ए अहसनि तिर्यं जणिस्सामि
 चारे नीकायना देवता१३ने नारकी१ने वीपे दीर्घकालकी वा
 वीपे तीर्यंच१ने वीपे। त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥

चउविहसुरतिरिएसु। निरएसु य दीहकालगी सणा ॥
 विगळेडी३ने देतुपदेसकी संज्ञाये करी रहीत थावर५ सर्व वा
 वा वर्तमानकालनी ठे। पांचे ठे ॥ ३२ ॥

विगळे हेउवएसा। सन्नारहिआ थिरा सबे ॥ ३५ ॥
 मनुपने दीर्घकालनी वा त्रीकाल इहीवादेपदेसकी सम्यक्त स
 नी संज्ञा ठे। हीते कोइने पण ॥ द्वार १७

माणुआण दीहकालिअ। दिठिवाउवएसिआकेवि॥ द्वार

द्वारशः पर्जासा पंचेडी तिर्यंचने मनुष निश्चे। चार जेदे देवतामांजाय
पङ्क पणतिरिमणुय चिय । चउ विह देवेसु गहंति॥३३॥

संख्याता आयुवाला पर्यासा पंचेडी । तिर्यंच मनुषमांतेमजपर्जासा
संखानु पङ्कत पणिदि- तिरिय नरेसु तहेव पङ्कते ॥

प्रध्वीकाय अण्काय प्रत्ये ए पांच रुंरुकमां नीश्चे देवतानुं
क वनस्पतीकाय । आववुं ठे ॥ ३४ ॥

नू दग पत्तेयवणे । एएसु चिय सुरागमणं ॥ ३४ ॥

पर्यासा संख्याता आयुनागर्जेज। तिर्यंचमनुष एवे नरकसातेमांजाय
पङ्कत संख गप्पय- तिरीय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमांथी नीकड्या ए उपजे । नथी बाकी बावीस रुंरु
ज वे रुंरुकने वीषे कमां उपजवुं ॥ ३५ ॥

निर उवहा एएसु । उप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रध्वीकाय अण्काय वनस्पतीकाय । तेमां नारकी वर्जिने जीव ॥

पुढवी आऊ वणस्सई । मथे नारय विवळ्ळिआ जीवा ॥

सर्व त्रेवीस रुंरुकना आ पोत पोतानां कर्मना प्रमाणना
वी उपजे । प्रजावे ॥ ३६ ॥

सधे उववज्जंति । निअनिय कम्माणु माणेणं ॥ ३६ ॥

प्रध्वीकायादी आवरणवीगल १ प्रध्वीकाय अण्काय वनस्पतीकाय
तिरी? नर? ए दस पदमां । ए जाय ॥

पुढवाई दस पएसु । पुढवी आऊ वणस्सई जंति ॥

प्रध्वीकायादी दसपद थकी तेठकाय वाठकायमां उत्पात वा
निकड्या । उपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाई दसपएहिय । तेऊ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥

तेठकाय वाठकायमांथी प्रध्वीकाय प्रमुखमां होय पद नवमां

जबुं ।

मनुष वर्जो ॥

तेऊ वाऊ गमाणं । पुढवी पमुहंमी होइ पय नवगे॥
प्रछवीकायादी स्थानक दस ते वीगलेंडी आय वीगलेंडीमांथी नि
मांथी निकळ्या । कली ते दसमां जाय ॥ ३७ ॥

पुढवाई ठाण दसगा । विगळाइं तिअ तहिं जंति॥३८॥
जबुंआवबुं गर्जेज जे । तिर्यंचने चोवीसे रंरुके जीवस्थानकनेविषे॥
गमणा गमाणं गप्रय-तिरिआणं सयल जीव ठाणोसु ॥
समस्त चोवीसे रंरुके जाय तेउकाय वाऊकाय ए बेमांथी मनुष
मनुष हवे मनुष आय बावी । न आय ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ ४१ ॥
स रंरुकमांथी निकल्या ।

सव्वठ जंति माणुआ ॥ तेऊ वाऊसु नो जंति॥३९॥द्वार ५१
द्वार३३अंतरदीपनां जुगलीयां । तेमने गमनहोय अगीयार रंरुके॥
अंतरदीवा जुअला । तेसिं गईन हवंति इकारा ॥
दस जुवनपतीमां एक व्यंत आगती मनुष तिर्यंच मध्येथी ठे
रमां ए अगीयारमां । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक वणे । आगइन माणुअ तिरिएसु॥४०॥
हवे असंती तीर्यंचनी गती ते बावीस रंरुकमां ठे ज्योतिषि वैमा
जबुं । नीक ए बे वीना ।

असत्रि तिरिए गईन । बावीसा जोइस विमाण विणा॥
आगती थावरपांचमां तथा वीगलेंडी पंचेदित्तिर्यंचमनुषएदसमांठे।
आगइन थावर पंच॥ विगल३पंचिदितिरिय१नरा १४१।
समुर्गिम मनुष । दस स्थानके जाय पांच थावर वीगलेंद्रीत्रण॥
समुच्चिम माणुआणं । दह गईन पंच॥थावरा विगळा३॥
पंचेंद्रीतीर्यंच मनुष ए दस रं आगती तेउकाय वाऊकायवीना

रुकमां ।

आठमांथी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिंदियतिरिय १ नरा १ । आगइउ तेउवाउ विणा ॥ ४२ ॥

द्वार २३ वेद त्रण तिर्येच १ स्त्रीपुरुष ए बे वेद चारे (द्वार २२

मनुष १ मां होय । जेदे देवता १ १ मध्ये होय ॥

वेअतिअ तिरिनरेसु । इह्नी पुरिसो य चउविह सुरेसु ॥

पांच १ थावर त्रणे ३ वीगलेडी नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥

नारकी १ मां ।

द्वार २३

थिर विगलनारएसु । नपुंस वेउ हवई एगो ॥ ४३ ॥ द्वार २३

द्वार २४ अळपाबहुत पर्जास तेथी वैमानीक तेथी जुवनपती

मनुष तेथी नादर अशिकाय । तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पळमणु बायरग्गी । वेमाणिअ जवण निरय वितरिआ

तेथी ज्योतिषि तेथी चौरंद्री ते । तेथी बेरंडी तेथी तेरंडी तेथी प्रध्वी

थी पंचेडी तीर्थेच । काय तेथी अष्काय ॥ ४४ ॥

जोइस चउ पणतिरिआ । बेइंदि तेइंदि नू आउ ॥ ४४ ॥

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥

तीकाय नीश्रे ।

वाऊ वाणस्सइ चिय । अहिआ अहिआ कमेणिमेहुंति ॥

सर्वपण ए जाव । हे जिनेश्वर में अनंतीवार पाम्या ठे ॥ ४५ ॥

सवेवि इमे जावा । जिणा मए णंतसो पत्ता ॥ ४५ ॥

हे जिन आ जवमां तुमारी नरकादी मरुकपद जमण थकी नीवू

त्रीकरण शुद्ध जक्कीवंतने । त मन हेवो ॥

संपइ तुम्ह जत्तस्स । दंमगपयजमण जग्गहिययस्स ॥

ते मरु त्रण मन वचन कायमरु सीघ्रकाले मुजनेआपो मोहपद

एथी वीरम्ये सुखे पामे हेवुं ते । ॥ ४६ ॥

दंरु तिय विरयं सुखहं । लहुं मम दितु मुक्कपयं ॥४६॥
 ज्ञान आचार लहमीयुक्त जिनहं राग्ये चारीत्र लहमीवान्धवल्लचं
 स आचार्यने । इना शीष्य ॥

सिरिजिणहंसमुणिसर- रळे सिरिधवल्लचंदसीसेण ॥
 गजसारमुनी तेषो पदबंधे र ए ते श्री वीरप्रभुने विनती आत्म
 ची वा लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण छिहिआ । एसा विन्नति अप्पाहिआ ॥४७॥
 ए प्रकारे श्री विचार उत्रीसीका वा चोवीस मंरुक समाप्तः॥१॥
 इतिश्री चण्विस मंरुक समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स जगत् पुज्य जगद्गुरु श्री महा
 र्वज्ञ प्रत्ये । वीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सव्वनुं । जगपूज्ज जगद्गुरु माहावीरं ॥
 आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता कहुहुं सुत्रथकी पोताने परने हेतुये
 पदार्थ ठे ते । ॥ १ ॥

जंबूद्वीवपयत्ते । बुद्धं सुत्ता सपरहेउं ॥ १ ॥
 खंरूआं?जोजन?क्षेत्रवा वर्षा पर्वत?कूट?वा शीखरतीर्थ?श्रेण्यो?
 खंमा?जोयण?वासाइ । पव्वयठकूमाय?तिह्वइसेढीउण
 वीजयो? इह? नदीयो? ए दस समुदाये थाय संधयणी नामे
 पदे वा द्वारे । प्रकरण ॥ २ ॥

विजयउहहएसल्लिख्खान्?ण पिंमेसिं होइ संधयणी॥२॥
 द्वार?नेउणसो?ण खंरूवा जरतक्षेत्रना?इजोजनइकळा प्र
 एटवे?एणसंख्यायेठे खंरूवां । माणे जागाकार करीयेएकळाखने
 नउअ सयं खंमाणं । जरह पमाणेण जाईए लस्के ॥

अथवा एकसोनेनेउये गुणो ज़रतकेत्रना प्रमाण साधेतो होय
५३६-६ । १एणगुणो । एकलाख ॥ ३ ॥

अहवा नउअसय गुणं । ज़रहपमाणं हवई लखकं॥३॥

अथ एक खांमुवानुं ज़रतके बेश खांमुआनो हीमवंत पर्वत ने
त्र ५३६ जोजन दकला । हेमवंत क्षेत्र चारनुं४ ॥

अह विग खंमे ज़रहे । दो हिमवंते अ हेमवई चउरो॥

आठ७खांमूआं महाहीम सोल१६खांमवानुं हरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥
वंत पर्वतनां ।

अठ महाहिमवंते । सोलस खंमाइ हरिवासे ॥ ४ ॥

बत्रोस३१ खांमुवां वली नै ए मेलवतां त्रैसठ६३ अयां बीजे
षध पर्वतनां । पासे पया त्रैसठ६३ आय ॥

बतिसं पुण निसढे । मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥

चोसठ६४खांमूवां महा ए त्रया रासि जेखवीये तो एकसो नेउ
विदेह क्षेत्रनां । १एण आय ॥५॥ द्वार १

चउसठिउ विदेहे । ति रासि पिंमेइ नउअसय॥५॥द्वार१

द्वार३जोजन एकनुं परीमा समचोरस इहां खांमूवां करवां
या एहवां । ते करवानी रीती ॥

जोयण परिमाणाइ । समचउरंसाइ ईउ खंमाइ॥

लाखजोजननी परीधीना ते लाखना चोथे जागे गुणाकार
आंकने । कर्ये होय ते गणीतपद थाया॥६॥

लखस्सय परिहीए तप्पाय गुणोणयहुंतेव ॥६॥

जंबूनुं वीषंज एकलाखनुं तेने तद्गुणा तेआंकनुंवर्गमुलकाढीये तो
करी तेने दसगुणा करे आंक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होया॥

विस्कंज वग दहगुण । करणी वहस्स परिरउ होइ ॥

पठे ते जंबूद्वीपं वीखंज ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं ठे माटे चोथेजागे गणवुं । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥
विस्कंज पाय गुणिउ । परिरु तस्स गणियपयं ॥ ७ ॥
परीधीनो आंक कहेठे त्रण हजार बैसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलस्क सोलस । सहस्स दोयसय सत्तवीसहिया ॥
कोस वा गाउ त्रण ने अठ्ठा धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस ।
ई आंगलने अधीक ३१६३३उयो
३गाण १२७घण १३ ॥आणअण ॥७॥

कोस तिगं अठ्ठावीसं धणु सय तेरंगुल अहियं ॥ ७ ॥
इवे क्षेत्रफलनो आंक क नेउकोरु ने उपनलाख सोने हजार
हेठे सातसें७७७कोरु ने । गुणे लाख आय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साई ॥
चोरांणु७४ वली हजार । मोढसो१५७वली समग्र साधीक ॥ ७ ॥
चऊणउयं च सहस्सा । सयंदिवहं च साहियं ॥ ७ ॥
एक१गाउ पन्नरसें१५७७ । धनुष तेमज धनुष पन्नर१५सहीत ॥
गाउअमेग पन्नरस । धणुसया तह धणूणि पन्नरस्स ॥
साठ वली आंगुल जंबूद्वीपं गणीतपद जाणजो ॥ १० ॥
७७७५६७४१५० । १गाण १५१५७घण ६०आण । द्वार २

सठिं च अंगुलाई । जंबूद्वीवस्स गणियपयं ॥ १० ॥ द्वार २
द्वार३इवे जंबूद्वीपमांजरत द्वार४इवे पर्वतसंख्या वैताढ्य चार४
आधे सात क्षेत्र ठे द्वार ३ । वाटलाने चोत्रीस३४ लांबा ॥
जरहाई सत्तवासाद्वार३ । वियठ चउ४चउरतिस३४वहियरे ॥
सोल१६ तो वंखारा पर्वत ठे । बे चीत्र१वीचीत्र१बे जमग१समग१

सोलस १६ वस्कार गिरि । दो चित्त १ विचित्त १ दोजमगा ५ ॥ ११

बसें ५०० कंचनगोरी । चार ४ गजदंता पर्वत तेम सुमेरु पर्वत १ ॥

दोसय ५०० कणाय गिरीणां । चउ ४ गजदंताय तह सुमेरुय १

७६ क्षेत्रमर्यादा धारक पर्व एकेनंशा सीतर बसेंने आय १६ ए
त ते सर्व जेगा गणतां । ॥ १२ ॥ द्वार ४

७ द्वासहस्र पिमे । एगुण सत्तरि सयाडुन्नि ॥ १३ ॥ द्वार ४

द्वार ५ इवे सीखर संख्या सो चार चार सीखर होय प्रत्येके ॥

ल वखारा पर्वतने वीषे ।

सोलस वस्कारेसु । चउ चउ कुमाय हुंति पत्तेयं ॥

सोमनस गंधमादन ए बे सात सात कुट ठे ने आठ आठ रूपी
गजदंता उपर । महाहिमवंत ए बे उपर ॥ १३ ॥

सोमणस गंधमायण । सत्त छय रूपि महाहिमवे ॥ १३ ॥

चोत्रीस वैताढ्य पर्वतने वीषे । विद्युत्प्रजगजदंत नैषधनीलवंतने वीषे

चउतीस वियठेसु । विद्युत्पह निसठ निलवंतेसु ॥

तेमज मालवंतगजदंतो मेरू नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके ठे
पर्वत एटला उपर । ॥ १४ ॥

तह मालवंत सुरगिरि । नव नव कुमाइं पत्तेयं ॥ १४ ॥

हिमवंतगोरी सिखरी पर्वतने एम एकसठ पर्वतने वीषे जे कुट ठे
वीषे प्रत्येके अगीयार कुट । तेने ॥

हिम सिंहारिसु इकारस । इय इगसठी गिरिसु कुमाणां ॥

एकठा मेखवतां सर्वसंख्या आय । चारसेंने सप्तसठ ४६७ कुट आय १५

एगत्ते सबधणां । सयचउरो सत्तसठ्ठीय ॥ १५ ॥

चार सात आठ नव । अगीयार ११ कुटे करीने गुणावा पुर्वे प

र्वत ६१ कछा ते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चञ्चलसत्त७अष्ट७नवगेण॥ गारस कुमेहिं गुणहजह संखं॥
एकसठ पर्वतनो मेल सोल । बे ए एकसठ पर्वतना कुट समसठ
बे बे जगणव्यालीस । सहीत चारसें ठे ॥ १६ ॥

सोलस१६३५ ३५गुण ३वेय५सगसठसयचवरो ॥ १६॥
चोत्रीस वीजयने [याखं३ए । रूपजकुट चोत्रीस३४ ठे आठ
वीषे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मेरुजपर आठ जंबु वृक्षे ठे ॥
चञ्चलीसं विजएसु । ठसुकुमा अष्ट मेरु जंबुम्मि ॥

आठकुट देवकुरुने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
बे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अष्टय देवकुराई । हरीकुम हरिस्सहे सही॥१७॥द्वार५
द्वार ६ हवे तीर्थ कहेठे भाग तीर्थ बत्रीस वीजयमां ऐरव्रतमां
ध वरदाम प्रज्ञास ए नामे । ज्ञरतमां ॥

भागहं वरदाम पज्ञासं । तिष्ठ विजएसु३५ऐरवय१ज्ञरहे१
एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण बे अधीक एकसो १७५तीर्थ जां
गुण करता । एवा ॥१८॥ द्वार ६

चञ्चलीसा तिहिंगुणिया । दुरुत्तर सयंतु तिष्ठाणं॥१८॥

द्वार ७ श्रेण्यो कहेठे वीद्याधरनी श्रेण्यो एकेकनी बे बे [द्वार ६
अज्ञीयोगीक देवनी ते पण । वैताढ्य वेताढ्य प्रते ठे ॥

विज्ञाहर अजिउगीय । सेढीउ डुन्नि डुन्नि वेअह्वे ॥
ए चारगुणा चोत्रीसने करतां । ठत्रीस३६ सो१७७ सेढीउते१३६
पई ॥१९॥ द्वार ७

इय चञ्चगुण चञ्चलीसा । ठत्रीस सयंतु सेढीणो१९॥द्वार७
द्वार७विजयो कहेठे चक्रवर्ती वीजय१३आदीपदे ज्ञरत ऐरव्रत इहां
जे क्षेत्रने वीषे जीती राज करे ते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८

चकी जेयबाइं । विजयाइं इह हुंति चउतीसा ॥ द्वार ८
 द्वार ९ इवे इहसंख्या मोहो कुरुक्षेत्रने विषे दस ब्रह्म ए बे मली
 टा इह ठे पञ्चादि । सोल ब्रह्म ठे ॥ १० ॥ द्वार ९

मह दह ठ प्यउमाइं । कुरुसुदसगंति सोलसगं ॥ १० ॥

द्वार १० इवे नदीयो संख्या रक्तवती ? ए चार नदीयो [द्वार ९
 गंगा ? सिंधु ? रक्ता ? । प्रत्येके प्रत्येके ॥

गंगा सिंधु रक्ता । रक्तवई चउ नइउ पत्तेयं ॥

चउद हजारने परीवारे ठे ते समग्र मलेठे वा जायठे समुद्र
 ॥ १००० ॥ मांही ॥ ११ ॥

चउदसहिं सहस्सेहिं । समगं वञ्चति जलहिमिं ॥ ११ ॥

एमज अग्र्यंतर नदीयो चार वली प्रत्येके अठावीस हजार स
 हीमवंतादिकनी । हित एटले १११००० ॥

एवं अप्रंतरिया । चउरो पुण अघविस सहस्सेहिं ॥

वली पण हरिवर्ष क्षेत्र र हजारे जाय चारे नदीयो २२४०००
 म्यक क्षेत्रनी ठप्पन्न ॥ ॥ २२ ॥

पुणरवि ठप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चउ सलिला ॥ २२ ॥

देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमांदि हजार नदीयो तेमज विजय
 ठ नदीयो नो परिवार चोरासी । सोलने विषे ॥

कुरुमज्जे चउरासी । सहस्सा तहय विजय सोलसेसु ॥

बत्रीस नदीयोने । चउदहजार प्रत्येके नदीयो नो परिवार १३

वतीसाण नईणं । चउदस सहस्साइं पत्तेयं ॥ २३ ॥

ते चउद हजारथी गुणवी एटले चार आरुत्रीस नदीयो विजय
 लाख अरुतालीस हजार नदीयो । मांहीली ॥

चउदस सहस्सगुणिया । अरुतीस नइउ विजय मज्जिआल्ला

ए आरुग्रीस नदीयो ५३१००० तेमज सीता नदीमां एमज
श्री सितोदामां मले ठे । ५३१००० मीले ॥ २४ ॥

सीन्याए निवमंति । तहय सीयाइ एमेव ॥१४॥
सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीता॥
पण प्रत्येके ।

सीया सीन्या विय । बत्तीस सहस्स पंचलाखेहिं
ए सर्व मली चउद लाख ने । ठप्पन्न हजार मेलवतां आय
१४५६००० ॥ २५ ॥

सवे चउदस लस्का । ठप्पन्न सहस्स मेलविया ॥ १५॥
ठ जोजन सहित एक गाठ गंगानो सिंधुनो विस्तार मुलमां
एटले सवा ठ जोजन इ । ठे ॥

ठ जोयण स कोसे । गंगा सिंधूण विन्नरो मूले ॥
तेपी दस गुणो विस्तार ठेह एम बे बे गुणो बिजी नदीयोनो
ने ठे इ२॥ जोजन । विस्तार ॥ २६ ॥ द्वार १०

दसगुणिठ पयंते० । इय डु डु गुणणेण सेसाणं ॥१६॥
जोजन एकसो उंचपणे । सोनामय सीखरी लघु हिमवंत ए बे॥
जोयण सय मुच्चिघा । कणायमया सिहरि चुल्लहिमवंता॥
रूपीपर्वत महा हिमवंत पर्व बसें जोजन उंचा रूपी रूपानो महा
त ए बे । हिमवंत सोनानो ॥ २७ ॥

रूपिं महा हिमवंता । डुसु उच्चा रूप्य कणाय मया ॥१७॥
चारसें जोजनना । उंचपणे नैषध नीलवंत ए बे ॥

चत्तारि जोयण सएण । उच्चिघो निसढ नीलवंतोय ॥
नैषध तपाव्या सुवर्णमय ठे । लीलारत्नवर्णो नीलवंत पर्वतठे ॥२८॥
निसढो तवाणिधमड । वेरुलिउ नीलवंतोय ॥ १८॥

सर्वे ण्ण शास्वता पर्वत । कालक्षेत्र वा अढीदीपमाना मेरु विना
 सव्वेवि पव्वयरा । समयखीतांमि मंदर विहुणा ॥
 प्रकृवीतलमां जुंमा । उंचपणाना चोथा ज्ञागमय ठे ॥२९॥
 धराणीतल्ले मुवगाढा । उस्सेय चउत्त ज्ञायंमि ॥३०॥
 प्रथम खांनवादीक गाथाये । दस द्वारे करी जंबुद्विपनी ॥
 खंमाइ गाहाहिं । दसाहिं दारेहिं जंबूद्विस्स ॥
 संग्रहणी समाप्त यइ । आ संग्रहणीनी श्रिवाक्यनी महत्तिका
 प्रतिबोधीत श्री हरी जइसूरिजीये रचना करी ॥
 संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिजइसूरिहिं ॥ ३० ॥
 ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥
 ॥ इतिश्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग्य । सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आये
 जला विचार प्रते ॥
 वंदितु वंदणिल्ले । सव्वे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥
 घणी वृत्ती घणी ज्ञाप्य घणी चुरणी । सिद्धंतसुत्रने अनुसारे कहीस
 बहु वित्ती ज्ञास चुन्नी । सुआणु सारेण वुत्तामि ॥१॥
 अथ द्वार दस त्रीकनुं ? अत्तीगम बेदीस्या रइवानुं ? त्रण अवग्रह
 वा पेसवानी विधी पांचनुं ? । नुं ? त्रण प्रकारे वांदवानुं ? ॥
 दह तिग ? अहिगमपणंगं ? । डुदिसिइतिहुग्रहइतिहाउ
 पंचांग नमवानुं ? नमस्कारनुं ? । अकर ? सोलसैने सुन [वंदणया
 ताळीसनुं ? ६४७ वर्ष ? ॥ २ ॥
 पाणिवायदनमुक्कारा ? । वन्ना सोलसय सीयाळा ८ ॥३॥

एकसो एकांसी वली पद सतांणु संपदा वा वीतांमानुं? पांच ५
नुं? १०? पद ११ रंरुनुं? ॥

इगसीइ सयंतु पयाए । सगनउई? ०संपयान पणदंमा? १
बार अधिकारनुं? च्यार वांदवा सरण करवा जोग्यनुं चार निहे
जोग्यनुं? । पे जिननुं ॥३॥

बार अहिगार? २चउवंद सरणिऊ? ४चउहिंऊणि १५
च्यार ओयोनुं? [णिऊ? ३। बार हेतु वा कारणनुं? सोल[॥१॥
नीमीत आठनुं? । आगारनुं? ।

चउरोथुइ? ६निमित्तउ? ७बार हेऊय? ८सोलआगारा १॥१॥
उगणीसदोष काउसगनातेनुं? । काउसगना प्रमाणनुं? स्तवननुं
वली? चैत्यवंदन सातनुं? ॥४॥

गुण वीस दोस उसग्ग २०। माण २? थुतंच २? सगवेळा २३
दस आसातना वा अवज्ञा तजवानुं? सघळा चैत्यवंदनादीक स्थानके
दस आसायण चानु २४। सवे चिइ वंदणाइं ठाणाइं ॥

एचोवीसद्वारे करीने । बेइजारने दोय चुउत्तर ५ उत्तरद्वार गाथा ४
चउवीस डुवारेहिं । डुसहस्सा हुंति चउ सयरा ॥ ५ ॥

द्वार? त्रण निसीही? त्रण प्रदक्षिणा? । त्रण निश्वे प्रणाम? ॥

तिन्नि निसीहि? तिन्निउ—पयाहिणा २। तिन्निचेवय पणामा ३
त्रिवीध्य पूजा? तेमज । अवस्था त्रण प्रकारे जाववी निश्वे? ॥६॥

तिविहा पूआय ४ तहा । अवह्व तिअ जावणंचेव ५॥६॥

त्रणदिसि जोवानीविरती वानीम १। पगजूमी पमार्जनवली त्रणवार?

तिदिसि निरस्क्रण विरई ६। पयजूमि पमऊणंचतिस्कुतो ७

तरणं वा अरुरादि आलंबन त्रीवीध वली प्रणिध्यान? एम त्री

त्रणः मुद्रा त्रीकः वली । क दस ॥७॥ एहना उत्तर द्वार ३०
वन्नाइ तियंमुद्रा-तियंचण । तिविहंच पणिहाणं १० ॥७॥
प्रथम त्रीकः घरनो? देहरानो? व्यापार वा ते समंदी काम तज
इव्य जिनपूजानो जे? । वुं ते नीसीही त्रिक ॥

घरजिणहर जिणपूआ । वावार च्चाउ निसीहि तिगं ॥
कीहां ते धानक देहरानेमुल त्रीजी चैत्यवंदन ज्ञावपुजा करवाने
द्वार गर्ज घर ते गजारे । अवसरे ॥ ८ ॥

अग्गदारे मध्ने । तइया चिइ वंदणा समए ॥८॥
त्रीजुं त्रीक बे हाथ मस्तके लगा खमासमण देता पांचे अंग नमे
बे ते अर्व अंग नमावे ते । ते त्रण प्रणाम ॥

अंजलिबद्धो अद्धो-एक्य पंचंगउ य तिपणामा ॥
सधले अथवा त्रणवार । मस्तकादी नमानवे प्रणामत्रीक बीजुंशण ।
सधउ वा तिवारं । सिराइ नमणे पणाम तिअं ॥ ९ ॥
हवे पुजा त्रीक ३ अंगनी आगल जल चंदन फुलहारादी अकृतादी
मुकवानी ज्ञावनी ए जेदे । स्तवनादी पुजा त्रीक ॥

अंग ग ज्ञाव ज्ञेया । पुष्पाहार थुइहिं प्रय तिगं ॥
ते पंच प्रकारी अष्ट । प्रकारी सर्व प्रकारी अथवा पुजात्रीक ३ । १०
पंचो वयारा अठो । वयार सबो वयारा वा ॥ १० ॥

अवस्था त्रीक ४ ज्ञाववी अवस्था त्रीकते । पीरुस्थ पदस्थ रूपरहीतस्थ
ज्ञाविज्ज अवउ तिअं । पिंमउ पयउ रूव रहियत्तं ॥
ते केइ ठहस्थ केवलीत्व सिद्धपणानी नीश्वे अवस्था त्रीकनो
पणानी । अर्थ ते ॥ ११ ॥

ठउमउ केवलीत्तं सिद्धत्तं चैव तस्त ङो ॥ ११ ॥
नवण करवाने स्थानके केवलज्ञानना अष्ट प्राप्तीद्वार सहीत स्थानके

प्राय तीहांमुधी ठहस्य अवस्था । केवली अवस्था ॥

न्हवणचगेहिं ठगमच्च—वच्च पमिहारगेहिं केवल्लिअं ॥

पद्मासन वाकान्तसंगेरहाथानको जिननीजाववी सिद्धअवस्थात्रीकध

पल्लिअंकुस्स गेहिय । जिणस्स जाविज्ज सिद्धत्तं ॥१२॥

दिसित्रीकए नर्थ वा न्नुं अ त्रण दीसान्णणी जोवुं तजवुं मंरुवुं
धो वा नीचुं त्रीनुं वावांकुंए अथवा ॥

उह्वा हो तिरिआणं । तिरिसाण निरस्काणं चइज्जहवा ॥

पाठल जमणुं नावुं ए त्रण दी एक श्रीजिनेश्वरनां मुख सनमुख
सी जोवुं तजे । आणे दृष्टी बे द्वार ए ॥ १३ ॥

पच्छिम दाहिण वामण । जिणमुह ब्रह्म दिठ्ठिजून ॥१३॥

वरणत्रीकद जे सूत्र बोले बीजुं जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
तेना अकरमां चीत राखे। आलंबन वली पत्नीमानुं ॥६॥

वन्नतिअ वन्नत्ता । लंबण मालंबणं तु पमिमाई ॥

हवे मुझत्रीकउ जोग जिन ए मुद्रा जेदे करी मुद्रात्रीक ते
मुक्ताशुक्ती । केम ॥ १४ ॥

जोग जिण मुत्तासुत्ती । मुद्दा जेएण मुद्धतियं ॥ १४ ॥

माहोमांही एक एकने अंत कमलना मोरानी परे बे हाथे
रे आंगलीयो राखे । करीने ॥

अन्नन्नंतरी अंगुली । क्रोसागारेहिं दोहिं हठेहिं ॥

पेट उपरेबे हाथनी कोणीउ तेदने प्रथम जोगमुद्रा एहवुं
प्रापीने । कहीये ॥ १५ ॥

पिहोवरि कुप्पर सं—ठिणहिं तह जोगमुद्धति १५॥

हवे जिनमुझ कहेबे चार आगल पग पोहोला तेथी कांड उ
आंगल । बी पाठलनी पांनियो ॥

चत्तारि अंगुल्लाइं । पुरज ऊणाइं जह पछिमज्ज॥
 पग राखी ते रीतेकाउसगग करे ते । एते बली होय जिनमुद्रा१६॥
 पायाणं उस्सगो । एसा पुण होइ जिणमुद्रा ॥१६॥
 हवे मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते कहेउ जीहां बरोबर बे पण गर्जित कर्या
 मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते । हाथ ॥
 मुत्तासुत्ती मुद्रा । जह समा दोवि गप्पिपा हज्जा॥
 ते बली ज्ञाल स्थलने विषे । अमाने कोइ आचार्य न लगामवा
 कहे ठे ॥ १७ ॥

ते पुण निलामदेसे । लग्गा अत्रे अलग्गति ॥१७॥
 हवे जोगमुद्रा पांच अंग शक्रस्तव वा नमुहुणं आये स्तुतीये
 नमाववां ते खमासमण । होय जोगमुद्रा ॥
 पंचंगो पण्णिवाउ थयपाढो होइ जोगमुद्राए ॥
 वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान त्रीक मुक्ता सुक्ती मुद्राये
 आये ते जिनमुद्राए । कहे ॥ १८ ॥

वंदण जिणमुद्राए । पण्णिहाण मुत्तासुत्तीए ॥१८॥
 हवे प्रणीध्यान त्रीक जावंती जावंतकेवीसाहु ए मुनी वंदण ज
 ये चैत्यवंदन । यवीयराय प्रार्थना सरूप अश्रवा॥
 पण्णिहाणतिगं चेइय । मुणि वंदण पञ्चणासरूवं वा ॥
 मन वचन काय ए जोग बाकी त्रीकोनो अर्थ तो प्रगट ठे इती
 त्रण एकाग्र ते । ॥ १९ ॥

मण वय काएगतं । सेस तिअहो अ पयमुत्ति॥१९॥
 हवे अजीगम क्षरश्चरचित व अचित वस्तुनं अणतजवुं मन
 स्तुनुं तजवुं वा मुकवुं । एकाग्र करवुं १ ॥
 सचित्तदवमुप्रण १ । मचित्त मणुदणं २ मणोगतं ३ ॥

एक सामी वा वस्त्र अखंरुनुं बेदाथ जोमी मस्तक नमावुं जिन
उत्तरासण करवुं ? । दिठेथी ? ॥ १० ॥

इगसामि उत्तरासंग४। अंजली सिरसि जिणदिठ५॥१०॥

एम पंच विध अजोगम वा स अथवा मुके राजा होयतो राजनां
नमुख जवुं । चिन्ह ते ।

इअ पंचविहाजिगमो । अहवा मुच्चंति रायचिन्हाइं ॥

खरुग?उत्र?पगनापगरखां?आदो॥ मुगट?चांमर?एपांचेमुकेहार१
खग्गं ठत्तं वाणह । मज्झमं चमरेअ पंचमए ॥ ११ ॥

इवे दिसि द्वार ३ चांदे जि दिसि रहिने पुरुष ने माजी दिसि
नेश्वरने जमणी रहिने स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसिठिआ पुरिसवामदिसिनारि

इवे अवग्रह द्वार४ नवदाथ उत्कृष्ट नव उपर साठ मांदि म
जघन्य साठ हाथ । ध्यम अवग्रह सेष ॥ १२ ॥

नवकर जहन्न सठि क-र जिष्ठं मझ्जग्गहो सेसो ॥१२॥

इवे नमस्कार द्वार५एक चैत्यवंदन मध्यम अरीहंत चेइआणं
नवकार वा नमवेजघन्य । चार ओय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिद्धवंदण मय दंरु थुइ जुयला ॥

पांचवार नमुत्थुणारुप रुंरुके स्तवन जयवीयरार्ये करी उत्कृष्टं
थुइ आठे करी चैत्य वंदन ॥ १३ ॥

पण दंरु थुइ चउक्कग । थय पणिहाणेहिं उक्कोसा॥१३॥

अन्य वा बीजा आचार्य नमुत्तुणे करिने जघन्य चैत्यवं
एम कहे ठे एकज । दन ॥

अत्रे बिंति इगेणं । सकुत्तएणं जहन्न वंदणाया ॥

ते बे त्रण नमुत्तुणे करी म उत्कृष्टं चैत्यवंदन चार अथवा

ध्य चैत्यवन्दन ।

पांच नमुथ्युऐ करी ॥ १४ ॥

त दुग तिगेण मद्या । उक्कोसा चठहिं पंचहिं या ॥ १५ ॥

हवे पंचांग प्रणाम द्वारइ पां वे ढींचण हाथ वे उत्तम अंग
च अंग नमाववां ते । मस्तक एक ॥

पंचंगो पण्णिवान् । दो जाणुं करडुगुत्तमंगं च ॥

हवे नमस्कार द्वारउत्तला मो एक वे प्रण जावत एकसो आठ
होटा अर्थेजे जेइना नवकार । ॥ १५ ॥

सु महत्त नमुकारा । इग दुग तिग जाव अठसयं ॥ १५ ॥

हवे अकर १६४७ नुं द्वार ७ नव नेठ सो ए एकसो नवाणुं १६७
अरुसठइठ अठवीस १७ । वली बसेने सताणुं १६७ ।

अमसठिअठवीसा १ । नव नऊअसयं ३ च दुसय सग न
बसेने णगणात्रीस १७ बसे । बसेने सोल ११ एकसोने [ऊयधिं]
ने साठ १६७ । अठानुं १६७ एकसोने बावन १५ १२ ३ ।

दो गुणतीस ५७ सठा ६ । दुसोल ७ अरु नऊय सय ७ डुवन्न
ए अकरनां सुत्रांनां नाम नवकार इरियावही नमु (सयं १६७)
खमासमण । डुणं आदी पांच मंरुकमां ॥

इअ नवकार १ खमासमण १ । इरिय ३ सकठया ३४ दंमेसु ॥

अरिहंतचेइयापांमां लोगसआ एम अनुक्रमे अकर सोलसे सुरु
वीमां नहिं बिजीवार गणवा । तालीस ॥ १७ ॥

पण्णिहाणेसुअ अडुरुत्त । वन्नासोलसय सीयाळा ॥ १७ ॥

हवे पद १७१ नुं द्वारएनवए तैतालीस ३ अठवीस १७ सोल १६
बत्रीस ३२ तेतरीस ३३ । वीस १७ अनुक्रमे पद कोना ॥

नव १ वत्तीस १ तीतीसा ३ । तचत्त ४ अमवीस ५ सोल ६ वी

नवकार इरियावही नमुडुणं आ एकसोने एकासी (स७५यां ॥

दिने विषे ।

सर्व पद आय पद द्वार॥१७॥

मंगल इरिया सक-ह्याईसु इगसीइसयं तु पयां ॥१८॥

इवे संपदाएणुं द्वार१० आठ८ सोल१६ संपदा वीस१० संपदा॥

आठ८नव८आठ८अठवीस१८ । संपदा शब्दे वीसमानां स्थानक ॥

अठ१८नव३८प४अठवीस५ । सोलसय६वीस७वीसामा

अनुक्रमे नवकार इरियावही । नमुहुणं आदिनेविषेसतांणुसंपदा१८

कमसो मंगल इरिया । सकह्याईसु सगनऊई ॥१९॥

नवकारनाअकर अरुसठ पद नव । नवकारनेविषेआठ संपदातेमां॥

वन्न ८ सट्टि नव पय । नवकारे अठ संपया तह्ण॥

सात संपदा तो पद तुल्य ठे । सत्तर अकरनी आठमी संपदा ठेला

बे पदनी ॥ ३० ॥

सग संपय पय तुह्णा । सतरस्कर अठमी डुपया॥३०॥

इवे खमासमणना अकरो अठवीस तेमज इरियावहीमां ॥

पण्णिवाय अस्कराई अठवीसं तहाय इरिआए॥

एकसोनवांणुं अकर ठे । वत्रीस तो पद ठे संपदा आठ ठे॥३१॥

नव नउय मस्कर सयं । डुतीस पय संपया अठ॥३१॥

संपदामां पद बे२पदनी बे२पदनी अगोयार११पदनी ८ पदनी ए

एक१ पदनी चार४ पदनी एक१ प इरियावहिनी संपदानां पद॥

दनी पांच५पदनी ।

डुग१दुग२इग३चउ४इग५ इगार७ठग८इरिय संपयाइ

संपदा आदी पदइहामि३३ (पण६) जेमेजीवा१ एगिदिआ१ (पया॥

रिया१गमणागमण१ पाणकमणो१ अजिहया१ तस्तउतरी१ ॥

इह्या१इरि२गम३पाणा४ जेमे५एगिदि६अजि७तस्स८

संपदानांनाम अंगीकार संपदा१ सामान्यहेतु१ विशेषहेतु१॥३२॥

नीमीत संपदा? ।

संग्रहहेतु? पाचमी ॥

अप्रवगमो? निमित्तं? उहे३अरधहेऊ संगहे५पंव ॥

जीवसंपदा? वीराघना संपदा? ५। ए जेद त्रण प्राबलनी संपदा
मिकमण संपदा? । चुविका जाणवी ॥ ३३ ॥

जीव६ विराहण७पमिकमण७। जेअकतित्रि चुलाए३३।
नमुहुणंनी संपदा प्रते पद बे३पदनी त्रण३नीचारधनीपांच५नी
पांच५नी पांच५नी बे३नी चारधनी ।

ड १ ति २ चउ ३ पण४ पण ५ पण ६ ड७ चउ७ ।
त्रण३पदनी नमुहुणंनी संपदामां पदसंख्या ॥

तिपय ९ सकळ संपयाइ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुहुणं?आईग अजयपदयाणं५ धम्मदयाणं६अ
राणं२पुरिसुत्तमांणं३लोगुत्तमांणं४ प्पनिहय४ जिणाणं७ सबनुणं ९

नमु आईग पुरिसो लोग । अजय धम्मप्प जिण सव्वं

संपदानानाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु१ उपयोग (॥३४॥

सामान्य हेतु संपदा । हेतु४ तदहेतु उपयोग संपदा ५॥

थोअव संपया उह । इयर हेऊ वउंग तधेऊ ॥

विशेष हेतु उपयोग६स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्य७फलदाय
प७ । क मोक्षसंपदाए ॥ ३५ ॥

सविसेसु वउंग सरूव । हेऊ निय सम फलयमुखे॥३५॥

नमुहुणंमां अकरादि संख्या नवएसंपदा ठे पद तेतरीस३३ ठे
वसेने सतांणु२ए७अकर ठे । नमुहुणंमां ॥

दोसग नऊआ वत्ता । नव संपय पय तितीस सकळए॥

चैत्यस्तव अरिहंतचेइआ तेंतालीस पद ठे अकर वसेने उंगणत्री
णंमां आठ संपदा ठे । स ठे ॥ ३६ ॥

चेइअ थयठ संपय। ति चत्तपय वन्न डुसय गुणतीसा३६
संपदामां पद बे२पद उदपदसातउपद उदपदचैत्यस्तवनी संपदामां
नवएपद त्रण३पद उदपद चार४पद। पद प्रथम कहेडे।

डु१उपसगइनव४तिअ५ उप्पयउचिअ संपयापया पढमा
अरिहंतचेइयाणं(उदचऊ७)अन्नथनससिएणं४सहुमेहिंअंग५एवमा
वंदणवत्तियाए२सद्धाए३। इ एहिं६ जाव अरिहंताणं७ तावकायं७
अरिहं वंदण सद्धा। अन्न सुहुम एव जा ताव ॥३७॥

संपदानानाम अंगीकारसंप हेतु संपदा३ एकवचनांत आगार सं
दा१ निमित्त संपदा२। पदा४बहुवचनांत आगार संपदा ५ ॥

अप्पुवगमो निमित्तं। हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥

अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काठस्सग मर्यादानी संपदा७ सरूप
रणागार संपदा६। संपदा८ ए आठ संपदा ॥ ३८ ॥

आर्गतुगु आगारा। उस्सग्गा विहि सरूवठ ॥३८॥

लोगस्स आदीने विषे सं जेट्ठा पद ते समान अठावीस सोल
पदा तो। वीस अनुक्रमे।

नामथयाइसु संपया। पय समअम्वीससोल वीसकमा
एकवारना ज्ञया अक्षर ग बसेनेसोल एकसो अठाणुं अक्षरलोग
णातां अनुक्रमे बसे साठ। स्स पुस्करवरदी सिद्धाणंबुद्धाणंनां ३ए
अडुरुत्त वन्न डुसठ। डुसय सोल ८ नउअ सयं॥३९॥

वे जावंती जयवियरायना अनुक्रमे सर्वना गुरु अक्षर सात७ त्र
अक्षर एकसो बावन। ण३ चोवीस२४ तेत्रीस३३।

पाणहाणडुवन्नसयं। कमेणसग१। त२चउवीस३तितीसा४

उगणत्रीस३एअठावीस२७। त्रीत्रीस३४ एकत्रीस३१ बार१२ ए

सर्व आंक गुरु अक्षरना ॥ ४० ॥

गुणतीस५ अष्टवीसा६ चतुतीसि७ गतीस८ बार९ गुरुवन्ना
इवे पांच मंरुकनुं द्वार११ अरिहंतचैयाणं२ लोगस्स३ पुस्करवदी४
पांच पाठ नमुहुणं१ । सिद्धाणंबुद्धाणं५ हां पांच मंरुकने विषे१२
पाणदंमा सकळय । चेइय नाम सुय सिद्धय इड ॥
अधिकार ठे ते बे२ एक१ बे२ बे२ ए अधिकार बार नमुहुणादिक
पांच५ । मां अनुक्रमे ॥ ४१ ॥

दो१ इग२ दो३ दो४ पंचय५ । अहिगारा बारस कमेण४१
नमुहुणं१ जेअअइआ२ अरि सबलोए॥ पुस्करवरदि६ तमति
हंतचैयाणं३ लोगस्स४ । मीर७ सिद्धाणं८ जोदेवाण॥
नमु जेइय अरिहं लोग । सब पुस्क तम् सिद्ध जोदेवा॥
उक्तिं सेवसिहरे१० च वच्चगराणं१२ ए बारे अधीकारनां आ-
त्तारिअठ११ वेआ । दी पद ठे ॥ ४२ ॥

उक्तिं चत्ता वेया । वच्चग अहिगार पढमपया ॥ ४२ ॥
अधिकार अर्थ प्रथम अधि ज्ञावजिन प्रते बीजे अधिकारे द्रव्य
कारे वांडु लुं । जिन प्रते ।

पढमहिगारे १ वंदे । ज्ञावजिणे बीय एउ दव्व जिणे ॥
एक चैत्यनी थापना जिन प्रते त्री चोआ अधिकारमां नामजिन
जे अधिकारे वांदे । प्रते ॥ ४३ ॥

इगचेइय ठवण जिणे-तइअ चउठंमि नामजिणे ॥ ४३ ॥
पांचमे अधिकारे त्रण जुवनना । इवे ठे अधिकारे श्रीमंघ
थापनाजिन वली । रादी विहरमानजिन ॥

तिहुअण ठवणजिणे पुण्ण पंचमए विहरमाण जिणठठे ॥
सातमे अधिकारे श्रुतज्ञान प्रते । आठमे अधिकारे सर्वसिद्ध स्तुति४४
सत्तमए सुअनाणं । . . . अठमएसव सिद्ध थुई ॥ ४४ ॥

इवे नवमे अधिकारे तिर्था नवमे दसमे श्री गिरनार वा रेव
क्षिप श्री विरजिन स्तुता ताचल स्तुती ॥

तिष्ठाहिव वीर युइ नवमे दसमेअ उक्तयंत युइ ॥

अष्टापदजिनी स्तुति अगिआ सम्यगूद्रष्टी देवनुं स्मरण ठेले वा
रमे । वारमे अधिकारे ॥ ४५ ॥

अष्टावयाइ इगदिसि । सुदिठिसुर समरणा चरिमे ॥ ४५ ॥

ए बार अधिकारमां नव अधिकार विस्तरानामे श्री हरिजडसुरिक
इहां चैत्यवंदननी व्रती ललित । त आदेना अनुसारथी ॥

नव अहिगाराइह ललिअ । विठरा वित्तिमाई अणुसारा
त्रणअधिकार श्रुतनो परंपराथी ॥ तेत्रणकीयाबीजो दसमोइगीयारमो

तिन्नि सुअ परंपरया । बीउ दसमो इगार समो ॥ ४६ ॥

आवस्यकनी चुर्णिने विषे । जे कहुं ठे सेष अधिकार पूर्वाचार्य
नि जेम इग ॥

आवस्सय चुन्नीए । जं जणिअं सेसया जहिआए ॥

ते कारण माटे उज्जितादिक पण । अधिकार श्रुतमय निश्वे जाणवा

तेणं उज्जिताइवि । अहिगारा सुअमया चेव ॥ ४७ ॥

बिजो अधिकार श्रुतस्तवादि । अर्थे करी वरणव्यो तेज आव
सक चुर्णिमां निश्वे ।

बीउ सुअअयाई । अचन वन्निन तहिं चेव ॥

ते माटे नमुहुणने अंते इव्य अरिदंत वांदवाने अवसरे प्रग
कह्यो ठे । टार्थ जाणवो ॥ ४८ ॥

सकअयं ते पढिन । दव्वारिहवसरपयमडो ॥ ४८ ॥

असठ पुरुषे आचरू नहि बिजा गीतारथे अणवारीत एटला
पापसहित पापरहित । माटे मध्यस्थपणानी ॥

असंढाद् नृणावज्जं ।

गीयन्तु अवारियन्ति मज्झा ॥

आचरणा पण निश्चे आङ्गा जा एहवा सास्त्रनां वचनधी ज्ञा
णवी इति । नर सह माने ठे ॥ ४९ ॥

आयरणा विहु आणन्ति । वयणन्तु सु बहु मन्त्रन्ति ॥ ४९ ॥

इवे चार वांदवा योगनुं द्वार १३ सुत्र सिद्धांत ३ सिद्धजगवान् ४५५
चार वांदवा योग जिनेश्वर १ समरवायोगनुं द्वार १४ सासनाधीष्ट
मुनिराज २ । देवतादी समरवा वा संज्ञारवा

चउ वंदणिज्ज जिणमुणि । सुय सिद्धा इह सुरादिसरणिज्जा
इवे चार जिननुं द्वार १५ चार ङ्ग्य ३ ज्ञावजिन ४ ए चारे जेदे
जिन नाम १ आपना २ । करिने ॥ ५० ॥

चउहजिणा नाम ठवण- दवज्जावजिणजेणं ॥ ५० ॥

नामजिन ते श्री रुषजादी आपनाजिन ते वली श्री रुषजादी
जिननां नाम । जिननी प्रतिमा ॥

नाभजिणाजिणनामा । ठवणजिणा पुण जिणंदपमिमान
ङ्ग्यजिन ते जिननामबंधधी ज्ञावजिनतो समोसरणमां बीराजी
जिव ते ङ्ग्यजिन । देसना दोये तेवारे ॥ ५१ ॥

दवजिणा जिणजीवा । ज्ञावजिणा समवसरणत्ता ॥ ५१ ॥

चार थोयोनुं द्वार १६ आदख्या । बीजी सर्वतीर्थकरनी स्तुति तीजी
जे जिनरूपजादीनी प्रथमथुई । श्रुतज्ञाननी स्तुती ॥

आहिगय जिण पढमथुई । बीया सव्वाण तइय नाणस्स ॥

वैयावच करता सासन उपयोग अर्थे चोष्ठी थुई ॥ ५२ ॥

रक्क देव देवीयोनी ।

वेयावच गराणन्तु । उवउगठं चउठ थुई ॥ ५२ ॥

आठ निमिचनुं द्वार १७ पाप वंदणवत्तिआ आदे ठ निमिच

खपांवाने अर्थे इरियावहीयाः। वं१ पु१ सं१ स१ बो१ नि१ ।
पावखवण्णञ्च इरिया । वंदणवत्तियाइ ठ निमिप्ता ॥
जिनप्रवचन अधिष्ठायक देव काउस्सग्ग१ एम निमित्त आठ वै
समरवा अर्थे । त्यवंदन विषे ॥ ५३ ॥

पवयणसुरसरणञ्च । उस्सग्गो इय निमित्तठ ॥ ५३ ॥
बार हेतुनुं द्वार१ एचारहेतु तस्स प्रमुख सद्धाए इत्यादिक पांचए
उं०१ पायवित्त१ वीसोही१ विसद्धि१ हेतु ॥

चउ तस्सउत्तरी करण— पमुह सद्धाइआय पण हेऊ ॥
वेयावच्चगराणं इत्यादिक। त्रण३ एम हेतु ए समग्र बार हेतुथया ५४॥
वेयावच्चगरत्ताइ । तिन्निइअ हेऊ बारसगं ॥ ५४ ॥

सोल आगारनुं द्वार१ एअन्नडा आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
वी बार१३ आगार काउसगना । र ४ ते ॥

अन्नडयाइ बारस । आगारा एवमाइया चउरो ॥

दिवादि अग्नीजयथी आपना वचे सर्पादीक जयथी पुंजी आषो
पंचंडीनी आमे चोरादिक जयथी। खसेतो काउसग न जोगे ५५ ॥

अग्गाणि पर्णिदि तिंदण । बोहिखोज्ञाइ मक्को आ॥ ५५ ॥

इवे काउसगना दोषनुं द्वार३० मालदोष१ उर्घी१ नीलदोष१
घोटक१ वेलमी१ अंजदोष१ । जीलमी१ खलीणदोष १ ॥

घोमग१ लय३ खंजाइ३। मालु४ दी५ नियल६ सवरि७ खलि
वधुदोष१ लांबु पेरणु पेर ते१ ज्ञापण आंगली हलावे ते१ (णण॥

स्तनदोष१ संजतीदोष१ । कागरुपरे आरुअवलु जुवे ते१
कोठनीपरे दीलसंकोच१ ॥ ५६ ॥

वहु९ लंबुतर१ पथण१ संज जमुहंगुलि१ इवायस१४ कवि
माथुं धुणावे ते१ मुकदो (ई११ प्रेकदोष१ ए उगणी (द्वि१ ५॥ ५६ ॥

षः मदीस परे बरुबरु करे ते ? । स दोष तजे काउस्तगे ॥

सिरिकिंपः १६ मूअः १७ वारू । पेहत्तिः १ एचइऊ दोस उस्सग्गो
तेमांथी १७ मो [णि १७ । न होय दोष साध्वीजीने ए त्रण सही
११ मो १२ ए त्रण । त नवमो चार नहि श्रावीकाने ॥ ५७ ॥

खंभुत्तर थण संजई । न दोस समणीण सबहु सद्धीणं ५७
काउस्तगमां सासोसासनी पचीस सासोसासनुं बाकी काउ
संख्या द्वार ११ इरियावही सगे आठ सासोसास ॥

ना काउस्तगनुं प्रमाण ।

इरि उस्सग्ग पमाणं । पणवीसुस्सास अठ सेसेसु ॥

इवे स्तवन द्वार २२ गंजीर मोहोटे अर्थे युक्त होय स्तवना
शब्दे मधुर मीठे शब्दे । जिनगुणनुं वरणव ॥ ५७ ॥

गंजीर महुर सहं । महत्तजुत्तं हवई थुत्तं ॥ ५८ ॥

सात चैत्यवंदन द्वार ११ प्रतीकम पाठले दीवसे प्रतीकमण देवसी
पाराइ ? ने वेहरे ? जमतो वा पच्च मां १ संघारे सूतां ? पाठली राते १ ॥

खाण पारतां १ ।

पम्किमणो ? चेइय १ जिमण ३ । चरिम ४ पम्किमण ५ सूयण ६

चैत्यवंदन ए साते सुनीराजने । साते वेला एक दी (पम्बोहे ७
वस रात्री मलीने करवां ॥ ५९ ॥

चिइ वंदण इअ जइणो । सत्तउ वेला अहोरत्ते ॥ ५९ ॥

बेवार प्रतीकमण कारक ग्रह साते वेला एक पम्किमण पां
स्तने पण निश्चे । वेला तेथी बाकी नाने ॥

पम्किमण गिहिणो विहु । सगवेला पंचवेल इयरस्स ॥

पूजादीकमां त्रणे संख्या वि होय त्रण वेला झघन्यपणे चैत्य
षये प्रज्ञात मध्यान सांझे । वंदन ॥ ६० ॥

પ્રયાસુ તિસંઘાસુ ય । હોઈ તિવેલા જહત્રેણ ॥ ૬૦ ॥

દસ આસાતનાનું દાર ૨૪ પાંન ધાસમાં આદે ? સ્ત્રી વિલાસ ?
સોપારો આદે ? પાંણી પીતાં ? મુઠ રહેવું ? શુકવું ? ॥
જોજન કરવે ? ।

તંબોલ ? પાણ ? જોયણ ? । વાણ હમ મેહુણ ? મુવન્ન ? નિઠવણ ? ૭
મુતર વા લઘુનીતિ ? વિષ્ટા એ દસે આસાતના તજે જિનેશ્વર
વા વમ્નીનીતિ ? જુવડું ? । દેવઘરની દયમાં ॥ ૬૧ ॥

મુત્તુ ? ચ્ચારં ? જૂયં ? ૮ । વઢે જિણનાહ જગડા ॥ ૬૨ ॥
હવે દેવ વાંદવાની વીધી ફરિ અરિહંત ચૈયાણં થોય ? લોગસ્ત
યાવહી ચૈત્યવંદન નમુહુણં । સઘલોય ધોય ૨ પુસ્કરવરદી ॥
ફરિનિમુકાર નમુહુણ । રિહંત થુડ લોગ સઘ થુડપુસ્કા ॥
થોય ૩ સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં વેયા નમુહુણં જાવંતિ સ્તોત્ર વા સ્તવન
વચ્ચ ધોય ૪ । જયવીયરા ॥ ૬૩ ॥

થુડ સિદ્ધા વેયા થુડ નમુહુ જાવંતિ થય જયવી ॥ ૬૪ ॥
સર્વ કપાધી ઘરમોશિ વીસુ એ રીતે જે ઉત્તમ પ્રાણી શ્રી જિ
ય પણે । નદેવ પ્રતે વાંદે સદા ॥

સઘો વાહિ વિમુહં । એવં જો વંદા સયા દેવે ॥
તે દેવતાના ઇંદ્રનાથંદને પૂજ એ રીતે શ્રી પરમાત્માને વાંદસે તે પ્રા
વા યોગ્ય ધાય વા પ્રકરણ કર ણી પરમપદ જે મોક્ષપદ પામસે થો
તા શ્રી દેવેંદ્રસુરિજીયે આપ ના કાલમાં ॥ ૬૫ ॥

નું નામ સૂચવ્યું ।
દેવેંદ્રવિંદમહિયં । પરમપયં પાવઈ લહુસો ॥ ૬૬ ॥

॥ ઇતિ ચૈત્યવંદન નામે જ્ઞાપ્ય પ્રકરણ સમાપ્ત ॥

॥ ઇતિ ચૈત્યવંદન જ્ઞાપ્ય સંપૂર્ણ ॥

हवे बीजी गुरु वंदन विधि ज्ञाप्य लिखिये नीए ॥

॥ अथ गुरुवंदन ज्ञाप्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोदुं त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन ? शोजवंदन ? द्वाद
सावत वंदन ?

गुरुवंदण मह तिविहं । ते फिटा ? शोज ? बारसावतं ३ ॥
मस्तक नमामवादीके करी प्र बली खमासमण बे देइ वांदे ते
थम वंदन । बीजुं वंदन ॥ १ ॥

सिर नमणाइसु पढमं । पुत्र खमासमण दुग बीयं ॥ १ ॥
जेम दूत राजा प्रते प्रथम । नमीने कार्यप्रते कहिने पढी राजाए ॥
जह दूज रायाणं । नमिजं कजं निवेइऊ पढा ॥
रजा आप्ये पण वांदीने । स्वस्थानके जाय एमज इहां
खमासमण बीजुं ॥ २ ॥

विसज्जीउवि वंदिय गह्वइ एमेव इह दुगं ॥ २ ॥
सम्यक्त आचारनुं मूल ते । विनय, ते गुणवंतनी सेवना जक्ती ॥
आचारस्सउ मूलं । विणउ सो गुणवत्तअ पमिवात्ति ॥
ते सेवा जक्ति बीवीये करी तेनी विधि इम द्वादसावते
वंदवा अकी होय । करी ॥ ३ ॥

साय विही वंदणाउ । विहि इमो बारसावते ॥ ३ ॥
बीजुं तो गुरु वचन कहे तव ते त्रणमां इहां प्रथम फेटावंदन
वंदे बे वार । तो समस्त संघने विषे ॥

तईअंतु वंदण दुगे । तह मिहो आइमं सयलसंघे ॥
बीजुं शोजवंदन तो मुनीव आचार्यादी पदस्थने बली बीजुं
ईन उपगणवंतने होय । वंदन होय ॥ ४ ॥
बीयंतु दंसणीणाय । पयछियाणं च तइयं तु ॥ ४ ॥

वंदनकर्म? चितीकर्म? कृतिकर्म? पूजाकर्म? श्वली विनयकर्म? एपांचे
 वंदण? चिई? किईकम्मं? प्रयाकम्मं? च विणयकम्मं? च
 करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायवं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुतो ॥५॥
 केटलीवार मस्तक नमाववुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
 वित्तेष शुद्ध धवुं ॥

कइजणयं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
 केटला दोष वित्तेष मुकीने। वांदणा देवां ते सा कारणमाटेदेवांवाइ
 कई दोस विप्पमुक्कं। किइकम्मं कीस कीरई वा ॥६॥
 वांदणाना पांचएनाम पांचए वांदवा अयोग पांचएवांदवा योग पां
 ठवाहरण। च५चार पासे वांदणा न देवराववां॥

पणनाम? पणाहरणा? अजुग्ग पणअजुग्ग पणअचज
 चार४पासे वांदणा देवराववां चारअगामेनहि नी [अदाया५॥
 पांच५गामे वांदणानो निषेध। पेध आठए कारण जाणवां॥७॥
 चज दाय पण निसेहा। चज अणिसेहकारणया॥७॥

वांदणामां आवस्यक२५मुहपती सरीरनी पमीलेहण प्रत्येके पची
 नी स २५ दोषण बन्नीस ३२॥

आवस्सय? मुहणंतय? तणुपेह पणीस? दोस ब
 ठइगुण आय गुरुनी आपना? बसेने ठवीस ३३६ [तीसा? ३॥
 बे २ अवग्रह। अकर तेमां जारे अकर पचीस ए

ठगुण? अगुरुठवण? ५३ ३ ठवीस स्कर? अगुरु पणवी
 वांदणानां सूत्रपद अ [गह? ६। ठइ गुरुनां वचन आ [सा १८।
 धावन ५८ ठइ आनक वांदणा। सातना तेतरीस ३३ टालवी ॥

६९

पय अमवन्न१७ठगणा १९। ठगुरु वयणा १७ आसायण
तितीसं ११ ॥

बेश विधीए बावीस द्वारे करिने । चारसेने बाणु ठेकाणां थयांए
डुविही डुवीस ११ दारेहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥ १९ ॥
वांदणा पांच नाम द्वार ? कृतिकर्म ? वीनयकर्म ? पूजाकर्म ? ।
वंदनकर्म ? चितीकर्म ? ।

वंदणयं ? चिइकम्मं ? किइकम्मं ? त्रिणायकम्मं ? पूयकम्मं ? ॥
ए गुरुने वांदवानां पांच ना इव्य ते उपचारे जावते अंतरंगथी
म ते वली । ते बेनां उदाहरणनुं द्वार १ ॥ १० ॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे जावे उदाहरणा ॥ १० ॥

एकतो सीतलाचार्यनो ? लघु कृष्णसेवक बेनो ? पालक कृष्णपु
शिष्यनो ? वीरासाखवीनो ? । अ संब कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीयलय खुहुए वीर । कन्ह सेवग डु पाखए संवे ॥
पांचे ए इष्टांत । कृतिकर्ममां इव्य जावने विषे ॥ ११ ॥

पंचे ए दिष्टांत । किइकम्मे दवे जावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार ३ कुसीलीयो ? संसतो ? यथावंदो ? ॥
पार्श्वस्थ ? अवसनो ? ।

पासन्नो ? उसन्नो १ । कुसील ३ संसत्त ४ अहाहंदो ५ ॥

ए पांचना प्रत्येके जेद बे २ बे २ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे । मतने विषये ॥ १२ ॥

डुग ? डुग ? तिग ? डु ? णोग अवंदणिजा जिणमयं मि १ १ ।

पांचवांदवा योगनुं द्वार ४ [विदा ? गठनि सारकारक ? संजमे थोर क
पांच आचारवंत ? उपाध्याय १ । रे ते ? तेमज गुणरत्ने अधीक ? ॥

आयरिय ? उवच्चाए १ । पवत्ति ३ थेर ४ तहेव रायणि ५ ॥

तेमने वांदणां देवां कर्म र करवा ए पांच उत्तम गणवंत प्रते
हित थवा अर्थे । ॥ १३ ॥

किइकम्मं निज्झासा । कायव मिमेषि पंचएहं ॥१३॥
चार पासे वांदणा न देवरावे पर्याये मोटा १ तेमज समस्त
द्वार५माता१पीता१वमोजाइ१ । रत्नाधिक पासे ॥

माय१पियपूजिष्णाया३ । उमाविष्टतहेव सव्वरायणिए ५
वांदणा कर्म न देवराववां । चार वांदवा योगनुं द्वारद्वार सुनी
आदे आदीपदधी साधुसाधवी श्राव
क श्राविकाए चार वांदे वली । १४।

किइकम्मं नकारिज्जा । चउसमणाइ कुणांति पुणो ॥१४॥
वांदणां देतां पांच नीसेधनुं चारउध नीडादिकहुते नहि कोइवार
र्मकथादिके व्याघ्रदुतेपराडमुखहुते । वांदीस कहे हुते ॥

वस्सित्त१ पराहुत्ते५ । पमत्ते३ माकयाइ वांदिज्जा ॥
आहार करते हुते निहार क एटलुं करता गुरुप्रते नहि वांदणा
रते हुते । देवां कारे वांदवानुं द्वार८ ॥ १५।

आहारं४ नीहारं५ । कुणमाणे काउ कामेय ॥ १५॥
प्रसन होय रुने आसने बेठा होय । क्रोधादिके रहित बेठा होय
पसंते१ आसण ठेय५ । उवसते उवाए ३ ॥

गुरुनी आंणा मागीने बुधीमान तेवारे वांदणां कर्म प्रजुंजे
पंहीत । वा वांदे ॥ १६ ॥

अणुन्नवित्तु४ मेहावी५ । किइकम्मं पजंजइ ॥१६॥

वांदणा देवानां आठकारणनुं द्वार काउसग करते । पोतानोअपराध
एपनिकमणे१सजाय प्रठवण१ । खमावते१परुणा सुनीआवेदे १
पनिकमणे१ सद्धाए५ । काउसग्गाइवराह४पावणए ५ ॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संथारो करते ?
यण लेतां? पचखाण करते? । ए वांदणानां आठ कारण । १७ ।
आलोयण ६ संवरणे ७ । उत्तमव्ये ८ वांदणायं ॥ १७ ॥
पचीस आवस्यकनुं द्वार १० आव्रत बार ११ चार १२ बार मस्तक
बे बार नमवुं १३ मस्तके हाथ नमारवुं १४ त्रण ३ गुत्ती ॥
जनमतां राखे तेम वखादी
उपगरण यथायोग राखे १ ।

दोवणाय १५ महाजायं १ । आवत्ता बार १५ चउ सिरधतिगु
अवग्रहमां बेरवार पेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अव (ते ३
क १ बार नीकलवुं । स्य करवा वांदणा करता ॥ १७ ॥
उपवेसिगु निस्कमणं १ । पणवीसा वस्सय किइकम्म १७
वांदणाकर्म पण करतो हुतो । न होय वांदणां कर्म नीजरावानो जोगी
किइकम्मं पि कुणंतो । न होइ किइकम्म निजराजागी ॥
पूर्वोक्त पचीसमांधी हरेक साधु आदे ठाम विराधे तो नीज
कोइ आवस्यकनुं । रा जणी न आय ॥ १८ ॥
पणवीसा मन्नयरं । साहुठाणं विराहंतु ॥ १८ ॥
मुहपती पमीलेहण पचीसनुं द्वार । ७६ पमीलेहण मुहपती जंची
११ नजरे मुहपती जोवी ते एक १ । करी पखोमा त्रण त्रणने आंतरे ।
दि ७ पमीलेह एगा १ । ७ ७६ पस्कोम तिग तिगं तरिया ॥
अखोमा प्रमार्जवुं प्रथम ज एम नव नव ए समग्र मली मुहप
मणे हाथे जाली माबे हाथे । तीनी पमीलेहणा पचीस ॥ १९ ॥
अस्कोम पमज्जाणया । नव नव मुहपती पणवीसा ॥ २० ॥
प्रदक्षिणाये करी त्रण त्रण । माजी ३ जमणी ३ जुजाये मस्तके
कीहां ते कहे ठे । त्रण ३ मुखे त्रण ३ दीयाने विपे ३ ॥

पायाहणेणतिअइति वामे अर बाहु सीस मुह हियए॥
बेखजे उंची निची (अ३। चारउपमीलेहण बे पगे ए देहनी
एक एक पिठे । पचीस ११ ॥

अंसु द्वाहो पिठे । चउठप्पय देह पणवीसा॥५१॥

आवस्यक पमीलेहणमां जे करे उद्यमे करी पूर्वे कल्याणी नहि
म जेम । दिण नहि अधिक ॥

आवस्सएसु जह जह । कुणइ पयतंअ हीण मइरितं ॥

त्रिविध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीर्जरा
उपयोग सहित । सकाम थाय ॥ ५२ ॥

तिविह करणो वउत्तो । तह२से निज्जरा होइ ॥५३॥

बत्रीस दोषनुं चार१३ आदर वांइणां देतो नासे१समग्रने जेगा
रहीतवांइ ते१जात्यादी मदे१ वांइ१ तीननी परे ठेकना देते१॥

दोस अण्णादिअ१थद्विय५ पवि३ परपिंमियंच४ठोल्लग
रजोहरण वांको राखे१काचबा एकने वांदतो बीजाने वां (य५॥

नी परे रीगतो वांइ ते १ । दे१मनमां खेदातो वांइ ते१ ॥२३॥

अंकुसदकउज रिंगिय७ । महुवत्तं७मणपउ६९ ॥२३॥

बे हाथे पग बांधी वांइ ते१ मुने जजे वा आपे ते बुधीये वांइ१॥

वेइय ब३ १७ जयंतं ११ ।

जयणी वांइ१ गरवे वांइ१ मित्र जाणी वांइ१मुने वस्त्रादि कांइ
देसे एम जाणि वांइ१ चोरनी परे वांइ१॥

जय१५गारव १३ मित्त १४ कारणा १५ तिएहं १६॥

अहारादी करतो वांइ १ क्रोधे वांइ१ तर्जना करतो वांइ १ ।

पमिणीय१७ रुठ १८ तज्जिय १ए ।

कपटे वांइ ते१अपमान करतो वांइ१विकथा करतोवांइ१निश्चय२४

સહ ૫૦ હિલીય ૫૧ વિપલિન ૨૨ ચિયં ॥ ૫૪ ॥

લાજથી અંધારે દીઠો ન દીઠો વાંદે? મસ્તકને એક વેસે વાંદે? ।
દિવ મદિધં ૫૩ સિંગં ૫૪ ।

રાજવેઠ તુલ્ય વાંદે? વાંદ્યા વીના નહીં ટુટીયે એમ જાણિ વાંદે?
મસ્તકે હાથ ન લગામતો લગામતો? ॥

કર ૨૫ તંમોઞ્ચ ૫૬ અલિધ્વણાલિધ્વં ૫૭ ॥

અક્ષરમાત્રા ઝંઘો કહે? વાંદી ઝતાવલું બોલે? ।

ઝણં ૫૮ ઝત્તર ચૂલીય ૫૯ ।

મુંગાની પરે વાંદે? ઝંચે સ્વરે વાંદે? રજોહરણ ઝમામતોવાંદે? ॥૬૫॥

મૂઞ્ચં ૩૦ ઢહર ૩૧ ચૂમલિયંચ ૩૨ ॥ ૬૫ ॥

એ વત્રીસ દોષ ટાલી વીદોષ વંદનકર્મ જે પ્રયુજે વા કરે ઝલા
પણે શુધ અઙ્ગે । ગુરુ પ્રતે ॥

વત્રીસ દોસ પરિમુદ્ધં । કિદ્ધકમ્મં જો પઞ્જંજડ્ ગુરુણાં ॥

તે પ્રાણી પામે મોક્ષનાં સુખ થોમ્મા કાલમાં વીમાનીકપણું અથવા
પ્રતે । પામે ॥ ૨૬ ॥

સો પાવડ નિવાણં । અચિરેણ વિમાણ વાસં વા ॥૬૬॥

ઠ ગુણનું દ્વાર? ૪ ફહાં ઠ વલી ઝપચાર માનાદીકનો ઝંગ? ગુરુની
ગુણ વીનય? । પૂજા હોય? ॥

ફહ ઢચ્ચ ગુણાવિણઝ? વયાર માણાય ઝંગ? ગુરુપૂયા? ॥

તીર્થંકરની આજ્ઞાનો આરાધ શ્રુત જે જિનવચન ધર્મની આરાધ
ક હોય? । ના? ઝલી કીરીયા પામે? ॥૬૭॥

તિલ્લયરાયણ આણા? ૪ । સુઞ્ચ ધમ્મા રાહણા? ૫ કિરિયા? ૬

ગુરુ આપના દ્વાર? ૫ ગુરુ જે આપીયે અથવા ગુરુને ઠામે? ॥૬૭॥

ગુણે કરી ઝુક્ત વલી ગુરુ । આપનાચાર્યાદીક ॥

ગુરુ ગુણજુતં તુ ગુરુ ઠાવિજ્ઞા અહવં તત્ત્વં અસ્કાં ॥
અથવા જ્ઞાનાદી જે જ્ઞાન દર્શન થાપે સાક્ષાત્ ગુરુને અજ્ઞાવે ॥૧૮॥
ચારીત્ર એ ત્રણનાં ઉપગરણ ।

અહવા નાણાં તિયં । ઠવિજ્ઞા સસ્કં ગુરુઅજ્ઞાવે ॥૧૯॥
ચંદનગ કવના અથવા । કાષ્ઠમંદાદી પુસ્તક ગુરુમૂર્તિ ચીત્રકર્મતે ॥
અસ્કે વરામ્ એ વા । કહે પૂજ્ય ચિત્તકમ્મેયા ॥

થાપના વે જેવે સદ્જ્ઞાવતે વલી ગુરુ થાપના વે જેવે થોડા કાલ
મૂર્તિ આદે અસદ્જ્ઞાવતે ની પુસ્તકાદિ જાવજીવની મૂર્તિ આ
થાપના પુસ્તકાદિ । દેશ ॥ ૨૦ ॥

સપ્પાવ મસપ્પાવં । ગુરુ ઠવણાં ઇત્તરા વકહા ॥૨૧॥
સાક્ષાત્ ગુરુને વીરહે ગુરુની થાપના । જાણે જે ગુરુજવેઠા આદે સદીયેઠે
ગુરુવિરહંમિ ઠવણા । ગુરુવણસો વ દંસણહંચ ॥

જિનેશ્વરને વીરહે । સેવના હે પ્રજુ તમે સંસાર ડુલ્લખી મુકાણા મુ-
જિનેશ્વરની મૂર્તિની । જને મુકાવાનું સુધની મીત થયા તે સફલા ॥૨૦
જિણવિરહંમિ જિણવિંચ । સેવણા મંતણ સહલં ॥૨૦ ॥

અવગ્રહ દ્વાર ૧૬ ચાર દિસાએ સાઠા ત્રણ હાથ ૧ તેર હાથ ૨ નરે
ગુરુનો અવગ્રહ વાંદણામાં । નર નરે નારી ॥

ચઉદિસિ ગુરુગ્ગહો ૨૬ । અહુઠ ૧ તેરસ કર ૨ સંપરપસ્કે ॥
ગુરુની આજ્ઞા માગ્યા વીના પો ન કહ્યે તે ગુરુની સમીપ જગ્યાયે
તે સદૈવ વા નીત પ્રતે । પેસવાને ॥ ૨૧ ॥

અણણુત્રાયસ્સ સયા । ન કપ્પએ તત્ત્વં પવિસેજ ॥ ૨૧ ॥

ઠગણ અક્કરનું દ્વાર ૧૪ પાંચ ૫ ચાર ૪ એ ઠ ગાંમે પદ અનુક્રમે
ત્રણ ૩ વાર ૧૨ વેર ત્રણ ૩ । ઠગણત્રીસ જાણવાં ॥

પણ ૧ તિગ ૨ વારસ ૩ ડુગ ૪ ચત્તરો ૬ ઠ ઠાણ પય ૬ ગુણતી

नृगणत्रीस२एवीजां आ(तिग ५। सर्व मली पद अठावन(सं॥
वसकोने वीषे । अयां ॥ ३३ ॥

गुणतीस सेस अवस्स—याइ सब पय अमवन्ना ॥३२॥
वांदनारनुं व वचननुं द्वार१एइत्तामि नोसीदीयादीमां१२ समुचय
आदीमां५ अणुजाणह आदीमां३ । जत्तामां२ जवणजंचजे०१॥
इत्ताय१अणुणवणा५ । अद्वावाहं३च जत४जवणाय५॥
अपराधनुं खमावुं पण खामे वांदशां देनारनां ए व ठाम जाण
मी खमासमणो आदीमां४ । वां ॥ ३३ ॥

अवराह खामणा वियद। वंदण दायस्स ठठाणा ॥३३॥
गुरु वचन ठनुं द्वार१एवेदे तहती ए त्रीजुं३ तुं पण व्रते ठे ए
षा१ अणुजाणामी३ । चोथुं४ एवं गुरु वचन५ ॥
ठंदेण१अणुजाणामि२। तहत्ति३तुप्रपि वहए४एवं५ ॥
इं पण खांसु तुं तुज प्रते६ । वचन जांशवा वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमि तुमं६। वयणाइ वंदण रिहस्स॥३४॥
आसातना तेतरीसनुं द्वार १० ए त्रण३ जातां उज्जारहेतां३ बेस
आगल बेपासे पाठल नजीका तां३ ठंमीले प्रथम पाणो ले ते१॥
पुरठ पस्का सन्ने। गंता३ चिठेण३दिसीयणाएणो १०॥
गमणागमण पेहेला आलोवे१बोलाव्यो सांजलतां न बोले१

आलोयण ११ पमिसुणणे १२ ।
गुरु पेलां बोले ते१ गुरु ठते बिजा पासे आलोवे ते१ ॥ ३५ ॥
पुवालवणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥
तेमज आहारादी बीजाने देखामे१ बीजाने नीमंत्रे पडी गुरुने१ ॥
तह उवदंस १५ निमंतण १६ ।

बीजाने आपे? मीगे पोते खाय? तेमज गुरु बोलावे वार लगावी बो
खझाय १७ यणे १८ तहा अ पमिसूणणे ॥ (ले १ ॥

गुरुने कठीण वचन बोले? संथारे बेगे उतर आपे? ।

खधत्तिय १९ तह्मगए २० ।

शुं कहोगे? । तमे करो? गुरुने दुंकारो करे? मातुं मन ठे जेनुं? ॥३६॥

किं २१ तुम २२ तज्जाय २४ नोसुमणे २५ ॥ ३६ ॥

तमने नथी सांजरतुं? । गुरुकथा वचे पोते कथा करे? ।

नो सरसि २६ कहं भित्ता २७ ।

सज्जानो जंग करे? गुरु कथा पढी पोते कहे ॥

परिसंजित्ता २८ अणुठियाइ कहे २९ ॥

गुरुने संथारे पग लगाने? ।

संथारपाय घटण ३० ।

गुरुने आसने बेसे? ठंचे आसने बेसे? तुळ्य आसने बेसे? ॥३७॥

चिहु ३१ अ ३२ समासणेआवि ३३ ॥३७॥

राइप्रतीकमण वीधी इरियावहि चैत्यवंदन मुहपती पमिलेहवी

कुसुमीण डुसुमीणनो काजसग। बे वांदणां राइअ आलोवुं ॥

इरिया कुसुमिणुस्सग्गे। चिअवंदण पुत्ति वंदणा लोअं ॥

बे वांदणां राइअ खामवुं बे पचखांण चार खमासमणां जगवन्

वांदणां आदी बे खमासमण सज्जाय ॥३८॥

वंदण खामण वंदण । संवर चज्जोअ ड सप्राअ ॥३८॥

देवसी प्रतीकमण वीधी मुहपती पमिलेहवी बे वांदणा पच

इरियावही चैत्यवंदन । खाण बे वांदणा देवसीअ आलोवुं ॥

इरिया चिअवंदण । वंदण चरिम वंदणा लोयं ॥

बे वांदणा देवसीय खामुं चा देवसीअ प्रायश्चित चार लोगस्सनो

र जगवन् आदी । काठसग वे खमासमण सजाय ३ ए
 वंदण खामण चढोन्न । दिवसुसग्गो डु सद्याड ॥३९॥
 ए रीते वांदणानी वीधी प्रते । जे प्रयुंजता चरणसीतरी करण
 सीतरी संजुक्त जो ॥

एयं किइकम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण मावत्ता ॥
 साधु खपावे कर्म जेज्ञा अनेक वा घणा जवनां संचेलां वा
 नावरणादी प्रते । मेलवेलां अंत नही एवां ॥ ४० ॥

साहु खवंति कम्मं । अणोगजवसंचियमाणंतं ॥४०॥
 प्रकरण करता कहेडे अट्टपमती कह्युं होय वीपरीतपणे जे कांइ में ॥
 वंत जोग जीवोने बोधना अर्थे ।

अप्पमइ जव बोहण । जासियं विवरियंच जमह मए ॥
 ते सोवजो गीतार्थ होय नथी जेहने अजीमान इठवाद मत्सर
 ते केइवा । रहीते ॥ ४१ ॥

तं सोहंतु गीयन्ता । अणज्जिनिवेसि अमठ्ठरिणो ॥४१॥
 एम जला गुरुने वांदवानी विधिजाण्य समाप्तं ॥

॥ इति श्री गुरुवंदन विधि जाण्य संपूर्ण ॥

इवे पञ्चखाण वीधी जाख्य लिख्यते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान जाण्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वार ? चारवीधी आहार द्वार ? बावीस आगार
 द्वार ? । द्वार ? एकवारना कहा ॥

दस पञ्चस्काण ? चउविहे ॥ आहार ३ डुवीसिगार ४ अडुस्ता
 दस वीकती द्वार ? विस नीवीगय बे जांगा द्वार ? उजेद सुधी द्वार ?
 द्वार ? । पञ्चस्काण फलद्वार ? ॥ १ ॥

दसविगई५तीसविगई—गयइ डुह जंगा७ठं सुद्धि८फलं ९।१।

प्रथम द्वार कारणे आगलसी तप करे ते१ आवते काले करे?

अणागय? मइकंतं ५।

एकनी अंत्य बीजानी आद्य? धारेदीन अवस्यकरे? आगार रहीत? ॥

कोमिसहिअं३ निअंति४ अणागार ५॥

आगार सहीत? चारे आ। वस्तुनुं प्रमाण करीकरे ते? संकेत सुवसी

द्वार आदे पञ्चखाण? । आदे? कालमान पोरसी आदे? ॥१॥

सागारइनिरवसेसं७ । परमाण८कमं सके९अध्या? १॥२॥

काल पञ्चखाण दस जेदे नोकर बे पोर वा पुरीमढ? एकासणानुं? ए

सहीयं बेघमी? एक पोहोरनुं? । कलगाणानुं पग न इलावे ते? ॥

नवकारसहिय? पोरसी५ । पुरिमढे३गासणो४गठाणोय ५॥

आंबीलनुं? उपवास वा अ दीवसचरीमनुं? मुवसही आदे अ
जक्तार्थ? । जीमइ? वीगइनुं? ॥ १ ॥

आयंबिल६अज्तठे७। चरिमे८अजिगहेणविगई? १॥३॥

पञ्चखाण करण बीधी जग्गएसूरे पोरसहीअं पञ्चखाइ जग्गएसूरे

नमोकारसहिअं पञ्चखाइ? । चन्नविहंपिहारं? ॥

जग्गएसूरे नमो ? । पोरसि पञ्चस्क जग्गएसूरे ५ ॥

सूरे जग्गे पुरिमढे पञ्चखाइ सूरे जग्गे अप्रतठं पञ्चखाइ ए

चन्नविहंपिहारं? । रीते? ॥ ४ ॥

सूरे जग्गे पुरिमं ३ । अज्तठं पञ्चस्का इति ४॥४॥

पञ्चखाण करावतां कहे गुरु करावनार पञ्चखाइ कहे इति एम

कहे सीस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामि कहे गुरु वोसी

नार वली । रे कहे सीस वोसरामि ॥

जणाइ गुरु सीसो पुण । पञ्चस्कामिति एव वोसिरइ ॥

उपयोग इहां करनारनो नथी प्रमाण करावनारना अकर
प्रमाण जाणवो । जूलथी ॥ ५ ॥

उपनगिष्ठ पमाणं । न पमाणं वंजण ढलणा ॥५॥

काल पञ्चखाणमां प्रथम स्था बीजे स्थानके त्रण वीगय आदि प्रका
नके नवकारसहि आदे तेर र त्रीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा
प्रकार । दी ॥

पढमे ठाणे-तेरस । बीए तिन्निठ तिगाइ तइयंमि ॥

पाणस्स लेवेणवादि चोथा देसावगासादी पांचमा स्थानक
स्थानकने बीषे । मां ॥ ६ ॥

पाणस्स चउत्तामि । देसावगासाइ पंचमए ॥६॥

इवे प्रथम स्थानकमां जेद ? नमुक्कार पुरीमठ ? अवठ ? अंगुष्ठसि आ
सहियं ? पोरसहियं ? साढपोरसहियं ? दी आठ ८ ए तेर जेद ॥

नमु ? पोरसि ? सट्ठा ? पुरि-म ४ वट्ठ ? अंगुष्ठ माइ अरु

बीजे जेद ? नीवीनुं ? वीगीयनुं ? आं बेसणुं ? एकासणुं ? ए [तेर ॥

बेलनुं ? ए त्रण त्रीजामां जेद ? कलठाणुं ? ए त्रण ॥ ७ ॥

निवि ? विगयं ? बिल ? ड ? एगासणे ? एगठाणाई ? ३ । ७ ।

उपवास बीधी [तिअतिअ । तेर बोल पूर्वोक्त बीजे पाणहार
प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुक्कारसहियं त्रीजे पाणस ॥

पढमंमि चउत्ताई ? तेरस बीयंमि ? तिईय पाणस्स ३ ॥

देसावगासीयं चरीमे ते दिवसचरिमादी डुविहार तिबीहार
चोथे स्थानके । चउवीहार जेम संजवे तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगासं तुरिए । चरिमे जह संजवं नेयं ॥ ८ ४

तेमज मध्य पञ्चखाणमांतो नही वार वार सूरे उगए इत्यादीक
निवि विगइ आंबिल बीषये । वोसीरे ए मध्य पञ्चखाणे ॥

तह मय पञ्चस्काणेषु । नपि हु सुरुग्गयाइ वोसिरइ॥
करवानी वीधी ते माटे न कही॥ जेम आवसीआए ए पाठ बीजा
वांढशामां न कहेवो ॥ ए ॥

करण विहीन न जणइ । जहा वसियाइ बिय ठंदे॥ए॥
तेम तीवीहार एकासणादी प कहीये पाणस्तना ठ आगार
ञ्चखाणमां सचीत त्यागीने । लेवेणवादी ॥

तह तिविह पञ्चस्काणे । ज्वंति अ पाणगठआगारा॥
डुवीहार पञ्चखाण वीषये जोजी आवकने वीष तेमज फासु
अचीत आहार । पाणी वावरनारने ते ठ आगार॥१०॥

डुविहाहारे अचित्त । जोइणी तहय फासु जले ॥१०॥
एटला माटे जोग्य ठे उपवास नीवी प्रमुखने वीषेतथा सचीत प
आंबील कारक फासु जल पीये । रीहारी ने फासु नीश्वे जल वली
इतु चिअ खवण बिल। निवियाइमु फामुयं चिअ जलं तु
आवक पण पाणी पीये तेमज । पञ्चखाण करे तीवीष आहार ११
सडुवि पीअंति तहा । पञ्चस्कंतिअ तिविहाहारं ॥११॥

चनवीध आहारनुं वली नमु राते नीश्वे मुनिने बाकी पञ्चखाणे
कारसहीनुं । तीवीहार चनवीहार होय ।

चउहाहारं तु नमो । रत्तंपिमुणीण सेस तिह चउहा ॥
राते पोरसि पुरीमठ एकासणा आवकने डुवीहार तीवीहार चन
दीक पञ्चखाणमां । वीहार ए त्रयो जेदे होय ॥१२॥

निसि पोरसिपुरिमे गा—सणाइ सहाण डुति चउहा १२
चार आहारनुं द्वार २ जुखन आहारने वीषेलवणादि अथवा ल
पसमावाने समरथ होय एका वणादि आवे दीये अथवा स्वाद प्र
की आहार । ते आपे ॥

खुहे पसमखमेगागी । आहारिव एइ देइ वा सायं ॥

जुख्यो हुतो अथवा खेपवे वा जे कादव सरीखो ते सर्व आहार
नांखे कोठाने वीषे वा पेटमां कहिये ॥ १३ ॥

खुहिउ व खिवइ कुठे । जं पंकुवर्म तमाहारो ॥ १३ ॥

असनने वीषे मग आदे कबोलं स । मांन रोटली प्रमुख सुरणादि
र्व कुर बाजरादी सातवो वा चुण । जमीनकंद ॥

असणे मुग्गो आण स-तु मं पय स्कजरब्ब कंदाइ ॥

हवे पाणिने वीषे कांजी वा आ कपासीआ वा काकनीनुं धोयण
बण पाणी जवकेर धोयण जल । जल मदीराजल आदी शब्दशी
बीजां जल पण जाणवां ॥ १४ ॥

पाणे कंजिय जव कय-र ककमो दग सुराइ जलां ॥ १४ ॥

हवे खादीमने वीषे सेक्यां धान हवे स्वादीमने वीषे सुंठ जीरु
फल केलां आदि । अजमादी ॥

खाइम जतो स फला-इ साइमे सुंठी जीर अजमाइ ॥

मध गोल तंबोल पांन सो हवे अणाहार वीषे मात्रुं लींकरा
पारी लवंग एलची आदे । प्रमुख ॥ १५ ॥

महु गुल तंबोलाइ । आणहारे मोअ निवाई ॥ १५ ॥

हवे पञ्चखाणनां आगारनुं द्वारवेश आ । सातउपुरीमठमां एकसणामां
गार नोकारसहिमां बइ पोरसिमां । आठ ८ आगार ॥

दो नवकार १७ पोरसि २ । सग पुरिमहेइ एगासणे अठ ४ ॥

सातउआगार एकलठांणामां आठउपांच ५ आगार चोथ उपवासा
आंबीलमां आगार । दिकमां बइआगार पाणसमां ॥ १६ ॥

सत्ते गठाणे ५ अंबिला अठ ६ पाण चउठ ७ प्याणे ८ १६ ।

चार आगार दीवसचरीममां चार पांच आगार वस्त्रादि लेवा उठे

આગારમુઠસહીઆદીઅઝીમદમાં॥ તેમાં નવઅથવા આઠ નીવીમાં
ચઠ ચરિમે ચઠ ઝિગ્ગહિ । પાણ પાવરણે નવઠ નિવિણા
આગાર જે ઝઘિત વીવેગેળને । મુકીને એકલી ડબ્બ વીગયનો
નીયમ કરે તો આઠ ॥ ૧૭ ॥

આગારુ ઘિત વિવેગ । મુત્તુ દવવિગઈ નિયમિઠ ॥ ૧૭ ॥
નમુકારસીમાં આઠ અઢઢ પોરસી સાઠપોરસીમાં અઢઢણાઝો
ળા ઝોગેળં? સહસાગારેળં? મેળં? સહસાગારેળં? પઢનકાલેળં?
એ બે નમુકારસીમાં । દિસા મોદેળં? સાહુવયળેળં? સઘસ
માહીવત્તિયાગારેળં ? ॥

અઢ્ર સહ ૬ નમુકારે। અઢ્ર સહ પઢ દિસય સાહુ સઘા॥
પોરસીના ઢ આગાર સાઠપો। પુરીમદમાં સાત આગાર ઢ સહીતમદ
રસીના પણ એઝ । તરાગારેળં? વધ્યોઅઢઢમાંપણએઝ ૧૬
પોરસિ ઢ સઢપોરસિ । પુરિમદે સત્ત સ મહત્તરા ॥ ૧૮ ॥

એકાસળા બેસળાના અઢ્રઢ આઝંટણ પસારેળં? ગુરુ અઢ્રયુઠાળેળં?
ળા? સહસા? સાગારિ આ પારિઠાવળીયાગારેળં ? મહત્તરાગારે
ગારેળં ? । ણં ? સઘસમાહિ વત્તિયાગારેળં? ॥

અઢ્ર? સહસ્સા? ગારિય? । આઝંટણ ૪ ગુરુઅ ૫ પારિ ૬ મહ ૭
એકાસળે બિયાસળે આઠ । સાત આગાર એકલગણે [સઘ ૮ ॥
આઝંટણપસારેળં વીના ॥ ૧૯ ॥

એગ વિઆસળિ અઢ્રઢ। સગડગઠાળે આઝંટણ વિણા ૧૯
વીઘી નીવીને વીધે અઢ્રઢ? સહસ્સા? લેવાલેવેળં? મીહઢ ૧।
અઢ્ર ૧ સહ ૨ લેવા ૩ મિહ ૪ ।

ઝઘિત વિવેગેળં? પમુચ મઘિણેળં? પારિ? મહત્ત? સઘસમાહી? ૧।
ઝઘિત ૫ પમુચ ૬ પારિ ૭ મહ ૮ સઘ ૯ ॥

वीर्गिने वीषये नीवीने वीषये पमुच्चमखिएणं वीना अंबीलमां
ए नव आगार । आठ आगार ॥ १० ॥

विगइ निविगइ नव । पमुच्चविणु अंबिले अठ ॥ २० ॥

उपवासमां अन्नठणा० सह ए पांच उपवासमां ठ आगार पा
स्ता० पारिठावशियागारेणं नसमां पाणस लेवेणवादीक ॥
महत्त० सवस० ।

अन्न१सह२पारि३मह४सव५ । पंचखवणे ठ पाणलेवाई॥
चार आगार दिवस चरीममां अजीग्रहमां अन्नठणा० सहस्ता०
अंगुठसहि आदी । महत्तरा० सवसमाहि० ।

चठ चरिमं गुघाई जिगाहिअन्न१सह२मह३सव४॥ ११ ॥

डुध वीगय मय वीगय मदीरा ए चार ठोली वीगय वली चार क
वीगय तेल वीगय । ठण ने ठोली ते कहेठे ॥

डुध१महु२मज्ज३तिद्धं४ चठरो दव विगइ चठर पिमदवा
धी वीगय । गुरु वीगय । दही । मांखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मांस वीगय । ए बे कठण वीगय ॥ १२ ॥

घय१गुल२दहियं३पिसियं४ मरकण५पक्कन्नदो पिमा२२
पोरसि पञ्चखाण साठपोर बेसणानुं पञ्चखाण नीवीनुं पञ्च
सि पञ्चखाण तुल्य अवढ खाण एकासथा तुल्य पोरसी
पञ्चखाण पुरिमढ तुल्य । आदी तुल्य आगार

पोरसि सह अरवढं । डुजत निविगइ पोरसाइ समा ॥

अंगुठसही पञ्चखाण मुठसही सचीत ड्य नीमादी पञ्चखाण
पञ्चखाण गंठसही पञ्चखाण । अजीग्रह पञ्चखाण ॥ २३ ॥

अंगुठ मुठि गंठि । सचित्त दवाइ जिगाहियं ॥ २३ ॥

आगारना अर्थ वीसर्याथी मु सहसात् अजाणे पोतानी मेले मु

खमां घाले ते अनाज्ञोग । खमां पाणी प्रमुख प्रवेस थायते॥
विस्सरण मणा जोगो ? । सहसागारो सयं मुहपवेसो ॥१॥
गुप्त जे दीवस मेष वादवादीक । दीगमुठ दीसीनी ब्रांतीथी
थी अपुरे पुरोकाल जाणी पारेतो । पोरसीपारे तें दिसिमोहा ॥१४॥
पन्नन्नकाल मेहांइ ३ । दिसिविवज्जासु दिसिमोहो ४ ॥१४॥
साधुनुं वचन पोरसी जणा पोरसी अइ । जाणि पारे ते सरीर
व्यानुं सांजली इम जाणे रुमुंस्वस्त होय ते सर्व समाधि तेथी
जे । विपरीत असमाधिमां पारे ते ॥

साहु वयण उंधाम्ना । पोरसि तणु सुन्नया समाहित्ति ॥
संधादी गाढ कारणे पञ्चखाण ग्रहस्थ वादवादीकें आवे साधुआहा
पारे तो न जागे ते महत्तरागारेणं । र अन्यत्र करवा उठेते सागारी १५
संधाइकज महत्तर ७ । गीयन्न वंदाइ सागारी ८ ॥१५॥
हाथ पगादीनुं खेंचवुं पसा गुरु वनेरा प्राहुणा मुनि आवे
खुं अंग सरीरुं । उज्जा आतां आगार ॥

आउंटण मंगाणं १॥ गुरु पाहुण साहु गुरु अप्रुठाणं १७
परठववा योग आहार वधेलो मुनि जो वस्त्र लेवा उठे तो चोल
ब्रध वचने वावरे तो आगार । पटागार पञ्चखाण न जागे ॥१६॥
पारिठावणविहिगहि ११ । जइण पावरणि कमिपटो १२ ॥१६॥
न लेवाने आहारे खरमेली लुहीने लेवालेव आगार देनारने हाथे
करुनी मोइ आदीके आपे तो । वीगय शाकमांमादि फरसे देते
खरमिय लुहियमोवाइ । लेव १३ संसठ १४ मुच्च मंमाई ॥
उपामी लेइ पीम वीगयादि वीगये आंगली प्रमुख चोपनी
उपरथी लेइने आपे ते कट्ये । तेथी आहार दे ते लगारेक ॥
उस्कितापिम विगइण १७ । मस्कियं अंगुलीहिंमणा १६ ॥१७॥

हवे पाणसना आगार अर्थ ले बोजुं१ अलेपकृत आठण प्रमुख
 पकृत नसामणादी पाणीथी१। नीतरथाथी आतुं नृण पाणी३॥
 लेवामं आयामाइ१७। इअर१८सोवीरमन्त्र१९ नसिण
 तंडुलादी धोयण मोलाएलुं पीगनुं धोयणादी५बीजुं [जलं ॥
 दांणो ज्ञातादी सदीत ४। दाणादी वरजीत गलेलुं ६ ॥ २८ ॥
 धोयण२०बहुलससिन्धु२१। उस्सेइमंडअरसिन्धुविणा२२
 वीगयजेदअधीकार पांच चार ए ढए न्हयवीगय ड [॥२९ ॥
 चार चार बे बे प्रकारे । घादी उत्तरजेदे वीगय एकवीस ॥
 पाण१चव२चव३चव४डु५डु६ ठ न्हक डुछाइ विगई इग
 त्रण बे त्रण चार जेदेअन्हय[वीहु । चारनां मधु आदे [वीसं॥
 वीगय । वीगय जेद उत्तर बारा॥३०॥
 ति१डुप्रति३चव४विह चव महु माई विगई बार २५ ॥
 न्हयवीगय नाम (अन्हक । गोल पकवान ए ढए न्हयवीग
 डुध घृत दही तेल । य जाणवी ॥
 खीर१घय२दहिय३तिल्लं४ । गुल५पक्कं६ठन्हक विगईन
 डुध दही घी वीगय जेद गायनुं जैसनं । पांच जेदे डुध हवे चार
 मंटनीनुं ठालीनुं गारुनीनुं । प्रकारे ॥
 गो१महिसी२नटि३अय४ पाण डुध अह चवरो ॥३०॥
 घृत तथा दही (एलगाण५ । तेलना चार जेद । तिलनुं सरसव
 मंटी बीना सेसनं । नुं अलसीनुं लाटनुं ॥
 घय दहिया गटि विणा । तिल१सरिसव२अयासि लहति
 गोलना बे जेद ढीलो गोल पकवानना बे जेद तेलनुं [छचव ॥
 कठीण गोल ए बे घृतनुं तलेलुं ॥३१॥
 दव गुम पिम गुमा हो । पक्कं तिल्ल घय तलिअं॥३१॥

हवे नीवीआतां३०तेमां डुघनां आटो घाली रांघ्युं ते३खटाइ घा
पांच झाखादीकथी रांघ्युं ते१घ ली रांघे५ वा बली ए डुघ वीगय
णा चोखाथी रांघ्युं ते२ थोना रहीत ॥

चोखाथी रांघ्युं ते ३ ॥

पयसामी१खीर२पेया३ । बलेहि४डुघदि५डुघविगई गया
जाख सहीत बहु थोना चोखा तेज चोखामो आटो खटास सही
सहीत । त ए पांचे रांघ्यु डुघ ॥ ३२ ॥

दस्क बहु अप्प तंडुल । तच्चुन्नंबिलसहिअडुघे ॥३५ ॥
हवेघृतनां नीवीआतां पांच दाझेलुं? दहीनी तरमां आटो नांखोकरे
निपुंजणा१ विसंदणा २ । (ते२

उषदी पकव्ये उपरनी तरी३धीनुं कीटुं४पाकुं घृत आंबलादीकथी५
पकोसहि तरिअ३ किदि ४ मकघयं ५ ॥

हवे दहीनां पांच ज्ञातसहीत दही ते १ सीखरण २ ।

दहिए करंब १ सिहरणि २ ।

लुणसहीत मण्युं दही३ बत्ते गलेलुं४घोलमां वनां घाले ते५॥३३॥

सलवणा दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥३३॥

हवेतेलनां पांच गोलादीकथी कुट्या तल? दाझेलुं तळ्यापनी वध्युं
तिलकुट्टी १ निपुंजणा २ । (ते२॥

लाख प्रमुखथी पाक्युं तेल३ उषधी पाक्या उपरनी तरी४तेलनी
पकतिल ३ पकोसहि तरिअ४तिलमूली५॥ (मली॥५ ॥

हवे गोलनां पांच । साकर१ गोलनुं पाणी२ गुलपायो ३

सकर १ गुलवाणय २ पाय३ ।

खाम ४ । अरुघो उकल्यो सेलमीनो रस५ ए पांच गोलनां३४॥

खम ४ अघकदिअ इस्करसो ५ ॥ ३४ ॥

એક તાવની પુરાય એવનો પુનલો । પુનલો પુરીન પ્રમુખ ત્રણ ઘાણ
 તલ્લ્યા પઠી બાજો તલાય તે ૧ । પઠી ચોથા ઘાણાદીકનું ૨ ॥
 પૂરિઅ તવ પૂઆ બીઅ ૧ । પૂઅ તન્નેહ તુરિઅ ઘાણાઈ ૨ ॥
 ગુલંઘાણી રૂજલ લાપસી વા વીગય સ પાંચમું નીવીયાતું પોતું
 હીત જાજને પાંખીથી પાવ્યોઆદાર ૪ ॥ દેહ કરેલો પુનલો ૫ । ૩૫
 ગુલહાણી રૂજલલપ્પસિ-અ ૪ । પંચમો પૂત્તિકય પુજ ૫ । ૩૫
 હુધ દહી જાત ઉપર ચાર આંગુ ઢીલો ગોલ ઘૂત તેલ એક
 લ સુધી નીવીઆતું તે પઠી નહી ॥ આંગુલ જાત ઉપરે સુધી ॥
 હુધ દહી ચક્રરંગુલ । દવગુલ ઘય તિલ્લુ એગ જતુ વરિ ॥
 કઠણ ગોલ માંખણ એ વે । લીલાં પીલું સળનાં બીજ જેવનો ચંદ્ર
 વીગયમાંથી । નીવીને પચ્ચલાણે કલ્પે તે ઉપર નહી ૩૬
 પિંમુગુલ મસ્કળાણ ॥ અદા મલયં ચ સંસઠં ॥ ૩૬ ॥
 ચોલાદી ડ્યયથી હળાણી જે રહીત થાય વલી તે માટે તે હળા
 વીગય તે વીગયથી । ણી વીગય તે ડ્યય કહીયે ॥
 દવ હયા વિગઈ વિગઈ । ગયં પુણો તેણ તં હયં દવં ॥
 ઉઘરીત ઘૂતાદીક ઉષ્ણ ઝ ઉત્કૃષ્ટ દ્રવ્ય કહેહે ઇમ બીજા
 તે તેજ । આચાર્ય ॥ ૩૭ ॥
 ઉઘરિએ તતં મિય । ઉક્ષિઠ દવ ઇમં ચન્ને ॥ ૩૭ ॥
 તીલસાંકલી વરસોલાદીક । તથા રાયણ આંબાદી જાણ પ્ર
 મુખ પાંણી આદે ॥
 તિલસંકુલી વરસોલાઈ । રાયણંબાઈ દસ્કવાણાઈ ॥
 મોલિયા પ્રમુખનાં તેલ એરં । સરસ નત્તમ દ્રવ્ય કહીયે તથા લેપ
 ની ટોપરાદીકનાં । ક્રત ॥ ૩૮ ॥
 મોલિય તિલ્લાઈય । સરસુત્તમ દવ લેવકમા ॥ ૩૮ ॥

એ રીતે વીગયગત તે રહીત નીવી । ઇત્તમ જે ડબ્ય તે નીવીગયમાં
યાતાં કરંવાદી સમૃથ ડબ્ય ।

વિગઈ ગયા સંસઠા । ઇત્તમ દવાય નિઘિગઈયાંમિ ॥
કારણ આવે કલ્પે પણ કલ્પે નહીં ખાવું જે કહુંઠે નીસી
કારણ વીના । થ જાણે ॥ ૩૯ ॥

કારણ જાયં મુત્તં । કપ્પંતિ ન મુત્તું જં વુત્તં ॥૩૯॥
વીકતીથી માઠી ગતીનાં વીગય સહીત જેવારે જોજન કરે
હુલ પામે માટે જય પામે । જે સાધુ તો ॥

વિગઈ વિગઈ જીન । વિગઈ ગયં જોઠ મુંજુએ સાહુ ॥
વીગય ઢે તે વીકતીકરણ સ વીગયથી માઠી ગતીપણને બલે
જાવવંતં ઢે તે । કરી પમાને ॥ ૪૦ ॥

વિગઈ વિગયસહાવા । વિગઈ વિગઈ બલા નેઈ ॥ ૪૦ ॥
હવે અજઞ્ઞ વીગયના જેદ મધ મધ ત્રણ જેદે ઢે હવે કાણની ?
કુતીનું ૧ માંખીનું ૨ જમરીનું ૩ । પીઠાની ૨ મદીરા જે જેદે ॥
કુત્તીય ૧ મઢિય ૨ જામર ૩ મહુ તિહા કઠ ૧ પિઠ ૨ મજાહા
હવે જલચર ૧ થલચર ૨ આકાશચ ઘૂતની પરે માંખણ ચાર
૨૩નું માંસ ત્રણ જેદે । જેદે અજઞ્ઞ ॥ ૪૧ ॥

જલ ૧ થલ ૨ યગ ૩ મંસ તિહા । ધયવ મરુણ ચઠ અજઞ્ઞ
હવે પચ્ચાંણના જાંગા ૪ ૫ મન ૧ વચન ૨ કાય ૩ મનવચન ૪ ॥ ૪૧ ॥

મણ ૧ વયણ ૨ કાય ૩ મણવય ૪ ।

મનકાય ૫ વચનકાય ૬ મનવચનકાય ૭ ત્રીકયોગી એ સાત સાત જે ॥

મણ તણુ ૫ વયતણુ ૬ તિજોગિસગિસત ૭ ॥

કરણ કરાવણ અનુમોદને દ્વીક અતીત અનાગત વ્રતમાનકાલે
ત્રીક સંજ્યોગ સહીત । એકસો સમતાલીસ ॥

कर?कारणमुमई३डुतिजुअ । तिकाल सियाल जंग स
ए जे ज्ञांगा कहा जे का खेनार घणिए पोते मन व(॥४५॥
ल पोरसि आदेमां । चन कायाये करी पालवा ॥

एयं च नत काले । सयं च मणवयतणूहिं पालाणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना ज्ञांगा चार आय जाण जाण?
नार पासे पच्चस्काण करे? । जाणअजाणअअजाणजाणअ अजाण
अजाणअतंमांप्रथमत्रणनी आझाडेअ

जाणग जाणग पासत्ति-जंग चउगे तिसु अणुत्ता॥४३॥
पच्चखाण पारतां बोल फरस्युं ? पाढ्युं ? सोध्युं ? ।

फासिअ? पालिअ? सोहिअ? ।

तस्युं? कीत्थुं? आराध्युं? ए ठ जेदे सुधी जाणवुं ॥

तिरीअअ कीट्ठिअअ आराहिअअ ठ सुद्धं ॥

पच्चखाण फरस्युं ते । वीधी सहीत जेटला कालनुं लीधुं ते
काल अये पारे ते? ॥ ४४ ॥

पच्चस्काणं फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं॥४४॥

पालीअं ते वारंवार करयुं पच्च सोधीत ते गुरुने आपीने रहुं
खाण संजारे ते? । ते पोते वावरे वा जमे ३ ॥

पालिअपुण पुणसरिअं। सोहिअ गुरुदत्तसेस ज्ञोअणउ
तरीत ते करया काल सुधी अ कीर्तीत ते ज्ञोजन करता अवसरे
अवा अधीक काले पारे ते ४ । पच्चस्काण संजारे ते ५ ॥४५॥

तिरीअ समहियं काले । किट्ठिअ ज्ञोअण समयसरणा

एणे प्रकारे आचरयुं । वा आदरयुं अथवा ठ जेदे सुधी (॥४५॥

आराध्युं वली तेद ॥ जेम लीधुं तेम सद्वहणा ? ॥

इयपमिअरिअं आरा-हिअं तु अहवा ठसुद्धिसद्वहणा ?

करवुं तेम ज्ञाने जाणे? गुरुनो । कष्टे पण ज्ञागे नही ते? संकादि
विनय करवो? गुरु ज्ञाखे तेम दोष रहीत ते ज्ञावसुधी? इति ॥
पाठ ज्ञे मननां ? ।

जाणण १ विणयण २ ज्ञासण ३ अणुपालण ४ ज्ञावशुद्धति ६
पञ्चखाणनुं जे फल। आलोके परलोके थाय बे जेवे वली (॥४६॥
पञ्चस्काणस्स फलं । इह परलोएअ होइ दुविहं तु ॥
आलोके फल धमीलकुमारा दांमनकादिकने परलोके फल अयुं
दिकने अयुं । ते कथा वसुदेव हिंने ठे ॥ ४४ ॥
इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥
पञ्चखाण एणीपरे सेवीने । ज्ञावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खारुयुं तेम ।

पञ्चस्काणमिणं से-विऊण ज्ञावेण जिणवरु दिठं ॥
पाम्या अनंता जीव । सास्वत सुख बाधा जे पीना तेणे
रहीत एवुं ॥ ४८ ॥

पत्ता अणंत जीवा । सासयसुखं अणाबाहं ॥४९॥
ए रीते श्री पञ्चस्काण नामे त्रीजी ज्ञाप्य समाप्त.

॥ इति श्रीपञ्चस्काणज्ञाप्यं समाप्तं ॥

हवे इंदियशतक टबार्थ कहे ठे ॥

॥ अथ इंदियशतक प्रारभ्यते ॥

तेज नीश्वे सूरु तेज नीश्वे । पंक्ति वा तत्त्वनो जाण तेहनेज
हुं प्रसंसु छुं नीत्य वा सदा ।

सुच्चिय सूरु सोचेव । पंक्ति तं पसंसिमो निच्चं ॥
इंदिरूपीया चोरोए सदा वा । नथी दुटुयुं जे मनुष्यनुं चारीत्ररूप

नीरंतर ।

घन ते ॥ १ ॥

इंदियचोरहि सया । न लुट्टिअं जस्स चरणधणं ॥ १ ॥

इंद्ररूपाया चंचल घोमा । दुर्गति पंथे दोमी रह्या ठे नीत्य वा
अदनीस ॥

इंदियचवलतुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरे निच्चं ॥

तेदने ज्ञावि वा बिचारी न रोके दोतरागनां वचनरूप रासनी
वनुं वा संसारनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥

ज्ञाविअजवसरूवो । रुंजई जिणवयणारसीहिं ॥ ३ ॥

इंद्ररूप धुतारा वा उगने मो तलना फोतरा मात्र पण वेइस
होटा । नहीं बीस्तरवा ।

इंदियधुत्ताणमहो । तिखतुसमित्तंपि देसु मा पसरं ॥

ने जो पसरवा दीधा तो जीहां एक कृण ते पण वर्ष क्रोम त
नीश्रे । मान दुःख थते ॥ ३ ॥

जई दिन्नो तो नीज । जह खणो वरिसकोमिसमो ॥ ३ ॥

नही झीती इंदियो जेणे ते काष्ठ वा लाकमानी परे घुलवा काष्ठ
हनुं चारीत्र । ना कीमाये करयुं असार तेहवुं ठे ।

अजि इंदिएहिं चरणं । कण्व घुणेहिं कीरई असारं ॥

ते कारण माटे हे धर्मअर्थि । झीतवी इंदियो उद्यमे करीने ॥ ४ ॥
साहासीकथी धीरपणे ।

तो धम्महीहि दढं । जइअव्वं इंदिय जयंम्मि ॥ ४ ॥

जेम मूरखपणे कोमीने अर्थे । क्रोम रत्न हारे वा उगाय कोईनर ॥

जह कागिणीइ हेजं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥

तेम अल्प सुख ज्ञांतीथी विष जीव गमावे ठे मोक्षनां सुख
यभां रक्त थया । प्रते ॥ ५ ॥

तह तुहविसयगिह्रा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥ ५ ॥

तीक्ष्णमात्र प्रमाणे विषयनां । ते जोगव्याथी दुःख बली मेरुपर्वत
सुखने । ना शिखरथी पण मोहोटां अती ॥

तिलमित्तं विसयसुहं । दुहं च गिरि राय सिंग तुंगयरं ॥

ते जोगवतां क्रोडयो जवे प मोटे हवे जेम जाणे तेम करजे
ण नही खुटे । ॥ ६ ॥

जवकोमिहि न निष्ठई । जं जाणसु तं करिजासु ॥ ६ ॥

जोग जोगवतां मीठा पण कर्म कीपाकनां फल तुल्य खातां
उदध आवे करुवा । मीठां ए ॥

जुजंता महरा विवाग विरसा किंपांगतुह्रा इमे ।

खसनुं खणवुं सदाय दुःख उपजाव आपे नीजमतीये मानेला
णहार ठे । सुखवादाने ॥ ७ ॥

कहुअ कंडुअ अणांव दुस्कजणाया दारिविति बुद्धिसुहे॥

मध्यान्हे रणमां मृग पाणीनी । सततं वा हमेसखोटा अनीप्राय
त्रांतीथी आतुर थयो थको । संधीपद

मद्यन्त्रे मयतिन्नअव सययं मिह्नाजिसंधिप्पया ।

जोगव्या थका आपे माठी जो । गहन दुःखे पार पामीये एहवा
नीमां जन्म । जोग मोहोटावैरी ॥ ८ ॥

जुता दिति कुजम्मजोणिगहणं जोगा महवैरिणो ॥ ८ ॥

समरथ अइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने बलतो पण निश्चे
सका अग्गी निवारेणं । वारिणा जलिज्वि हु ॥

सर्व समुझेनां पाणीये करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
ने पण । कीये ॥ ए ॥

सबोदहि जलेणावि । कामग्गी दुन्निवारण ॥ ए ॥

विषनीपरे मुखे प्रथम मी पण परीणामे अतिसये दारुण एह
ग अति । वा वीषय ॥

विसमिव मुहंमि महुरापरिणाम निकाम दारुणा विसया
हे जीव अनंतोकाळ ते जोगव्या ॥ आजपण मुकवा नथी सुं जुक्त १०
काळ मणंतं जुता । अक्कवि मुतुं न किं जुता १० ॥
वीषयरस रूप मदीराये उम्मत जुक्त अजुक्त प्रते नथी जाणतो
थयो थको । रे जीव ॥

विसयरसासवमतो । जुताजुतं न याणई जीवो ॥
जुरीसदिनपणे करी पढी ॥ पामे नरकनां दुःख मोहोटां जयंकरा ११
बुरइ कलुणं पढा । पतो नरयं महाघोरं ॥ ११ ॥
जेम लिंबना वृक्ते उपन्यो कीमो ते लिंबनो रस कटुके पण
जे । माने मीगो ।

जह निंबडुमुप्पन्नो । कीमो कहुअपि मन्नए महुरं ॥
तेम मोहनां सुखपी उपरांठां संसारना जन्म जरा रोगादिक
वा उलटा । दुःखने सुख कहेवे ॥ १२ ॥

तह सिद्धिसुहपरुस्का । संसारडुहं सुहं बिति ॥ १२ ॥
रे जीव ! अथीर चंचल वा चपल । कणमात्र सुखकारक एहवां पापने
अथिराण चंचलाण य । खणमित्त सुहंकराण पावाणं ॥
दुःखकारी गतीतनां कार । वीरम्य वा पागे तसर एहवा जोगो
ण प्रत्येथी । थी ॥ १३ ॥

डुगइ निबंधणाणं । विरमसु एअ्राण जोगाणं ॥ १३ ॥
पांम्या वा जोगव्या आंख कां वैमानिक देवताने वोषे जुवनपती
न-योगवीषय ते काम काया आदी देवने विषे तेमज मनुष्यने
मुख नासिकायोग ते जोग । विषे ॥

पत्ताय काम जोगा । सुरेसु असुरेसु तहय मणुएसु ॥
तोहे पण न थड जीव तुं जेम अग्रि सघलां लाकमां नांख
जने त्रसी वा संतोष । बायी तेम ॥ १४ ॥

न य जीव तुद्य तित्ती । जल्लणास्सव कछनियरेणा ॥ १४ ॥
जेम किंपाकवृक्षनां फल वर्शना मधुर रसे करी जला वरणे क
दिके ममोदर । री खातां वा जोनवतां थकां ॥

जहाय किंपाग फलामणोरमा । रसेण वव्रेणय जुजमाणा
ते फल खुटामे जीवत प्रतें पेट एहवी उपमा काम गुणनी ठे
मां पचतां थकां । उदय आवे थके ॥ १५ ॥

तेखुफुएजीविअ पचमाणा । ए जवमाकामगुणा विवागे ॥ १५ ॥
सर्व गीत ते केवल वीलाप ठे । सर्व नाटक जीवने दुःखदाइ ठे ॥
सवं विल्लवियं गीअं । सवं नहं विमंवाणा ॥

समस्त आन्नूषण वा घराणां सघलां काम ठे ते असातादाय
जाररूप ठे । क ठे ॥ १६ ॥

सवे आजरणा जारा । सवे कामा डुहावडा ॥ १६ ॥

देवताना स्वामी मनुष्यना स्वा राज आदे उत्तम पुज्जलीक
मीत्वपणुं । जोगो पण ॥

देविंद चक्कवहि—तणाईं रज्जाईं उत्तमा जोगा ॥

पाम्यो जीव ते पण घणी तो पण नही हुं त्रसी पाम्यो ते
वार वा अनंतिवार । थी ॥ १७ ॥

पत्तो अणंतखुत्तो । न य हं तर्ति गनु तेहि ॥ १७ ॥

आ चारगति संसार चक्र ब्रमणे । समस्त पुज्जल में घणीवार ॥

संसार चक्कवाले । सवेविअ पुगला मए बहुसो ॥

आहास्था सरीरादिकपणे प्रणमा तोहे पण न पाम्यो ते जो

વ્યા ।

ગવ્યાથી ત્રસી હું ॥ ૧૮ ॥

આહારિઆય પરિણા-મિઆય નય તેસુ તિતો હું ॥૧૮॥

લેવાપણું હોય જોગ વિષય । પળ અજોગી જીવ ન લેપાય સર્વ કર્મે ॥

નવલેવો હોઈ જોગેસુ । અજોગી નો વિલિપ્પઈ ॥

જે જોગી નર તે ફરે સંસારના । જે અજોગી નર તે મુકાય સર્વ

દુઃખમાં પ્રકારનાં કર્મચી ॥ ૧૯ ॥

જોગી જમઈ સંસારે । અજોગી વિપ્પમુચ્છઈ ॥૧૯ ॥

લીલો તથા મુકો એ બે આપસ એહવા ગોલા માટીમયના ॥

માં અથમ્યાયા ।

અલ્લો મુકો ય દો તુઢા । ગોલયા મદિઆમયા ॥

તે બે નાંઠયા વા પટકયા ત્રી । તેહમાં જે લીલો હતો તેતો તીહાં

ત ઉપર । ચોટી રહ્યો ॥ ૨૦ ॥

દોબિ આવમિઆ કૂમે । જો અલ્લો સો તહ લગ્ગઈ ૨૦

એ રીતે ચોટે વા વલગે માઠી એહવા જે નર કામની લાલસા

મતી વા બુદ્ધીના ઘળી । વા ફઠાવાલા ॥

એવં લગ્ગાંતિ હુમ્મેહા । જે નરા કામલાલસા ॥

ને જે વિરતીવંતો તે કામ જોગમાં નલાગે । જેમ મુકા ગોલાની પરે ૨૧

વિરતાનું ન લગ્ગાંતિ । જહા મુકેઅ ગોલએ ॥ ૨૧ ॥

ઘાસ તથા કાષ્ઠથી અગ્નિ લવણસમુદ્દ હજારો નદિયોથી

ત્રસી પામે । ન ત્રસી પામે ॥

તણકઘેહિ ચ અગ્ની । લવણસમુદ્દો નઈસહસ્સેહિ ॥

તેમ ન આ જીવને સકીયે । ત્રસી કરવાને કામ જોગથી ॥૨૨॥

ન હમો જીવો સક્ષા । તિપ્પેનું કામ જોગેહિ ॥ ૨૨ ॥

जोगवीने पण जोगनां सु देवतानां मनुष्य जुमीचर तथा
ख प्रते । विद्याघरमां वली प्रमादे करी॥

जुतुणवि जोगसुहं । सुरनरखयरेसु पुण पमाएणं ॥
पीमाय नरकने वीषे महा उकलतुं महा उष्ण त्रांबु पीतां
वीहामणा । थकां ॥ २३ ॥

पिऊइ निरएसु जेरव । कलकलतउ तंबपाणाइं ॥२३॥
कोण तेहवो ठे के लोने कोनुं न रमणीये जोलव्युं हृदय ते
करी न इषायो हवो ॥

कोलोनेण न निहउ । कस्सन रमणीहिं जोलिअं हिअयं
कोने मरणे नथी ग्रहण कर्यो । कोण लीन नथयो वीषय थकी २४
को मच्चुणा न गहिउ । को गिछोनेव विसएहिं ॥२४॥

हवे विषयनां सुख केवां ठे अल्पका अति कामथी डःख अ
ल सुख बहुकाल डःख । कामनाथी सुख ॥

खणमित्त सुस्का बहुकालडुस्का । पगामडुस्काअनिकाम
संसारमां सुखथी मुकाववुं तेहथी खाण अनरथनी ठे [सुस्का॥

वीपरीत थया । ए काम जोग

संसारसुस्कस्सविपस्कजूआ । खाणी अणत्तणउकामजो
समस्त ग्रहने उपजावणहा मोहोदो ग्रह सधला ड [गा॥२५॥

र एहवो । खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सव्व गहाणं पज्जवो । महागहो सव्वदोस पायदी ॥

कामरूपीउं ग्रह डुरात्मा वा जेणेरी व्यास थयुं ठे समस्त
मागो । जगत् ॥ २६ ॥

कामगगहो डुरप्पा । जेणज्जिअं जगसव्वं ॥ २६ ॥

जेम खसवालो खसप्रते । खणतोथको डःखने पण माने ठे सुखप्रते॥

जह कहुल्लो कहुं । कंमुअमाणो डुहं मुणइ सुस्कं ॥

મોહે મુંઝાયા આતુર થકા તેમ કામ જે હુઃખ તેહને સુખ
જે મનુષ્ય । કરી કહે છે ॥ ૨૭ ॥

મોહઝરા મણુસ્સા । તહ કામહું સુહું વિંતિ ॥૨૭॥

સાલ સમાન એ કામ છે વીષ કામ તેજ સર્પ જે નગ્ર વિષય
સમાન પણ એ કામ છે । ત તેહવી નપમાયે છે ॥

સદ્ધનં કામા વિસં કામા । કામા આસીવિસોવમા ॥

તે કામની પ્રાર્થના કર અણજોગવેપણ અતિ કામવંઢાથી
તાં થકાં । થાય હુર્ગતી ॥ ૨૮ ॥

કામે પહે માણા । અકામા જંતિ હુગઈ ॥૨૮॥

વીષયનિ વાંઢા જોતો વા અ પમે સંસારરૂપ સમુદ્ધ ધોર વા
પેઢા રાખતો જે જીવ તે । બીદામણામાં ॥

વિસએ અવશ્કંતા । પમંતે સંસારસાયરે ધોરે ॥

ને જે જીવ વિષય થકી નીર તરે વા પાર પામે સંસારરૂપ કં
પેઢા વા અણવંઢક તે । તાર થકી ॥ ૨૯ ॥

વિસએસુ નિરાવિસ્કા । તરંતિ સંસારકંતારે ॥૨૯॥

ઢલાયા વા ઠગાયા વીષય ને જેણે વીષયની અપેઢા ન કરી તે
ની અપેક્ષાવંત । ગયા અવિગ્નપણે ॥

ઢલિઆ અવશ્કંતા । નિરાવશ્વા ગયા અવિગ્ધેણાં ॥

તે કારણ માટે પ્રવચન વા કામથી નીરાપહ્વપણે થવું કામવાં
સીદ્ધાંતનો એજ સારકે । ઠા ન કરવી ॥ ૩૦ ॥

તમ્મા પવયણ સારે । નિરાવશ્કેણ હોઅથ્થં ॥૩૦॥

વીષયની અપેઢા રાખેતો જી વીષયની અપેઢા ન રાખેતો તરે
વ પમે સંસાર સમુદ્ધમાં । હુસ્તર જવ ઝંધ સમુદ્ધ ॥

વિસયાવિસ્કો નિવમ્મહ । નરવિસ્કો તરહ્ હુત્તરજ્ઞવોહં ॥

જેમ દેવીના દ્વીપમાં ગણા એ જાણે બેનું દ્રષ્ટાંત વીચારું ॥ ૩૧ ॥
જિમરક્ષીત તથા જિનપાલ ।

દેવીદીવસમાગય—જાડઅજુઅલેણ દિઠંતો ॥ ૩૧ ॥

જે અતિ આકરાં ડુઃખ । જે વહી સુખ ઉત્તમ વા શ્રેષ્ઠ ત્રણલોકમાં
જં અહ તિસ્કં ડુસ્કં । જંચ સુહં ઉત્તમં તિલોઝામિ ॥
તે જાણજે હે જગ્ય વીષયની । વ્રહ્મી તે ડુઃખ હેતુ ને સ્વયં તે સુખ
હેતુ સર્વ ॥ ૩૨ ॥

તં જાણસુ વિસયાણં । બુદ્ધિસ્કયહેઝઝં સઘં ॥ ૩૨ ॥
ઈન્દ્રિયોના વીષયમાં જે આ પમે છે સંસારરૂપ સમુદ્ધમાં જીવ
સક્ત વા લીન છે તે । વા પ્રાણી ॥

ઈન્દિઆવિસયપસત્તા । પમંતિ સંસારસાયરે જીવા ॥
જેમ પંક્તીની બેઢાઈ પાંચો તેમ મનુષ્ય પણ જલા શીલ આચાર
ને હેઠો પમે । ગુણરૂપ પાંચ રહીત ॥ ૩૩ ॥

પસ્કિવ ઝિન્નપસ્કા । સુસીલેશુષ્પેહુણેવિહૂણા ॥ ૩૩ ॥
ન જાણે જેમં ચાટતો ઇકો મોહોટું હારુકું જેમ સુનક વા કુતરો
ન લહજ્જહા લિહંતો । મુહલ્લિઝં અઠિઝં જહાસુણા ॥
પોતાના સોસે તાલુઆની રસી વીશેષ ચાટતો ઇકો માનેઠે સુ
પ્રતે । સ્વ પ્રતે ॥ ૩૪ ॥

સોસઈ તાલુઆરસિઝં । વિલિહંતો મન્નપ સુસ્કં ॥ ૩૪ ॥
સ્ત્રીની કાયાનો સેવનાર ન પામે કાંઈ પણ સુખ તેમ પુરુષ તો
વા જોગવનાર । પણ ॥

મહિલાણકાયસેવી । ન લહજ્જ કિંચિવિ સુહં તહા પુરિસો ॥
તે માનેઠે રાંક વા બાપનો । આપણી કાયાને પરિશ્રમ વા સ્વેદ
કરી સુખ પ્રતે ॥ ૩૫ ॥

सो मन्नए वराण । सयकायपरिस्सिमं सुक्कं ॥ ३५ ॥

अतिसय सम्यग् प्रकारे कीहांइ केलीमां वा क्रीमामां नथी
जोतां थकां । जेम सार ॥

सुघुवि मग्गिज्झंतो । कण्ठवि कयलीइ नन्ति जह सारो ॥

इंद्रीना वीषयमां तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिस
यपणे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तहा । नन्ति सुहं सुघुवि गविठं ॥ ३६ ॥

स्त्रीना शृंगाररूपीया त वीलासरूप वेला वा वेदेवानी ताण
रंग वा कल्लोल । जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरंगाए । विलासवेलाइ जुवणजलाए ॥

कीया कीया जगमां पुरुष नारीरूप नदीमां न मुबे एटले
जे एहवी । काकोत्तीये मुबेज ॥ ३७ ॥

के के जयंमि पुरिसा । नारिर्णए न बुद्धंति ॥ ३७ ॥

शोकरूपतो नदी डुरीत वा कपटनी कुंरी वा ज्ञाजम एहवी
पापरूप गुफा ॥ स्त्री कलेसनी करणहारी ।

सोअ सरी डुरिअदरी । कवमकुमी महिलिआ किलेस

वैररूप अग्नि प्रगट करवा दुःखनी खाण सुखनी प्रती [करी] ॥

नेअरणीना काष्ट समाना पक्की वा उपरांठी ॥ ३८ ॥

वद्धर विरोयण अरणी । दुक्खणी सुखपडिवस्का ३८ ॥

अजाण्युं मननुं जे पराक्कम वा साथे साचो कुण जे उत्तम ना
सामर्थ्य । सी पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनाम नासिउंतरइ ॥

कंदर्प वा मन्मथनां बाणनुं इष्टी होजे मृगाक्षी वा मृगलो
प्रसर तेहनो समोइ एहवी । चनानां ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिठि ढोहे मयंढीणं ॥ ३९ ॥
परीहरवा तज ते कारण माटे तेहनो । इष्टी जेम द्रष्टीबीष सर्प तेमा ॥
सर्पणी समान ।

परिहरसु तज तासिं । दिठिदिठ्ठी विसस्सवअहिस्सजं
हे आत्मा ताहरा चारीत्र गुणरूप
रमणी वा स्त्रीतेदनांनयणबाण । जे प्राण तेहने नास पमानसे ४०
रमणिनयणबाणा । चरित्तिपाणे विणासंति ॥ ४० ॥

सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इंडिज जीतेलो पण
गामी होय तो पण । सूरु होय तो पण ॥

सिद्धंत जलहि पारं—गडवि विजइंदिजवि सूरुवि ॥
मन श्रीर होय तो पण एहवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीसाचणी
नर पण बलाय । क्षुड वा मागीथी ॥ ४१ ॥

दढचित्तोवि ठलिज्जइ । जुवइपिसाईहि खुम्माहिं ॥ ४१ ॥
मीण मांखण बीडवे वा जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
ढोळां आय । ना समीपमां ॥

मयण नवणीयविलज । जह जायइ जलण संनिहाणंमि ॥
तेम स्त्रीनां समीप जवाथी । ढोलुं आय मन मुनिनुं पण तो
बीजानुं शुं कहेवुं ॥ ४२ ॥

तह रमणिसंनिहाणे । विद्वइ मणो मुणीणंपि ॥ ४२ ॥
नीची गती ठे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
त ठे । सहीत एहवी ॥

नीअंगमाहिं सुपजहराहिं । उप्पिच्च मंथर गर्दहिं ॥
स्त्री अने नीम्नगा वा नदि परवत मोहोटा पण जेदे वा ज्ञांगी
तेहनी परे । नांखे ॥ ४३ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवरगुरुआवि जिज्जंति ४३
 वीषयरूप जल ठे जेहमां वीलास वा जोग हावजाव रूप
 मुजावुं ते रूपकलण । जलचर तेषे आकीरण जेरुं ॥

विसय जलं मोहकलं । विलासविलोअ जलयराइन्नं ॥
 मद वा अहंकाररूप मगरएइवा । तरीया समुद्रप्रते धीर पुरुषो ४४
 मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न बंदीरा ॥ ४४ ॥

यद्यपी वा जो पणघरवास वली तपे करी डुरबल अयुं ठे अंग
 नो सर्व तज्यो ठे संग जेणे । तआपी संसारमां पमे ॥

जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहावि परिवमइ ॥
 स्याथी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पमे जेम उपकोशाने भुव
 मेलाप परीचयथी । ने सिंहगुफावासी साधुनी परे ॥ ४५ ॥

महिला संसर्गीए । कोसा जवणूसियमुणिवा ॥ ४५ ॥
 समस्तग्रंथो मुक्योठे जेणे । सीतलज्जुत अयोठे जे प्रसांतमनठे जेहनुं
 सव्वगंथविमुक्को । सीईभुन पसंतचित्तो अ ॥

एइवो जे पामे मुक्तीनां सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे
 इवा नीलौंजीपणाना गुणने । अके पण ॥ ४६ ॥

जं पावइ मुत्तिमुहं । न चक्रवटीवि तं लहइ ॥ ४६ ॥
 श्लेष्म वा बलखामां पमेली जेम न उधरी सके मांखी पण
 जे आपणा सरीरने पण मुकावाने ॥

खेलंमि पमिअमप्यं । जह न तरइ मच्चिआविमोएनं ॥
 तेम वीषयरूप श्लेष्ममां न मुकावी सके आपणा आत्माने
 पम्या जे मांखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥

तह पिसयखेलपमिअं । न तरइअप्यंपि कामंधो ॥ ४७ ॥
 जे लहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नोश्चे न जाणे

केवली ।

ते सुख बीजो कोइ ॥

जं लहइ बीअराज । सुखंतंमुणईसुचिअ न अन्नो ॥

जेम न प्रताशुकर वा सुंरुसुर । जाणे देवलोकनां सुख प्रते ॥४८॥

नहि गत्ता सूअरत्त । जाणइ सुरलोइअं सुखं ॥ ४८॥

जे आजपण जीवने । बीपयने बीषे दुखनाआश्रमने बीषे प्रतीबंध

जं अक्कावि जीवाणं । विसएसु डहासू वेसू पमिवंधो ॥

ते न जाणे गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही नुलंधवा यो

ग्य ठे मोहोढो मोह ॥ ४९ ॥

तं नक्काइ गुरुआणवि । अलंधणीज्जो महामोहो ॥४९॥

जे कामे करी आंधला रमे बीषयने बीषे ते जीव संका

जीव ठे । रहीतपणे ॥

जे कामंधा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे बली जिनवचने राता वा ते जीव बीहीकण अइ तेइशी

लीन ठे । वीरमे वा पाठा इठे ठे ॥५०॥

जे पुण जिणवयणरया । ते नीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूपं वमनपीत नसो मेजानुं फोफसं ॥

असुइ मुत्त मल पवाहरूपं वंत पित्त वस मज्जा फोफसं

मेदा मांस घणा हामनो करं चांबनीये करी ते सर्व प्रवाहीत वा

मीत्त । हांकेलुं एहवुं स्त्रीनुं अंग ॥ ५१ ॥

मेअ मंस बहुहह करंमयं चम्ममि तं पत्ताइयं जुवइ अं

मांसे मूत्रे वोष्टाए करी मीश्री नाकनो मेल श्लेष्म [गयां ॥५१॥

त बली । आदे असुची जरतुं ॥

मंसं इमं मुत्त पुरीसमीसं । सिंघाण खेलाइअ निदरंतं ॥

एहवुं ए अनीत्य क्रमीयानुं घर ए । पासला समान नरने कीया

नरने जे बुद्धीहीन तेहने ५१

एअं अणिच्चं किमिअण वासं। पासं नराणं मइ बाहिरा
पासले करीने पांजरे करीने। बंधायठे चोपद तथा पंखी॥ (णं ५२
पासेण पंजरेण य । बद्यांति चउपयाय पक्कीइ ॥

एम स्त्रीरूप पांजराए करीने। बंधाया पुरुष कलेसने पामे वा सह ५३
इअ जुवईपंजरेण । बद्धा पुरिसा किलिस्संति ॥ ५३ ॥
अहो लोको मोहरूपीठ मोहो जे कारण माटे हमारा जेहवा
टो मल्ल ठे । पण नीश्वे ॥

अहो मोहो महामल्लो । जेणं अम्मारिसावि हु ॥

जाणता बुजता पण अनी तोहे पण वीरमता नथी एक कण
त्य संसारीक संबंध । वा दश पल कालमात्र नीश्वे ॥ ५४ ॥

जाणंतावि अणिच्चत्तं । विरमंति न खणंपि हु ॥ ५४ ॥

जुवती वा स्त्री संघाथे संसर्ग जाणे संसर्ग करेठे समस्त दुःखनी
वा मेलाप करतो थको । साथे ॥

जुवईहिं सह कुणंतो । संसर्गिं कुणइ सयलडुस्केहिं॥

नथी उंदरने संसर्ग वा मेलाप करवो। आय सुख संघाथे वीलामानी ५५

नहिमूसगाण संगो । होइ सुहो सह बिलामेहिं ॥ ५५ ॥

वासुदेव महादेव ब्रह्मा । चंद्र सूर्य स्वामी कार्तिकादिक पण जे देवा ॥

हरिहरचञ्जराणण—चंदसूरखंदाइणोवि जे देवा ॥

स्त्रीनुं दास वा चाकरपणुं । करेते माटे धीकार धोकार वीषयनी
त्रस्ताने ॥ ५६ ॥

नारीण किंकरत्तं । कुणंति धिद्धी विसयतिणा ॥ ५६ ॥

सीत वा ताढ्य उन्न वा ताप स्त्रीने वीषये आसक्त थया अका
ते सहन करेठे मूर्ख नर अवोवेकवंत ।

सियंच उणांच सहंतिमूढा। इढीसु सत्ता अविवेअवंता॥

जे इलाची नामे सेठपुत्रनी जीवीत वढी नामे रामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते । प्रतीवासुदेववत् ॥ ५७ ॥

इलाइपुतंढ चयति जाई । जीअं च नासंति अ रावणुव
बोली न सके जीवनां । घणां वा जलां डुकर एहवा ॥ ५८ ॥

पापकारी चरीत्र प्रते ।

वुत्तूणवि जीवाणं । सुडकराइंति पावचरियाइं ॥

एक ज्ञीले समस्या करीपूढयुं हे प्रज्जु। ते वचन सांजजीवैरागेचारीत्र
जे ते तेहनो उत्तर दिधो ते सातेज । लीधुं ते मुनिने नमो ॥ ५९ ॥

जयवं जासा सासा । पद्याए सोइ णामो ते ॥ ६० ॥

जलना बीडुवत् चपल एहवुं अशीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जीवीतव्य अल्पकाल रहे । वीनासी सरोर ठे ।

जललवतरलं जीअं । अथिरा लक्ष्मीवि जंगुरो देहो ॥

ते तुढ वा थोमा सुख जमे कारण वा हेतु ठे दुःख लखो
वा तुढ कामजोग सेवेठे ते । गमेना ॥ ६१ ॥

तुढाय काम जोगा । निबंधाणं डुक्कलस्काणं ॥ ६२ ॥

हाथी जेम पंकील वा कीचरुवा देखतो अको थल वा कीनारानी
ला जलमां खुंची रहेलो ते । जूमो पण न आवी सके कीनारे ॥

नागो जहा पंकजल्लावसन्नो । डुहुंथलं नाजिसमेइ तीरां ॥

एम जीव कामगुणमां ग्रग्र वा जला धर्म मारगे नथी रक्त
लीन थया ते । वा लीन अता हवा ॥ ६३ ॥

एवं जीआ कामगुणेषु गिद्धा सुधम्ममगे न रया हवंती

जेम वीष्टाना पुंज वा क्रमी वा कीमो सुख प्र [६४ ॥
ढगलामां खुच्यो जे । ते माने सदाकाल ।

जह विघ्नपुंजखुतो । किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
तेम वीषयरूप असुचीमां जीव ते पण जाणे सुख मुख ॥६१॥
रक्त वा लीन जे ।

तह विसया सुइ रतो । जीवोवि मुणइ सुहं मूढो ॥६२॥
जेम समुइ जले करी न पुरा तेम नीश्चे डःखे करी पुराय
य वा दोहीलो पुराय आ जीव ।

मथरहरोव जलोहिं । तहवि हु डुप्पूरउ इमे आया ॥
वीषयरूप आंमीस वा मांस जवो जव आये नही त्रपती ॥६३॥
मां ग्रध अयो थको ।

विसयामिसंमि गिद्धो । जवे जवे वच्चइ न तर्त्ति ॥६४॥
वीषयने वीषये आर्तवंत जे उज्जटरूप आदेमां वीवीध वा ना
जीव ते । ना प्रकारमां ॥

विसयविसटा जीवा । उप्पमरूवाइएसु विविहेसु ॥
जवसत्त सहश्र दुर्वज्जं । नथी जाणता गया पण आपणा जन्मइइ
जवसयसहस्स डुल्लहं । न मुणंति गयंपिनिअजम्मं ॥६५॥
चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर मुकी लाजने पण केटलाएक
वस थएला संका रहीत ॥

चिंछंति विसयविवसा । मुत्तु लज्जं पि केवि गयसंका ॥
नथी गणता केटलाएक म विषयरूप अंकूश साढ्या जीव वा
रण प्रते । प्राणी ॥ ६४ ॥

न गणंति केवि मरणां । विसयंकुससस्त्रिपा जीवा ६४ ॥
विषयरूप विष अकी जीव । श्री वीतराग कथीत धर्म प्रते हारी
ने खेदनी वात के नरके ॥

विसयविसेणं जीवा । जिणधम्मं हारिणण हानरयं ॥

जायते जेम चीत्रमुनिये धणु वारथो जाइ ब्रह्मदत्त चक्रवर्त्तिनृप ६५
वच्चंति जहा वित्तय । निवारिउ बंजदत्तनिबो ॥ ६५ ॥
धीकार धीकार हो तेहवा जे जिनेश्वरनां वचनरूप अमृत पण
नरोने । मुकीने ॥

घीदी ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुत्तूणं ॥
चारगतीमां ब्रमणरूप वीटं पीएछे वीषयरूप मदिरा आकरी
बणानुं कारण ॥ ६६ ॥

चउगइ विमंबण करं । पियंति विसयासवं घोरं ॥ ६६ ॥
मरणांत कष्ट आवे अके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
दीन वचन । न बोले ॥

मरणोवि दीणवयणं । माणधरा जे नरा न जंपंति ॥
ते नर पण नीश्वे करे वा बो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप प्रद अकी
ले ललात वा दीनवचन । धेहेला नर ते ॥ ६७ ॥

तेवि हु कुणंति लक्ष्मि । बालाणं नेहगहगहिजा ॥ ६७ ॥
शक्र वा इइ पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आरुंबर
मर्थ थाय । वोस्तखो जेइनो ॥

सक्कोवि नेब संकइ । माहप्पममुप्परंजएजेसिं ॥
तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपणुं दासपणुं ॥ ६८ ॥
तेवि नरा नारीहिं । कराविआ निययदासतं ॥ ६८ ॥

जादवनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रत्तुनो जाइ वली व्रतधा
त्मानो धणी । री वली ते जवमां मोहगामी ॥

जलनंदणो महप्पा । जिणजाया वयधरो चरमदेहो ॥
एहवो रहनेमी गफामां रहे राजिमती संघाथे वा उपर वीषयबु
लो तेणे राजमती साधवीनो दि करी ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥
मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेहवा अचल
हवा ! पुरुष चढ्या ॥

भयण पवणेण जइ ता-रिसाविसुरसेलनिचला चलीया
तो पाका पांदरा जेवा प्राणीतनी। बीजा जीवोनी शी वातकहेवीउ
ता पक्कपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥ ७० ॥
जीते सुखे करीने नीश्वे । लिह हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥
जिप्पंति सुहेणं चिअ । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा ॥
पण एक नीश्वे दुःखे जी एक कंदर्प ते केहवो ठे करनार ठे
तवा योग ठे । मोक्षसुखणी वीपरीत ॥ ७१ ॥

इकुच्चिय दुजेठ । कामो कयत्तिवसुहविरामो ॥ ७१ ॥
वीखमी वा वाकी ठे विषयनी अनादीकालनी जवजावना
तरस । जीवने ॥

विसमा विसयपिवासा । अणाइ जवजावणाइ जीवाणं ॥
अति दुर्जय ठे इंदियो । तेमज चपल एहवुं चीत्त मन ॥ ७२ ॥
अइ दुजेआणि इंदि-आणि तह चंचलं चित्तं ॥ ७३ ॥
माठो मल उपजे अरतो उपजे रोग थाय दाघज्वरादिक घणां
असुख वा नही सुख उपजे । प्रकारनां दुःख थाय ॥

कलमलअरइअसुस्का । वाही दाहाइ विविहइस्काइ ॥
जावत् मरण पण नीश्वे था संपजे वा आय कोने जे प्राणीने
य बीजोगे आदे । कामे तपाग्गा ठे तेहने ॥ ७३ ॥

मरणंपि हु विरहाइसु । संपज्जइ कामतविआणं ॥ ७३ ॥

पांच इंद्रिना विषय प्रसंगने अर्थे ।

पंचिंदिय विसय पसंगरेसि ।

मन वचन काया ए त्रण नही संवरीस्यतो ॥

मण वयण काय नविसंवरेसि ॥

ते वाहे ठे काती वा ठरी गलानी जग्याये ।

तं वाहिसि कत्तिअ गलपएसि ।

जो आठ कर्म नही नीजरे वा नही घटामे तो ॥ ७४ ॥

जं अठकम्म नवि निजरेसि ॥ ७४ ॥

स्युं हे जीव तुं अंध ठे ? स्युं अथवा तें धंतुरो खाधेल ठे

किं तुमंघोसि किंवासि धत्तूरिउ ।

अथवा स्युं संनीपाते करी वेंटाएलो ठे ? ॥

अहव किं संनिवाएण आउरिउ ॥

तुं अमृत समान धर्म जेते विषनीपरे अवगणे ठे ।

अमयसम धम्म जं विसव अवमन्नसे ।

वीषयरूप वीष वीषम वा आकरुं ते अमृतपरे बहु मानेठे ॥७५॥

विषय विस विसम अमियंव बहु मन्नसे ॥ ७५ ॥

तेदज तहारुं ज्ञान वीज्ञान गुणनो आरुंवर ।

तुज्जि तुह नाण विन्नाण गुणमंबरो ॥

अग्निनी जालाने वीषे पमृतो जेह जीव नीरजर ॥

जलणजालासु निवमंतु जीयनिप्ररो ॥

प्रकृती वीपरीत कामने वीषे जे राचे ठे ।

पयइ वामेसुं कामेसुं जं रज्जसे ।

जेणे करी वली वली पण नरकनां दुःखनीअग्निनी जालमां पचीस

जेहिं पुण पुणवि नरयानले पच्चसे ॥७६॥ [॥७६॥

बालीने बावनाचंदन राखने अर्थे ।

दहइ गोसीस सिरिस्कंम बारकए ॥

बोकमो लेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणछमेरावाणं विक्रए ॥

इतीत दाइ कल्पव्रक्ष तोमीने एरंमो ते वावे ।

कल्पतरु तोमि एरंम सो वावए ।

जुज वा थोमा वीषयने अर्थे मनुषपणुं हारे ठे ॥ ९९ ॥

जुजि विसएहिं मणुअत्तणं हारए ॥ ९९ ॥

असास्वतुं जीवीतव्य जाणी । मोक्षमारग जाणता थका ॥

अधुवं जीवअं मच्चा । सिद्धिमग्गंविआणिआ ॥

नीवरतज्यो वा पाठा नसरज्यो जोगथी । आयु थोमुआपणुं ॥ १०० ॥

विणिअट्ठिऊ जोगेसु । आनं परमि अप्पणो ॥ १०१ ॥

मोक्षमार्गमां रद्याठे तोहे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पांच वीषय ॥

सिवमग्गसंठिआणवि । जह दुक्केआ जिआणपण विसया ॥

ते बीजुं कांइ पण जगत्मां । दुर्जय नथी समस्त एटले सर्व
जगतमां वीषय समान ॥ १०२ ॥

तह अन्नं किंपि जए । दुक्केअं नहि सयलोवि ॥ १०३ ॥

सवीटक उन्नटरूप जेह । दीगथी मोह पामे जेह मन स्त्रीनुं ॥

सविमं उप्पम रूवा । दिठा मोहेइ जा माणं इच्छी ॥

हे आत्महीत चिंतवनार नर । अती दूर परीहरे वा अती
वेगलो रेहेजे ॥ १०४ ॥

आयाहिअं चिंतता । दूरयरेणं परिहरंति ॥ १०५ ॥

सत्य श्रुत पण शील । विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए ॥

सच्चं सुअंपि सीलं । विन्नाणं तह तवंपि वेरग्गं ॥

जाय क्लामां सर्व । वीषयरूप वीषे करीने साधुनुं पण ॥ १०६ ॥

वच्चइ खणोण सच्चं । विषयविसेण जईणंपि ॥ १०७ ॥

अरे जीव ! मती विकल्पीत । आंख मेंची उघामे एटलाकाल स
बंधी सुखलालसाए केम हे मूर्ख॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेस सुह लालसो कहं मुढा॥

सास्वतां सुख एह समान हारीश चंडमाना सहोदर जेहवो
बीजुं सुख नथी ते । नीरमल जस ॥ ८२ ॥

सासयसुहमसमतमं । हारिसि ससिसोअरं च जसं ८२॥

बल्यो विषयरूप अग्नि जीहां चारीत्रनुं सार बाले सघजुं पण
तेहथी । वा तथा

पक्कल्लिउ विषयअग्गी । चरित्तारंमहिज्ज कसिणंपि ॥

समकितने पण वीराधे वा ज्ञांगे खंमे अनंत संसार बंधारवापणुंकरे

सम्मत्तंपि विराहिअ । अण्णत संसारअं कुज्जा ॥ ८३ ॥

बीहांमणा जव कंतार वा वीषम वा आकरो जीवने वीषयनो
चनने बीषे । त्रस्ना ॥

जीसणजवकंतारे । विसमा जीवाण विषयतिण्यउ ॥

जे त्रस्नाये नम्या चउद । पूरवी सरीखा ते पण रूले वा
रऊले नीश्चे नीगोदमां ॥ ८४ ॥

जीए नमिया चउदस । पुट्ठीविरुलंति हु निगोए ॥ ८४ ॥

खेदे वीषम अतो खेदे अतो वीषय जीवने जेहथी प्रतीबंध अइने
वीषम एहवा ॥

हा विसमा हा विसमा । विसयाजीवाण जेहि पमिबद्धा ॥

जायठे जवरूप समुझ्मां अनंतां दुःख पामे एटले दुःखनो
ते समुझ केहवो ठे । पार नहीं ॥ ८५ ॥

हिंमंति जवसमुद्धे । अण्णंतडुस्काइ पावंता ॥ ८५ ॥

हे जीव ! नहीं आदरीस इंड वीषय जीवने बीजलीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥

माइंदजाल चवला । विसया जीवाण विज्जते असमा ॥

हीण वा अल्पकालमां दिठेला ते कारण माटे ते वीषयधी स्यो
थोला कालमां नास पामे ठे । नीश्चे प्रतीबंध करे ठे ॥ ८६ ॥

खण्णदिठा खण्णनछा । ता तेसं को हु पम्बिबद्धो ॥ ८६ ॥

शत्रु वीप पीसाच । वैताल हुतजुग वा अग्नि पण बलेलो ॥

सत्तू विसं पिसाउ । वेअ्यालो हुअवहो व पज्जलिउ ॥

ते शत्रु आदे न करी सक्के ते जे कोपेलो । करे राग आदे देहने विषे ८७

तं न कुण्णइ जं कुविअ्या । कुण्णतिरागाइणो देहे ॥ ८७ ॥

जे जीव रागादिकने वस वस थया ते जीव समस्त दुःख ला
थया तो । खने समीपे ने ॥

जो रागाईण वसे । वसंमि सो सयल दुस्सलस्काणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया तेह जीवने वस थाय सघलां सुख ८८

जस्स वसे रागाई । तस्स वसे सयल सुक्काई ॥ ८८ ॥

नीःकेवल दुःख निर्मित वा पण्यो संसाररूप समुद्धमां जीव ॥
नीपजावीने ।

केवल दुह निम्मविए । पण्णि संसारसायरे जीवो ॥

जे अनुजवे वा जोगवे कले ते दुःखनुं कर्म आश्रवज हेतु
स । वा कारण सर्व जाणवुं ॥ ८९ ॥

जं अणुहवईकेलेसं । तं आस्सव हेउअं सर्वं ॥ ८९ ॥

अहो आ संसारमांही वीधी स्त्रीरूपे करीने मांही ठे जाल वा
ये वा कर्मे वा वीधात्राये फंद ॥

ही संसारे विहिणा । महिलारूपेण मंमीअं जालं ॥

बंधाय ठे जोहां वा जेह मनुष्य तीर्थेव वैमानीक देव जुवन

मां मूर्ख ।

वासी देव ॥ एण ॥

बध्दंति जह्म मुढा । मणुआ तिरिआसुराअसुरा ॥ एण ॥

वीषम विषयरूप सर्प । जेषे मस्यो वा करड्यो एहवा जीव
ज्वरूप वनमां ॥

विसमा विषयजुअंग्गा । जेहिं मसिया जिआ जववणंमि
क्लेश पामे दुःखरूप अग्निये चोरासीलाख जीवाजोनीने विषे
करी । ॥ ए१ ॥

कीसंति डुहग्गीहिं । चुलसीई जोणिलस्केसु ॥ ए१ ॥

संसार मारग वा पंथ तेरूप तेहमां वीषयरूप माठे पवने लु
ग्रीस्म वा ज्वनरुतु । क्या जे जीव तेथी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुक्किआ जीवा
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुजवे वा जोगवे अनंता दुःख
कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ए२ ॥

हिय महिअं अ मुणंता । अणुहवंतिअणंतडुस्काई ॥ ए२ ॥
हा हा इती खेदे के दुःखे अंते विषयरूप घोमा वीपरीत वा
पामवा योग्य एहवा डुष्ट । जलटा सीक्कीत लोकमां ॥

हा हा डुरंत डुघा । विसय तुरंगा कुसिखिआ लोए ॥
जयंकर ज्वरूप अटवीमां । पामे वा नाखे जीवो जे मूढ वा
जोला लोकने ॥ ए३ ॥

जीसणज्वामविए । पामंति जिआण मुघाणं ॥ ए३ ॥

विषयरूप पीवासा वा तरसा रक्त वा खीन अया खीने वीषये
ये तपाव्या ते । कर्दमवाला सरोवरमां ॥

विषय पिवासा तत्ता । रत्ता नारीसु पंकिल सरंमि ॥

दुःखीया दीन खीन अइने । रूखे वा रज्ज्वे एहवा जीव संसार

डुहिया दीणां स्त्रीणा । रूढंति जीवा नववणं मि॥ए४॥
गुणकारी ते अतीर्हि वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रज्जु वा दोरने
बांधे ते हे जीव ।

गुणकारिआइंधणिअं । धिइ रज्जु निअंतिआइं तुह जीवा
आपणी ईंइयो प्रते । जेम बलवंत नीजंत्रा वा बांधेला घोमानी परे
नियआइं इंदिआइं । वद्धि निअत्ता तुरंगुव ॥ ए५ ॥
मनजोग वचनजोग कायजोग नखे प्रकारे बांध्या अका पण गुण
प्रते । करता अझे ॥

मण वयण काय जोगा । सुनिअत्तावि गुणकरा हुंति ॥
ते जो नही बांध्या होय तो फ मदोन्मत्त हाथीनीपरे शीलवन
री ज्ञांगे वा खंने । प्रते ॥ ए६ ॥

अनिअत्ता पुण नजंति । मत्त करिणुव सीलवणं ॥ ए६ ॥
जेम जेम दोष वीरमीस वा जेम जेम वीसयथी अइस वैराग्य
तजीस ने । वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसएहिं होइ वेरगं ॥
तेम तेम नीश्वे जाणजे । डुकुं आय तेदने मोक्षपद ॥ ए७ ॥
तह तहवि त्रायवं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ए७ ॥
डुकर तेणे करीने । जेणे करीने समर्थे करी ज्योवन वर्तते थके ॥
डुकर मेएहिं कयं । जेहिं समझेहिं जुवणजेहिं ॥

ज्ञायुं वा नसारुयुं इंइति धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
रूपीयुं सैन्य जेणे । टे वल्लगे थके ॥ ए८ ॥

नगं इंदिअसिन्नं । धिइपायारं विल्लगोहि ॥ ए८ ॥
ते पुरुषने धन्य तथा ते ने दास बुं हुं ते संजमघर जीवो

पुरुषने नमो ।

नो ॥

ते धन्ना ताण नमो । दासोहं ताण संजमधराणं ॥

अर्थी आंखे वा वक्र दृष्टीये जे पुरुषनां नथी हृदयमां खटकती
जोनारी एहवी जे स्त्री । ॥ एए ॥

अध्वि पिहरीउ । जाण न हिअए खमुकंति ॥ एए ॥

किं वा स्युं घणुं केहेवे जो हे जीव तुं सास्वतां सुख रोग रही
वा जदी इहे ठे । त प्रते ॥

किं बहुणा जइ वंढसि । जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं ॥

तो पी पूर्व कह्या जे आ वी ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण
षय तेषी वीमुख थइ । ठे ते रूप रसायण नीत्य ॥ १०० ॥

ता पि अमु विसयविमुहो । संवेग रसायणं निबं ॥ १०० ॥

एम समाप्त थयुं इंडियशतक टवार्थ जाणवुं ॥

॥ इति इंडियशतक संपूर्णम् ॥

हवे वैराग्य नामा शतक टवार्थ कहेठे ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यशतक सूत्रशब्दार्थ प्रारंभ ॥

चारगतिमां संचरवुं ते हे जीव ! नथी सातासुख केवल व्या
रूप संसार असारमां । धी देहसबंधि वेदना मन समंधि पी
मा प्रचूर वा घणी ठे ॥

संसारंमि असारे । नत्ति सुहं वाहिवेयणापनरे ॥

एम जाणतो थको पण केम नथी करतो श्री जिनेश्वरे उपदे
आ जीव । शो धर्म ॥ १ ॥

जाणंतो इह जीवो । न कुणइ जिणदेसिअं धम्मं ॥ १ ॥

आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतवे ठे घन्यादिकनी

ते वर्षे आवता वर्षने आवते वर्षे प्राप्ति ॥

अङ्गं कल्लं परं परारि । पुरिसा चिंतंति अन्नसंपत्तिं ॥

पण हाथमां आवेलुं झरतुं जे गलतुं जे आपणुं आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥ १ ॥

अंजलिगयं व तोयं । गलंतमात्र न पिच्छंति ॥ २ ॥

हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज निश्चे कर शीघ्र प
ते दिवसे करवुं धारे ठे । शे ॥

जं कल्ले कायधं । तं अङ्गं चित्र करेह तुरमाणा ॥

स्या माटे जे घणां विघ्न नीश्चे न सांजनो वा पाठलना दिवसे
एक मुहूर्त्त वा बे घमीमां । करवानो वीलंब करीस ॥ ३ ॥

बहुविध्यो हु मुहुतो । मा अवरणं पम्सिक्केह ॥ ३ ॥

धीकार वा विषादके संसार चरीत्र तेहमां स्नेहरागे लीन अया
ना बीनासी सज्जावनां । पण ॥

ही संसारसहावं । चरित्रं नेहाणुरायरत्तावि ॥

जे पूर्व बे प्रहरमां दिठा ते पाठलना बे प्रहरमां नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥ ४ ॥

जे पुवसे दिठा । ते अवरसे न दिसंति ॥ ४ ॥

हे जीव ते माटे न प्रमाद नीझ नासवान वस्तुनो कीस्यो बीस
मां सुईस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥

मा सुअह जगिअवे । पलाइअवंमि कीस बीसमेह ॥

हे आत्मा त्रण जणा पुठे लाग्या एकतो रोग बीजो जरा वा वय
ठे ॥ हाणी त्रीजुं मृत्यु ॥ ५ ॥

तिन्नि जणा अणुलगा । रोगोअ जराय मच्चूअ ॥ ५ ॥

दिवस रात्री ए बे रूपतो घ आयुपरूप पाणी जीवतुं ग्रहण क

नीनी माला ठे । रेठे ॥

दिवस निसा घमिमालं । आऊसलिलं जीआण घितूणं
चंड सूर्य ए बे धोरी वृषज ठे । काल रूपीयो हांकनार ठे तेअर
हट प्रते जमादे ठे ॥

चंदाइच्चवइद्धा । काल रहं जमामंति ॥ ६ ॥

तेहवी नथी जगतमां कला ते उषध तेहवुं नथी कांइ पण वी
हवुं नथी जगतमां । ज्ञान ॥

सा नन्दि कला तं नन्दि । उसहं तं नन्दि किं पि विन्नाणं॥
जेहने करी राखीये आ खाती थकी कालरूपीआ वीष
काया वा देह । धरे ॥ ७ ॥

जेण धरिऊइ काया । खऊंती कालसप्पेणं ॥ ७ ॥
दीर्घ वा लांबी सेषनागरूप मदीघर वा परवतरूप केसर दस
तो कमलनी नाल्य । दिस्वारूप मोहोटां पत्र ।

दीहर फणिंद नाले । महिअर केसर दिसामह दलिले ॥
उते पश्चातापे पीयेठे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा
रूपीउ जमरो । मकरंद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनीउ

उ पिअइ काल जमरो । जण मयरंदं पुहवी पउमे॥८॥
सरीरनी गायाने मसले करी समस्त जीवोनां गीइ जेवेठे वा
काल व्रतनां लक्षण । खोलेठे ॥

गायामिसेणं कालो । सयलजिआणं ठलं गवेसंतो ॥
पास वा समीपपणुं केमे तस्मात् कारणात् हे जीव धर्मे
पण नथी सुकतो । उद्यम कर ॥ ९ ॥

पासं कहवि न मुंचइ । ता धम्मे उऊमं कुणह ॥९॥
कालमांअनादी कालथी रह्यो । जीव वीवीष प्रकारना कर्मना वसथी

कालमि अणार्द्धे । जीवाणं विविहकम्मवसगाणं ॥
 तेह्वुं नथी संवीधान वा जेद । संसारमां जमतां जेहन संजवे ॥ १० ॥
 तं नहि संविहाणं । संसारं जं न संजवइ ॥ १० ॥
 बंधव वा ज्ञाइ सजन सुहृद वा मीत्र । पिता माता पुत्र जार्या वा स्त्री
 बंधवा सुहिणो सबे । पिय माया पुत्त जारिया ॥
 पित्रवन वा मसाणे पोचामे । देइने पाणीनी अंजली एम स्वार्थी ठे ११
 पेअवणाठ निअत्तंति । दाऊणं सल्लिलंजलि ॥ ११ ॥
 बीढमे सुत वा पुत्र बीढमे । ज्ञाइ बीढमे ज्ञला संचीत अर्थ वा धन ॥
 विहमंति सुआ विहमंति । बंधवा विहमइ सुसंचित अन्नो
 एक कोइ दिवस न बीढमे । धर्म अरे जीव श्री जिनेश्वरे कह्यो ते ॥ ११ ॥
 इक्को कहवि न विहमइ । धम्मोरे जीव जिण जणिं ॥ १२ ॥
 आठकर्मना पासथी बंधायो । जीव संसाररूप बंधी खानामां रहे ॥
 अमकम्म पास बद्धो । जीवो संसारचारण ठाइ ॥
 ने तेज आठकर्मरूप पासलो । आत्मा शिव वा मोक्षरूप घरमां
 मुक्याथी । रहे ॥ १३ ॥
 अमकम्म पास मुक्को । आया सिव मंदिरे ठाइ ॥ १३ ॥
 वैजव धन्यादिक सज्जन मा । तथा वीषयनां सुख तेइनुं सेवुं म
 ता पितादिकनो समागम । नोइ ॥
 विहवो सज्जाण संगो । विसय सुहाइं विलास ललिआइं ॥
 कमलनीनां पत्रना अग्रे हाल । जेम पाणीना बीड न ठरे तेम
 ते । चंचल ठे सर्व ॥ १४ ॥
 नल्लिणीदलग्गघोलिर—जल्लवपरिचंचलं सबं ॥ १४ ॥
 ते कीहां कायानुं बल ते कीहां । योवनपणुं तथा सरीरनो मनो
 हरता कीहां ॥

तं कञ्च बलं तं कञ्च । जुषणं अंगचंगिमा कञ्च ॥

एसर्व अनित्य जो वा प्रीति देखतां नष्ट पाय स्युंते वस्तुये करी ॥१५॥

सर्व मणिघ्नं पिच्छह , दिठं नठं कयं तेण ॥ १५ ॥

घणा वा बहु कर्मरूप पास संसाररूप नगर तेहमां चारगतीरू
ले बंधायो । प मारगमां नाना प्रकारनी ॥

घण कम्म पास बद्धो । जव नयर चउप्पहेसु विविहान ॥

पामे वीटंबनानु ते माटे हे जीव कोण ठे इहां ताहरे शरण
पुगीए ढीए जे । ते ॥ २६ ॥

पावइ विम्वणानु । जीवो को इत्त सरणं से ॥१६॥

हे जीव घोर वा जयंकर मागे मल तथा करदम असुची दुर्ग
माताना उदरमां । उनीक एहवामां ॥

घोरंमि गप्पवासे । कलमल जंबाल असुइ बीजत्ते ॥

वस्यो पूर्वे अनंतीवार । जीव आपकत कर्मना प्रजावथी ॥१७॥

वसीउ अणंतखुत्तो । जीवो कम्माणुजावेण ॥१७॥

चोरासी नीश्वे लोकने वीषेये । जीवोनेउपजवाना स्थानकप्रमुखलाख

चउलसीई किर लोए । जोणीणं पमुह सयसहस्साइ ॥

ते चोरासीलाख योनीमांनी अनंतीवार उपन्यो इवे केम सम
अकेकी योनीमां जीव । उतो नथी ॥ १८ ॥

इककमिअ जीवो । अणंतखुत्तो समुप्पन्नो ॥ १८ ॥

माता वा जनेता पिता वा संसारमां रहे थके पुरीत एहवो जी
जनक बंधु वा सहोदर । वलोक ॥

माया पिय बंधूहिं । संसारत्तेहिं पूरिउ लोग्गो ॥

घणी ज्योनी समस्त निवास । नथीते जीव प्रते रक्षण अर्थे कोइ
वा वसावी । शरण वली ॥ १९ ॥

बहु जोणि निवासीहिं । नय ते ताणं च सरणं च ॥१९॥
जीव जे ते व्याधी वा रोगे मढनीपरे पाणी रहीत थलमां आ
व्यास थयो थको । कुल व्याकुल थाय ॥

जीवो वाहिविलुत्तो । सफरो इव निज्जले तमफमइ ॥
सर्व सजन संबंधी पण जन कोण समर्थ वेदना डुर करवा अ
जुवे । र्थात् कोइ नही ॥ १० ॥

सयलोवि जणो पिहइ । को सको वेअणा विगमे ॥१०॥
न जाणीसहे जीव तुं । पुत्र स्त्री आदे परीवार मुजने सुखनां हेतुवे ॥
मा जाणसु जीव तुमां । पुत्तं कलत्ताइं मद्य सुहहेऊ ॥
तो स्युं ठे नीश्चे तुजने बंधन कीहां संसारमां फरतां थकां
ठे एहवा ते । ॥ ११ ॥

निज्जण बंधण मेअ । संसारे संसरंताणं ॥ ११ ॥
माता होय ते जवांतरे थाय बली स्त्री होय ते माता थाय पि
स्त्रीपणे । ता होय ते पुत्र थाय ॥

जणणी जायइ जाया । जाया माया पिआय पुत्तोअ ॥
अनवस्तीत वा अनीम स्याथी कर्मनां वसथी संसारी सर्व
संसारमा । जीवने ॥ २२ ॥

आणवढा संतारे । कम्मवसा सव्वजीवाणं ॥१२॥
नथी तेहवी जाती नथी तेहवी नथी तेहवुं क्षेत्र लोकमां नथी
योनी । तेहवुं कुल जे ॥

न सा जाई न सा जोणी । न तं ठाणं न तं कुलं ॥
नथी जन्म्या नथी मुवा जीहां । सर्व जीव आश्री अनंतीवार ते
सर्व परंपराये पाम्या ॥ २३ ॥

न जाया न मुआ जह । सबे जीवा अणंतसो ॥१३॥

तेहवुं कांइ पण नथी स्था चउद राजालोकने वीषे वालना अ
नक । अ जाग ठेहेमा मात्र पण ॥

तं किंपि नहि ठाणं । लोए वालगकोमि मितंपि ॥

जीहां नथी जीव घणीवार । सुख दुःखनी परंपरा पाम्या ॥१४॥

जन्तु न जीवा बहुसो । सुह दुस्क परंपरं पत्ता ॥१५॥

समस्त ऋद्धि । पाम्या वली समस्त पण स्वजना
दिक संबंध पाम्या ॥

सवाउ रिद्धीउ । पत्ता सवेवि सयणसंबंधा ॥

संसार थकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने ॥१६॥
टे बीरम्य राग तज ।

संसारे तो विरमसु । ततो जइ मुणसि अप्पाणां ॥१७॥

एक जे जीव बांधे ठे कर्म एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
प्रते । वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्मं । एगो वहबंधमरणवसणाइ ॥

समस्त सहे एम संसारमां एक वली नीश्वे केम उग्यो वा वं
जीव जमे ठे । ज्यो ॥ २६ ॥

विसहइ जवंमि जममइ एगुच्चिअ कम्मवेलाविउ ॥१८॥

हे आत्मा ! बीजो कोइ नथी क हीत पण आपणो आत्मा करे न
रतो तुजने अहीत वा मातुं । नीश्वे बीजो कोइ करे ॥

अन्नो न कुणइअहिअं । हिअं पिअप्पाकरेइन हु अन्नो

तो इवे आपणु करेलुं सुख जोगवे ठे तेवारे स्या माटे दिनसुख
स्याता वा दुःख अस्याता । पाय ठे ॥ २७ ॥

अप्पकयं सुहडस्कं । जूजसि ता कीस दीणमुहे ॥१९॥

घणा खेती आदि आरंज जे घन ते घन जोगवेठे हे जीव सज

करी वृक्षी पमारुचुं । नादिकना समोद ॥
 बहु आरंज विदत्तं । वित्तं विलसन्ति जीव सयण गणा
 पण ते उपावतां अयुं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
 प कर्म । री तुंज नीश्वे ॥ १८ ॥

तज्जाणिय पावकम्मं । अणुहवसि पुणो तुमं चेव ॥१८॥
 जेम दुःखीआं ठे तेम बली मुख्यां जेम तुं चीतवेठे आपणां
 ठे । बालकने देखीने ॥

अहडुखिआइंतहजु-खिआइं जह चितियाइं मिंजाइं
 तेम हे आत्मा ओरुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने सुं
 नथी आपणुं हीत । केहेवुं ॥ २९ ॥

तह योवंपि न अप्पा । विचितिउ जीवकिं जणिमो१ए
 अल्पकालमां नासवान ने जीवतो तेथी बीजो ठे सास्वता
 एहवुं जे सरीर ठे । स्वरूपवंत ठे ।

खण जंगुरं सरीरं । जीवो अत्रोअ सासयसरूवो॥
 पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव वीसेषे संबंध इहां
 संबंधवंत ठे । स्यो तारे तेहथी ठे ॥ ३० ॥

कम्मवसा संबंधो । निव्वंछो इत्त को तुय ॥३०॥
 कीहांथी आव्यां कीहां जासे तुंपण कीहांथी आव्यो ठे कीहां
 संबंधी जन । जाइस ॥

कह आयंकह चलिअं । तुमंपि कह आगज कहं गमिही॥
 मांहोमांही पण नथी जाणतोतो हे जीव कुटंब कीहांथीताहारुं१?

अनुन्नंपि न याणह । जीव कुडुंबं कउ तुय ॥३१॥
 अल्पकालमां वीनश्वर ए मनुषनो जव वादलांनां परुल सरी
 हवुं सरीर । खो ठे ॥

म्वाण जंगुरे सररीरे । मणुअजवे अप्रपमलसारिहे ॥
 तेहमां सारतो एटलो जमात्रेगे जे करीश तोजनकारी धर्मतेज ३१
 सारं इतिअ मितं । जं कीरइ सोहणो धम्मो ॥ ३२ ॥
 जन्मनां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
 हाणी वा ब्रह्मणानुं दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःख ॥
 जम्म दुस्कं जरा दुस्कं । रोगाणी मरणाणि य ॥
 अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेश पामेठे जंतु
 समूह नीश्वे संसारमां । वा प्राणी ॥ ३३ ॥
 अहो दुस्को हु संनारे । जन्तु कीसंत जंतुणो ॥ ३३ ॥
 जीहां सुधी न ईडित्त वा जीहां सुधी नहि जरा वा ब्रह्मणा
 लहाणी अयां होय । रूप राक्षणी घणुं व्यापी ।
 जाव न इंद्रिअहाणी । जाव न जररस्कसी परिफुरइ ॥
 जीहां सुधी नथी अयो रोग जीहां सुधी नथी सुत्थु समस्त प्र
 नो प्रचार । कारं उल्लस्युं ॥ ३४ ॥
 जाव न रोगविअारा । जाव न मच्च समुल्लिअइ ॥ ३४ ॥
 जेम घर बलवा माने अके कुल खोदी पाणी काढी न सके
 ते अवसरे । कांड ॥
 जह गेहंमि पलिते । कूवं खणीजं न सकए कोइ ॥
 तेम जीवने प्राप्तअयेमरणपढी । धर्म केम करीसकेहे जीव वीचार ३५
 तह संपत्ते मरणे । धर्मो कह कोरए जीव ॥ ३५ ॥
 रूप ठे ते असाश्वतुं ठे ए जे । बीजलीना चमकारानी परे चपल
 जगमां जीवीत ठे ॥
 रूवमसासय मेअं । विडुलया चंचलं जए जीअं ॥
 संध्यानां वादलादिकना रं अल्पकाल रमणीक बली योवन ठे

ગ સમાન ।

॥ ૩૬ ॥

સંઘાણરાગસરિસં । રાણરામણીઝં ચ તારુઢ્રં ॥૩૬॥

દાઢ્રીના કાતની પરે ચપલ લક્ષ્મી ત્રીદશ વા દેવતાના ચાપ
 એહવી । વા ઇંધનુષ સરલ્લી ॥

ગયકન્નચંચલાઢ । લઢીઢ તિઝસચાવસારિઢં ॥

વીષયનાં સુખ જીવને એહ માટે પ્રતીબોધ પામ રે બાદના
 વાં ઢે । જીવ ન મુઝ ॥ ૩૭ ॥

વિસય સુહં જીત્રાણં । બુદ્ધપુ રજીંદ મા મુદ્ધ ॥૩૭॥

જેમ સંઘ્યાકાલે પક્ષીગણનો । મંગમ વા મેલાપ તથા જેમ મારગે
 રસ્તાગોરનો મેલાપ ॥

જહ સંઘાણ સઢણા-ણસંગમો જહ પહેઝ પહીઝ્રાણં ॥

તેમ સ્વજનાદિકનો સંજો તેમજ ઝડપકાલમાં નાશવાન ઢે દે
 ગ વીનશ્વર ઢે । જીવ ॥ ૩૮ ॥

સયણાણં સંજોગો । તહેવ સ્વણઝંગુરો જીવ ॥૩૮॥

રાત્રી વીરામતે પાઢલી રાતે ઝઢી ઘર બલતે ઝકે કેમ હું સુઝ
 ઝાવઢું । રહું હું ॥

નિસા વિરામેપરિઝાવયામિ । ગેહેપલિતે કિમહં સુઝ્રામિ

તેમ બલેઢે દેહરૂપ આપણું ઘર તે જે હું ધર્મ કસ્યા વિના દિવ
 કેમ ઝવેહું હું । સ ગમાવું હું ॥ ૩૯ ॥

મદંતમપ્પાણ મુવિસ્કયામિ । ઝં ધમ્મરહિઢ દિઝ્રહે ગમા

દે આત્મા જે જે જાયઢે રાત્રી નહી તે પાઢીઝાઢ [મિ ॥૩૯॥
 પદ એક દેશધી દિવસ । એટલે આયુ ગયું નહી ઝાવે ॥

જાજા વઝ્ઝ રયણી । ન સા પમિનિઝત્તઈ ।

ઝધર્મ કરતાં ધકાં એલ્પે વા પોગટ ધર્મ બીના જા

ય રાત્રીયો તથા દિવસ ॥૪૦॥

અહમ્મં કુળમાણસ્સ । અહલા જંતિ રાઈન ॥૪૦ ॥

જેહનેઢે મૃત્યુ વા મરણસાથે મીત્રાઈ । જેહનેજેમઢે નાસવાની જગ્યા

જસ્સવિ મચ્છુણા સસ્કં ॥ જસ્સવવિ પલાયણં ॥

જે જીવ એમ જાણે ઢે જે માહારે તે નીશ્વે વાંઢે સુખની રૂઝાયે
મરવું નથી । રાચ્યો ॥ ૪૧ ॥

જો જાણાઈ ન મરિસ્સામિ । સો હુ કંચે સુણસિયા ॥૪૧॥

મન વચન કાયાના યોગ ન જાયઢે નીશ્વે રાત્રીયો તથા દિવસ
નાયઢે ક્લેસ કરતાં । પણ ॥

દંમકલિઅં કરિતા । વચ્ચંતિ હુ રાઈન અ દિવસા ય ॥

આઝસું વીલય વા નાસ ગણું નહી ફરી નીવર્તે વા પાહું વલે
ધાયઢે તે । ॥ ૪૨ ॥

આઝસં વિહ્વંતા । ગયાય ન પુણો નિઅત્તંતિ ॥૪૨॥

જેમ સિંદનીપરે મૃગને ગ્રહણ કરે તેમ મરણરૂપ સિંહ મૃગરૂપ ન
ઢે । રને નીશ્વે લે ઢે ઢેલેકાલે ।

જહેવ સીહોવ મિઝં ગહાઈ મચ્છૂ નરં નેઈ હુ અંતકાલે

નથી તે જીવનાં ડુઝ માતાપિ કાલ તે ડુઃખમાં તેના અંશનો જ્ઞા
તા જ્ઞાઈ વા કોઈ । મી ધાય વા ડુઃખ લે તેમ નથી ૪૩

નતસ્સમાયાવ પિયાવ જ્ઞાયા । કાલ્હંમિ તં મંસહરાજ્જવંતિ

જીવીતવ્ય જલના બિંડુ સ ઘનધાનાદિ સંપત્તી તે (॥૪૩॥
માન જાણજે ને । પાણીના કલ્લોલ સમાન ઢે ॥

।જઅં જલ્લવિંડુ સમં । સંપત્તિઢ તરંગ લોલાઢ ॥

સુખ સમાનતો વહી પ્રેમ વા તે માટે દે આત્મા હવે જેમ જાણે
સ્નેહ ઢે । તેમ કર જલું ॥ ૪૪ ॥

સુમિણ્યસમં ચ પિમ્મં । જં જાણસુ તં કરિજ્ઞાસુ ॥૪૪॥

સંધ્યાકાલનો જે રંગ તથા જલ આ જીવીતથ્ય જલના વીંડુની
ના પ્રપોટાની નુપમાયે । પેરે ચંચલ છે ॥

સંઝરાગ જલબુબ્બુ નવમે । જીવિણ્ય જલવિંડુ ચંચલો ॥

જ્યોવન તે પણ નદીના પુર હે પાણી જીવ કેમ નથી બોધ પા
સમાન છે તે માટે । મતો ॥

જુષ્ણે નિશ્વેગસન્નિજે । પાવજીવકીમિત્રં મબુધ્રસે ॥૪૫॥

અન્યત્ર જાસે પુત્ર અન્યત્ર જાસે સ્ત્રી । ચાકરાદિક પરીજન પણ
અન્યત્ર જાસે ॥

અન્નન્ન સૂત્રા અન્ન-ન્ન ગેહિણી પરિઅણોવિ અન્નન્ન ॥

જેમ જૂતને બલ વાકુલા દિધાં દેખતાંજે દણે વા મારે ક્રતાંત
જાય તેમ કુટુંબ પણ । વા કાલ ॥ ૪૬ ॥

જૂઞ્ચ બલિષ્ઠ કુટુંબં । પશ્ચિત્તં હ્ય કયંતેણં ॥ ૪૬ ॥

જીવે જ્વોજ્વે મુક્યાં જે । વેદ વા સરીર જેટલાં સંસારે જમતાં ॥

જીવેણ જ્વેજ્વ મિ-લિહઆઈ દેહાઈ જાઈ સંસારે ॥

તેસરીરની ન શાય સાગરોપમે કરી ગણત્રી વા સંખ્યા અનંતે પણ ૪૭

તાણં ન સાગરેહિં । કીરઈ સંખ્યા અણંતેહિં ॥ ૪૭ ॥

નયન વા આંખયોનાં આંસુનું પ્રમાણ સમુદ્રોનાં પાણીથી પણ
પાણી પણ તેટલું । અતીઘણું શાય ॥

નયણોદયંપિ તાસિં । સાગર સલિલાનં બહુયરં હોઈ ॥

ગદ્યું વા ઝરયું જ્વોજ્વે રો માતાનં અનેરી અનેરી વા અન્ય
તી થકી । અન્યનું ॥ ૪૮ ॥

ગલિયં રુપમાણીણં । માઝણં અન્નમન્નાણં ॥૪૮॥

जे नरकनेवीषयेनारकीठे तो दुःखपांमेठे अतीआकरां रौड्अंतरहीत
जं नरए नेरइआ । डहाइं पावंति घोरणांताइ ॥

ते दुःख थकी अनंतगणु । नीगोदमांही दुःख होय ॥ ४९ ॥

ततो अणंतगुणीअं । निगोअमद्ये डहं होइ ॥ ४९ ॥

ते पण नीगोदमांही वा म वस्यो वा रह्यो अरे जीव नाना प्र
ध्ये । कारनां कर्मने वसणी ॥

तंमिवि निगोअ मद्ये । वसिनु रे जीव विविहकम्मवसा
घणां सहन करतो आकरां अनंतां पुद्गल परावरतन करथां जा
दुःख प्रते । वत् अनंतो काल ॥ ५० ॥

विसहंतो तिस्कडुहं । अणंत पुग्गल परावत्ते ॥ ५० ॥

हे आत्म नीकळ्यो कीमहीके पाम्यो मनुषपणुं अरे जीव ॥
करी तीहां थकी ।

नीहरिअ कहवि ततो । पत्तो मणुअत्तणं परिजीवा ॥
तीहां पण जिनेश्वरे शुद्ध पाम्यो चिंतामणि रत्न सरोखो
धर्म कह्यो ते । ॥ ५१ ॥

तच्चवि जिणवरधम्मो । पत्तो चिंतामणिसरिद्धो ॥ ५१ ॥
पाम्यो पण ते धर्मअरे जीवद्वे। करेठे प्रमादतेदमां तुं नीश्वेवली ॥

पत्तेवि तंमि रे जीअ । कुणसि पमायं तयं तुमं चेव ॥
जे प्रमादथी जवरूप आंध फरीने पण पम्यो थको दुःख पामी
ला कूवामां । स ॥ ५२ ॥

जेणं जवंधकूवे । पुणोवि पमिउ डहं लहसि ॥ ५३ ॥
समीप पाम्यो श्री जिनधर्म । ते धर्म न समाचरथो प्रमाद दोस
ना वसणी ॥

उवल्लो जिणधम्मो । नय अणुविन्नो पमायदोसुणं ॥

हा इति खेदनी वात है जीव शुं घणुं आगल पण सोचीस ॥५३॥
आपे आणसो वैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ । सुबहुं परउ विसूरहिसि ॥५३॥
सोच वा पश्चाताप करसे ते । पढी उठे थके मरण वा मरण आ
रांक बापसा । वे अके ॥

सोयंति ते वराया । पन्हा समुवन्निअंमि मरणंमि ॥
पाप तथा प्रमादना वसथी । न संच्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनधर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेणं । न संचिउ जंहिं जिणधम्मो ॥५४॥
धीक्कार धीक्कार धीक्कार सं देवता मरण पामीने जे तिर्यच आ
सारना अघोरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे । देवो मरिउण जं तिरि होइ ॥
वली मरीने राजाना राजा । पचे नरकनां दुःखरूप अग्निनी जा
चक्रवर्ती आदे । लमां ॥ ५५ ॥

मरिउण रायराया । परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥
जाय अनाथ जीव । जेम ब्रह्मनुं फुल पवनथी कीहांइ जा
य तेम कर्मरूप पवने इषायो थको ॥

जाइ अण्णाहो जीवो । डुमस्स पुप्फंव कम्मवायहउ ॥
वन धान आनुपण आदे जला स्वजन कुटंब मूकीने पण जीव
सर्व लक्ष्मी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइ । वरसयण कुमंव मिलहेवि ॥५६॥
हे जीव वस्यो परवतने विषे त । गुफाने विषे तथा वस्यो समुद्रमां
था वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअं । दरीसु वसिअं समुद्रमद्यांमि ॥

वक्रना अग्रने वीषे वस्यो । संसारमां फरतां वा ब्रमण करतां ५७
 रुक्मगेसु अ वसिञ्च । संसारे संसरंताणं ॥ ५७ ॥
 हे जीव तें केहवा केहवा जव । कीमो थयो पतंगीयो थयो मनुष
 कर्या देवता थयो नारकी थयो । वेष थयो ॥

देवो नेरइउत्तिअ । कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥
 जला रूपवंत थयो वीरूप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
 वंत थयो । दुःखनो जोगी थयो ॥ ५८ ॥

रूवस्सी अ विरूवो । सुहजागी डुक्कजागी अ ॥ ५८ ॥
 राजा थयो रुमक वा जीखा वली एज जीव चंमाल थयो एज
 री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

राउत्तिअ डुमगुत्तिअ । एस सपागुत्ति एस वेअविऊ ॥
 स्वामी थयो दास थयो पु खल वा डुर्जन थयो नीर्धन थयो धन
 जनीक थयो । वंत थयो इत्यादिक प्रर्याय पाम्यो ५९

सामी दासो पुज्जो । खलुत्ति अधणो धणवइत्ति ॥ ५९ ॥
 नवी वा नथी वरततो कोइ नो । आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आवे जेह
 यम वा नोश्चे । वारच्यां बांध्यां ते सरखी करीचेष्टा

नविअण्णि कोइनियमो । सकम्मविणिविट्ठसरिसकयचिट्ठो
 अन्य अन्य वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानी परे पराव
 रूप तथा वेष करीने । र्त करे जीव ॥ ६० ॥

अनुन्नरूववेसो । नमुव परित्ते जीवो ॥ ६० ॥
 नरकने वीषे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नही अस्याता
 क्षेत्रवेदनादिक घणीज ॥

नरएसु वेयणाउ । अणोवमान असाय बहुलान ॥
 रे बापमा जीव तें पामी वा जोगवी । अनंतीवार घणां प्रकारनीइ ?

रे जीव तएपत्ता । अणंतखुत्तो बहुविहाउ ॥६१॥

देवतापणे मनुषपणे । परना अजीयोगपणे प्राप्त अइने

देवते माणुअत्ते । पराजिउगत्तणं उवगएणं ॥

आकरां बीहामणां दुःखं घ अनंतीवार समस्त अनुज्जव्यां वा
णा प्रकारनां । जोगव्यां ॥ ६२ ॥

जीसणं दुहं बहुविहं अणंतखुत्तो स माणजूअं ॥६२॥

तिर्यंचगतीने बीषे पाम्यो । बीहामणी घणी मोटी वेदना अनेक
प्रकारनी ॥

तिरिअगइ अणुपत्तो । जीम महावेअणा अणोगविहा ॥

जन्म मरणरूपीआ रहट कूवे । अनंतीवार ज्म्यो वा फरयो ॥६३॥

जम्मण मरण रहट्टे । अणंतखुत्तो परिप्लमिउ ॥६३॥

जेट्ठां केट्ठांक दुःख । सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां ॥

जावन्ति केइ दुक्का । सारीरा माणसा व संसारे ॥

पाम्यांते अनंतीवार कीडां । जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमांइध

पत्तो अणंतखुत्तो । जीवो संसारकंतारे ॥ ६४ ॥

तरसा अनंतीवार । संसारमांतेवा प्रकारनीहे जीव तुजने होतीइवी

तस्सा अणंतखुत्तो । संसारे तारिंसी तुमं आसी ॥

जे तरस उपसमावाने समुद्रोनां पाणीथी पण न आय

अर्थे समस्त । वा न सके ॥ ६५ ॥

जं पसमेउं सबो— दहीणमुदयं न तीरिज्जा ॥ ६५ ॥

होय वा वरते ठे अनंतीवार । संसारे जमतां तेवी क्षुधा वा

असी अणंतखुत्तो । संसारे ते बुहावि तारिंसीया ॥

जे उपसमावाने समस्त पुज्जना समूहे करी पण न सकीये

વાં સઘલા ।

વા ન સકે ॥ ૬૬ ॥

જં પસમેઝં સઘો । પુગ્ગલ કાઝવિ ન તરિક્કા ॥ ૬૬ ॥

કરીને ઘનંતા ।

જન્મ મરણ પરાવર્તન સદાય ॥

કારુણ ંણંતાઈં । જમ્મણ મરણ પરિચ્છદ્ધણ સયાઈં ॥

હુઃલેકરીને મનુષ્યપણું । જદી વા જેવારે પામે જથા ઇચ્છાયેજીવદ્ધ

હુસ્કેણ માણુસત્તં । જહ લહહ જહિ ંચિંજીવો ॥ ૬૭ ॥

તે તેમ હુઃલે પામવા

વીજલીનીપરે ચપલ ં વલી મનુષ્ય

યોગ પામ્યો ।

પણું ॥

તં તહ હુલ્લહ લંઝં । વિક્કલયા ચંચલ ચ માણુચ્છત્તં ॥

ધર્મમાં જો વા જે સીદાય । તે કા પુરુષ વા કાયરપુરુષ નહિ

તે સુપુરુષ ॥ ૬૮ ॥

ધમ્મંમિ જોવિ સીચ્છઈ । સો કાઝરિસો ન સુપુરિસો ૬૮

મનુષ્યજવ વા જન્મરૂપ કીનારો

જિનેશ્વરનો ધર્મ ન કરયો

પામે ંકે ।

જેણે જીવે ॥

માણુસ્સ જંમ્મેતમિલ્લદ્ધણાં । જિણંદધમ્મો ન કઠંચ જેણં

દુટેલી પણઁનું જેમ ધનુષ ધનુષ

હાથ ઘસવા જેવું ંવસ્ય

ઘરને ।

પાય તેણે ॥ ૬૯ ॥

તુદ્ધેગુણે જહ ધણુ કણાં । હન્નામલે વાય ંવસસ તેણં ૬૯

અરે જીવ સાંઝલ ચપલ સ્વજાવ । મૂક સમસ્ત સ્વજન સરીરા

દિક બાઝ પદાર્થજાવ ॥

રેજીવ નિસુણી ચંચલ સહાવ । મિલ્લેવિણુ સયલવિવદ્ય

મૂક નવજેદે ઘનાદિક પરીંગ્રહ વિવિધ સમોદ । [જાવ ॥

નવ જેચ્છ પરિગ્ગહ વિવહ જાલ ।

સંસારીક જે અર્થ તે સહુ ં ઇંદ્રજાલ તંત્રપ્રયોગી ॥ ૭૦ ॥

संसार अन्ति सह इन्दिआल ॥ ७० ॥

पिता पुत्र मीत्र घर स्त्री ए सर्व थयां ठे जे कुटुंब ।

पिय पुत मित्त घर घरणि जाय ।

ते आ लोक संबंधो सर्व आपणां सुखने अर्थे ठे स्वजाबे ॥

इहलोइअ सब निय सुह सुहाव ॥

पण नयी कोइ तुजने सरण वा रक्क दे मूर्ख ।

नवि अन्ति कोइ तुह सरणि मुस्क ।

एकलो सहीश तिर्यंच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इकल्लु सहसि तिरि नयर दुस्क ॥ ७१ ॥

माजनी अणी उपर जेम ठसना अल्पकाल रहे आलंब्यो
पाखीनो वीडुत थको ॥

कुसंगे जह ठस विंडुए । थोवं चिछइ लंब माणए ॥

एम मनुष्यनुं जीवीतव्य ते माटे समयमात्र प्रजु कहे जे हे
वा आयुष थोनुं रहे । गौतम न करीत प्रमाद ॥ ७२ ॥

एवं माणुआण जीविअं । समयं गोअममा पमायए ७२

समस्त पण बुझो समझो कीम बुझवुं नीशे पण वली इलजणे
नयी बुझता वा समजता ।

संबुजह किं न बुझह । संबोही खलु पि च डल्लाहा ॥

नही नीशे पाठा आवे रात दिवसानही सुलजवली जीवीतव्यपणुं ७३

नो हु वणमंतिराईड । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७३

गेकरां तथा वृष वा वरेरा तथा गर्जमां रहेला पण चवे
जो वा देख । वा मरे मनुष्य ॥

महरा बुद्धाअ पासह । गप्पुआवि चयंति माणवा ॥

सींचाणो पही जेम बटेरु एम आबखुं कय थये तुटीं जाय

પક્ષીને ગ્રહણ કરે ।

॥ ૭૪॥

સેણે જહ બઢિયં હરે । एवं आजखयंमि तुहइ ॥ ૭૪॥
પ્રણ જુવનમાં સંસારી પ્રાણી મ દેખીને રોકે વા યંત્રે જે નર ન
રતા । આપણા આત્માને ॥

તિહુઅણજણં મરંતં । दहुण निअंति જે ન અપ્પાણં ॥
તથા પાઠો ન વીરમે પ્રમા ધીક્કાર ધીક્કાર ધીઠાશ્પણાવાલા તે
દશી તો । જીવોને ॥ ૭૫ ॥

વિરમંતિ ન પાવાઝ । धि धी धिछत्तणं તાણં ॥ ૭૫ ॥
નહી નહી બોલો વા કદો જે જીવ બંધાયા છે નીવન વા
ઘણું । ચીકણાં કર્મે ॥

મામા જંપહ બહુઅં । જે બધા ચિક્કણોહિં કમ્મેહિં ॥
સર્વે તે જીવને થાય સું હીતકારી ઉપદેશ પળ ઘણા દોષ જણીઉદ્ધ
સદ્ધેવિ તેસિ જાયદ્ધ । हिउवएसो महादोसो ॥ ૭૬ ॥

કરીસ મમતા ધન સ્વજન । वैभव प्रमुखने विषे अनंता दुः
ખને વિષે તો ॥

કુણાસિ મમતં ધણસયણ-विहवपमुहेसुणंत दुस्केसु ॥
સીબલ વા ઢીલોકરીસ આદર વલી । अनंत सुख मोक्ष विषे॥૭૭॥
સિદ્ધિલેસિ આયરં પુણ । अणंतसुखंमि सुखंमि॥૭૭॥
સંસાર દુઃખનો દેતુ વા દુઃખનું ફલ છે દુઃખે સદ્વા યોગ્ય છે
કારણ છે તથા । દુઃખ સ્વરૂપ છે ॥

સંસારો હુદ્દહેઝ । दुस्कफलो दुस्सहदुस्करुवो अ ॥
નથી તજતા તથાપી જીવ અતિ વા નીવન બંધાયા છે સ્નેહરા
શ્યાથી । ગરૂપ બેમીયે કરી ॥ ૭૮ ॥

ન ચયંતિ તંપિ જીવા । अइबद्धा नेहनिअलोहिं ॥૭૮॥

आपणां कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
व्यो । आकरी मांही ॥

निअ कम्म पवण चलिउ । जीवो संसारकाणणे घोरो॥
सी सी वीटंबनाउ वा दुःख न पामे दुःखे सहवा योग्य दुःख
न समवायो । प्रते अर्थात् पामे ॥ ७९ ॥

का का विम्बणाउ । न पावए दुसहदुस्काउ ॥ ८० ॥
सीतकालमां ताढा वायरानी॥ लेहेखो इजारोधी जेदातुं घणुंसरीर॥
सिसिरंमि सीअलानिल-लहरिसहस्सेहिं जिन्न घण
तिर्यंचणामां रणने विषे अनंतीवार नीधनवा मरण [देहो ॥

एम सीत दुःखे । पाम्यो ॥ ८० ॥

तिरिअ तणामि रत्ने । अणंतसो निहुणमणुपत्तो ॥ ८० ॥
ग्रीष्म वा उश्म वा उन्हालाना आ रणने वीषे झूख्यो तरस्यो
तप वा तापधी तप्यो वा पीनायो धणीवार ॥

गिम्हाय वसंतत्तो । रत्ने बुहिउ पिवासिउ बहुसो ॥
पाम्यो तिर्यंचना जवने वीषे । मरणनां दुःख घणुं सोचतोथको८१
संपत्तो तिरिअजवे । मरणदुहं बहुवि सूरंतो ॥ ८१ ॥
वर्षारुतुने वीषे रणमां पर्वतनां नीजरणानां पाणीये बांधीतो
रह्यो थको । पीनातो तणातो ॥

वासासु रत्नमद्ये । गिरि निधरणोदगोहिं बढंतो ॥
सीतना पवनधी हीम बाढ्यो मरण पाम्यो ठे तिर्यंचणने घ
थको । णीवार ॥ ८२ ॥

सीआनिलमद्यविउ । मज्जसि तिरिअतणोबहुसो ॥ ८२ ॥
एम तिर्यंचना जवने वीषे । क्लेश पामतो दुःख लाखो गमेधी॥
एवं तिरिअजवेसु । कीसंतो दुस्सयसहस्सेहिं ॥

वस्यो अनंतीवार । जीवबीहामणां ज्वररूप अरण्यने वीषे ॥८३॥
 वसिष्ठ अणंतखुतो । जीवो जीसणज्वारने ॥ ८३ ॥
 माठां आठ ज्ञानावर्णादिक पवननी प्रेरणाघी जयंकर जव अर
 कर्मरूप प्रलयकालना । एयमां ॥

डुठठकम्मपलया-निलेपरिण जीसणमि ज्वारने ॥
 हेंमयो वा चाल्यो गयो नरक अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां
 ने वीषे पण । दुःख तुं पाम्यो डे ॥ ८४ ॥

हिंसंतो नरएसुवि । अणंतसो जीव पत्तोसि ॥ ८४ ॥
 रत्नप्रज्ञादिक सात नरक वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा
 प्रध्वनीने वीषे । टाढ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरयमहीसु । वज्जानलदाहं सीअविअणासु ॥
 वश्यो वा रद्यो हे जीव अनंतीवार । विलाप करतो दिनस्वरेकरीने ८५
 वसिष्ठ अणंतखुतो । विल्वंतो करुणसदाहि ॥ ८५ ॥
 पिता माता स्वजन रहीत । दुःख अंत आवे एहवी व्याधीये
 करी पीमायो घणीवार ॥

पियमायसयणरहिण । डुरंतवाहीहिं पीमीण बहुसो ॥
 मनुष्यना ज्वरमां सार रही विलाप करया शुं नथी ते सांजरतुं
 तपयो । हे जीव तुजने ॥ ८६ ॥

मणुअज्वे निस्सारो । विल्लिविण किं न तं सरसि ॥ ८६ ॥
 पवननीपरे गगन वा आ अणदेखोयो वा अणजलखायो फरे
 काशने मारगे । ज्वररूप वनमां जीव ॥

पवणुव गयणमग्गे । अल्लस्किण जमइ जववणे जीवो ॥
 ठामेठांमे तजीने वा ठांमीने । धनना तथा स्वजनना समूहप्रते ८७
 ठाणठाणमि समु-धिरुण धण सयण संघाए ॥ ८७ ॥

वैधातो यको सदा नीरं जन्म जरा मरणरूप तीखा वा अशी
तर। याखा ज्ञाखा यकी ॥

विधिज्जंतोअ सयं । जम्मजरामरणतिस्ककुंतेहिं ॥

दुःख जोगवतो अती आकरां । संसारे जमतं यकां जीवा ॥ ८८ ॥

दुह मणुहवंति घोरं । संसारे संसरंत जीआ ॥ ८८ ॥

तोहे पण कणमात्र पण को अज्ञानरूप सपें रुशा जीव तेथी ॥

इ दिवसे नीश्वे ।

तह विखणंपि कयाविहु। अत्राण जुअंगमंकिआजीवा

संसाररूप बंधीखाना यकी । नथी नजगता मूर्ख मननाजीव ८९

संसार चारगान् । नयन् विज्जंति मूढमणा ॥ ८९ ॥

क्रोना करेडे केटली बेला । सरीर वा देहरूप वाव्य जीहां डे

तेहमांथी समय समव प्रते ॥

कीलसि किअंत वेळं । सरीर वावीइ जह पइसमयं ॥

कालरूप अरहटनी घनी सोसे डे वा खुटामे डे जीवोतव्यरूप

नए करी ।

पाणीने ॥ ९० ॥

कालरहट घनीहिं । सोसिऊइ जीविअंजोहं ॥ ९० ॥

अरे जीव प्रतीबोध पाम न मुजाइश। नपरमाद करीश अरे पापी

रे जीव बुद्धि मा मुद्य । मा पमाय करेसि रे पाव ॥

केम परलोक गुरु वा मोहो ज्ञाजन वा वासण आईश अजाण

टां दुःखनुं ।

॥ ९१ ॥

किं परलोए गुरु दु-स्क जायणं होहिसि अयाण ९१

बुज्ज वा समज्ज रे जीव तुं । मा मुझाइश जिनमत पण जाणीने

बुद्धिसु रे जीव तुमं । मा मुच्चसु जिणमयंपि नाऊणं ॥

जे कारण माटे फरीने ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्बज्ज डे जी

જિનધર્મ પામવાની । વને ॥ ૯૨ ॥

જન્મ્હા પુણરવિ એસા । સામગ્ગી ડુલ્લહા જીવ ॥ ૯૫ ॥
ડુર્લજ્જ પામવો જે વલી શ્રીજિન જે જીવ તું પ્રમાદનો આદર કરે
ધર્મ । જે સુખની ફગાયે કરી ॥

ડુલ્લહો પુણ જિણધમ્મો । તુમં પમાયાયરો સુદે સીય ॥
પણ તે પ્રમાદથી, તો ડુઃખ સદેવા તેવારે તાહરું શું થશે તેતો
યોગ્ય વલી નરકનાં ડુઃખ પામીશ । ન જાણું હું ॥ ૯૩ ॥
ડુસહં ચ નરયડુસ્કં । કહ્ હોહિસિ તં ન યાણામો ॥ ૯૩ ॥
અર્થીર જે સરીર ન થીર ધર્મ ન નીર્મલ ધર્મ પરવશ દેહ સ્વા
મલસહીત સરીર । ધીન ધર્મ ॥

અધિરેણ થિરો સમલેણ । નિમ્મલો પરવસેણ સાહીણો ॥
એહવા સરીરે કરી જીવારે ધર્મ તો શું નહી સમાપ્ત વા પરીપૂર્ણ
બ્રહ્મી પામે વા પમાને । થાય ॥ ૯૪ ॥

દેહેણ જહ્ વિઢપ્પહ્ । ધમ્મો તો કિં ન પક્કતં ॥ ૯૪ ॥
જેમ ચિંતામણીરત્ન પામવું । સુલજ્જ ન હોય કોનેથોના વૈજ્ઞવવાલાને
જહ્ ચિંતામણિરયણં । સુલહં ન હુ હોઈ તુહ્ વિહવાણ ॥
ગુણરૂપ વૈજ્ઞવે કરી વર્જીત વા જીવને તેમ ધર્મ ચિંતામણિ રત્ન
રહોતને । પણ જાણવું ॥ ૯૫ ॥

ગુણ વિહવવક્કીઆણં । જીઆણં તહ્ ધમ્મ રયણંપિ ॥ ૯૫ ॥
જેમ દૃષ્ટીનો સંજોગ । ન હોય જન્મથી અંધ હોય જે જીવ તેદને
જહ્ દિઢ્ઠી સંજોગો । ન હોઈ જઘંધયાણ જીવાણં ॥
તેમ શ્રી જિનમતનો સંજોગ વા ન હોય મિથ્યાત્વે કરી અંધ જે
સમાગમ । જીવ તેદને ॥ ૯૬ ॥

તહ્ જિણમયસંજોગો । ન હોઈ મિઠંધજીવાણં ॥ ૯૬ ॥

प्रत्यक्ष अनंता ज्ञानादिक
गुण ठे ।

श्री जिनधर्मने वीषे नथी दोषतो
लेशमात्र पण ॥

पञ्चस्कमणंतगुणा ।

जिणंदधम्मने न दोस लेसोवि ॥

तोहे पण नीश्वे अज्ञाने
करी आंधला ।

धर्मे न रमे कोइ काले पण तेहमां
जीव ॥ ए७ ॥

तहवि हु अन्नाणंधा । नरमंति कयावितंमिजीआ ॥ ए७ ॥

जुठ मिथ्यात्वमां अनंता प्रत्यक्षपणे देखाय ठे नथी गुणनो ले
दोष अज्ञान इठ आवे । हा पण ॥

मिठ्ठे अप्रणंतदोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥

तोहे पण तेज नीश्वे जीव । कष्टनी वातके मोहे करी अंध
थया चका सेवे ठे ॥ ए८ ॥

तहवि अ तं चेव जीया । हा मोहंडा निसेवंति ॥ ए८ ॥

ते माटे धीकार धीकार दो तेम धीक् धीक् तेदना विज्ञानने तं
ते नर वा पुरुष प्रते । था गुणने तथा रुदापणने ॥

धि धी ताण नराणं । विन्नाणे तह गुणेषु कुसलते ॥

शुज सत्य एहवा धर्मरूप जली परीक्षा जे जीव नथी जा
रत्तनी । णता ॥ ए९ ॥

सुह सच्च धम्मरयणे । सु परिकं जे न याणांति ॥ ए९ ॥

श्री जिनधर्म तेज जीवोने । अपूर्व ज्ञान कल्पवृक्ष ठे ॥

जिणधम्मोअ जीवाणं । अप्पुवो कप्पपायवो ॥

स्वर्ग वा देवलोक अपवर्ग वा । फलनो दायक वा दानेस्वरी ए वे
मोक्षसुखनां । ॥ १०० ॥

सग्गा पवग्ग सुक्का—णं फल्लाणं दायगो इमो ॥ १०० ॥

धर्म ठे ते बंधव समान तथा धर्म ठे ते उत्तकष्टो गुरु ठे ।

जला मीत्र समान ।

धम्मो बंधू सुमित्तो अ ।

धम्मो अ परमो गुरू ॥

जे जीव मोक्षमार्गे प्रवर्त्या
तेदने ।

धर्म ठे ते उत्कृष्टो वा उत्तम
रथ वाहन समान ठे ।

मुक्क मग्गे पयहाणं ।

धम्मो परम संदणो ॥ १०१ ॥

चारंगति त्रमण अनंत दुःखः
रूप अग्नि ए ।

बलतो ज्वरूप अटवीनो अग्नि
महा जयंकर ठे ॥

चत्तगइणंतडुहानल्ल-पलितज्वकाणणे महाजीमे ॥

माटे सेव जले प्रकारे हे
जीव तुं ।

श्री जिनवचन अमृत रसना कुंरु
समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुमं । जिणवयणं अमियकुंरुसमं ॥ १०३ ॥

वीषम ज्वरूप मारवात
देशमां ।

अनंत दुःख उनालारूप तापे
तपाव्या तेदने ॥

विसमे ज्वमरुदेसे ।

अणंत गिम्हंमि तावसंतते ॥

श्री जिनधर्मरूप कल्पवृक्ष ठे
ते प्रते ।

आश्रय कर वा समर तुं हे जीव
ते धर्म शिवसुखदायक ठे ॥ १०४ ॥

जिणधम्म कप्परुक्कं । सरसु तुमं जीव सिवसुहयं ॥ १०५ ॥

शुं धणुं कहीये पूर्व कहुंज ध । यत्न वा न्यम कर जेम ज्वरूप
णुं ठे तेमज धर्मने विषे । समुद्र जयंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मे । जइअव्वं जह ज्वोदहिं घोरं ॥

शीघ्रपणे पार पामीने अनंत । सुखपामे जीव सास्वतुं स्थानकइति
लहु तरियमाणंत सुहं । लहइ जीउ सासयं ठाणं ॥ १०६ ॥

ए रीते वैरागशतक टवार्थ पुरो थयो ॥

॥ इति वैरागशतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक लिख्यते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीश्वे वा ए आदि ज्ञावा ॥
जह अन्नविय जीवेहिं । न फासिया एव माइया ज्ञावा ॥

इंइपणुं अनुत्तर सुर ते पांच त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव
वीमानना देवपणुं न पामे । नारदपणुं न पामे वली ॥ १ ॥
इंदत्तमनुत्तरसुर । सिद्धायनर नारयत्तं च ॥ २ ॥

केवली जगवंत तथा गणधर दीक्षा न पामे तीर्थकर वरसीदान
जीने हाथे । दे ते न पामे ॥

केवलिंगणहरहृहे । पवज्जा तिष्ठवच्चरं दाणं ॥

शासनना वा प्रवचनना अथी नव लोकांतीक देवपणुं न पामे
छायक एवा देवी देव न आय । देवस्वामी न आय ॥ २ ॥

पवयण सुरी सुरत्तं । लोगतिय देवसामित्तं ॥ ५ ॥

तेत्रीस गुरुस्थानकीया पंनर जातीना परमाधामी न आय
देवपद न पामे । जुगलीक मनुष न आय ॥

तायत्ती ससुरत्तं । परमाहम्मिय जुयलमाणुयत्तं ॥

संजीनश्रोत लब्धी तथा । पूर्वधरनी लब्धी न पामे आहारक
लब्धी पुलाकलब्धीपणुं न पामे ॥ ३ ॥

संजिन्नसोय तह । पुवधरा हारय पुलायत्तं ॥ ३ ॥

मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी सुपात्रे दान ज्ञावे न दे समाधी
लब्धी न पामे । पणे मरण न आय ॥

मइनाणाइसुलद्धी । सुपत्तदाणं समाहिमरणत्तं ॥

विद्याचारण ऊंघाचारण ए बे ल खोराश्रवलब्धी न पामे अक्की
ब्धी मधुसरपालब्धी न पामे । समाणसीलब्धी न पामे ॥ ४ ॥

चारण डुग महुसिप्पय । खीरासव खीणठाणत्तं ॥ ४ ॥

तीर्थंकर तीर्थंकरनी प्रतीमा । सरीरना जोगादी कंस्थामां पण
नावे वली

तिष्ठयर तिष्ठपमिमा । तणु परिजोगाद् कारणेवि पुणो॥
प्रभुवीकायादिपणाना ज्ञाव अज्जव्य जीव जे ते न पाम्यो वा
पामे पण । जोगमां नाव्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय ज्ञावंमि वि । अज्जव्यजीवेहिं नो पत्तं ॥५॥
चक्रवर्तीनां चन्द्ररत्नमां पण पामे नदी वली बीमानना स्वां
नावे । मीपणाने ॥

चन्द्रदस रयणात्तं पि । पत्तं न पुणो विमाणसामित्तं ॥
समकीत सम्यक्ज्ञान चारी तपादि गुणना बाज्ज अच्यंतर ज्ञा
व न पामे । व व्रते न पामे ज्ञाव वे न पामे इ

संमत्त नाण संयम । तवाइ ज्ञावा न ज्ञावडुगे ॥ ६ ॥
गुणी गुणनी ज्ञाव सदीत जिनआणाएसमान धर्मीनी तथा
जक्ति न पामे ॥ संघनी सेवाजक्ति साज्ज

अणुजवजुत्ता जत्ती । जीणाण साहम्मियाण वड्डत्तं ॥
न साधि सके अज्जव्यनो जीव । संसार दुःखनी खाण वे एहवो
ज्ञाव न आय शुक्कपक्क न आयउ

नय साहेइ अज्जवो । संविगत्तं न सुप्पत्तं ॥ ७ ॥
तीर्थंकरना पिता माता स्त्री न तीर्थंकरना जह्ज जह्जणी तथा
थाय ॥ जुगप्रधान न आय ॥

जिणजणय जणणि जाया । जिणजस्का जस्काणी जुगपहा
आचार्यपदादि दसनो वीनय न । परमार्थ वत्तकृष्टगुणेअधीणा ॥
करो आण? वण? साण? संघ ४ । कपणुं न पामे ॥ ८ ॥

धिविर? कुल? गण? ए दसनो ।

आयरियपयाइ दसगं । परमह गुणह मप्पत्तं ॥८॥
अनुबंधहिंसा हेतुहिंसा स्वरू तेज अहिंसा त्रण श्री तीर्थकरे
परिंसा । कही ते ।

अणुबंध हेतु सरूवा । तह अहिंसा तिहा जिणुदित्रा ॥
ज्ययक्की ज्ञावथकी । ए बे प्रकारे पण ते अज्ञय्य जीव न पामेए
दवेणय ज्ञावेणय । उहावि तेसिं न संपत्ता ॥९॥
॥ इति अज्ञव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोल ॥

संपूर्ण पांच इंद्रि अखंतीत मनुषपणुं वली धर्मयोग कुल ३
पणुं ? । आर्यदेश १५॥ मां उपजवापणुं
संपूत्रइंदियतं । माणुसतं च आयरिय खितं ॥

मातापक्ष संपूर्ण पितापक्ष । ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुभ उदये
संपूर्ण जिनेश्वर ज्ञाखीत व । करीने इवे प्रज्ञूतपुन्यनुं स्वरूप कदेउ
र्म ७ ।

अगणोतेर कोमाकोरु सागरोपमनी
जाजेरी थीती कय आय देशेउणी
एक कोमाकोरुनी स्थीती रदेशो प्र
ज्ञूतपुन्यनो उदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लंप्रति पञ्चयपूत्रेहिं ॥ १ ॥

श्री जिनेश्वर १८ दोष रहीत दे शुभपात्रक परूपक गुरुना चरण
वना पदकमलनी सेवाजकिण नी सेवाजकिणुं करबुं निश्चे ए॥
जिण चलणकमल सेवा । सुगुरुपायप्रद्युवासणं चैव ॥
वाचनादी पांचजेद सजायनुं कर ए पामबुं प्रज्ञूतपुन्ये करी

વું૧૦ માઠામતનું વાદે જીતવું ૧૧ જીવને ॥ ૨ ॥

મોહોટાઇપણું પામવું ૧૨ ॥

સઘાય વાય વમંતં । લપ્પંતિ પન્નૂયપન્નેહિં ॥ ૩ ॥

સુખે વિના પ્રયાસે બોધીનું સંગમ પામવો ૧૪ કષાયનું તજવું ૧૫

પામવું ૧૬ જ્ઞાના ગુરુનો । સર્વ જીવની દયાનું કરવું ॥ ૧૬ ॥

સુધો બુદ્ધો સુગુરુહિં । સંગમો જીવસમં દયાલુત્તં ॥

વરુનું દાહણય તે લખ્યાનું કરવું ૧૭ । એ પામીયે ઘણા પુન્યને

એકેડીઆદે જીવની કરુણા ૧૮ પસાયે કરી ॥ ૩ ॥

દાશ્વિત્રં કરણંજો । લપ્પંતિ પન્નૂયપન્નેહિં ॥ ૩ ॥

યથાર્થ વસ્તુધર્મનું સદ્દેહવું પ્રતીત પ્રજ્ઞાં જે જ્ઞાતાં વ્રત તેનું યથાર્થ

વું તે સમકીતગુણે અચલપણું ૧૯ । પાલવું ૨૦ કપટ રહીત થવું ૨૧

સમત્તં નિચ્છલંતં । વયાણ પરિપાલાણં અમાયતં ॥

ધર્મશાસ્ત્રનું જણવું ૨૨ જણેલું મળવું ૨૩ એટલાં પામીયે ઘણા

ગુરુવાદિકનો વીનય કરવો ૨૪ । પુન્યે કરીને ॥ ૪ ॥

પઢણં ગુણણં વિણઞ । લપ્પંતિ પન્નૂયપન્નેહિં ॥ ૪ ॥

ઊત્તર્ગ માર્ગ જે જ્ઞાન્ય । નીશ્ચે તે આલંબનરહીત માર્ગ ૨૭ વ્યવહાર

જવાનાં તજવાં ઉત્કૃષ્ટ । તે આલંબન સહીત તેહમાં નીપુણ ૨૮ જી

સુત્રે કહ્યાં તેમ ૨૫ અ । નકલ્પ ૨૬ ઈવીરકલ્પ ૨૭ જિનમાર્ગનો

પવાદ તે ઊત્તર્ગથી ડા । જાણ ૨૯ શિવદર્શનનો જાણ ૩૦ નીશ્ચેમા

હું પાલવું ૨૬ । ગર્ભનો જાણ ૩૧ વ્યવહારમાર્ગનો જાણ ૩૨

ઉસર્ગો જીવવાય । નિજ્ઞા વિવહારંમિ નિજ્ઞાતં ॥

મનસુહી ૩૫ વચનસુહી ૩૬ એટલાં વાનાં પામે ઘણા પુન્યે

કાયસુહીનું ધરવું ૩૭ । કરીને ॥ ૫ ॥

માણવયાણકાયસુદ્ધી । લપ્પંતિ પન્નૂયપન્નેહિં ॥ ૫ ॥

अवीकारपणुं करवुं तरुणपणामां । श्री जिनआणाये रक्तपणुं ३९
 अश्मत्ता मेघकुमारनीपरे ३७ । परने उपगारनुं करवुं ॥४०॥
 अवियारं तारुन्नं । जिणाणं राउ परोवियारत्तं ॥
 अमोल चीत ठे जेहनुं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
 धर्मध्यानने विषे ४१ । ने ॥ ६ ॥
 निक्कंपयाय प्राणे । लप्रति पन्नूपुत्तेहिं ॥ ६ ॥
 परनी नींदा करणनो आपणी प्रसंसा न करवी ४३ आप
 परीहार वा त्याग ४२ णा गुण न वखाणवा ४४ ॥
 परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अत्तणो गुणाणां च ॥
 चारे गतिमां जीवने दुख ठे ४५ ते ए पामवुं उग्र पुन्ये करी जीव
 ज दुखधी नीकलवुं ५६ ते ४६ । ॥ ७ ॥
 संवेगो निवेगो । लप्रति पन्नूपुत्तेहिं ॥ ७ ॥
 अतिचारे रहीत सुख शील वा दान देवानो उल्लास वांछा रही
 आचारनुं पालवुं ४७ । त ४७ दीतादीतनुं समीपपणुं ४८ ॥
 निम्मलसीलाप्राप्तो । दाणुल्हासो विवेगसंवासो ॥
 चारगतिनां दुखधी जय पामे ए पामवुं प्रज्ञूत पुन्ये करी जीव
 वा ते ५७ ने जय पामे ५७ । ने ॥ ८ ॥
 चउगई दुह संतासो । लप्रति पन्नूपुत्तेहिं ॥ ८ ॥
 माठा कर्मनुं नींदवुं नीजसाखे अनुमोदवुं ५९ गुरु पासे माठा
 ग्रहा वा प्रसीद करवुं गुरुसाखे कृतनुं प्राणीत लेवुं ५३ बार
 माठाकृत्यनुं ५१ ने जलाकृत्यनुं जेदे तपनुं करवुं ५४ ॥
 दुक्कम गरिहा सुक्कमा—णु मोयणां पायत्तित तव चरणं ॥
 स्वपरने जलुं इड्ढक ध्याननुं ध्यावुं ५५ ए पामवुं वीशेष पुन्ययोग
 वा परमेष्ठी नमस्कारादि ध्यानकरवुं । जीवने ॥ ९ ॥

सुह व्याण नमुकारो । लघ्प्रति पञ्चपुत्रेहिं ॥९॥

ए प्रथमे कक्षा बोल तेरूप गु सामग्रीने पामोने जेणे ते बोल
णमणि जरवाने जंमारूप । आदर कखा ॥

इय गुणमणिजंमारो । सामग्री पावीउण जेहकड ॥

ते जीव समस्त प्रकारे तोमो पामे तेज जीव शास्वतां सुखप्रते
ने मोहना पास बंधने । कर्म रहीतने सिद्धि सुख ॥१०॥

विद्वन्नमोहपासा । लहंति ते सासयं सुखं ॥ १० ॥

ए प्रकारे पुन्यनो समुदाय बोल समाप्त ॥

॥ इति पुन्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ पुन्यपापकुलक लिख्यते ॥

बत्रोस हजार दीवस । वरस एकसोना थाय आयु परीमाणपुरुषना
लत्तीस दिन सहसा । वाससए होइ आन उरिमाणं ॥

तेदमांशी उहुं आय ठे सम इम जाणीने शुद्ध धर्ममां उद्यम
य समय प्रते । करवो ॥ १ ॥

जिघ्रंतं पर्दसमयं । पिबुड धम्मंभिं जइअव्वं ॥१॥

इवे पोषह फल जेवारे जे तप नीयम गुण करीने गमावे एक
जीव पोषधवृत्त सहीत । दीवस ॥

जइ पोसहसहीत । तवनियमगुणेहिं गमइ एगदिणं ॥

तो ते जीव बांधे देवग एटला संख्याये पढ्योपमनी स्थिती
तिनुं आनखुं । ॥ २ ॥

ता बंधइ देवान इतिअ मित्ताइं पळियाइं ॥३॥

सत्तावीस कोर सहीकनां सित्योतेर कोर सित्योतेर जाख सि

एटले २७०० क्रोम । त्योतेर हजार ॥
 सगवीसंकोमी सया । सतहत्तरी कोमिलस्क सहसाय ॥
 सातसोने सित्योतेर एटलां नवजागमांना सातजाग एकपड्योप
 पड्योपम । मना २७ ७७ ७७ ७७ ७७७ जा० ७

एक पोसदधी ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवजागा सत्त पल्लियस्स ॥३॥
 हवे एक पोहोरे फल अठा वरस एकसोना बे लाखने एटला
 सी हजार । पोहोर २००००० ॥

अठासीई सहस्सा । वाससए डुन्नि लस्क पहराणं ॥
 तेहमांनो एकज जेवारे पो धर्मे करी जुक्त जे जीव तेने एट
 होर । लो लाज आय ॥ ४ ॥

एगोविअ जइ पहरो । धम्मजुत्त ता इमो लाहो ॥४॥
 प्रणसें सन्तालोत्त क्रोम ३४७ने बावीस लाखने बावीसहजारने ॥

तिसय सगं चत्त कोमि । लस्काबावीसं सहस बावीसा ॥
 बसें ने बावीस ने उपर बे देवतानुं आयु बांधे एक पोहोरना घर
 जाग एटला पड्योपमनुं । मनुं ३४७ २२ २२ २२२ जा० २ ॥५॥

डुसय डुवीस डुजागा । सुरात्त बंधोय इगपहरे ॥ ५ ॥
 हवे सामायक फल दसलाखने मुहूर्त वा बे घनीउनी गणती आ
 एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसलखअसीय सहसा । मुहुत्त संखाय होइ वास सए ॥
 तेमां जेवारे सामायक सही एक पण मुहूर्त तेह जीवने एटलो
 त धर्ममां बेघनी रहे वा लाज आय ॥ ६ ॥

जइ सामाइअसहिन् । एगोविअता इमो लाहो ॥६॥
 बाणुक्रोम पल्योपम ने उर्गणसाठ लाख ने पचीस हजार ने ॥

બાણવય કોમીન । લક્ષ્મી ગુણસઠિ સહસ પાણવીસ ॥
 નવસેને પચીસે સહીત ને । એક પલ્યોપમના આઠજાગમાંના સા
 તજાગ દેવગતીનું આયુ બાંધે ॥ ૭ ॥
 ૧૨ ૫૧ ૨૫ ૧૨૫ ૫ જાગ

નવસય પાણવીસ જૂઝા । સતિહા અમજાગ પલિઅસ્સ ૭
 હવે ઘનીફલ એકસો વર્ષની એકવોસલાખને તેમજ સાઠહજારા
 ઘનીન કહેહે ।

વાસસણ ધમિઆણાં । લલિગવીસં સહસ્સ તહ સઠી ॥
 તેહમાંની જો એક પંણ ઘની ધ જેવારે તેવારે તે જીવને એટલો
 મસાધન સહીત । લાજ આય ॥ ૮ ॥

એગાવિઅ ધમ્મ જઝા । જહ તા લાહો હમો હોહ ॥ ૯ ॥
 બેતાલીસ કોરુ ને ઝગણત્રીસ લાખ । ઠાસઠ હજાર નવસેને ।
 ઠાપાલ કોમી ગુણત્રીસ-લક્ષ ઠાસઠી સહસ્સસયનવગં
 ત્રેસઠ એટલા પલ્યોપમમાં પલ્યોપમનું દેવતાનું આયુ બાંધે
 કાંઈક ઝંણાં । એકઘનીના ધર્મનું ॥ ૧૦ ॥

તેસઠી કિંચૂણા । સુરાન બંધોઈ ઇગધમિ ॥ ૧૧ ॥
 સાઠને પ્રમાણે એક દિવસ રાતની । ઘનીન જે જાય પુરુષની ॥
 સઠી અહોરત્તેણાં । ઘનીઆન જસ્સ જંતિ પુરિસસ્સ ॥
 વ્રત નીમ તેણે કરી પળ તે દિવસ નીફલો તે જીવના જીવી
 રહીતે આનંદનું । તમાંથી ॥ ૧૨ ॥

નિઅમેણાવિ રહીઆન । સો દિઅહંન નિષ્ફલોતસ્સ ૧૦
 હવે સાસોસાસનું ફલ એકસો કોરુ સાતને લાખ અમતાલીસને ॥
 વર્ષના ઝસાસ ચારસે કોરુને ।
 ચત્તારીઅ કોમિસયા । કોમીન સતલક્ષ અમયાલા ॥

चालीस बली हजार
४०७ ४८ ४० ००० ।

वर्ष एकसोना थाय सासोसास ते
इमांथो ॥ ११ ॥

चालीसं च सहस्सा । वाससय हुंती ऊसासा ॥ ११ ॥
एक पण सासोसास । नही रहीत होय पुन्ये पाप करीने ने ॥
इको विअ ऊसासो । नय रहित होई पूएयपावेहिं ॥
जीवारे पुन्ये करी सहीत एक पण सासोसास तो एटलो ला
होय । न थाय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहित । एगोविअ ता इमो छाहो ॥ १२ ॥
लाख बे हजार पीस्तालीसने । चारसने आठ नीश्वे पळ्योपम ॥
२४५ ४०८

लख डग सहस पण चतं । चउसया अठ चैव पळियाई
कांश्क ठंणा चारजाग ए देवतानुं आजखुं बांधे एक सासो
टलुं । सासनां धर्म करयाथी ॥ १३ ॥
किंचूणा चउजागा । सुराठ बंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥
हवे नवकारफल ठगणीसलाखने उपर । तेसठ हजार बसेने समसठ
एगुणवीसं लखा । तेसठी सहस्स डसय सत्तठ ॥
एटला पळ्योपमनुं देव आयु । बांधे जीव एक नवकार गणे काठ
सासोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥
पळियाई देवाठं । बंधई नवकार उस्सगो ॥ १४ ॥
हवे लोगस्त फल लाख एकसठ पां । बसेने दस पळ्योपमदेवतानुं
त्रोस हजार । आयु ॥

लखिगसठी पणती—स सहसडसय दस पळिअ देवां
बांधे कांश्क अधीकुं जीव । हवे एरीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं
आजखुं बांधे पचीस सासोसास वा

એક લોગસ્સને કાંડસંગે ॥ ૧૫॥

બંધઈ આહિચ્છં જીવો । પણવીસુસાસ ઉસ્સગો ॥ ૧૫॥

હવે જો એજ પ્રમાણે પાપકર્મ હોય તેજ રીતે નરકગતીનાં આયુ
કરવામાં તત્પર જે જીવ । નો બંધ પણ કરે ॥

એવં પાવઈ પરાયાણં । હવેન નિરયાન અસ્સ બંધોવિ ॥

ફમ જાણીને લક્ષ્મીવાન શ્રી જિનેશ્વ ધર્મમાં ઉચ્ચમ કરવો હે જ
રે કહ્યા ।
વ્ય વા જોગજીવો ॥

इच्छ 'नाउसिरि जिण कि-तिच्छंमि धम्मंमि उद्यमंकुणह
ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्तं ॥ [॥१६॥

इति श्री पुन्यपापकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ गौतमकुलकं लिख्यते ॥

લોન્નીયાપુરુષ લક્ષ્મી મેલવવાને મૂઠ પુરુષ કામજોગને વિષે
તત્પર હોય ।
તત્પર હોય ॥

લુધ્ધાનરા અત્થપરા હવંતિ । મૂઠા નરા કામપરા હવંતિ ॥

પંક્તિ પુરુષ ક્રમા તે જે ક્રોધ મિશ્રપુરુષ પૂર્વોક્ત ત્રણેવાનાં પણ
જીતવાને તત્પર હોય । આચરે તે ॥ ૧ ॥

બુધ્ધાનરા સંતિપરા હવંતિ । મિસ્સા નરા તિનિવિ આયરંતિ १

તેજ પંક્તિ જે નર નિવરત્યા વિ તેજ સાધુ જે નર આગમ
રોધથી ।
આધારે આદરેં ઢાલે ॥

તે પંક્તિયા જે વિરમ્યા વિરોહ । તે સાહુણો જે સમયંચરંતિ ॥

તેજ શક્તિવંત જે નર નહી તજે તેજ બંધવ મિત્ર જે નર કષ્ટ વા
ધર્મ પ્રતે ।
વ્યસનમાં પડે આપણા થાય ॥ ૨ ॥

ते सत्तिणो जे न चयंति धम्मं । ते बंधवा जे वसणेंहवंति
क्रोधे करी अंजीजूत आकुल ते अंजीमानी नर शोकना परा
नर न सुख पामे । जवने पामे ॥

कोहाजिजूआ न सुहंलहंति । माणंसीणो सोयपराहवंति
कपटिनर थाय परना दास जे नर लोअीया मोहोटीइहावंत ते र
वा चाकर । ति जे स्याता न पामे वा नकें उपजेइ

मायाविणो हुंति परस्सपेसा । लुआमहिहानरयंजवितिइ
क्रोध समान कोइ विष नथी अ अंजीमान उपरांत कोइ वैरोनथी
मृत जीवदया उपरांत नथी । डीतकारी अप्रमादि जेवो नथी ॥
कोहो विसंकिं अमयंअहिंसा । माणोअरीकिं हियमप्प
माया समान कोइ जय नथी शर लोअसमान कोई डुखमाउ ॥

ए सत्य समान नथी । नथी सुख संतोष समाननथी ४
माया जयंकिंसरणंतु सच्चं । कोहो डुहो किंसुहमाहतुघी ४
बुद्धिअति सेवे विनयवंत प्राणीने । क्रोधी कुशीलीआने सेवे अकीर्ति
बुद्धिअचमं जयए वीणीयां कुघं कुशीलंजयए अकित्ति
जगचित्तवंतने सेवे अलहमी वा सत्येस्थितने समस्तपणे सेवे
नीरघनपणुं । लहमी ॥ ५ ॥

संजिन्नचितं जयए अलह्वी । सच्चैयं संजयएसिरिय ५
तजे वा गंमे मित्र सजन पण तजे गंमे पाप जे डुःकर्म मुनि
नर जे करघा गुणने हणे तेन । जितेंडी प्रते ॥

चयंति मित्ताणी नरं कयधां चयंति पावाइ मुणिं जयंतं ॥
तजे गंमे सुका सरोवर प्रते हंस तजे गंमे बुद्धि कोपीत रीसा
ते । ल मनुष्य प्रते ॥ ६ ॥

चयंति सुक्काणिसराणिहंसा । चएइ बुद्धीकुवियंमणुस्सं ६

जेहने हैए धारणा नही तेहने घरम गइ वातनुं वा अर्थनुं केहेवुं
वचनादी कहेवुं ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो। अइयअठे कहिए विलावो॥
विषिन्नचित्तवंतने हितवचननुं के घणा माठा सिष्य तेहने हित
हेवुं ते विलाप । वचन केहेवुं ते विलाप ॥७॥

विस्मितचित्ते कहिए विलावो। बहु कुसीसे कहिए विलावो॥
डुष्ट राजा प्रजाने मरुवामां त वीद्याधर नर मंत्र साधनमां
त्पर होय । तत्पर होय ॥

डुठा हीवा दंभपरा हवंति । विज्ञाहरा मंतपरा हवंति॥
मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर जलामुनीश्वर तत्त्वग्रहणमां तत्पर
होय । र होय ॥ ८ ॥

मुस्का नरा कोवपरा हवंति । सुताहुणो तत्तपरा हवंति॥
सोज्ञा होय उत्कृष्टा तपवंतने क थिर योग तेज उपसमवंतनी
मा थकी । शोज्ञा ॥

सोहा जवे उगगतवस्स खंती॥ समाहिजोगोपसमस्ससोहा॥
ज्ञानगुण जलुं ध्यान ए बे ते चा सिष्यनी शोज्ञा ले विनय
रित्रवंतनी शोज्ञा । गुणमां प्रवरती ॥ ९ ॥

नाणं सुजाणं चरणस्ससोहा । सीसस्स सोहा विणएपवि
आजरण विना शोज्ञे शीलव्रत परिग्रह रहित ते शोज्ञे ति॥१०॥
नो धरणाहार । दीक्षाधारी जे साधु ॥

अजूसणोसोहइ वंजयारी॥ अकिंचिणो सोहइ दिक्कधारी
बुझिए करी सहित होय तें शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
जा पामे राजानो परधान । जा पामे एक स्त्रीथी ॥ १० ॥
बुद्धिजुठ सोहइ रायमंती । लज्जाजुठ सोहइ एगपत्ति॥१०

आत्मा पोतानो बैरी समान हो आत्मा जस पामे सीखवंत जे
य जेना जोग गाम नही ते । मनुष्य ते ॥

अप्याअरीहोअणवठ्ठियस्साअप्याजसोसीलमउनरस्सा
आत्माज डुरात्मा ज्ञानादिगुणे आत्माज आत्माने वस राखे तो
नथी अवस्थित जेनो ते । तेज सरण करवा योग ॥ ११ ॥

अप्याडुरप्पा अणवठ्ठियस्साअप्याजीअप्या सरणं गर्इय
नथी धर्मकारज समान बीजुं नथी प्राणनी हिंसा समान मोढुं
कार्य ॥ अकार्य ॥

न धम्मकळं परमह्वी कळं । न पाणिहिंसा परमंअकळं ॥
नथी स्नेहराग समान उत्कण्ठुं नथी समकितना लाज समान
बंधन । उत्कण्ठो लाज ॥ १२ ॥

न पेमरागा परमात्ति बंधो । न बोहिंलान्ना परमत्तिंलान्नो १२
न सेववी वा न जोगववी प्रम न सेववा वा न आदरवा पुरुष
दा वा स्त्री परनी । जे अजाण वा मूढने ॥

नसेवियवा पमया परक्का । न सेवियवा पुरिसा अविद्या ॥
न सेववा अधम अज्जिमान्नी न सेववा चान्नीकरणहार मनुषने
हीणा नरने । ॥ १३ ॥

नसेवियवाअहमा निहिणा । नसेवियवा पिसुणा मणुस्सा
जे धर्मी नर तेहने निश्चे सेववा जे पंरित नर तेहने निश्चे पू
आदरवा । वुं ॥

जे धम्मिया ते खलुसेवियवा । जे पंमियातेखलुपूत्तियवा
जे साधु वा जला नर तेहने जे निर्वोत्ती ममता रहोत नर ते
समस्त रीते वांदवा । हने आहारादि दान देवुं ॥ १४ ॥

जेसाहुणोतेअज्जिवंदियवाजे निम्ममा ते पमिलान्नियवा ॥

पुत्र तथा शिष्य ए बेने तुल्य रुषीश्वर तथा देवता ए बेने तु
विचारवा विनय माटे । ल्य विचारवा

पूताय सीताय समंविज्जता । रितीय देवा य समं विज्जता
अङ्गानी नर तथा पशु जनावर मृतक तथा नीर्धन ए बेने तुल्य
ए बेने तुल्य विचारवा । विचारवा ॥ १५ ॥

मुक्कातिरिक्काय समं विज्जता । मुआदरिहाय समं विज्जता
समस्त कला थकी धर्म आराध समस्त कथा थकी धर्म कथा
वानी कला जीते । जीते ॥

सव्वाकला धम्मकला जिणाइं सव्वा कदाधम्मकदा जिणाइं
समस्त बलथकी धर्मनुं बल समस्त जे संसारीक सुखयी
जीते । धर्म सुख जीते ॥ १६ ॥

सव्वं बलं धम्मबलं जिणाइं । सव्वं सुहं धम्मसुहं जिणाइं
जूवटुं रम्यामां जे आसक्त ठे, मांसजह्णमां जे आसक्त ठे ते
तेहने लहमीनो नास थाय । हने दयाबुधीनो नास थाय ॥

जूए पसत्तस्स धणास्स नासो । मंसं पसत्तस्स दयाइनासो
मदीरा पीवामां जे आसक्त ठे वेस्याजोगमां जे आसक्त ठे ते
तेहनो जस नास थाय ॥ इना कुल्लनो नास थाय ॥ १७ ॥

मज्झंपसत्तस्स जसस्स नासो । वेसा पसत्तस्स कुल्लस्स नासो
जीवनी हिंसामां जे आसक्त ठे । चोरी करवामां जे आसक्त ठे
तेहनो जलो धर्म नाश थाय । तेहना शरीरनो नाश थाय ॥

हिंसा पसत्तस्स सुधम्मनासो । चोरीपसत्तस्स सरीरनासो ॥
तेमज परनारीथी जे आसक्त सर्व पूर्वोक्त जला गुणनो नाश
ठे तेहने । थाय बली अथमगती पामे १८

तहा परह्णीसु पसत्तयस्स । सव्वस्स नासो अहमा गर्ह्य १८

દાન દેવું નિર્ધનપણામાં ને વલી । તથા ઇચ્છા વા અજિલાષનો રોધ
ઠકુરાઈ પામે ક્રમા ગુણ તે । ક જલો હોય જેહને તે ॥

દાણં દરીદ્રસ્સ પદુસ્સ સ્વંતી । ઇચ્છા નિરોહોઽ સુહોદ્યસ્સ
જુવાનીમાં જે ઇંદ્રિયોને વશ ચારે એ જે પ્રથમ કહ્યા તે નર
રાખે તે । જલા હુઃકરકારી જાણવા ૧૯

તારુદ્ધએ ઇંદિય નિગ્ગહો ય । ચત્તારિ ઇયાણિ સુદુક્કરાણી
અશાસ્વતું જીવીત કહ્યું ઢે સં । તે માટે દે જલા પ્રાણીયો! ધર્મઆ
સારી જીવલોકને વિષે । દરો શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મ ઉત્તમ
સાધુ જિનેશ્વરનો કહ્યો ॥

અસાસયં જીવિયમાહુ લોએ । ધમ્મંચરે સાહુજિણોલ્લઇઠાં ।
તે ધર્મ જીવને રલ્લોપાનો કરણદાર । ધર્મ સમસ્ત સેવાંઆદરીપાલી
ઢે, શરણ ઢે, ડંચગતી દેણદાર ઢે । અવ્યાબાધ સુખ પામે ॥૨૦॥
ધમ્મો ય તાણં સરણં ગઈ ય । ધમ્મં નિસેવિતુસુહં લલ્હંતિ
એ રીતે ધર્મોપદેશ લક્ષ્મીવંત ગૌતમકુલક સમાપ્તમ્ ॥

॥ ઇતિ શ્રી ગૌતમકુલકં સંપૂર્ણમ્ ॥

પૂજ્યશ્રી દેવેન્દ્રસૂરિજીકૃત દાન શીલ તપજ્ઞાવકુલક પદાર્થ જાલો
પકાર અર્થ લોખ્યો ઢે તેમાં પ્રથમ દાન કુલક ॥

॥ અથ દાનકુલકં લિખ્યતે ॥

તજીને રાજનું સાર વા રહસ્ય ઉપારુયો ઢે સંજમરૂપ એક અદ્વિ
સત્તાંગ લક્ષ્મી આદે તીય મોટો જાર તે જેણે ॥

પરિહરિય રક્ષસારો । ઉપ્પામિયસંજમિક્કગુરુજારો ॥

આપણા સ્વજ્ઞાથી દેવહુણ્ય વ સંજમયોગે વિચરતા અયવંતા વર્તો
સ્વ દીધું બ્રાહ્મણ પ્રતે એવા । વીરનામે ચોવીસમા તીર્થંકર ॥૧॥

સ્વંધાનુ દેવદૂસં । વિયરંતો જયનુ વીરજિણો ॥ ૧ ॥

ધર્મદાન૧ અર્થદાન૨ કામ ત્રિવિધ દાન જગતમાં વિખ્યાત વા
દાન૩ એ જ્ઞેદ । પ્રસિદ્ધ છે ॥

ધર્મસ્થકામજ્ઞેયા । તિવિહં દાણં જયંમિ વિસ્કાયં ॥

તોદે પણ જિનેશ્વરને ને તેમના । તેમને આહારાદિક ધાર્મિક દાન
શાસનને આશ્રીત જે મુનિયો । તે પ્રસંસે છે વા વલાણે છે ॥૨॥

તહાવિ ય જિણંદમુણિણો । ધર્મ્મિયદાણં પસંસંતિ ॥૩॥

તે દાન કહેવું છે, સોજાગ્ય દાન તે રોગરહિતપણાનું કારણ
પણાનું કારણદાર છે । ઉત્કૃષ્ટું છે ॥

દાણં સોહગ્ગકરં । દાણં આરુગ્ગકારણં પરમં ॥

તે દાન ઉત્તમ જોગનું નિધાન છે । તે દાન સ્થાનક છે ગુણના સમૂહનું ૩

દાણં જોગનિહાણં । દાણં ઠાણં ગુણગણાણં ॥ ૩ ॥

દાનથકી પસરે વા વિસ્તરે દાન દેવે કરી આય મલ્લ રહિત
કીર્તિ શરિરની શોજા ॥

દાણેણ ફુરદ્ધ કિત્તી । દાણેણ ય હોદ્ધ નિસ્મલ્લા કંતી ॥

દાનેકરી આવર્જ્યું છે વશ કર્યું । વૈરી પણ નિશ્ચે દાયકને ઘેર પાણી
છે હૃદય તે થકી । વહે, દાસપણું કરે ॥ ૪ ॥

દાણાવાક્કિય હિયન । વયરી વિ હુ પાણિયં વહ્દ ॥૫॥

ધનાસાર્થવાહને જવે શ્રી રુષ જે ધીનું દાન કરયું જલા શ્રોધર્મ
જદેવજીનો જીવ । ઘોષસૂરી પ્રમુલ સાધૂને ॥

ધણસન્નવાહજમ્મે । જં ધયદાણં કયં મુસાહુણં ॥

તે મહા પુણ્યના કારણ થકી ત્રણલોકના પિતામહ વા દાદા
શ્રી રુષજદેવ જિન । થયા ॥ ૫ ॥

તત્કારણમુસજ્જિણો । તેલુક્કપિયામહો જાન ॥ ૫ ॥

કૃપાયે કરીદીધું અજ્ઞયદા પાઠલના જવમાં તેથી ગ્રહું પુણ્યરૂપ

न पारेवा प्रते ।

किरियाणुं ॥

करुणाइ दिन्न दाणं । जम्भंतर गहिय पुन्न किरियाणं ॥
तेशो तीर्थकरपद तथा चक्रव पाम्पा झांतिनाथ सोलमा तीर्थ
र्त्तिपद एवे रिखो एक जवमां । कर पण ॥ ६ ॥

तिष्ठयर चक्र रिद्धिं । संपत्तो संतिनाहोवि ॥ ६ ॥

पांचसे साधु मुनिप्रते आहारा दानेकरी उपाज्यो उत्तम पुण्यनो
दि जोजन ते रूप । प्रागजार एहवो ॥

पंचसय साहु जोअण । दाणावज्जिय सुपुत्रपप्रारो ॥

आश्चर्यकारी जे चरित्र तेणे जरतचक्रवर्ती श्री रुषजदेवनो पु
नखो एहवो । न जरतकेत्रनो स्वामी थयो ॥७॥

अहुरिय चरिय जरिउ । जरहो जरहाहिवो जाउ ॥७॥

सूख लिधा विना पण गीलाण वा रोगी मुनिने आचरवा यो
विधी । ग्य वस्तु तेथी ॥

मुल्लं विस्वावि दाउं । गिलाण पमिअरण जोगवन्नुणि ॥

सिद्धि पाम्यो रत्नकंवल देण वावनाचंदन देणहार सेठीयो पण
हार । तेज जवमां ॥ ८ ॥

सिद्धोअ रयणकंवल । चंदणविणिउवि तंमि जवे ॥८॥

देइने खोरनुं दान । तपे करी सोपवुं सरौर बे जेणे एहवा
साधुने धन्यकारी ॥

दाऊण खीर दाणं । तवेण सुसिअंग साहुणो धणिअं

लोकमां उपाज्यो चमत्कार जे समस्तपणे थयो गोत्रइश्रेष्ठीपुत्र
णे एहवो । शाखीजइ पण जोगनुं ज्ञाजनए

जण जणिय चमकारो । संजाउ साखिजहोवि ॥ ९ ॥

पूर्वजन्मांतरना सुपात्र उल्लास पाम्युं अपूर्व शुभध्यान तेना

दान थकी ।

प्रज्ञावे ॥

जन्मंतर दाणाढ । उल्लसिया पुव कुसल द्याणाढ ॥

कयवन्नो सेठ कृतपुण्यनो धणी ॥ जोगोनं ज्ञाजन वास्थानक थयो १०

कयउन्नो कयपुन्नो । जोगाणं ज्ञायणं जाढ ॥ १० ॥

घृतपुष्प साधु तथा वस्त्र मोटा मुनि दोषना लेशथी समस्त
पुष्प साधु ए बे । प्रकारे रहित ॥

घयपूस वन्नपूसा । महारिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥

आपणी तप लब्धीए करी घृतनुं तथा वस्त्रनुं पुरवापणुं करीने
समस्त साधुमंरुलीने वा वा साधुनी जक्की करीने उत्तमगति
समुद्देने । पाम्या ॥ ११ ॥

लक्ष्मीइं सयल गन्नो । वग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥ ११ ॥

जीवंतस्वामी श्री महावीरनी वीरस्वामीना शासनमां वीचरीने
प्रतिमाने । जक्कीये करी ॥

जीवंतसामि पम्पिमाइं । सासणं वियरिऊण जत्तीए ॥

चारित्र लेइने सिद्धिपद पाम्यो । उदायननामे ठेहलो राजर्षि १२

पवईऊण सिद्धो । उदाइणो चरम रायरिसी ॥ १२ ॥

जिनघर वा जिनप्रासादे करी देइने अनुकंपा दान तथा जक्की
शोजावी जूमीमंरुलने । दान

जिणहरमंमियवसुहा । दानं अणुकंपज्जतिदाणाइं ॥

तीर्थप्रज्ञावक्क पुरुषोमां रेखा । समस्तप्रकारेपाम्यो संपत्तीनामेराजा
समानपणुं । श्री आर्यसुहस्ती सूरि वचने ॥ १३ ॥

तिष्ठपज्ञावगरेहिं । संपत्तो संपइराया ॥ १३ ॥

देइने, श्रद्धा सुद्धवने करीने । शुद्धमान अरुदना वाकजा मोटा
मुनीश्वरने ॥

दानं सद्वा सुद्धे ।

सुद्धे कुम्मासए महामुणिणो॥
श्री मुलदेव नामे कुमार । राज्यनी लद्धमी प्रते पाम्भ्यो मोटो १४
सिरि मूलदेव कुमरो । रक्कासिरि पाविउ गुरुइ ॥ १४ ॥
अतिघणुं दान तेणे करी मुखर ए रच्यां सैकमोनी संख्याए का
वा जे कविजन वा पंरुततेणे । व्य तेथी विस्तरयुं ॥

अइदाण बुहर कविअण । विरइअ सय संख कव विह
विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपण लोकमां समस्त [रिअं
ते । पणे विस्तरे ठे ॥ १५ ॥

विक्रमनरिंद चरित्रं । अक्कावि लोए परिप्फुरइ ॥ १५ ॥
त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमां सिद्धिगामी ठेलाज ता
कना बंधव वा ज्ञाई एहवा । मान्य केवलीमां इइ ते तीर्थकरे ॥
तियलोअ बंधवेहिं । तप्पव चरिमेहिं जिणवरिंदेहिं ॥
कृतकृत्य तेमणे पण दोधुं एवुं । वर्षप्रमाण मोहोदुं दान ॥ १६ ॥
कय किच्चेहिवि दित्रं । संवत्तरिअं महादाणं ॥ १६ ॥
लद्धमीवंत श्रीश्रेयांसकुमार मोक्षपदनो स्वामी केम न आय
रुषजदेवनो पौत्र । अर्थात् आयज ॥

सिरिसेयंसकुमारो । निस्सेयस सामिउ कह न होई ॥
आ चोबोलीमां प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतक्केत्रने
क दाननो प्रवाह । विषे ॥ १७ ॥

फासूअदाणपवाहो । पयासिउ जेण जरहंमि ॥ १७ ॥
केम ते न वखाणीए अर्थात् चंदनबाला कुमरी श्री महावीरने
वखाणीएज । दान देवे करीने ॥

कह सा न पसंसिऊइ । चंदणबाला जिणहंदाणेणं ॥
ते महावीर उमासिक तप ठाखो वा संतोप्यो जेणे श्री महा

तप्या तेमने देइने ।

वीर जिनेश्वरने ॥ १८ ॥

ढम्मासिय तवताविउ । निव्वविउ जेहिं वीरजिणो ॥१८॥

दिक्का लीधा पढी प्रथम कख्यां हतां करेढे तेमज करशे त्रणे
आदे पारणां । काले ॥

पढमाइं पारणाइं । अकरिंसु करंति तह करिस्संति ॥

श्री अरिहंत ज्ञानादिगुणे जे गृहस्थने घेर, तेइने निश्चे सिद्धि त्र
सहित एइवा पूजनीको । णज्जवमां तथा आगे ॥ १९ ॥

अरिहंता जगवंतो । जस्स घरे तेसिं धुव सिद्धि ॥१९॥

१श्री जिनप्रास्तादक्केत्र २श्रीजिनबिंब ४चतुर्विधसंघसाधु ५साधवीइआ
वा प्रतिमाकेत्र ३जिनपुस्तककेत्र । वकउआवीकारूपजे सातकेत्रमां

जिणज्जवणबिंबपुण्य-संघसरूवेसु सत्तखित्तिसु ॥

जलुं न्यायविधि योगे वाव्युं मोक्षरूप फलज्जणी आश्चर्यकारी अनं
जे इव्य ते आय । तगणुं ॥ २० ॥

वविअंधणांपि जायइ । सिवफलय महो अणंतगुणं २०॥

ए प्रकारे दान विषे २० गाथानो समूह समाप्तम् ॥

हवे संवंधे आव्युं ब्रह्मचर्य कुलक ते लखीए गीए ॥

॥ अथ शीलकुलक लिख्यते ॥

सोज्जाग्य गुणनुं मोहोदुं ए चरणे प्रणाम करुं श्री नेमिनाथ वा
बुं निधान एहवाने । वीसमां जिनपतिने ॥

सोहगग महा निहिणो । पाए पणमामि नेमिजिणवइणो ॥

बालपणामां जुजाबले करी जनार्दन जे कृष्ण वासुदेवप्रते जेणे
ने । सहजमां जीत्यो ॥ १ ॥

બાલેણ ઋષ્ટ્રબલેણ । જણાદણો જેણ નિઝિણિનું ॥૧॥

જીવોને શીલગુણ હે તેજ શીલ હે તેજ જીવોને મંગલીક ન
ઉત્તમ વા પવિત્ર ધન હે । ત્ત્વકુંડું હે ॥

સીલું ઉત્તમ વિત્ત । સીલું જીવાણ મંગલું પરમં ॥

સોલ હે તે દૌર્જન્યનું શીલ હે તે સુખનું પીઠર ઘરે વા સુ
હરણદાર હે । શ્વ સમસ્તનું સ્થાનક હે ॥ ૨ ॥

સીલું દોહગ્ગહરં । સીલું સુસ્કાણ કુલજવણં ॥૩॥

શીલ તે ધર્મનું નિધાન હે । શીલ તે પાપનું શ્વંશદાર કહું
શ્રી તીર્થકર ગણધરે ॥

સીલું ધમ્મ નિહાણં । સીલું પાવાણ શ્વંશ જાણિયં ॥

શીલ તે પ્રાણીયોને જગને અકૃત્રીમ અલંકાર વા ઘરેણું શ્રેષ્ઠ
વિષે જયનું કરણદાર હે । હે ॥ ૩ ॥

સીલું જંતુણ જણ । અકિત્તિમં મંમણં પવરં ॥૪॥

નરકરૂપ નગરના બારણાને હં કમાનના જોનાના જાઈ સરશું
ધવાને । હે ને ॥

નરય હુવાર નિરંજણ । કવામ સંપુર સહોઅર હાયં ॥

દેવલોકરૂપ નજ્વલ ઘર તિહાં । ચમવાને સારી નિસરણી સમાન
શીલ હે ॥ ૪ ॥

સુરલોઅધવલમંદિર । આરુહણે પવરનિસ્સેણિ ॥ ૫ ॥

શ્રી ઉગ્રસેન રાજાની પુત્રી । રાજિમતી પામી શીલવંતી સતીમાં
દિ રેલા સમાન ॥

સિરિ નગ્ગસેણધૂઆ । રાયમઈ લહન સીલવડ રોહિં ॥

ગિરી ગુફા વિવરમાં રહ્યો એવો શ્રી નેમનાથના જાઈ રહનેમીપ્રતે,
જેળીયે । આપ્યો, સંજમ શીલ માર્ગમાં ॥

गिरि विवर गनु जीए । रहनेमी ठाविनु मग्गे ॥ ५ ॥

प्रज्वलितो पण निश्चे अग्निनो शीलना महिमाए करो पाणीनो
समूह ते । प्रवाद थयो ॥

पङ्कलिनुवि हु जलणो । सीलपन्नावेण पाणियं हवइ ।
ते जयवन्ती वर्तो जगमां सो जेदनी प्रगट वा प्रसिद्धे जशनी
ता श्री रामचंदनी स्त्री । पताका वा ध्वजा ॥ ६ ॥

सा जयनु जए सीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥ ६ ॥
चालणी वने काढ्युं पाणी ते जेणे उधारुयां दरवाजानां वारणां
णे करी चंपानगरीमां । त्रण ॥

चालणिजलेण चंपाए । जीइ भग्घामियं डुवारतियं ॥
ते केदनां न हरे चित्त ते चरित्र वा अवदात सती सुज
अर्थात् हरे । झनुं ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्तं । तीय चरियं सुजडाए ॥ ७ ॥
समृद्धी प्रते पामो नर्मदा ते जलुं घणो काल जेषीए पाढ्युं
सुंदरी । शुरू शील ॥

नंदन नमया सुंदरि । सा सुचिरं जीइं पाळियं सीलं ॥
गहिलापणुं पण करीने । सहन करी विटवना घशाघणा प्रमाण ॥
गहिलत्तणंपि काजं । सहिआय विम्वणा विविहा ॥ ८ ॥

कढ्याण होजो कलावती वीहामणा रणमां राजाए तजी
सतीने । वा गंभी ॥

जहं कलावईए । जीसणरत्रंमि रायचत्ताए ॥

जे ते सतीना शीलगुणेकरीने । वेदलां अंग हस्तादी फरी नवांअयां
जं सा सीलगुणेणं । त्रिगं पुणुन्नवा जाया ॥ ९ ॥

सीलवतीना सील प्रते । समर्थ सुधर्माइइ पण वर्णववाने नहो ॥

સીલવદ્દુ સીલં । સક્કહ સક્કોવિ વત્તિનં નેવં ॥

રાજાના મોકલ્યા પ્રધાન ચારેને પણ શીલ રાખવા પ્રકરેં ઠ
વા મેહેતા । ગ્યા જેણે ॥૧૭॥

રાયનિન્નતા સચિવા । ચત્તરોવિ પવંચિત્ત્રા જીએ ॥૧૮॥

જ્ઞાન અતિશય લક્ષ્મી સદિ જલો ધર્મલાજ જેહને મોકલાવ્યો
ત મહાવીર પરમેશ્વરે ।

સિરિ વદ્ધમાણ પહુણા । સુધમ્મલાન્નુત્તિ જીહ પઠવિન્ન ॥

તે જયવંતી જગમાંહે વર્તો સુ શરદરુતુના ચંદ્રમાનીપરે નિર્મલ
લસા શ્રાવીકા । શીલગુણે ॥ ૧૧ ॥

સા જયન્ત જએ સુલસા । સારયસસિવિમલસીલગુણા ૧૧॥

કુણ મહાદેવ બ્રહ્મા ઈંદ્ર એ મદ વા અહંકારને જાગનાર એહવો
હવાના જે । કંઠર્પ તેહના બલનો અહંકાર ॥

હરિહરબંજનપુરંદર—મયજંજણપંચબાણબલદપ્પો ॥

અપ્રયાતે જેણે મરઘો વા તે શ્રી યુલ્લીજ્ઞજી આપો કલ્યાણ
ક્લો નાખ્યો । પ્રતે ॥ ૧૨ ॥

લીલાઈ જેણ દલિન્ન । સ થૂલજ્ઞહો દિસન્ન જ્ઞહં ॥૧૩॥

મનોહર યોવનના સમૂ પ્રાર્થના કરતે થકે પણ સ્ત્રીરૂપ
હે વર્તેતે । પાણીપુરે કરી ॥

મણહરતારુન્નરે । પહ્ણિજ્ઞાંતોવિ તરુણિ નિયરેણં ॥

મેરૂપર્વત પરે અચલ છે મન તે શ્રી વયરસ્વામી મોટા રુષિ જય
જેહનું એવા । વંતા વર્તો ॥ ૧૩ ॥

સુરગિરિનિચ્છલ્લચિત્તો । સો વયરમહારિસી જયન્ત ॥૧૪॥

સ્તવના કરવાને તેહની ન આવક જે સુદર્શનના શીલગુણના
સકીયે । સમૂહ પ્રતે ॥

થુણિયં તસ્સ ન સંકા । સદ્વસ્સ સુદંસણસ્સ ગુણનિવહો ॥
જે વિષમ સંકટમાં નિથે । પમે થકે પળ અર્ચન શીલરૂપ

વન રાહ્યું ॥ ૧૪ ॥

જો વિસમસંકમેસુવિ । પમિત્તવિ અર્ચનસીલધણો ॥૧૪॥
સુંદરીજી રુષ્ણદેવની પુત્રી સુ મણોરમા સુદર્શનશેઠની સ્ત્રી । અંજ
નંદા વૈરસ્વામીની માતા ચેલ । ના હનુમાનની માતા । મૃગાવતી ચં
ણા શ્રેણીકની સ્ત્રી । દનબાલાની ચેલી ॥

સુંદરિ સુનંદ ચિહ્નણા । મણોરમા અંજણા મિગાવડા ॥
એ જિનજાસનમાં પ્રસિદ્ધ વા મોટી સતીઠ હે જ્ઞયો ! તમને
વિખ્યાત એવી જ્ઞલી । સુખ પ્રતે દો ॥ ૧૫ ॥

જિણસાસણસુપસિદ્ધા । મહાસદ્ધન સુદં દિતુ ॥૧૫ ॥
અર્ચકારી જ્ઞદાનું ચરિત્ર સાંજ્ઞલીને કોનું ન ધુણે/નિથે મસ્તક
વા કથા પ્રતે । અર્થાત્ ધુણેજ ॥

અર્ચકારિઅચરિત્રં । સુણિજ્ઞણં કો ન ધુણઈ કિરસીસં ॥
જેણે અર્ચનપણે શીલ પાલ્યું જીલનો પતિ જે પદ્મોપતિ તેણે કરી
કણની ક્રોર પણ ધૈર્ય ન મૂક્યું ॥૧૬

જા અસ્કંધિઅ સીલા । જિહ્વવડ કયન્તિઆવિદહં ॥૧૬॥
આપણો મિત્ર આપણો જ્ઞા આપણો જનક જે બાપ આપણા બા
ડ સગો । પનો બાપ અથવા પણ ॥

નિય મિત્તંનિયજ્ઞાયા ॥ નિય જણડ નિય પિયામહો વા વિ
આપણો પુત્ર પણ પટલામાં જે ન વાહાલો હોય લોકોને શીલ
શીલરહિતકુશીલીયો હોય તે । વિના માટે ॥ ૧૭ ॥

નિયપુત્તોવિ કુસીલો । ન વદ્ધહો હોઈ લોઆણ ॥૧૭॥
સઘલાઈ પણ વ્રત પ્રતે । જાગે થકે અસ્તિ વા ઠે કોઈ પણ

आलोयणादि उपाय ॥

सबेसिंपि वयाणं । जग्गाणं अठि कोइ पन्निआरो ॥
पण पाका घमा प्रते कांना न होय शील फेर जागे कोइ उपा
न चोटे तेम । य ॥ १८ ॥

पक्कघमस्सव कन्ना । न होइ सीलं पुणो जग्गं ॥ १८ ॥
बैताल पिताच भूत राक्षस केसरीसिंह, चितला, हस्ती, सर्पएसर्वना
वेआलजूअररक्स-केसरिचित्तयगइंदसप्पाणं ॥

लीलाये करी जागे अहंकार पालतो जे होय निर्मल शील प्रते
वा मद प्रते । ते घणी ॥ १९ ॥

लीलाइं दलइ दप्पं । पालंतो निम्मल्लं सीलं ॥ १९ ॥
जे कोइ पूर्वे कर्मथी सुका गतकाले सिद्धा वर्तमानकाले सिद्ध
णा वा कर्मने मूकीने । आगामीकाले सिद्धसे तेमज ॥

जे केइ कम्ममुक्का । सिद्धा सियंति सिद्धिहिंति तहा ॥
ते सर्व प्राणीने एइज बल । विस्तीर्ण आ जन्मपरिपालीतशीलनुं
ज माहात्म्य ॥ २० ॥

सबेसिं तेसिं बलं । विसालसीलस्स माहप्पं ॥ २० ॥

॥ ए रीते शीलकुलक संपूर्ण अयुं ॥

॥ इति शीलकुलकं समाप्तम् ॥

इवे संबंधे आवुं तप कुलक ते लखीए बीए ॥

॥ अथ तपकुलकं लिख्यते ॥

ते जयवंता वर्तो आ अवसर्पिणीनी जेमना खजा उपर सोत्रे ठे
आवे अया श्री आदिनाथ जिनेश्व मस्तकना केस जटारूप सु
र ते माटे जुगादिजिन । गट ॥

सो जयन्त जुगाइजिणो । जस्संसे सोहए जम्हामन्तो ॥

तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीआं लाकमां तेथी थयो
ल्यां एवां । धूमामो तेनी पंक्ती तुढ्य ॥ १ ॥

तवजाणगिपलिविय-कम्मिधण धूम पंत्तिव ॥ १ ॥

संवत्तरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एक स्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त जगवंत ॥

संवत्तरियतवेणां । काउसग्गंमि जो ठिन् जयवं ॥

पूरण करी आदरी आपणी डुर करो पाप वा माठां कर्मप्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरुषजदेवजीना पुत्र

पूरियनियपइन्तो । हरन् डुरिआइं बाहुबली ॥ २ ॥

अथिर चलप्रते पण थिर अच रुजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यने पण तेम सुखे पामवायोग्यकरे
अथिरं पि थिरं वंकां-पि नजुअं डुल्लहं पि तह सुलहं ॥

दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥

डुस्सच्चं पि सुसच्चं । तवेण संपक्कए कज्जं ॥ ३ ॥

ठठ ठठ एट्ठे बे बे करतो थफो श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठं ठठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो जयवं ॥

अक्कीणमहाणसो महालब्धी गणधरपद लहमीसहित इइन्तूती
आदे घणी लब्धीजवंत । गौतमस्वामी जयवंता वर्तो ॥ ४ ॥

अरक्कीणमहाणसीन् । सिरि गोअमसामिन् जयन् ॥ ४ ॥

सोन्ने वा ठाजे चोओ चक्रव तपनां बले करी खेलोसही आदे
सिं सनत्कुमार नामे । लब्धीन् पाम्यो ॥

ठज्जइ सणकुमारो । तवबलखेलाइलाधिसंपन्नो ॥

आपणुं जे शुंक तेणो करी खरनी सोना सरखी दीप्ती प्रकासतो
आंगुली तेथी । हूवो ॥ ५ ॥

निष्ठुअ खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥

गाय, ब्राह्मण, पेटनुं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोदुं
गर्जवती- पापकर्म ॥

गो बंज गप्प गप्पिणि । बंजणि घायाइ गुरुअ पावाइं॥
करीने पण सोनानीपरेज । तप तपवेकरीशुद्ध अयो एवो दृढप्रहारीइ
काऊणवि कणयंपिव । तवेण सुद्धो दढपहारी ॥ ६ ॥
पाढलने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा करयो तेथी जे नंदीषेण
नामे मोटोटा रुषि ते ॥

पुव्वजवे तिष्ठ तवो । तविज्जं नंदिसेण महारिसिणा ॥
वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि अयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥
ता ते कारणथी प्रीतम ।

वसुदेवो तेण पिज्ज । जान्ण खयरी सहस्साणं ॥ ७ ॥
देवता जे ते पण चाकर करे केनुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
वा दासपणुं । ते मातानी तेथी रदितनुं पण ॥

देवावि किंकरत्तं । कुणांति कुलजाइविरहिआणंपि ॥
तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसीचंमालकुले जन्म्या महामु
महीमाथकी । नि थया तेमनुं ॥ ८ ॥

तवमंतपजावेणं । हरिकेसबलस्स वरिसिस्स ॥ ८ ॥

वस्त्रसहीकमो गमे एकवस्त्रेकरी । एकज घमायेकरी घमाइजारोगमे
पम्सयमेगपमेणं । एगेण घमेण घम्सहस्साइं ॥
जे निश्चे करे मुनिज्ज ते । तपरूपी कढपवृकनुं तेमने निश्चे

फल जाणवुं ॥ ए ॥

जं किर कुणंति मुणिणो । तवकप्पतरुस्सत्तंस्कू फलं ए
नीआणो करी रहित करयो तप जे तेने तप करनारनी सुं प्रसं
विधिये एहवो ॥ सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए । तवस्स तवियस्स किं पसंसामो ॥
करुं जेषे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मने
नास कखां । ॥ १० ॥

किज्झ जेण विणासो । निकाइयाणंपि कम्माणं ॥ १० ॥
अती दुःखे कराय एवा तप जगत्गुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे
नो कारक । पूज्याथी ते प्रभुए ते प्रस्तावे ॥

अइडुकरतवकारी । जगगुरुणा कन्हपुठ्ठिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चित्तमां श्री नेमिनाथजीनो
घणी । शीष्य ढंढणकुमार मुनि प्रते ॥ ११ ॥

वाहरिउ स महप्पा । समरिज्जु ढंढणकुमारो ॥ ११ ॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री
तेमां ७ पुरुष एक नारी । वीरजिन पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिउणं गहियवीरजिणदिस्का ॥
डुकर अज्जिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पाभ्यो
समस्त रक्त एहवो । ॥ १२ ॥

डुग्गाज्जिग्गहनिरउ । अज्जुणउ मालिउ सिद्धो ॥ १२ ॥
नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरुपर्वतना शिखरने विषे एक
तथा रुचकनामे तेरमो द्वी फाले करी ॥
प तेने विषे निश्चे ।

नंदीसररुअगेसुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफालाए ॥

જંઘાચારણ વિદ્યાચારણ જાયે તપના પ્રજાવે કરીને શ્રી જિનપદિ
મુનિનું લબ્ધીવંત । મા વંદનાર્યે એ અધીકાર જગવત્તીસૂત્રે

૭૦મા સતકનાળમા બહેસામાંઠે ॥૧૩॥

જંઘાચારણ મુણિણો । ગઢ્ઢંતિ તવપ્પજાવેણ ॥ ૧૩ ॥

મગધદેશનો રાજા જે શ્રેણીક વરણવ્યું વા વચ્ચાણું સ્વમુલ્લે શ્રી
તેના આગલ જેહનું । મંહાવીરસ્વામીયે તપનું રૂપ ॥

સોણિયપુરનું જેસિં । પસંસિઅં સામિણા તવોરૂવં ॥

તે શ્રી ધનાજી સાલિજ્ઞના વ તે બેહુ પણ પાંચમે અનુત્તરે
નેવી તથા ધનાકાકંદી મુનિનું । પોહોચ્યા ॥૧૪ ॥

તે ધન્ના ધન્નમુણિ । ડુન્નવિ પંચુત્તરે પત્તા ॥૧૪ ॥

સાંજ્ઞલોને તપ સુંદરીનાંમે પુત્રી જે તેનો આંબિલતપ નિરંતર
શ્રી રુષજ્ઞદેવની । વા આંતરા રહિત ॥

મુણિજ્ઞણ તવ સુંદરિ । કુંમરીએ આંબિલાણિ અણવરયં ॥

સાઠ વર્ષપદ હજારપદસહિત કહો કેહનું ન કંપે વા ન ધુજે
પટલે સાઠહજાર વર્ષ મુધી । હૈયું ધુજેજ ॥ ૧૫ ॥

સઠિવાસ સહસ્સા । જણ કસ્સ ન કંપણ હિયયં ॥૧૫॥

જે કીધો આંબીલનો તપ વાર વર્ષ મુધી શિવકુમાર તેણેજવે
જંબૂને પાઢલજવે । મુનિપણે ॥

જં વિહિઅમંબિલતવં । વારસ વરિસાઈ સિવકુમારેણ ॥

તે દેહી શ્રી જંબુસ્વામી વિસ્મય પામ્યો હૈયામાં કુણીક
ના રૂપ પ્રતે । નામે રાજા ॥ ૧૬ ॥

તં દદ્ધુ જંબુરૂવં । વિમ્હહન કોણિન રાયા ॥૧૬॥

જિનકલ્પીમુનિ પરિહારવિમુધી પ્રતિમા અંગીકારવંત સાધુ ॥
તપવંત સાધુ । યથા લંદી તપવંત સાધુનું ॥

જિણકપ્પિય પરિહારિઅ । પમિમા પમિવન્ન લંદયાઈણં ॥

सांजलीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १४ ॥

सोज्जण तवसरूवं । को अन्नो वहज्ज तवगव्वं ॥ १७ ॥

मासखमण पासखमण एट्ठे बलज्जद्र मुनि कृष्णवासुदेवनो ज्ञाह
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥

ना उपवास करनारो ।

मासध्रमासखवज्ज । बलज्जद्वो रूववंपि हु विरत्तो ॥

ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर
वसणहारो । सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥

सो जयज्ज रत्नवासी । पम्बोहिअसावयसहस्सो ॥ १८ ॥

थरहरी वा कंपीप्रण्वी, जलहल्या । समुद्र, हाल्या समस्त कुलगि
वा हालकल्लोल थया । री हीमवंतादि ॥

थरहरिअ धरं ऊलहल्लिय-सायरं चल्लियसयल्लकुल्लसेलं

जे करतो हूज्ज जयवंतो वर संघनुं कष्ट निवारणअर्थे करयुं लाख
तोश्रीविष्णुकुमार मुनीश्वरा जोजननुरूप ते तपनुंफल जाणवुं १९
जमकासि जयं विणहु । संघकए तं तवस्स फलं ॥ १९ ॥

शुं घणुं वा बहुधा केहेवाथी जे कोइने पण किहांइ कांइ सुख
वा जणवाथी । प्रते ॥

किं बहुणा जणिणं । जं कस्सवि कहवि कच्चिसुहाइं
दिसेठे जुवन वा लोकते । तिहां तप तेज कारण निश्चे एट्ठे सम
मध्ये । स्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज ठे ॥ २० ॥

दीसंति जवणमद्ये । तच्च तवो कारणं चेव ॥ २० ॥

॥ इति तपसमुदाय संपूर्णम्

॥ इति तपकुलकं समाप्तम् ॥

हवे ते तपमां ज्ञाव मले तो निर्जराहेतु तपं थाय, मांटे लगतुंज
॥ ज्ञावकुलक लखीए बीए ॥

॥ अथ ज्ञावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनांमि अज्ञान तपकरी अ । बोहामणुं प्रलयकाल वा कळपांत
सुरदेव थयो तेषी कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेषो पूरवैरे रच्युं । बोलवा मांटे ॥

कमठासुरेण रश्यं-मि जीसणे पलयतुल्लजलबोले ॥
तोहे पण ढकाय जीवनुं हित । परस्यो एहवो जयवंतो वतों श्री
चिंतवता ज्ञावथी केवलज्ञा । पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थंकरा ॥१॥
नादि गुणलक्ष्मी ।

ज्ञावेण केवललक्ष्मि । विवाहिनु जयउ पासजिणो ॥१॥
चुना वीनानुं तंबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न थाय जेम रंग ॥

निचुन्नो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥
तेम दान शील तप ज्ञावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धज्ञाव विना इति तत्त्वं २

तह दाणसीलतवजा-वणाउ । अहलान ज्ञावविणा ॥
मणि, रत्न, मंत्र, उषधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुद्धी । पण निश्चे ॥

माणि मंत उसहीणां । जंतयतंताण देवयाणांपि ॥
एटळांवानां ज्ञाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

ज्ञावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए ३
जली ज्ञावनाने वसे करीने । प्रसन्नचंद्रराजरूपी बेघरी मात्रेकरी

सुहृन्नावणावसेणं ।

पसन्नचंदो मुहुत्तमितेण ॥

खपावीने कर्म जे घनघाती
रूप गांठ प्रते ।

पाम्यो केवलज्ञान ते ज्ञावे करी
ने, माटे ज्ञाव तेज मुख्य ठे ॥४॥

खविऊण कम्मगांठिं ।

संपत्तो केवलं नाणं ॥ ४ ॥

शुश्रूषंती वा सेवना कर
ती चरणे वा पगे ।

आपणी गुरुणी चंदनबालाने ने निं
द्या करती पोतानां दुपण प्रते ॥

सुस्सुसंती पाए ।

गुरुणीणं गरहिऊण नियदोसे ॥

उपन्युं वा थयुं सर्वोपरी ज्ञान
केवलज्ञान इत्यर्थः ।

वर्तो शुद्धज्ञावे करीने ॥ ५ ॥

उप्पन्नदिवनाणा ।

मिगावई जयउ सुहृन्नावा ॥ ५ ॥

जगवंत वा पूज्य इलाची
पुत्र मुनि ।

मोहोटा वांस उपर जे समस्त
नटणीमोहे चरयो ॥

जयवं इलाइपुतो ।

गुरुए वंसांमि जो समारूढो ॥

तिहां रहे देखीने मुनिराज कोइ तेथी आंव्यो शुद्धज्ञाव तेथी
ग्रहस्थना घरमां गौचरिए गएला । केवल ज्ञानो अयो ॥ ६ ॥

दठूण मुणिवरिंदे ।

सुहृन्नावा केवली जाउ ॥ ६ ॥

कपिलनामे ब्राह्मण ते मुनि । अशोकवनिका नामे वामीमांही
आपणां मनथी जे ॥

कविलोअबंजण मुणी । असोगवाणिआइमद्यारंमि ॥

जहा लाहो तहा लोहो, लाहालोहो । ध्यातो अको अयो जातोस्म
पवट्टइ ॥ दोमासा कणय कज्जं, कोमी । रणवंतअनुक्रमे केवली अयो
ए न नीठइ ॥१॥ ए गाथानो अर्थ । ॥ ७ ॥

लाहालोहत्तिपयं ।

जायंतो जायजाइसरो ॥७॥

तपसी मासखमणादिक सा वासीउदन वा करंवादिक जक्त वा

धुने निमंत्रणा पूर्वक । आहार जे तेणे शुद्धज्ञावधी ॥
 खवगनिमंतणपुत्रं । वासियज्ञतेण सुद्विज्ञावेण ॥
 खातो थको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगमूनामा मुनि॥७॥
 भुंजंतो वरनाणं । संपत्तो कूरगद्वज ॥ ८ ॥
 पाबलना जवमां आचार्यपद ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा ते
 झूते पण कीधी । ना प्रज्ञावे दुर्मेष वा मूर्ख ॥
 पुत्रजवसूरिविरिश्य-नाणा सायण पज्ञाव दुम्मेहो ॥
 आपणुं नाम ध्यातो थको । मासतुष मुनि केवलज्ञानी थयो ए॥
 नियनामं जायंतो । मासतुसो केवलीजाठ ॥ ९ ॥
 हाथो उपर चनी आवती रुखी देखीने कोनी श्री रुषजदेव
 हवी ते । स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
 हस्तिमि समारूढा । रिद्धिं दतूण जसजसामिस्त ॥
 तेज वखते शुध ध्यान ध्या मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी
 ती थकी । माता सिद्धी पामी ॥
 तस्करण सुद्विज्ञाणेणं । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
 प्रतिजागरण वा वैयाव जंघानुं बल हीण थएलुं एहवा श्री अ
 च करती थकी । नीकापुत्र आचार्य उपरे जक्तिवंतने ॥
 पम्निजागरमाणीए । जंघाबल्लखीणमन्त्रिआपुत्तं ॥
 संप्राप्त वा पामी केवल नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केव
 ज्ञान प्रते एवी । ली साध्वी प्रते ॥ ११ ॥
 संपत्त केवलाए । नमो नमो पुष्पचूलाए ॥ ११ ॥
 कोनीनदिन्न सेवालादि पन्नर गौतमस्वामीये दिधी दिक्का प्रते
 सैं तापस अष्टापदे रहेलाने ।
 पनरसय तावसाणं । गोअमनामेण दिन्न दिस्काणं ॥

तेमने उपन्युं केवलज्ञान शुद्धज्ञावे करी तेथी नमुहुं ते केवलो
शास्त्री ते कहेते । जगवंतोने ॥ १२ ॥

उप्पन्न केवलाणं । सुहजावाणं नमो ताणं ॥ १३ ॥

जीव जे तेने सरीर जे देह जेद जे जुदापणुं जाणीने समा
ते थकी । धीपणाने पाम्या एवाने ॥

जीवस्स सरीरात्त । जेअं नात्तं समाहिपत्ताणं ।

घाणीमां पीलतां प्राणांत कष्ट खंधकसूरिना शिष्य तेमने नमस्का
मां उपजाव्युं केवलज्ञान एवा ॥ २ हो ॥ १३ ॥

उप्पाम्मिनाणाणं । खंदगसीसाण तेसि नमो ॥ १३ ॥

श्री वर्द्धमान प्रज्जुना चरण पूजवानी बांढा सहित आवती
कमल प्रते । हूर्ई नगोरुना फले करी ॥

सिरि वद्धमाणपाए । पूअत्ती सिंदुवारकुसुमेहिं ॥

उत्तमज्ञावे करीने देवलोके । दुर्गतानामे स्त्री सुखने पामी ॥ १४ ॥

ज्ञावेणं सुरलोए । दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥ १४ ॥

ज्ञावे सहित जुवनस्वामी वांदवाने केरुको पण वाढ्य
श्री महावीरने । थी नीकली चाढ्यो ॥

ज्ञावेण जुवणनाहं । वंदेत्त दुदरोवि संचलित ॥

जतां श्रेणीकना धोमाने प पोतानेज नामे उलखायो तेवो व
गे मरण पामीने वचमां । दुर्नानामे देव थयो सौधर्मे ॥ १५ ॥

मरिक्का अंतराले । नियनामंको सुरो जात्त ॥ १५ ॥

एक ज्ञाइए साधुव्रत लीधुं बीजे पाणीना पुरे करी जरेली एह
ज्ञाइए राज लीधुं एक उदरना । वो नदीए ॥

विरयाविरयसहोअर । उदगस्स जरेण जरिअसरिअए ॥

पोताना स्वामीये तथा मुनिये तिवारे दीधो नदीए मारग

कहे हूते आवीकाने ॥ ६ ॥ ते जावना वशथी ॥ १६ ॥

जणिआइ साविआए । दिन्नो मग्गुत्ति जाववसा ॥ १६ ॥

श्री चंमरुत्तामे आचार्य गुरुये । मास्थोषको पण मंरुनाप्रहारेकरी
सिरिचंमरुद्वगुरुणा । तामिज्जंतोवि दंमघाएहिं ॥

तेज अवसरे तेमनो नवदी शुद्ध लेशाये ते केवलज्ञानी थयो
हित साधु शीष्य । ॥ १७ ॥

तक्काळं तस्सीसो । सुहलेसो केवली जाउ ॥ १७ ॥

जे नहि निश्चे जण्यो वा क जीवने वघे वा हण्ये पण समिती
ह्यो कर्मनो बंध । गुप्तीवंतने ॥

जं नहु जणिउ बंधो । जीवस्स वहेवि समिद्गुत्ताणं ॥

ते जाव तीहां प्रमाण ठे । पण नथी प्रमाण जाव बीना एक
लो कायव्यापार ॥ १८ ॥

जावो तत्तपमाणं । न पमाणं कायवावारो ॥ १८ ॥

जाव तेज निश्चे परमार्थ वा जाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा
उत्कृष्टो अर्थ ठे । सखाइउ कह्यो ठे ॥

भाव च्चिअ परमहो । भावो धम्मस्स साहउ भणिउ ॥

समकित्तनुं पण बीजजूत । एकलो जावजं निश्चे कहेवे जगत्तगुरु
तीर्थंकर गणधरादि ॥ १९ ॥

सम्मत्तस्सवि बीअं । भाव च्चिअ बिंति जगत्तगुरुणो १९

ते माटे शुं धणुं कहेवे करी एक तत्त्वनी वात सांजलो हे महा
ने । सत्त्व प्राणीगण ॥

किं बहुणा भणिणं । तत्तं निसुणोह भो महा सत्ता ॥

मोक्षसुखनां बीजरूप वा जूत । जीवोने सुखनोधरणहारो जावजठे १०
मुक्कसुहबीयजूत । जीवाण सुहावहो जावो ॥ २० ॥

એ રીતે દાન શીલ તપ જ્ઞાવના જે કરે શક્તી જ્ઞક્રિયે તત્પર
પ્રતે । હુતો નર પુરુષ તે ॥

ફળદાણ સીલ તવ જ્ઞા-વણાનુજો કુળદ સત્તિ જ્ઞત્તિ પર
દેવતાના ઇંદના સમૂહ તેણે પૂજ્ય અચીરાત્ વા થોડાકાલમાં તે
એહવો વા એ ચાર કુલક કરતાં પામે મોક્ષનાં સુખ પ્રતે ॥૨૧॥
આપણુંનામ સૂચવ્યું દેવેંડ્રસૂરિએહવું ।

દેવિંદવિંદમાહિત્રં । અશ્રા સો લહદ સિદ્ધિસુહં ૨૧

એ પ્રકારે જ્ઞાવ કુલક ટવાર્થ સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ ઇતિ જ્ઞાવકુલકં સમાપ્તમ્ ॥

દેવે ઉપદેશરૂપ રત્નનો જંઘાર તે સમાન કુલક લખીયે બીજી ॥

॥ અથ ઉપદેશરત્ન કોશ ॥

ઉપદેશરૂપ રત્નનો જંઘાર બે । નાશ પમાન્યાં બે સમસ્ત લોકના
દારીડ જેણે ॥

ઝવણસરયણકોસં । નાસિત્રનીસેસલોગદોગચ્ચં ॥

ઉપદેશરૂપ રત્નનો માલા બે કહુંહું વાંદી નમીને વર્તમાન શાસ
વા શ્રેણી બે જેહમાં એહવું । નપતિ શ્રી વીરજિન પ્રતે ॥ ૧ ॥

ઝવણસરયણમાલં । વુઠ્ઠં નમિઝાણં વીરજિણં ॥ ૧ ॥

જીવદયાને વિષે રમણ ક ઇંદીતના સમૂહ જે શ્રોત્રાદિને દમ
રીએ ચાલીએ સદા । વી વશ રાખવી સદાય પણ ॥

જીવદયાઈ રમિઝાઈ । ઇંદિયવગ્ગો દમિઝાઈ સયાવિ ॥

સત્ય મીઠું વચન નીશ્ચે વો ધર્મનું સાર વા તત્ત્વ એળીપરે ની
લીયે અવસર ઝીતી । શ્રે ॥ ૨ ॥

સચ્ચં ચેવ ચવિઝાઈ ધમ્મસ્સ રહસ્સ મિણમેવ ॥૭॥

બ્રહ્મચર્ય વા શુદ્ધ આચાર ન ન સંવાસ વસીજે માઠા આચારી
નીશ્વે જાગીએ । સાથે ॥

સીલં ન હુ સ્વમિજ્ઞા । ન સંવસિજ્ઞા સમં કુસીલેહિં ॥

જલા ગુરુનું હીતવચન ન ઝલ્લું શ્રી જિનેશ્વરના મુનિધર્મનો એજ
ધીયે । ઉત્કૃષ્ટો અર્થ ॥ ૩ ॥

ગુરુવચનં ન સ્વલિજ્ઞા । જઇનજ્ઞાધર્મપરમજ્ઞો ॥ ૩ ॥

ચપલ વા અજતનાયે ન ચા કુલધર્મ મર્યાદા ઉપરાંત ન ઝડ્ઝ
લીયે પંથ જોડ ચાલવું ટ વેષ ધરીયે ॥

ચવલં ન ચંકમિજ્ઞા । વિરજ્ઞા નેવ ઝપ્પમો વેસો ॥

વાંકો દૃષ્ટીયે ન જોડીયે સ રીસાણા પણ બોલે શું ચામીઆ નર
મદૃષ્ટીથી જોવું । તેવા પુરુષને ॥ ૪ ॥

વંકં ન પલોજ્ઞા । રુઠાવિ જણાંતિ કિં પિસુણા ॥૪॥

વશ કરીયે આપણી જીજ્ઞા વા વિણા વિચારું નહોજ કરીયે કો
રસના ઇંડીને । ૬ કાર્ય પ્રતે ॥

નિઅમિજ્ઞા નીઅજીહ । અવિઅરિઅ નેવ કિજ્ઞાકજ્ઞા

ન આપણો જલો જે કુલા તો તે નર પ્રતે માઠો કોપેલો શુંકરે
ચાર તેને લોપીએ ॥ પાંચમો આરો વા કલિકાલ ॥૫ ॥

નકુલક્રમોઅ લુપ્પા । કુવિઝ્ઞિં કુણ્ણકલિકાલો ॥૫॥

કોઈને મર્મવચન ન બોલીજે કોઈને પણ કુરુ કલંક ન દીજીએ
ડહાદેતુ । કોઈ કાલે ।

મમ્મં ન ઝલ્લવિજ્ઞા । કસ્સવિ આલં ન દિજ્ઞા કયા ॥

કોઈને પણ ન આક્રોસ ડુ એ સંત સ્વજનનો મારગ એમ ડુલ્લ
સ્વચન બોલીયે । જ જાણવો ॥ ૬ ॥

કોવિં ન ઝકોસિજ્ઞા । સજ્ઞામગ્ગો હમો ડુમ્મો ॥૬॥

सर्वेने वा सर्वे प्रकारे उप न विसारवो परजने उपगार कखो ते
गार करवो । प्रते ॥

सवस्स उवयरिज्झ । न पम्हसिज्झ परस्स उवयारो ॥
डुखीत दीनप्रते यथाशक्ति उपदेश हीतवचन एज जाण म्हा
आधार दीजीये । ३ ह्या पुरुषो नो ॥४॥

विहलं अवलंबिज्झ । उवएसो एस विउसाणं ॥ ५ ॥
कोइनी पण न प्रार्थना की कोइये कांइ पण प्रार्थना करी होय
जीये । तो न जंग करीये ॥

कोवि न अप्रतिज्झ । किज्झकस्सवि न पण्णजंगो ॥
दीन दयामणुं वचन न बो जीवीये जोहां सुधी आ जीवलो
लीये । कमां तीहां सुधी ॥ ८ ॥

दीणां नय जंपिज्झ । जीविज्झ जाव जिअलोए ॥ ८ ॥
आपणी न करीये प्रसंसा गु निंदीजे डुर्जनने पण निश्चे न कोइ
एवर्षन । काळे पण ॥

अप्पा न पसंसिज्झ । निंदिज्झ डुज्झणोवि न कयावि ॥
घणुं घणुं न हसीये, डुखनुं मूळ पामीये मोटाइपणुं तेम चा
हासमोहनी ठे । लतां ॥ ९ ॥

बहु बहुसो न हसिज्झ । लप्पइ गुरुअत्तणं तेण ॥ ९ ॥
वैरीनो न विश्वास वा जरुंसो कोइकाळे पण ठगीये नही विस
करीये । वास राखे तेने ॥

रिज्झणो न वीससिज्झ । कयावि वंचिजए न वीसज्जो ॥
नकरघागुणना लोपकअइये । ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना जाणवी
न कयग्धेहिं हविज्झ । एसो नायस्स नीसंदो ॥ १० ॥
राजी थइये ज्ञा गुण वा बांधीये राग नही साचा स्नेह

जला गुणीने देखीने । रहीत नर साथे ॥
 रचिऊ सुगुणेंसु । बघइ राज न नेहवप्रेसु ॥
 करीये पात्रनी परीक्षा । वक्त माझ्याने एज कसवटी हीम
 परीक्षा पाषाण तुट्य ठे ॥ ११ ॥
 किऊ पत्तपरिरका । दस्काण इमो अ कसवटो ॥ ११ ॥
 न अकार्यने आदरीये वा अं । आपणो आत्मा पानीजे नही निंद
 मीकरीये । नीक वचनमां ॥
 नाकळ मायरिकुइ । अप्पा पामिऊ न वयणिऊ ॥
 न साहासीक प्रते तजीये वा । नजा राखीये ते गुणे जगत्मांदाष
 ठोमीये कष्ट आवे तोपण । ॥ १२ ॥
 न य साहसं चडऊइ । उघ्रिऊ तेण जगहहो ॥ १२ ॥
 कष्ट आवे पण न मुजार्हिये । न मुकोजे आदखा मारगनुं मा-
 न नाम मरणाति पण ॥
 वसणेवि न मुघ्रिऊइ । मुच्च माणो न नाम मरणोवि ॥
 लक्ष्मीनो कय वा नाश थाय । व्रत तरवारनी धार समान होय
 पण दान दीजे योग्य । निश्चे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥
 विहवस्कुएवि दिऊइ । वयमसिधारं खु धीराणां ॥ १३ ॥
 घणो स्नेह न घरीये वा । रीतावुं नही स्नेही उपर पण नी
 वहीये कोइथी । रंतर ॥
 अश्नेहो न वहिऊइ । रुसिऊ नय पिएवि पयदिहं ॥
 वधारीजे नही कलह वा व जलांजली आपीये डुःखने एम डु-
 ठवान कोइथी । खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥
 वधारिऊ न कली । जलंजली दिऊइ डुहाणं ॥ १४ ॥
 न माठा साथे वसीये मा । बालकथी पण ग्रहण करीये आपणा

ગો સંઘ ન કીજે ।

હીતનું વચન ॥

ન કુસંગેણ વસિજીહ । બાહ્યસ્સવિ ધિપ્પણં હિચ્છં વયણાં ॥
અન્યાય માર્ગથી નીવ્રતી જે । ન થાય માટું બોલવું કોઈને આપ
વા પાઠા ઝસરીજે ।

ણું એ રિતે ॥ ૧૫ ॥

અનયાહ નિવટ્ટિજીહ । ન હોઈ વયણિકયા એવં ॥ ૧૫ ॥
વૈજ્ઞવ લક્ષ્મીએ નીશ્ચે ન અ । ન શ્વેદ કરીએ નિર્ધનપણામાં પણ ॥
હંકાર વા માચવું કરીયે ।

વિહવેવિ ન મચ્છિજીહ । ન વિસીહજીહ અસંપયાએવિ ॥
પ્રવ્રતી જે શત્રુમીત્રે, સુખ હુલે । ન હોય સારેમાઠે યોગે તો આપણ
સમજાવે—રાગ દ્વેષ રહીતપણે । ને સંતાપ ॥ ૧૬ ॥

વટ્ટિજીહ સમજાવે ॥ ન હોઈ રણરણહ સંતાવો ॥ ૧૬ ॥
વરણવીજે સેવકના ગુણ । પાઠલ ન કહીએ । વીકરાના ગુણ ન
તેહને સમજ—

પ્રતક્ષ, પાઠલ કહીએ ॥

વન્નિજીહ ત્રિચ્ચગુણો । ન પરુક્કં નય સુઅસ્સ પચ્ચલ્લં ॥
સ્ત્રી નારીનાતો ન પ્રતક્ક ન ન નાશ પામે જેણે કરી આપણું
પાઠલ ગુણ કહીએ ।

મોહોટાપણું ॥ ૧૭ ॥

મહિહ્વાહ નોજ્ઞયાવિહુ । ન નસ્સણે જેણ માહપ્પં ॥ ૧૭ ॥
બોલીએ હીતકારી વચન । કરીએ વીનય, દેશ દાન ॥

જંપિજીહ પિઅવયણં । કિજીહ વિણહઅ દિજીએ દાણં ॥
કોઈમાં ગુણ જાણીએ તો તે । એ અમૂલ્ય મંત્ર સર્વને વશ વા
ગુણ પ્રદણ કરીએ ।

આયત કરવાનો ઠે ॥ ૧૮ ॥

પરગુણગહણં કિજીહ । અમૂલ્યમંતં વસીકરણં ॥ ૧૮ ॥
પ્રસ્તાવ વા ઝીત અ સમાન દીજે હર્જન નીસ્નેહી નરને
વસર આવે બોલવું ।

પણ થણામાં ॥

पह्नावे जंपिऊइ । सम्माणिऊइ खलोवि बहुमये ॥
न तजीए नीजनुं परनुं बिहो । समस्त अर्थ तेम चाखे तेना
षपणुं । सिद्ध आय ॥ १९ ॥

नऊइ सपरविसेसो । सयल्लह्हा तस्स सिद्यंति ॥ १९॥
मंत्र तंत्र विद्या न जोइस । जइस नदी परना घरमां एकलो बी
जाविक दीना ॥

मंतंताण न पासे । गम्मइ नइ परग्गहे अवीएहिं ॥
आपणी आवरी प्रतीक्षा जलुं कुलीणपणुं तेहने होय ए
वा व्रत पालीए । रीते ॥ २० ॥

पम्वित्रं पालिऊइ । सुकुलीणतं इवइ एवं ॥ २० ॥
मीत्रने घेर जमीए मीत्र । पूगीए मनमां विचार उपजे ते
ने जमानीए । पूवे तेहने कहीए आप ॥

जुंजइ जुंजाविऊइ । पुहिऊ मणोगयं कहिऊ सयं ॥
सार वस्तु मीत्रने दीजे, मीत्र । जो बांढीए जीवारे निश्चल स्नेह
आपे ते लीजीए जोग वस्तु । मीत्रथी तो ॥ २१ ॥

दिऊइ लिऊइ उचिंअं । इहिऊइ जइ थिरं पिम्मं ॥ २१ ॥
कोइने पण न अपमान दी । न गर्व करीए दानाविक ठते गुणे
जीए । पोताने ॥

कोवि न अवमन्निऊइ । नयगद्धिऊइ गुणोहिं निअएहिं ॥
न विस्मय वा अचरीज चीतमां । घणां स्त्ने करी जे माटे ए
लावीए जगमां कांइ अचरीजनथी ॥ प्रथी जरी ठे ॥ २२ ॥

नय विम्हउवाहऊइ । बहुरयणा जेणिमा पुहवी ॥ २२ ॥
आरंज वा प्रथम कार्य हल । करीए काम मोहोदुं पण पंढीथी ॥
बो वा थोमो कीजे ।

आरंजिऊ लहुअं । किऊइ कऊमहंतमवि पढा ॥

न आपणुं उत्तकृष्टणुं ते पामीए मोहोटाइपणुं जेणे करीने
कीजीए । ॥ १३ ॥

नय उकरिसो किऊइ । लप्रइ गुरुअत्तणं जेण ॥२३॥

ध्याइए श्री परमात्मा आपणा समान गणीए बीजा जी
वीतराग देव प्रते । वीने ॥

ऊइऊइ परमप्पा । अप्पसमाणो गणिऊइ परो ॥

करीएनही राग द्वेष कोइने । ठेदीजे एम चावतां संसारनां दुःख
केवारे । प्रते ॥ २४ ॥

किऊइ न राग दोसो । विनिऊइ तेण संसारो ॥२४॥

ए रीते ज्ञाता उपदेशरूप । जे प्राणी ए रीते आपे ज्ञाती आप
रत्ननी माळा । ए हृदये वा कंठे ॥

उवएसरयणमालं । जो एवं ठवइ सुठु निअकंठे ॥

ते प्राणीने नीरूपइव जे मोहनां । वक्कस्थले आबी रमे पोतानी इ
सुखनी लहमी । ज्ञाए ॥ २५ ॥

सो नर तिवसुहलढी-वज्जयले रमइ सज्जाइ ॥ २५ ॥

ए रीते थयो उपदेशरत्ननो जंमार संपूर्णम् ॥

॥ इति उपदेशरत्नकोसः समाप्तम् ॥

॥ अथ शास्वता जिननामादि संख्या स्तवनं ॥

प्रथम शास्वताजिन चार नामे ठे श्रीचंझाननइ श्री वारिपेणअसा
ते कहेठे, ज्ञान अतिशय लहमी । मान्य केवलीरूप तारागणमां
वंत रुषज्ज्ञाननइ श्रीवर्द्धमानइ । चंझमा समान ते प्रते ॥

सिरि उसहवदमाणं ५ । चंदाणणववारिसेणधजिणचंदं
नमीने शास्वता जिन जवन वा । संख्या वा गणतिनुं समस्त व
प्रासादनी । रणाव करुंहुं हुं ॥ १ ॥

नमिउं सासय जिण जव-ण संख परिकित्तां काहं १
जोतपीदेव व्यंतरदेवने वि। सातक्रोम बहोतेरलाख जुवनपतिदेवता
बेशसंख्यात जिनजुवनने। ने विषे जिनघरने ७७७०००००देहरां ॥
जोइवणेसु असंखा । सग कोमि बिसपरिलस्कंजवणेसु
चोरासीलाख सत्ताणुं । हजार त्रेवीस उरुलोके जिनप्रासा
द ने ८४७७७३ देहरां ॥ २ ॥

चुलसी लस्का सगनवड् । सहस्स तेवीसुवरिलोए ॥५॥
हवे चारबारणानां देहरांगणा । चार चार जिनजुवन कुंमलद्वीप
वेढे, बावनप्रासाद नंदीश्वरआ । रूचकद्वीपनां एटले वे द्वीपनां म
ठमा द्वीपनां । ली आठ जिनघर ने ॥

बावन्ना५नंदीसर-वरंमि चउ४चउ४ कुंमले रूअगे ॥
ए त्रण स्थानकनां मली साठ। त्रण द्वारनां बाकी रद्यां ते सर्व जि
जिन जुवन चार द्वारनां ने । नजुवन ॥ ३ ॥

इअ सठ्ठी चउबारा । तिडुवारा सेस जिणजवणा ॥३॥
प्रत्येक द्वारे एटले बारणा । मुखमंरुप रंगमंरुप तेवार पढी ॥
बारणाने वीषे ।

पत्तेअं बारेसु । मुहमंरुव रंगमंरुवे तत्तो ॥
मणिमय पीठ वा चोतरो । थुज ते उपर चारे दिसिने विषे चार
तेह मणिपीठना उपर । पमिमा वा जिनबिंब ॥ ४ ॥

मणिमयपीठं तडुवरि । थुजे चउदिसिसु चउ पमिमा४
तेवार पुंठे मणिपीठनुं यु । तेवार पुंठे अशोकवृक्ष तेवारपढी धर्म

गल वा जोमलुं । ध्वज तेवार पवी पुस्करणी वाव्ये॥

ततो मणिपीठ जुगे । असोग धम्मद्युतअ पुस्करणी॥

जुवन जुवन प्रते प्रतिमा मू । मध्ये एकतो आठ १०८ ठे प्रति
ल गजारा- दितीए सतावीस ॥ ५ ॥

पइजवणं पमिमाणं । मये अटुत्तर सयं च ॥५॥

इवे ते शास्वती प्रतिमा के । पांचसें धनुषनी ठे लघु वा नादा
वनी ठे, तेहनुं मान कहेठे. नी सात हाथनी ठे ॥

प्रतिमा बली मोहोटी ।

पमिमा पुण गुरुआन । पाण धणुसय लहुअ सत्तहठान
ते कीदां ठे ? मणिमय पीठीका । सिंहासन उपर बेठी एहवी
उपर देवठंदासां । ठे ॥ ६ ॥

मणिपीठे देवठं-दधमि सीहासणनिसन्ना ॥ ६ ॥

ते जिनप्रतिमाने पुंठे एक । प्रतिमा ठे जिनेश्वरना सद्धामी वे प्रति
वत्रघर । मा चामर धारक ठे ।

जिणपिठे ठत्तधरा । पमिमा जिणजिमुह डुत्तिश्चमरधरा
नागदेव, जूतदेव, जकदेवनी । कुंमधारी आकाधारी जिनेश्वरनां स
प्रतिमा । न्मुख वेवे प्रतिमाठे एम एकएकजि

न प्रतिमा प्रते अगीआर अगीआर
प्रतिमा वत्रघर आदेनी ठे ॥ ७ ॥

नागापूजूआपूजस्का । कुंमधरापू जिणमुहा दोदो ॥७॥

इवे ते जिनप्रतिमानां अंगो । पगनी, हाथनी, वालनी जूमी ।
पांगादिकनी वर्णसोजाकेदेठे । जीज, तालवुं एटलां राते वर्णे ठे॥

श्री वड्ड, नाजि चुंचुक,

सिखिठ नाजि चुंचुअ।पय कर केस महिजीह .

अंक रत्न समान नख तथा आं । अंतो ठेहने राते वर्षो ठे तेमज
ख जाणवी । नासीका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अछी । अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥
आंखनी कीकी तथा । आंखनी दल जे पांपण तथा जमुइ जेजांप
रोमराइ वा रोमश्रेणी । ए तथा सर्वकेश एटलां श्याम रत्नमय ठे ॥
ताराइ रोमराइ । अन्निदला जमुहि केस रिठमया ॥
स्फटिकमय एटले जज्वलवर्णमय । मस्तक ठे परवालाना वर्षस
इंत जाणवा हवे वज्रमय । मान होठ ठे ॥

फलिह मय दसण वयरम—य सीस विहुममया ठंठा ए
सोनावर्णमय हींचण तथा । शरीर्यष्टी, नालिका, कान, जाल वा
जंघा ठे । कपाल, साधल ते सर्वे सोनावर्णो ठे ॥

कण्ठागलय जाणु जंघा । तणुजघ्नी नास सवण जालोरु ॥
ते प्रतिमा पढ्यंकासने वा । एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने बेठी ठे । प्रतिमानुं वर्षो थयुं ॥ १० ॥

पद्मीयंकनिसन्नाण । इअ पद्मिमाणं जवे वन्नो ॥ १० ॥
जुवनपतीदेव व्यंतरदेव क । पांच सजा ठे तेइनां नाम केहेठे
ए जे अच्युत सुधी देव जो । उत्पात सजा ? अन्निषेक सजा ?
तिषीदेव तेइमां । तेमज अलंकार सजा ॥ १ ॥

जवणवण कप्पजोइसा । जववाय ? जिसेअ शतह अलंकाराइ
व्यवलाय सजा ४ सुधर्मसजा ५ । मुखमंरुप आदे ठए करीतहीतठे ?
वत्रसाय ४ सुहम्मसजा ५ । मुहमंरुव माइ ठकजुआ ॥ ११ ॥
इवे एक एक जिन जुवने जिन । तेवार पढी एकेके बारणे पांचपांच
बीब संख्या केहेठे प्रणहारनां । सजा ठे ए सजा पुजना १० जिन
जे जुवन ते प्रतेके प्रण चोमु । बीब ठे ते सहीत ॥

खनीः १२ जिनप्रतिमा ठे ।

तिडुवारा पत्तेअं तो पुण सज्ज थूज सठि बिबेहिं ॥

ते चैत्य मूलनी १००। जुवन जुवन प्रते जिनबिंब वा जिनप्र
प्रतिमा साथे । तिमा १०० एकसो ऐंसी ठे ए जाव

१५ ॥ ६० ॥ १०० ॥ ॥ १२ ॥

चेइअ बिबेहि समं । पइजवणं बिंब असीइ सयं ॥ १२ ॥

इवे ते जिनघर वा जिनजुवननुं । बोहोतेर अनुक्रमे दीर्घ वा लांबप
प्रमाण वा माप कहेठे एकसो । से १०० जोजन पोहोळपणे ५०

जोजन पचासजोजन बली । जोजन उंचपणे ७२ जोजन ॥

जोयण सयं च पन्ना । बिसयारि दीहतं पिहुल उच्चतं ॥

वैमानीकनां नंदीस्वरद्वीपनां । कुंमलद्वीपनां रुचकद्वीपनां एटला ।

जिनजुवननुं प्रमाण ॥ ११ ॥

वैमाणिअनंदीसर ५२ । कुंमलधरअगेधजवण माणं १३

इवे त्रीस जुवन ठे हिमवंतादिक त्रीस कुलभिरि वा वर्षधरपर्वत
उपर दश जुवन ठे देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रने विषे ।

तीस ३० कुंमलगिरिसु दस १० कुरु ।

पांच मेरुपर्वतना वनोमां ६० ऐंसी प्रासाद ठे वीस प्रासादगजदंताप

मेरु वाणि असीइ ६० वीस २० गयदंते ॥ वत उपर ठे ॥

वस्कारा पर्वते ऐंसी प्रा । चार चार प्रासाद इखुकार पर्वते तथा

साद ठे । मानुष्योत्तर पर्वते ठे ॥ १४ ॥

वस्कारेसु असीइ ६० । चउधवउधइसुआर मणुअनगे १४

ए आदे असुरकुमारमांदि रत्ना जे प्रासाद तेनुं ।

एआइ असुर जवण ठिआइ ।

पूर्वे जे प्रमाण प्रासाद लांबा पोहोला उंचानुं ठे तेथी अनुक्रमे अ

ईमान एटले दीर्घ ५० प्रथुख २५ उंचपणे ३६ जोजन जाणवां॥
पुवुत्त माण अघाई ॥

तेदथी अर्द्धप्रमाण नागकुमारादिक तेथी व्यंतरमां जुवनढे ते अ
नन्नोकायने विषे प्रासादनुं प्रमाण अर्द्धप्रमाणढे लांबा ११ पोहोलां
ढे. लां० २५ पो० ११ नुं० १८ जोजनढे । ६ उंचां ए जोजन ॥ १५ ॥
दल मित्तो नागाई नवसु । वणेंसुं इजुं अर्द्ध ॥ १५ ॥

दिग्गज पर्वतने विषे ४० चालीस प्रासाद ढे ।

दिग्गज गिरिसु चत्ता ४० ।

इहे ऐंसी जिनप्रासादढे कंचनगिरीनेविषे एकहजार जिनप्रासादढे
दहे असी ८० कंचणेंसु इगसहसो १००० ॥

सितेर प्रासाद मोहोटी न एकसोने सितेर प्रासाद लांबा वैताढये
दीयोने विषे ढे । ढे ॥ १६ ॥

सत्तरि ९० महानईसु । सत्तरि सयं १९० दीह वेअरहे ॥ १६ ॥
कुंमने विषे त्रयसैं ऐंति जिनप्रासाद ढे ।

कुंमनेसु तिसय असी आ ३८० ।

वीसप्रासाद जमग पर्वतनेविषेढे पांच प्रासाद मेरुनीचुलीकाउपरढे
वीसं २० जमगेसु पंच ५ चूलासु ॥

अगीआरसैं सितेर प्रासाद । जंबू प्रमुख दस वृत्तने विषे ढे १९
इकारस सय सत्तरि ११७८ । जंबूपमुहे दसतरूसु ॥ १७ ॥

वृत्त वैताढय पर्वत उपर वीस २५५ प्रासाद एक कोस लांबा ढे
प्रासाद ढे एम दीग्गजादिक अर्द्धकोस पोहोला ढे एटले २००० घ
दस स्थानकना मली । नुष लांबा १००० वनुष पोहोला ने ।
वट्टवेअरहे वीसा २० । कोस तयर्द्ध च दीहविन्नारा
चनदसेने चालीस वनुष । अधिक उंचपणे ढे सघला ॥ १८ ॥

ચંડદસ ધાણુસય ચાલીસ । અહિઅ ડચત્તણેસથે ॥૧૮॥

આઠમે હીપે વિદિસીએ સોલપ્રાસાદ ।

અમ દીવિ વિદિસિ સોલસ ।

સૌધર્મઈંડ, ઈસાનઈંડ એ બેની ૧૬ દેવીની સોલ નગરીનને વિષે
સોહમ્મીસાણગ્ગદેવિનયરીસુ ॥ ૧૬ ॥

એમ બત્રીસે ડગણંસાઠ । સર્વ સહીત પ્રાસાદ ત્રીર્ગલોકમાં ૧૯

એવં બત્રીસસયા—ગુણસઘિજુઆ તિરિઅલોએ ॥ ૧૯ ॥

એમ પૂર્વે કહ્યાં તે ત્રણ લોક જે આઠકોમઉત્તાવન્નલાખ ૫૭ ॥

ઠઠ અથો તોર્થે એ ત્રણ લોકમાં ।

એવં તિહુઅણમથ્રે । અમ કોમી સત્તવન્ન લસ્કાઈં ॥

બસેને બ્યાસી ૨૮૨ એટલે તે શાસ્વતાં જિનજુવન પ્રતે
૮૫૭૦૦૨૮૨ । વાંડુલું ॥ ૨૦ ॥

દોઅસયા બાસીયા । સાસય જિણજવણ વંદામિ ॥૨૦॥

હવે ત્રણલોકમાં જિન પ્રતિમા ઢે તેરસેંકોમએટલે ૧૩૮૯૬૦૦૦૦૦
તે પ્રત્યેકે કદેઢે.સાઠલાખ,નઘ્યા જિનબિંવ જુવનપતિમાં ઢે ॥

સીકોમ ને

સઘી લસ્કા ગુણનવઈં—કોમિ તેરકોમિ સયબિંબજવણેસુ

ત્રણસેં વીસ એકાણું હજારએદ એકાણુંને જોરુજ્યો ને
ત્રણલાખ એટલે ૩૯૧૩૨૦એટલા
જિનબિંવ તોર્થે લોકે ઢે ॥૨૧ ॥

તિઅસય વીસા ઇગનવઈં. સંહસ્સ લસ્કા તિગંતિરિઅં૨૧

હવે વૈમાનીકમાં જિનબિંવ ડપર બાવનકોમ ચોરાણું લાખ ને
કદેઢે એકસોકોમ નોથે !

એગં કોમિ સય સ્વહુ । બાવન્ના કોમિ ચડણવઈં લસ્કા ॥

ચુંઆલીસહજાર સાતસૈને । સાઠ વૈમાનીક વા ઝર્જલોકમાં જિન
બિંબ ઢે એટલે ૧૫૨૯૪૪૪૭૬૦ ॥૨૨

ચડ ચત્ત સહસ સગસય । સઙ્ગા વેમાણિ બિંબાણિ ॥૨૨॥

હવે ત્રણ જુવનનાં બિંબની સંખ્યા વેદેતાલીસક્રોડ ને અઠાવનલાં
સમુદાયે કહેઢે પત્રરસે ક્રોડ ને । જ્ઞ ને ॥

પનરસ કોમિ સયાઈ । ડુચત્ત કોમિ અમવત્ર લસ્કાઈ ॥

ઢત્રીસ હજાર ને એસી । ત્રણ જુવનમાં જિનબિંબને હું પ્રણમુંહું
એટલે કુલ ૧૫૪૨૫૮૩૬૦૮૦ ॥૨૩॥

ઢત્તીસસહસ અસીઆ । તિહુઅણ બિંબાણિ પણમાંમિ૩૩

ચંક્રવર્તીપદ્મીરૂપ લક્ષ્મીવંત જ જે અનેરાં ફહાં એટલે અઢીઢી
રતરાજા આદે રાજાઢ તેમને । પમાં નીપજાઢ્યાં ॥

સિરિઝરહનિવરપમુહેહિં । જાઈ અન્નાઈ ઇહ બિહિઆઈ ॥

શ્રી વેવેંડમુનીશ્વરે સ્તઢ્યાં ઢે આપો જઢ્યજીવને સિદ્ધિસુખ પ્રતે
એવા ત્રીજગ જિનબિંબ તે । ॥ ૨૪ ॥

દેવિંદ મુણિંદ થુઆઈ । દિંતુ જઢીયાણ સિદ્ધિસુહાં ॥૫૪॥

ઢઢેદ અંગુલના માપે કરી । અઢોલોકે ઝર્જલોકે સાત હાથ ॥

ઝસ્સેહ મંગુલેણ । અહ ઝહમંસેસ સત્ત રયણીઢ ॥

તીર્થેલોકે પાંચસે ઘનુષ એહવી । શાસ્વતી પ્રતિમા પ્રણમુંહું ૨૫

તિરિહોએ પણ ધણુસય । સાસય પમિમા પણિવયામિ૩૫

॥ ઇતિ શાસ્વતા શ્રી જિનજુવન તથા જિનબિંબ સ્તવન સમાપ્તમ્
આ પ્રકરણમાં સંજ્ઞામાત્ર વેદેગં પ્રતિમાની સંખ્યા ઢે તે વીસ્તારે

યંત્રથી જાણંજો, જલ્લી બુદ્ધિથી વંદના કરજ્યો ॥

॥ अथ त्रीलोक चैत्य बिंब संख्या ॥

॥ अधोलोकमां जिनजुवन बिंब संख्या ॥

गमसं ख्या.	गमनां नाम.	जुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	असुरकुमारमां ॥	६४लाख	११५२००००००
२	नागकुमारमां ॥	८४लाख	१५१२००००००
३	सुवन्नकुमारमां ॥	७२लाख	१२६६००००००
४	विद्युत्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
५	अग्निकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
६	द्वीपकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
७	उदधिकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
८	दिग्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
९	वायुकुमारमां ॥	९६लाख	१७२८००००००
१०	स्तनीतकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
प्रत्येक	चैत्ये प्रतिमा १८० ठे.	कुल. ७७२०००००	कुल. १३८९६००००००

॥ उर्ध्वलोकमां जिनजुवन बिंबसंख्या ॥

गमसं ख्या.	गमनां नाम.	जुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	सौधर्मदेवलोके ॥	३२लाख	५७६००००००
२	ईशानदेवलोके ॥	२८लाख	५०४००००००
३	सनत्कुमारमां ॥	१२लाख	२१६००००००
४	मार्देशदेवलोके ॥	८लाख	१४४००००००
५	ब्रह्मदेवलोके ॥	४लाख	७२००००००
६	क्षांतकदेवलोके ॥	१०००००	९०००००००

१८९

७	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहस्रारदेवलोके ॥	६०००	१०८०००००
९	आनतदेवलोके	३००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके	३००	३६०००
११	आरणदेवलोके	१५०	३७०००
१२	अच्युतदेवलोके	१५०	३७०००
३	प्रथमत्रीके ॥	१११	१३३२०
३	बीजेत्रीके ॥	१०७	१२८४०
३	त्रीजेत्रीके	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥	५	६००

		कुल.	कुल.
		८४९७०२३	१५५९४४४७५०

प्रथमदेवलोकधी १२ मा सुधी प्रत्येक चैत्ये १८० प्रतिमा ठे ॥
पाच सज्जानी ६० प्रतिमा। त्रण बारणाना चोमुखनी १२ प्रतिमा
मध्य चैत्यनी १०८ प्रतिमा। सर्व मली १८० जाणवी ॥ प्रैवेके अ
नुत्तरे १२० ठे कल्पातीत ठे, माटे सज्जा नधी ॥

॥ तीर्त्तालोकमां चैत्यबिंबसंख्या ॥

गामसं ख्या.	गामनां नाम.	जिनचैत्य संख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	व्यंतर असंख्यनग्रे ॥	असंख्यजुवन	असंख्यबिंब
२	जोतषीचरधरमां ॥	असंख्यजुवन	असंख्यबिंब
३	नंदीश्वरद्वीपमां प्र. १२४ ॥	५२	६४४८
४	कुंरुलद्वीपमां ॥	४	४९६
५	रुचकद्वीपमां ॥	४	४९६
६	कुंरुलगीरीमां प्र. १२० ॥	३८	३६००

१ए०

७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१५००
८	मेरुवनने विषे ॥	८०	१६००
९	गजदंता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वांखार गिरिये ॥	८०	९६००
११	इरकुकार गिरिये ॥	४	४८०
१२	मानुषोत्तर गिरिये ॥	४	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	इहे ॥	८०	९६००
१५	कंचनगिरिये ॥	१०००	१५००००
१६	महानदीयोये ॥	७०	८४००
१७	दीर्घ वैताढ्य गिरिये ॥	१७०	५०४००
१८	कुंभ ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिये ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जंबुप्रमुखवृंके ॥	११७०	१४०४००
२२	वृत्तवैताढ्यगिरिये ॥	५०	२४००
२३	नग्रीयो चीजयादिके ॥	१६	१९२०

	कुल	कुल
	३२५९	३९१३२०

एहमां ६० प्रासाद तिहां प्रत्येके १५४ पन्निमा वाकी ३१९९
प्रासाद त्रीडुवारा तीहां प्रतेके १५० पन्निमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधोलोके ॥	७७२०००००	१३८९६००००००
उर्ध्वलोके ॥	८४९७०२३	१५२९४४४४६०
तिर्बल्लोके ॥	३२५९	३९१३२०

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥	शास्वता जिनबिंब ॥
८५७००५८३	१५४२५८३६०८०

॥ तेहने माहरी त्रीकालवंदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वतां जिनजुवन तथा जिनबिंब संख्यायंत्र समाप्तः॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अइभुत्ता वा अतिमुक्त कहुं ठे श्री शत्रुंजयतीर्थनुं महा
केवली जगवेंते । त्त्य ॥

अइभुत्तय केवलिणा । कहिअं सेतुंजतिहमाहप्यं ॥

श्री नारदनामे रुषी आगल । ते सांजलो जाव घरीने हे जव्यजीवो१
नारयरिसिस्स पुरउ । तं निमुणह जावउ जविआ॥१॥

ते शत्रुंजयतीर्थ उपर श्री-रुपजदेव सिद्ध थयो मुनि पांचक्रोरुने
नो प्रथमगणधर पुंरुरीकनामे । परिवारे ॥

सेतुंजे पुंरुरीउ । सिद्धो मुणि कोमीपंच संजुत्तो ॥

चैत्रमासगी पुनमने दिवसे । ते कारणमाटेतेहने कहेउपुंरुकिगिरि
चित्तस्स पुष्णिमाए । सोभन्नइ तेण पुंरुरीउ ॥ ५ ॥

नमि विनमि बे जाइ विद्याव ते सिद्ध थया बे क्रोरु मुनि सही
रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिहिं दोही साहुणं ॥

तेमज डाविरु वाळीखिल्ल बे निवृत्त्या वा सिद्ध थया दसक्रोरु
जाइ मुनि । साधु साथे ॥ ३ ॥

तह दविमवाळीखिल्ला । निवुआ दसय कोमिउ ॥३॥

प्रद्युम्नकुमार, सावकुमार सामाआठक्रोरु कण्णपुत्र कुमर

प्रमुख ।

सहीत सिध्दा

पञ्चुन्नसंबसमुहा ।

अधु छानु कुमार कोडिनु ॥

तेमज पांरुव पण पांच वीस सिद्धिपद पाम्या नारदरुषि एकां
क्रोरु साथे सिद्धि वस्त्रा । गुं लाखथी ॥ ४ ॥

तह पंडवावि पंचय । सिद्धि गया नारयरिसिय ॥ ४ ॥

थावच्चाकुमर एकदजारथी, शुक्रमुनि एक मुनियो पण सिद्धिपदा
हजारथी, पांचसेथी सेलगमुनि, एप्रमुख । तेम रामचंद्रमुनि ॥

थावच्चा सुय सेलंगाय । मुणिणोवि तह राममुणि ॥

जरतजीए बे दशरथ रा व्रण क्रोड साधु सहित सिद्धि वस्त्रा
जाना पुत्र । तेमने हुं बांडु शत्रुंजय नपर ॥ ५ ॥

जरदो दसरदपुतो । सिद्धा वंदामि सेतुजे ॥ ५ ॥

ए आदे बीजा पण घणा मु रुपजादिकना मोहोटा वंशमांहे
निराज मोहने कय करीने । उपन्या ॥

अत्रेवि खवियमोहा । उसजाइविसालवंससंभुआ ।

जे सिद्धिपदपाम्या शत्रुंजयनपर । ते मुनि असंख्याताप्रते हुंनमुंछुं
जेसिद्धा सेतुजे । तं नमह मुणि असंखिजा ॥ ६ ॥

पचास जोजन प्रमाण । होतो हवो श्री शत्रुंजय वीस्तारेमूले ॥

पंनास जोयणाइ । आसी सेतुंज विठ्ठो मूले ॥

दस जोजनप्रमाणे शीखरतलेवे । उच्चत्वपणे आठ जोजननोठे ७

दसजोयण सिहरतले । उच्चतं जोयणा अठ ॥ ७ ॥

जे पामीये फल अन्यतीर्थे । आकरा तपे तथा उत्कृष्ट शीलव्रते ॥

जं लहइ अत्रतिष्ठे । उगोण तवेण बंभचेरेण ॥

ते फल पामीये उद्यमे क श्री विमलगिरिमां वसतां वा गेहेतां
रीने तत्काल । थकां ॥ ८ ॥

तं लहइ पयतेणं । सेतुंजगिरिम्म। निवसंते ॥ ८ ॥

जे क्रोरुजणने जमामे पुंन्या कांभीत बांभीत जोजने जमामे जेनर

जं कोडिए पुत्रं । कामिय आहार जोइआ जेउ ॥

जे लहे वा पामे तीहां ते एक उपवास करतां थकां फल पा
सर्व पुन्य । मे शेनुंजे ॥ ९ ॥

जं लहइ तह पुत्रं । एगो वासेण सेतुंजे ॥ ९ ॥

जे कोइपण नाममात्र तीर्थ। स्वर्गलोके पाताललोके मनुष्यलोके॥

जं किंची नामतीहं । सग्रे पायाले माणुसे छोए ॥

ते सर्व तीर्थ नीश्वे दिठां । एक पुंररीक तीर्थ वांढे थके ॥ १२ ॥

तं सब मेव दिठं । पुंररिए वंदिए संते ॥ १० ॥

प्रतिज्ञाजतां वा जक्की क शत्रुंजय सन्नमुख चाखतां दिठे अण
रतां थकां चतुर्विध संघनी दिठे ते शत्रुंजय पर्वत नीश्वे, फल पा
विमलाचल । य ते कहेठे ॥

पमिलाजंते संघं । दिठमदिठेय साहू सेतुंजे ॥

क्रोरुगणुं फल अणदिठे ध्या दिठे थके तो अनंतगणुंफल पाय
ने होय बली । ॥ ११ ॥

कोडिगुणंच अदिठे । दिठेअ अणंतये होई ॥ ११ ॥

केवल ज्ञाननी उत्पत्ति अइ नीवीण वा मोक्षप्राप्ति ठे जोहां मु
जीहां । नियोने ॥

केवलनाणु प्पत्ती । निवाणं आसि जह साहूणं ॥

ते श्रीपुंररीकतीर्थ वांदिथके ते सर्ववांद्यांपूर्वोक्त सर्वैश्वरि तीहां १२

पुंररिए वंदिता । सबे ते वंदिया तह ॥ १२ ॥

अष्टापदतीर्थ रुषजदेव मोक्षके पावापुरी वीर मोक्षगंम चंपानग
त्र तंश्रा समेतशिखरतीर्थ ३० री वासुपूज्य सिद्धकेत्र गिरनारती

जिन सिद्धेष्टे ।

र्थ नेमनाथजीनुं भोक्तव्यम् ॥

अष्टावयं समेष्ट ।

पावा चंपाईं उज्जंत नगे य ॥

ए तीर्थ वंदे पुन्यफ

सोगणुं फल तेथी पण पुनुरोक्ततीर्थ

ल आय ॥

नेटे ॥ १३ ॥

वंदिता पुत्रफलं ।

सयगुणं तं पि पुनरीष्ट ॥ १३ ॥

पूजा कीधे थके जे पुन्य

एकगणुं तेहथी एकसोगणुं पुन्य प्र

आय ते ।

तिमा जरावे पूजे आय वली ॥

पूआ करणे पुत्रं ।

एगगुणं सयगुणं च पडिमाष्ट ॥

तेथी श्री जिनजुवन करावे

तेथी अनंतगणुं पुन्यफल शत्रुंज

हजारगणं पुन्य ।

य तीर्थ पालण करवे होय ॥ १४ ॥

जिणजवणेण सहस्सं । एतगुणं पालणे होइ ॥ १४ ॥

प्रजुनी प्रतिमा अथवा

श्री शत्रुंजयगिरीतीर्थ मस्तके वा

देहरासर ।

उपर करे करावे ते ॥

पंडिमं चेइहरं वा ।

सितुंजगिरीस्स भनूए कुणइ ॥

जोगवीने जरतद्धेत्रनुं राज्य वसे स्वर्गलोके तथा मोक्षे ॥ १५ ॥

एटले चक्रवर्तिपद जोगवी ।

जुतूण जरहवासं । वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥ १५ ॥

नोकारसहिनी पञ्चखाण

पुरीमढनो पञ्चखाण एकासणनो प

पोरसहिनी पञ्चखाण ।

चखाण वली आंबलनो पञ्चखाण ॥

नवकारपोरिसीए १ । पुरिमहेइगासणं च ४ आयासं ५ ॥

एटलां पञ्चखाण करे ने श्री फलनो वंठक करे उपवास तप हवे

पुंमरीकतीर्थ वली संजारे । ए ठनुं प्रत्येके फल कहेवे ॥ १६ ॥

पुंडरीथं च सरंतो । फलं कंखी कुणइ अजतठं ॥ १६ ॥

नठठ ते वे उपवासतुं पोणअठम आप अर्धमास ते पन्नर उ

તે ત્રણ ઉપવાસનું ૨ પુ. દશમ તે ચા પવાસનું ૫ ઇ. માસ સ્વમણ
ર ઉપવાસનું ૧ એ. ડુવાલસ તે પાંચ તે એક માસના ઉપવાસનું ૬
ઉપવાસનું ૪ ।

ઠઠ ૧૪મ ૨૬સમ ૩૬વાલસાણું ૪। માસ ૬માસ ૫૫૫૫૫૫૫૫
ત્રીકરણ તે મન વચન કાયા જે શેત્રુંજાનું ધ્યાન સ્મરણ કરે
શુદ્ધે જે આરાધે તે પામે ફલ। તે ॥ ૧૭ ॥

તિગરણસુદ્ધો લહદ્ । સિત્તુજ્ઞ સંજ્ઞરંતોઽ ॥ ૧૭ ॥
ઠઠને પચ્ચલાંણે પ્રકેપ ગાથા ચોવીદાર કરીને નીશ્વે સાતયાત્રા ।
જણાય ઠે ।

ઠઠેણં જત્તેણં । અપાણેણં તુ સત્તજત્તાદં ॥
જે જ્ઞવ્ય પ્રાણી એક મને તે જ્ઞવ્યજીવ ત્રીજે જવે મોક્ષ
કરે શત્રુંજય તીર્થે । સુખ લહે ॥ ૧૮ ॥

જો કુણદ સેતુંજે । તદ્વય જવે લહદ્ સો મુક્કં ॥ ૧૮ ॥
આજ પણ દેખાયઠે લોકમાં । જોજન તજીને પુંનરીક પર્વતે
અણસણ કરે ॥

અજ્ઞાવિ દિસદ્ લોએ । જતં ચઈંડાણ પૂંડરીય નગં ॥
સ્વર્ગે સુખે કરીને જાય । શીલવ્રતવા આચાર વર્જિત હોય તોપણ
સગ્ગે સુહેણ વચ્ચદ્ । સીલ વિહૂણોવિ હોઝગં ॥ ૧૯ ॥
ઠઠ દાને ઘજા દાને પતાકા ચામર વીંજે કલશ ચઢાવે થાલ
વા ઝલરી ચનાવે દાને કરી ॥

ઠઠં ઝય પમાગં । ચામર જિંગાર ધાલદાણેણ ॥
વિદ્યાધરનીપદવી પામે તેમજ ચક્રવર્તિનીપદ ની પામે રથદાનેકરી
વિજ્ઞાહરો અ હવદ્ । તદ્ ચક્કી હોઈ રહદાણા ॥ ૨૦ ॥

दशलांखं१ वीसलांख२ त्रीस पचासलाख५ एटलां फुलंनी माला
 लाख३ चालीसलाख४ । चहावे वा आपे फल कहेवे ॥
 दस वीस तास चत्ता । लखपन्नासा पुफ्फदाम दाणेण ॥
 पामे चोथ जे उपवासनुं१ ७ दशमनुं४ डुवालसनुं५ एटलां तप
 वनुं२ अठमनुं३ । करघातुं फल अनुक्रमे पामे ॥११॥
 लहइ चउठ ठठ ठम । दसम डुवालस फलाइ ॥११॥
 जेतीर्थे कृष्णागरुआदि उत्तमधूप एक मासकमण तपनुं फलकपूर
 दे तेने पन्नरउपवासनुं फल आया जे बरासधूप देवे करी होय ॥
 धूवे पस्कववासो । मासकमण कपूरधूवमि ॥
 केटलां एक मास खमणतपनुं मुनिने आहारादिकशुद्ध पण्डितान
 फल । तो वा देतोथको पामे लहे ॥१२॥
 कितिय मासकमण । साहूपडिलाजिए लहइ ॥१२॥
 न थाय तेटलुंज सोनानुं । आचूषणदान देवेकरी बीजा तीर्थ
 दान जूमीनुं दान । ने विषे ॥
 नवित्तं सुवन्न जूमी । भुसणदाणेण अन्नतिष्ठेसु ॥
 जेटलुं पामे पुन्यफल प्रते । पूजा न्हवण करवेकरी शेवुंजय
 तीर्थे तीर्थपतिने तेटलुं ॥१३॥
 जं पावइ पूत्रफलं । पुत्रान्हवणेण सित्तुंजे ॥१३॥
 अटवीनो जय१ चोरनो ज समुद्रनो जय४ दारिद्र्यणानो जय५
 यश सिंहादिकनो जय३ । रोगनो जय६ वैरीनो जय७ रुद्र
 गि आदिकनो जय ८ ॥
 कंतार१ चोर५ सावय३ । समुद्र४ दारिद्र्य५ रोग६ रिउ७ रुद्रा८
 ए आठजयथी मुकाय वा ए जे प्राणी शेवुंजय तीर्थनुं ध्यानधरे
 जय मूके अविघ्नपणे । मनमां तेह प्राणी ॥ २४ ॥
 मुचंति अविघ्नेण । जे सेतुंजं धरंति मणे ॥ २४ ॥

સારા વલી નામે પયંનાને વીધે । ગાથાન ઢે તે પૂર્વધરે કહીઠે તે
સારાવલી પયન્નગ । ગાઠાન સુઅહરેણ જાણીઆન ॥
જે જ્ઞાણે તથા ગણે તથા તે પ્રાણી પામશે શત્રુંજયનીજાત્રા
જે સાંજલશે । કર્યાનું ફલ ॥ ૨૫ ॥

જો પઢશ્ચુણશ્ચ નિસુણશ્ચ । સો લહશ્ચ સિતુંજા જત્તફલં ૫૫
॥ ઇતિશ્રી શત્રુંજયલઘુકલ્પટંવાર્થ સંપૂર્ણ ॥
॥ ઇતિ શત્રુંજયલઘુકલ્પ સમાપ્ત ॥

॥ અથ ઉપગારીશ્રીરત્નાગરસૂરિજી કૃત ॥

॥ શ્રીરત્નાકરપચીતી ॥

મોક્ષરૂપ લક્ષ્મીવંત કલ્યાણને ક્રીના કરવાનું ઘર ।

શ્રેયઃ શ્રિયાં મંગલકલ્પિસદ્ધ ।

નરના ઇંદ્ર તે ચક્રવર્તી આદે દેવના ઇંદ્ર તે ચમરાવિક તેમણે નમ્યા
ઢે ચરણકમલ જેહના દેવા ॥

નરેંદ્ર દેવેંદ્ર નતાંઘ્રીપદ્મ ॥

દે સર્વજાણ દે સર્વ જે ચોત્રીસ અતીશય તે ઉત્કલ્પેકરી પ્રધાન ।
સર્વજ્ઞ સર્વાતિશયપ્રધાન ।

દે સ્વામી ઘણોકાલ જયવંતા વર્તો દે જ્ઞાનકલાનીધાન તે કેવ
લજ્ઞાન લીલનાદી ૭૨ કલા તેહનો જંમાર ॥ ૧ ॥

ચિરંજય જ્ઞાનકલાનીધાન ॥ ૧ ॥

દે જગત્રયઆધાર ઘડે અઘો ત્રીઠો તે ત્રણલોકવાસી જીવોને
આધાર દે કૃપાવતાર ઇટલે દયાવંત ।

જગત્રયાધારકૃપાવતાર ।

હુઃશે વારવાયોગ સંસાર જન્મ જરા મરણરૂપ રોગ વા ત્રિકાર તે

वारवा हे वीतराग ज्ञां व वैद्य ॥

दुर्वारसंसारविकारवैद्य ॥

हे वीतराग रागद्वेष रहितनीजगुण लक्ष्मोवंत तमारा विषे बा तम
श्रीवीतराग त्वयि मुग्धज्ञावा- [आगे ज्ञोलेज्ञावे ।

हे बोधेषजाण; हे प्रज्ञो; वा ठाकोरविनति करुंछुं कींचित् वा लगार २
विज्ञ प्रज्ञो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥

बालकनी लोला वा क्रीडाए सहित एवो बालक जे ते शुं न ।
किं बाळल्लाळाकलितो न बाळः ।

मातापिताने आगे बोले? बोलेज विकल्परहितपणे एटले जेमतेम
पित्रोःपुरो जटपति निर्विकल्पः ॥ [बोले ॥

ते प्रकारे वा तेमंज साचे साचुं कहीश हे नाथ वा ठाकोर ।

तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।

निज वा पोतानो आशय वा अज्ञिप्राय पश्चाताप करतोथकोहेनाथ
निजाशयं सानुशयस्तवाये ॥ ३ ॥ [तमारा आगल ॥ १ ॥

इवे रत्नाकरसूरि आपणुं दुःकृत कहेवे सुपात्रे दान दीधुनही तथा
दत्तं न दानं परिशीलितं च । (पाळ्युं नही

नही उत्तम वा मनोह शील तथा में तप बाह्य अर्ण्यंतर वारजेवेन
न शालि शीलं न तपोजितम् ॥ (तप्यो ॥

शुभ्र वा प्रशस्त वा ज्ञो ज्ञाव पण न ज्ञाव्यो आ मनुष्यजवनेविषे
शुभ्रो न ज्ञावोप्यजवज्ञवेऽस्मिन् ।

हे प्रभु हुं ज्ञम्यो ग्रहो वा खेदे फोगटज संसार चक्रमां ॥ ४ ॥

विज्ञो ज्ञया ज्ञांतमहो मुधैव ॥ ४ ॥

क्रोधरूप अग्निए करी हुं बढ्यो वली मुजने रुदयो ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो ।

डुष्ट वा जयंकर लोभ नामा मोहोटा सर्पे ॥

डुष्टेन लोभाख्यमहोरगेण ॥

वली मुजने गढयो अग्निमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी ।

ग्रस्तोऽग्निमानाजगरेण माया

जालमां हुं बंधायोलुं एहवो केम करी तमने जजुं एटले कषाय
सहितपणे जजेलुं काम-नाव्युं ॥ ५ ॥

जालेन बध्नोऽस्मि कथं जजे त्वां ॥ ५ ॥

वली कहेवे नं करयुं में परलोके सुखदायक कार्य वलीइहनोअर्थ
कृतं मयामुत्र हितं न चेह । (आवते पदे केहेवे ।

हे लोकेश लोक ! जे उकायजीव तेहना एकमाटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थंयुं माटे

लोकेऽपि लोकेश सुखं न मेऽभूत् ॥

मुज तरीखानो जन्म वा जव केवलज ।

अस्मादृशां केवलमेव जन्म ।

हे जिनेश थयो जव पूरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जज्ञे जवपूरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेवेके हे मनोज्ञवृत्त ! हुं एम मानुहुं वा जाणुहुं जेकारणमाटे
मन्ये मनो यन्न मनोज्ञवृत्त । (चित्तज ते न

तमारा मुखरूप चंद्र अमृतरूप कोरण पामे थके ॥

त्वदास्पपीयूषमयूखलाज्जात् ॥

ग्रहण करतुं एवं माहानंद रसने माटे कठोर छे ।

इतं महानंदरसं कठोर-

हे देव माहारा त्तरीखा मनुषनुं मन पशरथी पण ॥७॥

मस्मादृशां देव तदस्मतोऽपि ॥ ७ ॥

तमाराथकी घणुं दुःखेपामवायोग्य ते आ वेगे दुंपाम्यो शुं ते केहेते
त्वतः सुदुःप्राप्यमिदं मयाप्तं ।

रत्नत्रय जे ज्ञानदर्शन चारीत्रएत्रण रत्न घणां जवन्नमणकरतेअके
रत्नत्रयं चूरि जव चमेण ॥

तेरत्नत्रय प्रमादरूप निद्राना वशयकी येलेवा फोगट गमाव्यांएटले
प्रमाद निद्रावशतो गतं तत् । (जन्म प्रमादे गमाव्यो ।

माटे माहारीजजुल तो हवे कोनाआगल हे नायक हुं पोकार करुण
कस्याग्रतो नायके पूत्करोमि ॥ ८

वैराग्यरंग लोकने उगवाने अर्थे थयो ।

वैराग्यरंगो परवंचनाय ।

धर्मनो उपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जनरंजनाय ॥

वली विद्याजणयो ते वादकरवाअर्थे मुजनेअइएटले आत्महेते नथइ
वादाय विद्याध्ययनं च मेऽनूत् ।

हे ईश वा हेस्वामी माहारुंरुत्य हास्यकारक केटलुंरुहुंएटलेमैघणुं
क्रियदजुवे हास्यकरं स्वामी ॥९॥ (जनुक करुं ॥९॥

परनाअपवाद वा अठतादोषादि बोलवेकरी मुखदुःपण सहित करयुं
परापवादेन मुखं सदोषं ।

नेत्रजेआंखयो परनारीनां रूप आदे माठी बुद्धीयो जावेकरी सदोष
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षण ॥

चीत वा मनपरने अपाय जेकएअयानुं चितववेकरी सदोष करयुं

ચૈત:પરાપાયવિચિંતનેન ।

હે પ્રજ્ઞુ એહવાં કર્મ કલ્યાં માટે માહારી આગલ શી ગતી થશે ?

કૃતં જ્ઞાપિયામિ કથં વિજ્ઞોહં ॥ ૧૭ ॥

વીરુંબ્યુ વીગોબ્યું જે કંદર્પરૂપિ જ્ઞાનકરુની વેદનાની ।

વિમંબિતં યત્સ્મરઘસ્મરાર્તિ—

દશાના વશશ્રી શબ્દાદિક વીષયમાં અંધપણે થયો

એટલે વીષયવશથી વિવેકહીણ થયો તેથી માહારું ॥

દશાવશાત્સ્વં વિષયાંધલેન ॥

પ્રકાશ્યું પ્રગટકર્યું કહ્યું તે તમારાઆગલ વા સમીપ ચરીત્ર લજ્યા

પ્રકાશિતં તદ્વતો હિયૈવ । (યે કરીનેજ)

હે સર્વજ્ઞ સઘલું આપણી મેલે નીશ્ચે જાણોભો એટલે

મારું ચરીત્ર કેટલું કહું આપ સર્વ જાણને ॥૧૮॥

સર્વજ્ઞ સર્વં સ્વયમેવ વેત્સિ ॥ ૧૧ ॥

બલી મેં ગ્રામ કર્યું તે કહેજે અનાદર કર્યો અન્યમંત્ર જે મારણમોહ

ન ઝાટનાદિથી પરમ ઇષ્ટપદવંતે ઝલજાવ્યો જે પરમેષ્ટીમંત્રતેહનો ।

ધ્વસ્તોઽન્યમંત્રૈઃ પરમેષ્ટિમંત્રઃ ।

કુશાસ્ત્ર જે કામક્રોધાદિક વીપાવકનાં વાક્ય તે જાણ્યો સાંજાણ્યાં

ને સિદ્ધાંત ન જાણ્યો અર્થાત્ યથાર્થ ન આદર્યાં આગમ વચન ॥

કુશાસ્ત્રવાક્યૈનિહિતાગમોક્તિઃ ॥

કરવાને ફોગટ પાપકર્મ કુદેવ જે રાગદ્વેષ સહીત તેમના સંઘથી

કર્તું તૃથા કર્મ કુદેવસંગાત્ ।

વાંઝા કરી હે નાથ એ માહારી મતિનો વીઝમ ઝડય થયો ॥૧૨॥

અવાંઝિં હિ નાથ મતિઝમો મે ॥ ૧૨ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ज्वरतं ।

ध्याया वा चिंतव्या मे मूढबुद्धीये अंतःकरणे वीषे ॥

ध्याता मया मूढधिया हृदंतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार बह्योज स्तन गंजीरनाजी ।

कटाक्षवद्भोजगंजीरनाजी—

कमर वा केहेरुनो जग एहसंबंधी इत्यादीक स्त्रीयोनां अवयवनां वी
लास मनोहर वा सुंदरदेखी चिंतव्यां एटले तेमारागी थयो पण आप

कटीतटीयः सुदृशां विलासाः ॥१३॥ (ने न ध्याया ॥१३॥

लोल वा चंचल ईक्षण वा नेत्र ठे जेहनां एहवी स्त्री तेह
नुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणावक्रनिरीक्षणेन ।

जे मनने वीषे रागनो लव एटले मोहना अंशनो रंग बेठो क
यो मानसो रागलवो विलम्बः ॥ (लाग्योठे ते ॥

न गयो शुध वा पवित्र सिद्धांतरूप समुझने वीषे ।

न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये ।

हे संसारतारक धोयुं मन तोपण ते रंग न गयो तेहनुंशुं कारण ए
टले सिद्धांत वांचे जणे पण मोहराग न गयो ते झा माटे ॥१४॥

धौतोप्यगात्तारक कारणं किं ॥ १४ ॥

वलीरत्नाकरसूरि कहेठे शरीरनथी मनोहर तथानथी वीनय औदार्या

अंगं न चंगं न गणो गुणानां । [दिक् गुणानो समूह

नथी नीर्मल वा जलो कलानो वीलास कोइ पण ॥

न निर्मलः कोपि कलाविलासः ॥

प्रधान वा जली कांती तथा प्रज्जुता नथी कोइ पण ।

स्फुरत्प्रज्ञा न प्रज्जुता च कापि ।

तोहेपण अंजीमान वा गर्वेकरीनेकदर्धना पाम्यो हुं एटले ते गुण वी
तथाप्यहंकारकदर्थितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्व कस्सो ॥१५॥

आयु गलेढे वा जायंढे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती ।

आयुर्गलत्पाशु न पापबुद्धिः ।

गइ वय बाल आदे पण वीषयनी बांग गइ नही ॥

गतं वयो नो विषयाज्जिह्वाषः ॥

वली प्रयत्न वा उच्चम करयो उषव करी देह पुष्टदेते

पण आत्माने धर्मेने वीषे पुष्ट करवा यत्न करयो नही ।

यत्नश्च त्रैषज्यविधौ न धर्मे ।

हे स्वामी मोहोटा मोहे वीटंब्यो वा पीन्यो मुजने ॥ १६ ॥

स्वामिन्महामोहविमंभना मे ॥ १६ ॥

नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत

नथी तथा जव वा अवतार नथी पाप वा डुरीत ।

नात्मा न पुण्यं न जवो न पापं ।

हुं जे तेथे नास्तिकादिक दुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुकवाणी
मया विटानां कटुगीरपीयं ॥ [पीधी॥

धारण करी कानने वीषे केवलज्ञानरूप ज्ञास्कर वा सुर्य तमे ।

आधारि कर्णो त्वयि केवलार्कः ।

हे देव अति प्रगटपणे वर्त्तते बते पण धीकार हो मुजने

एटले आप ज्ञानी बते माठाना वचनमां राख्यो ॥ १७ ॥

परिस्फुटे सत्यपि देव धिग्मा ॥ १७ ॥

वली हुं केहवोछुं ते केहेछे अरीहंतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।
न पाल्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाल्यो ॥
न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे थके पण आ मनुष जन्म सघलो ने ।

लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।

करयुं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करेतेम मारो जववृथा
कृतं मयारस्य विलापतुष्ट्यं ॥१८॥ [कखो ॥१८॥

करी में असत्तय वा खोटाने वीषे पण कामधेनुनी इडा ।

चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनुः ।

वली कळपडुम वा कळपवृकनी इडा करी चिंतामणि रत्ननी
इडा करी एटले वीनाशी वस्तुनी वंडा करी पीमा पासुं हुं ॥

कळपडुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मने वीषे लीन
थयो केहवो ए धर्म प्रगटपणो सुखनो देनार निश्चे ।

न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।

हे जिनेश्वरमाहारो जुवो मूढ वा मूर्खजाव वा उपयोगअर्थात्तुंमूढ
जिनेश मे पश्य विमूढजावं ॥१९॥ (शीरोमणि॥१९॥

वली हुं केहवो मूढहुं ते केहेछे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चिंतवी पण रोगरूपी लोहखोलो दूर करवो विचाखो नही ।

सद्भोगलीला न च रोगकीला ।

धननो आगम जे आववापणुं चिंतव्युं यतः ॥गाथा॥ अङ्गं कर्त्तुं
परं परारि । पुरिसा चिंतंति अन्न संपत्तिं ॥ अंजलिगयंव तोयां
गलतमाकृतं पिबन्ति ॥१॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समयअबी

ची मरण आयुधन खुटेठे ते वीषे वीचार कखो नही वली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीत्तमां चित्तवी पण ते संयोगथो नरकरूप
काराग्रह वा बंधीखानुं पांमीस ते मनमां न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चित्तव्युं नीरंतर अधम देवो हुं तेणे ॥ २० ॥

विचिंति नित्यं मयकाधमेन ॥ २० ॥

रह्योनही जली व्रतीये वारुमे आचारेएटले उत्तमसाधुव्रत्तीहृदयमां

स्थितं न साधो इदी साधुवृत्तात् । (न रही वृत्तथो पण ।

परने उपगार करवे करो न पेदाश करथो वा न अर्ज्यो यश वली ॥

परोपकारान्न यशोऽर्जितं च ॥

नशी करयुं करवायोग्य कार्य तोर्थ जे जिनघरादिकनुं उद्धरवादिका

कृतं न तीर्थोद्धरण्णादि कृत्यं ।

में वृथा वा फोगट हाखो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा जव१ ॥

मया मुद्रा हारितमेव जन्म ॥ २१ ॥

वैराग्य वा संसारजोगादीकथो वीरक्तज्ञाव तेदमां रंगगुरुनांकह्यांउ

वैराग्यरंगो न गुरुदितेषु । पदेशवचनथो न करथो

वली डुष्ट जीवोनां माठां वचननेवीषे उपशम वा शांतिनआणी अ

न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ (र्थात् क्रोधादोक करथा ॥

हे देवं न थयो मुजनेअध्यात्मलेशजे सम्यक्ज्ञणवुं ज्ञणाववुं धर्मानु

नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । (छान कारणादिक कोइ

माहारा आत्माने केमकरी तारुं जवसमुदनाडुःखथी एटले तेडुःख

थीतरवुं तोपुर्वोक्त सुकृतोथी आय तेतो नसेव्यां माटे न तरायज११

तार्यः कथंकारमयं जवाब्धिः ॥ ११ ॥

गयाजवमां सुक्रतमे न करथुं संका शायीजाण्युं उत्तरतथावीधसुख
पूर्वे जवेऽकारि मया न पुण्यं । (ना अज्ञावथी

आवता जवमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जेकारणमाटे हुं एहवा प्रकारनो ते कारणमाटे माहारे नष्ट थया शुं
यदीदृशोऽहं मम तेन नष्टा । (ते आवता पदमां केहेगे

हे त्रीजोवनठाकोर जूत वा गयोकाल जविष्य वा आवतोकाल वर्त
मानकाल ए त्रणे जन्म पुन्य सुक्रत न करवायी माटे केम तरीश

जूतोद्भवद्वाविजव त्रयीशः ॥ २३ ॥ (इति ॥ २१ ॥

शुं अथवा मुधा बा फोगट हुं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाजुक ।

हे पूज्यतमाराआगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारं चरीत्रएटले
पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीयं ॥ (तमारा आगल मारुंचरीत्र
कहुं जे कारणमाटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेहना ।

जलपामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा त्रीजुवन लक्षण कथक जे माटे तमारा बोखये आ
ठेकाणे ए माहारं चरीत्र मारे केहेवुं कोणमात्र ठे ॥ २४ ॥

निरूपकस्त्वं कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

हवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेगे हे दीनोद्धार धुरंधर
दीनदयामणा जीवोने उद्धार करवामां आगेवान तमारा बीना
कोइ नथी ने माहारा विना कृपानुं बीजुं ।

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा—

पात्र नथी आलोकमां हे जिनेश्वर तथापि वा तोहे पण ते

लक्ष्मीने हुं जाचतो वा मागतो नथी ॥
 पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥
 शुं हे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी जलुं बोवी वा समकीत
 रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षमुखनुं मुख हेतु ।
 किंत्वर्हन्निदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।
 हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकवाम मंगलीकारक
 प्रार्थना करूळुं इहां स्तोत्र करताये आपणुं नाम रत्नाकरसूरिपण
 जणाव्युं ॥ १५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्करं प्रार्थये ॥ १५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलकं लिख्यते ॥

१ लौकिक मिथ्यात्व; २ लोकोत्तर ते वे जेदना देवगत मिथ्यात्व;
 मिथ्यात्व अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्र
 त्येकना वे आन्तर्य जेद उ
 लोक्ष्म; लोउत्तरियं । देवगयं; गुरुगयं च उज्जयंपि॥
 लौकिकमिथ्यात्वना देवगतमिथ्यात्व,। आ प्रकारे अनुक्रमे सूत्रधी
 अने गुरुगतमिथ्यालोकोत्तरमिथ्यात्वना । जाणी लेवा ॥
 देवगतमिथ्यात्व अने गुरुगत मि ॥

पत्तेयं नायध्वं । ऊह कर्म सुतज एव ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कहेडे कृष्ण । मंदीर वा देहराने विषेगमण
 महादेव ब्रह्मादिक तेना । तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर बंजार्शणं । गमणं जुवणोसु पूज्य नमणाई॥

तजजे हे सम्यक्त दृष्टि वा तज तेमनुं बोल्युं ते पण वर्जजे

તું સમ્યક્ દૃષ્ટિ જે તેને ।

નીશ્ચે ॥ ૩ ॥

વક્ત્રિકો સમવિઠી ।

તદુત્તમેઞ્ચપિ નિઠયત્ ॥ ૪ ॥

મંગલિકઅર્થેનામ ગ્રહણ કરવું વિનાયક જે ગણેશનુંકામપ્રારંભે

મંગલ નામ ગ્રહણ । વિણાય ગાઈણ કંઠ પારંબે ॥

શસિ વા ચન્દ્રમા રોહિણી તેનાં ગણેશ વેસારવા વિવાહમાં

ગીત ગાવાં ॥

સસિ રોહિણી મેઞ્ચાઈ । વિણાયગ વવણં ચ વિવાહે ॥૩॥

ઠઠી પૂજન ૫ માંહ સ્થાપવી ૬ । વીજનો ચન્દ્ર દેહી દોરો વા

દશી નાંખવી ૭ ॥

ઠઠી પુઞ્ચ માઝણઠવિણં । બીયાઈં ચંદ દસિયં ચ ॥

હુર્ગાદિ દેવીની પૂજા । તોતલા દેવીની પૂજા ૮ ગ્રહ મહિમા પૂ

જા શાન્તિ કરાવે વલી ૯ ॥

હુર્ગાઈણો વાઈયા । તોતલયા ગહાય મહિમં ચ ॥૪॥

ચૈત્ર માસની આઠમ ૧૦ મહા મા સૂર્ય રથ નીકલવે ૧૨ સૂર્ય ગ્ર

સની નવમી ૧૧ ।

હણાદિક ૧૩ ॥

ચિત્તઠમિ માહનવમી । રવિરહનિરકમણ સુરગહણાઈ ॥

હોલીને પ્રદિક્ષણાનું દેવું । પૂર્વજને પીંડ મુકવા ૧૪ થાવર વા

શનિશ્વરની પૂજા ૧૫ ॥

હોલીય પયાહિણં । પિંડ પામણ થાવરે પૂઞ્ચા ॥ ૫ ॥

દ્રો આઠમ ૧૬ સંકાન્તિ ૧૭ રેવંત પૂજા તથા માર્ગ વા પંથ વા

રસ્તાના દેવની પૂજા ૧૮

દૂવૂ ઠંમિ સંકતિ ।

પૂજા રેવંત પંથ દેવાણ ॥

શિવ રાત્રિ ૧૯ વચ વારસી ૨૦ । ક્ષેત્રે માથે રતુ આદે પુજણું ૨૧ ॥

સિવરત્તિ વહ વારસી । ચિત્તે સીઞ્ચાઈ ઞ્ચણયં ॥ ૬ ॥

देवकी सातमी५५ नाग । पांचम२३ सरावलां माइनां२४॥

देवय सत्तमि नागगाण । पंचमी मलगाइ माऊण ॥

रवोवार सोमवारने विषे तप २५ । कुट्टि एटले मिथ्यादृष्टि

गोत्र सूरनी पूजा २६॥

रवि ससिवारेसु तवो । कुदिठि गुत्ताइं सुरपूआ ॥ ७ ॥

नौरतां एटले आसो शुदि तथा बुधाष्टमि एटले अज्ञीहोम २७

चैत्र शुदि १श्री नवरात्रिने विषे

तप पूजनादि २७ ।

नवरत्ताइंसुतत् पूआ माई । बुहाअठमिगि होमं च ॥

तोनीणी, सूपीणी, रंगीणी पूजा ३९ घतनुं दान कांवलनां दा

न माघ मासे ब्राह्मणने ३०

सुन्निणिरूपिणिरंगिणि । पूंआधय कंबलो माहे ॥ ८ ॥

काजल त्रीजे हींचवुं तीखनुं । दाजनुं दान देवुं ३१ सुआने

जळांजली देवी ३२

कळाळ तईआ तिल । दऊदाणं मय जलंजली दाणं ॥

आवण चंदण ठठ ३३ । गायना पूजादिकनुं वेदवुं कर वेदवुं ३४

सावण चंदण ठठि । गो पूजाइसु करस्सहेउ ॥ ९ ॥

सूर्यनी ठठ ३५ वली गौरी जक्त ३६ । लोक्य प्रतिमा पितरप्रतिमा

अकठठी गौरी जत्त च । सवति षियर पढिमाउ ॥

उत्तरायणे दिन दानादि ३७ मंगलगत् सरावलां गोवर वा डा

जुतने शरावलां ३९ । णनुं पुतलुं त्रीजे ४० ॥

उत्तरयण जूआण । मल्लग गोमय तइया ॥ १० ॥

देवशयनी एकादशी अषार आंबली एकादसी कृष्ण पांढवनी

शु.११ कार्तिक शुदी ११ देव वली ॥

નઠી. એકાદસી ।

દેવસસ સુઘ્રાણ ઉઠાવણં । આમલીકણ પંમવાણં ચ ॥

ફગીયારસી તપાદિક ૪૧ । પરતીર્થે જાવું કણ કરિવું ૪૨ ॥

ફકારસી તવાઈ । પરતિહ ગમણ સ્વણ કરણં ॥ ૧૧ ॥

શ્રાદ્ધ કરે માસિસો કરે ઠ પર્વદાન પાણો પાવું ૪૪ ॥

માસિકાદિક કરે-૪૩ ।

સઘ માસિઝ ઠમ્માસિયાઈ । પવ્વદાણ કન્નહલ્લતિ ॥

તીર્થ અથવિલોચિત્ત ૪૬ ઘના લદાણું દેવું પણ મિથ્યાત્વીને ઘેર, ૪૮
પાણી દાન, ૪૭ ।

હજ જલ ધમ્મદાણા લોહણપદાણં વિય મિઠ્ઠાદિઠીણં ૧૨

કુમારિકાદિ જમાનવી ૪૯ ધર્મજ્ઞણી વાવરી ચૈત્રમાસની નજાણી

કૌમારિ આઈ જતં । ધમ્મજ્ઞં વઘરીજ ચિત્તંમિ ॥

અસંજમોની આંણાઈ । અક્કય ત્રતિયા એટલે વૈશાક શુદ્ધી ૩ જે

અકતો પાલવો, ૫૧ ॥

અસંજયણો આણા । અસ્યતઈઆ અકત્તણાયં ॥ ૧૩ ॥

સાંમનો વિવાહ કરવો અમાંવાસ્યાએ સાથવાનું દાન અમા

જેઠ માસની । વાસ્યાએ જમાઈને ૫૬ વિશેષથી ॥

સંમવિવાહો જિઠિણિ । અમાવાસાએ વિસેસન ॥

જોજનાદિક ૫૫ કુઆ આદિ થો ગોચર મુકવું ૫૭ પિતરને ફં

દાવવું ધમાર્યે ૫૬ । તકારે ૫૮ મા. ૧૪ ।

જૂજં કુવાઈ સ્વણણ । ગોઝરસ હિંમણ પિયર હંતાઈ ૧૪

કાગના વીલામાં ક્યાદિને પિંક વૃક્કરોપણ ૬૭ પવિત્રાડ માટે

મૂકવા ૫૯ । લીંપવું ૬૧ ॥

વાયસવિમાલ માઈપિંમો । તરુરોવણ પવિત્તપન ॥

તાલા ચરની કથા સાંજલવી૬૨ । ગોધન પૂજા૬૩ ઇન્દ્રજાલનું
દેશવું ૬૪ ॥

તાલાયર કહસવણં ॥ ગોધણમહ ઇન્દજાલં ચ ॥૧૫॥
ધર્મ માની દેવતા બાલવો૬૫ ના પાયક યુદ્ધ ધર્મ જણી જોવું ૬૭
ટક ધર્મજણી જોવું ૬૬ વલી ।

ધમ્મગિદય નટ પિહ્ણ ચ । પાયકહ્મચ દરસણયં ॥
એવં અસુના પ્રકારેણ લોકિક નમનાદિક તાપસાદિકને ૬૮
ગુરુને નિથે ॥ ગા. ૧૬ ॥

એવં લોઞ્ઞગૂણાવિ । નમણંદિઞ્ચ તાવસાર્ણં ॥ ૧૬ ॥
મૂલ નક્કત્રમાં અસલેખ્યા નક્ક બાલકો તેનાં મૂલ વિધાન ક
ત્રમાં જન્મ્યાં જે । રવાં બ્રાહ્મણાદિકને ઘેર તેમવા
હવનાદિક કરાવવું ॥ ૬૯ ॥

મૂલે સોસા જાણે । વાલોજવણંમિ બંજગોહવણં ॥
તેની કથાનું સાંજલવું ૭૦ તેને મહ ગમન ૭૨ જોજનાદિક
દાન દેવું ૭૧ । કરાવવું ૭૩ ॥

તકહ સવણં દાણં । ગિહિગમણે જોયણોડ્ય ॥ ૧૭ ॥
એમ લોકિકમિથ્યાત્વ એટલે ઉપર તે બે જેદે દેવ સંબંધી ગુરુ સં
જે બોલ કહ્યા તે ધર્મ જાણી કરે બંધી નિથે પરિહરવું ॥
તો મિથ્યાત્વ કહીએ ।

એવં લોઈય ગિહ્તં । દેવગયં ગુરુગયંતુ પરિહરિયં ॥
લોકોત્તર પળ વર્જવું તે કહેબે । પરદર્શનીએ મદ્દણ કર્યા જે જિન
વિંબ ગાથા ૧૮ ॥

લોઞ્ઞત્તરે વિવજ્ઞાઈ । પરતિહ્તં સંગાહિયવિંબે ॥૧૮॥

જ્યાં જિન મંદીર વા દેરાસરમાં રાત્રિએ પેસવું અબલા તે સ્ત્રી

पण त्यां । महात्माने ।

जन्तु जिणमंदिरंमिवि । निप्पवेसो अबलसमणाणां ॥

तेद्वं वसवुं, नंदीनुं कराववुं, नाहण करावे, नाटक करावे,
बलिनुं देवुं ॥ प्रतिष्ठानुं कराववुं ॥

वासोअनंदि बलिदाण । नाहणनट्ट पयटाय ॥ १९ ॥

तंबोलादिकनुं आस्वादवुं वा खावुं पाणीनी क्रीडा, हींचोलादिक
ते आशातना ॥ क्रीडा ॥

तंबोलाई आसायणाउ । जलकेलि देवयंदोलं ॥

लोकिक देवग्रहने विषे । वर्तवुं असमंजसपणे एम एटले
अविनय करवुं ॥

लोइय देवगिहेसुव । वट्ठं असमंजसं एवं ॥ २० ॥

तेमां पण सम्यक्कडि आशातना । न करे लादरपणे सम्यक्क रा
खवा तत्पर ॥

तस्सवि सम्मदिठी । न सायरं सम्मरक्खण पराणं ॥

उसुत्र जे सुशास्त्र विपरितपणा । कल्पे नहि सर्वथापणे जवाने ॥
ने वर्जनारने ।

उस्सुत्त वज्जग्गाणं । कप्पइं सत्तसाणनोगमणं ॥ २१ ॥

जे लोकोत्तर लिंगा एटले जिन लिंगी होणाचारी वेष पेहरी
मुनिना वेष रूप लिंगना धारण सचीत फुल तंबोल ॥
हार जे ।

जो लोकोत्तम लिंगा । लिंगिअ देहावि पुप्फ तंबोलं ॥

तथा आधा कर्मी सर्व । काचां पाणी फल नीश्वेसचित्त ए
सर्वना जोगी ॥

आहाकम्मं सधं । जलं फलं चैव सच्चितं ॥ २२ ॥

જોગવે સ્ત્રી પ્રસંગ ।

વ્યાપાર કરે ગ્રન્થ સંગ્રહ કરે વિઝુષી
વા શરીર શોજા કરે ॥

જુજંતિ ઠી પસંગ ।

વવહારં ગંથસંગહં જૂસં ॥

एकाकीत्वपणे जावुं ।

સ્વબંદે એટલે આપ ઇગાએ ચાલે ચેષ્ટા
કરે વા ચેષ્ટા વચન કરે ॥

एवागित्तज गमणं ।

સત્તંદ ચેઠિય વયણ ॥ ૨૩ ॥

चैतने मेरे वस्तुं ।

વસ્તીને વિષે પણ નિત્યેરેહવું એટલે દેવ
મંદીરની હૃદમાં નિત્ય રહે તો આશાતના ॥

चेइयं मढाइ वासं ।

વસહીસુ વિ નિચ્ચમેવ સંઠાણ ॥

गीत नही चारित्रियाने । पूजावतुं पण सोनाने फूले करीने ॥

गेयं नेअं चरण्णाणं । अच्चावण मवि कणायकुसुमेहिं ॥ ૨૪ ॥

ત્રિવિધે ત્રિવિધે એટલે મન વચન જે વર્જ્યુ ડરે ॥

कायाए करवुं; कराववुं, अनुमोदवुं

મિહ્યાત્વ પ્રત્યે ।

तिविहंतिविहेणमिह्वत्तं ।

જેહિંતિ વજિયં ડરં ॥

निश्चे आवक जे तेषो

તે મિત્યાત્વને જાણી વા અજાર્ણ
માઠા કૃત્ય કરે તે અનેરા નામ અ
વક નિશ્ચે ગાથા ૨૫ ॥

निह्वयत्त ते सद्वा ।

अन्नेउण नामउवेव ॥ ૨૫ ॥

एम जिनवरना वचनना अ

એમ જે પાલે જે સમ્યક્ત એટ
યથાર્થ પ્રતિતે ॥

नुमत अनुसारे ।

जिणवय मयाणु सारं ।

एयं पालंति जेउ संमत्तं

ते प्राणी शिघ्र वा तरत ओरु

પામે નિશ્ચે વા અચલ જે ૨

કાલમાં વિગ્ન જે અંતરાય વા કલ્યાણ સુખ પ્રત્યે ॥
રહિતપણે ।

તે સિધ્ધં નિવિધ્યં । પાવંતિ ધ્રુવં સિવં સુહૃયં ॥૫૬॥

ए रीते मिथ्यात्वकुलक टवार्थ पुरो धयो.

॥ इति मिथ्यात्वकुलकंसमाप्तं ॥

॥ अथ आत्मकुलकं लिख्यते ॥

ધર્મની પ્રજ્ઞા વા કાંતિ તેણે કરી જિનેશ્વર પ્રત્યે પ્રણામીને વલી
રમણિક વા મનોહર એવા જે । જિનેશ્વર કેહેવા ઢે? ઇંદ્રાદિક
ને નમવા યોગ્યઢે જે તેમને ॥

ધમ્મ પ્પહ રમજિ ડો । પણામિતુ જિણે મહિંદ નમણિઢે

આત્માને અવબોધ વા જ્ઞાનની કહીશ, તે કહેવું ઢે? સંસારત્ર
પ્રાપ્તિનું કરનાર એવું કુલક । મણનાં જે દુઃખ તેને નાશ કર
નારું ઢે ॥ ૧ ॥

અપ્પા વબોહ કુલયં । વુહં જવડુક્ક કય પલયં ॥૧॥

આત્માનો અવગમ જે બોધ જ આપેજ આપને ગુણે કરી શું ઘ
ણું કહે ઢે ॥

અત્તા વગમો તઙ્કઈ । સયમેવ ગુણેહિં કિંં બહુ જણસિ॥

જેમ સૂર્યનો ઝડય જાણિયે । પ્રજ્ઞાજે કાન્તિ દેહી કરી તે વિના
સોગમેસમકરી કહિએ ન જણાય॥

સૂર દઠ લક્ષિક્કઈ । પહાડનજ સવહ નિવહેણ ॥ ૨ ॥

દમવું તે પંચ ઇન્દ્રિયું શમતે સંવેગ તે મોહસુખનો અગ્નિલા
ઝપશમ જે કષાયનું, સત્તતે શ ષ, વિવેક તે જ્ઞેદજ્ઞાન, તિવ્ર નિ
મતાને મધ્યસ્થપણું મૈત્રી તે વેદ તે સંસાર દુઃખનો આક્રો
પરને હિતનું ચિંતવવું । જય ॥

દમ સમ સત્તમ મિત્તિ । સંવેષ વિવેચ તિલ્લનિલેયા ॥

ए गुप्त लक्षण जे आत्मा । अवबोधरूप बीजना अंकुर जाणवा ॥

एए पगूढ अप्पा । वबोह बीयस्स अंकुरा ॥३॥

जे जीव जाणवे आत्माने ते जीव अब्ब जे संसारनां सुखनो पुज्जल थकी जित्तपणे । जोग संयोगनो न होय अजिजाणी ॥

जो जाणइ अप्पाणं । अप्पाणं सो सुहाणं नहु कामी

जेમ પામીને કલ્પવૃક્ષ જે વાકી વૃક્ષોને શું પ્રાર્થે, વાંઠવે દટલે મન ઇન્નિત આપે ।

કલ્પવૃક્ષ સમાન આત્મબોધ આગલ
પુજ્જલ વીજા વૃક્ષ સમાન હે ॥

પતંમિ કપ્પરૂરકે । રૂરકે કિં પઞ્ણા અસણે ॥ ૪ ॥

જે પોતાના આત્મજ્ઞાનને વિષે તે નરકાદિક દુઃખને કોઈ જવાં કુશલ હે ।

નતરે ન પામ્યા ॥

નિઅવિત્તાણે નિરયા । નિરયાइ इहं लहंति न कयावि

જે મનુષ્ય આત્મબોધ માર્ગે લા તે મનુષ્ય સંસાર બ્રમણ કુવા ગ્યો હોય ।

માં કેમ પડે ॥

જોહોइ मग्ग लग्गो । कह सो निवमेइ कूवंमि ॥ ५ ॥

હવે જેણે આત્મા નથી જાણ્યો તેને ક તે પ્રાણીને આતુરતાનું કા હેઠે:-તે જીવને મોક્ષ વા અણિમાદિક રણ ધનાદિક સંપદા પર આઠ પ્રકારની સિદ્ધિ વેગલી હે ।

ની દેહીને ॥

તેસિં હુરેસિદ્ધી । રિદ્ધી રણરણય કારણં તેસિં ॥

તે જીવને આજ્ઞા પુરી થાય જે જીવે પોતાનો આત્મા નથી નહિં ।

જાણ્યો તેને ॥

તેસિં મપુત્ત્રા આસા । જેસિં અપ્પા ન વિત્તાઝ ॥ ૬ ॥

ત્યાં મુઘી સંસારરૂપ સમુદ્ધુઃ ત્યાં મુઘી જીતાય નહિ એવો વા

શે તરી શકે । જોરાવર મોટો મોહરૂપ રાજા ॥

તા હુતારો જવજલહો । તા હુજેઠ મહાલજી મોહો ॥

ત્યાં સુધી અતિ વિષમ વા જ્યાંસુધી આપણા આત્માનો અવબોધ
આકરો લોજી । વા આત્મપ્રકાશ જ્ઞાન થયું નથી ॥

તા અફ વિસમો લોહો । જાજાઝ નો નિઝબોહો ॥૭॥

હવે કંઢપે (કામદેવે) જેને વિટં હાય? હાય? જેમ કોઈ અના
વણા કરીતે કહેઢે; કંઢપે દેવતા ધની પેઢે વાધિત વા પીઢિત ॥

જે વૈમાનિક, અસુર જે જુવન
પતિ આદેના નાથ જે ફન્ડ ।

જેણ સુરઅસુર નાહા । હાહા અણાહુદ્ધ વાહિઆસોવિ ॥

અધ્યાત્મ ધ્યાન આત્મ પ્રકાશ પડે પતંગિયાની પેરે તે કામ ॥
રૂપ અગ્નિને વિપે ।

અઝપ્પઝાણં જલણો । ફૂં પયંગુત્તણં કામો ॥ ૮ ॥

જે મન બાંધ્યું પણ ન રહે । વાર્યા ઢતાં પણ સઘલી ચારે દિ
જાતંમાં પ્રસરે ॥

જં વઢ્ઢંપિનચિઢઈ । વારિઝ્ઝંતં વિસદ્દઈ અસેસા ॥

અધ્યાત્મ ધ્યાનને વલે તે ચંચલ ચિત્ત જે મન તે પોતાની મેલે
ચિત્ત પણ નિશ્ચે । સ્થિર થાય ॥

ઝાણ બલેણં તંપિહુ । સયમેવ વિલ્લિઝ્ઝઈ ચિત્તં ॥૯॥

વાહ્ય વ્યાધિ તાવ કોરુ ફત્યા નાના પ્રકારની વ્યાધિ ન દે તે
દિક; અતરંગ વ્યાધિ ક્રોધ, લો જીવને હુઃખ પ્રત્યે ॥

જ્ઞાદિક જેદે કરી ।

વાહિ રંતરંગ જેયા । વિવિહવાહી નદિતિ તસ્સહહં ॥

જ્ઞાતા ગુરુના મુખવચનના શુદ્ધ ધ્યાન આત્મ સ્વરૂપ તે રૂપરસા

ઉપદેશ થઈ જે જીવ । યન જે પરમ ઇવધ પામ્યું છે તેને ॥

ગુરુવચ્ચાનુજેણ । મુહુર્જ્ઞાણ રસાયણ પતં ॥૧૭॥

જે જીવ પોતાના આત્માનું સ્વરૂપ તે જીવને કોઈ પીમા કરી
ચિંતવવા સાવધાન વા તત્પર છે । શકે નહીં; અથવા કોઈ પૂર્વ
કર્મ નુદયથી પીમા પામે ॥

જિઅમપ્પ ચિંતણપરં । ન કોઈ પીમેઈ અહવા પીડેઈ

તોપણ તે આત્મજ્ઞાની જીવને રણ વા કર્મ રૂપ દેણા થકી
ડુઃખ નથી, કેમકે તે માર્ગ ક મુકારું માને છે ॥
મં ઝોગવી ।

તા તસ્સ નઠિ ડુસ્કં । રિણ મુસ્કં મત્રમાણસ્સ ॥૧૮॥

ડુઃખ જે જન્મ જરા મરણ રોગ તે રાગદ્વેષથી ચિત્તને વિષે ચલા
શોકાદિકની ધાણ તો નિશ્ચે રા ચત્ર જે અસ્થિરપણું ઇષ્ટાનિષ્ટમાં
ગ દ્વેષ બેજ છે । હોય ॥

ડુસ્કાણલાળીલલુ રાગદોસો । તેઠંતિચિતંમિ ચલાચલંમિ

અધ્યાત્મસ્વરૂપ સમજવાથી વા તે પરદૃષ્ટાન્ત કહે છે—જેમ ચ
તેના યોગથી તે ચંચલ ચિત્તપ પલ અને મદોન્મત્ત હાથી બાંધ
ળાનો ત્યાગ કરિયે એટલે ચિત્ત વાને ધાંજલે બાંધવાથી ઠેકાણે
સ્થિર થાય । રહે છે તેમ મન પણ આત્મધ્યા
ન રૂપ ધાંજલે બાંધવાથી સ્થિ
ર રહે છે ॥

અપ્પજોગેણ ચણ્ણિચિતં । ચલેત્તમાલાણિઅ કુંજરુથં ॥૧૯॥

એ આત્મા સંજ્ઞાએ વર્તતો મિત્ર માટે એજ આત્મા સ્વર્ગનાં સુખ
થાય, રાગદ્વેષે કરી આત્મા અ નો દેનાર થાય અને એજ આત્મા
મિત્ર વા શત્રુ થાય અને નરકા નરકાદિ ડુઃખનો દેનાર થાય ॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्तं ।

एसो सगो तदेव नरुअ ॥

एज आत्मा राजपदने देनार
तथा रांक पण आय ।

एटलां केम अथवा क्यारे आय के
जो ए आत्मा समो चाले तो जला
नो देनार अथवा ए आत्मा रुठयो
मागं फलनो देनार आय ।

एसो राया रंको ।

अप्पातुठो अतुठो वा ॥१३॥

देवतानी किंवा नर मान आ जीवे विषय जे पांच इन्द्रिजन्य श
वनीरिद्धिवा संपत्ति पाम्यो। व्दादिक पांच त्रेवीस पण सदैव जवमां
जमतां अतुप्तपणे सेव्या ॥

लघ्रासुरनर रिद्धी । विसया वि सयानिसेविअ्रा णेण ॥

बलि संतोष विना जीवे ।

शुं इन्द्रि विषय सेवे कोइ जवे
कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट
ले संतोष अयो? अर्थात् न अयो॥

पुण संतोसेणविणा । किं कञ्चवि निवुइ जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पोतेज नीश्चे शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब; तथा
निपजाव्यां वा कीर्घां । माता पितादिकना नेहे करीने तुं
कर्म आवराणो ॥

जीवसयंचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणी कुटंव नेहेणं
ते उपर दृष्टान्त कहे ठे:-जेम पोताना तेजे करीने सहित ठे
मेधे करीने दिवसनो स्वामी सूर्य। तो पण (ठंकाय ठे) ॥

मेहेणवि दिणनाहो । ठाइऊसिं तेअवंतोवि ॥ १५ ॥

ज्वर, दाघ, कुष्ठादिक रोग तथा कर्म हे आत्मा। अवगुणना क
रोग, व्याल, सर्पादिक तथा लोच, अ रनार ए जे तारा वैरी ॥

મિં દિત્યાદિ શરીરના વ્યાધિ; તેને સ્વા

ધિન વશવર્તિત્વ તેણે ।

જં વાહિવાલ્લ વેસાનરાણ । તુહવેરીઆણ સાહીણં ॥

શરીરને વિષે મમત્વ એટલે મારું તે કરતો ઘઠો હે જીવ ? શું

એવું જે જ્ઞાન ।

લક્ષ; કિંવા શું પામીશ

અર્થાત્ કાંઈ નહિ ॥

દેહેતત્ત મમતં । જિઅકુળમાણોવિ કિં લહસિ ॥૧૬॥

સારાં પ્રધાન ઝોજન; રસોઈ ઇ શૃંગાર આઝરણાદિકે (શરીરને)

ત્યાદિ તથા ગંગોદકાદિ સારાં શોઝાવ્યું; ચંદનાદિક વિલેપન ક

જલે સ્નાન કર્યું ।

યું, સાચવીને સારું પુષ્ટ કર્યું ॥

વરઝત્ત પાણન્હાણાય । સિંગાર વિલેવણોહિં પુઠોવિ ॥

તે નિજ એટલે આપણે પ્રત્નુ વા

શુકન જે કુતરુ; તેના સરખું

સ્વામી જે જીવ તેને વિંઢવે એ

પણ એ શરીર નહિ ॥

ટલે જીવ રહિત થવે કરી

નિઅ પદ્મણો વિહન્મંતો । મુણદેણવિ ન સરિસોદેહો ૧૭

હે જીવ! તને સીત તાપાદિક અનેક કષ્ટ જે ધન ધાન્યાદિક ઉપજા

ઘણાંક હુવાં ઘણીવાર તે ઝોગવીને । વ્યું વા પેદા કર્યું ॥

કઠાઈ કઢુઅ બહુઆ । જં ધણ માવઝિઅં તએજીવ

તે તનેજ કષ્ટ વડેને તે ધન ધાન્યાદિક, અંત્યે પુન્યાઈ પરવાર્યે બીજે

પ્રદણ કર્યું એટલે સ્વજનાદિક રાજા પ્રમુખે ॥

કઠં તુઝ દાઠં ।

તં અંતે ગહિઅમત્રેહિં ॥ ૧૮॥

જેમ, જેમ અજ્ઞાનપણાને ધન જે સોનું રૂપું ધાન્ય, કોઠારાદિક

વશ થઈને ॥

જે પરિગ્રહ; તેને વિષે જે મમતા વા

મારું, મારું જે ઘણું કરે છે ॥

जहजह अन्नाण वसा । धणधन्न परिग्गहं बहुं कुणसि ॥
 तेम, तेम हे जीव ! तुं हलवो एम जवे जवे संसाररूप समुद्
 ठे तो पण कर्म जारे जारे अइ मां (मुबीश) तेनुं दृष्टान्त कहे
 ने हुबीश । ठे:-जेम अतिशे जार जरवाथी
 नावनी मुवे तेम ॥

तहतह लहु निमज्जासि । जवेजवे जारिअ तरिब ॥१९॥
 जेखी शमणामांपण दीढी होयतो । देह धारण करनार प्राणीउना
 देहनुं सर्वस्य-वीर्य हरी ले ।

जा सुविणे विहु दिठी । हरेइ देहिण दिह सव्वसं ॥
 ते स्त्रीमारी वा मरगीसरखीजाण ॥ तुंतेने ठाम्मय दुर्बलबनांपण व
 लवने करीने ते आदरीशनहि

सानारी मारी इव । चयसु तुह डुबलत्तेणं ॥ २० ॥

तुं चित्तनी वा मननी शुद्धि अ स्त्रीना आवज्जाव देखी तेने विषे
 जिलषेठे-वांठे ठे अने । तुं राचे ठे; हा !!! ए तारुं आ
 अर्यपणुं-मुढपणुं ।

अहिलससि चित्तशुद्धि । रज्जासि महिलासु अहह मुढतं
 जेम गल्लीनेविषे मैलुंअतुं वस्त्र । ते वस्त्रनी घोलाइ केटलोकावतरशे
 नीलीमिलीए वण्ठमि । धवलमा किं चिरंठाई ॥ २१ ॥

हवे कुटुंब ठपर स्नेह करवो हे जीव ! आ बंधीखानामां ते
 सारो नहि; ते कहे ठे:-मोह ए खेपव्यो वा घाढ्यो ठे? स्ने
 ओ आ संसाररूप बंधीखाना हरूप बेमी वा अठील वा नीग
 मां डुरित डुःखे बंधाय ठे । ने करीने ॥

मोहेण जव डुरिए । बंधि खित्तोसि नेह निगमं हिं ॥
 ते ठपर रखवाल मुक्या ठे ते ए वधा पहेरेदार, चोकियाट वा

કહેહે:-બંધવ શબ્દવને માતા, રાખવાલ, તે ઉપર શો ? રાગ ધ
પિતાસ્વજનાદિકનેમશે મૂક્યાઢે। રે ઢે ॥

બંધવ મિસેણ મુક્કા । પઢરીઆ તેસુ કોરાઢ ॥ ૫૫ ॥

હવે આત્મિક કુટુંબ દેલામે ઢે: માતા રૂપ, વિવેક નામે જે ત
ધર્મ જે વિતરાગે પરૂપ્પો તે બા ત્વાર્થનું ચિંતવવું તે જાઈ ॥

પરૂપ, કરુણા જે દયા તે ।

ધમ્મો જણઢ કરૂણા । માયા જ્ઞાયાવિવગ નામેણ ॥

ક્રમા જે ક્રોધનો ત્યાગ, તે રૂપ ગુણ જે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રા
પ્રિયાં વા સ્ત્રી તે સાથે સંપૂર્ણ દિક રૂપ કુટુંબ, એ કુટુંબ સાં
રમ્ય । એ પ્રીતિ કર ॥

સ્વંતિ પિઆ સુપુત્રા । ગુણો કુટુંબ ઇમં કુણસુ ॥૨૩॥

હે જીવ ! અતિ પાલી જે જ્ઞાનાવર્ણી સ્ત્રી વા અવલા તેણે લો
આદિક ૬ વા ૧૫૬ પ્રકૃતિ રૂપ । કોદર નગરમાંહી બાંધી

પોતાને વશ કરીને સં
સારમાં જમાવ્યો ॥

અઈ પાલિયાઈ પગઈ । જં જામીઢમિ બંધેઢ ॥

હે જીવ ! ઢતે પુરુષાકારે ઇટલે ઢતે અવલાથી તું હારે ઢે શું
બલે અવલાઈ દરાવ્યો । લજવાતો નથી ॥

સંતેવિ પુરિસ્કારે । ન લક્કસે જીવ તેળંપી ॥૨૪॥

તું પોતાનો મેલેજ કર્મ કરેં ઢે । તે કર્મ વરેજ તું વાહ્ય ઢે ઠ
ગાય ઢે, લુંટાય ઢે ॥

સયમેવ કુણસિ કમ્મં । તેણથ વાદિક્કસિ તુમંચેવ ॥

હે જીવ ! તું પોતેજ પોતાનો વૈરી ઢે । બીજાને વા અન્યને દોષ
જા માટે દે ઢે ?

रे जीव अप्य वेरिआ अन्नस्सय देसि किं दोसं ॥२५॥

हे आत्मा ! तेवुं अण विमास्युं तेवुं दुर्ध्यान चित्ते ठे तेथी क
वगर विचारुं काम करे ठे व रीने व्यसन वा कष्ट मर्णादिक
ली तेवुं सावद्य वचन बोलेठे । दुःख समुद्गमां पसे ठे ॥

तं कुणसि तं च जंपसि । तं चिंतसि जेण वसणोहे ॥

ए पोताना घरनुं रहस्य वा बीजाने कहीश नहि (तारोज
गुह्य तेने आलोच-खोल्ह्य । दोष ठे) ॥

एयं स गिहरहस्सं । न संकिमो कहिण मन्नस्स ॥२६॥

श्रोत्र, चक्षु, नासिका, रसना, । ते मन रूप युवराजाने मली
स्पर्श ते पांच इन्द्रिणरूपी तत्पर ने घणुं पाप करे ठे ॥
चोर ठे ।

पंचिंदिअ परा चोरा । मण जुवरन्नो मिलित्तु पावस्स ॥

ते सर्वे आप आपणा स्वार्थ जे तेउं तारुं मूल धन जे ज्ञान द
शब्दादिक; ते जोगववारक्त वा र्शनादिक सहज धन ते प्रत्ये
तत्पर ठे । आवरे ठे वा लुंटे ठे ॥

निअनिअअन्न निरत्ता । मुलठिअं तुझ लुपंति ॥२७॥

हे आत्मा ! तेउ तारुं राज्य धर्मनां चार अंग जेद पमा
खोवमावे ठे ते कहे ठे:-तेम मंठे. ते चार अंग कहेठे:-मनु
णे हएयो वा मार्यो तारो वि ष्य जन्म, श्रुति, श्रद्धा, अने सं
वेक रूप मैत्री स्वर प्रत्ये । यम वीर्य; ए रूप धर्म अंगने वि
पयायी कर्यो ॥

हणिणं विवेकग मंती । जिन्नं चउरंग धम्म चक्कंपि ॥

ज्ञानादिक गुण रूप धन लुट्युं । तने पण बांधीने कुगति रूप
कुवामां नाख्यो ॥

मुठं नाणाइ धणं । तुमंपि बूढो कु गइ कूवे ॥२८॥

आटलो काल गयो त्यां प्रमादरूप नीद्रा गली गइ; प्रमादे करी
सुधी तने । ज्ञानरूप चेतन शुन्य थयुं वा अवरायुं॥

इतिअ कालं हुंतो । पमाइ निदाइ गली चे अन्नो॥

जो इवमां तुं जाग्यो ठे । गुरुनां वचनथो, तो शुं ते वेदनाठ
नथी जाणतो ? तने वीसरौ गइ॥

जइ जग्गिऊसि संपइ । गुरुवयणा ता नवेएसि ॥२९॥

हे आत्मा ! तुं लोक प्रमाण ठे । वली तुं अनंत ज्ञानमय ठे, वली
अनंत वीर्यमय ठे ॥

लोग पमाणोसि तुमं । नाणमज्जांत विरिऊसितुमं॥

पोतानी अंतरगत राज स्थिति धर्मध्यान रूप सिंहासन उपर
चितव्य । बेसीने ॥

निय रज्जाठिअं चितसु । धम्मइझाणा सणासीणे ॥३०॥

कोप मनरूप युवराजा । तेनो कोण आशरो के तारुं राज ब्रह्म
करी शके ।

कोवमाणो जुवराया । कोवा रायाइ रजापऊंसो॥

ए आत्मा ! जो इमणां तुं परमेश्वर प्रदेश शुद्ध आत्मस्वरूप
जाग्यो ठे । चेतनामां निश्चल अइ ॥

जइ जग्गिऊसि संपइ । परमेसर पइस चे अत्रे ॥३१॥

हे आत्मा ! तुं ज्ञानवान उतां पण हे आत्मा ! तुं प्रभु वा गकुर
जरु वा मूर्खनी पेठे आचरे ठे । अको ज्यां चोरनी पेठे थयो ठे

नाणमज्जा वि जमोविव । पुज्जव चोरुवज्जजाऊसि ॥

तेतुं संसाररूपी कुग्रामने विषे वसेठे तारे पोताने आधिन
शा माटे । शिव वा मोक्षरूप नगरठे ते

जवडुग्गामे किं तव्व । वसासि साहिण सिवनयरो॥३२॥

દેવે ત્રણ ગાથાનું વને સંસારરૂપ મોટા અપાય જે મરણાદિકરૂપ
ગિરી દેલાને છે—જ્યાં કષાય શ્વાપદવ્યાગ્ર ચીનલા પ્રમુખ ઘોમ
રૂપી ચોર વને છે । જયંકર સદા વને છે ॥

જન્મ કસાય ચોરા । મહવાયા સાવયા સયા ઘોમ ॥

તથા રોગરૂપી હુષ્ટ સર્પ તથા આશારૂપી જ્યાં નદી છે; જેમાં
ફરે છે । આપદારૂપી ઘણા તરંગ થયાં કરે છે ॥

રોગા હુઠ જુઝંગા । આસા સરીઆ ઘણ તરંગા ॥૩૩॥

તથા કાષ્ટ સહિત ચિંતા તથા અજ્ઞાનરૂપ ઘણું અંવારુ છે જ્યાં સ્ત્રી
રૂપી અટવીમાર્ગે જ્યાં છે । રૂપી મોટી ગુફા દર્શાવે બીજી ॥

ચિંતા મવી સ કઠા । વહુલતમા સુંદરી દરીદિઠા ॥

જ્યાં લાણીરૂપે ચાર ગતિ તે પર્વતને શીખર આઠ મદ જેદ
જાણવી । રૂપ છે ॥

લાણી ગડઅ નેઆ । સિદ્ધગદ્ ગઠ મય જેઆ ॥૩૪॥

રચનીચર વા રાક્ષસ તે મિથ્યાત મન હુકતથી નપન્યો જે મમ
રૂપ રાક્ષસ વસે છે । તે ને રુપિણી જ્યાં શિલ્લ છે ॥

રયાણિઅરોમિત્તં । માણ હુકમન સિદ્ધાજી મમતં ॥

તેદને જેય વા વીદાર, દે આત્મા ! ધ્યાન શુદ્ધધ્યાનરૂપ જે વજ્ર
જવ વા સંસારરૂપ પર્વત પ્રત્યે । તેણે એ પર્વતજેદ, સદજ જે
દાશે પૂર્વોક્ત સર્વ જેદાશે ॥

તંજિદસુ જવસેલં । જ્ઞાણાસણિણા જિઅ મદેલં ॥૩૫॥

જે શાસ્ત્રને વિષે આત્મજ્ઞાન છે; તે જાણે તે શ્રુત જ્ઞાનપણ જા
સાંજલે આત્મ સ્વરૂપ નુંલલાય ॥ જાણું સિદ્ધ સુખનું જે
નાર તે છે ॥

જન્મ ત્રિ આય નાણં । નાણંપિ વિયાણં મિત્ર સુદ્રયં નં

ते आत्मज्ञान विना जे शेष न ते अज्ञान, मात्र जिविकां जे
एवादि क सर्व, बहु उतां पण अ ट जराइ तेने माटे-अयुं, एम तुं
हितनुं करनार ठे ॥ जाण ॥

सेसं बहुंपी अहियं । जाणसु आजिविआ मितं ३६
जेम, जेम अतिशे बहु तेम तेम, गर्वे करीने चित्त-मनं
जण्यो । पुरायुं ।

सुबहुं अहिअं जह जह । तहतह गवेण पूरिअं चित्तं ॥
हेआने विषे आत्मज्ञान जेम रसायनादिक धंकी उठेला व्याधि
रहितने । वाळा ते जीवने जाणवो ॥

हिअ अय्य बोह रहीअस्सा उसहाउ उठिउ वाही ३७
आपणा आत्माने अण प्रति केटलाक परने बोध दे ठे ते पण
बोधतां । मूर्ख जाणवा ॥

अप्पाण म बोहंता । परं विबोहंती केई तेवि जमा ॥

हे आत्मा ! तुं कहे के पोतानो शत्रुकारते वानशालानुं तो शुं
परिवारतो जुखयो रहे ठे; तो:- काम ? ॥

जण परियणंमि बूहिए । सत्तु गारे किं कज्जं ॥३८॥

का पुरुष-नपुंसक परप्रा ते काळनुं स्वरूप जाणे ठे, आकरां थ
णाने बोध करे ठे । इने ज्योतिषादिक जणवे श्रुतसिद्धान्तां

बोहंति परं कीवा । मुणंति काळं खरा पढति सुअं ॥

इमेशां नीश्वे स्थानक पण आत्माने आत्मज्ञान अयां
मूके ठे । सिवाय सिद्धि थतो नथी ॥

ठाण मुअंतिसयावि हु । विणा य बोहं पुणन सिद्धि ३९

अपर वा बीजानी निंदा न कोइकाले पोताना गुणनी प्रशंसा
करवी । एटले वखाण करवां नही ॥

अवरो न नेंदिअवा । पसंसि अबो कयावि नहु अप्पा
सर्वं उपर क्षमता जाव आत्मबोध समज्यानुं रहस्य
करवो । एज जाणवुं ।

समजावो कायबो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥
परनी साख्यं जज्जिने एट्ठे बीजा । नीश्चे पोताना आत्माने
ने देखामवानो धर्म मूक्कीने । रीजव्य ॥

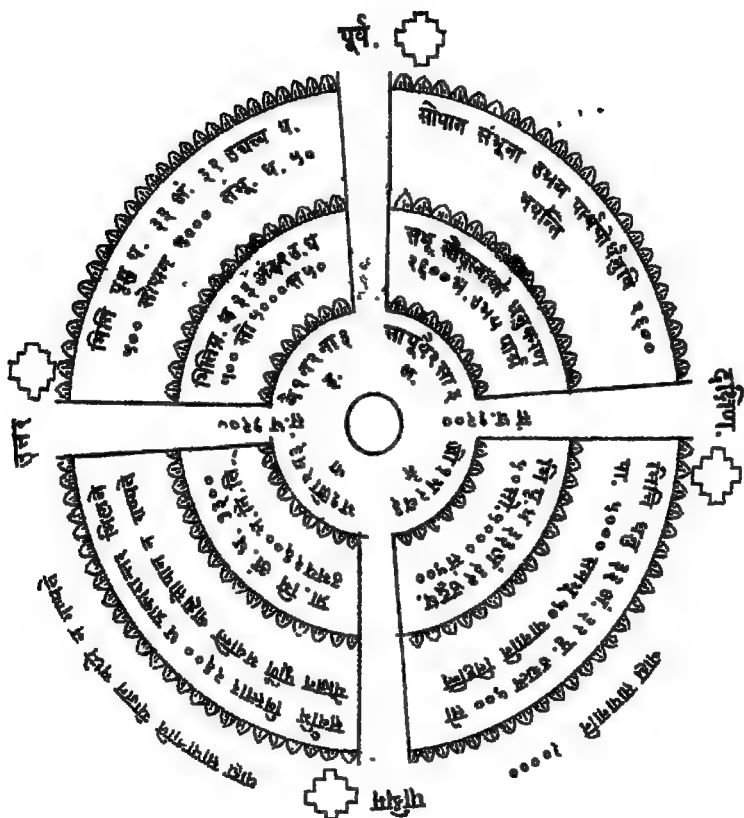
पर सस्सितं जजसु । रंजसु अप्पाण मज्जणा चेव ॥
आलपंपाल कुकथा ठोमोदे । जो आत्मज्ञान जाणवा इहेने तो ॥
बज्जसु विकहाए । जइ इत्तसि अप्प विज्जाणं ॥४१॥
ते शास्त्र जणय, गणय. ते तेनुं ध्यान कर, तेवा उपदेश दे जाने
संबंधी पुस्तको वांच । तेवां तप जपादि आचर वा कख ॥

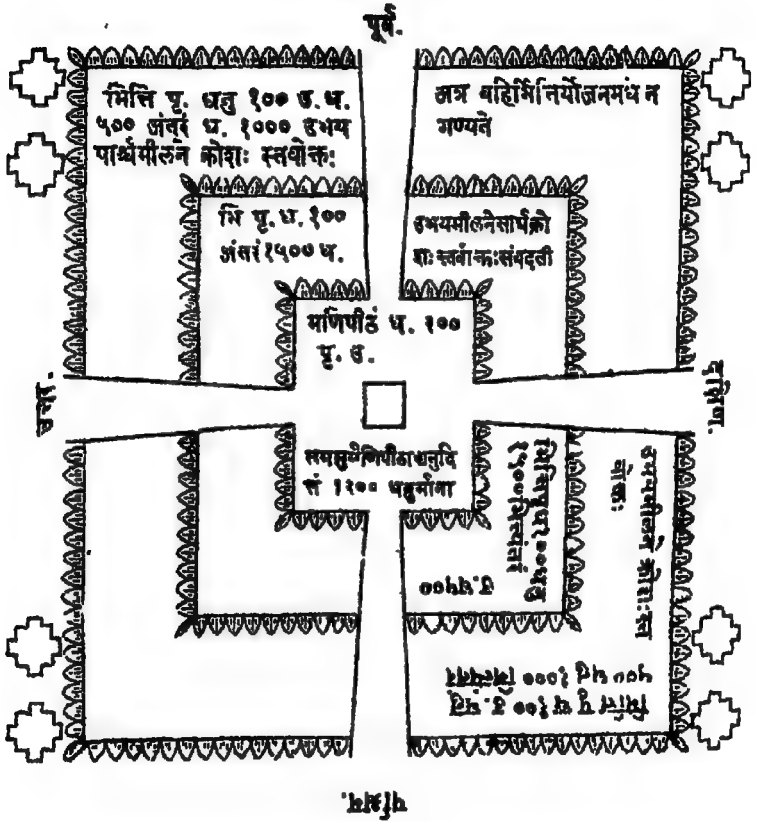
तं जणसु गणसु वायसु । जायसु उवइसिसु आयरेसु ॥
दे जीव ! एक क्षणमात्र पण आत्मारूपी आराम किंवा वाग
जणवाथी वांचवाथी । मां रमजे वांच्ये—जस्येः—

जिअ खणमित्तं पि विअखण । आयरामे रमसि जेणं ४२
एम सर्व शास्त्रनुं तत्त्व सुविहित गुरुनुं उपदेशेलुं वा कहेलुं परम
रहस्य जाणीने । उक्कुषु तेने विषे प्रयत्न वा उद्यम कख ॥

इअजाणिहुण तत्तं । गुरु वर्द्धं परं कुण पयत्तं ॥
तेथी केवल ज्ञानरूप आठ कर्म रूप शत्रुने जीतीने सुगट होय
लक्ष्मीने पामीने । एट्ठे मोक्ष पामीश आ गाथाए करीने क
र्त्तानुं नाम जयशेखर सूरि एवंपण सूचव्युं ॥

लहिउण केवल सिरिं । जेणं जयसेहरो होसि ॥४३॥
॥ इति श्रीजयशेखरसुरीविरचितआत्मकुलकं समाप्तं ॥

॥ અર્થ સમવસરણપ્રકરણ લિખ્યંતે ॥

હું સ્તવન કરીશ; કેવલ જ્ઞાન પ્રધાન વિદ્યા જે જ્ઞાન લક્ષ્મી,
સદિત, અવસ્થા વા અવસ્થિતિ. આનંદ વા સદ્ગુણ સુખ, સર્વ સં
હેજેની; (તેમને) વરરૂપ, કીર્તિ તે લોકમાં ગુણ
શ્રાધા, અર્થ તે પુરુષાર્થ ॥

ધુણિમો કેવલિ વહ્નં । વરવિજ્ઞાણંદ ધમ્મકિતિહં ॥
દેવ-જે જીવનપતિ આદિ દેવ; એવા તીર્થંકર દેવકૃત સમવસરણ
તેના જે ઇન્દ્ર, તેમને નમ્યાહે માં જ્ઞાન અતિશય યુક્ત રહ્યાં તે
વા વાંદ્યા હે પદ તે આગમ મને ॥

ના અર્થ પ્રત્યે ।
દેવિંદ નય પયહં । તિહ્વયરં સમવસરણહં ॥ ૧ ॥

પ્રગટ થયા હે, સઘલા જીવાલીવ કેવલ જ્ઞાન જાવ તીર્થંકર જ
પદાર્થના સામાન્યપણે જાવ વા। મવંતને જે ક્ષેત્રે થાય ॥

પયમિઅ સમહ જાવો । કેવલિ જાવો જિણાણજહ્નજેવ
જોધે-ત્રણ કચરાદિક માઠી વસ્તુ એક યોજન પ્રમાણ સમસ્ત
હર કરે; સર્વ દિજ્ઞાનથી એમ । પૃથ્વી શુદ્ધ કરે વાયુકુમારદેવ
સોહંતિ સઘન તહિં । મહિ મા જોયણ મનિલ કુમારણ
વૃષ્ટિ કરે યથાયોગ્ય સુર્જી-સુગંધી જલ, વા પાણી પ્રત્યે; તથા
મેઘકુમાર દેવ । ઋતુ દેવતા. ઇટલે હ ઋતુની અધિષ્ઠાતૃ દે

વતા; પંચવર્ણ સુગંધી ફુલના સમુદ પ્રત્યે ॥

વરસંતિ મેહ કુમરા । સુરહિ જલં રિઝ સુરા કુસુમપસરં
ત્રીરચે વા નીપજાવે વાળવ્યં રત્ન જે ઇન્દ્રનીલાદિક તેણે કરીને
તર મણિ જે, ચન્દ્રકાન્તાદિ ત્રીતર્યું હે પૃથ્વીતલ વા પૃથ્વીનો
ક સુવર્ણ । પીઠવંધ વા જુમીતલ; ત્યાર પછી

વિરયંતિ વળામણિ કણગ । રયણ ચિત્તં મહીશ્રલં તૌ
 હવે તે પીઠવંધ ઉપર સમવસ ત્રણ વપ્ર વા કોટ વા ધન રચેતે
 રણની રચના કહે છે:-આચ્ય ધનને કાંગરા છે તે કહે છે:-મ
 તર જે માંહી; મધ્ય જે વચ ણિરત્નના કાંગરા રત્ન ધનંઠે, ર
 માં અને વહાર એમ । ત્નના કાંગરા સુવર્ણ ધને છે. કન
 કના કાંગરા રૂપાને ધને છે. તે
 ધન જ્ઞાના છે તે કહે છે:-

અર્જિતર મઝવહિં । તિવપ્પમણિરયણકણયકવીસીસા ॥
 આચ્યંતરનો ધન રત્નનો છે, હવે તે ધન કીયા દેવતાએ કર્યા છે
 મધ્યનો ધન સોનાનો છે. અ તે કહે છે:-વૈમાનિક દેવ રત્નનો
 ને વહારનો ધન રૂપાનો છે। ધન કરે, જોતપી દેવ સોનાનો ધન
 કરે જ્ઞવનપત્તિ દેવ રૂપાનો ધન કરે
 રયણ જુગ રૂપ્પમયા । વેમાણિઅ જોડ જવણ કયા ४
 હવે તે સમવસરણ વે સંસ્થા તેત્રીશ ધનુષ્ય પહોલપણ એટલે ૩૩
 ને કરે એક વૃત, વીજું ચો ધનુષ્ય અને ૩૫ આંગુલ વિસ્તાર એ
 રસ, તેમાં વૃત સમવસરણનું ટલે જૈત્યો જામી છે ને ૧૦૦ ધનુષ્ય
 પ્રમાણ કહે છે:-વૃત સમ ંચપણે; ત્રણે ધનની નિંતો હોય ॥
 વસરણ વત્રીશ આંગુલને ।

વદંમિ હુત્તીસં ગુલ । તીતિસ ધણુપિહુલ પણસય ધાણુચ્છા ॥
 હવે તે કોટને અન્તર કહે છે:- તે ધનને રત્નમય ચાર દાર, એ
 ઠસે ધનુષ્ય અને એક કોસનું ટલે પોલો વા દરવાજાઠે. તે વા
 આંતરો છે, એટલે ૨૬૦૦ ધનુ હા ધનના વહાર દશહજાર સો
 ધ્ય અયું, રૂપાના ધન, સોનાના પાન વા પગથિયાં છે, તે પૂર્વોક્ત
 ધન વચ્ચે અંતર છે. તેમાં ૫૦ એક યોજનના પ્રમાણ ઉપરાન્ત
 ધનુષ્ય સમજાગ, ૧૨૫૦ ધ જાણવાં. તથા પ્રજુજીના સિંદા

નુષ્ય પગથિયાં છે. એ તેરસે સનના પણ દેશ હજાર પગથિ
 એક પાસે તેમ તેરસે બીજી યાં છે તથા સિંહાસનના હેઠ
 પાસે છે. બે મલી ૨૬૦૦ થાય લના મધ્ય જાગણી રૂપાના ધ
 તેમ સોના તથા રત્નના ધન રૂના વાહ્ય પ્રદેશ સુધી પૂર્વ પ
 વચ્ચે ૨૬૦૦ ધનુષ્ય તથા ૨૬૦૦ શ્વિમ બે બે કોશ છે. રૂપાના ધ
 રત્ન ધરુનો મધ્ય જાગ એ ત્ર રૂની પરધિ ૩ યોજન ૧૩૩ ધનુ
 પો અંક મલી, ૭૮૦૦ ધનુષ્ય પ્ય ૧ હાંથ ૮ આંગુલ થાય. વિશ્વ
 થયાં, તેમાં ૨૦૦૦ વસોની જિંત્યો જ ૧ યોજન છે. યતઃ વીષમ વ
 મેલવતાં ૮૦૦૦ ધનુષ્ય વા ચાર ગ દેશ ગુણ ૬૦ મણીત રોતે રૂતિ
 કોશ કિંવા એક યોજન થાય। વૃત્તમવસરણસ્થાપનામાનગાથા ૫
 ઠ ધણુ સય ઇગકોસં । તરાય રયામય ચન્નદારા ॥૫॥
 હવે બીજા સમોલરણનું ચોરસ પેહેલા રૂપાના કોટની જિંત્ય છે.
 સંસ્થાન છે, તેનું પ્રમાણ કહે છે કોટ વા ૧૦૦૦ ધનુષ્ય આ
 કોટની જિંત્યોનું પ્રમાણ એકસો તરો છે ॥

ધનુષ્ય ।

ચન્નરસે ઇગ ધણુસય । પિહુ વપ્પા સહ કોસં અંતરિઆ

એક કોશનો અંતર છે, તે પણ

બે પાસે અડને વાકી પ્રમાણ પૂ

ર્વની પેઠે કોષ એટલે પ્રથમ ધન

અને બીજા ધરુને ૧૫૦૦ ધનુષ્ય

એક વાજુ અંતર તેમ બીજી ત

રફ ૧૫૦૦ ધનુષ્યમલી ૧૦૦૦ અ

યા. બીજા તથા ત્રીજા ધરુને

પણ બે તરફ મલી ૨૦૦૦ ધનુ

પ્રથમ રૂપાના ધરુને અને બીજા પ્ય અંતર છે. ૨૬૦૦ ધનુષ્ય ૨

સોનાના ધરુને બે પાસે, હવે વ્ય ધરુનું પરુતર છે. સોના

બીજા સોનાના ધરુને તથા રત્ન થા રત્નના ધરુની ખિતો સહિત
ના ધરુને । ૮૦૦૦ ધનુષ્ય છે ॥

પઢમ બિઝ્યાબિઝ્યાતફૂઝ્યા । કોસંતર પુલ્લમિવસેસં ॥ ૬॥

હવે તે ધરુ પર ચઢવાનાં પહોલાં તથા ઝંચા છે. તે ગંતું જે ચ
સોપાન—પગથિયાં કહે છે: દિને જફ; પૃથ્વીથી ત્યારે પ્રથમ વગ્ર
પગથિયાં ૧૦૦૦૦ છે. તે એ કોટ આવે ॥

ક હાથ ।

સોવાણ સહસદસકર । પિહુ ચ ગંતું જુવો પઢમ વપ્પો ॥

ત્યારપછી પચાસ ધનુષ્ય તેટલું જવા પછી પાંચ હજાર પગ
પરતર છે । ધિયાં છે ॥

તો પત્રા ધણુ પયરો । તનઝ સોવાણ પણ સહસા ॥૭॥

ત્યારપછી બીજો ધરુ; આગલ પરતર છે. ત્યારપછી પગથિયાં પાં
પચાસ ધનુષ્ય । ચ હજાર છે ત્યારપછી ॥

તો બિઝ્યા વપ્પો પનધણુ । પયર સોવાણ સહસ પળતત્તો ॥

ત્રીજા કોટમાંથી ઢલે । ધનુષ્ય, એક કોપ એટલે ઢલીને ધનુષ્ય
પીઠ વા સમજુમી—ચોતરો છે ॥

તઈઝ વપ્પો ઠસય । ધણુ ફગકાંસેહિં તોપીઠં ॥ ૮ ॥

ચાર દ્વાર છે, ત્રણ પગથિયાં મધ્ય જાગે મળિરત્નનું પીઠ હોય;
છે, જેને એવું મણિપીઠ તે । તે પીઠ વર્તમાનજિનેશ્વરના શરીર
પ્રમાણે ઝંચું ॥

ચન્નદાર તિ સોવાણ । મજ્જેમણિપીઠયં જિણતણુચં ॥

તે પીઠ અઢિ ગાઝ જુમિ તલથો ઝં
ચો છે. હવે એની ગણિતની ચરચા
કહે છે:—પૂર્વે જૂમિથી તે ત્રીજા ધ

५३१

रु सुधीनां १०००० पावकियां कक्षां;
ते एक, एक हाथ पदोलां तथा उं
चां ठे. तो ते बीशे हजारनुं उंच
पणुं १०००० धनुष्य अयुं. तेह २ ॥
गाज अयुं. तेनी कर जुमिकानी दो
री प्रज्जुना सिंहासन जुमीना मूल
थी ते बहार पगथियाना प्रान्त सु
धीमां ८२ धनुष्य १ हाथ १० अं
गुल आय. तथा जगवंतना सिंहास
नथी बहार धरुना कांगरानी दोरी
दइएतो ६४०३ धनुष्य ११ आंगुल

तथा बेहजार धनुष्य ते पीठ आय. ए गणित लिखावति रीते
लांबो पदोलो ठे । सिद्ध थाय. गाथा ए ॥

दो धणुसय पिहु दीहं । सद्ध डु कोसेहिं धरणीपलाए

सम अधिक एक योजन पदोलो
अशोक वृक्ष सधन शीतल गया
ए रमणिक होय, आशंका करी
कहेठे:-धरुनी जित्यो उंचो तो
बाहार धरुसुधी कैम पदोचे प
ण समवायंगे कहुं ठे के:-“चहु
विसाए तिजयराणं चउवीसं चउ

इवे तेसमवसरणमां अशोक विसं चेइय रुक्का होडा ” इत्या
वृक्ष ठे; तेनौ विचार कहेठे: दिक ए चैत वृक्ष सहित अशोक
वर्त्तमानजिनेश्वरनागरीरथी वृक्ष युक्त संजवे ठे. चैत्य वृक्ष
बारधणो उंचो ठे । ते केवल ज्ञान ज्यां उपन्युं ते

जिणतणुबारगुणुच्चो । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
त्यां एटले अशोक वृक्षने मुखे त्यां चारसिंहासन ठे तेपण पाद
देव ठंदो होय । पीठ वा बाजठ तेणेकरी सहितठे

तयहोइ देव ठंदो । चउ सीहासण स पयपीढा ॥१०॥

ते चारे सिंहासन उपर प्रतिरूप वा प्रज्जु जेवा दक्षिणादि दिशे
त्रण, त्रण, ठत्र ठे । प्रतिबिंब त्रण होय तेम आठ चामर
धरा होय ॥

तेउवरिचकृत्ततया । पमिरूव तिगं तहअअठ चमरधरा
आगल सोनानां कमल । स्थित वा रह्यांठे तथा स्थाटिक रत्ननां
चार धर्मचक्र छे ॥

पुरउ कणय कुसेसय ठिअ फालिह धम्म चक्र चहु ॥११॥

ध्वजा, ठत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुनलिउ, फुलनी माला, वे
अष्ट मंगलिक । विका तथा जला कलश एटलां वानां ॥

ऊपठत्त मयरमंगल । पंचाली दाम वेइ वर कलसे ॥

प्रतिद्वारे मणिनां त्रिकधुप घटि ते क्रश्ना गुरु आदेनी धुप
तोरण ठे । घटी करे वाण व्यंतरना देवता गाथा ॥

पइदारं मणि तोरण । तिय धुवघनी कुणंति वणा ॥१२॥

एक हजार जोजननो चारध्वज तेनां नाम धर्मध्वज, मान
दंरु ठे जेनो एवा । ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
ए चारे दिशाए ॥

जोयण सहस्स दंम । चउऊया धम्म माण गय सीहा ॥

घंटीका पताकीकादिके सहित मान वर्तमान जिन हस्ते
शोजित ए सर्वनुं । लेवुं ॥

कुकुत्ताइ जुआसवं । माणमिणं निय निय करेण ॥१३॥

हवे समोसरणमां आवी प्रज्जु शो रीते । प्रदिक्खिणा दंइ पूर्वे दि
करे तेकहेहेः-प्रवेशकरीनेपूर्व दिशेप्रज्जुजी। शाने सिंहासने बेसे ॥
पविसिअ पुवाइ पडु । पयाहिणं पुवअासणनिविठो ॥
पादपीठ जे बाजठने वीषे स्थाप्या प्रणाम करी तोर्धने कहे
हे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशना प्रत्ये ॥

पयपीठ ठविअ पाड । पणमिअतिठं कहइ धम्मं॥१४॥

हवे ते देशना सांज्जनार बार सहित जुवनपति, जोतषी, वा
परखदा ते कहे हेः-मुनिनो पर णव्यंतर, ए देवनी देवियोनी
खदा वैमानिकनी देवी सा त्रण्य सज्जा तथा एज देवनी त्र
धवी । एय सज्जा ॥

मुणि वेमाणिणि समणि । सज्जवणजोइ पणदेविदेवतिर्य
रहे अग्नि कोण आदे विदिशि ए
अनुक्रमेः अग्निकुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; त्रण नैरुत्य
कोणे जुवनपति, जोतषी, वा
णव्यंतर देवनी देवि. त्रण वाव्य
कोणे. जुवनपति देव, जोतषी
देव, वाणव्यंतर देव. त्रण इशान
कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
मनुष्य नारी ॥

कट्ठप जे वैमानिकना
देव, मनुष्य नर, मनु
ष्य नारी, ए त्रण ।

कप्प सुर नर त्ति तिअं । ठंतिगो इ विदिसासु ॥१५॥

व्यारे नीकायनी देविज्जनी चार पर्वदा निविष्टा वा बेसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्वदा; ए पांच सज्जा नर मनुष्य नारी, देवता
ज्जनी रही देशना सांज्जले । चारे, मुनि ए संतै पर्वदा॥

चउ देवि समणिउठठिआ। निविठा नरिहिसुर समणा॥

એ પાંચ જોડે તથા સાત જોડે શ્રી જિનની દેશના પ્રથમ વપ્ર વા
પર્ષદા સાંજલે । ઘરુ જે રત્ન ઘરુ તે માંહી ॥

इअ पण सगपरिस सुणंति । देसणं पणम वप्पंतो १६
ए आवश्यक वृत्तिमां हवे चूर्णिकारने अजिप्राये वलि कहेढे:-
कहुं ठे । मुनिसर बेग सांजले ॥

इअ आवस्सय वीति वुत्तं । बुद्धिप पुणमुणि निविठा॥
वैमानिक देवि तथा साधवी उत्ती रहे शेष जे बाकी नव परष
ए बे सज्जा । दा अनीअत रिषत रहे वा बेले ॥

वेमाणिय समणी दो । उह सेसा ठिआउ नव ॥१७॥

આ પ્રકણ કારે દેશમાત્ર કહી
જે પરષવાની વ્યાખ્યા, તે આ
વશ્યકની નિર્યુક્તિ ટીકાથી કાં
ઈક કહી, કાંઈક કહે ઢે:-શ્રી
જિનેશ્વર પૂર્વાજિ મુખે બેસે, તે
પ્રજૂના પાદ મૂલમાં અગ્રિકોણ
દિશે મુખ્ય ગણધર પાસે બેસે.

बीजा केवली आवे ते श्री जिन
प्रत्ये तीर्थ प्रत्ये वंदना करी ते
गणधरने मार्गे बैसे मनपर्यव
ज्ञानी पण केवलीनी पाठल बे
से, तथा वैमानिकनी देवि पण

પ્રજુને વાંદિ સાધુની પાઠલ રહે. દેવઠંદો હોય એટલ-ઇશાન કો
તથા સાધવી પણ વૈમાનિકની એ દેવઠંદો ઢે. ત્યાં મુલ પ્રથમ
દેવિની પાઠલ રહે, સાધુ, વૈમા ઘરુથી ઉત્તરને દ્વારે નીતરીને
નિકની દેવિ, સાધવી એ ત્રણ પૂ પ્રજુ તે દેવ ઠંદોમાં આવી

वहारे पेसी अग्निकोणे रहे जु। बेसे, त्वार पढी बीजी पो
वनपतिनी, जोतषीनी, वाय रसीए प्रथम गणवर वा अ
व्यंतरनीदेवि ए त्रणदक्षिणद्वारे पर गणवर धर्मदेशनादीए, अ
पेसी अनुक्रमे नैऋत्यकोणे रहे. हिंयां शिष्ये प्रश्न कर्यो के बी
जुवनपति, जोतषी, वायव्यंतर जी पोरसीए प्रजुजी देशना के
देव त्रण्ये पश्चिमे पेसी वायु म न दे? तेनो उत्तर-गाथा-
कोणे बेसे. इन्द्रसहित वैमा “खेत्र विषोड सीसगुण दीव
निक देव, मनुष्य नर, मनुष्य णा पञ्च ज्ञेयसीसा यरीअ
नारी, त्रण उत्तरे पेसी इशान कंमोविअ गणहर कहवे गुणाहुं
कोणे रहे. देवता अने नरनो ति” मांटे गणवर राजाना आ
अल्प महर्दिकनो विचारजाण एया सिंहासन उपर अथवा प्र
बो. हवे बीजा धरुनी मांहीति जुना पाद पीठे बेसी धर्म कहे.
धैर्य जे वाघ, सिंहादिक रहे. त्रीजा धरुमां यान जे वाहन,
इशाने । सुखपाल, पालखिछ प्रमुख रहे॥

बीअंतो तिरि ईसाणि । देवहं दोअ जाण तइयंतो ॥
तेम वली चोरस समोसरणने कोणने विषे तथा वृत्तसमवसर
अधिकारे बे, बे वाव्यो होय । जे एक, एक वाव्य होय ॥

तह चउरंसे डुडु वावि । कोणउ वटि इक्कि ॥१८॥

हवे त्रण धरुना दरवाजा बार वैमानिक देव, वायव्यंतर
ना पोलिआनो वर्षाव कहे ठे:- देव जोतषीदेव, जवनपति
पोले वर्षे एटले सोनावर्णे, श्वेत देव, ए चारेना पोलिआपूर्वा
वर्णे, राते वर्षे, अने श्याम वर्णे । दि दिशिना रत्नने धरे ठे ॥

पीअ सिअ रत्त सामा । सुरवण जोइ जवणारयणवप्ये
हवे तेमना हाथमां शुंठे ते कहेठे:- हवे ते चारप्रतिहारनां अनुक्रमे
प्रथमना हाथमां धनुष्य ठे, बी नाम कहेठे-प्रथम सोम नामे,

જાના હાથમાં દંડ છે, ત્રીજાના બીજો યમ નામે, ત્રીજો વરુણ
હાથમાં પાશ છે, અને ચોથાના નામે. ચોથો ધનદ નામે. એ પ્ર
હાથમાં ગદા છે ।
કારે ચાર યજ્ઞ. ગાથા. ॥૧૯॥

ઘણું દંડ પાસ ગય હજી । સોમ જમવરૂણ ધણજસ્કા ૧૯
હવે બીજે સોનાને ઘડે પ્રતિહારિ એ ચારની શ્વેતવર્ણ, રાતોવર્ણ,
હે તે કહે છે:-જયા નામે, વિ । પીત વર્ણ, નીલ વા કૃષ્ણવર્ણ
જયા નામે, અજિતા નામે અપ ની આજ્ઞા કાન્તિ છે ॥
રાજિતા નામે ।

જય વિજયા જિઞ્ઞ અપરાજિઞ્ઞત્તિ સિય ઞ્ઞરૂણપીયની
એમ બીજે ઘડે દેવિનું હવે તે પ્રતિહારીના હાથમાં આયુષ[લાજ્ઞા
જુગલ તે પૂર્વે અકેક જે શસ્ત્ર છે તે કહે છે:-અન્નય, અંકુશ,
નામે બે બે દેવિનું છે । પાશ, મગર હાથમાં છે અનુક્રમે ॥

બીએ દેવીજીઞ્ઞલા । અન્નયં કુસ પાસ મગર કરા ॥૨૦॥
હવે ત્રિજા રૂપાના ઘડુ બહાર જે સ્વર્ગી નામે, કપાલિ નામે
દેવતા છે, તે અનુક્રમે કહે છે:- જટા મુકુટધારી નામે ॥
પ્રથમ તુંબુરુ નામે !

તદ્વિઞ્ઞ બહિ સુરા તુંબરુ સ્વદંગિ કપાલિ જમ મન્મધારી ॥
પૂર્વાદિ ચારે વિશાળ દ્વાર । તુંબરુ પ્રમુખ દેવતા પ્રતિહાર વા બનિ
પાલ છે ।
દાર વા પોલિઞ્ઞા છે ॥

પુષ્પાદ દારપાલા । તુંબરુ દેવોઞ્ઞ પમિહારો ॥ ૨૧ ॥
હવે સામાન્ય વા સાધારણ એ વિધિ જે રચના એ પ્રકારે હોય તે
સમોસરણને વિષે । એવી આવીને જો મહર્ષીકદેવ કરેતો
સામન્ન સમોસરણે । એસ વિધી એજ જહ મહર્ષિ સુરો ॥

સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિએ તે મહર્ષીક દેવ કરે ને અસુરજે અઘ્નપરીક્ષિનો
એકલો પળ નિશ્ચે । ઘણી જે દેવ તેતો તે રીતે કરે વા ન કરે ॥

सब मिणं एगोवि हु । सकुणइ जयणोय रसुरेसु ॥२२॥

इवे समोसरण क्यां करे ते कहेबे:- ज्यां वा जे स्थानके महर्दि
पूर्वे जे क्षेत्रमां न थयुं होय त्यां क देव, तथा सुधर्मादिक
तथा । इन्ह आवे

पुब मजायंजनु । जन्नेइ सुरो महर्दि मघवाई ॥

त्यां समोसरण निश्चे सततं वा निरन्तर वलि प्रातिहार्या-
होय । दिक होय ॥

तनु सरणं नियमा । सययं पुण पामि हेराइ ॥२३॥

दुस्स्थितार्थ समस्त । जन वा प्राणी तेषे प्रार्थित जे अर्थना सार्थ
अर्थित । जला ते देवाने समर्थ ॥

उन्निअ समनु अन्निअ । जण पन्निअ अह सुसमनु ॥

अर्हियां एटले आ समोसरणने श्री तीर्थकर जगवंत करो सुपद
द्वारे स्तब्धो लघु जे शीघ्र वा स्थ ते जला स्थानकने विषे अव
जलदी जन प्रत्ये । स्थित इति गाथा २४ ॥

इहं थुन लहुजणं । तीह्यरो कुणउ सुपयहं ॥२४॥

ए रीते समवसरण प्रकरण समाप्त अयुं.

॥ इति श्री समवसरणप्रकरणं समाप्तं ॥

॥ अथ कर्मग्रंथ पहेलो ॥

ज्ञान अतिशय प्रातिहारज लक्ष्मी सहित । कर्मफल संक्षेपे कहुंछुं
महावीर रागादि जीत प्रत्ये वादीने ।

सिरि वीर जिणं वंदीय । कम्मविवागं समासउ वुहं ॥

कीजीए जीव हेतु ४ मिश्यात ? जेखे तेने कही जे कर्म ॥१॥

अव्रत २ कषाय ३ जोगे ४ करीने ।

कीरइ जीएण हेजहि । जेण तउ जत्रए कम्मं ॥१॥

प्रकृति वा १ स्वप्नावा ते चार जेदे मोदकने दृष्टांते १ प्रकृती वात
थिति वा कालमान, पित्त कफ वा हरे २ थिति दशदिन प्रमुख
रस वा चिकणता प्र ३ रस एकठाणीओ छी ठाणीआदिक ४ प्रदेस
देश वा दलमान चा । मेदानो धाणी प्रमुखनो । तेमज कर्मनी प्र
रेनेबंधशब्दजोमजो । थिण रंण प्रण जाणवा ॥

१ पयइ २ तिइ ३ रस ४ पएसा । तं चउहा मोयगस्स दिठंता ॥

प्रथम मूल प्रकृती आठ उत्तर । प्रकृती एक सो अठावन जेदे ॥१॥

मूल पगइ ठ उत्तर । पगइ अम वन्न सय जेअं ॥२॥

इवे कर्मनां नाम १ ज्ञानावरणी वेदनी कर्म ३ मोहनी कर्म ४ आठ
कर्म ९ दर्शनावरणी कर्म । खा कर्म ५ नाभिकर्म ६ गोत्रकर्म ७ ॥

इहनाण १ दंसाणावरण २ । वेअ ३ मोहा ४ उ ५ नाम ६ गोयाणि ७

अंतराय कर्म ८ पुनः उत्तर । चार ४ एकसो त्रीण १० ३ बेश पांच

प्रकृती पांच ५ नव ए वे २ । ५ ए आठ कर्मनी ६ उत्तर प्रकृती अ

अठावीश २८ । नुकमे १५० थइ ॥

विग्धंच पण नवडु अठवीसचउतिसय ३ पाणिविहं ॥३॥

प्रथम ज्ञानावरणी कर्मनां जेद कहे ठे । ए पांच ज्ञान, जेणे वस्तु

ज्ञान गुणरोके ते ज्ञानावरणी । प्रथम । स्वरूप जाणीये ते ज्ञान,

ज्ञान ५ कहे ठे । १ मति ज्ञान, २ श्रुत । तेमां प्रथम मति । ज्ञानना

ज्ञान ३ अवधिज्ञान ४ मन पर्यव ज्ञान ५ जेद २८ कहे ठे ॥

केवल ज्ञान ।

मइ सुयउही मण केवलाणि नाणाणि तउ मइनाणां ॥

जे इंडियने इंद्रीना विषय मढ्यां अका मन आंख विना ई

जे अव्यक्त उपयोग समयात्मक ते व्यं डी चार ते व्यंजना

जनावग्रह ४ जेदे ।

वग्रह ॥ ४ ॥

વંજણ વગહ ચઢહા । મણનયણવિણિંદીય ચઢકા॥૧॥
અર્થાવગ્રહ કિંચિદ્ જ્ઞાન તેના જેદ ૬ હહા । ઇંડી ૫ સ્પર્શન, રસ
વગ્રહ તે વિચારણા તેના જેદ ૬ અપાય તે । ન, ગ્રાણ, ચક્ષુ, શ્રોત્ર
નિશ્ચે તેના જેદ ૬ ધારણા અવિસ્મરણ તેના । મન ૬ જેદ—સર્વ
જેદ ૬ । મલી ૨૭ ॥

અર્થા. ૬ હહા. ૬ અપાય. ૬ ધારણા ૬ વ્યંજનાવગ્રહ ૪

સ્પર્શન	૧	૧	૧	૧	૧
રસન	૧	૧	૧	૧	૧
ગ્રાણ	૧	૧	૧	૧	૧
ચક્ષુ	૧	૧	૧	૧	૭
શ્રોત્ર	૧	૧	૧	૧	૧
મન	૧	૧	૧	૧	૭

અનુભવગ્રહ હહા ૧૫વાય ૧ ધારણા કરણમાણસેહિંઠહા ॥

૧ અઠવીસ જેદ મતિ હવે શ્રુત જ્ઞાનના જેદ કહે ઢે. ચઢદ ૧૪
જ્ઞાનના । વિસ ૨૭ જેદ વા શ્રુતના ॥

હઅ અઠવીસ જેય । ચઢદસહા વીસહા ચ સુઅા॥૫॥

હવે શ્રુતના જેદ ૧૪ સાંજલે તે શ્રુત

૧ અક્ષર શ્રુત—અકારાદિક અક્ષરોથી અવબોધ,

૨ અનાક્ષર શ્રુત—અક્ષર વિના જે
છાદિકે,

૧સંનિશ્રુત-મન સહિતને જે શ્રુતતે ૭ સાદિ શ્રુત-ગણધરે રચ્યાતે,

૪ અસંનિ શ્રુત-મન રહિતને ૭ અનાદિ શ્રુત-સર્વેઠ જ્યેશ્ઠ
જે શ્રુત તે, શ્વત ઢે નિશ્ચે,

૫ સમ્યક્ત્વ શ્રુત-સમ્યક્ત્વ સ એ સપર્ય વસીત શ્રુત-નરતૈરાવ-
-હિતને જે શ્રુત તે, તે શ્રુત વિઘેદ ઢે તે,

૬ મિથ્યાત્વ શ્રુત-વિપર્યાસ સ ૧૦ અપર્ય વસીત શ્રુત મહાવિદે
-હિતને જે શ્રુત તે, હે અર્થસૂત્ર અવિઘેદ ઢે તે ॥

અખરસન્નીપસમ્મં ૩ । સાદ્અંધસ્વલુ સપજ્જપ્વસીઅંચ ॥

૧૧ ગમિક શ્રુત-સરખા પાઠનયે
કરીને,

૧૨ અગમિક શ્રુત-સરખા પાઠ
ન હોઈ સામાન્ય પાઠ તે,

૧૩ અંગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-દ્વાદશાંગી
સિદ્ધાંત મૂલ તેમાં જે પાઠ
હોય તે,

મૂલ જેદ સાત એ. સાતના પ્રતિ

૧૪ અનંગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-આવશ્ય ૧ પક્ષી એ બન્ને મલી ચૌદ ૧૪
કાદિક તે, જેદ ધ્રાવ્ય ॥

ગમિઅંદ્રંઅંગપવિઠં ૭ । સત્તવિ એસ પન્નિવસ્કા ॥ ૬ ॥

હવે શ્રુતના ૨૦ જેદ દેખાને ઢે,

૧ પર્યાય-ઢ ડ્યમાં એકનાં પ
ર્યાય જાણે તે,

૨ પર્યાય સમાસ ઢએ ડ્યના
પર્યાય જાણે તે,

૩ અક્ષર ત્રણ જેદ-સંજ્ઞા, લઘ્વિ,
વ્યંજન તેમાંથી એક જાણે તે

એ પન્નિવત્તિ-બાસઠ માર્ગણા એ

૪ અક્ષર સમાસ-સર્વ અક્ષર જે યોગાદિક એક જાણે તે,

૫ પદ-અધિકાર વિશેષ તે એક

૧૦ પન્નિવત્તિ સમાસ-બાસઠ મા

૫ પદ-અધિકાર વિશેષ તે એક મર્ગણાએ યોગાદિ સર્વ જાણે તે

- पद जाणे ते. ११ अनुयोग-उपक्रम निक्षेप अ
 ६ पदसमास-अनेक पद जाणे ते नुगम नय ए चारमां एक
 ७ संघात-एक मार्गणा जाणे ते जाणे ते.
 ८ संघात समास-सर्व मार्गणा १२ अनुयोग समास-चारे अनु
 जाणे ते, योग जाणे ते
 पञ्जप? अस्कर २ पय ३ संघाया ४ प्रमिवित्ति ५ तहय अणुनगो
 १३ पाहुरु-पूर्वने विषे पाहुरु १७ वस्तु-पूर्वमां वस्तु अधिकार
 अधिकार विशेष ते एक ठे ते एक जाणे ते.
 जाणे तेवा- १८ वस्तुसमास-सर्व वस्तुजाणे ते
 १४ पाहुरु समास-घणा पाहु १९ पूर्व-एक पूर्व जाणे ते.
 ना जाणे ते. २० पूर्व समास-सर्व पूर्व जाणे ते
 १५ पाहुरु पाहुरु-ते पण पूर्व श्रुत पद सधले जोरुजो-मू
 मां अधिकार ठे. ते देश ल दश जेदने समास पद जो
 जाणे ते. रुजो एटले उज्जयमली २०)
 १६ पाहुरु पाहुरु समास-ते यशे.
 अधिकार सर्व जाणे ते.
 चुरणीमते पाठान्तर १३ पाहुरु
 पाहुरुने १४ पाहुरु पाहुरु समा
 स १५ पाहुरु १६ पाहुरु समास.
 पाहुरु ७ पाहुरु ८ पाहुरु । वच्चू ९ प्रवाय १० ससमासा ११ ॥३॥
 हवे अवधिज्ञानना ठ जेद कहेठे.
 १ अनुगामी-जे क्षेत्रे अवधि ज्ञा
 न अयुं त्यांथी ज्यां जाय त्यां
 साथे चाले फानसदीपकवत्. ५ पन्निवाइ-जे उपना पढी
 २ अ अनुगामी-ते अनानुगामी जाय ते.

સાથે ન ચાલે સ્થિર દીપકવત્ દઅપમિવાઈ-જે ઉપના પઠી ન
૩ વર્ધમાન-ઉપનાથી વૃદ્ધિ પામે તે જાય તે-મુલ ત્રણ જેદ-ફતર
૪ હીયમાન ઉપના પઠી હાની ત્રણ જેદ-બન્ને મલી છે જેદ
પામે તે. હોય.

આણુગામિ?વદ્ધમાણય૨। પમિવાઈ૩૬અર૩વિહા ઠહાઠહી
હવે મન પર્યવ જ્ઞાનના જેદ ૨
તે મન વર્ગણાયુષ્મદ્ જેદે કરી
જાણે તે-મુનિવેચે હોય.

૧ ઋજુમતિ-અઢીઢીપમાં તિર્ઠા
લોકના સંજ્ઞી પંચેંડિ જીવના
મન પર્યાય અઢી અંગુલ ઠહું
સામાન્યે લેચે તે.

૨ વિપુલમતિ-સંપૂર્ણ અઢીઢીપ
૧૯૦૦ જોજન તિર્ઠા લોક,
ઠર્ધ્વ, અધોગત સંજ્ઞીના મન
ચિંતન વિશેષથી જાણે તે.
તન્નવસિદ્ધિવરે, મનગતવાત
અવધી જ્ઞાની જાણે પણ યુ

ષ્મદ્ મનની વાત મન પર્યવ કેવલ જ્ઞાન-અસહાઈ નીરાવર્ણ
જ્ઞાની જાણે. સર્વ જાણે એક જેદ.

રિઝમ૩?વિઝલમ૩?મણ । નાણાં કેવલ?મિગવિહાણાં ૮
૬ પાંચ જ્ઞાનને જે આકરે ઢાંકે પાટાવત્ જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુ તં
તે જ્ઞાનાવર્ણી । તેને આવરણાં ॥

૬સિં જં આવરણાં । પમુદ્ધ ચક્ષુસ્સ તં તથા વરણાં ॥
હવે દર્શનાવર્ણી કર્મના ૬ જેદ કહે છે. ઢમ્મીદાર સમાન

दर्शनावर्षी चार ४ तथा पांच ५ निज्ञा दर्शनावर्षी कर्म
दंसण चउ पण निहा । वित्तिसमं दंसणावरणं ॥ ९ ॥

१ आंखथी सामान्य उप शेष इंडिधतथा मन १ अवधि दर्शन ३
योगे देखे ते चकुदर्शन । ४ केवल दर्शन. सत्ता ग्राहक सामान्यो
२ अचकुदर्शन-बाकी चा । पयोगदर्शन ॥

२ इंडिय देखे ते.

चक्कू दिठि १ अचक्कू २। सेसिं दिअ उहि ३ केवलोहिं ४ चा ॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार
जेदे चहु दर्शनावर्षी १, अचकु
दर्शनावर्षी २, अवधीदर्शनावर्षी

दर्शन इहां सामान्य प्रकारे ते । ३, केवल दर्शनावर्षी ४, ॥ १० ॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सा वरणं तयं चउहा ॥ ११ ॥

इवे पांच जेद निज्ञाना कहेवे. २ निद्रानिज्ञा-डुःखे महता क
मुखे जागे ते-निज्ञा १ । छे जागे ते ॥

सुह पमिबोहा निहा १। निहानिहाय २ डुक्क पडि बोहा ॥

३ प्रचला-वेठां उजां । ४ प्रचलाप्रचला-चालतां उंघे घोमा
उंघे ते नी परे ते ॥

पयला ३ छिउ वविठस्स । पयलपयलाउ ४ चंकमउ ॥ १२ ॥

५ दिननो चिंतव्यो काम ते षिणंदिनुं बल चक्रवर्तिथी अर्हु वा
रात्रे उंघमां करे । सुदेवतेथी अर्हु बलदेवनुं बल तेटलुं होय

दिण चिंती अह्वकरणी । थीणघीअध्वकिअध्ववला ॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीगश लागे ते सांता
मधुमदथी खरडी ख जीज कपाय ते असातावेदनी ते वेदनी
झनी घारा । साता असाता ॥

महल्लित खग्गे धारा-लिहणं च उद्धानं वेअणीअं ॥१२॥
सातावेदनी प्राये देव साता असाता तिरीमां ठे नरक गतिमां
मनुष्य गतिमां, उद प्रबल असाता ठे साता तो तीर्थकरना
य अविक । जन्मादिके ॥

उसन्नं सुरमणुए । सायमसायं च तिरीअ निरएसु ॥
हवे मोहनीकर्मनुं स्वरूप कहेठे ते मोहनीकर्मना बे जेद-दर्शन
मदिरापानधीमुझाय तेममोहनी मोहनी अने चारित्र मोहनी ॥
ना उदये जीव मुझाय ।

मज्झं व मोहणीअं । उविहं दंसणचरणमोहा ॥ १३ ॥
ते दर्शन मोहनीना त्रण जेद ठे, १ सम्यक्त्वमोहनी २ मीश्रमो
सम्यक्त्व गुणने मुझवे ठे । हनी, ३ तेमज मिथ्यातमोहनी
दंसणमोहं तिविहं । सम्मं १ मीसंश्रुतदेवमिच्छतं ३ ॥
इहां ते त्रणने दृष्टांते करी देखामे ठे.

१ शुद्ध पुण्य दल वेदे. ३ अविशुद्ध दल वेदे ते होय अनुक्रमे
२ अर्द्धविशुद्ध दलवेदे.

सुधं अध्विसुधं । अध्विसुधं तं हवइ कमसो ॥१४॥

अथ नव तत्त्व.

५ आ अव-कर्मनुं आवहुं. ६ संवर
१ जीव-चेतना लक्षण २ अ कर्म आवतां रोके, ७ बंध-जीव प्र
जीव-अचेतना लक्षण ३ पु देशे कर्म एकता ४ मोह-सर्व कर्म
न्य-शुद्ध कर्मलक्षण. ४ पाप. कथ्य अथेयी-ए निर्जरा-जे कर्म उद
अशुद्ध कर्म लक्षण । य आव्युं ते खपावे ते ॥

जिअ १ अजिय २ पूत्र ३ पावा ४ संवर ५ संवर ६ बंध ७ मुक्क ८ निज
जे ए नव तत्त्व शुद्ध निश्चे व्य सम्यक्त्व कह्युं तेना [रणा ॥ ए ॥
बहारे सदहे तेहने ॥ ॥ ॥ कथायकादिक बहु जेद ठे १५

जेणं सद्वहइ तयं । सम्मं खइ गाइ बहुजेअं ॥१५॥
 मिश्र दृष्टिने न राग तथा द्वेष । जिन धर्मेअंतमुहूर्त्त जेम अनउपरे
 मीसा न राग दोसो । जिणधम्मो अंतमुहु जहाअन्ने ॥
 नालीयर द्वीपना मनुष्यने मिथ्यात्व ते सत्य जिन धर्मओ विप
 राग द्वेष न आय ते रीते । रित कुअरा अज्ञानवत् ॥ १६ ॥
 नालीअरदीवमणुणो । मिहंजिणधम्मविवरीअं ॥१६॥
 हवे चारित्र मोहनिना १५ जेव

सोल१६कषाय नवएनो कषाय । बे प्रकारे चारित्र मोहनिय कर्म
 सोलस१६कसायनवएनो-कसाय डुविहं चरितमोहणीअं
 हवे सोल१६ कषायनुं स्वरूप कहे ठे

अनंतानुबंधी ४ अप्रत्याख्यानी ४ । प्रत्याख्यान ४ संजलणीय ४ ॥१७॥
 अण ४ अप्पच्चरकाणा ४ । पच्चरकाणाय ४ संजलणा ४ ॥१७॥

संजलणीनी एक पद्द-पंदर दिन, हवे
 चार चोकमीए वर्ततां जे गतीनां क

ते कषायनी स्थिति कहे ठे. मे ग्रहे ठे ते कहे ठे.

- १ अनंतानुबंधी जाव जीव १ अनंतानुबंधी नरकगती
- २ अप्रत्याख्यानी एक वर्ष २ अप्रत्याख्यानी तिर्यच गती.
- ३ प्रत्याख्यानी चार मास ३ प्रत्याख्यानी मनुष्य गती.
- ४ संजलन देव गती.

जाजीव१वरिस५वउमास३।पस्कगा४निरय१तिरिय२नर३
 ते कषाय जीवना शा गुण रोके ते [अमरा४॥
 कहे ठे.

- १ अनंतानुबंधी समकित गुण रोके
- २ अप्रत्याख्यानी श्रावक गुण रोके ४ संजलननी यथाख्यात
- ३ प्रत्याख्यानी सर्व विरती साधुगुण रोके। चारित्र गुण रोके १८

सम्मा१णु२सव्वविइ३।अहस्काय४चरित्तघायकरा॥१७॥

તેમાં ચાર પ્રકારના ક્રોધનું સ્વરૂપ કહે છે.

१ संजलन क्रोध जलनी रेखा तुरत मटे.

२ प्रत्याख्यानी क्रोध रजनी रेखा कांई
क विलंब.

३ अग्रप्रत्याख्यानी क्रोधं पृथ्वीनी रेखा. रेखा समान चार
४ अनंतानुबंधी क्रोध पत्तरनी रेखा । प्रकारे क्रोध जाणवो
जळारेंणु २ पुढवि ३ पवय ४। राइ सरिसो चळविहो कोहो॥

हवे चार प्रकारनां मान कषाय
नुं स्वरूप कहे छे;

१. संजलन मान नेतरनी वेळ स
मान तरत नमे.

५ प्रत्याख्यान मान काष्ठ थं
न कष्टे नमे

४ अनंतानुबंधी मान पहर थंज

३ अप्रत्याख्यानं मानं हारु घणा कष्टे नमे । समानं तेन न मे १ ए
तिणसल्लया कठठिअ । सेल्लहंनो वमो माणो ॥१॥

હવે ચાર પ્રકારે માયા કષાય કહે છે. ૧ અપ્રત્યાશ્યાની માયા
 ૧ સંજલની માયા વાંસની ઢાલ્ય જે ઘેટાના સિંગ જેવી કઠણ
 મ વાલે તેમ વલે । વાંકી છે.

२-प्रत्याख्यान की माया गाय के बलद ४ अनंतानुबंधी माया वा
नां मूत्रनां जेवी वांकी कारणे सर सना निधिरु मूल समा
ल थाय । न वांकास न जोरे ॥

मायावल्लोहि गोमुक्ति । मिढसिंग घणवंसमुल्लसमा ॥

હવે ચાર પ્રકારે લોઝન કષાય કહે છે. ૩ અપ્રત્યાશ્વાન લોઝન
૧ સંજલન લોઝન હલદરના રંગ જેવો. ગરના કાદવ સમાન રંગ

૨ પ્રત્યાશ્યાન લોજ ગામની તથા લી ૪ અનંતાનુબંધી લોજ ક
વાની મલી સમાન છે. કષ્ટે જાય । રમજના રંગ સમાન ॥
લોહો હલિદ્ધવંજણ । કદમ્બ કિમિરાગ સારિત્તો ॥૫૭॥
હવે નવનોકષાય મોહની કહેવે. હાસ૧ રતિ૨ અરતિ૩ શોક૪
જે કર્મના બદલે હોય જીવને । જય ૫ ડુગંઠા ૬

જસ્મુ દયાહોજિણ । હાસ૧ર૩૫અર૩૩સોગ૪જય૫કુઠા૬
૬ ૭ મોહની તે કારણથી તથા તે રૂંઠા હાસ્યાદિક મોહનિ
અન્યથા તે સ્વજ્ઞાવથી થાય । કહીયે ॥

સાનેમિત મન્નહા વા । તં રૂંઠા હાસાઈ મોહણિત્રં ॥૨૧॥

હવે વેદમોહની કહેવે. પુરુષ સેવવાનો અન્નિ । અન્નિલાષ જે ક
લાષ તે નારી વેદ નારી સેવવાનો અન્નિલાષતે । મના વશથી જે
નર વેદ ! નરનારી બે સેવવાની વાંઘા તે નપું । રૂંઠા હોય તે ॥
સક વેદ ।

પુરિસિ હિ તડુજયં પડ । અદિલાસો જવસાહવડસોઝ
ત્રણ વેદના વિષયનો તાપ કહે છે
૧ સ્ત્રીનો બકરીની લીંદીના તાપ
સમાન.

સ્ત્રી ૧ નર ૨ નપુંસક વેદનુદય ૩ પુરુષનો તરણના તાપ સમાન
જાણવો.
૪ નપુંસકનો નગરવાહ સમાન.

થી ૧ નર ૨ નપુંસક વેદનુદય । કુંકુમતણનગરવાહસમો ॥૫૨॥
હવે આયુ કર્મના ૪ જોડ કહે છે. આયુ કર્મ દેશ્ય સરસુ છે
૧ દેવતાનું આયુ, ૨ મનુષ્યનું આયુ નામ કર્મ ચિતારા સમાન છે
૩ તિર્યચનું આયુ ૪ નરકનું આયુ
સુર નર તિરિ નિરયાજા હમિસરિસં નામકમ્મ ચિત્તસમં ॥

इवे नाम कर्मना १०३ जेद कहे ठे. त्रणे अधिक एकसो १०३ तथा
बेतालिस ४२ त्राणुं ३ जेद कहे ठे। समसठ ६७ ए चार जेदे ठे.
बायाल ४२ तिनवइ ३ विहं । तिउत्तरसयं च सत्तठी २३
हवे प्रथम ४२ जेद;

गति १ जाति २ शरीर ३ अंगोपांग ४ । बंधन ५ संघातन ६ संघयण ७
गइ १ जाइ २ तणु ३ उवंगा ४ बंधण ५ संघायणाणि ६ संघयणा ७
संस्थान ८ वर्षाणं ९ रस १० । फरस १२ अनुपूर्वि १३ विहायोगति १४
संठाण वन्न गंध रस फास अणुशुद्धि विहगगइ १४
पिंरु प्रकृति ते चौद, एक जेदमां हवे प्रत्येक प्रकृति कहे ठे.
घणां जेद मले ते पिंरु कहीए । पराघात नाम १ श्वासोश्वास

नाम आताप नाम

३ उद्योत नाम ४

पिंरुपयामिति च उदस । परघा १ उसास २ आय ३ बुज्जोयं ४ ॥
अगुरु लघु नाम ५ तिर्थकर उपघात ८ ए आठ प्रत्येक प्रकृती
नाम ६ निर्माण नाम ७ ते एकमां बीजो जेद मलेल नहिते
अगुरुलघु तिष्ठ निमिणो-वधायमिय अठ पत्तेय ॥ २५ ॥
इवे त्रसनो दसको कहे ठे. प्रत्येक नाम ४ धिर नाम ५ शुज्ज ना
त्रसनोमि १ बाइर नाम २ पर्या म ६ चवली सुज्जग नाम ७ चवली ॥
स नाम ३ ।

तस १ बायर २ पज्जतं ३ । पते ४ धिरं ५ सुज्जं ६ च सुज्जगं ७ च ॥
बोलमिठो प्रिय होय ते सुस्वर नाम ८, ए त्रसनो दसको; इवेथाव
आदेय नाम ९ जसनाम १० । रनो दसको आ रीते ते कहे ठे ॥
सुसरा ८ इज्ज ९ जसं १० । तसदसगं आवरदसं तु इमं ॥ २६ ॥
आवर नाम १ सुद्धम नाम २ साधारण नाम ३ अधिर नाम ४

૨૪૯

અપર્યાત નામ ૩ ।

અશુજ નામ ૬ ડુર્જગ નામ ૭ ॥

થાવર ૧ સુહમ ૨ અપજાં ૩ । સાધારણ ૪ મથિર ૫ મસુજ ૬ ડુજ

ડુસ્વર નામ ૮ અનાદેય ૯ એ થાવર નામ તેનો ઇતર જે [ગાણિ ૭ ॥

નામ અજસ નામ । ત્રસ દશકો બન્ને મલો વોશ થયા, પિંમ

૧૪ પ્રત્યેક આઠ ત્રસ દશ ૧૦ થાવરદશ

૧૫ એકત્ર મીલે બેતાલીસ ૪૨ જેદ થયા ॥

ડુસર અણાઈ જાજસ-મિય નામે સેયરા વીસ ॥ ૨૭ ॥

અથિરનો ઠક કહે છે. અથિર ૧

હવે પ્રકૃતિનનાંનામ સંજ્ઞાકહે છે અશુજ ૨ ડુર્જગ ૩ ડુઃસ્વર ૪

ત્રસનો ચોક તેનાં નામ-ત્રસ ૧ અનાદેય ૫ અજસ ૬ સુહમનો

બાવર ૨ પર્યાત ૩ પ્રત્યેક ૪ થિ ત્રિક કહે છે. સુહમ ૧ અપર્યાત

રનો ઠક-તેનાંનામ-થિર, સુજ ૨ સાધારણ ૩ થાવરનો ચોક

સુજગ ૩ સુસ્વર ૪ આદેય ૫ કહે છે થાવર ૧ સુહમ ૨ અપ

જસ ૬ ।

ર્યાત ૩ સાધારણ ૪ ॥

તસ ચન્ન થિર ઠકાં અથિર ઠકાં સુહમતિગથાવર ચન્ન

સુજગત્રિક કહે છે. સુજગ ૧ સુસ્વર ૨ । જે પ્રકૃતિથી ગણે તે આ

આદેય ૩ આદિ શબ્દથી ડુર્જગત્રિક । તે સંખ્યા પ્રમાણાદિ પ્ર

કહે છે. ડુર્જગ ૧ ડુસ્વર, અનાદેય । કૃતિ ગણજો ॥

સુજગતિગાઈ વિજ્ઞાસા । તદાઈ સંસ્વાહિં પયમીહિ ॥ ૨૮ ॥

હવે ૨૩ પ્રકૃતિનો મેલ કહે છે. ગતિઆદિ ચાર ૪ પાંચ ૫ ત્રણ ૩

ચૌદ બોલ અનુક્રમે ગણવા. તે બોલ પાંચ ૫ પાંચ ૫ ઠ ૬

પ્રસંગે ફરી લક્ષીએ ઢીએ ।

ઠ ૬ ॥

ગતિ—	જાતિ—	અનુક્રમે
૪ ગતિ ૧	૫ સંઘાતન ૬	૫ રસ ૧૧

ए जाति २	६ संघयण ७	८ फर्स १२
ए तनु ३	६ संस्थान ८	४ अनुपूर्वि १३
३ उपांग ४	५ वर्षा ९	३ विहगगति १४
ए बंधन ५	२ गंध १०	ए पांसठ जेद बे पदे कहा ते

गई आईण नकमसो । चउ पणपणतिपण पंच ठ ठकं
पांचए बे३ पांचएआठएचार४बे२ । ए उत्तर जेद पांसठ६५अया.
पणडुगपणठ चउडुग । इय उत्तरजेय पणसठी ॥२९॥

ए ६५ मध्ये२८ युक्त करीए त्या

रे ए३ प्रकतो थाय-६५ पिंरु

प्रकती १४ ना उत्तर जेद ८ प्र

त्येक प्रकती २० त्रसदशक १० अथवा बंधण प्रथमे पांच ५ ग

थावर दशक १० मली एवं सर्व सया ठे तीहां१५ गणीये तो१०३

संख्या ए३ थइ.

एकसो त्रण जेद पण थाय ॥

अमवीस जुआ तिन् वइ संते वा पनरबंधणेतिसयं१०३

ए वीस जेद-शरीरनाज उत्तर

जेद ठे ने वरणादि ३० जेद पूर्वे

त्राणु प्रकतीमां गण्याळे. ते सा

मान्यशी चार ४ जेद वर्षा १ ग

ध २ रस ३ फर्स ४ बाकी १६-

ने २० बंधनने संघातन मली१६

बंधन १५ संघातन ५ ग्रहो ।

बंधण संघाय गहो । तणूसु सामन्न वन्न चउ ॥३०॥

महि समकित मोहनी मीश्रमोहनी,

एसमसठ बंधमां उदयमांठे ते अबंध ठे एकसो वीशनो बंध.

इय सत्त ठी बंधो दएय नयसम्म मीसया बंधे ॥

३५१

एकसोवीस बंधमां-५ ज्ञानावर्णि
ए दर्शनावर्णि २ वेदनी २६मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी ९ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२०। उदयमां १२२ वे
जेखतां ११० ॥ तेज २ मो
बंधमां ११० उदयमां १२२ सत्ता। हनी सम १ मीश्र सत्तामां तो
मां १५० । १५० समग्र ठे ॥

बंधुदए सत्ताए । वीस डुवीस ठवन्न सयं ॥३१॥
हवे १४ प्रथमे पिंरु प्रकृति क । २ जातिना जेद ए-ते एकेन्द्रि १
ही ठे, तेना उत्तर जेद ६५वि। वे इंदि
वरीए बीए, गति जेद ४ ते न। २ तेरंडी ३ चौरंडी ४ पंचेडी ए
रक १ तिर्यच २ मनुष्य ३ अने ए पांच जाति जाणवी ॥
देवगति ४ ।

निरय १ तिरिश्चनर ३ सुर ४ गर्ई। १ इगबिय २ तिय ३ चउ ४ पाणिदि
३ शरीरना जेद ५ ते १ उदा ४ तेजस ५ कार्मण ए (जाईउ) ॥
रिक २ वैक्रीय ३ आहारक । शरीरना पांच जेद वे पदे कहा ॥
उराल १ विनुवा २ हार ३-तेय ४ कम्मण पण सररीरा ॥३२॥
४ उपांग त्रण शरीरना ते बांहो १। पेट १ ए आठ अंग उपांग ते
साथल २ पुंठ १ मस्तक १ गति १। आंगुली प्रमुख ॥

बाहुरु २ पिठि १ सिर १ नर १-उअर १ ग उवंग अंगुली प्रमुहा
शेष नख केशादिक अंगो ते अंगोपांग प्रथम शरीर त्रणने विवे
पांग । उपांग ठे

सेसा अंगोवंगा । पढमतणुतिगस्सु वंगाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुङ्गलोनो । संबंध पूर्वे त्रांध्या शरीरपणो प्रणमाया
न बांध्या तेने एकमेक करवुं ते बंधन
उरलाइ पुग्गलाणं । निबद्ध बजुंतयाण संबंधं ॥

जे करे लाखथी सांधेला पदारथ ते उदारिकादिक शरीरनामे बं
जेम बंधाणा रहे तेम पुङ्गलनुं बंधन पांचए जाणवां १ उदारिक
धावुं । २ वैक्रिय बंधन, ३ आ
हारक बंधन ४ तेजस बंधन
५ कार्मण बंधन ॥

जंकुणाइ जठ समंतं । बंधण मुरलाइ तणुनामा ॥ ३४ ॥
जे संग्रह वा समुह उदारि पुङ्गल जेम दंतालीथी कर्षणी त्रण्या
कादिक पुङ्गल जेला करे । ना समूह जेगा करे तेम पुङ्गलजेला
करे ते संघातन ॥

जं संघायइ उरलाई पुग्गले तणुगणं च दंताली ॥

ते संघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन एमज शरीर
२ वैक्रोय संघातन, ३ आहारक संघातन, ४ नामे नीचे जेदे
ते जस संघातन, ५ कार्मण संघातन ।

तं संघायं बंधण-मिव तणु नामेण पंचविहं ॥ ३५ ॥

हवे १५ बंधन कहेवे १ उदारिके उदारिक बंधन, २ उदा
रिके ते जस बंधन, ३ उदारिके कार्मण बंधन, ४ उदारिके तेज
स कार्मण बंधन, ५ वैक्रिये वैक्रोय बंधन, ६ वैक्रिये तेजसबंधन,
७ वैक्रिये कार्मण बंधन, ८ वैक्रिय तेजस कार्मण बंधन, ९ आ
हारके आहारक बंधन, १० आहारके तेजस बंधन, ११ आहारके
कार्मण बंधन, १२ आहारके तेजस कार्मण बंधन, १३ तेजसे ते
जसबंधन, १४ कार्मणे कार्मणबंधन, १५ तेजसे कार्मणबंधन ॥

उराल वेजवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताण ॥

नवबंधणाणि इयर । ड सहियाणं तिन्नि तेसिं च ॥३६॥

संघयण ते हामनो ते संघयणना ढ प्रकार ठे. ? वज्जरिषज्जनारा समुदाय । च-खीली पाटो मृकत बंधन ॥

संघयणमघ्निचिउ । तं ठठा वज्जरिसिह नारायं ॥

तेमज १ रिषज्जनाराच-पाटो १ नाराच-बे बाजु मृकत बंधन मृकत बंधन । ४ अर्धनाराच-एक बाजु बंधन

तह रिसह नारायं २ । नारायं३ अर्धनारायं ४ ॥३७॥

५ किलिका खीली ६ ठेवहुं इहां । रिषज्ज ते पाटो वज्ज ते खीली किलिअ७ ठेवहुं इह । रिसहो पट्टोय कीलीया वज्ज ॥

नाराचते बे बाजु मुकटा । ते नाराच कहुं ठे. ए औदारिक शरीरे बंधन । होयतिरिनरने होय देवनारकीने नहि ॥

उज्जउ मकमबंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥ ३८॥

हवे संस्थान जे आकृतीढ ते कहे ठे.

१ समचोरस-सर्व अवयव शोजित ३ सादि-ते नाज्जीनीनिचेनो संपूर्ण ज्ञागे मलता २ न्यग्रोध-ते ज्ञाग सुंदर सोजनिक ४ कुब्ज जेम वरुनुं ज्ञाग उपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंरुक ॥

अशुजाकार ।

समचजरंस १ निगोह २ । साइ३ खुजाइ ४ वामणं ५ हुंमं ६ ॥

ए संस्थान कह्यां-हवे वर्ण १ ऋष्ण १ नील १ रातो १ पिरो १ घोखो १ संठाणा वन्नकिन्ह नील लोहीअ हलिह सिआ ॥३९॥

हवे गंध १ सुरजि १, डुरजि १ तिखों, कमुवो, ३ कसायलो, ४ १, हवे रस पांच । अंबीलाते खाटो, ५ मधुरो ते मीठो

सुरहि डुरहि १ रसा पण । तित्तकमूषकसाय ३ अंबिला ४

हवे फरसट, ना नाम? जारे २ ५ टाढो, ६ ननो, ७ (महरा ५
हलवो, १ सुंआलो, ४ बरसट । चीकणो, ८ लुखो ए आठ ४० ॥

फासा गुरु? लहुमिउ ३ खर ४। सि ५ उ ए ह ६ सि ७ ८ ९ रु र क ८ ८
ए बीसमां अशुजना ? शुजना? १ ४ तिखो, ५ कहुवो, ६ जारे,
हवे अशुजना जेद कहे ठे ७ बरसट, ८ लुखो ॥

१ निलो, २ कालो, ३ दुर्गंध ।

नील? कसिणं ५ डुगंधं । तितं ४ कडुअं ५ गुरुं ६ खरं ७ रु र कं

हवे बाकी ११ रह्या ते शुज स
जे कह्या ठे. इहां प्रसंगेयी लखुं

छुं. १ रातो, २ पिलो, ३ घोलो,
४ सुरजी, ५ कसायलो, ६ आं

बील, ७ मीठ, ८ हलवो, ए सु
आलो, १० उष्ण, ११ चीकणो

ए अगीयार शुज ४१ ॥

इकारसगं सुजं सेसं ॥ ४१ ॥

गतिडुग १ गति २ अनुपूर्वीं वे

मढ्ये गतिडुग देवडुग १ गति

२ अनुपूर्वीं, मनुष्यडुग १ गति

३ अनुपूर्वीं तिर्यचडुग १ गति ४

अनुपूर्वीं, नरकडुग १ गति ५ अ

नुपूर्वीं, गतित्रिक १ गति २ अ

नुपूर्वीं ३ आयु, देवत्रीक १ गति

अनुपूर्वीं ३ आयु, मनुष्यत्रिक १

तिर्यच १ गति २ अनुपूर्वीं ३ आयु,

वली सीतल ए नव अशुज
जाणवा ।

सीअं च असुहनवगं ।

गति चोक नाम? देवगति, २ म

नुष्यगति ३ तिर्यच गति, ४ नर

क गति अनुपूर्वीं चोक नाम-१

अनुपूर्वीं ३ आयु, मनुष्यत्रिक १

देवानुपूर्वीं, २ मनुष्यानुपूर्वीं, गति २ अनुपूर्वीं ३ आयु, तिर्यच

३ तिर्यचानुपूर्वीं, ४ नरकानुपूर्वीं, गति २ अनुपूर्वीं ३ आयु,

वीं, चार गतिनी परेआनुपूर्वी नरकत्रिक ? गति अनुपूर्वी ३
जाणवी । आयु, ए पोताना आयुष सहित

चउह गइवणुपुर्वी । गइवणुगतिंगं नियाउजुअं ॥

अनुपूर्वी वक्रगतिये जता विहग गति चालवानी चाल्य शुभ
जीवने उदे होय । वृषजादिकनी परे अशुभ उंटादिक

नी परे ॥ ४२ ॥

पूर्वीउदउ वक्के । सुहअसुहवसु द्वाविहगई ॥ ४२ ॥

पराघात नाम कर्मना पर बलिउ होय तो पण पराघात उदय
उदयथी जीवने । वालाने देखी निर्बल आय, बोली पण न
शके, दुर्जेय होय ॥

परंघा उदया पाणी । परेसिबलिणंपि होइ दुहरिसो ॥

श्वासोश्वास लब्धि सहित । होय मुखे खेवानी शक्ति ते उसास
नाम कर्मना उदयथी ४३ ॥

ऊससण लघिजुत्तो । हवइ ऊसास नाम वसा ॥ ४३ ॥

आताप नाम रविविमानना ताप युक्त ते आतापनाम कर्मना
पुद्गल जीवनां अंगो । उदयथी होय पण अग्निने आ
ताप न कहीए ।

रविबिंबेउ जीयंगं । तावजुअं आयवाननउजलणे ४४ ॥

जे माटे अग्निमां तो उण्ण ने राता वर्णनो उदय ठे पण आ
फर्स ठे । ताप नामनो उदय नहि ॥

जमुसिण फासस्सतहिं । लोहिअ वन्नस्सउदउत्ति ॥ ४४ ॥

नहि उअ पण प्रकाशवंत जीवनां सरीर उद्योत करे ते उद्योत
रूप । नाम ।

आणुसिणपयासरूवं । जिअंगमुजोअ एहु जोआ ॥

જે વારે યતિ અને દેવતાં ઉત્તર ચંદ્ર સૂર્ય, ગ્રહ, નક્ષત્ર, તારા સ્થ
વૈક્રીય કરે તે વારે ને । જવાદિક, મણિ, મોતિ, હીરા
માણેકને યદ્યોત નામ કર્મ ॥ ૪૫૨ ॥

જઈ દેવુત્તરવિક્ષિત્ર । જોડસ સ્વજોત્ર માહૃ ॥ ૪૫ ॥

શરીર જારે નહિ, હલ્લું મધ્ય શરીર સુખે ધારણ થાય જે જીવને
નહિ । તે અગુરુ લઘુ નામનો ઉદય ॥

અંગનગુરુ ન લહુત્રાં । જાયડ જીવસ્સ અગુરુલહુત્રુદયા

તિર્થંકર નામના ઉદયથી પુજ્યપણું પામે તે ઉદય કેવલજ્ઞાનપ
જીવ ત્રિત્તુવનમાં । પુનું પામ્યા પછે તિર્થંકરને હોય ॥

તિષ્ઠેણ તિહુઅણસ્સવિ પૂજો સે ઉદન કેવલિણો ૪૬ ॥

અંગ ઉપાંગ જેમ શોષે નિર્માણ નામ કર્મ કરે સુત્રધાર જેમ
તેમ નિપજવું તે । સુંદર આકારે પુતલી ઘડે તેમ ॥

અંગોવંગનિયમણં । નિમ્માણં કુણ્ણં સુત્તહારસમં ॥

ઉપધાત નામ ઉદયથી તે પોતાનાં શરીરનાં અવયવમાર્હિં અંગ
જીવનું શરીર હણાય- લો, પનુજીજી, ગલકંઠો પ્રમુખ વધારે
વિણસે । હોય તે ॥ ૪૭ ॥

ઉવધાયા ઉવહમ્મડ સતણુવયવ લંબીગાર્હિં ॥ ૪૭ ॥

ત્રસનામ-બેરંડી, તેરંડી, ચૌરંડી, વાદરનામ કર્મના ઉદયથી ચ
પંચેંડી તેને ત્રસકહીએ. હાલેચાલે મં ચક્ષુદર્શમાન મોટા શરીર
માટે ત્રસ નામ કર્મના ઉદયથી । વંત થાય ॥

વિ તિચડ પણિદિત્ર તસા । બાયરડ બાયરાજિઆયુલા ॥

પોતપોતાની ગતિ સંબંધી પર્યાપ્તો તે પર્યાપ્તો બે જોડે, ૧ લઘ્વી
પુરી કરે તે પર્યાપ્તો યુક્ત । નીજ પર્યાપ્તો પુરી પામશે તે

૨ કરણ-પોતાની પર્યાપ્તો
પુરી પામ્યો તે ॥

નિય નિય પક્ષાતિજુઝા । પક્ષતા લાઢિકરણેહિં ॥૪૮॥
 એક શરીરમાં એક જીવ તે પ્રત્યેક ધિરનામ તે જેના ઉદયથી
 નામ કર્મ ।

પત્તેઝ તસૂ પતે । ઉદણાં દંત ઝાઢિ માઈ ધિરાં ॥

નાજિ ઉપર સર્વોગ મસ્તકાદિ સુજગ નામ ઉદયે સર્વ લોકને
 સુંદર તે શુજનામ ઉદયે । વહ્નજ લાગે તે ॥ ૪૯ ॥

નાન્નુવરિસિરાઈ સુહં । સુજગાઢ સઘજણશ્ચો ॥૪૯॥

સુસ્વર થકો મિઠો મુલકારી આદેય નામકર્મના ઉદયે તેનો
 લાગે શબ્દ । બોલ સર્વ લોક માને ॥

સુસરા મહરસુહશ્ચણી । આશક્ષા સઘ લોય ગિધ્ર વઢ ॥

જસ નામકર્મથી જસકીર્તિ થાય એ ત્રસનો દશકો ॥

જસઢ જસંકિત્તીઢ ॥

હવે ધાવરનો દશકો કહે ઢે, તે ત્રસકાયથી વિપરીત જા
 ણવો. તેની સુત્રમાં સૂચના કરી ઢે, પણ પ્રસંગે લખુંહું. ૧ ધાવર
 પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ ધીર રહે તે. ૨ સુદ્ધમ-ચરમ
 ચક્ષુએ ન દેખાય તે. ૩ અપર્યાસ-પર્યાસી પુરી ન પામે તે. ૪ સા
 ધારણ-એક શરીરે અનંતા જીવ તે ૫ અધીર. દાંત હાનુધીર નહિ
 તે. ૬ અશુજ-નાજિ ઉપર અમનોજ્ઞ માઠો, ૭ ડુર્જાગ્ય સર્વજન
 અનીષ્ટ. ૮ ડુસ્વર-વચન બોલે ધુની અમનોજ્ઞ માઠી. ૯ અનાદેય
 તેનો બોલ સર્વ અમાન્ય હોય. ૧૦ અજસ-જસકીર્તિ ન પામે.

ધાવર દસગં વિવક્ષત્તં ॥ ૫૦ ॥

હવે ગોત્ર કર્મના બે જ્ઞેદ-૧ ગોત્ર તે કુંજાર જેમ સારો ઘમોત
 ંચ ગોત્ર ૨ નીચ ગોત્ર । ધા મદિરાનો માઠો ઘમો એ વેહુ
 નિપજાવે ॥

गोत्रं दुहुच्च नीयं । कुलाल इव सुघनं जुञ्जलाईत्रं ॥
इवे अंतरायकर्मना पाच जेद कहेवे ३ जोगांतराय, ४ उपजोगांत
१ दानांतराय, २ लाजांतराय । राय वीर्यांतराय ।

विग्धं दाणे शलाजेश्च जोगुश्च जोगे सुष्ठु विरिएत्र ॥ ५१ ॥

लक्ष्मीपतिना जंमारी जेम जंमारी उलटो रुख्यो होय तो रा
समान ए अंतराय कर्म । जाए देवराव्या दानने रोके ॥

सिरिहरिअसमं एत्रं । जह पमिकुलेण तेण रायाई ॥

न करे दानादिक इहां । एम अंतरायकर्मना उदयशी दानादिक
पांचे लब्धि न पामे जीव पण ॥ ५२ ॥

न कुणइ दाणाईत्रं । एवं विग्धेण जीवोवि ॥ ५३ ॥

इवे ए आठ कर्मशायी बंधायते कहेवे ! ३ ज्ञानादिकनो उपघात
प्रथम ज्ञानावर्णि दर्शनावर्णि बांधे ते ? नाश करे, ॥ जणता
जिनमतशी विपरितपणे चालेर सिद्धां प्रत्ये ध्वेश करे, ५ ज
त मार्गनो लोप करे । एताने अंतराय करे ॥

पमीणीअ तण निन्दव । उवघाय पउस अंतराएण ॥

६ गुरुनी, ज्ञाननी, जिन प्रतिमा एम करतां ज्ञान दर्शन गुणने
नी अति आशातना करे ॥ ढांके जीव एटले कारणे आव
र्ण पेदा करे ॥

अच्चा सायणायाए । आवरणडुगं जिउ जयई ॥ ५३ ॥

इवे वेदनी कर्म बांधवानां कारण; ४ व्रत पाले, ५ जोगनी च
तेमां ज्ञातावेदनी कर्म कैम बांधे ? पलता जय करे, ६ क्रोधादि
गुरु जक्ति करे १ क्रमा धरे, ३ जी जय करे, ७ रुडु दान करे ॥
व रक्षा करे ।

गुरुजतिखंतिशकुरुणा ३ । वयभजोगकसायद्विजय
८ दृढ धर्मी होयए धर्म उपर ए रीते ज्ञातावे [दाणजुउण ॥

धीर प्रणामो पेदास करे । दनी बांधे तेथी उलट करे अशा
ता वेदनी बांधे ते केम ॥ ५४॥

हृद धम्मईएअऊइए । साय मसायंविज्जयउ ५४

उन्मारग देखाने, मारगनो । नाश करे देव इव्य हरण करीने ॥

उम्मग देसणा मग्ग—नासणा देवदव हरणोहिं ॥

जे जीव दर्शन मोहनीकर्म बांधे जिन प्रतिमा वेरासर, चतु

ते जिन, तीर्थकर साधु, विंघ संघ एटखानो प्रत्यनीक

थाय ते दर्शन मोहनीकर्म बांधे

दंसणमोहं जिणमुणि । चेइअ संघाइ पमिणीउ ॥५५॥

बे प्रकारे चारित्र मोदनी क्रोधादिकषाय, हासादिनोकषाय

बांधे । पांचईडिना विषयवश मन ते मोह

नीकर्म बांधे ॥

डुविहंपि चरणमोहं । कसायहासाइविसयविवसमणो ॥

हवे बांधे नरकनुं आयु आरंज खेती, घर बाग, आदि परिग्रह

मढोटा । नवविष ते उपर रक्त जीव वधादि चिं

तन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयाउ महा । रंज परिग्गह रउ रुद्धो ॥ ५६ ॥

तिर्यच आयु बंधकारक मूर्ख होय, मायादि शल्य सहीत होय

हृदयनो गुढ होय । ते तेमज मनुषनुं आयु बांधे ॥

तिरिआउ गूढहियउ । सढो ससद्धो तइ मणुस्सानं ॥

प्रकृति ते स्वजावे पातळा दान देवानी रुचि बुद्धि होय मध्यम

कषाय होय । गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसानं । दाणरुइ मप्पिम गुणोय ॥५७॥

अविरती गुण गणाथी सातमा गुण । अज्ञान तप अकाम निर्ज

गणा सुधी जीव देवायु बांधे । राए मेखवे ॥

अविरय माइ सुराजं । बालतवी कामनिऊरो जयइ ॥

सरलचित्त गर्व ते शुजनाम बांधे, तेथी अन्यथा ते उलटो
रहित । चाले ते अशुजनाम ॥ ५० ॥

सरस्वो अगारविस्वो । सुहनामं अन्नहा असुहं ॥५१॥

गुणानो खपी मदे रहित । जणवा जणाववानी रुचि नित्य ॥

गुणपेही मय रहित । अप्रयण प्रावणा रुई निंबा ॥

विशेषे करे तीर्थकर गुरु प्रमुखनी उंच गोत्र बांधे नीच गोत्र
जक्ति करे तो । तेथी विपरीत ते बांधे ॥

पकुणइ जिणाइ जत्तो । उच्चं नीचं इअर हाउ ॥५२॥

जे जीव जिन पूजानो जीवहितामां जे तत्पर होय जे वारे ते
अंतराय करे । उपार्जे अंतराय कर्म बांधे ॥

जिणापूआ विग्धकरो । हिंसाइ परायणो जयइ विग्धा ॥

ए रीते कर्मनो जे विपाकते । लख्यो उपगारी श्रीदेवेंदसूरिजीए
इयकम्मविवागोयं । लिहिउ देविंदसूरिहिं ॥५३॥

॥ ए प्रथमं कर्मविपाकनाम समाप्तः ॥

॥ इति कम्म विवागं पढमं ॥

॥ कर्मनी मूल प्रकृति ८ ॥

१ ज्ञानावर्णीय कर्म

३ वेदनीय कर्म

५ आयुः कर्म

७ गोत्र कर्म

२ दर्शनावर्णीय कर्म

४ मोहनीय कर्म

६ नाम कर्म

८ अंतराय कर्म

५६१

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

१ मतिज्ञानावरणिय
३ अवधि ज्ञानावरणिय
५ केवलज्ञानावरणिय

२ श्रुतज्ञानावरणिय
४ मनःपर्यवज्ञानावरणिय

॥ दर्शनावर्णियकर्मनी प्रकृति ६ ॥

१ चक्षु दर्शनावर्णिय
३ अवधि दर्शनावर्णिय
५ निष्ठा
७ प्रचला
९ श्रीणद्धी

२ अचक्षु दर्शनावर्णिय
४ केवल दर्शनावर्णिय
६ निष्ठा
८ प्रचला प्रचला

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति ७ ॥

१ शातावेदनीय

२ अशातावेदनीय

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति ८ ॥

१ तन्मयक्त मोहनीय
३ मिथ्यात्व मोहनीय
५ अप्रत्याख्यानीयो क्रोध
७ संज्वलनक्रोध
९ अप्रत्याख्यानि मान
११ संज्वलनमान
१३ अप्रत्याख्यानीमाया
१५ संज्वलनी माया
१७ अप्रत्याख्यानीयोलोच
१९ संज्वलनलोच
२१ रति

२ मिश्र मोहनीय
४ अनंतानुबंधियो क्रोध
६ प्रत्याख्यानी वरणक्रोध
८ अनंतानुबंधि मान
१० प्रत्याख्यानावरणमान
१२ अनंतानुबंधिनी माया
१४ प्रत्याख्यानीवरणीमाया
१६ अनंतानुबंधियो लोच
१८ प्रत्याख्यानीवरणलोच
२० हास्य
२२ अरति

२३ शोक

२४ जय

२५ जुगुप्सा

२६ पुरुषवेद

२७ स्त्री वेद

२८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृतीऽ ॥

१ देवायुः

२ मनुष्यायुः

३ तिर्यचायुः

४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृति १०३॥

१ नरकगतिनाम कर्म

२ तिर्यचगति नाम कर्म

३ मनुष्य गतिनाम कर्म

४ देवगति नाम कर्म

५ एकेंद्रिय जाति नाम कर्म

६ बे इन्द्रिय जाति नाम कर्म

७ तैन्द्रिय जाति नाम कर्म

८ चक्षुरिन्द्रिय जाति नाम कर्म

९ पंचेंद्रिय जाति नाम कर्म

१० औदारिक शरीर नाम कर्म

११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म

१२ आहारक शरीर नाम कर्म

१३ तेजस शरीर नाम कर्म

१४ कार्मण शरीर नाम कर्म

१५ औदारीकोपांग नाम कर्म

१६ वैक्रियोपांग नाम कर्म

१७ आहारकोपांग नाम कर्म

१८ औदारिक औदारिक बंधन

१९ औदारिक तेजस बंधन ना

नाम कर्म

म कर्म

२० औदारिक कार्मणबंधन ना

म कर्म

२१ औदारिक तेजस कार्मण बंधन

२२ वैक्रियवैक्रिय बंधननाम कर्म

नाम कर्म

२३ वैक्रियतेजस बंधननामकर्म

२४ वैक्रियतेजस कार्मण बंधन

२५ वैक्रियकार्मणबंधन नामकर्म

नाम कर्म

२६ आहारक आहारक बंधन

नाम कर्म

नाम कर्म

२७ आहारक तेजस बंधन ना

२८ आहारक कार्मण बंधन ना

म कर्म

म कर्म

३९ आहारक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म

३१ तेजस कार्मण बंधननाम कर्म

३३ औदारिक संघातननाम कर्म

३५ आहारक संघातन नाम कर्म

३७ कार्मण संघातन नाम कर्म

३९ रूपज्ञनाराच संघयण नाम कर्म

४१ अर्द्धनाराच संघयण नाम कर्म

४३ डेवदा संहन नाम कर्म

४५ न्यग्रोध संस्थान नाम कर्म

४७ वामन संस्थान नाम कर्म

४९ हुंरु संस्थान नाम कर्म

५१ नीलवर्ण नाम कर्म

५३ हरिद्वर्ण नाम कर्म

५५ सुरज्जिगंध नाम कर्म

५७ तिक्ररस नाम कर्म

५९ कषायरस नाम कर्म

६१ मधुररस नाम कर्म

६३ मृडुस्पर्श नाम कर्म

६५ लघुस्पर्श नाम कर्म

६७ उष्णस्पर्श नाम कर्म

६९ रुक्षस्पर्श नाम कर्म

७१ तिर्यगानुपूर्वी नाम कर्म

७३ देवानुपूर्वी नाम कर्म

७५ अशुजविहायोगति नाम कर्म

३७ तेजस तेजस बंधन नाम कर्म

३९ कार्मण कार्मणबंधननाम कर्म

३४ वैक्रिय संघातन नाम कर्म

३६ तेजस संघातन नाम कर्म

३७ वज्ररूपज्ञ नाराच संघयण नाम कर्म

४७ नाराच संघयण नाम कर्म

४९ किलीका संहन नाम कर्म

४४ समचतुरस संस्थाननाम कर्म

४६ सादिम संस्थान नाम कर्म

४७ कुज संस्थान नाम कर्म

५० कृष्णवर्ण नाम कर्म

५२ लोहितवर्ण नाम कर्म

५४ श्वेतवर्ण नाम कर्म

५६ डूर्गंध नाम कर्म

५७ कटुकरस नाम कर्म

६० आम्लरस नाम कर्म

६२ कर्कशस्पर्श नाम कर्म

६४ गुरुस्पर्श नाम कर्म

६६ शीतस्पर्श नाम कर्म

६७ स्निग्धस्पर्श नाम कर्म

७० नरकानुपूर्वी नाम कर्म

७२ मनुष्यानुपूर्वी नाम कर्म

७४ शुजविहायोगति नाम कर्म

७६ पराधात नाम कर्म

७७ उस्वास नाम कर्म
 ७८ उद्योत नाम कर्म
 ७९ तीर्थकर नाम कर्म
 ८० उपघात नाम कर्म
 ८१ बादर नाम कर्म
 ८२ प्रत्येक नाम कर्म
 ८३ शुज्ज नाम कर्म
 ८४ सुस्वर नाम कर्म
 ८५ यशः कीर्ति नाम कर्म
 ८६ सूक्ष्म नाम कर्म
 ८७ साधारण नाम कर्म
 ८८ अशुज्ज नाम कर्म
 ८९ दुस्वर नाम कर्म
 ९० अयशो अकीर्ति नाम कर्म

९१ आतप नाम कर्म
 ९२ अगुरु लघु नाम कर्म
 ९३ निर्माण नाम कर्म
 ९४ त्रस नाम कर्म
 ९५ पर्याप्त नाम कर्म
 ९६ धीर नाम कर्म
 ९७ सुज्जग नाम कर्म
 ९८ आदेय नाम कर्म
 ९९ आवर नाम कर्म
 १०० अपर्याप्त नाम कर्म
 १०१ अधीर नाम कर्म
 १०२ दुर्जग नाम कर्म
 १०३ अनादेय नाम कर्म

गौत्रकर्मनी प्रकृति ५.

१ उच्चैर्गोत्र कर्म

२ नीचैर्गोत्र कर्म

अंतरायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानांतराय कर्म

२ लांजांतराय कर्म

३ ज्ञोगांतराय कर्म

४ उपज्ञोगांतराय कर्म

५ वीर्यांतराय कर्म

५६५

कर्मणा	ज्ञान	दर्शन	वेदनी	मोहनी	आयु	नाम	गोत्र	अंतराय	एक्य
	१	२	३	४	५	६	७	८	
बांधे प्रकृति	५	९	२	२६	४	६७	२	५	१२०
उदये प्रकृति	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदरिणा	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्तायां	५	६	२	२८	४	१०३ ९३	२	५	१५८ १४८

॥ अथ कर्मग्रंथ ५ प्रारंभ ॥

तेमज स्तबुं वीर जेम गुणगणाने विपे समस्त कर्म
जिषांदने । प्रत्ये ॥

तह थुणिमो वीरजिणं । जह गुणगणेषु सयल कम्माइं ॥
बंधपणे उदयपणे उदिरणा सत्तापणे पाप्म्या जेषे न खपाव्या
पणे । ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणाया । सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणगणानुं नाम स्वरूप ४ अविरती गुणगणुं, ५ देस
कहे ठे । विरती गुणगणुं ॥

१ मिथ्यात्वगुणगणुं, २ ६ प्रमत्त गुणगणुं, ७ अप्रमत्त
सास्वादन गुणगणुं ३ मि गुणगणुं ॥
अगुणगणुं ।

मिच्छे १ सासाण २ मीसे ३ । अविरय ४ देसे ५ प्रमत्त ६ अप्रमत्ते ७ ॥

८ निवृत्ति बादर गुणगणुं, ९ ११ उपशांत मोहगुणगणुं, १२
अनिवृत्ति बादर गुणगणुं, १० क्षिणमोह गुणगणुं, १३ सयोगी
सुद्धमसंपराय गुणगणुं । गुणगणुं, १४ अयोगी गुणगणुं ॥

निअदिअनिअदिमुहुमु-वसमखीणसयोगिअजोगिगुणा २

हवे ते चौद गुणठाणे
कर्म बंध कहे ठे. स
मस्त नवां कर्म ग्रहण
करे बांधे ते बंध ।

ते बंद उंधे तीहां एकसो वीसनो तेना
नाम संख्या ५ ज्ञानावर्णी, ए दर्शना
वर्णी ९ वेदनी, ९६ मोहनी, ४४आजखा
कर्म, ६७ नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ए
अंतराय कर्म ॥

अग्निनवकम्मग्गहणां बंधो उहेण तच्च वीस५०सयं १००

ते एकसो विसमां प्रत्येक गुण
ठाणे बंध कहे ठे:-मिथ्या ते क
हे ठे बंध ११७ तिर्येकर नाम

आहारक दुगविना ।

ए त्रण वर्जिने मिथ्या ते ११७ बांधे

तिन्नयरा हारग दुग ।

वज्जं मिहंमि सतर सयं ॥३॥

२ हवे सास्वादन गुणठाणे १०१

नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अ

नुपूर्वि १ आयु, ४ जातिचोक-

एकेंडि, बेन्डि, तेन्डि, चोरन्डि; चोक, हुंरुक संस्थान, आताप,
स्थावरचोक, स्थावर, सूक्ष्म, ठेवठु संघयण, नपुंसकवेद, मि
अपर्याप्त, साधारण, ए स्थावर ध्यात मोहनी ॥

नरय तिगजाइ थावर । चउ हुंमा यवठेवठं नपुंमिहं ॥

ए सोल प्रकृति बीजे हवे त्रिजे मिश्र गुणठाणे ७४ बांधे तिर्येच

गुणठाणे न बांधे मा । गति. अनूपूर्वि, आयु ३ थोणधी, प्रचला

टे १०१ बांधे । प्रचला, नीजनीज, दुर्जग, दुसर, अनादेय ३

सोलंतो इग हीअ सयं । सासणि तिरिथीण इहगतिगं ४

४ अनंतानुबंधी क्रो १ मा ०५ मा ३ लो ०४ चोक, नीचगोत्र,

मध्यसंस्थान-निग्रोध, सादि, वामन,

उद्योत, असुजवि

कुबूज ४ मध्यसंघयण-रिखज, नाराच

हायो गति १ खी

नाराच, अर्द्धनाराच, किलकाए ।

वेद ए रीते ॥

अणमज्ञा गिइ संघयणा। चउ नि उद्योअ कुखगइहिति
ए पञ्जीसनो अंत एकसो एकमांथो २५ काठि त्यारे ७६ तेमां
करे मिश्र गुण मनुष्य आयु, तथा देव आयु न बांधे त्यारे
ठाणे ३ । ७४ बांधे ॥

पणवीसंतो मीसे । चउ सयरि दुआउअ अबंधा ॥५॥

इवे ४ समकित गुणठाणे प्रकृति इवे पांच देश विरति गुणठाणे
७७ बांधे ते तिर्थकर नाम, देव प्रकृति ६७ बांधे ते-१ वजररी
तानो आयु, मनुष्य आयु, ए षज नाराच संघयण ३ नरनुं
त्रण अने ७४ त्रीजा वाली त्रिक गति? आयुश् अनुपूर्वी ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति चोथे बांधे। अप्रत्याख्यानी क्रो? मा२ मा३ लो४
सम्मेसगसयरि जिणानुबांधि। वयरनरतिअ ३ बिअकसाया४

२ उदारिकनुं डग शरिर? देसविरति ६७ बांधे इवे ठवे गुण
तपांग २ ए दशनो अन्त ठाणे प्रकृति ६३ बांधे ते कहेठे ४ त्रिजा
करे देस व्रति ६ । कषायना चोकनो अंत करे क्रो? मा२
मा ३ लो ४ ॥

उरलडुगंतो देसे । सतठी तिअ कसायंतो ॥ ६ ॥

बाकी ६३ प्रमत्त गुणठाणे बांधे इवे २ अस्थिरनु डग अथिर?
सातमा अप्रमत्त गुणठाणे प्रकृति बां असुज २ ? अजस ? अ
धे ते ३ सोग ? अरति २ । साता ॥

तेवठि पमत्ते सोगअरइ । अथिरडुगअजस? अस्सायं?
ए ठ प्रकृति तजिए अथवा सात देवतानु आयु, न बांधे तो सा
न बांधे । त काठवी ॥

बुद्धिऊच सत्तव । नेइ सुराजं जया निठं ॥७॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसठि अप्रमत्ते । सुराज बंधंतु जइ इहागळे ॥

बीजी रीते अठावन ए सात ठ काढतां ५६-५७ थाय ठे तेमा
बांधे । आहारगडुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५८,
५९ बांधे ।

अन्नह अठावन्ना । जं आहारगडुगं बंधे ॥८॥

इवे आठमा गुणठाणाना बाकी जाग ठ, त्यां बन्ध विचार २
सात जागे तेमां पदेले जा नीझ ? प्रचला २ ए बेनो अन्त करे.
गे एकज ५८ नो बंध बाकी ५६ बांधे पांच जागमां ठठा
होय । जाग सुधी ॥

अम्वन्न अपुवाझंमि । निदडुगंतो ठपन्न पण जागे ॥

इवे ठठा जागने अंत्ये ३० ए तसनवः तस ? बादर ? पर्यास ?
प्रकृति न बांधे तेनां नाम; प्रतेक ? थिर ? सुज ? सुजग ? सुस्वर
२ देवगति ? अनुपूर्वि ? पं ? आदेय ? ४ उदारिक विना सरीर
चैन्दि ? सुजखगति । चार वै ? आ ते ? का ४ ५ उपांगः वैक्रीय
उपांग आहारक उपांग ॥

सुरडुग पणिंदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुवंगाए

१ समचोरस संस्थान ? ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माण ? जिन नाम ४ १ पराघात उसास ए त्रीस प्रकृतिनो.
वर्णचोकः वर्ण ? गंध २ ठठा जागने अन्ते अंत करे ॥
रस ३ फर्स ४ ॥

समचउर निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चउ ठलंसि
ते त्रीसनो अंत करतां ठेले इवे नवमै अनिवृत्ति बादर [तीसंतो

१सातमे जागे ठविसनो बन्ध गुणठाणे बंध कहेठेः--हास ? रति
होय । डुंगठा ? जय ? ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रई कुठजयजेठ ॥ १० ॥

ते प्रथम जागे ते चार न बांधे त्यारे हवे बाकी जाग चारे बा
२२ बांधे ते अनिवृत्ति बादर गुणठा वोस मांहाथी एक एकही
षाणा जाग पांच ठे । ण करे ते कहे ठेः-

अनिअट्टि जाग पणगे । झगे ह्रीणो डुवीस विहबंधो

बीजे जागे पुरुष वेद न बांधे
माटे एकवीस, त्रीजे जागे सं
जलषाणा क्रोध विना २० बांधे.

चोथे जागे संजलषाणा मान वि अनुक्रमे जाग, जाग प्रत्ये एक
ना १९ बांधे पांचमे जागे संज एक ठेद करता दसमे गुणठाणे
लषाणी माया विना १० बांधे । संजलषाणा लोभ विना सत्तर बांधे

पुम संजलषाण चउएहं । कमेणठेठ सतर सुहुमे ॥ ११ ॥

हवे ११, १२, १३, गुणठाणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे
बांधे ते कहे ठेः-४ दर्शनावरणि ? नं । लवतां दस साथे ठ जुगत
च गोत्र ? १ जसनाम ५ ज्ञानावर्णी । करीएतो सोलन बांधे
चउदंसणु च १ जस १ नाण विग्धदसगंति सोलस ठेठ ॥

ते वारे त्रणे गुणठाणे १ साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
वेदनीनो बंध ठे । बंध पठे बंधनो अजावथयो-अनं
तो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध ठेठ । सजोगि बंधंतु णंतोय ॥ १२ ॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणठाणे समाप्तः ॥

इवे १४ गुणठाणे कर्म प्रकृति उदय कहे ठे:-

उदीरणा जे कर्म उदय आयु न
थी तेने उदयमां लावी खपावे
ते उदीरणा अहियां उदय उदी
रणां सामान्ये १२२ होय. ५
झा. ए द. २ वे. २८ मो, ४ आ.
६७ नाम. २ गोत्र ५ अंतराय

उदय ते कर्म विपाकनुं वेदुं । ए एकसो बावीस ॥

उदउ विवाग वेयणं । उदीरणा मपति इह डुवीससयं ॥

ते पांच प्रकृति केइ ते कहे ठे:-

१ समकित मोहनी १ मिश्र मो
हनी १ तीर्थकर नाम २ आहार
क डुग ए पांच उदय नहि माटे

मिथ्यात गुणठाणे ११७ नो उदय ११७ उदे ठे ॥

सतर सयं मिठेमीस । सम्म आहारजिण णुदया ॥ ११३ ॥

इवे सास्वादने गुणठाणे १११ नो उदय ए मिथ्याते हती ते सा
सूहम त्रिक सूहम साधारण १ अप स्वादने उदय नहि माटे
र्यास १ आताप मिथ्यात्व मोहनी । १११ सास्वादने ॥

सुहुम तिगा यव मिहं । मिहंतं सासणे इगार सयं ॥

ए नर्कानु पूर्वि सहित इवे मिश्र गुणठाणे उदय कहे ठे:- ४ अन्नं
उ प्रकृति जतां १११ तानुबंधी चोक क्रो १ मा२ मा३ लो४ १
रहो ।
आवर १ एकेंद्रि १ बेरेंद्रि १ तेरेंद्रि १ चो
रेंद्रि ए नवनो अंत करे ॥

नरयाणु १ पुत्रि णुदया । अणु ४ आवर १ इगविगल अंतो १४

मिश्र गुणगणो एकसो उदय ठे ते ए बार प्रकृति काढता एण
कहे ठेः--१११नो सास्वादन गुणग रही त्या मिश्र मोहनी उद
यो उदय ठे तेमांथी एपूर्वे कही ते य होय माटे ते जेवतां१००
काढवी ३ मनुष्य १ त्रिर्यच २ देवा प्रकृति उदयमां ठे ॥

नु पूर्वि ३ ॥

मीसे सय मणुपुर्वी । गुदया मीसोदएण मीसंतो ॥

हवे चोथे गुणगणो उदय कहे ठेः- ४,अनुपूर्वि, देव १ नर ३ तीरी ३
एकसो चार प्रकृतिनो उदय १०४ नरक ४ ए पांच प्रक्षेप करे
मिश्र मोहनी उदय नहि; तारे ११ त्यारे १०४ उदय होय हवे
रही. तेमां पांच प्रकृति, १ समकि पांचमे गुणगणो प्रकृति ८७
त मोहनी । उदय ते कहे ठेः--४ प्रत्या

रुयानि चोक ॥

चउसय मजए सम्मा । णु पुर्विखेवा बिअ कसाया १५

१ मनुष्यनी अनुपूर्वि १ त्रिर्यचनी

अनुपूर्वि ८ वैकिय अष्टक १ वैक्री

य हारीर २ वैक्रीय अंगोपांग ३ दे

वगति ४ देवानुपूर्वि ५ देवनुं आयु

६ नरक गति ७ नरकानु पूर्वि ८ १ दुर्जग १ अनादेय १ अजस

नरकायु ।

ए सत्तरनो ठेद करे ॥

मणु तिरिणु पुर्वि विजवठ । दुहगअणाइऊगसतरठेउ

देस विरति गुणगणो ८७ उदय तिरि आयु १ निच गोत्र १ उ

होय. हवे ठे गुणगणो प्रकृति द्योत नाम ४ प्रत्यारुयानि चो

उदयहोय ते कहे ठेः--१ तिरिगति। कमी क्रोण १ मा २ माया ३ खोज ४

सगसीइ देसतिरिगई। आउ १ नि १ उज्जेअ १ तिकसाया १६

ए आठ प्रकृति ठेद करवे ७९ थाय ने ए प्रमत्त ठे ८१ कही

८१ प्रमत्त गुणगणे होय। त्यां आधारक दुग प्रक्षेप करतां स
रीर उपांग ८१ थाय ॥

अठठेन दुग सी पमत्ति । आहार जुअल पस्के वा॥

हवे सातमे अप्रमत्त गुणगणे ७६

नो उदय ते कहे ठेः--३ श्रीपांदी

त्रिक निडानिडा प्रचला प्रचला २

थिणंदि ३ २ आहारक दुग १ सरीर ए पांच काढतां ७६ अप्रमत्ते

२ अंगोपांग ।

उदय होय ॥

थीण तिगा ३ हारग दुगं ५ ठेन ठस्सयारि अप्रमत्ते ॥१७॥

हवे आठमे अपूर्व गुणगणे उदये ७२

त्रण ए चार प्रक

१ समकित मोहनी ठेलां १ अर्धनाराच १

ति ठेद करतां ७२

किलिका १ ठेवतु ए संघयण ।

उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम संघयण । तिअग ठेन बि सत्तरि अपुवे ॥

नवमे अनिवृत्ति गुणगणे ६६ उदे ए ठ काढतां ठासठ नवमे

१ हास १ रति १ अरति १ जय १ उदये हवे दसमे सूद्धमसंप

शोक १ दुगंठा ए ठनो अंत कर राय गुणगणे उदयकहे ठेः--३

तांने ।

वेदत्रणयत्ती १ पुरुषश्नपुंसक १

हासाइ ठक अंतो । ठासठि अनिअट्टि वेअतिगं ॥१८॥

त्रण संजलन क्रोध १ मान १ साठनो उदय दसमे हवे ११ मे गु

माया १ ए ठ ठेद करतां । णगणे संजलन लोचनो अंतकरतां

संजलण तिगं ठ ठेन । सठि सुहुमंमि तुरिअ लोचंतो ॥

उपशान्त गुणगणे ५९ हवे बारमे क्षिण मोह गुणगणे उद

नो उदय ।

य कहे ठे ते गुणगणाना वे ज्ञाग ठे

पहेले ज्ञागे रिखज नाराच १ नाराच

ए वे काढता ॥

नवसंत गुणो गुणसति । रिसहनाराय दुगअंतो ॥१॥

सत्तावन क्षीण मोह गुण। हवे क्षीण मोहना बीजे जागे उदय
गणाने प्रथम जागे उदय॥ ते कहे ठे:-निझ प्रचला ए बेनो ठेद
करे ठेले जागे ॥५॥ नो उदय ॥

सगवन्न खीण दुचरिमि । निद दुगंतोय चरिमि पणवन्ना
हवे सजोगी केवली तेरमे गुणगणे चार ए चौद प्रकृतिनो ठेद
उदय कहे ठे:-५ ज्ञानावर्णी ५ अंत करे त्यारे सयोगी गुणग
राय ४ दर्शनावर्णीठे । ए१३मे४२प्रकृतिनोउदय होय

नाणं५तराय५दंसण५। चउठेउ सयोगि बायाळा ॥७॥

बारमाने अंते ५५ नो उदय ह

तो तेमांथी तेरमे चौद ठेद क

री त्यारे ४१ उदय रदे ने उपर

तेरमे ४२ कही माटे तीर्थकर

नाम जेली जे हवे प्रकृति ठेदे ५ सुज विहायो गति ३ असुज

ते कहे ठे:-१ उदारिक शरीर १ विहायो गति ४प्रत्येक७ थोरए

उदारिक उपांग ३ अथोर नाम सुजग १५संस्थान ७ त.१नि.१

४ असुज । सा. ३ वा. ४ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिहुदया उरला थिर । खगइ दुगपरिततिगठसंठाणा॥

१६ अगुरु लघु १७ उपघात १८ परा २५ तेजस२६ कार्मण

घात १९ श्वासो श्वास २३ वर्षचोक २४ आदि संघयण ॥

१ वर्ष २ गंध ३ रस ४ फर्स२४निर्माण।

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणां५१

२७ दुस्वर २९ सुस्वर ३० अथवा असाता ए त्रेमांथी एक ए

साता । त्रीश प्रकृति ठेद करे ॥

दूसर सूसर साया । साए गयरंच तीस बुहेउ ॥

त्यारे बार प्रकृतिनो १४ मे अजोगी । ३ आदेय ३ जस ४ साता गुणगणे उदय होय, हवे चोदमाने । असातामांनी रही होय ते ॥ अंते खपावे ते कहे ठे:- १ सुजग ।

बारस अजोगिं सुजगा । इज्जजस नपर वेयणीअं ५५ ॥

त्रसनुं त्रिक ७ त्रस १ बादर २ १० मनुष्यनी गति ११ जिननाम पर्याप्त ३ ८ पंचेन्द्र ए मनुष्य १२ चंचगोत्र ए बार प्रकृति ठे आयु ।

हे समये ठेद करी सिद्धे ॥

तस तिग पणिदि मणुआन गइ जिणुअंति चरमसमयंता

॥ इति उदय समाप्तः ॥

॥ हवे उदीरणा कहे ठे:-

उदयनी पेठे उदिरणा ठे १२२

ठे मिळयात ११७ सास्वादने १११

मिश्रे १०० अविरति १०४ दे

स विरति ८७ प्रमत्ते ८१ ए

ठ गुणगणे तुल्य ठे पण विशे हवे अप्रमत्तादिक सात गुणग

ष ठे ते कहे ठे:-

णाने विषे जे ॥

उदउ बुदीरणा पर । म पमत्ताई सग गुणसु ॥ २३ ॥

फेर ठे ते कहे ठे-ए प्रकृति त्रण उणी साता १ असाता २ आहा

कीजे साता १ असाता २ मनुष्यनुं आ रक शरीर ३ आहारक ४

यु ३ ए त्रण ।

अंगोपांगधिणंधि त्रिक ७ ॥

एसा पयमि तिगूणा । वेअणी आहारजुअल थीणतिगं

मनुष्यनुं आयु १ ए आठ आदि शब्दची बाकीना गुणगणे उ

प्रकृति ठा गुणगणाने दिरणा कहे ठे-आठमे ६९ नवमे ६३

અંતે કાઢતાં ૭૩ સાતમે વસમે ૫૭ અગિયારમે ૫૬ બારમે ૫૪ રહે ।
તેરમે ૩૯ અજોગિએ ડહિરણા રહિત-
જગવંત હોય ॥

માણુ? આઠ પમતંતા । અજોગિ આણુદીરગોજયવં ૨૪
॥ ઇતિ ડહિરણા સમાપ્તા ॥

હવે કર્મ પ્રકૃતિની સત્તા કહે છે:-

સત્તા તે બાંધ્યા કર્મની ધીતી નાપાકે । બંધાદિ કરણે કરી લાધુઢે
ત્યાં સુધી જીવસું લાગ્યા રહે તે સત્તા । આત્મલાજ્ઞકર્મીપણુંજેણેવી
સત્તા કમ્માણ ઠિઈ । બંધાઈ લદ્ધ અત્ત લાજ્ઞાણાં ॥

હવે ગુણઠાણે ચઢવાની બે શ્રે
ણિયો ઢે-ઠપશમ, ક્રપક, તેમાં
પ્રથમ ઠપશમ શ્રેણીની સત્તા
કહે ઢે:-જે જીવ ઠપશમ
સમકિત, ઠપશમ ચારિત્ર વંત
ઢે તેને સત્તા ૧૪૮ ઢે સર્વ પ્રકૃ જાવ ઠપશાન્ત મોહ ગુણઠાણે
તિ ૧૫૮ ઠધે પ્રથમે કહી ઢે.તે બીજે સાસ્વાદને ૧૪૭ ત્રીજે, મિશ્રે
માંથી ૧૫ બંધનમાંથી ૧૦ કાઢતાં ૧૪૭ ૧ જિન નામની સત્તા ન
૧૪૮ (મિશ્રયા તે) સત્તા । હોય માટે ૧૪૭ નો સત્તા ૪
સતે અમ્પાલ્લ સયં । જાઉવસમુ વિ જિણુ બિયત ૬૯૨૫
આઠમે, નબયે, વસમે, અનંતાનુવંધી કોષ? માન ૨ માયા ૩ લો
અગિયારમે કહે ઢે:- જ ૪ તિયંચ આયુ ૫ નરકાયુ ૬ ૯ ૭
સ્વપાવે તેને ૧૪૨ ની સત્તા હોય ॥

અપુલાઈ ચઠકે । આણુ તિરિ નિરયાઠવિણુ વિયાલ્લસયં
સમકિત ગુણઠાણે સાત પ્રકૃતિ

खपावी होय तो ? ४ ? सक्त होय

ते शी रीते, अनंतानुबंधी को. ?

मा. २ माया. ३ लोत्र ४ समकीत.

मोहनी ५ मिथ्यात मोहनी ६ मिथ्या ए एकसो एकताविसनी सत्ता

मोहनी ७ ए सात खपावी होय होय उपशमश्रेणि आशरी

तो चोथे, पांचमे, षष्ठे, सातमे । अथवा ।

सम्माइ चउसु सत्तग खयंमि इग चत्तसय महवा २६

हवे रूपक श्रेणि ए ते चारे गुणठा एकसो पीसताविसनी सत्ता

पाने विषे कहे ठे:-

ते शी रीते ? नर्कायु ? तीर्थ

च आयु २ देव आयु १ ए

त्रक्ष विना ॥

खवर्गंतु पप्प चउसुवि । पणयाळं निरयतिरिसुराउविणा

अने रूपके सत्तक विना ११० नी सत्ता यावत् नवमाने पेहेले

होय. अनंतानुबंधी को. ? मा. २ मा. ३ जागे. ए नवमा गुण

लो. ४ मोहनि अण विना । गणना नव जाग ठे ॥

सत्तग विणु अमृतीसं जा अनिअट्टी पढम जागे ॥ २७ ॥

ए चार बोळ बे, बे गणतां उप

हवे नवमाने बीजे जगि सत्ता रनी आठ तथा ए पदमां ठे ते

कहे ठे:- स्थावर ? सूक्ष्म २ तीर्थ निझनिझ १ प्रचलाप्रचला १०

च गति ३ तीर्थचनी अनुपूर्वि श्रीणंदि ११ एकेन्दि जाति १२

४ नर्कगति ५ नर्कनी अनुपूर्वि बेइन्दि जाति १३ तेन्दिजाति १४

६ आतप ७ उद्योत ८ । चोरेन्दिजाति १५ साधारणनाम १६

थावर १७ तिरि १८ निरया १९ यव २० । दुगथीणातिगेगविगल्लसाहारं ॥

बीजे जागे होय. हवे नवमाने

त्रिजे जागे सत्ता कहे ठे:- अम

त्याख्यान प्रत्याख्यान क्रो. १मान.५
मा. ३ लो. ४ ए आठनो अन्त करे.

एसोखखपावे त्यारे १५३नी सत्ता. ११४ नी सत्ता रहे ॥

सोखखन डु वीससयं । बियंसिबियधतिअधकसायंतो ५०

चोथे जागे ११३ नी सत्ता . ठे

पांचमे जागे ११२ नी सत्ता ठे.

हवे ठेठे जागे १०६ नी सत्ता ठे.

सातमे जागे १०५ नी सत्ता ठे.

आठमे जागे १०४ नी सत्ता ठे

इवे त्रीजा जागथी मांडी कहे। नवमे जागे १०३ सत्ता ठे; अ
ठेः-त्रिजे जागे ११४नी सत्ताठे। नुक्रमे ॥

तइआइसु चउदस तेर बार ढपणचउतिहिअसयकमसो

नपुंसकवेद जतां चोथे जागे इवे संजलन क्रोध जते आठमे

११३ स्त्री वेद जतां पांचमे जा जागे १०४ संजलन मान जते

गे ११२, हास ठक जतां ठेठे नवमे जागे १०३ संजलन मा

जागे १०६, पुरुषवेद जतां सा या जते १०२ हवे दशमे गुणठा

तमे जागे ॥ १०५ । एो सत्ता कहे ठेः—

नपु इन्निहासठगपुस तुरीअ कोहमयमायखन ॥५॥

दशमे सूद्धम संपराय गुणठाणे १०२ नी। वारमाने पेहेले जागे

सत्ता इती ते कपक श्रेणिए चढतां ११ । १०१ नी सत्ता ठे. नि

मे गुणठाणे संजलनो लोज तजे । डा १प्रचला १खपावे॥

सुहुंमि डुसय लोजंतो । स्त्रीण डुचरिमेगसयडुनिदखन॥

बारमाने बीजे जागे एए नी दर्शनावर्णी चार; ज्ञानावर्णी पां

सत्ता ठे । च, अंतराय पांच ॥

नव नवश् चरम समये । चउदंसण्ठनाण्ठविग्धंतो॥३०॥

पेदेले जागे तो ८५ नी सत्तावे.

इवे बीजा जागनी सत्ता कहेवे

७१ प्रकृति खपावे तेनां नाम;

ए चौद खपावे ते तेरमेसजो। देवगति, १ देवानुपूर्वि, २ शुज
गी केवलि गुणठाणे ८५नी सा। विहायो गति, ३ असुज विहायो
त्ता रही, इवेअजोगी गुणठाणे। गति, ४ सुरजि गंध, ५ डुरजि
सत्ता कहे ठे:- गंध, ६ ॥

पण्णीसीइसयोगि अयोगि। डुवरिमे देव२खगइ२गंध२डुगां॥

फरस आठ, वरण पांच, बंधन पांच उदारिकादिक संघा
रस, ५ सरीर, ५ । तन, ५ उदारिकादिक निरमाण

नाम कर्म ? ॥

फासठ बन्न रस तण्ण । बंधण संघाय पण निमिणं॥३१॥

संघयण ७; अथीर ७ अथीर ? अशुज। अगुरु लघु ? उपघात
२ डुर्जग ३ डुःस्वर ४ अनादेय ५ अज। २ पराघात ३ उत्सास
स ६ संस्थान ६ । ५ अपर्याप्त ॥

संघयण ६अथिर ६संठाण ६ठक। अगुरुलहु चउ अप

साता वा असातामांशी प्रत्येक ? थीर २ सुज ३ उदारिक उ
एक । पांग ४ वैक्रीय, उपांग ५ आहारक

उपांग ६ सुसर नाम ७ निचगोत्रण॥

सायंच असायं वा । परित्तु ३वंगतिग ३सुसर २निअं॥३२॥

पेदेले जागे ए ७२ प्रकृति तेर प्रकृतिनो हय करे ते कहे ठे:-
खपावे ठेले जागे । मनुष्य त्रिक गति ३ अनुपूर्वि आयु

अस ? बादर २ पर्याप्त ३ जल ? आदेय ?

વિસયરિખનંત્ર ચરિમેતેરસ મણુત્રસતસતિગજસા?ફક્ક
સુજગ? જિનનામ? ઝંચગોત્ર ૩ સાતા અસાતા ?માની જે રહી
પંચેન્દ્રિ જાતિ ૪ । હોય, તે એક; એ તેર પ્રકૃતિ
નો બેદ કરે ॥

સુજગ? જિણુપ્પચ્ચપણિંદિત્ર ૪ । સાયાસાણગયરહેન ॥૩૩॥
મતાન્તર કહે છે મનુષ્યની તે વારે બાકી બાર બેલા સમયમાં
અનુપૂર્વિ વિના । જે સ્વપાવે ॥

નર અણુપુદ્ધિવિણાવા । બારસચરિમ સમયંમિજો સ્વવિન ॥
એમ કર્મ રહિત થઈ પામ્યા । વાંદવા યોગ્ય હું નમુનું વીર સ્વામી
સિદ્ધિ મોક્ષ ગતિ દેવતા ફ । ને કર્મ પ્રંથ કર્તાણ પોતાનું નામ દે
ન્દને । વેન્દ સૂરિ તે સૂચવ્યું ॥

પત્તો સિદ્ધિ દેવિંદં । વંદિત્રાં નમહ તં વીરં ॥૩૪॥

॥ ઇતિશ્રી વિપાક નામે વીજો કર્મગ્રન્થ સમાપ્તઃ ॥

॥ अथ बन्ध प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानवर्णी	दशानवर्णी	वेदनी ३	मोक्षनी ४	कर्म	कर्म	कर्म	कर्म	गुणठाणानी स्थिति
	ओघ	७८	१२०	५	९	२२६	४६७	२५				
१	मिथ्यातगुणठाणे	७८	११७	५	९	२२६	४६४	२५				अनंतो काल
२	सास्वादगुणठाणे	७८	१०१	५	९	२२४	३५१	२५				आवलि ६
३	मिश्रगुणठाणे	७	७४	५	६	२१९	०३६	१५				अन्तर मूहूर्त
४	अविर्गतिगुण०	७८	७७	५	६	२१९	२३७	१५				३३ सागरस्नानेग
५	देशविरतिगुणठाणे	७८	६७	५	६	२१५	१३२	१५				देसेवण पुर्वकोड
६	प्रमत्त गुणठाणे	७८	६३	५	६	२११	१३२	१५				अन्तर मूहूर्त
७	अप्रमत्तगुणठाणे	७८	५९	५	६	१९	१३१	१५				॥
८	निवृत्ति गु. भाग ७											॥
	भाग १	७	५८	५	६	१९	०३१	१५				॥
	भाग २	७	५६	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ३	७	५६	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ४	७	५६	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ५	७	५६	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ६	७	५६	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ७	७	२६	५	४	१९	०३१	१५				॥
९	अनिवृत्तिगुणठा											॥
	भाग ५											॥
	भाग १	७	२२	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग २	७	२१	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ३	७	२०	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ४	७	१९	५	४	१९	०३१	१५				॥
	भाग ५	७	१८	५	४	१९	०३१	१५				॥
१०	मृक्षमंपराय गु.	६	१७	५	४	१०	०३१	१५				॥
११	उपसांतमो. गु. ठा	१	१	०	०	१	०	०				॥
१२	क्षीण मो. गु. ठा	१	१	०	०	१	०	०				॥
१३	सजोगी गु. ठा.	१	१	०	०	१	०	०				देसेवण पु. को
१४	अजोगी गु. ठा.	०	०	०	०	०	०	०				अंतर मूहूर्त

५७१

॥ अथ उदय प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	मोत्र कर्म	अंतराय कर्म
१	ओष	८	१२२	८	९	२	२८	४	४७	२	८
२	मिथ्यातगुणठाणे	८	११७	८	९	२	२८	४	४७	२	८
३	सास्वादगुणठाणे	८	१११	८	९	२	२८	४	४७	२	८
४	मिश्रगुणठाणे	८	१००	८	९	२	२२	४	४७	२	८
५	अविरतिगुण०	८	१०४	८	९	२	२२	४	४७	२	८
६	देशविरतिगुणठाणे	८	८७	८	९	२	१८	२	४७	२	८
७	प्रमत्त गुणठाणे	८	८१	८	९	२	१८	२	४७	२	८
८	अप्रमत्तगुणठाणे	८	७६	८	९	२	१८	२	४७	२	८
९	निवृत्ति गुणठाणे	८	७२	८	९	२	१८	२	४७	२	८
१०	अनिवृत्तिगुणठा	८	६६	८	९	२	७	२	४७	२	८
११	सूक्ष्मसंपराय गु.	८	६०	८	९	२	०	२	४७	२	८
१२	उपसांतमो.गु ठा	८	५९	८	९	२	०	२	४७	२	८
१३	शील मो. गु ठा										
	भाग २										
	भाग १	७	५७	८	९	२	०	२	४७	२	८
	भाग २	७	५५	८	९	२	०	२	४७	२	८
१४	सजोगी गु. ठा	४	४२	०	०	२	०	०	४७	२	८
१५	अजोगी गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	४	१२	०	०	२	१	०	४७	२	८
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	४७	२	८

॥ अथ उदिरणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनाव०	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म ५	नाम कर्म ६	मोत्र कर्म ७	अंतरायक. ८
१	ओष.	८	१२२	८	९	२	२८	४	४७	२	८
२	मिथ्यात गु.ठा.	७८	११७	८	९	२	२८	४	४७	२	८
३	सास्वाद गु.ठा	७८	१११	८	९	२	२८	४	४७	२	८

१८५

३	मिश्र गुण ठा.	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरति गु. ठा.	७।८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरतिगु. ठा.	७।८	८७	५	९	२	२२	४	५५	२	५
६	प्रमत्त गु. ठा.	७।८	८१	५	९	२	१८	२	४४	२	५
७	अप्र. गु. ठाणे.	६	७३	५	९	२	१४	१	४४	१	५
८	निवृत्ति गु. ठा.	६	६९	५	९	०	१४	०	४२	१	५
९	अनिवृत्तिगु ठा.	६	६३	५	९	०	१३	०	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपरायगु.	६।५	५७	५	९	०	७	०	३९	१	५
११	उपशान्तयोगु. ठा.	५	५६	५	९	०	१	०	३९	१	५
१२	क्षीणमो गु. ठा.					०	०	०	३९	१	५
	भाग २										
	भाग १	५।२	५४	५	६	०	०	०	३७	१	५
	भाग २	५।२	५२	५	४	०	०	०	३७	१	५
१३	सजोगि गु. ठा.	२	३९	०	०	०	०	०	३८	१	०
१४	अजोगि गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

अथ सत्ता प्रकृतियन्त्र.

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	उपसम श्रेणी	सपकश्रेणी	ज्ञानावणी १	दर्शनावणी २	वेदनी ३	मोहनि ४	आयु क. ५	नाम क. ६	गोत्र क. ७	अंतराय क. ८
	आध.	८ १४८				५ ९	२ २८४	९ ३	२ ५				
१	मिथ्यात गु. ठा.	८ १४८				५ ९	२ २८४	९ ३	२ ५				
२	मास्वादन गु. ठा.	८ १४७				५ ९	२ २८४	९ ३	२ ५				
३	मिश्र गु ठा.	८ १४७				५ ९	२ २८४	९ ३	२ ५				
४	अविरति गु ठा.	८ १४८	१४१	१४५	१३८	५ ९	२ २८४	१ ३	२ ५				
५	देशविरति गु. ठा.	८ १४८	१४१	१४५	१३८	५ ९	२ २८४	१ ३	२ ५				
६	प्रमत्त गु. ठा.	८ १४८	१४१	१४५	१३८	५ ९	२ २८४	१ ३	२ ५				
७	अप्रमत्त गु. ठा.	८ १४८	१४१	१४५	१३८	५ ९	२ २८४	१ ३	२ ५				

प्र०३

८	निवृत्ति गु. ठा.	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२	२८	२१	१९३	२	५
			१४२						२४				
९	अनिवृत्ति गु. ठा.								२१				
	भाग ९												
	भाग १	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२	२८	२१	१९३	२	५
			१४२						२४				
	भाग २	८			१२२	५	६	२	२१		८०	२	५
	भाग ३	८			११४	५	६	२	२१	१	८०	२	५
	भाग ४	८			११३	५	६	२	१३	१	८०	२	५
	भाग ५	८			११२	५	६	२	१२	१	८०	२	५
	भाग ६	८			१०६	५	६	२	११	१	८०	२	५
	भाग ७	८			१०५	५	६	२	५	१	८०	२	५
	भाग ८	८			१०४	५	६	२	४	१	८०	२	५
	भाग ९	८			१०३	५	६	२	३	१	८०	२	५
१०	सूक्ष्मसंपरायगु.ठा.	८	१४८		१०२	५	९	२	२१		८०	२	५
			१४२	१३९					२८	२१	१९३	२	५
११	उपशान्त मोह गु.	८	१४८	१३९		५	९	२	२४		८०		
			१४२						२१	११४	१९३	२	५
१२	सीणमोहगु.भाग२								२८	२१४			
									२४				
	भाग १	७			१०१	५	६	२	०	१	८०	२	५
	भाग २	७			९९	५	४	२	०	१	८०	२	५
१३	सजोगि गु. ठा.	४			८५	०	०	२	०	१	८०	२	०
१४	अयोगिगु. भाग२												
	भाग १	४			८५	०	०	२	०	१	८०	२	०
	भाग २	०			१३	०	०	१	०	१	१०	१	०
					१२						९		

॥ सामान्ययन्त्र ॥

संख्या	नाम.	बंध	उदय	उदिरणा	सत्ताउपश्रमश्रे	हायकश्रे
१	मिथ्यात गु.	११७	११७	११७	११७	
२	सास्वादन गु.	१०१	१११	१११	१११	
३	मिश्र गु.	७४	१०७	१००	१०७	

४	अविरति गु.	७७	१०४	१०४	१४१	१४५
५	देशविरति गु.	६७	८७	८७	१४१	१४५
६	प्रमत्त गु. गा.	६३	८१	८१	१४१	१४५
७	अप्रमत्त गु. गा.	५९	७६	७३	१४१	१४५
८	नि.वृ.गु.जा ७	५८				
	जाग १	५८	७२	६९		१३८
	जाग २	५६				
	जाग ३	५६				
	जाग ४	५६				
	जाग ५	५६				
	जाग ६	५६				
	जाग ७	५६				
ए	अनिवृत्ति गु.					
	गा. जा. ए					
	जाग १	५२	६६	६३	१४२	१३८
	जाग २	५१				१२२
	जाग ३	२०				११४
	जाग ४	१९				११३
	जाग ५	१८				११२
	जाग ६					१०६
	जाग ७					१०५
	जाग ८					१०४
	जाग ९					१०३
	जाग १०					१०२
१०	सू.संपराय गु.	१७	६०	५७	१४३	१०२
११	उपशान्त मोह गु.	१	५९	५६	१४३	
१२	क्षीणमोह गु.					
	गा जा २					

५७५

१३	ज्ञाग १	१	५७	५४	१०१
	ज्ञाग २		५५	५३	९९
१४	सजो० गु.ग.	१	४९	३९	८५
	अ.जोगीज्ञा१				८५
	ज्ञाग १		१२		१३-१९
	ज्ञाग २		अतस्त्वे		

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥
कर्मबन्धना प्रकारथो एवा श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये वांदिने
मूकाणा । ते केवा ठे ? सामान्य जिनरूप, ताराग
णमां चन्द समान ॥

बंध विहाण विमुक्तं । वंदिय सिरि वद्धमाण जिण चंदं॥
गतिः गमन करवुं; आगतिः आव संक्षेप थकी बन्धना स्वा
वुं इत्यादि मार्गणाए जले प्रकारे क मी कोण, जीव केटलोप्र
हीशुं । कृति बांधे ॥

गई याई सुवुठं । समासनु बंध सामितं ॥ १ ॥
हवे प्रथम बासठ मार्गणा गणावे जोग३ वेद३ कषाय३ ज्ञान८
ठे:-गति३ इन्दि५ काय ३ । जोए वेए कसाय नाणेषु ॥
गइ इंदिय काए । जव्य१ अजव्य१ समकोतइ संनिउं१
संजमउ दंसण३ लेसाइ । असंनिउं१ आहारी१ अणाहारी१
संजम दंसण लेसा । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥२॥

हवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा
ए कर्म प्रकृतिनो बन्ध कहे ठे:-
ते नर्कगतिमां पेहलां चार गुण

गणां ते तेमां प्रथमं नृषे १०१

प्रकृति बांधे. ते जिननाम १देव

गतिः देवतानो अनुपूर्विः वैकी देवतानुं आयुः नर्कगतिः न
य सरीरः वैक्रीय अंगोपांग ए कर्कः अनुपूर्विः नर्कनुं आयुः ४ सू
आहारक सरीरः ६ आहारक न हम् ५ अपर्याप्तादसाधारणः ७ बंदि
पांगः । तेरेदिः चौरिदिः ७ [विगलः ३ तिगं

जिणः १ सुरः २ विज्जवा ३ हारः ४ डु ५ । देवान् १ निरयः ३ सुहुमः ३
एकेदि जाति १ आवरनाम २ आ नपुंसकवेदः १ मिथ्यात्वमोहनोः
तापः ३ । हुंरुक संस्थान भेवदो संघयणः
एगिदि थावरा यव । नपुं १ मिहं १ हुंमः १ भेवठं १ ॥ ३ ॥

अनंतानुबंधीः क्रोधः मानः २ मा
या ३ लोचनः ४ मध्य संस्थानः नि असुज्ज विहायोगतिः निचगोत्रः
ग्रोधः सादिः २ वामनः ३ कुजः ४ स्त्रिवेदः १ दुर्जग १ दुस्वरः १ अना
संघयणः रिखन्ननाराचः १ नारा देयः १ नीजानीडाः १ प्रचलाप्रचलाः
च २ अर्धनाराचः ३ कीलीकाः ४ । श्रीणंदिः १ एत्रिका ॥ [थीणः ३ तिगं ॥

अणः ४ मझागिः ४ संघयणः ४ कुखगः १ निअः १ श्चिः १ डुहगः ३
मनुष्य आयुः १ मनुष्य गतिः १ अ
नुपूर्विः १ नृदारिक शरीरः १ अंगो

नृद्योत नामः १ तिर्यच गतिः १ अ पांग १ वज्जरिखन्न नाराच संघय
नुपूर्विः १ तिर्यचनु आयुः १ । ए ए प्रकारे पंचावनप्रकृतिकही
नृद्योयः १ तिरिडुगं १ तिरिः १ नरान् १ नरः १ नरलः १ दुगरिसहं ४

एकसो विसनो नृषे बन्ध कछो
ते. तेमांथी सुरगति आदिकः १ ए
काढवी ते लखे ते:- देवगति १
अनपर्वि २ वैक्रिय शरीरः १ अं

गोपांग २ आदारक शरीर? अं
गोपांग देवतानुं आयु १३ नरक
मति? अनूपूर्वि? आयु १३ सूक्ष्म
? अपर्याप्तो? साधारण नाम? ३
बैडि तैडि चोरिडि ३ ऐकैडि जा
ति? थावर? आताप? ए नंग
णीश वर्जिए ।

बाकी १०१ उवे नारकी बांधे ॥

सुरइ गुणवीसवज्जं । इग सज उहेण बंधहिं निरया ॥

हवे बीजे सास्वादन गुणठाणे
हवे नर्कमां गुणठाणा ४ ठे; ते ए३ बांधे. नपुंमक वेइ ? मिथ्या
मां प्रथम मिछयाते १०० बन्ध त२ हुंरुक संस्थान ३ ठेवठो सं
ठे. तीर्थकर? विना ।

घयश ४ ए चार वगर ठनु बांधे

तिष्ठ विणा मिच्छिसयं । सासणि नपुचन्नविणा ठनुई ५

हवे त्रिजे मीश्रगुणठाणे ७० नो

बन्ध ठे. चार अनन्तानुबंधी क्रो?

मा. २ मा. ३ लो. ४ मध्य संस्था

न नि. १ सा. २ वा. ३ कु. ४ सं

घयश रि. १ ना. २ अ. ३ की. ४

अशुज विहायोगति ? निचगो

त्र ? स्त्रीवेद ? दुर्जग ? दुखर २

अनादेय ३ ३ श्रीणंक्षिप्रचलापच

ला ३ निदानिडा ३ ? उद्योतः ? हवेचोपे समकित गुणठाणे ७२

तीर्थच त्रीक गति ? अनुपूर्वि २ जिननाम ? मनुष्य आयु एवे

आयु ३ मनुष्यनोआयु १ एठविश ॥ प्रकृति ७० मां जेगी करजो ॥

विणुअण छवीस मीसे । बिसयरि सम्मामिजिण १ नराउ १

इवे चोथी पंक प्रज्ञा [जुआ ॥

पांचमी धुम प्रज्ञा ठगीतम

प्रज्ञा त्यां नुवे १०० नो बन्ध

तिर्थीकर विना मिथ्याते। सास्वा

ए रत्न प्रज्ञा सक प्रज्ञा वालुप्र दने एह मिश्र ४० समकित४१

ज्ञा सुधी जाणवुं ।

मनुष्य आयु ज्ञेयवुं ॥

इअ रयणाइसु जंगो । पंकाइसु तिहयर हीणो॥६॥

सातमीए तमतमा प्रज्ञाए। इवे मिथ्यात गुणठाणे सातमीए व

नुवे एए नो बन्ध. जिना न्व. मनुष्यगति? अनुपूर्वि? नंचगो

नाम? मनुष्य आयु? वो त्र? ए त्रण विना ठनु बन्ध ठे ॥

काढवां ॥

अजिण? मणुआठ न्हो सतमिए नरदुगुपच्च? विणुमिठे

सास्वादन गुणठाणे। तिर्यचनुं आयुष्य? नपुंसकवेद २ मिथ्या

ए? नो बन्ध ठे । त ३ हुंरुक संस्थान४ ठेवठो संघयणं ५ ए

पांच जतां ए? नो बन्ध ॥ .

इय नवई सासाणे । तिरि आउ? नपुंसकचउ वज्जं ७॥

अनन्तानुबन्धि आदिक २४ का

ढतां ६७ रदे; तेमां त्रण वधा

रीए एटले ७० नो बन्ध; ने मिश्र

समकिते होय. अनन्तानु ४ म

ध्य संघयणः४ मध्य संस्थान ४

असुजगति? निचगोत्र? त्रि मनुष्यगति? अनुपूर्वि? नंच

वेद? दुर्जगत्रिक? श्रीगंधित्रिक गोत्र? ए त्रणे ज्ञेयतां ७० वा

३; उद्योत? त्रीयंचगति? अनु धे. त्रीजे चोथे गुणठाणे सात

पूर्वि ए चोवीश ।

मी नर्कवाला ॥

अण चञ्चवीस विरहिया । सनरडुगु चाय सयरिमीसडुगे
इवे तिर्यंच गति मार्गणाए प्रकृति पर्याप्ता तिर्यंचने तिर्यंकरना
बन्ध कहे ठे:—नुधे ११४ नो बन्ध म? आहारकर डुग ए त्रण
ठे मिछ्यात गुणठाणे ११४ । विना ११७ नो ॥

सतरस उ उहिमिठे । पञ्जनिरिया विणुजिणाहारं ॥७॥

इवे मिश्र गु. ठा. ६१ बाधे ३९
न बाधे तेनां नाम:—देवआयु ?
अनन्तानुबन्धि ४ क्रो. मा. मा.
लो. मध्यसंस्थाननी? सा. २ वा. ३
कु. ४ मध्यसंघयण रि. १ ना. २
अ. ३ की. ४ असुज वीहायोगति?
नीचगोत्र? स्त्रिवेद? दुर्जगत्रिक ३
दुर्जग दुसर अनादेय शिणंदि? प्र

इवे सास्वादन गुणठाणे १०? चलाप्रचला २ निजनिज ३ नद्यो
नो बन्ध; ते सोल काढोने ते क त? तिर्यंचगति ? अनु २ आ. ३
हे ठे:—नर्कगति? अनुपूर्वि २ आ उदारिकसरिर? अंगोपांग २ नर्क
यु ३ जाति:—४ आवर: ४ हुंरुक? गति? अनुपूर्वि २ आयु १ प्रथम
आताप? ठेवठु? संघयण नपुंस संघयण? ए बत्रोश मिश्र गुण
कवेद? मिछ्यातमोहनी? ए सो ठाणे न बाधे माटे ६९ नो व
ल विना सास्वादाने १०? । न्व होय ॥ [मीसे ॥

विणु निरय सोल सासणि । सुराज? अण ३? एगतीसविणु

इवे समकीत गुणठाणे ७० नो इवे पांचमे गुणठाणे ६६ बाधे
बन्ध ठे. देव आयु सहित करते अप्रत्याख्यानि क्रोध? मान २
सीचिरनो बन्ध । माया ३ लोच ४ विना ॥

संसुराज सयरि५० सम्मे । बीअ कसाए विणादेसे॥ए॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो
विशेष जे चोथे गुणगणे जिन
नाम सहित मनुष्य ४१ बांधेनु
घे. हवे देसविरतादिक गुणगणे
कहे ठे:-बीजि चोकमी रहित

एम प्रथम गुणगणाथी चोथा
गुणगणा सुधी मनुष्य तिर्यंच
ने तुह्य बन्ध जाणवो ।

६४ नो देसविरतिए बांधे. ठठे
गुणगणे त्रिजी चोकमी न बां
घे माटे ६३ इत्यादिक ॥

इय चञ्ज गुणोसुविनरा । परमजया सजिणउहु देसाई ॥

हवे अपर्याप्ता त्रियंच तथा नर
ने बन्ध कहे ठे:-१०ए जिनना
मादि ११ न बांधे. जिनना
म१ देवद्विक मति२ अनुपूर्वि३
वैकीद्विक सरिर४ अंगोपांग ५
आहारकद्विक सरीर६ अंगोपां
ग७ देवआयु८ नरकत्रिकगति९

अनुपूर्वि१० आयु११ ए अग्निआ १०ए बांधे गुणगणएक मिथ्यात्व
र विना । होय ए अपर्याप्ता त्रियंच नरने॥

जिण इकारसहीण । नवसय अपज्जत तिरिअ नरा १०

उधे १०४ मिथ्याते १०३ एकें
दि१ धावरर आताप३ ए त्रण
जेखतां उधे १०४ नो बन्ध. मि

नारकीव-नर्कगतिना बन्धनी पे ध्याते जिन नाम काढतां १०३

ठे सुरने-देवताने पण बन्ध जा नो बन्ध ठे. सा. ए६ मि. ७०
 हावो; एटलुं विशेष जे:- स. ७५ ॥

निरयव सुरा नवरं । उहे मिछे इगिंदि तिग सहिया ॥

जिन नाम विना जोतिस, जव
 नपति, व्यंतरमां उधे मिछ्याते

वे देवलोके सुधर्म इताने पण १०३ नो बन्ध सा. १६ मि. ७०
 एमज । स० ७१ ॥

कप्पडुगेविअ एवं । जिण हीणो जोइ जवण चणे ११

आणंतादि जावत् पंच अनुत्तर

रत्नप्रज्ञानी परे सनतकुमारथी सुधी उधे १७ नो बन्ध ते के
 सदसार सुधी उधे १०१ नो ब म-उद्योत१ तिर्यंच त्रिकगति २
 न्ध, मिछ्याते १०० सास्वादने अनुपूर्वि३ आयुष ए चार विना
 १६ मिश्रे ७० नो बन्ध, चोथे १७, मिछ्याते १६ सास्वादने
 ७२ नो बन्ध ॥ ए५ मिश्रे ७० अविरति ए ७२

रयणव साणं कुमाराइ । आणयाई उज्जोअचमरहिआ

एकसो नव केटली मार्गशाए
 बन्ध होय ते कहे ठे एकेंडि१
 पृथ्वीकाय२ अपकाय३ वनस्पति
 काय४ वेरेंडि५ तेरेंडि६ चोरेंडि७
 एटली मार्गशाए १७९ नो बन्ध

अपर्याप्त तिर्यंचनी परे उधे १०१ मिछ्या ते पण १०९

अपकृतिरिअव नवसय । मिगिंदिपुढविजलतरु विगळे १५

सास्वादने ए६ नो बन्ध तेर प्र
 कृति विना सूदमत्रिक, ३ विग
 ल त्रिक, ३ एकेंडि७ यावरण आ

५६५

तापए नपुंसक १० मिथ्यात्व ११

हुंमक १२ ठेवठु संघयण १३ ए कोइक आचार्य वली कहे ठे
तेर बिना ए६ बांधे । के-सास्वादने चोराणुंनो बंधा ॥

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केइ पुणार्थिति चउनवई

शरीर पर्याप्ति कर्मा पेहेलां आ

हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने

वर्त्ते-माटे ते बन्धतो पर्याप्ता थ

तिर्यंच आयु मनुष्य आयु

न बांधे माटे १४ बांधे ।

या पढी बांधे तेथी १४ नो ब

न्ध कह्यो ॥

तिरिअ नराजहिं विणा । तणु पजाति न जंति ज्ञान ॥ १३ ॥

तेच वायुकाय गति त्रस कहा

माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो

ठे. १२० मांधी १५ न बांधे. जि

ननाम १ देवद्विक गति १ अनुपू

र्वि ३ वैक्रिशीर ४ अंगोपांग ५

आहारक शरीर ६ अंगोपांग ७ दे

उंधे पंचेन्दिनी तथा त्रसकायनी वायु ८ नर्कगति ९ अनुपूर्वि १०

मार्गणा ए उंधे १२० मिथ्यात्वे आयु ११ मनुष्य गति १२ अनुपू

११७ सास्वादने १०१ मिथ्ये । वि १३ आयु १४ उंचगोत्र १५ ए

७४ समकीते ७७ देशव्रति ६७ ए । पंदर न बांधे. एक मिथ्यात्व गु

आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् । एठाणु ठे ॥

उहु पण्णिदि तसे गइ । तसेजिणिक्कार नरतिगुच्च विणा ॥

उदारिक काय योगे मनुष्यनी

पेरे उंधे १२० मिथ्याते ११७ सा

१२१ मिथ्या ६९ समकी

५९३

णाए न्धे १२० यावत् गुणग। ते ७१ देसे ६७इत्यादिक मिश्र
णा १३ ठे । पद आगला पदने जोरुजो ॥

माणवय जोगेउहो । उरखे नर जंगुत म्मिस्से ॥१४॥
उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध

कहे ठे:-आहारक शरिर? अंगो। एकसो चौदनो? १४ मिथ्यात्वे
पांग२ देवायु३ नर्कत्रिक गति ४। १०एतेखखे ठे, तीर्थकरनाम?
अनुपूर्वि५ आयु६ ए उ प्रकृति । देवगति७ अनुपूर्वि३ वैक्रियडुग
अपर्यासा न बांधे माटे न्धे बन्धा शरीर४ अंगोपांग५ ए पांचवि
रह्यो. ते आवता पदमां कहेठे:। ना १०ए बांधे ॥

आहार ठग विणोहे । चऊदससउ मिठिजिणपणगहीण

एकसोनवनो बन्ध मिथ्यात्वे ह
तो तेमांथी पंदर न बांधे ते वा
रे ए४ बांधे, सूक्ष्मत्रिक३ वि
गलत्रिक३ एकैडिउ थावरण आ
ताप ९ नपुंसक वेद १० मिथ्या

सास्वादन गुणगणे ९४ बांधे । त्व ११ हुंरुक १२ ठेवजो १३ म
कइ प्रकृति विना ते आगल क । नुष्य आयु १४ तीर्थच आयु १५
दे ठे: । ए पन्नर मिश्र गुणगणु नथी॥

सासणि चन्नवइ विणा । नरतिरअजि सुहुमतेर ॥१५॥

इधे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे ठे:-१४ मांथी २४ काठे
अनन्तानुबन्धि क्रो. १ मा. २
मा.३ लो. ४ मध्य संघयण रि.

५ ना. ६ अ. ७ की. ८ मध्यसं इधे ते ७० मां पांच जेलवजो
स्थान नि. ए सा. १०वा. ११ कु. ते पांचना नाम; जिन नाम?

१२ कुल गइ १३ नीच १४ स्त्रि। देवगति २ अनुपूर्वि ३ वैक्रिय श
वेद १५ दुर्जग १६ दुसर १७। रीर ४ अंगोपांग ५ ए पांच बां
धीशंधीत्रिक नीजानीडा १७ प्रचा धे माटे ७५ नो बन्ध; पढी चो
लाप्रचला १९ धीशंधी २० उद्यो। थाथी बारमा सुधी न बांधे, ते
त २१ त्रियंचत्रिकगति २२ अनु रमे एक सातानो बन्ध ठे, उदा
पूर्वि २३ आयु २४ चोराणुमांथी रिक मिश्र काय योगमां चार
ए चोविस जाय त्यारे ७० रहे। गुणगणा होय. १. २. ४, १३
अण चउवीसाइ विणा। जिण पणजुअसम्मिजोगिणो
इवे कार्मण काय योगनी मार्ग [सायं॥

लाए पण उधे ११२ नो बन्ध;
मिथ्याते १०७ नो वे प्रकृति न
बांधे, ते त्रियंच आयु १ नर आ
यु २ न बांधे, पेहेले १०७ बीजे
१४ चोथे ७५ सजोगि
गुणठाणे, सातानो बंध कार्मण
काय जोगे ।

इवे आहरक काय योग, आहा
रक मिश्र काययोग ठवे गुण
ठाणे होय माटे ठवे गुणठाणे
बन्ध स्थानक ६३ नो होय॥

विणु तिरि नरान कम्मवि । एव माहार दुगि उहो॥१६॥

इवे सज्जाविक वैक्रिय योगे इवे वैक्रीय मिश्र योगे बन्ध कहे
बन्ध कहे ठे:- उधे १०४ दे ठे:- त्रियंच आयु १ नर आयु २ वि
व नर्क गतिमां ठे; माटे देव ना उधे १०५ नो बन्ध ठे. गुणग
आयु गवेखुं देव गतिसमा णा १ होय १. २. ४.

सुर उहो वेउवे । तिरिअ नरान रहिनुअ तम्मिस्से ॥

इवे त्रण वेदनि मार्गणाए गुणगणा त्रण वेदे गुणगणा १ प्र
पहेली चोकनी, बीजी थमथी अनंतानुबंधी चोकनिये २ गु
चोकनी, त्रीजी चोकनी सगणां, बीजी चोकनिये ४ गुणठा

ए बन्ध थानक कहे ठे । एा ठे. ત્રીજી ચોકનિયે ૫ ગુણઠા
ના પેદેલાં ઢે.

वेअतिगा इमंबिय तियकसाय । नवडु चउ पंच गुणा१७

સંજલન ક્રોધ ૧ માન ૧ માયા

ની માર્ગશાળ ગુણઠાણા બંધથા

નક કહે ઢે:-ગુણઠાણાદિ એલો

જે ૧૦૩૫૧૨૦ મિઠયાત્વે ૧૧૭

સાસ્વાદન ૧૦૧ મિશ્ર ૭૪ સમ

કીતે ૭૭ દેસે ૬૭ પ્રમત્તે ૬૩

અપ્રમત્તે ૫૮ નિવૃત્તિ ૧ જાગ ૭ પેદે

લે ૫૮ બીજે ત્રીજે ચોથે પાંચમે

ઢે ૫૬ સાતમે ૨૬ અનિવૃત્તિ ૧

૨૨ ૨૧ ૨૦ ૧૧ ૧૮

સંજલન તિગેનવ દસ ।

હવે ચક્રુ અચક્રુદર્શન; એ વે મા

ર્ગશાળ ગુ. ૧૨ પ્રથમથી ૩૫

૧૨૦ મિ. ૧૧૭ સા. ૧૦૧ મિ

૭૪ અ. ૭૭ દેસ ૬૭ પ્ર. ૬૩ અ.

૫૯-૫૮ નિ. ૫૬-૫૬-૨૬ અ.

૨૨-૨૧-૨૦-૧૯-૧૮ સૂક્ષ્મસં. ૧૭

ઝપસમે ૧ ક્ષીણ મોદે ૧।

બારસઅચરકુ ચરકુસુ । પઢમા અહ્રવાદ ચરમચઝા ૧૧૭।

હવે મનપર્યવજ્ઞાને કહે ઢે:-

ગુણઠાણા ૭ પ્રમત્તથી ક્ષીણ મો

દી સુધી ૩૫ પ્રમત્તે ૬૩ અ

સંજલન લોજે દશ ગુણઠાણા

લોજ ઢે માટે ૧૭ નો બન્ધ ૬

વે અવિરતિ માગશાળ ગુણઠા

ણા ૪ તેનો બન્ધ ૩૫ ૧૧૮ પેદે

લે ૧૧૭ બીજે ૧૦૧ ત્રીજે ૭૪

ચોથે ૭૭ મતિશ્રુત વિજંગ એ

ત્રણ અજ્ઞાનની માર્ગશાળ ગુણ

ઠાણા ૨-૩ હોય ૩૫ ૧૧૭ મિ.

૧૧૭ સા. ૧૦૧ મિશ્ર ૭૪

સંજલન તિગેનવ દસ ।

હવે ૧૦૩૫૧૨૦ અજઙ્ઙાતિ અન્ના

[જાતિગે]

દેવેયથાલ્યાતચારિત્રની માર્ગ

શાળ ઢેલા ચાર ગુણઠાણાં ત્યાં

બન્ધ ૧ સાતાનો ત્રણ ગુણઠાણે

ચઝદમે અબન્ધ ઢે. ॥

હવે સામાયક ઢેદોપસ્થાપેન

ચારિત્રની માર્ગશાળ ગુણઠાણા

ચાર ઢે. ૬, ૭, ૮, ૯, પરિહાર

प्रमत्ते ५९। ५८ निवृत्ति ५८। ५६ विशुद्धि चारित्र्यनी मार्गणाए गु
२६ अनिवृत्ति ५२२ १११९१८ वे ६. ७, त्यां बन्ध न्धे ६५ प्र.
सूक्ष्मे १७ उपशमे १ काले १। ६३ अ. ५९ नि. ५८ अ. २२॥
मणनाणिसगजयाई । समईअठेअ चउ डुन्नि परिहारे॥

हवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि
हवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्ग
नी मार्गणाए गुणठाणा बेढे णाए समकितथी मांमी बारमा
११, १४, त्यां तेरमे एक साता गुणठाणा सुधी; नव गुणठाणा
नो बन्ध ठे; चउदमे बन्ध नथी त्यां बन्ध पूर्वनी पेठे जाणजो॥
केवल डुगि दो चरमा । जयाइनवमइसु ठहि डुगे ॥१९॥

हवे खायक समकीते गु-अग्नि
आर; चोषाथी चौदमा सुधी.
मिथ्यातनी मार्गणाए एक मि
थ्यात गुण सास्वादननी मार्ग
उपशम समकीते चोषाथीअ
गिआरमा सुधी गु० ८ होय णाए एक सास्वादन गु मि
वेदक कहेतां खयोपशम सम श्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुण
कीत कहेवुं. त्यां समकीतथी ठाणु; देश विरतिनी मार्गणाए
४ गुणठाणा होय. त्यां न्धे ७५ एक पांचसु गुण बन्धपूर्वे कही
देशेददप्रमत्ते ६९ अप्रमत्ते, ५८ गया तेम गणजो.

अमउवसमिचउवेअग्नि खइए इकार मिच्छतिगि देसे ॥
हवे सूक्ष्म संपराय चारित्र्यनी हवे आहारनी मार्गणाए तेरगु
मार्गणाए दशसुं गुणठाणुं ते णठाणा तेरमा सुधी प्रथम प्र
र गु. आवता पदमां । माणे ॥

सुहमि सठाण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहो १०
हवे उपशमे फेर ठे; ते कहे आयु न बाधे. ते कारण माटे अ

५९५

हे, उपशमे वर्त्तता । विरति ७७ नो बन्ध हतो ॥

परमुवसमिवहंता । आन न बंधांत तेणअजय गुणे ॥

तेमांशी देवतानुं आयु, देसविरति आदे गुणठाणे देवतानो आ

मनुष्यनुं आयु, न बांधे यु काढो त्यारे ६७ मांशी एक गये ६६

माटे ७५ नो बन्ध नंधे नो बन्ध; प्रमत्ते बासठ बांधे; अप्रमत्ते

५८ एम गणजो ॥

देव मणु आन हीणो । देसाइसु पुण सुराउ विणा ५१

इवे लेसा ठए बन्ध कहे ठे:— आहार शरिर, अंगोपांग ते बेए

नंधे ११८ नो बन्ध ठे; ते शी रहित, ते पेहेली त्रण लेसा क

रीते ? ते बतावे ठे । स्त नील कापोते ॥

उहे अठार सयं । आहार डगूण माइ लेसतिगे ॥

सास्वादनादिक गुणठाणे पूर्ववत् सा. १०१

मिश्र ७४ स. ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ

तेमांशीजिननाम वि । हिंयां जगवति सूत्रे ३१ सतके त्रण आ

ना ११७ बांधे मिळ्याते । दि लेसाए विमानिक आयु न बांधे. ६

ति बहु श्रुत गम्य ॥

तं तिष्ठोणां मिष्ठे ।

सासणाइसु सवहिउहो ॥५१॥

इवे सुक्ल लेसानी मार्गणाए

उद्योत ? तिर्यंच त्रिकगति ३

अनुपूर्वि ३ आयुध नर्कत्रिकग. ५

अ. ६ आ. ७ सूक्ष्म ८ अपर्याप्त ?

तेजुःलेसानी मार्गणाए १११

साधारण १० वे. ११ ते. १२

नो बन्ध; नव न बांधे ते नर्कत्रि

चो. १३ विगलत्रिक आताप १४

क ३ सूक्ष्म ४ अपर्याप्त ५ सा

एकेंडि १५ आवर १६ ए सो

धारण ६ वेरेंडि ७ तेरेंडि ८ चो

ख न बांधे माटे १०४ नोबन्ध;

રંદિ જાતિ ૧ ।

તેજ નિરય નવૂણા । ગુણઠાણા ૧૩ બન્ધ પૂર્વપરે
 હવે પદ્મ લેસાની માર્ગણા ૧૦૮ નો જિનનામં ? આહારક
 ડુંધે બન્ધ ઢે, તે ડુંપલી સોલ કાઢી તે ડુગ ૨ એ ત્રણ વિના મિ
 માં ડ્યોતાદિ ચાર પ્રદેષ કરતાં ૧૦૮ થ્યાતે તેજુ ૧૦૮ પદ્મ.
 આય; એટલે નર્કત્રિકાદિ બારવિના ૧૦૫ સુક્લ. ૧૦૧ એ ત્રણ
 ૧૦૮ નો । લેસા એ બંધ કહ્યો, ઇતિ લે

શા બન્ધ: ॥

વિણુ નિરય બાર પન્હા । અજિણાહારા ઇમા મિત્તે ॥૩૩॥
 ચૌદે ગુણઠાણા હોય જ્ઞવ્યની હવે અજ્ઞવ્ય માર્ગણા; અસંનિ
 માર્ગણા સન્નિયાનિ માર્ગણા માર્ગણા ૧ એ વે માર્ગણા ૧૧૭
 એ બન્ધ પૂર્વે કહ્યો તેમ સઘલે નો બન્ધ ડુંધે ઢે. મિથ્યાત્વે પણ
 કહેજો । ૧૧૭ નો બન્ધ ॥

સવગુણજવ સન્નિસુ । ડુંહુ અજ્ઞવાઅસન્નિમિત્તસમા ॥

હવે અણાહારીની માર્ગણા, કા
 મ્મણ શરિર માર્ગણાની પેઠે બન્ધ
 જાંગો જાણવો. ડુંધે ૧૧૨ તેને
 ગુણઠાણા પાંચ ઢે. મિ. ૧૦૭ સા.
 એ ૪ અવિ. ૭૫ સજોગિ ? અજો
 ગિ ૦ તેમાં મિથ્યાત્વે ૧૦૭ બાંધે.
 જિન ? દેવગતિ ૨ અનુપૂર્વિ ૩
 વૈક્રીય શરિર ૪ અંગોપાંગ ૫ એ
 પાંચ કાઢતાં ૧૦૭ રહી. સાસ્વા
 વને એ ૪ નો બન્ધ; તે તેર કાઢે
 ઢે. સૂક્ષ્મત્રિક, વિગલત્રિક, એ

૫૯૯

કેંદ્રિજાતિ, ૭ યાવર ૮ આતાપ. ૯
નપુંસકવેદ ૧૦ મિથ્યાત્વ મોહ
ની ૧૧ હુંફ ૧૨ ઢેવટુ ૧૩ એ
તેર વિના ચોરાણું બાંધે. સમકિત
ગુણઠાણે ૭૫ ચોરાણુમાથી ચોવીસ
અનન્તાનુબન્ધિ આદિક કાઢતા સી
તેર રહે. તેમાં જીનનું પંચક નાંખે

સાસ્વાદને ૧૦૧ નો બન્ધ; સનિ તેરમે સાતાનો બન્ધ છે; અજોગિ
અની રીતે અસંનિને । એ અબન્ધ છે ॥

સાસણિ અસન્નિ સન્નિવ । કમ્મણ્ણજંગો અણાહરે ॥૧૪॥

હવે લેસ્યા ક્રમ્પ, નીલ, કાપોત, એ ચાર, સાત, તેર, ગુણઠાણા
ત્રણ લેસાએ ગુ. પહેલાં ચાર છે. તે લેસ્યા અનુક્રમે ગણજ્યો. બ
જો તથા પદ્મ લેસાએ ગુ. પહેલાં ન્ધ પૂર્વવત્ત્વ એવં સ્વામીત્વ ત્રિ
સાત છે. સુક્લ લેસ્યાએ ગુ. ૧૩ જો કર્મગ્રન્થ થયો ॥

છે; અજોગિ વિના ॥

તિસુ હુસુ સુક્કાઈ ગુણા । વજ્ર સગતેર તિબંધ સાંમિત્તં ॥

શ્રી પૂજ્ય દેવિન્દ સૂરિજી આચાર્યે જાણજો બીજો કર્મસ્તવ તે
લખ્યો કહેતાં રચ્યો છે । જણીપઢીત્રીજો જજણ્યો, તો

વિશેષ બોધ હેતુ થશે ॥

દેવિન્દ સૂરિ લિંહિઅં । નેયં કમ્મ ત્તયં સોઝ ॥૧૫॥

॥ मार्गणादि यन्त्र ॥

संख्या	द्वि मार्गणा नाम	१४ जीव स्थानक	१४ गुणटा णा.	१५ योग	१२ उपयो ग	६ लेस्या	अल्पावहुत	
१	देवगति	२	४	११	९	६	असंख्य गु	३
२	मानवगति	३	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
३	तिर्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनंत गुण	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असंख्यगुण	२
५	एकोद्दि	४	२	५	३	४	अनंत गु	५
६	वेरुद्दि	२	२	४	३	३	विशेषिक	४
७	तेरुद्दि	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरिद्दि	२	२	४	४	३	वि०धि०	२
९	पंचेद्दि	४	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१०	पृथ्वीकाय	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	३
११	अपकाय	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	४
१२	तेडकाय	४	१	३	३	३	असंख्य गु	२
१३	वाडकाय	४	१	५	३	३	विशेषाधिक	५
१४	वनस्पतिका.	४	२	३	३	४	अनंतगुणा	६
१५	त्रसकाय	१०	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१६	मनोयोग	१२	१३	१३	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१७	वचनयोग	५८	१३	१५	१३	६	असंख्य गु	२
१८	काययोग	१४	१३	१५	१३	६	अनंतगु	३
१९	स्त्रीवेद	४	९	१३	१२	६	संख्यातगुणो	२
२०	पुरुषवेद	४	९	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
२१	नपुंसकवेद	१४	९	१५	१२	६	अनंतगुणा	३
२२	क्रोध	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	सर्वथीथोडा	१
२४	माया	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	३
२५	लोभ	१४	१०	१५	१०	६	विशेषाधिक	४
२६	मतिज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	४
२८	अवधिज्ञान	२	९	१५	७	६	असंख्यातगु	२
२९	मनपर्यवज्ञान	१	७	१३	७	६	सर्वथीथोडा	१
३०	केवलज्ञान	१	२	७	२	१	अनंतगुणा	५

३१	यतिअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३३	विभंगज्ञान	२	१३	५	६	असंख्यातगु	४
३४	मामायक	१	१३	७	६	संख्यातगु.	५
३५	छेदोपस्थान	१	९	७	६	संख्यातगु.	४
३६	परिहारवि	१	९	७	६	संख्यातगु.	३
३७	सूक्ष्मसंपराय	१	९	७	१	सर्वथीयोडा	१
३८	यथाख्यात	१	११	९	१	संख्यात गु.	३
३९	देशविरती	१	११	६	६	असंख्यातगु.	३
४०	अविरती	१४	१३	९	६	अनंत गुणा	६
४१	चक्षुदर्शन	३६	१३	१०	६	असंख्यगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन	१४	१५	१०	६	अनंत गुणा	४
४३	अश्रुदर्शन	२	१५	७	६	सर्वथी योडा	१
४४	केवलदर्शन	१	७	२	१	अनंत गुणा	३
४५	कृष्ण	१४	१५	१०	१	विशेषाधिक	६
४६	निल	१४	१५	१०	१	विशेषादिक	५
४७	कापोत	१४	१५	१०	१	अनंतगुणा	४
४८	तेजु	२	१५	१०	१	संख्यातगुणा	३
४९	पद्म	२	१५	१०	१	संख्यातगुणा	२
५०	शुक्ल	२	१५	१२	१	सर्वथीयोडा	१
५१	वेदक	२	१५	७	६	असंख्यगुणा	४
५२	स्नायक	२	१५	९	६	अनंतगुणा	५
५३	उपशम	२	१३	७	६	संख्यातगुणा	२
५४	मिश्र	१	१०	६	६	संख्यातगुणा	३
५५	सास्वादन	७	१३	५	६	सर्वथीयोडा	१
५६	मिथ्यात	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
५७	मन्य	१४	१५	१२	६	अनंतगुणा	२
५८	अमन्य	१४	१३	५	६	सर्वथीयोडा	१
५९	संज्ञि	२	१५	१२	६	सर्वथीयोडा	१
६०	असंज्ञि	१२	६	४	४	अनंतगुणा	२
६१	आहारी	१४	१५	१५	६	असंख्यातगु.	२
६२	अणहारी	८	१	१०	६	सर्वथीयोडा	१

अथ षमशितिकनामा चोथो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

नमस्कार करीने वोतराग प्रत्ये जि गुणठाणा १४ उपयोग १९
वना जेद १४ बासठ मार्गणा जेदे योग १५ लेसा ६॥[सानुद
नमिअजिणं जिय १ मग्गणा ५। गुणठाणा ३ वनग ४ जोग ५ ले
कर्मबन्ध हेतु मूल ४ वृत्त संख्यातु, असंख्यातु, अनन्तु; कांश्क
१५७ अष्टपाबहुत ज्ञावमू कहीशुं. ए जेदोनो विवरो आगल चा
लए उत्तर ५३ । लशे, माटे प्रथम गाथाए संक्षेपलख्योडे.

बंध ७ प्यबहूए ज्ञावेए । संखिजाई १० किम विवुत्तं ॥ १ ॥
इवे प्रथम जिवना चौद जेद कहे बेन्दि १ तेन्दि ४ चोरिन्दि ५
ठे:-सूद्धमएकेन्दि १ वादर एकेन्दि २ असंज्ञीपंचेन्दि ३ संज्ञीपंचेन्दि ७
इह सुहुम बायरे गिंदि । बि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदि
ए सात अपर्यासा; अने सात अनुक्रमे ए चौद जिवनां स्थान
पर्यासा । क जाणवां ॥

अपज्जता पज्जता । कमेण चउदस जियठाणा ॥ ५ ॥
इवे ते चौद जिव स्थानके गु पोतानी पर्यासि पुरो नदि, ते अ
णठाणा क्रियाठे ? ते देखामे पर्यास. उपरना पांच जेदमां गुण
ठे:-वादर एकेन्दि अपर्यास; अ ठाणा वे ठे. पेहेलां मिथ्यात्व अ
संज्ञीपंचेन्दि अपर्यास; बेन्दि ने सास्वादन ए बे पामिये. सं
अपर्यास; तेन्दि अपर्यास; चो ज्ञी पंचेदे अपर्यासाने आवते
रिन्दि अपर्यास । पदे कहेशे ॥

बायर असन्नि विगले। अपज्जिपढम बिअ सन्निअ पज्जते
अविरति सम्यक सहित त्रय गु सर्वे चउदे गुणठाणा जाणवां;
णठाणा होय. मो. १ सा. २ अ. बाकी जीव आनके पेहेलुं मि
१; इवे संज्ञी पर्यासाने आवते प ष्यात्व गु. जाणवुं, (जमणी

दे कहे ठे—

बाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि
लेवो.)

अजय जुअ सन्नि पळे । सव्वगुणा मिच्च सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम.	अपर्याप्त ने गु ठा. गु. ठा.	पर्याप्तने
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	वेन्दि	२	१
२	तेन्दि	२	१
२	चोरिन्दि	२	१
२	असंझि	२	१
२	संझी	३	१४

हवे चौद जिवस्थानके जोग पं
दर कहे ठे:—सूक्ष्म अपर्याप्त १

बादर अपर्याप्त २ वेन्दि अपर्याप्त
३ तेन्दि अपर्याप्त ४ चोरिन्दि
अपर्याप्त ५ असंझी पंचेन्दि अ

पर्याप्त ६ ए ठ अपर्याप्त जिव
स्थानके उदारिक मिश्र १ कार
मण काय, ए वे जोग होय । जोग ३, ४. ॥

मिश्र पवनो अर्थ प्रथम पदना
अर्थनो ठे. ७ सन्नि अपर्याप्तने

अपज्जत ठकि कम्मुरल । मीसा जोगा अपज्ज सन्नि ॥
कार्मण, १ उदारिक मीश्र, ते उदारिककाययोग जेततां चार
वैक्रीय मीश्र, ३ । योग पण होय मतांतरे ॥

ते स विज्जि मीसएसु । तण्ण पज्जेसु उरल मन्ने ॥४॥

ए सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

जी.

जोग एक ठे. ज्ञाखा सहित चा
र जिव स्थानके बेडिपर्याप्त १०
तेन्दि पर्याप्त ११ चोरिन्दि पर्या
प्त १२ असन्निपर्याप्त १३ ने

८सर्वयोगपंदरे सन्निपर्याप्ताने
होय ।

योग बे. नदारिक १ असत्या अ
मृखा २ होय ॥

सधे सन्नि पज्जते । नरखं सुहुमे सज्जासु तं चउसु ॥

बादर एकेन्दि पर्याप्ताने त्रणयो
ग; उ १ वै २ वैक्रीमीश्र ३ वा
युकाय आश्री ।

इवे चौद जिवस्थानके उपयोग
बार फेलावे ठे १ पर्याप्ता सन्नि
ने बारे उपयोग होय ॥

बायरि स विनवि डुगं । पज्ज सन्नि सु बार नवउगा ॥५॥

चक्षु अचक्षु मति अज्ञान श्रुत
अज्ञान ए चार उपयोग ठे. वे
दर्शन, वे अज्ञान, ए चार गया
पदना अर्थमां गएया ठे. इवे द
श जिवस्थानके जेगा कहे ठे:-
सूक्ष्म एकेन्दि पर्याप्त ४, अप
र्याप्ता ५ बादर एकेन्दि पर्याप्त
६ अपर्याप्ता ७ वेन्दि पर्याप्त
८ अपर्याप्त ९ तेरेन्दि पर्या
प्त १० अपर्याप्त ११ चोरि
न्दि अपर्याप्ता १२ असंझी पं
चेन्दि अपर्याप्ता १३ ए दशपदे
उपयोग, अचक्षु, मति अज्ञान, श्रु

पर्याप्ता चोरिन्दिने २ असंझीने ३। त अज्ञान; ए त्रएय होय ॥

पञ्च चतुरिंदिअसन्निभ । उदंस उअन्नान दससु चहुविणा

संज्ञी पंचेन्दि १४ अपर्याप्ताने

आठ उपयोग ते कहे ठेः—बार
माथी चार नहि ते; मन पर्यव
ज्ञान? नहि ॥

चहु दर्शन नहि; २ केवलज्ञान
१ केवलदर्शन ४ ए नहि; माटे
आठ कहा ॥

सन्नि अपज्जे मण नाण । चखुकेवल दुग विहूणा ॥६॥

हवे चौद जिवस्थानके लेसा क
हे ठेः—संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्त; अ
पर्याप्तने ठ लेसा ।

अपर्याप्ता बादर एकेन्दिने ले
स्या कृष्ण, नील, कापोत, तेजु
ए चार, बाकी जिवस्थानक अ
गिआरे त्रणकृष्ण नीलकापोत ॥

सन्नि दुगि ठ लेस । अपज्ज बायरे पढम चउ ति सेसेसु

हवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव
स्थानके बंध, उदय, उदिरणा,
अने सत्ता कहे ठेः—सात, आठ,
आयु सहित बन्ध तथा उदिर
षामां.

सत्ता उदय एवेमा आठजहो
य; संज्ञीपंचेन्दि पर्याप्ता विना
तेर जिव स्थानके.

सत्त ठ बंधुदीरण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

हवे संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्ताने स
त्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा
त, आठ, चार, आठ, मोहनी
हेठेः—आठ आयु विना, सात
मोहनी आयु विना उवाधे. सा
ता वेदनी एक बांधे ।

हवे संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्ताने स
त्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा
त, आठ, चार, आठ, मोहनी
विना सातनी ज्ञानावरणी दर्श
ना वर्णीमोहनी अंतराय विना
चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ ठे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥

હવે ઉદિરણા કહે છે:—સાત આ
ઠ, પાંચ, બે, તે કેમ આઠ આયુ
વિના સાતની આયુ વેદની વિના
ઠની આયુવેદની મોહની વિના
પાંચની તેમાંથી જ્ઞાનાવર્ણી, દ
ર્શનાવર્ણી, અંતરાય વિના બે
ની ઉદિરણા જાણવી ।

ઉદિરણા સંજ્ઞી પર્યાપ્તને કહી ॥

સત્ત ઠ ઠ પંચ ડુગં ।

ઉદીરણા સંત્રિ પજ્ઞતે ॥૫॥

હવે માર્ગણા મૂલ ૧૪ ઉત્તર૬૨
તેનાં નામ કહે છે, ગતિ? ઇન્દ્રિ

૨ કાયા૩ ।

જોગ૪ વેદ૫ કષાય૬ જ્ઞાન ૭

ગ૬ ઇન્દ્રિ ૯ય કા૯ ।

જો૯ વે૯ કસાય નાણેસુ ॥

જ્ઞવ્ય ૧૧ સમ્યક્ત ૧૨ સંજ્ઞી ૧૩

આહારક ૧૪ એ મૂલ ચૌદ; ૭

સંજમ૭ દર્શન ૯ લેસ્યા ૧૦ । તર બાસઠ ઘયા ॥

સંજમ દંસણ લેસા ૧૦ । જવ સમ્મે સત્રિ આહારે ॥૬॥

હવે માર્ગણા ઉત્તર બાસઠનાં ના

મ કહે છે:—ચાર ગતિનાં નામ; હવે ઇન્દ્રિ પાંચનાનામ-એકેન્દ્રિ

દેવગતિ, મનુષ્યગતિ. તિર્યંચગ બેન્દ્રિ, તેરન્દ્રિ, ચોરિન્દ્રિ, પંચેન્દ્રિ

તિ, નર્કગતિ; ૪ ।

પઠી ઢકાય કહેશે. ॥

સુરનર તિરિ નરયગઈ । ડગવિઅ તિઅ ચડ પાણિં દિઠક્કાયા

ત્રસકાય; એ ઢકાય. હવે ત્રણ

પૃથ્વીકાય, અપકાય, તેડકાય, જોગનાં નામ:—મનયોગ, વચન

વાડકાય, વનસ્પતિ કાય, । યોગ, અને કાયયોગ. ૩ ॥

जुजल जलणा निल वणा। तसायमाण वयण तणुजोगा
हवे त्रया वेदनाम-पुरुष, स्त्री। चार कषाय नाम-क्रोध, मान,
अने नपुंसक३। माया, लोभ ॥

वेय नरिठि नपुंसा। कसाय कोह मय माय लोभति॥
हवे आठ ज्ञानना नाम--मति विज्ञंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत
ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अज्ञान, ए ज्ञान ते साकार उ
मनपर्यवज्ञान केवलज्ञान। पयोग ॥

मइ सुअऽवहिमण केवल। विजंग नइ सुअ अत्राणासागारा
सात संजम गणावे ठेः--सामा
यक, ठेदोपस्थान, परिहार सूक्ष्म संपराय, यथाख्यात, दे
विशुद्धि। सविरति अने अविरति, ए सात॥

सामाइअ ठेय परिहार। सुहुम अहसाय देसजय अजया
चार दर्शननां नामः--चक्षुदर्श
न, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन। केवलदर्शन, ए चार अनाकार॥
चखु अचरकू उही। केवल दंसण अणागारा ॥१५॥

उ लेस्यानां नामः-कुण्लेस्या। तेजोलेस्या, पद्मलेस्या, शुक्लले
नीललेस्या, कापोत लेस्या। स्या, १६ ज्ञव्यबेत्तेद, ज्ञव्य-अज्ञव्य
किण्हा नीला काऊ। तेऊ पम्हाय सुक्क जविअरा ॥

उ समकित नाम--वेदक वा ष मिश्र, सास्त्रादन ए उ, हवे सं
योपसम, समकित क्षायक, उ ज्ञीनामः--संज्ञी, १ असंज्ञी, २
पद्माम, मिथ्यात।

बेअग षड् गु वसम मिह। मीससासाण सन्नि अरे १३

हवे वास्तव मार्गसाए चौद जि
व स्थानक फेलावे ठेः--संज्ञी

पंचेन्द्रिपर्याप्त, अपर्याप्ता, एवे,
१३ मार्गणाए होय ते कहे
ढे:-देवगति, नर्कगति, विजंग

आहारिनाम:-आहारि, अणा ज्ञान, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अव
हारि; । धिज्ञान, अवधिदर्शन, ४ ॥

आहारे अर जेआ । सुरनिरय विजंग मइ सु उहि डुगे
उपशम समकित, क्षायक सम शुक्ललेखा, संज्ञी; एतेर मार्ग
कित, कथोपसमकित, पद्मले णाए सनिपर्याप्त, अपर्याप्त, ए
स्या ११ । बे जिव स्थानक ॥

सम्मत तिगे पम्हा । सुक्का सन्नीसु सन्नि डुगं ॥१४॥

तेजो लेस्यानी मार्गणाए जि
मनुष्य गति मार्गणाए जिवस्थान व स्थानक-संज्ञी पंचेन्द्रि पर्या
कत्रण ढे. संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्त प्त, अपर्याप्त, बादर एकेन्द्रि
अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्याप्ता ३ अपर्याप्ता ए त्रण ढे देवता च
चौद स्थानके उपजे ते. अपर्या वीने तेजु लेस्याणी एकेन्द्रि था
सज मरे माटे नरने विषे. य ढे; माटे गवेष्टुं ढे. ॥

तमसन्नि अपज्ज जुअं । नरे सबायर अपज्ज तेउए ॥

पृथ्वी, अप, तेज, वायु, वनस्प
तिकाय, एकेन्द्रि; एठमार्गणाए
सूक्ष्म पर्याप्त, अपर्याप्त, बादर
पर्याप्त, अपर्याप्त, ए चारजिव
स्थानक ढे. हवे- ।

चार गया पदनो संबन्ध ढे अ
संज्ञी मार्गणाए बार जिव स्था
नक जाणवां. संज्ञो पर्याप्त, अ
पर्याप्त, ए बे विना बेन्द्रिनी
मार्गणाए बेन्द्रि पर्याप्त, अप
र्याप्त, ए बे. तेरन्द्रिनी मार्गणा
ए तेना बे-जेद, चोरिन्द्रिनी मार्ग
णाए तेना बे एम जाणवां ॥

थाबर एगिंदि पढमा । चउ बार असन्निउ डुविगले १५

त्रसकायनी मार्गणाए जिव स्था
नक दस ठेलां ते, बेरंडि, तेरंडि
चोरंडि, असंझी, संझी, पर्याप्त,

अपर्याप्त अविरति मार्गणादिक आहारिमा० तिर्यचमा०काय
१० मार्गणाए कदे ठे:-अविर योगमा०क्रोध,मान,मायालो
ति मार्गणा, । ज्ञ,मतिअज्ञान,श्रुतअज्ञान,१०

दस चरम तसेअजया।हारग तिरितणु कसायडुअन्नाणे

अचकु दर्शन, नपुंसक, मिथ्या
कृष्णलेस्या, निखलेस्या, का त्व, ए अराठ मार्गणाए सर्व चौ
पोतलेस्या,जव्य,अजव्य,१५। द जिव स्थानक होय ॥

पढम तिलेसा जविअर । अचखु नपुं मिठि सवेवि १६

सामायक चरित्र ३ ठेवोप स्थां
पन,४ परिहार विशुद्धि,५ सूक्ष्म
अगिअर मार्गणाए जिव स्था संपराय,६ यथाख्यात,७ मनप
नक एक संझी पर्याप्त ठे. मा र्यव० देसविरति,ए मनयोग१०
र्गणा नाम केवलज्ञान,केवल द मिश्रष्टी११ ए अगिअरमांतेए
र्शन. २ । क जीव स्थानक ॥

पङ्क सन्नि केवलदुग । संजम मण्णानाण देसमण मिसे॥

चकुदर्शन मार्गणाए जीवस्थान
क ३ अथवा ६ होय तेनां ना

वचन योग मार्गणाए बेरन्दि,ते
रंदि, चोरन्दि, असंझि, संझी,
ए पांच पर्याप्ता आय. पांच ज्ञे
द पण गवेख्या ठे ।

म:-चोरिन्दि,असंझी,संझी,पं
चेन्दि, ए चखु ए पर्याप्ता तथा
तेहीज अपर्याप्ता गयतां ठ ज्ञे
द पण गवेख्या ठे ॥

पण चरम पञ्च वयणे । तिअ ठवा पङ्कियर चरकुमि १७
 हवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्द्रि, हवे अणाहारिनी मार्गणाए जी
 ए त्रण मार्गणाए ठेला चारजी वस्थानक संज्ञीपर्याप्त, अपयो
 वस्थानक ठे.संज्ञीपर्याप्त,अप स, सूक्ष्म अपयोप्त, बेरन्डि अ
 र्याप्त असंज्ञीपर्याप्त,अपर्याप्त पर्याप्त, तेरन्डि अपर्याप्त, चोर
 ए चारअसंज्ञीमां स्त्रीपुरुषवेद न्डि अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्या
 नथी पढी बहु श्रुत गम्य । प्त, अने बादर अपर्याप्त, एआ
 ठ होय ॥

थी नर पण्णिदि चरमा । चउ अणाहारेडुसन्नि ठअपज्जा
 हवे सास्वादन गुणठाणांनी मा सास्वादनेए बासठेमार्गणाचौ
 र्गणाए सात जीव स्थानक, ते द जीवस्थानके कहीरह्या;हवे
 आठ उपर कहां तेमांथी सूक्ष्म अपर्याप्त काढतां बाकी सात मार्गणाबासठेचउदे गुणठाणां
 होय । कहे ठे:-

ते सुहम अपज्जा विणा । सासणि इतो गुणे वुडं ॥१८॥

पेहेलां पांच गुणठाणां त्रियंच हवे पांच मार्गणाए चौदे गुण
 गतिनी मार्गणाए ठे. पेलां चा ठाणां ठे. ते पांचनां नाम-मनु
 र गुणठाणां देवनर्कगतिनी मा प्यगति, संज्ञी, पंचेन्द्रि, जव्य,
 र्गणाए ठे । त्रस, ए पांचमां सर्वे गुणठा
 णां ठे ॥

पण तिरि चउ सुर निरया नरसन्नि पण्णिदि जव्वतसिसवे

सात मार्गणाए गुणठाणां कहे ए सातमां मिथ्यात, सास्वाद
 ठे:-एकेन्द्रि, बेरन्डि, तेरन्डि, चो न, ए बे गुणठाणां ठे. हवे ग
 रिन्डि पृथ्वीकाय, अपकाय, व ति त्रस; तेउकाय, वायुकाय, अ
 नस्पतिकाय७ । क्षत्र्य ए त्रण मार्गणाए एरुमि
 ध्यात्व गुणठाणु ठे ॥

ફગ વિગલ જૂદગવણે । હુડુ એગં ગઈ તસ અજઞ્ઞે ૧૯

અવિરતિ માર્ગણાએ મિથ્યાત્વાદિ
હવેઢ માર્ગણાએ નવગુણગાળાં ક ચાર ગુણઠાણાં ઢે. મતિ અ
હોય, તે પુરુષવેદ, સ્ત્રીવેદ, નપું જ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન, વિજ્ઞંગજ્ઞા
સકવેદ, ક્રોધ, માન, માયા એ ન એ ત્રણ માર્ગણાએ મિથ્યાત્વ,
ઢમાં મિથ્યાત્વથી નવમાઅનિ સાસ્વાદન, એ વે અથવા કેટલા
વૃત્તિ સુધી હોય. ને લોજની મા ક ત્રણ ગુણગાળાં કહે ઢે. મિ
ર્ગણાએ દશ ગુણગાળાં ઢે । શ્ર સહિત ॥

વેઅતિકસાપનવદસલોજે । વઝઅજડુતિ અત્રાણ તિગે
પેલાં હવે યથારુચાત ચારિત્રની
ચક્રુદર્શન, અચક્રુદર્શન, એવે માર્ગણાએ ઢેલાં ચાર ગુણગાળાં
માર્ગણાએ વાર ગુણગાળા । હોય ॥

વારસ અચસ્કુ ચસ્કુસુ । પઢમા અહસાઈ ચરમ વઝપ્પ

સામાયક ઢેદોપસ્થાન એ વે ચા
રિત્રની માર્ગણાએ ઢઠુ, સાતસુ,
મનપર્યવ જ્ઞાનની માર્ગણાએ ઢ
ઠુ, સાતસુ, આઠસુ, નવસુ, દ
શસુ, અગિઆરસુ, વારસુ, એસા
ત ગુણઠાણાં । ણાં ઢે. પરિહાર વિશુદ્ધિ ચારિત્ર
ની માર્ગણાએ ઢઠુ, સાતસુ; એ
વે ગુણઠાણાં હોય ॥

મણ નાણિ સગ જયાઈ । સમજઅ ઢેઅ વઝ ડુત્રિ પરિહારે

મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞા
કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન, એવે ન, અવધિ દર્શન, એ ચાર માર્ગ
માર્ગણાએ તેરસુ, ચૌદસુ, એવે ણાએ ચોથેથી વારમે સુધી નવ
ઢેલાં ગુણઠાણાં ઢે. ગુણગાળા ઢે ॥

કેવલ ડુગિ દોચરમા । જયાઈ નવ મહ સુઝહિ ડુગે ॥૨૧

ઝપડામ સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોપ્રાથી અગિયારમા સુધી
 આઠ ગુણઠાણા છે. વેદક કૃયો
 પસમ સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોપ્રાથી સાતમા સુધી ચાર
 ગુણઠાણા છે ।

અમ્મ ઝવસમિ ચન્ન વેયગિ
 સૂદ્ધમ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
 ણાએ દસમુ એક ગુણઠાણું છે હ.
 બે તેર ગુણઠાણા છે તે આવતા
 પદમા કહેશે ।

સુહુમે અ સઠાણં તેર ।

અસંજીની માર્ગણાએ પેદેલાંબે
 ગુણઠાણાં ।

અસન્નિસુ પઠમ ડુગં । પઠમ તિલ્લેસાસુ ઠન્ન ડુસુસત્ત ॥

હવે અણહારિની માર્ગણાએ મિ
 ણ્યાત, ૧ સાસ્વાદન, ૨ સજોગી ૩
 અજોગી ચોથું અવિરતિ એ પાંચ
 ગુણઠાણા ।

સ્વાયક સમકિતની માર્ગણાએ
 ચોપ્રાથી અજોગી સુધી અગિયા
 ર ગુણઠાણાં છે. મિણ્યાત્વ માર
 ગણાએ મિણ્યાત ગુણઠાણું એક;
 સાસ્વાદન માર્ગણાએ બીજું ગુણ
 ઠાણું; મિશ્રની માર્ગણાએ ત્રીજું
 ગુણઠાણું; દેસવિરતિની માર્ગણા
 એ પાંચમું ગુણઠાણું એક છે ॥

અમ્મ ઝવસમિ ચન્ન વેયગિ
 સૂદ્ધમ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
 ણાએ દસમુ એક ગુણઠાણું છે હ.
 બે તેર ગુણઠાણા છે તે આવતા
 પદમા કહેશે ।

જોગ આહાર સુક્કાએ ॥૫૨॥
 કૃષ્ણ, નિલ, કાપોત, એ ત્રણ લે
 સ્યાની માર્ગણાએ મિણ્યાતથી પ્ર
 મત્ત સુધી ગુણઠાણા ૪ છે. તેજો
 પદ્મ, એ બે લેસ્યાની માર્ગણાએ
 પેદેલાથી સાતમા સુધી સાત ગુ
 ણઠાણા છે ॥

અણહારી માર્ગણાએ બે સમુદ ઘા
 તાદિક અશ્રી જાણવાં એ માર્ગ
 ણાએ ગુણઠાણા સમાપ્ત ॥

पदमं तिम दुग अजया । अणहारे मग्गणासु गुणां ५३

मन, वचन साथे ते चार पद जो
रुतां आठ थाय ते सतमन, अ
सतमन, मिश्रमन, व्यवहार म
न, सतवचन, असतवचन, मि
श्रवचन, व्यवहार वचन, ए आ
ठ; वैक्रीय काययोग, आहारक
काययोग, ॥

हवेपंदर योगनां नाम कहेहे:-

सत. असत, मिश्र, असत्या अ
मृखा ।

सच्चे अरमीस असच्च मोस । मणवय विउवि आहारा

उदारिक काययोग, एत्रण्यने मि ए पंदर जोग, हवे ते जोग बा
अ शब्द जोरुतां त्रण वचे; ते संठ मार्गणाए फेलावे ठे. अण
उदारिकमिश्र, वैक्रीयमिश्र, आ हारीनी मार्गणाए कर्मणका
हारक मिश्र, कर्मण काययोग ययोग ठे.

उरलं मीसा कम्मण । इय जोगा कम्म अणहारे ॥ ५४ ॥

हवे १६ मार्गणाए पंदर जोग हो अचछु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक
य. ते मार्गणा अनुक्रमे कहेहे:- वेद, क्रोध, मान, माया, लोभ,
मनुष्यगति, पंचेन्द्र, असकाय, खायक समकित, कयोपशम
काययोग ४ । समकित. १३ ॥

नर गइ पणिंदि तस तणु। अचरकुनरनपुकसायसम्मडुगे
संज्ञी, कृष्ण, निख, कापोत, ते ज्ञव्य, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अ
जु, पद्म, शुक्ल, ए ठलेस्या; वधिज्ञान, अवधिदर्शन ए ठविस
आहारो ११ । मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

सन्नि ठ लेसा हारग । जव मइसु उहि दुगि सबे ॥ ५५ ॥

मति, श्रुत, विजंग, ए त्रण अ

તિર્યંચગતિ, સ્ત્રીવેદ, અવિરતિ મા। જ્ઞાન, ઉપશમસમકિત, અજ
ર્ગણા, સાસ્વાદન સમકિત; ૪ । વ્ય, મિથ્યાત્વને વિષે ॥

તિરિ રિન્દિ અજયસાસણ। અન્નાણ ઉવસમ અન્નવમિત્તેસુ

દેવ ગતિ, નર્ક ગતિ, બે માર્ગણા

એ અગિઆર; જોગ ઉદારિક, ૭

એટલી માર્ગણા એતેર જોગ, આ। દારિક મિશ્ર, આદારક, આહા
હારક, આહારક મિશ્ર એબેવિના। રક મિશ્ર; એ ચાર વિના ॥

તેરા હાર ડુગૂણા । તે ઝરલ ડુગૂણા સુરનિર એ ॥૨૬॥

પૃથ્વી, અપ, તેજ, વનસ્પતિ; એ। એકેન્દ્રિ, વાયુકાય, એબે માર્ગણા
ચાર કાયની માર્ગણાએ કાર્મ્મ। એ કાર્મણ, ઉદારિક, ઉદારિક
ણ, ઉદારિક, ઉદારિક મિશ્ર, । મિશ્ર, વૈક્રીય, વૈક્રીય મિશ્ર; એ
એ ત્રણ જોગ છે । પાંચ ॥

કમ્મુ રલ્લ ડુંગં થાવરિ। તે સવિન્નવિ ડુગપંચ ઇગ પવણે ॥

અસંજ્ઞી માર્ગણાએ ઉદારિક ડુ। બેરંન્દિ, તેરેન્દિ, ચૌરિન્દિ, એ ત્ર
ગ, વૈક્રીય ડુગ કાર્મણ, અસ । પા માર્ગણાએ ઉદારિક ડુગ, કા
ત્યામૃત્વા, એ ૭ જોગ; પહેલા । રમણ, અસત્યા મૃત્વા; એ ચાર
પાંચમાં બેલું વચન જોરુતાં । જોગ છે વિગલમાં ॥

ઠ અસન્નિ ચરમવયજુય। તે વિન્નવિ ડુગૂણ ચન્ન વિગલે ૨૭

વચન જોગ, સામાયક, બેદોપ

હવે જે માર્ગણાએ તેર જોગ છે, સ્થાપન, ચક્રુદર્શન, મનપર્યવજ્ઞા
તે કહે છે:-કાર્મણ, ઉદારિક મિ। ન, એ ૭ માર્ગણાએ ઉપર કહ્યા
શ્ર, એ બે વિના મન જોગ । તે તેર જોગ છે ॥

કમ્મુરલ્લ મિસ વિણુ મણ। વયસમ્મઅઠેઅ ચરકુ મણ નાણે

હવે કેવલ જ્ઞાન, કેવલ દર્શન । અંતિમ મન, વચન, સત અસત્યા
ની માર્ગણા એજોગ કહે છે-ઠા મૃષા; એ સાત યોગ કેવલજ્ઞાન,

દારિક ડુગ । કાર્મણ પ્રથમ । કેવલ દર્શને ઢે ॥

ઝરલ દુગ કમ્મ પઢમં । તિમ મણ વય કેવલ દુગમિ ૨૭

પરિહાર વિસુદ્ધિ માર્ગણા ૧ સૂક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
સત વચન ૧ અસત વચન ૨મી ણા ૧ પળ મનના, વચનના, ૪
અ વચન ૩ વ્યવહાર ૪ મન ઝદારિક કાય, ૧ એ નવ યોગ ઢે.
સત, ૧ અસત, ૪ મિશ્ર, ૩ મિશ્ર સમકિતની માર્ગણા ૧ મ
વ્યવહાર ૪ ઝદારિક; એ નના, વચનના, ઝદારિક વૈક્રીય
નવ યોગ ઢે। એ દશ યોગ ઢે. ॥

મણ વય ઝરલા પરિહાર । સુહુમ નવ તેઝ મિસિ સવિક્કવા

યથાચ્ચાત ચારિત્રની માર્ગણા
દેસવિરતિ ચારિત્ર માર્ગણા ૧ એ મન, વચન, ઝદારિક, ઝદારિ
મનના, વચનના, ઝદારિક, ક મિશ્ર, કારમણ; એ અગિયાર
વૈક્રીય, વૈક્રીય મિશ્ર; એ અ જોગ એ રીતે બાસઠ માર્ગણા ૧
મિશ્રાર જોગ ઢે । કહ્યા ॥

દેસે સ વિઝ્ઞિ દુગા । સ કમ્મુ રલ મીસ અહસા ૧૫

હવે બાર ઉપયોગ નામ ત્રણ અજ્ઞાન

મતિ, શ્રૂત, વિજ્ઞંગ; પાંચજ્ઞાન—

મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ, ચહુ, અચહુ અવધિ, કેવલ, એ
કેવલ, ચાર દર્શન જેદ. બાર જીવનું લક્ષણ ઉપયોગતા ॥

તિઅનાણ નાણપણ ચઝ । દંસણ બાર જિઅલક્ષણ વઝગા

દેવગતિ, નર્કગતિ, તિર્યચગતિ,
હવે બાસઠ માર્ગણા ૧ તે ઉપયો અવિરતિ, એ ચાર માર્ગણા ૧ ન
ગ કહે ઢે:—મનપર્યવ, કેવલજ્ઞા વ ઉપયોગ ઢે. ઉપર કહ્યા તે ત
ન, કેવલ દર્શન, એ ત્રણ વિના જી બાકી ૧ રહ્યા તે ઢે ॥

વિણુ મણ નાણ દુકેવલ્લાનવસુર તિરિ નરય અજણ ૩૦

इवे तेर मार्गणा ए उपयोग क

हे ठे:-त्रसकाय, मन, वचन, का । आहारी, मनुष्य गति, पंचे
ययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसकवेद । न्दि, संज्ञी, ज्ञव्य, ए तेर मा
शुक्ल लेस्या, ८ र्गणाए वार उपयोग ठे ।

तस जोग वेअ सुका । हार नर पाणिदि सन्नि जवि सवे॥

इवे अगिआर मार्गणाए उपयो

ग कहे ठे:-चक्षुदर्शन, अचक्षु । क्रोध, मान, माया, लोभ,??
दर्शन, कृष्ण, निज, कापोत, तो ए मार्गणाए केवलज्ञान, केव
जो, पद्मलेस्या । ल दर्शन विनादश उपयोगठे॥

नयणे यर पण लेसा । कसाय दस केवल दुगुणा॥३१॥

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार
ठे. एकेन्दि, बेरन्दि, तेरन्दि, पृ
थ्वी, अप, तेज, वाज, अने वन
चौरिन्दि, असंज्ञी, एवे-मार्गणा स्पति; ए आठ मार्गणाए उप
ए उपयोग-सति, अज्ञान, श्रुत योग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान
अज्ञान । अचक्षुदर्शन, एत्रण उपयोगठे॥

चउरिदि असन्निड अनाण । दंसङ्गबिति थावर अचस्कू

इवे ठ मार्गणाए पांच उपयो । ठ मार्गणानां नाम:-मतिअज्ञान,
ग ठे.मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, अज्ञव्य
विजंगज्ञान, चक्षुदर्शन, अचा मिथ्यात, सास्वादनमां उपर क
क्षु दर्शन । ह्या ते पांचे उपयोग ठे ॥

ति अनाण दंसण दुगं । अनाण तिग अज्ञवमिन्न दुगे॥३२॥

खायक समकित, यथाख्यातचा
केवलज्ञान, केवलदर्शन, एवे । रित्र, ए वे मार्गणामां त्रण अ
मार्गणाएकेवलज्ञान, केवलदर्श । ज्ञान विना पांच ज्ञान, चार दर्श

न ए वे उपयोग ठे । न; ए नव उपयोग ठे ॥

केवलङ्गे निअङ्गां नव तिअनाण विणु खइय अहखाए
चकु, अचकु, अवधि ए दर्शन मिश्र समकितनी मार्गणाए त्र
त्रण्य; मतिश्रुत अवधि ए ठ त्र ण अज्ञान, मीश्र त्रण दर्शन;
पयोगदेसविरतिनीमार्गणाएठे। ए ठ उपयोग ठे.

दंसण नाणतिगं देसि । मीसि अन्नाण मीसंतं ॥ ३३ ॥

दस उपयोग अणहारीए ठे. इ
वे अगिआर मार्गणाए सात उप
योग ठे; ते अनुक्रमे कहे ठे:-
इवे अणाहारी मार्गणाए मन चकुदर्शन, अचकुदर्शन. अवधि
पर्यवज्ञान, चकुदर्शन; ए वे दर्शन, मति, श्रुत, अवधि मन
उपयोग विना । पर्यव, ७ ए सात ॥

मणनाण चखु वज्जा । अण हारे तिन्नि दंस चउनाणा ॥

इवे ते अगिआरनां नाम कहे
ठे:-चारज्ञान; मति, श्रुत, अव
धि, मनपर्यव; चारसंजम-सा
मायक, ठेदोपस्थान, परिहा । कयोपशमसमकित, अवधिद
र विशुद्धि, सूक्ष्म संपराय, त्र । र्शन; एअगिआर मार्गणाएपूर्वे
पसम समकित । कहा ते सात उपयोगजाणवा ॥

चउनाण संजमो वसम । वे अगे उहि दंसे अ ॥ ३४ ॥

इवे बीजा आचार्यनां मतान्तर
त्रण योगमां; जीवस्थानक, गुण। मन शब्द प्रथम लीधो ठे. इवे
ठाणा, जोग, उपयोग, तेमां जे। वचन योगे जीव स्थानक आठ
द ठे; ते कहे ठे-एमनो अजिप्पा। गुणठाणावे, योगचार, उपयोग
य केवल एक, एक जोग संबंधी। चार; अनुक्रमे नाम कहे ठे:-

હે. અમે પ્રથમ સમુદાયે કહ્યું છે, બેરન્ડિ, તેરન્ડિ, ચોરન્ડિ, અસંજી તેથી પાઠાન્તર છે. બાકોતો જિ એ ચાર, પર્યાસ, અપર્યાસ એ શ્રાવ ન મતમાં જ્ઞેદપમે નહી-મનયો જીવ સ્થાનક; મિથ્યાત્વ, સા મે જીવ સ્થાનક બે છે; સંજી પ સ્વાદન; એ બે ગુણગણા છે. કાર્યાસ, અપર્યાસ; ગુણગણા તેર મર્ણ કાય, ઉદારિક, ઉદારિક છે. અજોગી વિના જોગ તેર છે. મિશ્ર, સત્યામૃત્વા એ ચાર યોગ કાર્મ્મણ, ઉદારિક મિશ્ર એ બે છે ઉપયોગ-મતિઅજ્ઞાન, શ્રુત વિના તેર ઉપયોગ બાર છે. મન અજ્ઞાન, ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન; યોગે નામ આવતે પદે કહેશે। એ ચાર ઉપયોગ ॥

દોતેર તેર-બારસ । મળે કમ્મા અઠ ડુ ચઠ ચઠ વયળે ॥

હવે કાયયોગે જીવ સ્થાનક ચાર, ગુણગણા બે; યોગ પાંચ, ઉપયોગ ત્રણ, તેનો વિવરો અનુક્રમે કહે છે:-સૂક્ષ્મ, વાદર, પર્યાસ, અપર્યાસ, એ ચાર જીવ સ્થાનક છે. મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, એ બે ગુણગણા છે. ઉદારિક ઉદારિક મિશ્ર, વૈક્રિય વૈક્રીય મિશ્ર કાર્મ્મણકાય, એ પાંચ યોગ છે. મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન, અચક્ષુદર્શન, એ ત્રણ ઉપયોગ છે, એ કાય યોગે ।

એ રીતે પ્રથમ ત્રણયોગે જીવ સ્થાનક, ગુણગણા, યોગ, ઉપયોગ. ઘટલા જ્ઞેદ બીજા આચાર્યની અપેક્ષા દેખાતી ॥

ચઠ ડુ પળ તિત્રિ કાયે । જિય ગુણ જોગો વઠગત્રે ३૫

હવે બાસઠ માર્ગણા એ છે લેસ્થા કહે છે:-લેસ્થા ઠની માર્ગણા એ જે લેસ્થાની માર્ગણા તેજ લેસ્થા

ठे. कृष्णमां कृष्ण, नीलमां नो

ल, कापोतमां कापोत, तेजुमां
तेजु, पद्ममां पद्म; अने शुक्ल
मां शुक्ल ।

एकेन्द्रि, असंज्ञी, पृथ्वीकाय,
अपकाय वनस्पतिकाय, ए
पांच मार्गणाने विषे ॥

ठसु लेसासु सठाणां । एगिंदि असन्नि जू दग वणोसु ॥

पेहेली चार कृष्ण, नील, का

पोत, तेजु, लेस्याउ ठे. उपरनी

पांचे मार्गणाउमां पेहेली कृष्ण,

नील, कापोत, ए त्रएये ते कहेठे:

पढमा चठरो तिन्निठ । नारय विगल गि पवणोसु ॥३६॥

नर्कगति, बेरन्दि, तेरिन्दि, चौ
रिन्दि, तेजकाय, वायुकाय, ए
ठमां पेहेली त्रण लेस्या ठे ॥

एडुग, ए चार मार्गणाए शुक्ल
लेस्या एक ठे, बाकी एकतालि
स मार्गणानां नाम—गति १ पं
चेन्द्रि १ त्रस १ योग ३ वेद ३
कषाय ४ ज्ञान ७ संजम ५ द
र्शन ३ ज्ञव्य २ समकित ६ सं
ज्ञी १ आहार २ ए एकतालिस

यथाख्यात चारित्र, सूक्ष्म संप

राय, केवलज्ञान, केवलदर्शन ।

अहखाय सुहुमि केवल । डुगि सुका ठवि सेसठाणोसु ।

द्वे अष्टपावहुत कहे ठे—प्रथम

गति चारनो सर्वधी थोना मनु

ष्य संख्याता ठे. उत्कृष्टा उंग

एत्रीस आंक सुधी, तेथी नार्की

असंख्यात घणा ठे. ते नार्कीथी

मां ठ लेस्या ठे. एवासठ मार्ग
णाए लेस्या कही ॥

देवता असंख्यात घणा ठे. देव

तार्थी तिर्यच सूक्ष्म सुधी अनं

त घणा ठे; ते आवता पदमां थोनाबेने असंख्याता. एकने अ
कहेठे- । नन्ता, उपरकह्यातेने जाणजो ॥

नर निरय देव तिरआथोवा ड असंख णंत गुणा ॥३५॥

ए मार्गणाए थोनाघणा ठे, ते आ
हवे पांच इन्दिमार्गणाए अल्पा पदमां अनुक्रमे कहे ठे- थोना
बहुत पंचेन्दि, चोरन्दि, तेरन्दि, त्रणय, वीसेसा अधिका, एक अ
बेरन्दि, एकेन्दि । नन्तगुणा ॥

पण चउ ति ड एगिंदिथोवातिन्नि आहिया अणंतगुणा

हवे ठ काय मार्गणाए थोनाघ पृष्ठवीकाय, अपकाय, वायुकाय,
णा, कहेठे:-- त्रसकाय थोना; ते ए त्रणप्रत्येके वीसेसा अधिका
थो अग्निकाय, असंख्यातघणा । वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

तस थोव असंघगी जूजल निल अहिय वण णंता ३८

हवे त्रण योगमार्गणानो अल्पा

बहुत मनयोगी, वचनयोगी, का थोना असंख्यातगुणा, अनन्त
योगी । गुणा ॥

मण वयण काय योगी । थोवा असंघगुणा अणंतगुणा

हवे त्रण वेदमार्गणानो अल्पाव

हुत पुरुषवेदी थोना, स्त्री संख्या संख्यात पद स्त्री पदने कहुंठे
तगुणी । अनंतगुणा नपुंसक छे ॥

पुरिसा थोवा इन्ही । संघ गुणा णंत गुण कीवा ॥३९॥

लोजमार्गणाए चार एकएकथी

हवे कषाय मार्गणानो अल्पाव विशेषा अधिका ठे. हवे आठ
हुत मानमार्गणा, क्रोधमार्गणा. ज्ञानमार्गणाए अल्पावहुत कहे

માયામાર્ગણા ।

ઢે. મનપર્યવજ્ઞાની ઓળા ॥

માણી કોહી માર્દાલોજી અહિઅ મણનાણિણો થોવા ॥

અધિકા અવધિજ્ઞાનીથી મત્તિશ્રુ

અવધિજ્ઞાની અસંખ્યાતગુણા; ત આપસમાં તુલ્ય ઢે. તેથી વિ
મતિજ્ઞાની, શ્રુતજ્ઞાની । જંગજ્ઞાની અસંખ્યાતગુણા ॥

ઝહિ અસંખ્યા મહ સુઅ । અહિઅ સમઅસંખ્યાવિજંગા ૪૭

તેથી મતિશ્રુત અજ્ઞાનો અનન્ત

વિજંગજ્ઞાનીથી કેવલજ્ઞાનની મા ગુણા ઢે માંદોમાદ્ય તુલ્ય મતિ
ર્ગણા અનન્તગુણાસિદ્ધિસદ્ધિતા શ્રુતઅજ્ઞાની

કેવલિણો ણંત ગુણા । મહ સુઅ અન્નાણિ સંત ગુણતુલ્યા ॥

હવે ચારિત્રની માર્ગણાનો અલ્પા

બહુત સૂદ્ધમ સંપરાય ચારિત્રિયા

ઓળા, તેથી પરિહાર વિશુદ્ધિસં સંખ્યાતપદ કહ્યું તેથી યથાચ્યા
ચ્યાતગુણા । ત ચારિત્રિયા સંખ્યાતગુણા ॥

સુદુમા થોવા પરિહાર । સંખ્યા અહ્યા ય સંખ્યા ગુણા ॥૪૧॥

તેથી ઢેદોપસ્થાપની સંખ્યાત

ગુણા તેથી સામાયક ચારિત્ર વ । તેથી દેસવિરતિ અસંખ્યાતાઢે;
ન્ત સંખ્યાત ગુણા । તેથી અવિરતિ અનન્ત ગુણાઢે ॥

ઢેઅ સમર્દઅ સંખ્યા । દેસ અસંખ્યા ગુણાંતગુણ અજયા ॥

હવે ચાર દર્શનનો અલ્પા બહુત । અવધિદર્શની ઓળા; તેથી ચહુ
થોડા અસંખ્યાતા, અનંતાઅનંતા । દર્શની અસંખ્યાત ગુણા; તેથી
કેવલદર્શની અનન્તા; તેથી અચ
ક્ષુદ્ધર્શની અનંત ગુણા ઢે ॥

થોવ અસંખ્યા ડુણંતા ઝહિ નયણ કેવલ અચસ્કૂ ॥૪૨॥

शुक्ललेस्यावंत सर्वथी श्रोमा
तेथी पद्मलेस्यावंत असंख्या
ता; तेथी तेजोलेस्यावंत असं
ख्याता तेथी कापोतलेस्यावंत

हवे लेस्या ठनो अढ्या बहुत का अनन्ता; तेथी निखलेस्यावंत
हे ठे--पण पश्चानुपूर्वि लेस्या । अधिका; तेथी कृष्णलेस्यावंत
लेजो । अधिका ॥

पन्हाणु पुवि लेसा । थोवा दोऽसंख णंत दो आहिया ॥

हवे समकित मार्गणानो अढ्या
ज्वयनी मार्गणानो अल्पाबहुता । बहुत, सास्वादनसमकित्ती थो
अज्वय थोमा ज्वय अनन्त । ना; तेथी उपशमसमकिति
गुणा । संख्यात गुणा ॥

अज्वि अर थोवण्ता । सासण थोवो वसम संखा४३॥

तेथी मिश्र समकित्ती. संख्याता । असंख्यात गुणा तेथी क्वाय
गुणा; वेदकसमकित्ती, वेदक । क समकित्ती; तेथी मिथ्यास
क्वोपशम, ए एकज ठे । मकित्ती अनन्त गुणा ठे ॥

मीसा संखा वेयग । असंख गुण षड्अमिह डअण्ता ॥

हवे संज्ञी मार्गणा कहे ठे-सं । आहारीनी मार्गणा कहे ठे-अ
ज्ञी थोमा, असंज्ञी अनन्त गु । णहारी थोमा, आहारी असं
णा ठे । ख्यात गुणा ठे ॥

सन्नि-अर थोवण्ता । अणहार थोवे अर असंपा४४॥

बीजे सास्वादन गुणगणे जी
वना जेद सात ठे. वादर, एके

हवे चौद गुणगणे जीवना चौ । न्दिवेरन्दि, तेरन्दि, चौरिन्दि, अ

द जेद फेलावे ठे--मिथ्यात्व गुण संज्ञी, ए पांच अपर्याप्त, संज्ञी
 णठाणे जीवना जेद चौदे ठे। पर्याप्त, अपर्याप्त, ए मलीने सात
 सव जिअठाण मिठे। सगसासणि पाण अपज्जसन्निडगं॥

बाकी गुणठाणां अगियार, ते
 मिअ, देस, प्रमत्त, अप्रमत्त,
 निवृत्ति, अनिवृत्ति, सूक्ष्म
 संपराय, उपशान्त, क्षीण मो
 ह, सजोगी अजोगी ए अगि

समकित गुणठाणे जीवधानक। यारे जीव स्थानक संज्ञी पर्याप्त
 वे ठे, संज्ञीपर्याप्त अपर्याप्त १। एक ठे ए

सम्मे सन्नि ड विहो। सेसेसु सन्नि पज्जतो ॥ ४५ ॥

हवे गुणठाणे पंदर जोग कहे आहारक डगविना आठमे, नव
 ठे:-मिथ्यात, सा स्वादन अने मे, दशमे, अगियारमे तथा वा
 समकित; ए त्रण गुणठाणे जो रमे ए पांच गुणठाणे जोग क
 ग तेर होय। हे ठे:-

मिठु डगि अजइ जोगा। हारडगूणा अपुव पाणगेउ ॥

मिअ गुणठाणे मनना, वचनना,
 मनना चार, वचनना चार। उदारिक, वैक्रीय सहित दश जो
 अने उदारिक; ए नवयोग ठा। ग ठे; तेज पूर्वना नवने वैक्रीय,
 परनां पांच गुणठाणे ठे, वै। वैक्रीय मीअ ए वे सहित अगि
 क्रीय सहित ते कहे ठे:-। यार जोग पांचमे गुणठाणे ठे॥

माण वय उरल सविज्जि मीसि स विज्जि डगदेसे ४६॥
 हवे ठे प्रमत्त गुणठाणे आहा

रक, आहारक मीअ, सहित त। हवे अप्रमत्त गुणठाणे,
 या पूर्वना अगिआर सुद्धं तेर। वैक्रीयमीअ, आहार

जोग ठे.

क मीश्र; विना अगिआर जोग ठे

साहार डुग पमत्ते । ते विज्झा हार मीस विणु इअरे ॥

हवे तेरमे गुणठाणे कहे ठे:-;का

र्मणकाय, उदारिक, उदारिक

मीश्र, सत्यमन, असत्वा मृषा,

मनयोग, सत्य वचन योग, अ

सत्वा मृषा वचन योग, ए सा

त योग ठे ।

आद्यन्त मन वचन, ते गया पद

मां कहांठे सजोगी तेरमे. हवे

अजोगी गुणठाणे जोगातितठे ॥

कम्मु रल्ल डुगंताइम । मणवयण सजोगिन अजोगी ४७ ॥

हवे गुणठाणे उपयोग बार कहे

ठे:-मिथ्यात्व, सास्वादन; ए बे

गुणठाणे मति श्रुत, विज्जंग अ

ज्ञान, चहु, अचहु, बे दर्शन; ए

पांच उपयोग ठे ।

तथा अवधि दर्शन ए ठ ठे ॥

ति अनाण डुदंसा इम डुगे अजय देसिनाण दंस तिगं ॥

मीश्र गुणठाणे तेज ठे उपयोग;

पण जेने समकित सबल, तेने

ज्ञान सबल जेने मिथ्यात सब

ल, तेने अज्ञान सबल; पण उप

योग ठे. हवेठठा गुणठाणाशी बा

रमा सुधी सात उपयोग ठे-म

ति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, च

हु, अचहु, अवधि दर्शन एसात ।

ते मीसि मीस समणा । जयाइ केवल डुगं तडुगे ४८ ॥

हवे अविरति अने देसविरति,

ए बे गुणठाणे उपयोग-मति

श्रुत, अवधिज्ञान, चहु, अचहु

तथा अवधि दर्शन ए ठ ठे ॥

ठठाथी बारमा सुधि "जयाइ"

पदनो अर्थ हवे तेरमे तथा चौ

दमे; ए बे गुणठाणे केवलज्ञान

तथा केवल दर्शन; ए बे उपयो

ग ठे ॥

વલી વૈક્રીય તથા આહારક કર
તાં ઉદારિક મીશ્ર, સિદ્ધાન્ત કા
હે સિદ્ધાન્તને તથા કર્મ ગ્રન્થ ર કહે છે; પણ તે અર્હિયાં ગવે
ને જે ફેર છે તે દેખાને છે—સિ રુયું નથી. મૂલ વૈક્રીય અપર્યા
ક્ષાન્તમાં સાસ્વાદને જ્ઞાની કહ્યા પ્તે થાય છે પણ ઉત્તરવૈક્રીયે
છે, અર્હિયાં અજ્ઞાની કહ્યા છે। અર્હિયાં ગવે રુયું નહિ ॥

સાસણ જાવે નાણં । વિઝવગા હારગે ઝરલ મિસ્સં ॥

વલી સિદ્ધાન્તમાં એકન્દ્રિને સા

સ્વાદન ગુણઠાણુ કહ્યું નથી; ને

અર્હિયાં તો કોઈ જીવ ઉપશમ

સમકિત વમતો એકન્દિમાં જા

ય તેને સાસ્વાદન થાય ।

નેર્ગિદિસુ સાસાણો । નેહા હિગયં સુઅ મયંપિ ૪૯ ॥

એક સાતમામાં ત્રણ ઉપર કહી

હે ગુણઠાણે ઢ લેસ્યા કહે છે—

તે છે હવે આઠમાથી તેરમા સુ

પ્રથમથી ઢગ ગુણઠાણા સુધી ધી ઢે ગુણઠાણે શુક્લ એક લે

સર્વે લેસ્યા છે. તેજુ, પદ્મ, શુક્લ। સ્યા છે ચડદમું તો અલેસી છે ॥

ઠસુ સદ્વા તેઝ તિગં । ઇગિ ઠસુ સુક્કા અજોગિ અલ્લેસા ॥

કસાયજોગ, અર્હિયા પ્રમાદ જો

હે બંધનાં કારણ ચાર કહે

ગમાં ગવે રુયો છે. એ ચાર મૂલ

છે—મિથ્યાત, અવૃત્ત ।

બંધસ્સ મિત્ત અવિરિદ્ધ । કસાય જોગતિ ચઝ હેઝ ૫૦ ॥

હે પ્રથમ મિથ્યાતના પાંચ જો

દ કહે છે; અગ્નિઅહિક--ગુણ અ

વગુણ અજાણે તેજ ખલું જાણે

એટલા બોલ અર્હિયાં ગવે રુયા ન

થી. સિદ્ધાન્તે કહ્યા છે તો પણ

અર્હિયાં પૂર્વાનુ યોગ છે માટે ॥

એક સાતમામાં ત્રણ ઉપર કહી

હે ગુણઠાણે ઢ લેસ્યા કહે છે—

તે છે હવે આઠમાથી તેરમા સુ

પ્રથમથી ઢગ ગુણઠાણા સુધી ધી ઢે ગુણઠાણે શુક્લ એક લે

સર્વે લેસ્યા છે. તેજુ, પદ્મ, શુક્લ। સ્યા છે ચડદમું તો અલેસી છે ॥

ઠસુ સદ્વા તેઝ તિગં । ઇગિ ઠસુ સુક્કા અજોગિ અલ્લેસા ॥

કસાયજોગ, અર્હિયા પ્રમાદ જો

હે બંધનાં કારણ ચાર કહે

ગમાં ગવે રુયો છે. એ ચાર મૂલ

છે—મિથ્યાત, અવૃત્ત ।

બંધસ્સ મિત્ત અવિરિદ્ધ । કસાય જોગતિ ચઝ હેઝ ૫૦ ॥

હે પ્રથમ મિથ્યાતના પાંચ જો

દ કહે છે; અગ્નિઅહિક--ગુણ અ

વગુણ અજાણે તેજ ખલું જાણે

ક--જિનવચનમાં સંદેહ ધરે.

कदाग्रह--अनजिग्रहिक सर्वद । अनाजोगिक--जे धर्मकरणीप्र
र्शन धर्मतुल्य जाणे । मुख करे ते अव्यक्त पणे ॥

अजिगाहियमणजिगहिया।जिनिवेसिअ संसइय मणाजोगा
ए पांच मिथ्यात कहां; । मननो अण संवर फरसादि पांच
हवे अवृत्त बार कहे ठे:- इन्दिनो अण संवर, ठकाय जी
वना वधादिकनो अण संवर, ए
बार अवृत्त ॥

पणमिद्धबारअविरइ। मण करणानियमुठजिअ वहो॥१
हवे कषायबंधस्थानकना उ
त्तर जेव कहे ठे नवनो कषाय
हासादिक ठ, स्त्री वेदादि त्रण,
मली नव अनन्तानुबंधी, क्रोध,
मान, माया, लोभ, अप्रत्याख्या
नि प्रत्याख्यानी संजलनाए सो
ल मले पचीस जेवे कषाय. हवे
पंदर जोग-मन, वचन, काया । ए चारे मूलबन्ध हेतुना उत्तर
ना ए पंदर जोग । जेव सत्तावन अया ॥

नव सोल कसाया पनर जोगा इअउतराउ सगवन्ना ॥
हवे मूलबन्ध हेतु चार; तेने गु
णठाणां कहे ठे-कीयां गुणठा
णां केटलां, कीयां बन्ध स्थान
के, ते कहे ठे. एक मिथ्यात्व, । पेहेले चारे बंध हेतु ठे. मिथ्या
चारगुणठाणां. सास्वादन, मी। त, अवृत्त, कषाय, योग. वे, त्र
अ, समकित, देसविरति, ए चा। ण, चार, पांचमे गुणठाणे मि
र हवे पांच गुणठाणां--प्रमत्त, । ध्यातविना त्रण बंध हेतु ठे. ठ,

अप्रमत्त, अपूर्व, अनिवृत्ति, सू। सात, आठ, नव, दश, कषा
हमसंपराय; ए पांच. त्रण गु। य, योग, ए बे ठे ११-१२-१३
ठाणां-उपशान्त, क्रीण, सजो। एक जोग ए प्रतियो बंध ठे
गी केवली; ए त्रण ॥ चौदमे अबंध ठे. ॥

इग चउ पण तिगुणसु चउति ड इग पञ्चउ बंधो॥५२॥

इवे एकसो विस प्रकृति, चार बन्धहेतुमां कइ; केटली प्र
कृति केटला, किया बन्ध हेतुथी बंधाय ते कहे ठे:-साता वेदनि
चारे बन्ध हेतुथी बंधाय ठे. सोल प्रकृति, मिथ्यात्व एक बन्ध
हेतुथी बंधाय ठे; तेनां नाम-नर्कत्रिक, जातिचार, स्थावर चो
क, हुंरुक, ठेवठो, आताप, नपुंसक, मिथ्यात्व. ए सोल. इवे
पांत्रीस प्रकृति मिथ्यात्व, अवृत्त, ए बे बंधहेतुथी बंधाय तेनां
नाम-तिर्यंच त्रिक, श्रीषांधीत्रिक, दुर्जगत्रिक, अनन्तानुबन्धि चो
क, मध्यसंघयण, मध्यसंस्थान, कुख गइ, निच गोत्र, उद्योत,
स्त्रीवेद, वज्ररिषज्जनाराच, मनुष्यत्रिक, अप्रत्याख्यानिचोक, उ
दारिक, ए पांत्रीस ठे ते हेतुथी बांधे ॥

चउ मिह मिह आविरइ पच्चईया साय सोलपण तिसा॥

आहारक शरीर, अंगोपांग जिन
नाम विना बाकी पांसठ बंधा
य तेनां नाम-प्रत्याख्यानि, ४
सोग, अरति, अस्थिर, बे अजस,
अज्ञाता, देवायु, नीजाडुग, देव
डुग, पंचेन्डि, शुभविहायोगति,
त्रसदस वैक्रीय, उपांग समचो
रस, निर्माण, वर्णचोक, ४ अ
गरु लघु, ४ हास, रति, जय.

डुगंग, पुरुषवेद, संजलन चो
क, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ झा
नावर्णी ५ अन्तराय, ५ उंचगो
त्र, शरीर, १ ए पांसठ प्रकृति
हवे मिथ्यातविना जिन नाम
त्रण हेतु ए बंधाय. आहारक क

हवे जोगविना त्रण बन्ध हेतु। षायजोग, ए बे प्रति बंधाय. ए
थी पांसठ प्रकृति बंधाय ठे ते। सर्वमली १२० ने बंध हेतु
कहे ठे ।
कह्यां ॥

जोग विणु ति पच्चइया। हारग जिण वज्ज से साज ५३॥

हवे गुणठाणे उत्तर बन्ध हेतु स
त्तावन मध्ये कये गुणठाणे के चाखिस पद उपरना पदमां
टलो बन्ध हेतु ठे, अनुक्रमे पंचा जोरुजो. जंगणचाखिस, ठ
वन पचास, तेताखिस, ठेताखिस, विस, चोविस, बाविस; पा
पेहेले, बीजे, त्रिजे, चोषे । चमे, ठगे, सातमे. आठमे ॥

पण पन्न पन्न तियठहिय। चत्त गुणचत्तठ चत्तडुगवीसा॥
सोल, दश, नव, नव, सात, न । हेतु ए रीते. चौदमे तो बन्ध
वमे, दशमे अगियारमे, बारमे। हेतु एके नथी ॥
तेरमे,

सोलस दस नव नव सत्त। हेउणो न अजोगंमि ५४ ॥

हवे उपर गुणठाणे उधे बन्ध स्थानक ए बेउंशा पंचावन ठे.
कह्यां; पण घटारुचानां नाम कहे छे- हवे सास्वादने पचास
मिथ्यात गुणठाणे पंचावन कह्यां ते हेतु कह्या. ते आहार
सत्तावनमांथी आहारक शरीर, मीश्र क डुग, पांच मिथ्या
त्व, ए सात विना ॥

पण पन्न मिह हारग। डुगूण सासणि पन्न मिह विणा॥

हवे मिश्र गुणगणे तेतालिस

ठे, ते आहारक डुग, मिथ्यात

पांच, उदारिक मीश्र वैक्रिय मी

श्र कार्मण, अनंतानुबंधी चा तेतालिस मीश्रे बंध ठे. हवे

र, ए चौद विना ॥

ठेतालिस बंध हेतु कहे, ठे ॥

मिस्स डुगकम्म अण विणु। तिचत मीसे अहवत्ता५५

उदारिक मीश्र, वैक्रीय मीश्र, त्रसनी अविरति, कार्मण, उ

कार्मण, ए त्रण तेतालिसमां दारिक मीश्र, अप्रत्याख्यानि

मेलवीए ते वारे चौथे गुणग चोक चौथे ठेतालिस इता, ते

णे ठेतालिस बंध हेतु ठे। मांथी ए सात

सडु मिस्सकंम अजए। अविरइकंमुरल्ल मीस बि कसाए

ठविस बन्धहेतु, आहारक डुग

मूकी बाकी उगणचालिस ब सहित ठे प्रमत्ते ठे, ते केम ?

न्वहेतु ठे, देसवृत्तिए। ते आवता पदमां कहेसे ॥

मुत्तु गुण चत्त देसे। ठवीस साहार दु प्रमत्ते ५६ ॥

हवे पांचमे उगणचालिस ह

ती तेमांथी पन्नर काढतां बाकी

चोविस रडे; तेमां आहारकडुग

जेलतां ठविस ठे. पन्नरनां ना

म-अवृत अगिआर, अने प्रत्या

ख्यानिचोक मली पन्नरथाय।

अविरइगार तिकसाय। वज्जअपमत्तिमीस डुगरहिया॥

चोविस होय हवे फरी आठमे

अपूर्वे।

वर्जवां उपरना ठविसमांथी वै

क्रिय मिश्र, आहारक मीश्र; ए

वे रहित सातमां अप्रमत्ते ॥

अविरइगार तिकसाय। वज्जअपमत्तिमीस डुगरहिया॥

बाविस; वैक्रीय, आहारक, ए

वे विना ॥

ચત્ત વીસ અપુલ્લે પુણ । હવીસ અ વિનવિઆહારા ૫૭॥

નહિ ઠ વન્ધ હેતુ હાતાદિક । હવે દસમા સૂક્ષ્મ સંપરાય ગુણ
 હાસ, રત, અરત, જય, શોક । ઠાણે ઉપરના સોલમાંથી ઠ કા
 હુગંઠા, ૬ નવમે ગુણઠાણે । ઠતાં દશ વન્ધ સ્થાનક ઠે સ્ત્રી,
 સોલ વન્ધ હેતુ ઠે । પુરુષ, નપુંસક, સંજલન ક્રોધ,
 માન, માયા એ ઠ વિના ॥

અઠહાસ સોલ બાયરિ સુહુમે દસ વેઅસંજલણતિ વિણા ॥

તેરમા સજોગી ગુણઠાણે પૂર્વે ક
 હેલા સાત, વન્ધ હેતુ ઠે; જોગ
 પ્રતિ. સતમન, અસત્યા અમૃપા
 વારમે ક્ષીણમોદ, અગિયારમે । મન, સત્ય વચન, અસત્યા અમૃ
 ઉપશાન્ત મોદે સંજલન હો । પાવચન, ઉદારિક, ઉદારિક મી
 જ વિના નવ વન્ધ હેતુ ઠે । શ્ર, અને કાર્મ્મણ એ સાત ઠે ॥

સ્ત્રીણુ વસંતિ અલોન્ના । સજોગિ પુલ્લુત્ત સગ જોગા ૫૮॥

હવે ચૌદ ગુણઠાણે મૂલ કર્મનો
 વન્ધ કહે છે. પેદેલે, બીજે, ચો
 થે, પાંચમે, ઠઠે, સાતમે; એ ઠ
 ગુણઠાણે આયુ વાંધતાં આઠનો
 વન્ધ; આયુ ન વાંધતાં સાતનો । ત્રીજે, આઠમે, નવમે, આયુ
 વન્ધ । વંધ નથી સાતનો વન્ધ ઠે ॥

અપમત્તંતા સત્ત ઠ । મીસ અપુલ્લ વાચારા સત્ત ॥

દશમે મોદની ક્યથયે મોદની । ઉપરનાં અગિઆરમું, વારમું, તે
 આયુ વિના છનો વન્ધ છે. હવે । રમું; એ ત્રણમાં એક વેદનિનો વ
 એકનો વન્ધ છે તે કહે છે । ન્ધ છે ચૌદમે અજોગિયે અવન્ધ ઠે
 વંધહિ ઠ સુહુમો એગ । મુવરિમા વંધગા જોગી ૫૯ ॥

હવે ચૌદ ગુણગણે કર્મની યદ

ય, સત્તા, કહે છે:-મિથ્યાતથી

દસમા સુધી દસ ગુણગણે સત્તા,

યદય ।

આઠે દોય. મોહની વિના બા

રમે સાતનો યદય સત્તા છે॥

આસુહુમં સંતુદય । અથવિ મોહ વિણુ સત્ત ષીણમ્મિ ॥

તેરમે, ચૌદમે, ચારનો યદય: ધા

રની સત્તા છે. વેદનિ, આયુ, ના

મ, ગોત્ર, એ ચાર ઉપશાન્ત અ

ગિયારમે આઠે છે ।

સત્તામાં સાતનો યદય છે,

ઉપશાન્તે ॥

ચક્ક ચરિમ ડુગે અથઠ । સંતે યવસંતિ સત્તુ દય ૬૦॥

સાત, આઠની છેલ્લી આવલિય

હવે ચૌદે ગુણગણે કર્મની યદિ

ગણા કહે છે:-ઝદિરણા મિથ્યા

ત્વ, સાસ્વાવન, અવિરતિ, વેસ

વિરતિ, પ્રમત્ત, એ પાંચ ગુણગણે ।

આયુ કર્મની ઝદિરણાં નથીમા

ટે સાત. મીશ્ર, ત્રિજે ગુણગણે

સદા આઠની ઝદિરણા છે. મર્ણ

નથી માટે હવે વેદનિ આયુ વિના

ઝયરંતિ પમતંતા । સગ ઠ મીસ ઠ વેઅ આઝ વિણા ॥

છ કર્મ, પાંચ કર્મ, દશમે ઝદિ

રે છે. વેદનિ આયુ વિના છ. વેદ

નિ મોહની આયુ વિના પાંચ અ

છની ઝદિરણા સાતમે, આઠમે,

નવમે, એ ત્રણ ગુણગણે છે ।

ગિયારમે પાંચ કર્મની ઝદિર

ણા છે ॥

ઠગ અપમત્તાઈ તડ । છ પંચ સુહુમો પણુ બસંતો ૬૧ ॥

હવે ચારમે ક્ષિણમોહે પાંચની ત

થા બે કર્મની ઉદિરણા છે પ્રથ

મ પાંચ ઉદિરે છે. પઠી જ્ઞાનાવ। અજોગી ચૌદમે ઉદિરણા નથી
ણી, દર્શનાવણી, અંતરાય; એ ત્રા। ગુણગણે વર્તતા જીવ તેના અ
ણ કર્મ કૃય ઇયેનામ, ગોત્ર,। લ્પાવહુત કહે છે:-નપજ્ઞાન્ત અ
એ બે કર્મ ઉદિરે છે:તેરમે પણ। ગિયારમે વર્તતા જીવ થોમ્ના ન
નામ,ગોત્ર, એબેની ઉદિરણાબે। ત્ કૃષ્ણ ૫૪ છે માટે ॥

પણ દોષીણ હુ જોગી।ણુદીરગુ અજોગિ થોવડ વસંતા॥

અનિવૃત્તિ નવમાના આઠમા અ
પૂર્વના એ ત્રણ આપસમાં સર
તેથી ક્ષિણ મોહ બારમે ગુણ। યા. બારમાથી અધિકા તે કેમ
ગણે સંખ્યાત ગુણા જે માટે। ચોપન નપજ્ઞમના એકસો આઠ,
ક્ષપક શ્રેણિએ ચરુતા નત્કૃષ્ણ। ક્ષપકના બન્નેના મલી એકસો
૧૦૮ હોય માટે તેથી સૂક્ષ્મ। બાસઠ થાય માટે વિશેષા અ
સંપરાય દશમાના। ધિકા કહ્યા છે ॥

સંષ ગુણ ષીણ સુહુમા। નિઅદિઅપુષ્પ સમ અહિયાદ૨॥
તેથી સજોગી કેવલી ગુણગણે। સંખ્યાત ગુણા પદ પ્રથમે ઉપર
વર્તતા જીવ સંખ્યાત ગુણા છે. ના પદમાં ગણ્યું છે, તેથી દેસવૃ
નત્કૃષ્ણા બે ક્રોમથી નવ ક્રોમ। તિ ગુણગણે અસંખ્યાત ગુણા
છે; માટે હવે તેથી સાતમા અ। જીવ છે. તિર્યંચ, ગર્જ્જ, પંચે
પ્રમત્ત ગુણગણે વર્તતા જીવ સં। ન્દિ પર્યાપ્તા જ્ઞાત્યા તેથી સાસ્વા
ખ્યાત ગુણા છે. નત્કૃષ્ણા બે હ। દને વર્તતા જીવ અસંખ્યાત ગુ
જાર ક્રોમથી નવ હજાર ક્રોમ। ણા પણ હોય; તેથી મિશ્ર ગુણ
છે, માટે તેથી ઇતર ઠગ પ્રમત્તે। ગણે અસંખ્યાતા સાસ્વાદનથી
સંખ્યાત ગુણા; અપ્રમત્તથી પ્ર। કાલ અન્તર સુદૂર્ત તે મોટો
મત્તે સંખ્યાતા હોય માટે। છે તે માટે ॥

જોગિ અપ્રમત્ત ઇઅરે। સંષ ગુણા દેસ સાસણા મીસા॥

તેથી અવિરતિ સમકિતી અસં । ઉપર કહ્યા દેસ, સાસ્વાદન. મી
 રૂયાત ગુણા છે. ચારે ગતિમાં । શ્ર, અવિરતિ, અજોગી મિથ્યા
 પામીએ માટે તેથી અજોગી અનં । ત્વ, તેમાં ચારને અસંરૂયાત પદ
 ત ગુણા છે. સિદ્ધ જગવાન છે, । અને બે પાઠલાને અનંત પદ
 તેથી મિથ્યાતિ અનંત ગુણાએ । જોમ્યું છે ॥

અવિરય અજોગી મિત્તા । અસંખ ચરો હુવેણંતા ૬૩
 હવે મૂલ પાંચ જાવ કહે છે— પરિણામિક, એ પાંચ જાવ. હવે
 ઉપશમ, ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, । તેના ઉત્તર જેવ કહે છે-અનુક્રમે
 ઉદયિક જાવ, ૪ । ગણજો-વે, નવ, અઠાર, એકવિંશ
 હવસમ ષય સીસો દય । પરિણામા હુ નવઠારણ વીસા
 ત્રણ એ ઉત્તર જેવ ત્રેપન સ । ઉપશમના બે જેવ-ઉપશમ સમ
 ત્રિપાતિ તે જેમાં બે, ત્રણાદિ । કિત, ઉપશમ ચારિત્ર; એ પ્રથમ
 જાવ મલે તે સત્રિ પાતિ । જાવ જેવ છે ॥

તિઅ જેઅ સંનિવાહ્ય । સમ્મં ચરણં પઢમ જાવે ॥૬૪॥
 હવે ત્રીજા ક્ષાયક જાવના નવા ક્ષાયક સમકિત, દાનાદિ પાંચ
 જેવ કહે છે—કેવલ જ્ઞાન, કેવ । લલ્લિ દાન, લાજ, જોગ, ઉપ
 લ દર્શન ૨ । જોગ, વીર્ય, યથારૂયાત ચારિ
 ત્ર, એ નવ ક્ષાયક જાવના
 જેવ છે ॥

વીએ કેવલ જુગલં । સમ્મં દાણાહ લલ્લિ પણ થરણં ॥
 હવે વીજા ક્ષયોપશમ જાવના
 જેવ અઠાર-શેષ ઉપયોગ દશ,
 ચાર જ્ઞાન-મતિ, શ્રુત, અવધિ । પાંચલલ્લિ-દાન, લાજ, જોગ,
 મનપર્યવ, ત્રણઅજ્ઞાન-મતિ, । ઉપજોગ, વીર્ય, સમકિત, દેસ
 શ્રુત, વિજંગ, ત્રણ દર્શન-ચક્ષુ । વિરતિ, સર્વ વિરતિ; એ અરાદ

अचक्षु, अवधि; ।

कयोपशम ज्ञावना जेद ठे ॥

तइए सेसु वज्जगा । पण लद्धी सम्म विरइ दुगं ॥३५॥

असंजम वा अविरति लेस्या; क,

नी. का. ते. प. शु. क्रोध, मान,

इवे उदयिक ज्ञावना एकवि।

माया, लोभ, वेवगति, नरगति,

स जेद कहे ठे; अज्ञान, आ

तिर्यचगति, नर्कगति, स्त्री, न

सिद्ध संसारी ।

पुंसक, पुरुष, १० अने ॥

अत्राण मसिद्धता । संजम लेसा कसाय गइ वेअ्या ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिक

ना जेद. ए चोथाना अया; इवे

परिणामिक ज्ञावना त्रण जेद।

अज्ञव्य, जीवत्व; ए त्रण प

कहे ठे-ज्ञव्य ।

रिणामिकना जेद ॥

मिहे तुरिए जवा । जवत्त जीअत्त परिणामे ॥६६॥

परिणामिक ज्ञावे जीवपणु,

ज्ञव्यपणु उदयिक ज्ञावे गति,

लेस्या, वेद कषाय, ए त्रिक जो

इवे सन्निपातिक ज्ञावना भांगा। गी एक ज्ञांगो; ते चारे गतिए

कहे ठे:-चार ज्ञांगा चारे गतिए। गणतां चारे ज्ञांगा थाय ठे. इ

ते कहे ठे; त्रण ज्ञाव मिश्रिता वे चतुः संयोगी गणे त्यारे द्वा

मिश्र ज्ञावे, इन्द्रिय, ज्ञान, अज्ञा। यक ज्ञाव सहित चार गतिये

न दर्शन, लब्धि; चारे गतिए। चार ज्ञांगा ॥

चञ्च चञ्चगईसु मीसग । परिणामुदएहिं चञ्च सु षडएहिं॥

अथवा उपशम सहित गणिये

तो पण चारे गतिये चार ज्ञां

गा थाय ठे. ए मूल ज्ञांगा त्रण;

एम चार; तेरमा चौदमाना के

ઉત્તર જાંગા બાર થયા ઉપશામ। વલોને જાવ ત્રણ હોય, વે નહિ.
જાવે, સમ્યક્ત મિશ્ર જાવે, ૬। ઘાતીકર્મ અજાવ છે માટે પરિ
ન્દિય જ્ઞાન દર્શન લલિત ઉદયિ। શામિક જાવે જીવત્વ ઉદયિક
ક જાવે ગતિ લેસ્યા વેદ કષા। ગતિ લેસ્યા અસિદ્ધ ક્ષાયક જ્ઞા
ય, પ્રણામિક જાવે, જીવત્વ,। નાદિ એ ત્રણ જાવ છે. મૂલ જાં
જવ્યત્વ, એ ચતુઃ સંયોગો હોય। ગા ચાર, ઉત્તરજાંગા તેર થયા।
ઊવસમ જુણિંવા ચડ કેવલ પરિણામુ દય પડે ॥૭૭॥

હવે પંચ સંજોગી જાંગો એક ક
હે છે—કોઈક મનુષ્ય ઉપશામ
શ્રેણિ છે, ક્ષાયક સમકિત છે,
હવે સિદ્ધ જગવન્તને ક્ષાયક। તેને ઉપશામ ચારિત્ર છે. તેને પં
જાવ, પરિણામિક જાવ, એ ચસંજોગી જાંગો લાભે છે—ક્ષાય
વે જાવ છે. મૂલ જાંગા પાંચ ક, ઉપશામ, ક્ષયોપશામ, ઉદયિ
ચ, ઉત્તર જાંગા ચૌદ। ક અને પરિણામિક, એ પાંચ ॥
સ્વય પરિણામે સિદ્ધા। નરાણ પણ જોગુ વસમ સેઢીએ
સન્નિ પાતિકના ભાંગા ઢવિસ
હે, તેમાં ભાગા છ વસતા કહ્યા। બાકી ભાંગા વિશ, અસંભવ
એ સન્નિપાતિ ભાવના મૂલ માં। છે. કોઈ જીવમાં લાભે નહિ
ગા છે, ઉત્તર પંદર કહ્યા। તેણે અસંભવી છે ॥

ઇત્ર પત્રર સન્નિવાડિત્ર। જેયા વીસં અસંજવિણો ૬૮॥
હવે તે ભાવ કોયા કર્મયોગે હો
ય તે કહે છે—ઉપશામ ભાવ એ। ચાર ઘાતિ કર્મમાં છે, બાકી
ક મોહની કર્મમાં છે. બાકી ક। નાં કર્મમાં નહિ. બાકી ત્રણ
ર્મમાં નહિ. હવે ક્ષયોપશામ મા। ઉદયિક, પરિણામિક, ક્ષાય
વે કર્મ કહે છે। ક આઠે કર્મમાં છે ॥

મોહોવસમો મીસો । ચડ ઘાટસુ અથ કમ્મસુ અસેસા ॥
હવે ઠણ ફંચમાં ભાવ કહે છે.

પરિણામિક ભાવ ધર્માસ્તિકા પુઞ્જલ સ્વંધમાં નદયિક ભાવ
યાદિ છ એમાં ઠે । પણ હોય ॥

ધમ્માઈ પરિણામિઅ । જાવે પંધા નદયણવિ ૬૯ ॥

હવે ચૌદ ગુણઠાણે ભાવ કહે

છે:-સમકિત, દેસવિરાતિ, પ્રમત્ત,

અપ્રત્ત, એ ચાર ગુણઠાણે જેને ક

યોપશમિક, સમકિત હોય તે ।

ને મિશ્ર ભાવે જ્ઞાનદર્શન વિર ।

તિ-નદયિક ભાવે ગત્યાદિક, પા

રિણામિક જાવે જીવત્વ, જ્ઞાન્યા

ત્વ, એ ત્રણ સંયોગી હોય. હવે ।

ચાર સંજોગી જાવ કહે ઠે:-

જે ક્ષાયક સમકિતિ જીવ, તે ।

ચારે ગુણઠાણે ઠે. તેને ચાર જા

વ ઠે. ક્ષાયક જાવે, સમકિત ।

મિશ્ર જાવે, જ્ઞાનાદિક નદયિક ।

જાવે, ગત્યાદિક પરિણામિ જા

વે, જીવત્વ એ ચાર. હવે જે જી

વ નપશમ સમકિતી ઠે, તેને ના

પશમ જાવ, નદયિક; પરિણા

મિક, ક્ષયોપશમિક, એ ચાર ।

સમ્માઈ ચડસુ તિગ ચડ ।

જાવાચન પણુ વસામગુ વસંતે

બારમે ક્ષીણ મોહ, આઠમે આ

પૂર્વકરણ, એ બે ગુણઠાણે ચાર ।

હવે નપશમ શ્રેણિએ બે સંબંધી

ભાવ કહે છે:-ત્યાં ગુણઠાણાં

ત્રણ-નવસું, દસસું, અગિયારસું

એ ત્રણ છે. નપશમ શ્રેણિએ, ન

પશમ સમકિતે, ચાર જાવઠે

નદયિક, ગતિ, પરિણામિક જી

વત્વ, ક્ષયોપશમિક શ્લેષ્ય,

નપશમિક સમકિત ચારિત્ર;

હવે ક્ષાયક સમકિતિ નપશમ

શ્રેણિ એ પાંચ જાવ ઠે. ક્ષાય

ક જાવે સમકિત, નપશમ

જાવે ચારિત્ર નદયિક જાવે ગ

તિ, પરિણામિક જાવે જીવ

ત્વ. અને ક્ષયોપશમ જાવે ઈ

ન્દ્રિ, એમ ચાર-પાંચ જાવ ઠે ॥

હવે તેરમે, ચૌદમે ગુણઠાણે ત્ર

ણ જાવઠે--નદયિક, પરિણામિ

જાવ ઢે-કાયક, પરિણામિક, ક, કાયક. હવે ચોથા ગુણગણ
 ઉદયિક, કયોપશમિક, એ ચા થી અગિયારમા સુધી પાંચ જા
 ર ઢે. હવે પેદેલાં મિથ્યાત, સા વ પણ ઢે; પણ ઉપર કહ્યા તે
 સ્વાદન, મિશ્ર એ ત્રણ ગુણગણે જાવ એક જીવ સંબંધી કહ્યાઢે
 જાવ ત્રણ ઢે-પરિણામિક, ઉદા બહુ જીવ સંબંધી બહુ જાવ જા
 યીક, કયોપશમિક । ણવા ॥

ચન્ન ઘીણા પુષ્પ તિન્નિ । સેસ ગુણગણગે ગ જિણે ૭૦ ॥

પરિત્ત, અસંખ્યાતુ જુતઅસંખ્યા
 હવે સંખ્યાતાદિકનો વિચાર કા તુ(અસંખ્યાત, અસંખ્યાતુ) એ પો
 હે ઢે; પ્રથમ સંખ્યાતુ તે એક જે । તાના પદ સદિત ત્રણ બોલજો
 દ અસંખ્યાતુ તેના ત્રણ જેદ ઢે । મતાં અસંખ્યાતા ત્રણ જેદઘાય
 સંખિજ્ઞે ગ મસંબં । પરિત્ત જુત નિઞપયં જુપંતિવિહં ॥

એમ સંખ્યાત, અસંખ્યાત, અન
 ન્ત, ત્રણના મલી સાત જેદ ણ

એમ અનન્તાના પણ ત્રણ જેદા યા; એ સાતને ઝઘન્ય, મધ્યમ,
 ઢે. (પરિત્ત, અનંતુ) જુત, અનંત । ઝત્કુષ્ઠ, ત્રણે પદે જોમતાં સાત
 તુ અનન્ત, અનંતુ । તરી એકવિંશ જેદ ણયા ॥

એવ મણાંતંપિ તિહા । જહન્ન મઝુ કસા સઘે ॥ ૭૧ ॥
 હવે તે જેદના અર્થ દેલાને ઢે- હવે મધ્યમ સંખ્યાતુ ત્રણથીમાં
 ઝઘન્ય સંખ્યાતુ બેના આંકને ની જ્યાં સુધી ઝત્કુષ્ઠ ન ણાય
 કહે ઢે । ત્યાં સુધી મધ્યમ ॥

લહુ સંખિજ્ઞં તુ ચિઞ્ચ । અઞ્ઞપર મઝિમંતુ જા ગુરુઞ્ચં ॥
 હવે ઝત્કુષ્ઠ સંખ્યાતુ કહે ઢે- ચાર પ્યાલા તેની પ્રરુપણાદિક
 જંબુદ્વિપ પ્રમાણે- । એ રીતે; તે આગલ કહે ઢે ॥
 જંબૂદ્વીવ પમાણાય । ચન્નપલ્લ પરુવણાઙ્ગ ઇમં ॥ ૭૨ ॥

हवे ते चार प्यालानां नाम क प्रतिसिलाग, महासिलाक, ए
हे ठे-अनवस्थित, सीलाग । चार नाम ॥

पद्माण वठिय सिलाग । पम्सिलाग महासिलागस्का ॥

वेदिका सहित ते प्यालाने जग
ति; ते जगति आठ योजन उं
ची नीचे वार योजन, मध्ये
आठ योजन, उपर चार योज

हवे ते प्यालानुं प्रमाण कहे ठे- न, पद्मोली ते उपर पांचसे
पेहेलानुं प्रमाण लाख योजन धनुष लांबी-पद्मोली; वे गाठ
लांबो-पद्मोली; एक हजार यो उंची वेदिका ठे, ते प्यालामां
जन नुंमो । शोखर सुधी शरशव जरीए ॥

जोपण सहसो गाढा । सवेइ अंता स सिंह जरिआउइ
तेवो अनवस्थित प्यालो ते मां

न सहित कोइ देव उपायो ही सरशव नाखतां ते सधला
प--समुइ प्रत्येके एक, एक । सरशव खाली आय, पेहेलो ॥

तो दीवु दहीसु इकि क सरिसवं खिविय निठिए पढमे ।

जे द्वीप वा समुइ प्रथम प्यालो ते फरी सरशवे जरीए; ते पूर्व
खाली थयो ते द्वीप वा समुइ नी पेठे द्वीप समुइ प्रत्येके सर
प्रमाणे प्यालो कळिए । शव नाखतां ज्यां खाली आय ॥

पढमं वतदंत चिअ । पुण जरिए तंमितह पीणे ७४ ॥

ते द्वीप वा समुडे वीजीवार खा
ली आय; ते द्वीप--समुइ प्रमा
णे प्यालो कळपे, तेमां फेर श
रसव जरे. हवे पेहेलो प्यालो
ज्यां खाली थाय त्यां सीलाग

नामना बीजा प्यालामां एक एम एक, एक, सरशव बीजा
दाशो नाखीए । प्यालामां नाखतां ॥

बिप्पड़ सलाग पद्धे गु । सरिसवो इअ सलागषवणेणं ॥

पूर्वनी पेठे ते उधरीने तेनी री

ती नीचे मुजब:-पेहेला प्याला

थी बीजो ज़रवो. ते नाखता बी

जे जे द्वीप-समुडेपेहेलोप्या जो जे समुडे वा द्वीपे खाली

लो खाली आय; ते, ते क्षेत्र तु आय,त्यारे त्रिजामांदाशो एक

ह्य प्यालो कल्पी ते ज़रवो. ने नाखे. फेर पेहेलाथी बीजो ज़

बीजामां एक, एक दाशो नाख रे. वली बीजो उपादे. ते नाख

तां बीजो ज़राय ते वारे, इवे तां खाली आय त्यारे एकदाशो

बीजो प्यालो ज़रेलो उपादीने त्रिजामां नाखे, ते पढी फेरपे

तेमांथी एक, एक दाणो द्वीप- हेलाथी बीजो ज़रते उपादेने

समुडे नाखतां ते बीजो प्यालो खाली आय त्यारे त्रीजो दाशो

खाली आय तेवारे त्रिजा पदी त्रिजामां नाखेएन्याये त्रीजो

सलाक प्यालामां एक, एक स ज़रेते त्रीजोज़राय त्यारे तेउ

रशव नाखिये, एम पूर्वनी पेठे पामो ज्यां खाली आय, तेवारे

त्रिजो प्यालो ज़राय त्यारे ते चोथामां एक दाशोनाखे. पढी

उपादीए. ते खाली थये एक फरीवली बीजोज़रे, बीजाथी

दाशो महा सीलाग चोथो प्या त्रीजो पूर्वनान्याये ज़रे नेत्री

लो तेमा प्रक्षेप करतांते ज़राय। जाथी पूर्वनान्याये चोथो ज़रे

पुनो बीज अतज्ज । पुवं पिव तंमि उधरिए ॥ ७५ ॥

एम क्षीण कहेतां सलाक प्या एम पेहेलाथी बीजो ज़रीए ॥

लो खाली आय । एवं पढमेहिं बीयअं ज़रसु ॥

बीणे सलाग तइए । ते त्रिजाथो चोथो, यावत् प्रग

बली ते बीजाश्री त्रिजो । ट च्यारे प्याला पूर्ण थया ॥
 तेहिअ तइ अं तेहिअ । तुरिअं जाकिर फुमा चनरो ७६
 इवे जे त्रणे प्याले प्रथमे जेस अने जे च्यार प्याला जराइ र
 रशव छीप-समुडे नाख्या; ते ह्या ठे ते सरशवनी संख्या ए
 सरशव नद्धरिये । कठी करीए ॥

पढम ति पद्धुरिआ । दीवु दही पद्ध चन सरिसवाया ॥
 ते ढगलामांथी एक सरशव का
 ए सघला सरशवना समूहनो ठी पाठल रदेला सरशवना ढग
 ढगलो थाय । लाने न्हकुटु संख्यातु कदेवुं ॥

सधोवि एस रासी । रूवूणो परम संपिज्जं ॥ ७७ ॥

प्रथमे ढगलामांथी जे सरशवनो
 एक दाणो काढ्यो हतो; ते पा इवे जे परित असंख्यातानी
 गो ढगलामां नाखीए तो ते प (रासी लघुने) रासि अच्य
 रित जघन्य असंख्यातु थाय । से करी गुणाकार करे ॥

रूव जुअंतु परित्ता । संपं लहुअस्स रासि अप्रासे ॥

ए असंख्यातानुं मान, एक अ;
 बलि कालमां जेटला समय ठे
 तेटला सरशव जुत्ता लघु असं

ए जुत्ता असंख्यातु लघु थयुं । ख्यातामां ठे ॥

जुत्ता संखिज्जं लहु । आवलिआ समय परिमाणं ॥ ७८ ॥

बि कहेतां बीजुं, मूल जेदनी अपेक्षाए जुक्त असंख्यातु, ते
 नो राशि अच्य्यास करतां, सगासंख कहेतां सातमुं असंख्यातु
 असंख्यातुं थाय. ति कहेतां मूलनी अपेक्षाए त्रीजुं, जघन असं
 ख्यातु असंख्यातु तेनो राशि अभ्यास करतां पढम कहेतां पेदे
 हुं जघन प्रत्येक अनंतु थाय; ने मूल जेदनी अपेक्षाए चोथुं प्र

त्येक अनंतु तेनो राशि अज्यास करतां नव अनंता मांहुलुं चोथुं
जघन्य युक्त अनंतु थाय. ने मूलनी अपेक्षाए पांचमुं मध्यमयुक्त
अनंतु ठे, तेनो राशि अभ्यास करतां सचणंता कहेतां सातमुं ज
घन्य अनंता अनंतु होय. रुजुआ कहेतां एक रूपे जुक्त करीये
तो मध्यम थाय; एक रूप उणुं करिये तो गुरुपढा कहेतां पाठ
लुं उत्कृष्टु थाय ॥

बि ति चउ पंचम गुणणे। कमा सगा संख पढम चउ सता
णंताते रूव जुया । मद्या रूवूण गुरु पढा ॥ ७९ ॥

ए वात पूर्वे कही ते अनुयोगद्वारमां कद्या प्रमाणे में क
ही, पण बीजा कोइ आचार्य कहे ठे के-चोथे जघन्य जुक्ता
असंख्यातु तेने एकवार वर्ग करीए ते वारे सातमुं जे जघन्य
असंख्याता असंख्यातु होय, ए जघन्य असंख्याता असंख्यातु
तेमां एक नाखीए ते वारे मध्यम थाय ॥

इअ सुत्तुतं अत्रे वगि । अमि कसि चउ न्हय मसंभं ॥
होइ असंषा संभं । लहु रूव जुयंतु तं मद्यं ॥ ८० ॥

जे जघन्य असंख्याता असं तेने त्रणवार वर्ग करीए तेमां
ख्यातु ठे तेमांथी एक सरसवे दश असंख्या बोल प्रहेप क
उणुं करीए ते वारे उत्कृष्टु यु रीए; ते दश बोल कहे ठे ॥
क्त असंख्यातु थाय ।

रूवूण माइमं गुरु । तिव गिउ तन्निमे दस खेवे ॥

तेमां वली धर्मास्ती १ अधर्मा

स्ती काय १ तथा एक जीवना

१ उपर जे संख्यातु असंख्यातु तथा अनंतु तेनो स्वक्षेपे अर्थ लख्यो छे,
विशेष अर्थेनी इच्छा होय तेमणे मोटा बालाबोध तथा टीका जोइ लेखी पची
अमारी विनति छे

तेमां लोकाकाशना प्रदेस । प्रदेश ४ प्रक्षेप करीए ॥

लोगागास पएसा । धम्मा धम्मगे जिय देसा ॥८१॥

तेमां वली रसनां स्थानक ६ यो

तेमां वली स्थिति बन्धना गना सूद्धम वेद ७ जे एकना वे
अध्य वसायए । न आय तेवा ॥

विइ बंध ऊ वसाया । अणुजागा जोग ठेय पलिजागा

तथा तेमां प्रत्येक जीवना शरीर ए

उत्सर्पिणि, अवसर्पिणीना वनस्पतिना, निगोदियानां शरीर
समय ८ ।

१० ए दश असंख्यातां जेलीए ॥

उन्हय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए पिवसु ॥८२॥

पेहेलुं परित अनन्तु ऊघन्य थयुं;

तेने वली त्रण वार वर्ग करीए । ते, ऊघन परित अनंतानोरासी ॥

पुण तंमिति वग्गिअए । परित णंत लहु तसरासीणं ॥

अज्याल करीए ते वारे चोथुं ऊ ते अनन्ते अजब्ब जिवनुं प्रमा
धन्यजुक्ता अनन्तु आय । ए ठे ॥

अज्जासे लहु जुत्ता । णंत अजब्ब जिय माणं ८३ ॥

ते जुक्ता जघन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्तु ऊघन्य सातसु
करीए तो । आय. तेनो वली त्रणवार ॥

तद्धग्गे पुण जायइ । णंता णंत लहु तंच तिरकु तो ॥

ते वारे आगला बोल ठ प्रक्षेप

वर्ग करतां पण अनन्तु न होय । करीए ते इवे कहे ठे ॥

वगासु तहवि न तं होइ । णंत खेवे पिवसु ठ इमे ८४ ॥

वनस्पति कायना जीव, त्रण

सिद्ध निगोद सूद्धम वादर सर्व कालना समय, सर्व पुजल पर
जीव । माणु ॥

सिद्धा निगोष्ठ जीवा । वण स्सई काल पुग्गला चेव ॥

तेने त्रण वार वर्ग करीए तेमां
सर्व अलोकना आकाश प्रदेश, केवलज्ञान, केवल दर्शनना पर्या
एव बोल जेलतां जेरासी थाया । य जेलवीए ॥

सव्वमल्लोग नहं पुण्ण । तिवग्गि उ केवल्ल दुगंमि ८५ ॥

उत्कृष्ट नवमु अनन्तु थायठे पण
सर्व जगतमां वस्तु आठमे अन
ए सर्वे जेगा कर्ये थके जे आंक न्ते ठे, नवमा अनन्ता प्रमाणे व
थयो ते उत्कृष्ट अनन्ता अनन्तु । स्तु नथी ॥

षित्ते णांताणांतं । हवइ जिठंतु ववहरइ मज्जं ॥

ए सूक्ष्म अर्थ विचारनामा चो लख्यो—जोरयो श्री पुण्य देवे
ओ कर्म ग्रन्थ समाप्त थयो । न्द्र सूरिजी महाराज जीए ॥

इअ सुहुमत्थ वियारो । लिहिठ देविंद सूरिहिं ८६ ॥

॥ इति षष्ठ शीतिक नामा चतुर्थः कर्मग्रन्थः समाप्तः ॥

ए प्रकारे चोथो कर्मग्रन्थ समाप्त.

॥ अथ पाचमो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

नमस्कार करी जिन प्रत्ये बन्धा

दि द्वार ठविस अनुक्रमे कहे

ठे:-जे प्रथम ग्रन्थादिकमां कर्म ध्रुवबन्धी, अध्रुवबन्धी, ध्रुव
प्रकृतियो कही ठे, तेना जेव ध्रु सत्ता, अध्रुवसत्ता, घाती, अ
व बन्धादिक कहे ठे. प्रथम ध्रु घाति. पुन्य पाप, पराव्रतमा
वबन्धी, अध्रुवबन्धी, २ न, अपराव्रत मान. १२ ॥

नमिअ जिणं ध्रुवबंधो १। दय २ संता ३ घा ४ पुत्र ५ परिअत्ता ६

कही बन्धविवि. प्रकृति, स्थि
ति. रस, प्रदेस, प्रकृतिबन्ध
स्वामी, स्थितिबन्ध स्वामी,

ए ठ अने तेना इतर; ए बार रसबन्ध स्वामी, प्रदेसबन्ध स्वा
जेव थया. चार विपाक-क्षेत्र मी, अशब्धी, उपशम श्रेणी,
जीव, जव अने पुज्जल । अनेकपक श्रेणी; ए ठविस.

सेअर १२ चउह विवागा । वुहं बंध विह सामीअ १ ॥

हवे प्रथम ध्रुवबन्धनी सुरुता

लीस वर्णवे ठे-वर्णादिचार ते अगुरुलघु, निर्माण, उपधात,
जस, काम्मण, ६ । जय, जुगुप्सा; ११ ॥

वन्न चउ तेअ कम्मा । गुरुलहु निमिणो वधाय जयकुहा

मिण्यात्व, १२ कसाय सोलं, शा अन्तराय पांच; एध्रुवबन्धी सुरु
नावर्णी पांच, दर्शना वर्णी नव । तालीश थइ ॥

मिह कसाया वरणा । विग्धं ध्रुवबंधि सगचत्ता २॥

जाति एकेन्द्रियादिक पांच, गति

हवे बीजुं अध्रुवबन्धी द्वार कही देवतादिक चार, सुज विहायोग

ढे-उदारिक, वैक्रीय, आहारक ति, असुज विहा यो गति, चारे
शरीर त्रणनां नपांगढ, आकृति गतिनी अनुपूर्वि चार, तीर्थकर
कहेतां संस्थान ढ, संघयण ढ। नाम, श्वासोश्वास; ३५ ॥

तणु वंगा गिइ संघयण जाइगइखगइ पुवि जिणुसासं॥

त्रसनो दशको, स्थावरनो दश
को, नुंचगोत्र, नीचगोत्र, साता

उद्योत, आताप, पराघात; ३७। वेदनी, असाता वेदनी; ६३ ॥

उजो आयाव परघा। तसवीसा गोअ वेअणियं ३ ॥

चार गतिनां आयुखां चार; ए

हास, रति, अरति, शोक स्त्री सर्वमलीतहो तेर प्रकृति अधुव
वेद, पुरुषवेद नपुंसकवेद ६७। बन्धी होय ॥

हासाइ जुअल दुग वेय। आउ तेवतरी अधुवबंधा ॥

हवे ज्ञांगा चार थाय ठे, तेकहे सादि अनन्त, सादिसन्त, ए
ढे:-अनादि अनन्त, अनादिसन्त चार ॥

जंगा अणाइ साई। अणंत संतु तरा चउरो ४ ॥

हवे ते चार ज्ञांगाना स्वामीक ध्रुवबन्धी प्रकृतिमां त्रण ज्ञां
हे ठे-पहेलो तथा बीजो; ए वे गा ठे. चारमांथी त्रिजो वार्जि
ज्ञांगा ध्रुव उदयी प्रकृतिमांदोय। ये बाकी त्रण रह्या ॥

पढम बिआ ध्रुवउदइसु। ध्रुवबंधिसुतइअ वज्ज जंगतिअं ॥

मिथ्यात्वमां त्रण ज्ञांगा--प्रथम

अज्ञव्य, बीजो ज्ञव्य, अने चो अध्रुवबन्धी, अध्रुवउदयी, एवे
ओ ज्ञांगोअणीधी परताने हो जेदमां सादि सन्तनामे चोथो
य; ए त्रण अया। ज्ञांगो होय।

मिहंमि तित्रिजंगा। उहावि अध्रुवा तुरिअ जंगा ५ ॥

इवे त्रीजुं द्वार ध्रुवउदयी प्रकृ
ति; तेनां सत्ताविस नामनी सं
ख्या कहे ठेः--निर्माण, स्थिर, शुज, अशुज, तेजस्, काम्मण
अस्थिर, अगुरु लघु, ए चार । चारवर्णादि मली बार ॥
निमिण थिर अथिर अगुरुअ । सुह असुहं तेअ कम्मवउ
ज्ञानावणीं पांच, अन्तराय पांच, [वन्ना
दर्शनावणीं चक्रु, अचक्रु, अव अने मिळवात्व ए सत्ताविस ध्रुव
धि, केवलावणीं । उदयी होय ॥

नाणं तराय दंसण । मिहं ध्रुव उदय सगवीसा ६ ॥

इवे अध्रुवोदयी प्रकृति पंचाणुं
ते कहे ठेः--स्थिर, अस्थिर, शु
ज, अशुज, ए चार प्रकृति ध्रुवो
दयमां गणी ठे माटे अध्रुवबन्धी
त्रोतेरमांथी काहीए एटले अग मिळ्यात्व विना मोहिनीनी अ
णोतेर अध्रुवबन्धी रही. ते अ राठ प्रकृति ध्रुवबन्धी ते अहिं
ध्रुव उदयमां गणी । यां अध्रुवोदयमां गणीए ७३ ॥

थिर सुजि अर विणु अध्रुवबन्धी मिह विणु मोह ध्रुवबन्धी ॥
अने समकित मोहनीए पंचा

नीज पांच, उपघात, मिअएण्ठ णुं अध्रुवोदयी जाणवी ॥

निहो वधाय मीसं । सम्मं पण नवइ अध्रुवुदया ९ ॥

इवे ध्रुव सत्तानुं द्वार कहे ठे; त्र ए ध्रुव सत्ता सुरुताविस ठे
सदश, स्थावर दश, ए बे मली तथा ध्रुवबन्धी प्रकृति सुरु
विश; वर्ण पांच, गन्ध वे, रस ताविस ठे तेमांथी वर्णचोक,
पांच, फर्स आठ, ए वर्णादि वि तथा तेजस् अने काम्मण एठ

शः सात तेजस् काम्मण तेनां
नाम-तेजस्शरीर तेजस संघा
तन, तेजसू बन्धन, काम्मण
शरीर, काम्मणसंघातन, काम्म
ण ५ बन्धन अने तेजस काम्म
ण बन्धन; ए तेजस सप्तक ।
तस वन्न वीस सगतेअ कम्म ।

जतां ध्रुवबन्धी एकतालिस प्रकृ
ति रही तेनां नाम-सोलकसाय,
जय, जुगुप्सा मिथ्यात्व, पांच
ज्ञानावर्णी नव दर्शनावर्णी पांच
अंतराय, निर्माण, उपघातअगु
रुलघु ४ वे मलीने अठासी वेद ३
ध्रुव बंधिसेस वेअ तिगं ॥

हास, रति, अरति, शोकः ए चा
र; ए वेअने युगलनी संज्ञा ठे.
इवे सात उदारिक ते कहेवे-उ
दारिक शरीर, अंगोपांग बन्धन,
संघातन, उदारिक तेजस बन्धन
उदारिक, काम्मण बन्धन, उदा
रिक तेजस काम्मण बन्धन; श्वा
सोश्वास उद्योत, आताप परा
घात; एचारने श्वासचोक्कसंज्ञा ॥

संस्थान ठ, संघयण ठ, जाति
पांच; ए सत्तरने आकृति त्रिक
नी संज्ञा ठे. वेदनी वे; अने ।

आगिइ तिग वेअणिअं । डुजुअल सगउरल सासचऊ ॥

शुज विहायो गति, अशुज वि
हायो गति, तिर्यच गति, अनुपू
र्वि, नीचगोत्र, ए सवेमली १३०
ध्रुवसत्ता कही ।

हवे अध्रुवसत्ताप्रकृति कहे ठे-
समकित मोहनी, मीश्र मोह
नी, मनुष्यगति, अनुपूर्वि, ४

खगई तिरिडुगनीअंध्रुवसत्ता । सम्म मीस मणुअ डुगां ॥

वैक्रीय अगियार तेनां नाम--वै
क्रीय शरीर, अंगोपांग, बन्धन,
संघातन, वैक्रीय तेजस बन्धन,

आहारक सप्तक तेनां नाम-आ

वैक्रीय कार्मण बन्धन, वैक्रीय
तेजस कार्मण बन्धन, देवगति,
देवानुपूर्विनर्कगति, नर्कानुपूर्वि,
ए अगियार, जिननाम, देवआ
यु, मनुष्य आयु, त्रयीच आयु,
नर्कानु; मली विज्ञ ।

विज विहार जिणा ऊ ।

इवे त्रय गाथाए गुणगणाने
विषे ध्रुवसत्ता, अध्रुवसत्ता, प्र
कृतिकहे ठे प्रथमे, बीजे, त्रि
जे, गुणगणाने मिथ्यातमोहनीया

पढम तिगुणेषु मीतुं । निअमा अजयाइ अठगे जज्जं॥

सास्वादन गुणगणो निश्रे स
म्यक्त मोहनी सत्ताए होया

सासाणे खल्लु सम्मं ।

सास्वादन, मीश्र ए वे गुण
गणो निश्रे ।

सासण मीसेसु धुवं ।

हारक शरीर, अंगोपांग, बन्धन
संघातन, आहारक तेजस बन्ध
न, आहारक कार्मण बन्धन;
आहारक तेजस कार्मण बन्ध
न, ए सप्ततुंच गोत्र मली अद्वा
विस अध्रुव सत्ता कही ॥

हारसगु ज्ञा अध्रुव सत्ता ए॥

नीमा होय. चोथे, पांचमे ठे,
सातमे, आठमे, नवमे, दशमे,
अगियारमे ए आठ गुणगणो मि
थ्यात मोहनीनी जज्जनाए सत्ता
होय ॥

मिथ्यात्वशी उपशान्त मोह अ
गियारमा गुणगणा सुधी बी
जा विना दस गुणगणो सम्य
क्त मोहनीनी सत्ता भजनाए
होय ॥

संतं मिच्छाइ दसंगेवा १० ॥

मीश्र मोहनी होय; ने मिथ्या
त्वादि नव गुणगणो यावत् अ
गियारमा सुधी मीश्र मोहनी
जज्जनाए होय ॥

मीसं मिच्छाइ नवसु जयणाए ॥

वाकी नव गुणगणो मीश्रशी

पेहेले बीजे गुणगणे अनन्तानु यावत् उपशम मोहनी सुधी
बन्धिय निश्चे होय । अनन्तानु बन्धीय भजनाएहोय

आइ दुगे आण नियमा । जइआ मीसाइ नवगंमि ११॥

सर्व चौदे गुणगणे होय, बीजा

त्रिजा गुणगणा विना बार गु

णगणे तीर्थकर नामनी सत्ता

आहारक सप्तक विकल्पे । होय ॥

आहार सत्तगंवा । सब गुणे बि ति गुणे विणा तित्थ ॥

जिननाम. आहारक सप्तकः ए

बे ने नञय कहीए एबे स

त्ता ठतां मिथ्यात्व न आवे, अ मिथ्यात्वे आव्या जीव तीर्थक
ने आवेतो । र नामवत्त अन्तर मुहूर्तजरहे ॥

नोजय संते मिहो । अंत मुहुतं जवे तित्थे १२ ॥

इवे सर्व घाति प्रकृति कहे ठे—

केवल ज्ञानावर्णी केवल दर्शना पांच नीझ, पेहेली, बीजी, त्रि
वर्णी । जी, चोकरीना बार कषाय ॥

केवल जुआला वरणा पाण निदा बारसाइ म कसाया ॥

इवे देश घाती प्रकृति कहे ठे—

मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव ए

मिथ्यात्व ए विश प्रकृति सर्व चार ज्ञानावर्णी. चहु, अचहु,
घाती. अवधि ए त्रण दर्शनावर्णी ॥

मिहंति सबघाई । चउनाण तिदंसणा वरणा १३ ॥

पांच अन्तरायनी ए पचीस प्र
कृति देशघाती कहि. इवे पंचो

संजलन चोक, नवनो कपाया। तेर प्रकृति अघाति कहे ठे ॥
संजलण नोकसाया । विगंध इअदेसघाइन अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअष्टकते
पांच शरीर, त्रण अंगोपांग, सं
स्थानठ, संघयण ठ, जातिपांच, त्रस तथा स्थावर ए वेदसका,
गतिचार, सुजविहायो, गतिअशु जंच, निच, वे गोत्र; साता, अ
जविहायोगति चारगतिनी अनु साता, वे वेदनि; वर्णचोक, ए
पूर्वि चार, चार गतिनां आयुचार सर्वमली पंचोतेर अघाति ।
पत्तेअ तणु ठाहु । तस बीसा गोअ दुग वत्ता १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति बेतालिसनुं हा
र कहे ठे:—देवत्रिक, मनुष्यत्रि त्रसनो दसको, शरीर पांच; ठ
कगति, अनुपूर्वि आयु मली ए पांग त्रण वज्जरीपभ, नाराच,
ठ जंचगोत्र सातावेदनि । संघयण, सम चोरस संस्थान ॥

सुर नर तिगु च साया । तसदस तणु वंगवझरचउरंसं ॥
पराघात, उश्वास, आताप, ठ
द्योत अगुरुलघु, तीर्थकर निर्मा शुजवर्णादि चोक, पंचेइ, शु
ण, ए सप्तक कहुं; तिरीनुं आयु जविहायो गति ॥

परघा सग तिरिआज वन्नचज पणिंदि सुजख गई १५ ॥
हवे पापप्रकृति व्यासी, ते क
हे ठे:—प्रथम संस्थान टाली पां
च संस्थान, अशुजविहायो ग
ति, प्रथम संघयण टाली पांच

ए बेतालिस पुन्य प्रकृति कही । संघयण ॥
बायाल पुन्न पगई । अ पढम संगण खगइ संघयणा ॥

तिर्य्यचगति. अनुपूर्वि, असाता उपघात, एकेन्द्रि, वेरन्द्रि, तेर
वेदनी, निचगोत्र, । न्द्रि, चोरिन्दी नर्कत्रिक गति,
आयु, अनुपूर्वि ॥

तिरिङ्ग असायनीक । वधाय इगविगल नरय तिगं १६॥
स्थावरनो दसको; अशुज वर्ण बाकी प्रकृति घाति पीस्तालिस
चोक । सहित गणतां व्यासि थइ ॥

यावर दस वन्न चउक । घाइ पणयाल सहि अवासीई ॥
ए पाप प्रकृति; वर्ण चोक वे ठा
मे कह्या ठे ते । वर्णादिकलेवा. शुभ, अशुज ॥

पाव पयमिति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥

इवे अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार
कहे ठे:-नाम कर्मनी धुव बन्ध
प्रकृति नव ठे ते-वर्ण, धतेजस ए

कार्मणइ अगुरुलघुउ निर्माणउ दर्शनावर्ण, ध ज्ञानावर्ण, ए अ
उपघात ए । न्तराय, ५ पराघात ॥

नाम धुवबंधि नवगं । दंसण पणनाण विग्ध परधायं ॥
जय, जुगुप्ता, मिथ्यात्व, श्वा जिन नाम, ए उगणत्रिश अप
सोश्वास । रावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

जय कुठ मिठ सासं । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता १७

इवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे
ठे:-तणु आठ, कहेतां ३३ प्र
कृति गणावे ठे उदारिक वे, वै
क्रीय वे, आहार द्विक, संघय
ण ठ, संस्थान ठे, गनि चार,

जाति पांच, विहायो गति वे,
अनुपूर्वि चार, एतेत्रीशप्रकृति
ने तन्वष्टक संज्ञा ठे. वेद त्रण,

हास, रति, अरति, सोग, ए कषाय, सोल, उद्योत, आताप,
जुगल । गोत्र बे, वेदनी बे, नीझ पांच ॥

तणु अठ वेअ दुजुअलाकसाय उज्जोअ गोयडुगनिहा
अस दश, स्थावर दश, आयु चा हवे क्षेत्र विपाकी प्रकृति
र, ए एकाणुं प्रकृति परावर्त द्वार कहे ठे:-चार गतिनी
मान ठे । आनुपूर्वि चार ॥

तस बीसा उ परित्ता । खित्त विवागा णुपुवीउ ॥ १९॥

हवे जीव विपाकी द्वार देखाने
ठे-प्रथम घनघाती प्रकृति सुरु
तालिस, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श तस, वादर, पर्याप्त, स्थावर,
नावर्णी नव, मोहनी अछाविस. सूक्ष्म, अपर्याप्त, सुभग, सु
अन्तराय पांच; ए सुरुतालिस. स्वर, आदेय, जस, दुर्भग, दु
गोत्र बे, वेदनी बे, जिननाम । स्वर, अनादेय, अजस ॥

घण घाड दुगोअ जिणातसिअरतिग सुजगदुजगचउ
श्वसोश्वस, जाति पांच, गति,
चार, खगइ बे; ए अगियारने
जाति त्रिक संज्ञा ठे, ए सर्व हवे जव विपाकी प्रकृति द्वार
मली ७८ प्रकृति जीव विपाकी कहे ठे-चार गतिनां आयु
जाणवी । खां चार जव विपाकी ॥

सासंजाइतिग जिअ विवागा। आऊ चउरो जव विवागा ५०

इवे पुञ्जल विपाकी प्रकृतिद्वार
कहे ठे--नाम ध्रुवोदइ बार, नि
र्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु ल
घु, शुभ्र, अशुभ्र, तेजस, का
र्मण, वर्णचोक, प्रथम शरीर

ए, अंगोपांग त्रण, संस्थान
संघयण ठ, ए अराठने तनुचोक
संज्ञा ठे ।

उपघात साधारण, प्रत्येक, उ
द्योत, आताप, पराघात; ए
त्रणने उद्योतत्रिकनी संज्ञा ठे॥

नामध्रुवोदयचतुष्टय। वधाय साहाराणि अरज्जोअतिगां॥

ए षत्रिस प्रकृति पुञ्जलविपाकी प्रकृति बन्ध, स्थितिबन्ध, रस
जाणवी. इवे बन्धद्वार कहे ठे। बन्ध प्रदेश बन्ध ॥

पुग्गल विवागि बंधो। पयई ठिई वस पएसत्ति ११ ॥

इवे बन्ध विधिने विषे ज्ञयस्का

र कहे ठे--तेमां मूल प्रकृति आ

श्री ज्ञयस्कार पेहेलो देखामे ठे;

मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु

विना सातनो बन्ध ।

आयु मोहनी विना ठनो बन्ध,

एक सातानो बन्ध, ए चारबन्ध

स्थानके त्रण भूयस्कार होय॥

मूल पयमीण अमसत्त । ठे ग बंधेसु तिन्नि ज्ञयगारा ।

अवस्थित बन्धक जेटली प्रकृति

बांधतो होय तेटलीज बांधे; ते

अवस्थित बन्ध अथवा बन्धका

लना बीजा समयादिके सर्वत्र

अवस्थित बन्ध होय. चारे प्रकारे

अद्वयतर त्रण, एकादिक-तुं प्रथम अवन्ध थइ बन्ध थाय. ते

आयु बंधाय ठे सप्तबन्धक प्र
थम समये. प्रथम अल्पतर ब
न्ध, ठ बंधक प्रथम समये.
बीजो अल्पतर बन्ध, एक ब
न्धक प्रथम समये. त्रीजो अ
ल्पतर बन्ध हवे चार ।

ने पेहेले समये अव्यक्त बन्धक
कहीए. ते मूल प्रकृति विषये न
हि, अबन्धक तो अयोगि थइने
सिद्धि वरे ते तो फरी कर्म बांधे
नहि; माटे मुखने विषे अव्यक्त
बंधन नथी ॥

अप्पतरा तिअ चउरो । अवठिआ नहु अवत्तवो ॥ ११ ॥

हवे जूयस्कार देखामे ठे—एक

अकी अधिको बन्ध स्थानक हो
य त्यारे जूयस्कार होय ।

एकादिक हीण करतो बन्ध
करे ते अल्पतर कहीए ॥

एगादहि गे जूउ । एगाई हुण गंमि अप्पतरो ॥

बीजा समयने विषे तेठलुं ब
न्ध स्थानक होय त्यारे अव
स्थित कहीए ।

अबन्ध थइ बन्धक आय, ते पे
हेले समये बन्ध करे ते. अवक्त
व्य उत्तर प्रकृतिमां मूलमां नहि ॥

तं मत्तो वठि अउ । पढमे समए अवत्तवो ॥ १३ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिने विषे जूयस्कारादिक कहे ठे—दर्शनाव
णीं नव प्रकृतिने त्रण बन्ध स्थानक ठे. जूयस्कार बे ठे. हवे ब
न्ध स्थानक पेहेले तथा बीजे गुणठाणे नवे प्रकृति बन्धाय. ए
प्रथम बन्ध स्थानक त्रिजा गुणठाणार्थी आठमा गुणठाणाना
प्रथम जाग सुधी थिणंधी त्रिकनो बन्ध टले. उनो बन्धक ते बी
जुं बन्ध स्थानक. ते उपर बे नीद्रानो बन्ध टले. दशमा गुणठा
णा सुधी चारनो बन्धक ते त्रिजुं बन्ध स्थानक. हवे जूयस्कार
बे कहे ठे—श्रेणोथी पढतो चार बांधी ठ बन्ध समये प्रथम जू
यस्कार ठ बांधतो सास्वादने नवे बांधे, ते बीजो जूयस्कार ।

नव ठ चउ दंसेदु ।

इवे अल्पतर बन्ध कहे ठे—मिळ्यात्वे नव बांधतो समकिते
ठ बांधे, ते प्रथम समय प्रथम अल्पतर बन्ध. आठमे ठ बांधतो
चार बांधे ते प्रथम समये बीजो अल्पतर बन्ध. इवे अवस्थित
कहे ठे—त्रण बन्ध स्थानकने प्रथम समय पढी बीजा समयादि
के त्रण अवस्थित होय. इवे अवक्तव्य त्रण कहे ठे—अगियारमे
गुणगणे अबन्ध थइ पढी दशमे चारनो बन्ध करे. ते प्रथम सम
ये प्रथम अवक्तव्य अगियारमे काल करी देवता थाय त्यां ठ बां
धे; तेवारे प्रथम समये बीजो अवक्तव्य. एटले दर्शनावर्णी कर्म
ना त्रण बन्ध स्थानक ज्ञयस्कार, १ अल्पतर, २ अवस्थित, ३ अ
वक्तव्य, २ इति दर्शनावर्णी उत्तर प्रकृति बन्ध स्थानादिक कहुं;
इवे मोदनी अठाविस प्रकृति बन्धादि कहे ठेः—बन्ध स्थानक द
श ठे. मोध्यात्व गुणगणे समकित, मोश्र, ए बे विना ठविसनो
बन्ध ठे. तेमां मोध्यास्वे वाविसनो बन्ध ठे; ते वेद बेन बांधे. ए
क वेद बांधे; गमे ते एकनोज बन्ध माटे. अरति, शोक अथवा
रति ने हास ए चारमां बे न बांधे तेवारे ठविसमांथो चार जतां
बावीस उत्कृष्टी बांधे ते प्रथम बन्ध स्थानक. सास्वादने मीळ्या
त्व विना एकविशनुं बीजुं बन्ध स्थानक. मोश्र तथा अविरति ए
अनंतानु बन्धी चार विना सत्तरनुं त्रिजुं बन्ध स्थानक ॥

डु ति डु मोहे डु इगवीस सत्तरस

देसविरति ए अप्रत्याख्यान टले. तेरनु चोथु बन्धस्थानक
प्रत्याख्यानी टले. प्रमत्तथी अपूर्व कर्ण सुधी नवनुं पांचमु बन्ध
स्थानक. हास, रति, जय, कुम्हा, ए चार टले. अनिवृत्तिने पेहेले
जागे पांचनो बन्ध, ते ठठुं स्थानक. बीजे जागे पुरुष वेद टले
चारनुं बन्ध स्थानक सातमु. त्रीजे जागे संजलन क्रोध टले. त्र
णानुं बन्धस्थानक आठमु. चोथे जागे संजलन मान टले बेनो
बन्ध, ते नवमुं बन्धस्थानक ।

तेरस नव पाण चउ ति डु ।

पांचमे ज्ञागे संजलन माया टले एकनो बन्ध ते दशसुं बन्ध स्थानक इति बन्ध स्थानक. हवे ते दश बन्ध स्थानके नव ज्ञूयस्कार होय. आठ अल्पतर होय: दश अवस्थित होय. बे अवक्तव्य होय. हवे ते ज्ञूयस्कार कहे ठे. जे वारे एकनो बन्धक थइ परतां बेनो बन्धक आय; तेने पेहेले समये प्रथम ज्ञूयस्कार. एम बाविस बन्धक सुधी नव ज्ञूयस्कार आय. हवे अल्पतर कहे ठे—मोह्यात्वं बाविस बन्धक, ते चढतां त्रिजे, चोथे, सत्तरनो बन्धक आय. ते पेहेलो अल्पतर एकविसनो बन्ध, परतां ठे; माटे चढताने गवख्यो नथी. एम एक बांधे त्यां सुधी ते आठ अल्पतर होय. हवे दश अवस्थित कहे ठे—बीजा समयादिके होय ते पूर्ववत्. हवे अवक्तव्य बे प्रकारे ते कहे ठे:—अगियारमे मोहनी अवन्धक थइ परतां, नवमे संजलन लोत्र बांधतां प्रथम समये अवक्तव्य होय ते प्रथम अवक्तव्य ने अगियारमे मरी देव गति ए चोथे गुणगणे सत्तरनो बन्धक आय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय. ए मोहनीनी अठाविश प्रकृतिना जेद, बन्ध स्थानक, १० ज्ञूयस्कार नव, अल्पतर आठ, अवस्थित दस, अवक्तव्य बे, ए पांच जेद कहा.

इको नव अठ दश डुत्रि ९४ ॥

हवे नाम कर्मने विषे ज्ञूयस्कारादि देखामे ठे. बन्ध स्थानक ते संख्या ते विस, पचिस, ठविस, अठाविश, उगणत्रिस; हवे प्रथम त्रैविस प्रकृतिनुं पेहेलुं बन्ध स्थानक कहे ठे—वर्णचोक्र, तेजस्, कार्मण, अगुरु लघु, निर्माण, उपघात, ए नव ध्रुव वन्धी आठमाना ठा ज्ञाग सुधी सर्वजीव सदा निश्चे बांधे माटे ध्रुव वन्धी तिर्यचगति, आनुपूर्वि, एकेन्दि जाति, उदारिक, हुंरक स्थावर. अपर्याप्त, अस्थीर, अशुभ, दुर्जग, अनादे, अजस सूक्ष्म

વા વાદર, સાધારણ વા પ્રત્યેક, અપર્યાપ્ત પ્રાયોગ્ય એકેન્દ્રિયાદિક ને એ પ્રથમ બન્ધ સ્થાનક. ત્રવિસનું કહ્યું; હવે બીજું બન્ધસ્થાનક પચિસનું કહેઠે:-ત્રેવિશ પૂર્વે કહી તે ઇસ્વાસ, અને પરાઘાત, એ પચિસ, પણ ત્રેવિસમાં અપર્યાપ્ત, અસ્થિર, અશુભ, અને અજસ એ ચારનો પ્રતિપક્ષી ગણવો, એ બીજું બન્ધ સ્થાનક. પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિ પ્રાયોગ્ય. હવે ઊવિસનું ત્રીજું બન્ધ સ્થાનક કહેઠે-પચિસ પ્રથમની મધ્યે આતાપ વા ઉદ્યોતમાંની એક મિશ્રયાત્વે બાંધે તે ત્રીજું બન્ધ સ્થાનક હવે અઠાવિશનું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે-દેવગતિ, દેવાનુપૂર્વિ, પંચેન્દ્રિય જાતિ, વૈકીય શરીર વૈકીય અંગોપાંગ, સમ ચોરસ, સાસોશ્વાસ, પરાઘાત, શુભવિહાયો ગતિ, ત્રસ, વાદર પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, સ્થિર અસ્થિરમાંની એક, શુભ અશુભમાંની એક, જસ અજસમાંની એક સૂત્રગ. સુસ્વર, આદય, અને ધ્રુવબન્ધી ન વ. એ અઠાવિસનું ચોથું બન્ધ સ્થાનક; દેવ યોગ્ય હવે ઊગણત્રિશનું પાંચમું બન્ધસ્થાનક કહે ઠે-પચિસ પૂર્વની, સ્વગતિ, સંગણ, સંઘયણ, અને ઉદારિક અંગોપાંગ; એ ઊગણત્રિશ એકેન્દ્રિ ઠામે, પંચેન્દ્રિ સ્થાવર ઠામે, ત્રસ કહેવી. એ પંચેન્દ્રિ પર્યાપ્ત, તીર્થચ યોગ, પાંચમું બન્ધ સ્થાનક વિસ પદજોમજો ॥

તિ પણ ઠ અઠ નવહિયા વીસા ।

હવે ત્રિસનું ઊંડું બન્ધ સ્થાન કહેઠે:-પૂર્વે કહેલ અઠાવિશ મધ્યે આહારક શરીર, અને અંગોપાંગ જેલિયે એટલે ત્રિશ; અને અઠાવિશમાં અધિર, અજસ, અશુભ, એ કહ્યા ઠે તેને બદલે સ્થિર. જસ, શુભ કહેવા. દેવયોગ અપ્રમત્ત સાધુ બાંધે અથવા અઠાવિશ માં પેહેલું સંઘયણ જિનનામ જેલાય. અને દેવદ્વિક ઠામે મનુષ્ય દ્વિક કહિયે. એ ત્રિશ મનુષ્ય યોગ સમક્રિતી દેવ બાંધે. એ ઊંડું બન્ધ સ્થાનક હવે એકત્રિશનું સાતમું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે:-ત્રિશ પૂર્વનાં અને તેમાં જિનનામ જેલતાં એકત્રિશ, દેવયોગ્ય, અપ્રમ

तत्तु अपूर्वकरणे साधु बांधे. ते सातमुं बन्ध स्थानक इवे आठमु
बन्ध स्थानक एकनुं कहे ठे--आठमे, नवमे दशमे गुणगणेसाधु
जस कीर्ति बांधे. ए आठमु बन्ध स्थानक, ए नामकर्मनां आठ
बन्ध स्थानक कहां ॥

तीसे गतीस झग नामे

ए आठ बन्ध स्थाने ठ ज्ञयस्कार, सात अढ्यतर होय, आ
ठ अवस्थित होय, अवक्तव्य त्रण होय. इवे ते ज्ञयस्कार ठ क
हे ठे--त्रेविस बांधीने विशुद्धि पचिश बांधतां प्रथम समये प्रथ
म ज्ञयस्कार. ढविश बांधतां बीजो, अठाविश बांधतां त्रिजो. ठ
गणत्रिश बांधतां चोथो, त्रिश बांधतां पांचमो, एकत्रिशो ढवो, प
रुतां कमती बांधतां ज्ञयस्कार गवेळ्यो नथो. इवे सात अल्पत
र कहे ठे--आठमे १७, १९, २०, २१, बांधी श्रेणे चढी एक जस
बन्ध प्रथम समये प्रथम अल्पतर. कोइक मनुष्य देव योग. ११
बांधी देवगतिमां त्रिश. मनुष्य योग बन्ध प्रथम समये. बीजो
तेज देव चवी मनुष्य थइ जिननाम सहित देव योग्य. ढगणत्रि
श बन्ध प्रथम समये. त्रिजो कोइ मनुष्य त्रियेचगति ढगणत्रि
श बांधतो विशुद्धि परिणामे देवयोग अठाविश बांधते प्रथम स
मये. चोथो कोइ अठाविश बन्धक संक्लिष्ट परिणामे एकेन्दि यो
ग्य ढविस बांधते आद्य समये. पांचमो तेज पचिश बांधे ते पण
आद्य समये. ढवो ते त्रेविश बांधे ते आद्य समये. सातमो इवे
अवस्थित आठ कहे ठे--आठ बन्ध स्थानकना द्वितियादि समये
आठ अवस्थित होय; इति ॥ इवे त्रण अवक्तव्य कहे ठे-उपशा
न्त मोह (नाम कर्मनो) सर्वथा अबन्ध थइ परुतो एक जस बांधेते
प्रथम समय. प्रथम अवक्तव्य उपशान्त मोहेकाल करीने अनुत्तरे
जाय त्यां प्रथम समये जिननाम सहित मनुष्य गति योग्यत्रिश
बांधे त्यां बीजो अवक्तव्य. तेज कोइक जिननाम विनाढगसात्रि

श बांधे त्यां प्रथम समये त्रिजो अवक्तव्य. ज्ञूयस्कार ठ, अल्पतर
र सात, अवस्थित बंध आठ अव्यक्त त्रण ।

ठ स्सग अठ ति बंधा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदनि, आयु. गोत्र, अन्तराय ए पांच
कर्मने विषे एक, एक बन्ध स्थानक होय, तथा ए पांचने विषे ज्ञू
यस्कार अल्पतर संज्ञवे नहि. बीजा वे अवस्थित अवक्तव्य, ए
बेमां जे ज्यां संज्ञवेते त्यां कहेवो. ए प्रकारे प्रकृतिबन्धदेखामयो॥

सेसेसु ठाण मिक्कि कं पु॥ ॥

नाम गोत्र वेनी सीत्तेर कोडा
इवे स्थिति बन्ध कहे वे-विश कोनी सागरोपमनी स्थिति
सागरोपमकोडाकोमनीस्थिति। मोहनि कर्मनो ॥

बीस परकोमि कोमी । नामे गोएअ सत्तरी मोहे ॥

तीस कोमाकोमी सागरोपमनी
स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी नार्की, देवताना आयुनी स्थि
अन्तराय वेदनि ए चारेनी । ति तेत्रिंश सागरोपमनी ॥

तीस पर चउसु उदही । निरय सुराउंमि तित्तीसा पु॥ ॥

इवे ऊघन्य स्थितिबन्ध कहेवे:-

अकषाय मूकीने एम कहुं; ते

माटे अगियारमे, वारमे, तेरमे;

ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति वे

समयनी होय ।

सकषायने वारमुहूर्त ऊघन्य

वेदनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकषाय ठिई । वार मुहुत्ता जहन्न वेअणिण ॥

शेष कहेतां वाकी रक्षां ज्ञानावर्णी

दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय.

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ आयु, ए पांचेनी स्थिति अ
आठ मुहूर्तनी । नंतर मुहूर्तनी ॥

अठठ नाम गोएसु । सेसएसु मुहुत्तंतो २७ ॥

मूल प्रकृति आठनो ऊधन्य ठे ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थि
त्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्यो, हवे ति त्रिश क्रोमाक्रोम सागरोपम
उत्तर प्रकृतिनो ऊधनउत्कृष्टो नी, हवे अराम सागरोपमनी
स्थिति बन्ध कहे ठे:-पांच अ स्थिति सूक्ष्म, अपर्याप्त, साधा
न्तराय, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श रण, बेरन्दि, तेरन्दि, चौरिन्दि
नावर्णी नव अशातावेदनी, ए ठ स्थानके ॥

विग्धा वरण असाए । तीसं अठार सुहुम विगल तिगे ॥

दशक्रोमा क्रोम सागरोपम एवे
ने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे
बीजे संस्थान बार क्रोमाक्रोम
नी, त्रिजे संघयण संस्थाने चौ
द क्रोमाक्रोमनी, चोथे संघयण
संस्थाने सोल क्रोमाक्रोमनी, पां
चमे संघयण संस्थाने अराम क्रो
माक्रोमनी, षठे संघयण संस्था
ने विश क्रोमाक्रोम सागरोपम

प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण । स्थिति बन्ध जाणवो ॥

पढमागिइ संघयणे । दस डमु चरिमेसु डग बुट्टी २७ ॥

मृड, लघु, स्निग्ध, उष्ण, सुरजि,
चालिस क्रोमाक्रोम सागरोप उज्ज्वल वर्णा, मधुररस, ए सात
मनी स्थिति सोले कषायनी । नी स्थिति ॥

चालीसकसाएसु । मिठ लहुनिधुएह सुरहिसिअ महुरे ॥

दश क्रोमाक्रोम सागरोगमनी पी
लो वर्षा, आम्बरस, ए बेनी सा
माबारनी; रातोवर्षा, कषायरस,
ए बेनी पंदरनी; नीलवर्षा, कटु
करस, ए बेनी सामासत्तरनी;
कालो वा श्याम, तीखोरस, ए
बेनी विसनी; प्रथमे दश पद ठे,
तेमां डुगे डुगे अढी अढी वधा
रवी ।

दसदो सट्टु समहिया ।

हवे दश क्रोमाक्रोम सागरोपम
नी स्थितिनी प्रकृतियो तेर ग
णावे ठे-शुभ्रविहायो गति, उ
च्च गोत्र ।

दस सुह विहगइज्जे ।

मिथ्यात्व मोहनीनी सीत्तेर क्रो
माक्रोमी सागरोपमनी स्थिति
मनुष्य गति, अनुपूर्वि ।

मिन्हे सत्तरिमण्डुग ।

हवे विश क्रोमाक्रोम सागरनी
स्थितिनी प्रकृति कहे ठे-जय
डुगंठा, अरति, शोक, एध चारा

जय, कुष्ठ, अरइ, सोए विउवि तिरि उरल्ल नरय डुग निए ॥

ते हलिइ वर्षा खाटारस प्रभु
खनी स्थिति यावत् विश सु
धी गणजो ॥

ते हालिइ बिछाईणं ॥५९॥

देवगति, अनुपूर्वि स्थिरबकना
म-स्थिर. शुभ्र, सुभ्रग, सु
स्वर, आदेय, जसकीर्ति. पुरुष
वेद, रति, अने हास, ए तेर ॥

दुगथिरबक पुरिसरइहासे ॥

स्त्रीवेद, सातावेदनि; ए चार
प्रकृतिनी पंदर क्रोमाक्रोम
सागरनी स्थिति ठे ॥

इत्ति साएसु पन्नरस ३० ॥

वैकीय, शरीर, अंगोपांग, तिर्य
च गति, अनुपूर्वि; उदारिक श
रीर, अंगोपांग, नर्कगति, अनुपूर्
वि, ए चार डुग, नीच गोत्र. ए
तेर अयां ॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कर्मण,
अगुरु लघु, निर्माण, उपघात;
हवे अस्थिर ठक कहे ठे-अस्थि
र, अशुज, दुर्जग, दुस्वर, अना
देय, अजस् ए ठ; (सर्वमली
चोविस) ।

हवे त्रस चोक-त्रस, बादर,
पर्याप्ता, प्रत्येक; ए अठाविस
स्थावर, एकेन्द्रि, पंचेन्द्रि; ११॥

तेअ पण्ण अथिर ठके । तसचऊ थावर इग पण्णिदी ३१॥

नपुंसकवेद, अशुज विदायो ग

ति, ३३ श्वासोश्वास चोक-श्वा
सोश्वास, उद्योत, आताप, परा
घात; ३४ ।

जारे फर्स, कर्कश, दुखो, शी
तल, दुर्गन्ध; ४२ ॥

नपुं कुखगइ सासचऊ । गुरु कस्सक रुक्सीअ दुग्गंधे॥

ए बेतालिस प्रकृतिनी विश क्रोमाक्रोमी स्थिति ठे, तथा
ते शरीर जेगां बन्धन संघातन प्रकृति पंदर जेलतां सत्तावन प्र
कृतिनी विश क्रोमाक्रोमी जाणवी. हवे ते पंदरनां नाम कहे ठे-
वैक्रिय संघातन, वैक्रोय वैक्रोय बन्धन, वैक्रोय तेजस् बन्धन, वै
क्रोय कर्मण बन्धन, वैक्रोय तेजस् कर्मण बन्धन, उदारिक सं
घातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजस् बन्धन, उदारि
क कर्मण बन्धन, उदादिक तेजस् कर्मण बन्धन, तेजस् संघा
तन, कर्मण संघातन, तेजस तेजस बन्धन, कर्मण कर्मण बन्ध
न, तेजस कर्मण बन्धन; ए पंदर मतान्तरे शरीर संबंधे ठे माटे।

वीसं क्रोमाक्रोमी ।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेनो अबाधा काल एक क्रोमाक्रो
म सागरोपमे एकसो वर्षनी अबाधा गणवी. विश क्रोमाक्रोमी सा

गरे विसर्से वर्ष अबाध जाणवी. कर्म प्रदेश विपाक अनुदयअ
बाधा काल ॥

एवइ अ. गह वीससया ॥ ३५ ॥

इवे ए आठ प्रकृतिनो अबाधाका

ल कहे ठे-उत्कृष्ट स्थिति अ जिननाम, आहारक शरीर, अं
न्त क्रोमाक्रोमी सागरोपमनी गोपांग; ए त्रणनी. तेनी ऊधन
होय । अबाधा अन्तरमुहूर्त्तनी प्रदेशउदे

गुरु कोमिकोमि अंतो । तिन्हा हाराण जिन्न मुहुबाहा॥

ए त्रणनी ऊधन्य स्थिति एक

क्रोमाक्रोमी सागरनी संख्यात

गुणी नणी अबाधा अन्तर मु मनुष्य त्रिर्यचनी आयुः स्थि
हूर्त्तनी । ति त्रण पढ्योपमनी ॥

लहु ठिइ संख गुणुणा । नर(तिरिआणाउ) पद्धतिगं ३३

पल्योपमनो असंख्यातमो ज्ञाग

चारे गतिनां आयु मन रहित

एकोन्दि. विगलेन्दिनी स्थितिआ जे असन्नि पर्यासा आवता जव

युनी पूर्वकोरुनी आवताजवनी नां बांधे अबाधा त्रिजे ज्ञागे ॥

इग विगल पुवकोमी । पलिआ संखंस आउचउ अमणा

निरूपकर्म आयुवन्त जे देवता,

नार्कि, असंख्यात आयुवन्त जु

गलीआ मनुष्य; तीर्यच अवा वीजा संख्यात आयुवन्त नरत्रि

घा ठ मासनी जाणवी । यंचने अबाधा जवने त्रिजेज्ञागे.

निरुव कमण ठमासा । अबाह सेसाण जव तंसो ३४॥

३६५

एक लोर्जि, पांच अन्तराय, पां
च ज्ञानावर्णी, चार दर्शन, एप

हवे ऊघन्य स्थिति बन्धनसंजलन नरने ॥

लहु तिइ बंधो संजलण । लोह पण विग्ध नाण दंसेसु ॥

जस, उच्च गोत्र, ए वेनी. हवे
अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; हवे वार मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी
आठ मुहूर्त्तनी स्थिति । स्थिति ॥

जिन्न मुहुत्तंते अठ । जसुच्चे वारस य साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया, ए
त्रणने उपर कही ते स्थिति अ
नुक्रमे गणजो. पुरुषवेदनी स्थि
ति आठ वर्षनी नवमाने प्रथम

वे मास, एक मास, एक पक्ष। जागे ॥

दो इगमासो पस्को । संजलण तिगे पुम ठ वरिसाणि ॥

मिथ्यात्व मोहनोनी सीतेर क्रो
डोप बाकी पंचासी प्रकृतिनी रुकोरीनी स्थिति वैहेचतां जे
उत्कृष्टी स्थिति । लाजे ते ।

सेसाणु कोसाठ । मिहत्त ठिइए जंलध्रं ॥ ३६ ॥

पढ्योपमने असंख्यातमे जागे
नंगो करीए तेवारे एकेन्दिने ऊ
घन्य स्थिति बन्ध आय. ए एके
न्दिमां पंचासीमांनी बावीश प्र
कृति ठे ते कहे ठे-ज्ञानावर्णी
पांच, दर्शनावर्णी चार, अन्तराय
पांच, संजलन चार, पुंवेद, सा

હવે પંચાસીને ઝઘન્ય સ્થિતિ ક તા, ઝંચગોત્ર, જસકીર્તિ, એ
હેદે હે--એકેન્દ્રિને વિષે જે ઝત્કુ બાવિસ ઝઘન્ય બન્ધ એકેન્દ્રિ
ષ્ટ સ્થિતિ હે તેમાંથી । માં હે માટે ॥

અપ મુક્કોસો ગિંદિસુ । પલિયા સંઘંસ હીણ લહુબંધો ॥

હવે વિગલેન્દ્રિને ઝત્કુષ્ટ સ્થિતિ

બન્ધ દેશ્વાને હે. અનુક્રમે એકે

ન્દ્રિના ઝઘન્ય બન્ધથી પચીસ પચાસ ઘણો, સો ઘણો, હ

ઘણો હેરન્દ્રિને ઝત્કુષ્ટ સ્થિતિબન્ધ જાર ઘણો ॥

કમસો પણ વીસાએ । પત્રા સય સહસ્સસં ગુણિહા ॥૩૭॥

તેરન્દ્રિ, ચૌરિન્દ્રિ, અસન્નિ પંચેન્દ્રિ

ને, એ ત્રણને અનુક્રમે. પચાસ ઝઘન્ય સ્થિતિ બન્ધ પદ્યોપ

સો, હજાર ગુણો ઝત્કુષ્ટો । મને અસંખ્યાતમે જાગે ઝણો ॥

વિગલ અસંનિસુ જિઠો । કણિઠન પદ્મ સંઘ જાગૂણો ॥

હજાર વર્ષ. શેષ મનુષ્ય ત્રિયંચ

દેવતા નાકિંના આઝ ઝઘન્ય ને ઝગન બંધ કુલ્લક જવ એટ

સ્થિતિ બન્ધ તુલ્ય દસ । લે બસે ઢપન આવલીનો હોય ॥

સુર નરયા ઝ સમદસ । સહસ્સ સેસાઝ સુહુ જવં ૩૮ ॥

અન્તર મુહૂર્ત અવાધા કાલ આ

યુચારે ગતિનાં ઝત્કુષ્ટાંની પણ

અવાધા અન્તર મુહૂર્તની આયુ

અવાધા, જેષ્ટજેષ્ટ, જેષ્ટઝઘન્ય,

સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિ એકસોવિસ ઝઘન્ય જેષ્ટ, ઝઘન્ય હોય તેના

જઘન્ય વન્ધે જઘન્ય અવાધા । જાંગા ચાર ॥

સવાણવિ લહુ બંધો । જિન્ન મુહુ અવાહ આઝ જિઘેવિ ॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के

देवताना झघन्य आयु प्रमाणे अन्तर मुहूर्त्त आहारक शरीर
जिननामनी अबाधा होय तेतो आहारक अंगोपांग; एवेने झ
तत्व केवली गम्य । घन्य बन्ध कहे ठे ॥

केइ सुराज समं जिण । अंतमुहु बिति आहारं ३९ ॥

हवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे

ठे-सत्तर जव तुल्य उपर अधि एक श्वासोश्वासमां होय क्षु
क निश्चे । ल्लक जव नीगोदियाने ॥

सत्तरस समहिआ किर । इगाणु पाणंमि हुंति खुहु जवा ॥

श्वासोश्वास वली एके मुहूर्त्त
सातरिते अनेन्योतेर ३७७३ । धाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

उत्तिश एक मुहुत्तना कुल्लक ज
पासठ हजार पांचसे । ६५५०० व पुरा ॥

पण सठिसहसपणमस । उत्तीसा इग मुहुत्त खुहु जवा ॥

हवे कुल्लक जवनुं प्रमाण कहे उपन एक क्षुल्लक जवनो असं
ठे-आवलिका बसेने । ख्यात समये एक आवलियाया ॥

आवलियाणां दोसय । उप्पन्ना एग खुहु जवे ४१ ॥

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव
हवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट
ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु
रति समकिते कोइ जीव जिन ठे गुणठाणे आरंजि अप्रमत्ते
नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे । चरुतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तित्ठं । आहार उगामराज अप्रमत्तो ॥

उत्कृष्टि स्थिति बाकी एकसो

मिथ्या दृष्टि जीव बांधे ते । सोल प्रकृतिनी स्थिति बांधे ॥
मिथ्यादिष्टि बंधइ । जिष्ठ ठिई सेस पयमीणं ॥ ४२ ॥

इवे एकसो सोल प्रकृतिनो न

त्कृष्टस्थितिबन्ध कहे ठे-विगल
त्रिक, सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक-
नारकी, तीर्थच, मनुष्य ।

गर्जज तीर्थच, मनुष्य एवे सु
रगति, अनुपूर्वि, वे वैक्रीयशरी
र, अंगोपांग वे. नर्कगति, अनु
पूर्वि वे, ए पंदर प्रकृति बांधे ॥

विगल सुहुमानु तिगं । तिरिमाणुआ सुर विउव्विनरय डुगं

यावत् इशानदेव उत्कृष्ट स्थिति

एकेन्डि, स्थावर, आताप ।

ए त्रण प्रकृति बन्ध करे ॥

एगिंदि थावरा यव । आ ईसाणा सुरुक्कोसं ॥ ४३ ॥

ठेवतुं संघयण ए ठ प्रकृति देव
तानारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्टि
स्थिति बांधे. बाकी वाणुं प्रकृ

तिर्थच गति, अनुपूर्विवे, उदा
रिक शरीर, अंगोपांग उद्योत ।

तिनो उत्कृष्टो स्थिति बन्ध चा
रे गतिवाला करे ॥

तिरि उरल डुगुळोअं । ठेवठ सुर निरय सेसचउगइआ

इवे झघन्य स्थिति बन्ध स्वामी

कहे ठे-आहारक द्विक. जिन
नाम; ए त्रण अपूर्व गुणगणा
ना घणी बांधे ।

नवमेअनिवृत्ति गुणगणे संज
लन चोक, पुरुषवेद; ए पांच
झन्धय स्थिति बन्ध करे ॥

आहार जिण मपुव्वो । नियट्टि संजलण पुरिस लड ४४

अन्तराय पांच, ए सत्तर सूक्ष्म

इवे दशमे गुणगणे सत्तर प्रकृ
तिनो झघन्य स्थिति बन्ध करे य द्विक, वैक्रीय द्विक, देवद्विक

ते कहे ठे—सातावेदनि, जसना ए ठ प्रकृति असन्नि, त्रिथैच,
म उच्चगोत्र, ज्ञानावर्णी पांच, पंचैद्रि पर्याप्त ज्ञान्य स्थिति
दर्शनावर्णी चार । बंध करे ।

साय जसु च्चा वरणा । विग्धं सुहुमो विजिबि ठ असन्नी

चारे गतिनां आयु ज्ञान्य बन्ध बादर पर्याप्ता एकेन्द्रिने ठाक
स्थिति संज्ञी, असंज्ञी बेने पण ती पंच्यासी प्रकृतिनो ज्ञान्य
होय हवे बादर पदनो अर्थ आ स्थिति बंध करे ॥
वता पदे देखामुशे ।

सन्नी वि आन बायार । पद्ये गंदीन सेसाणं ४५ ॥

हवे ते स्थिति ज्ञान्य प्रकारे गु
णगणे देखामे ठे—उत्कृष्टते ते
थी मोटो बन्ध बीजो कोइ न
हि ते; एक अनुत्कृष्ट—उत्कृष्टथी
समयादिक हीनथी अन्तर सुहु
र्त्त यावत् स्थिति बन्ध ते बे ज्ञ
ान्य ते जेथी कोइ स्थिति ब
न्ध ठागे नहि ते ३ अज्ञान्यते
ज्ञान्यथी एक समय अधिक
यावत् उत्कृष्ट सुधी ४ ।

हवे ज्ञांगाचार सादि प्रमुख
चार कहे ठे—सादिते बन्ध ठे
दी फरी बांधे ते. अनादिजे
बन्ध प्रवाहनी आदि न जाणे
ते. ध्रुव-ते बन्ध प्रवाहनो ना
ह नहि ते. अध्रुव-बंध प्रवाह
नो नाश थाय ते ॥

उकोस जहूँ सी यर । जंगा साई आणाइ ध्रुव अध्रुवा ॥

सादि प्रमुख चारे ज्ञांगा आयु
कर्म विना साते कर्मने अज्ञान
न्ये बंध स्थानक थाय ठे, ते दे
खामे ठे—प्रथम अनादि जेह मो
हनीनो नवमानेअन्त समये जघ

बीजा त्रण ज्ञांगा, उत्कृष्ट, अ
नुत्कृष्ट, अने ज्ञान्य, ए त्रणजे
वने तथा आयु कर्म एटला जे

ન્ય બન્ધ છે. તથા દશમાને અન્ત
સમયે મોહ, આયુ, બે વિના ઢ
કર્મનો જ્ઞાન્ય બન્ધ છે. તે સ્થા
નક જે જીવે નથી સ્પર્શ્યા તેને
અનાદિ અજ્ઞાન જાંગો ? હો.
હવે બીજો જાંગો—સાદિ, જે જી
વ ઉપશમ શ્રેણી પામી ત્યાં ઝ
ઘન્ય સ્થિતિ બન્ધ કરે; અથવા
અબન્ધ હોય. પછી અઝઘન્ય બ
ન્ધ કરે તે સાદિ બીજો. હવે સ
ન્ત જાંગો—જે જીવ જવ્ય શ્રે
ણીગત થઈ જ્ઞાન્ય બન્ધ કરી
સિદ્ધિ વરશે; તે જીવને અજ્ઞા
ન્યનો અન્ત થશે; તે સંત જાંગો
ત્રિજો. હવે અનન્ત જાંગો—જે
અજવ્યને અજ્ઞાન્યનો બેદ નથી
માટે અનન્ત જાંગો ચોથો. એવા
રે જાંગા અજ્ઞાન્ય બંધે ફેલાવ્યો।
ચઠ્ઠા સગ અજહત્રો । સેસ
હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ એ ચાર જોડ ક
હે છે--ચાર જોડ સાદિ, અનાદિ,
ધ્રુવ, તથા અધ્રુવ, અજ્ઞાન્ય બંધે
હોય. એ ચાર જોડ અરારુ પ્રકૃતિ
ને હોય તે અરારુનાં નામ ।
ચતુ જોયો અજહત્રો । સંજલણાવરણિ નવગ વિગ્ધાણં ॥

દોને, સાદિ તથા સાત એ બે
જાંગા લાગે છે; તે લલુંલું-પ્ર
થમ ઉત્કૃષ્ટને સંહો, પંચેન્દ્રિય
યાંત્ર, મિથ્યાદૃષ્ટિ, સંક્લિષ્ટ પરિ
ણામે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બંધ વેસ
મયનો કરી ત્રિજા સમયાદિકે
સમયાદિક હિન જે અનુત્કૃષ્ટ
કરે. તે સાદિ સાન્ત બે થયા, હ
વે અનુત્કૃષ્ટે કહે છે-ઉત્કૃષ્ટ વ
ન્ધથી સમયાદિકે દિન અનુત્કૃષ્ટ
બંધ કરે તે. સાદિ તથા અનુ
ત્કૃષ્ટ બંધ કરી અવંધ થાય તે અંત
હવે જઘન્ય બંધ નવમે, દશમે,
અન્ત એક સમય કરી પત્ની પા
ગે કરે તે સાદિ સાંત. તથા આ
યુઃકર્મ જવમાં એક વાર જ બાંધે
તે ચારે જોડે બે જાંગા સાદિ સાંત
એ ચાર જાંગા મૂલ કર્મે કહ્યા ॥
તિગે આજીવન સુ હા ૪૬ ॥
સંજલન ચોક, જ્ઞાનાવર્ણિ પાં
ચ, દર્શનાવર્ણિ ચોક, અન્તરાય
પાંચ, એ અરારુને અઝઘન્ય
સાથે સાદિ, સાન્ત, અનાદિ,
અનન્ત, એ ચારે હોય ॥

वाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, अधन्य; तेम चार जेद उत्कृष्टादिता
ए त्रण जेदे बन्ध स्थानके सादि, दि प्रमुख साथे वाकी प्र
अधुव सान्त ए वे होय । कृति एकतो वेने होय ॥

सेस तिगि साइ अधुवो । तह चउहा सेस पयमीणं४७॥

इवे जघन्य स्थिति बंध गुणगणे

कहे ठे सास्वादन गुणगणाधी अ सागरोपम अन्त क्रोमा क्रो
पूर्व करण गुणगणा सुधी । मोना बंध होय अधिकोनहि॥

साणाइ अपुवंते । अयरंतो कोमिकोमिष्ठ नहिगो ॥

नेओओपण नही मिथ्यात्व गुणग मिथ्यात्वि ज्ञय, अज्ञय,
णे सागरोपम अंत क्रोमा क्रोमी वां संज्ञी पंचेन्दिने नागरोपम
वे जगो नहि । अन्त क्रोमा क्रोमी होय ॥

बंधो नहु हीणोनय । मिष्ठे जविअरसंनिमि ॥४८॥

इवे स्थिति बन्ध उत्री बोलनो

अदृषा बहुत्व एकेन्द्रियादिक जी जे एकेन्द्रि पर्याप्तो अधन्य
व आश्री कहे ठे, गाथा त्रण ज स्थिति बंध असंख्यात गुणो
ति जे मुनि सर्वश्री श्रोमो अ करे तेथी मूढम पर्याप्ता ए
धन्य स्थिति बन्ध सूक्ष्म संपरा केन्द्रि अधन्य स्थिति बन्ध वि
य गुणगणे करे, तेथी वादर । सेसा अधिक करे ३ ॥

जइ लहु बंधो वायर । पञ्जअसंखगुणा मुहुम पञ्जादिगो

सूक्ष्म एकेन्द्रि अपर्याप्तो उत्कृष्ट
स्थिति बंध विपेकाधिक व; ईश
रजे वादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

तेथी ए जे प्रथमे वादर मूढम ति बंध विपेकाधिक नान; मू
पर्याप्ता कदातेनावेअपर्याप्ता दम एकेन्द्रि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि
वादरअपर्याप्तानोविपेकाधिक नि बंध विपेकाधिक आठ, वा

चार; तेथी सूहृम अपर्याप्तानो दर पर्याप्ता उत्कृष्ट स्थिति बंध विषेकाधिक पांच । ध विषेकाधिक नव ॥

एसि अपज्जाण लहू । सुहमे अरअपज्ज पज्ज गुरू ४ए हवे (बेइंदिने) स्थिति बंध कहे तेथी अपर्याप्ता बे इंदिने गुरू बे-लघुस्थिति बंध बे इंदि प स्थिति विषेकाधिकवार; तेथी यार्त्ताने संख्यात गुणोदश; ते पर्याप्ता बे इंदिने गुरू स्थिति दी बे इंदि अपर्याप्ताने विषे विषेकाधिक तेर; ए रीते विशेषाधिक अगियार । षाधिक पद जोमजो ॥

लहु बिअ पज्ज अपज्जे अपज्जिअर बिय गुरूअहिगो ॥

एमज तेरन्दि, चौरिन्दि, असन्नि पंचेदिने विषे अढ्याबहु तनी विगत-तेरमाथी तेरन्दि पर्याप्ताने ऊघन्य स्थिति बंध वि शेषाधिक १४ तेथी अपर्याप्ताने ऊघन्य विशेषाधिक १५ तेथी अपर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेथी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७ तेथी चौरिन्दि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य विशेषाधिक १९ तेथी एज अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेथी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २१ तेथी असन्नि पंचेन्दि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति बन्ध संख्यातगुणी २२ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक २३ तेथी अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४ तेथी असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चउअसंनिसु नवरं । संखगुणा बियअमण पज्जे ५० ।

हवे असंझी पंचेन्दि पर्याप्ताने उत्कृष्ट स्थिति बंध विशेषाधिक कह्यो बे. तेथी यति जे मुनि; ते मने उत्कृष्टो स्थिति बंध । संख्यातगुणो ठविस, तेथीदे शविरतिने ऊघन्य स्थिति बंध संख्यातगुणो सत्ताविश; तेथी तेनो उत्कृष्टो स्थिति बंध संख्यातगुणो अद्वाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयउस्सि अरो॥

हवे आठ बोलने कहे ठे-देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध
अकी अविरति सम्यक दृष्टि पर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध १ए
तेथी ते अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३० तेथी तेज अपर्या
प्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति
बंध; ३२ तेथी सन्नि पंचेंद्रिपर्याप्ता मिथ्यात्वीनो ज्ञघन्य स्थिति बंध;
३३ तेथी तेना अपर्याप्तानो ज्ञघन्य स्थिति बंध; ३४ तेथी तेज
अपर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट
स्थिति बंध ३६ ए आठेनो अनुक्रमे संख्यातगुणो बोल कहेवो ॥
सम्म चउ सन्नि चउरो । ठिइ वंधाणु कम संखगुणा ५१

अशुज जाणवी; कारणके अति
सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति। संक्लीष्टपरीणामथी थाय माटे ॥
सद्वाणवि जिठ ठिई । असुज्जा जं साइ संकिलेसेण ॥

पण मनुष्य, देवता, तीर्थं च, ए
इतर जे बीजी ज्ञघन्य स्थि त्रणनां आयुष्य मूकीने. शा माटे
ति विशुद्ध परीणामथी उप तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध कर
जे माटे शुज जाणवी । तां विशुद्ध परीणाम होय माटे ॥

इअरा विसोहिउ पुण । मुत्तु नर अमर तिरि आउ ५२

तेथी बादर अपर्याप्तो निगोदि
हवे एकला कषायथीज स्थिति यो ऊघन्य योगअसंख्यातगुणो
बंध होय नहि; योग सहितहो २ तेथी बेइंद्रि अपर्याप्त ऊघ
य. ते माटे बोल अष्टाविशानोस न्य योग ३ तेथी तेरेंद्रि अपर्या
र्व जीवने विषे योग बलनोअ प्त ज्ञघन्य योग ४ तेथी चोरिं
ल्पाबहुतकहे ठे; सूक्ष्म निगोदि डि अपर्याप्त ज्ञघन्य योग ५ ते
यो, लब्धि अपर्याप्तो, प्रथमस थी असंज्ञी अपर्याप्त ज्ञघन्य

मये उपन्यो तेनो वीर्य व्यापार योग इ तेषी संज्ञी अपर्याप्ति
ते ज्ञघन्य सर्वथा योग । ज्ञघन्य योग ७ ॥

सुदुम निगो आइ खण्णप्पजोग। बायरविगल्ल अमण मणा

सूक्ष्म पर्याप्त ज्ञघन्य योग १०

बादर पर्याप्त ज्ञघन्य योग ११

सूक्ष्म निगोद वे कक्षा ते, ज्ञघ

न्य योगेतर कहेतां सूक्ष्म पर्या

प्त उत्कृष्ट योग १२ बादर प

सूक्ष्म निगोदिया अपर्याप्ता

नो उत्कृष्ट योग ८ बादर अ

पर्याप्त उत्कृष्ट योग ए ।

याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व

असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जा

णवो ॥

अपज्ज लहुपढमदुगुरु। पज्जहस्सि अरो असंखगुणो ५३

बेडि पर्याप्त ज्ञघन्य योग १९

तेडि पर्याप्त ऊघन्य योग २०

चौरिंदि पर्याप्त ऊघन्य योग २१

असंज्ञी पर्याप्त ऊघन्य योग २२

संज्ञी पर्याप्तो ज्ञघन्य योग २३

बेडि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १४ तेडि अपर्याप्तानो उ

त्कृष्ट योग १५ चौरिंडिय अ

पर्याप्तानो उत्कृष्ट याग १६ अ

संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १७ संज्ञो अपर्याप्तानो उ

त्कृष्ट योगे १८ अपर्याप्ता बे

डियादिकनो उत्कृष्ट योग ।

बेडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग १४

तेडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५

चौरिंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६

असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट यागे

२७ संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग

२८ एणे प्रकारे योगनां स्थिति

स्थानक अनुक्रमे एकएकथी अ

संख्यातगुणां जाणवां ॥

असमत तसुकोसो । पङ्क जहन्नि अरएव ठिइ ठाणा ॥

परं केवल अपर्याप्त बेंडिने विषे
हवे जीवनां चौद स्थानकनेवि स्थिति स्थानक असंख्यातगुणा
षे पूर्व रिति संख्यात, असंख्या होय. हवे सर्वथी ओम्हा सूद्धम
त गुणा देखाने ठे-अपर्याप्त त अपर्याप्त, तेथी वादर अपर्याप्त,
था पर्याप्त एक एक समय वृद्धि संख्यात गुणा. एम चौद जेदे
स्थिति स्थानक संख्यातगुणा। जाणजो ॥

अपङ्के अर संखगुणा। परम पङ्क बिए असंखगुणा ५४

अपर्याप्ता ते स्थिति स्थानक,
क्षण क्षण प्रत्ये असंख्यात गु स्थिति स्थानक प्रत्ये असंख्या
णी वीर्यवृद्धि योगवृद्धि करी ता लोकना आकाश प्रदेश ते
वधता जाणवा । प्रमाण ॥

पइखणमसंखगुण विरिआ अपङ्कपइठिइमसंख लोगसमा

प्रथम स्थिति स्थानक कहां ते

मां अकेकी स्थिति स्थानकने आयुविना सात कर्मने विषे प्र
उपजवानां जेटलां अध्यवसाय थम स्थितिना अध्यवसायस्था
स्थानक होय ते देखाने ठे-सा नकथो बीजी स्थितिना अध्यव
त कर्मने विषे स्थिति विशेषा सायनां स्थानक (विषे षाधिक)
धिक अध्यवसाय स्थानक अ तेथी आयु कर्मना असंख्यात
धिक । गुणा अध्यवसाय स्थानक होय ॥

अऊवसाया अहिआ । सतसुआऊसु असंख गुणा ५५

हवे मिथ्यात्वमां सास्वादनने

विषय विहेद पामी एकतालिस

प्रकृतिनो पंचेंडिने विषे जेम । मनुष्यना जव सहित, चारप

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय बंध द्वयोपम सहित एकसो त्रैसठ
काल ते देखामे ठे-तीर्यचत्रण, सागरोपम अबंध युगलीआने
नर्कत्रिक, उद्योत, ए सातप्रकृति काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाणं । नरजवजुअ सचउ पल्ल तेसठ॥

तथा आताप, ए नव प्रकृतिने

मनुष्यजव सहित चार पल्लोप

म अधिक एकसो पंचासी सा

हवे स्थावरचोक, एकेंडिजाती

गरोपम नारकी आदिकजवमां

य, विगलेंडीय त्रण, ।

अबंध काल ॥

थावर चउ इग विगला । यवेसु पणसीइ सयमयरा ५६

प्रथम संघयणविना पांच सं अशुज विहायो गति, अनंतानु

घयण, प्रथम संस्थान विना बंधी चोक, मिछ्यात्व, दुर्जगत्रि

पांच संस्थान ।

क, धीणंक्षित्रिक ॥

अपढम संघयणा गिइ । खगईअण मिड्डुजगथीणतिगं

निच गोत्र, नपुंसक वेद, स्त्रीवे

द, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्य

जव अधिक मुनि जव आदि दे पंचेंडियने विषे अबंध स्थि

इ एकसो बत्रीश सागरोपम । ति उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपुं इड्डिडुतीसं । पणिंदिसु अबंध ठिइपरमा ५७

हवे प्रथम एकसो बत्री तथा ए

कसो त्रैसठ तथा एकसो पंचा

सी सागरोपमनो अबंध कह्यो

तेनां ठाम देखामे ठे-विजया

दिक हरेके तेतरी सागरना

बे भव, तथा त्रण भव वा

रमे जाविस सागरनी करे तो
एकसो बत्रोस थाय एम ग्रैवेक एमठवी प्रमुखमां सागरोपम
ने विषे १६३ । एकसोबत्रोसतथाएकसोत्रैतठ

विजयाइसु गोविद्धे । तमाइ देहि सय डुतीस तेसठं ॥
इवे अघुव प्रकृति त्रोतेरनो ठ
त्कृष्ट अघन्य बंध निरंतर बांध
वानो काल देखामे ठे-पड्योवम
त्रण, सुरद्धिक, वैक्रीयद्धिक, ए

तथा एकसो पंचासी अबंधकाला चारने ॥

पणसीइ सय यबंधो । पल्लतिगं सुर विठविडुगे ॥५७॥

एक समय स्थिते असंख्यातो तिर्थेच डुग, निचगोत्र, ए त्रण
काल । ने आठषानो बंध सततंअन्तर
मूहूर्त ॥

समया दसंख कालं । तिरिडिग नीएसु आयु अंतमुहूर्त ॥

उदारिकनो सतत बंध असं ति पूर्वकोड नव वर्ष जणो केव
ख्याता पुजल परावर्त्त । ली आश्री ॥
सातावेदनीनो बंध सततं स्थि

उरलि असंख परद्धा । सार्येठिइ पुव कोमूणा ॥५८॥

पराघात, उश्वात, पंचेन्डो त्रस
सागरोपम एकसो पंचासी ल चोकने विषे सतत बंध होय.
मी निरंतर । उत्कृष्ट एवं ॥

जल्लहि सयं पण सीयं । परघुस्सासे पण्णिदि तसचउगे ॥

इवे १३३ सागरनी स्थिति पुरुषदेव, सुजग त्रिक, उच्चगोत्र,
शुज विहायो गतिनो । समचोरस संस्थान ए सातने विषे

બંધ હોય. ૧૨૨ સાગરોપમ ॥

વત્તીસંસુહવિહ ગદ્ । ધુમ સુન્ન તિગુચ્ચ ચન્નરંસે ॥ ૬૦॥
અશુન્ન વિદાયો ગતિ, અશુન્ન અશુન્ન સંઘયણ ૫ આહારકહ્મ
જાતિ ૪ અશુન્ન સંસ્થાન ૫। ૧ નર્કહ્મ ૧ ઉદ્યોત હ્મ ૨
અસુખ ગદ્ જાદ્ આગિદ્ । સંઘયણા હાર નરયજોયહ્મં

નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ, હાસ ૨ અરતિ
સ્થિર, શુન્ન, યશ, સ્થાવ ૨ તે યુગલ અજ્ઞાતવેદાનિ ૫ એકતા
૨ દશક, । લિશ પ્રકૃતિને ॥

થિર સુન્નજસ થાવરદસ । નપુંદ્રીહ્મજુઅલમસાયં ૬૧
૫ એકતાલિસ પ્રકૃતિના ઝઘન્ય મનુષ્ય દ્વિક, જિન નામ, વજ્જ
બંધ કહે છે-ઝઘન એક સમયથી રિષ્ઞનારાચ ઉદારિક અંગો
અંતર મુદ્દર્તલગી નીરંતર બંધા પાંગ ૫ પાંચને વિષે ॥
ય પહે ।

સમયાદંત મુદ્દત્તં । મણુદુગજિણ વફર ઝરલ્લુ વંગેસુ ॥

૫ પાંચને અંતર મુદ્દર્ત ઝઘન્ય
બંધ તથા આયુ કર્મ ૪ જિન
નામને પળ વાકી ૬૮ પ્રકૃતિને
તેત્રીશ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સત ઝઘન્ય બંધ એક સમય જાણ
ત બંધ હોય અનુત્તર દેવને । વો. ઇતિ સ્થિતિ બંધ સમાપ્તઃ॥

તિત્તિસ યરા પરમો । અંતમુદ્દુ લહુ વિચ્છાન જિણે ૬૨
હવે અનુજાગ જે રસ બંધ તે અશુન્ન પ્રકૃતિનો મંદરસ સંક્લેષ
દેખામે છે. તીવ્રરસ અશુન્ન પ્રકૃ ની મંદતાઅને શુન્ન પરિણામની
તિઉષ્ને સંક્લેષ પરિણામે હો વૃદ્ધિ. શુન્ન પ્રકૃતિનો મંદરસ
ય. શુન્ન પ્રકૃતિ ૪૨ ને તીવ્ર શુ મલીન પરિણામે તથા વિમુદ્ધિ
ન્ન રસ વિશોધી પરિણામે હોય. ની હાની ૫ ॥

तिवोअसुह सुहाणं । संकेस विसोहिउ विवज्जयउ ॥

जे वारे अशुज्जनो तीव्ररस बांधे
ते वारे शुज्जनो मंदरस बांधे. जे
वारे शुज्जनो तीव्ररस बांधे ते
वारे अशुज्जनो मंदरस बांधे. हवे
तीव्ररस, मंदरस, शाकारणे था
य ते कहे ठे—पर्वतनी रेखा
समान ? पृष्ठीनी रेखा समान
२ रजनी रेखा सखों १ ।

जलनी रेखा सखों ४ ए चारक
पाये करी मंदे मंद, तीव्रे तीव्र ॥

मंदरसो गिरि महिरय जल । रेहा सरिस कसाएहिं ६३
हवे रसनं स्वरूप देखामे ठे—ज्यां

अशुज्जनो चोठाणियो, त्यां शुज्ज
नो एक ठाणियो. ज्यां अशुज्ज
नो त्रिठाणियो. त्यां शुज्जनो
द्विठाणियो, ज्यां अशुज्जनो बे
ठाणियो; त्यां शुज्जनो त्रिठा
णियो. ज्यां अशुज्जनो एक ठा
णियो. त्यां शुज्जनो चोठाणियो
चार, त्रण, बे, एक; स्थानकरस
अशुज्ज प्रकृतिनो अशुज्ज ।

शुज्ज प्रकृतिनो शुज्ज: हवे जे
प्रकृतिना जेवा रस होय ते
देखामे ठे—पांच अन्तराय, देश
धाती आवरण सात मति, श्रु
त, अवधि, मनपर्यव, चक्षु, अ
चक्षु अवधि ॥

चउ ठाणाइ असुहो । सुहन्नहाविग्ध देस आवरणा ॥

पुरुषवेद, संजलन कषाय ४ ए एम बाकी प्रकृति १०३ तेने
सत्तर प्रकृतिने एक, बे, त्रण, शुजाशुज्ज बे त्रण, चार ठा
चारे ठाणिया रस होय । णिया होय ॥

पूम संजलणिंग डुतिचउ ठाण रसा सेस डुगमाइ ६४

हवे एक ठाणिया प्रमुखनो ह बे जाम उकावतां एक रह्यो ते
छान्त-लेंवमानो रस, शेख बे ठाणियो, त्रण जाम उकावतां
मिनो रस, स्वप्नाविक ते एक एक जाम रह्यो ते त्रिठाणियो;
ठाणियो अशुज प्रकृतिनो अ चार जाम उकावतां तेमां एक
शुज, शुजनो शुज ॥ भाग रह्यो ते चोठाणियो ॥

निंबुत्तुरसो सहजो । उतिचन जाम कटिइक जागंतो ॥
ते एक ठाणियादिक रस अशुज अशुज प्रकृतिनो शुज रस,
रस ते । शुज प्रकृतिनो निश्चे वली ॥

इग ठाणाई असुहो । असुहाण सुहोसुहाणंतु ६५
हवे उत्कृष्ट रस बंध स्वामी

कहे ठे:-उत्कृष्ट तिब रस एके देवता मिथ्यादृष्टि बांधे. विम
न्दि, स्थावर, आताप, ए त्रण लत्रिक, सूक्ष्मत्रिक, सु० अ०
प्रकृतिनो । सा० नर्कत्रिक ॥

तिब मिग थावरा यव । सुरमिह्ता विगल सुहुम नरयतिगं
तीर्यंच आयु, मनुष्य आयु; ए तीर्यंच डग गति, अनुपूर्वि ठेव
अगियार प्रकृतिनो तिब रस ती ठु, ए त्रण प्रकृति देवता नार्की
रियंच मनुष्य मिथ्यादृष्टि बांधे बांधे ॥

तिरि मणु आठ तिरि नरा । तिरिडुग ठेवठ सुर निर
शुज विहायोगति, शुज वर्षाचो
क, तेजस् चोक-तंजस्, कार्म
ण, अगुरु लघु, निर्माण, जिन

वैक्रीयडग, सुरडुग, आहारकडग नाम, साता ॥

विजवि सुरा हारग डगं । सुखगइ वत्र चउतेय जिणस
पंचेन्दि जाति, श्वासोश्वास, उ
चगोत्र, ए वत्रिस प्रकृति आठ

मावाला, दशमा गुणगणावा
ला त्रण प्रकृतिनो साता, जस,
उचगोत्र, ए कपक श्रेणीवाला
समचउरस, पराधात, त्रसदशक उत्कृष्ट रसे बांधे ॥

समचक परधा तसदस । पणिंदि सासु च खवगाड ॥६७॥

समकित दृष्टि देवता, मनुष्य-
सातमी नर्कना नारकी उद्योत डग, उदारीक डग, वज्रकषत्र
नाम तिब्र बांधे सम्यक्त सन्मुख नाराच; एपांच तिब्ररसे बांधे ॥
तमतमगा उज्जोअं । समसुरा मणुअ उरल डग वडरं ॥
चारे गतिना मीथ्या दृष्टी थाक

सातमा गुणगणा वाला देवआ ती रही प्रकृति तिब्र रस बांधे.
यु, उत्कृष्टा रसे बांधे । इति तिब्ररस बंध;

अपमतो अमराऊ । चउ गइ मिह्ठाउ सेसाणं ६७ ॥

इवे ऊषण्य रस बन्धना स्वामी

कहे ठे-थीणंक्षित्रिक, अनन्ता ए आठ प्रकृति मंदरसे संजम
नु बंधी चोक, मिथ्यात्व ॥ सन्मुख मिथ्यात्वी बांधे ॥

थीण तिगं अणमिहं । मंदरसं संजमु म्मुहो मिहो ॥

देसव्रती बांधे. उठा गुणगणा
बीजी चोकनी अवीरति सम वालो अरति, शोक, ए बे प्रकृ
किती बांधे बीजी चोकनी । ति मंदरसे बांधे ॥

बिअ तिअ कसाय आविरइ । देसपमतो अरइ सोए ६८

बे निई कहेतां निज्ञा, ? प्रचला,
सातमा गुणगणाने आद्यसम ? अशुजवर्षा चोक हास, रति,
ये आहारक डग मंदरसे बांधे डगंगा ॥

अपमाप हारग डग । डुनिइ असुवन्न हास रइ कुडा ॥

जय, मोहनी, उपघात, ए अ नवमे गुणगणे पुरुषवेद, संज
गियार प्रकृति आठमे गुणगणे लण चोक, ए पांच मंद रसे
ऊधन्य रसे बांधे । बांधे ॥

जय मुवघाय मपुवो । अनियैट्टि पुरिस संजलणे ॥७०॥

अंतराय पांच, आवर्ण नव, ए मनुष्य, तीर्थच, ए वे सूक्ष्मत्रि
चौद दशमे गुणगणे रूपकव क, सु० सा० अ० विगलैडित्रिक,
न्त मंदरसे बांधे । चार गतिनां आयु ॥

विग्धावरणे सुहुमो । मणु तिरिआसुहुमविगल तिंग्र्या
वैक्रीय ठक; ए सोल मंदरसे बां नारकी, उद्योत, उदारिक डग
धे देवताने । ए त्रण मंदरसे बांधे ॥

वेउवि ठक ममरा । निरया उज्जोय उरलडुगं ॥ ७१ ॥

तीर्थचडुग, नीचगोत्र, सातमी विरति समकीति नर्क विनात्र
नर्क नारकी बांधे, उपशम स णे गतिना जीव. स्थावर एके
मकितने सन्मुख थका । न्दि, ए वे मंदरसे बांधे ॥

तिरिडुग निअंतमतमा । जिणमविरय निरयविणिग थावरयं

यावत् सुधर्मा देवलोक सुधी उ शाता, स्थीर, शुज, जस, मंद
पलक्षणथी इस्तान पण कहेवुं रसे बांधे. ते चारनी इतर जे अ
आताप नामनो मंदरस बांधे प शाता, अस्थिर, अशुज, अजस;
रुतो हवे समकीती । समकीती चरुतो मंदरसे बांधे ॥

आ सुहुमा यवसम्मो । वसाय थिर सुज जसासिअरा ७२ ॥

त्रसचोक, शुजवर्णचोक, तेजस् विहायो गति, वे पंचेन्दि, श्वा
चोक, मनुष्य डग । सोश्वास, पराघात, उच्चगोत्र ॥

तसवन्न तेअचउ मणु खगइ डग पाणिदि सास परधुच्चं ॥

संघयण ङ, संस्थान ङ, नपुं चाक्षिप्त प्रकृति चारे गतिना मी
सक वेद, स्त्री वेद । ह्या दृष्टि मंदरसे बांधे ॥

संघयणा गिइनपुंथी॥सुजगि अरतिमिह वउगइआ ७३॥

हवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृ
ति आश्री ज्ञांगा कहे ठे:-तेजस् ए दशनो अनुत्कृष्ट ज्ञाग र
चोक-तेजस्, कार्मण, अगुरु स बन्ध सादि, अनादि, ध्रुव,
लघु, निर्माण, शुजवर्ण चोक, अध्रुव, ए चार भेदे बंधाय.
वेदनी२। शेष ध्रुवबंधी प्रकृति४३नोअने॥

चउ तेय वन्न वेयणिय । नाम णुक्को सं सेस ध्रुवबंधी ॥

गोत्रकर्मने विषे बे प्रकारे अनु
त्कृष्ट अजघन्य रसबंधने बीषे
घाती कर्म चारनो अजघन्य चारे ज्ञांगा होय. इतिरस बन्धः
रस चारे ज्ञांगे बांधे । समाप्तः ॥

धाइणां अजहन्नो । गोए डुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेष बाकी रही जे
६९ प्रकृति आयुषा कर्म ज्ञघन्य,
अज्ञघन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चा
रमां बंध सादि, अध्रुव. ए बे हों
य इति ॥ हवे प्रदेस बन्धनुं स्व
रूप तेमां प्रथम कर्म वर्गणा क
हे ठे-एक परमाणुनो समुह ते
परमाणु वर्गणा, बे परमाणु ए

एम त्रण्यादि जीव अनन्त पर
माणुं मले अजघन्यथी अनन्त गु

કઠા મલે તે બે પ્રદેસી વર્ગણા । ણા અણુએ બંધાયા એવા ॥

સેસંમિ હુહાઈગ દુગ । ણુગાઈ જા અજ્ઞવણંત ગુણિં આણુ ॥

તેમ એકથી પાઠલની જે વર્ગ
 સ્વંધ તે ઉદારિકને ડીતિ અ ણાનું તે અગ્રહણિક છે એ ઉદારિ
 હવા યોગ વર્ગણા । ક વર્ગણા બાદર છે ॥

સ્વંધા ડરલોચિત્ર વર્ગણાનું । તદ્ અગ્રહણંતરિત્રા ૭૫ ॥

ચોથી તેજસ વર્ગણા, પાંચમી
 ભાષા વર્ગણા, ઢઠી શ્વાસોશ્વા
 એમ બીજી વૈક્રીય વર્ગણા, ત્રી સ વર્ગણા, સાતમી મનવર્ગણા
 જી આદારક વર્ગણા । આઠમી કાર્મણ વર્ગણા; તેમાં ॥

એમેવ વિડચ્છા હાર । તે અ જાસા ણુપાણ મણ કમ્મે ॥
 તેમાં અનુક્રમે એક એકથી સૂક્ષ્મ

ધાય. તેની અવ ગાદના । ડહેદ આંગુલ અસંખ્યાતમો ભાગ
 સુહુમા કમા વર્ગહો । ડાણૂંંગુલ અસંખંસો ૭૬ ॥

અનંતમે ભાગે ઉદારિક વર્ગણા
 તે સ્વંધ વૈક્રોયાદિ સાતેને અ
 એક એક વધતાં સિદ્ધને । ગ્રાહ્ય છે

શ્કિક્ક હિત્રા સિદ્ધા । ણંતં સા અંતરેસુ અગ્રહણા ॥
 સઘલે આપ આપણી ડધન્ય યો આપ આપણા અનંત જાગે
 ગ્ય વર્ગણાથી । સાધિક ડત્કટ્ટી વર્ગણા ॥

સઘ્ઠ જહન્નુ ચિત્રા । નિત્રાણંતં સાહિત્રા જેઠા ॥૭૭॥

હવે કર્મ પળે જે પરમાણું લેવા.
 ય તેનું સ્વરૂપ કહે છે-ઢેલા ચા

ર ફર્ત-ટાનો, ઝનો, લુહો, ચોષ વર્ણ પાંચ, પાંચ રસ, એ સોલ
મથો તેણે સહિત વે ગન્ધ સુર કર્મ પ્રકૃતિ યોગ જે સ્વંધનાદ
ત્રી, હર્ષિ । લીઆમાં ॥

અંતિમ ચન્ન ફાસ હુગંધ । પંચવત્ર રસ કમ્મ સ્વંધ દલો ॥

જેમાં ઠે તેવા પરમાણું સહિત
અનન્તા પ્રદેસ ઠે. એવા કર્મ દ

સર્વ જીવથી અનંતગુણો રસ । લતે ॥

સઘ જીવ્ર ણંતગુણ રસ । અણુજુત માણંતય પપસં ॥૭૮॥

પોતાના અસંખ્યાત પ્રદેસે પ્રદે

એક પ્રદેસે અવગાહો જે કર્મતે । જીવ ॥

એગ પપસો ગાઢં । નિઘ્ર સઘ પપસ ઝ ગહેહ જિઝ ॥

નામકર્મ, ગોત્રકર્મ, આપસમાં
તુલ્ય આયુથી અધિક આવતે પ

તેમાં ધોના આઝલાકર્મનો જાગ દે પણ જોરુજો ॥

થોવો આઝ તદંસો । નામે ગોએ સમો અહિઝ ॥૭૯॥

નામ ગોત્રથી અન્તરાય કર્મ, જ્ઞા

નાવર્ણી, દર્શનાવર્ણી, કર્મનો અ સર્વથી અધિક વેદની કર્મનો
ધિકો જાગ, તેથી મોહની કર્મ જાગ. જે કારણથી ધોનો વે
નો જાગ અધિકો । દનીનો જાગ હોય તો ॥

વિગ્ધા વરણો મોહે । સઘોવરિ વેઅણીહજેણપ્પે ॥

સ્થિતિ વિશેષે શેષ ઉત્તર પ્રકૃતિ

તે પ્રગટપણે ન હોય । ભાગ કર્મ દલમાંથી જાણવી ।

તસ્સ ફુમ્મતં ન હવહ । ઠિઈ વિસેસેણ સેસાણં ૮૦ ॥

સત્તર પ્રકૃતિને આપ આપણી મૂ

ल प्रकृति तेनीज जाति कहिये तेनो जे अनंतमो जाग सर्वघा
ते मूल प्रकृति आठे कमेंवेंहेच ती प्रकृतिनो होय विशेषव्या
तां लाध्यां दक्षिआं । रुया वृत्तिशी जाणजो ॥

निअ जाइ लक्ष दक्षिया । एतसो होइ सब घाईण ॥

बध्यमान प्रकृतिनो भाग वेंहे शेष सर्व घाती प्रकृतिनो अनंत
चे पण अबध्यमान प्रकृतिनो मो जाग तेथी बाकी देस घाती
जाग वेंहेचे नही । सर्व घाती प्रकृतिने तो जे पो
तानी जातिनी प्रकृति समय १
प्रत्ये बांधे अने वेंहेचे ॥

ब ऊंतीणं विज्ज्जइ । सेसं सेसाण पइ समयं ८१ ॥

हवे जाग लक्ष जे दक्षिया गुण
गणानी श्रेणिये रचना देखामे
ठे-तेमां प्रथम अगियार गुण
नी श्रेणियोनां नाम देखामे ठे-
समकितनी श्रेणी, देसविरतिनी
श्रेणी, सर्व विरतिनी श्रेणी ।

सम्मदेस सव विरइउ । अण
मोहनी उपशमावा उपशम श्रे
णी आठमे, नवमे दशमे गुणग
णे ठगी, मोह उपशमी रह्यो ते
थी उपशम, अगियारमे गुणग
णे सातमी कृपक श्रेणी चढतां
आठमाथी दशमा गुणगणा सु
धी आठमी

मोहसम संत खवगे । खीण

अनंतानु बंधिया सत्तामांशीध
काढवानी चोथी दर्शन मो
हनी खपावेते पांचमी श्रेणी
विसंजोअ दंस खवगेअ ॥

वारमे गुणगणे सर्व मोह ख
प्यो ते नवमी, तेरमे गुणग
णे दशमी श्रेणी, चौदमे गु
णगणे अजोगी गुणगणे
श्रेणी अगियारमी

सजोगिअरगुण सेढी ८१॥

હવે ગુણશ્રેણી અગિયાર કહી;

તેનો અર્થ અને ગુણશ્રેણિયે રહ્યા

જીવ કર્મ નિર્જરે તે દેખાનેહે- સમય ૨ વીઠ કર્મના ઉદય

ઉચ્ચોત્તર ગુણની પ્રાપ્તિ કરે પૂ નાસમયથી માંહી અસંખ્યાત

વે જે કર્મદલની રચના કરીતેને। ગુણાકારે કર્મ નિર્જરે ॥

ગુણ સેઢી દલ રચણા । ગુ સમય મુદયા દસંખ ગુણાણા ॥

એણે ગુણાકારે વલી અનુક્રમે પ્ર અસંખ્યાત ગુણાકારે કર્મની

અમે કહ્યા ગુણ સ્થાનક તેને । નિર્જરા કરે તે જીવ ॥

અથ ગુણા પુણ કમસો । અસંખ ગુણ નિજારા જીવા ૩ ॥

સાસ્વાદન વાલાને જો બીજાં ગુ

ણઠાણાં ફરતી આવે તો અંતર

હવે ગુણઠાણાનાં ઝઘન્ય ઝટ્ક મુહૂર્ત પૂર્વે કહ્યું તેજ; એ બે જય

છાં આંતરા દેખાનેહે. પહ્યોપ ન્ય આંતરાં. ઇતર, કહેતાં બીજા

મનો અસંખ્યાતમો જાગ આંતરુ વસ ગુણઠાણે જઘનથી અંતર

પનેવા અંતર મુહૂર્તનું પને કોને?। મુહૂર્તનું આંતરુ ॥

પલ્લિઆ સંખે તમુઝા। સાસણા ઇઅર ગુણાઅંત રહસં ॥

બીજા ગુણઠાણાને વિષે ઝટ્કૃષ્ટ

ઝટ્કૃષ્ટ આંતરુ મિશ્ર્યાત્વને વિ આંતરુ અર્ધપુદ્ગલ માંહી અન્તનાં

બે બે ઢાસઠ સાગરોપમનું । બારમે તેરમે ચૌદમે અંતર નથી।

ગુરુ મિહે બે ઠ સઠી । ઇઅર ગુણે પુગ્ગલધંતો ૮૪

હવે પુગ્ગલ પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેખાવવા પહ્યોપમ સાગરોપમા

દિક માન કહે હે:-ઝક્ષર પહ્યોપમ, અક્ષ પહ્યોપમ, ક્ષેત્ર પહ્યો

પમ, એક યોજન લાંબો પહોલો ઝંઘો કુવો તેમાં જુગલિયાનાં વ

લે કરીને ઝાંસીને કુવો જરિયે, તેમાંથી સમયે સમયે અકેકો વ

લ કાઢતાં કુવો છાલી થાય ત્યારે ઝક્ષર બાદર પહ્યોપમ થાય

ને તે ઉપર કહેલા વાલને અસંખ્યાત ઘણા કલ્પીને સમયે, સમ
યે અકેકો કાઢતાં કુવો ખાલી થાય ત્યારે સૂદ્ધમ ઝઘાર પલ્યોપમ
થાય. તથા પૂર્વે જે કુવો વાલે ઝરેલો છે, તે સો, સો, વર્ષે અકેકો
વાલ કાઢતાં ખાલી થાય ત્યારે વાદર અક્ષા પલ્યોપમ થાય, ને તે
વાલ અસંખ્યાત ઘણા કલ્પીને સો, સો, વર્ષે અકેકો કાઢતાં અ
ક્ષા સૂદ્ધમ પલ્યોપમ થાય ઉપર કહેલો કુવો જે વાલાગ્રે ઝરેલો
છે તેને જે આકાશ પ્રદેશ ફરડોલા છે. તેમાંથી અકેકો આકાશ પ્ર
દેશ કાઢતાં જે વારે સર્વ વાલાગ્રને ફરડેલા આકાશ પ્રદેશ નિર્લે
પ થાય, તેવારે વાદરથી ક્ષેત્ર પલ્યોપમ થાય ઉપર કહેલા જે વા
લાગ્રને સ્પર્શા તથા અણસ્પર્શા એવા સમસ્ત આકાશ પ્રદેશને સમ
ય, સમય, કાઢતાં જે વારે સમસ્ત આકાશ પ્રદેશ નિર્લેપ થાય
તે વારે ક્ષેત્ર થકી સૂદ્ધમ પલ્યોપમ થાય. જે ઉપર સૂદ્ધમ ઝઘાર
પલ્યોપમ કહ્યો છે, તેવા પચિસ ક્રોમાક્રોમી પલ્યોપમના જેટલા
સમય થાય, તેટલા દ્વીપ સમુદ્ર છે. આનુયાંની સ્થિતિ પ્રમુ
ખ સૂદ્ધમ અક્ષા પલ્યોપમે છે ત્રસાદિક જીવનું પરિમાણ સૂદ્ધમ
ક્ષેત્ર પલ્યોપમે છે તેજ જોડે સાગરોપમ છે ॥

ઝઘાર અધ સ્થિતં પલ્લિય તિહા સમય વાસ સય સમણ
કેસ વહારો દીવો દહિ આઝ તસાઈ પરિમાણ ॥ ૮૫ ॥

તે ચાર જોડેને બે ગુણા કરતાં
હવે પુજ્જલ પરાવર્તના જોડે આ
ઝ, ક્યય પુજ્જલ, પરાવ્રત ક્ષેત્ર,
કાલ, જાવ ।

આઝ થાય વાદર ચાર, તેનાનો
કાલ થોમો માટે સૂદ્ધમ ચાર,
તે મોટો કાલ ઘણો માટે આઝ

દથે સ્થિતે કાલે જાવે ।
હોય અનંતી, નત્સર્પિણી. અવ
સર્પિણી ।

ચઝહ ઝહ વાયરો સુહુમો ॥

પુજ્જલ, પરાવ્રત કાલનું પ્રમાણ ॥

હોઈ અણાંતુ સ્સપ્પિણિ।પરિમાણો પુગ્ગલ પરિદ્ધો ૮૬॥

હવે ઈચ્છ્ય પુજ્જલ પરાવ્રતનું માન એક જીવ મકે ફરસીને એ
કહે છે—નદારિકાદિક સાત વ સાતે વર્ગણાના સર્વ પરમાણુ
ર્ગણા આદારક વિના । પ્રત્યે અનાનુક્રમે તેમ ॥

નરલાઇસત્ત ગેણાં।એગ જીન મુઅઇ ફુસિઅસવ્વ અણુ ॥

ઈચ્છ્યથી જાણવું. હવે ઈચ્છ્ય સૂક્ષ્મ
કહે છે—સાત વર્ગણામાંથી અનુ
ક્રમે એક વર્ગણાના પરમાણુ ફ
રસે વચ્ચે બીજી ફરસે તે લેખે
નહિ. એમ ફરસતાં જે કાલ થા

જેટલો કાલ થાય તેટલો કાલ યતે ઈચ્છ્ય સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ પરા
સ્થુલ જે વાદર પુજ્જલ પરાવ્રત । વ્રત જાણવું ॥

જતિઅ કાલિ સથૂલો । દવે સુહમો સગન્નયરા ॥૮૭॥

હવે ક્ષેત્રાદિક ત્રણ, પુદ્ગલ પરા
વ્રત વાદર તથા સૂક્ષ્મ દેખાને
હે—ચન્નદ રાજલોકના આકાશ
પ્રદેશ, અનુક્રમવિના જન્મ, મ
રણ કરી સર્વ ફરસે તે વાદર
ક્ષેત્ર પુજ્જલ પરાવ્રત તેજ આકા
શ પ્રદેશ અનુક્રમે ફરસે; તે સૂ
ક્ષ્મ ક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવ્રત ત્ત્સર્પિ
ણી, અવસર્પિણી, કાલના જેટ
લા સમય, અનાનુક્રમે ફરસે તે
વાદર કાલ પુદ્ગલ પરાવ્રત તેજ
સમય અનુક્રમે ફરસે તે સૂક્ષ્મ

સમયા પદનોઅર્થ ઉપરના પદ
જેગો કહ્યોહે. હવે જાવપુદ્ગલ
પરાવ્રત જે જે કહે છે—અનુજા
ગવા રસબન્ધનાં જેટલાઅધ્યવ
સાયના સ્થાનક છે, તે સર્વ

काल पुद्गल पराव्रत ।

स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुज्जागबंधठाणाय ॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे

फरसी मरे ते वादर रस बन्व

पुज्जल पराव्रत तेज स्थानक. अ

नुक्रमे मरणे करी समस्त फर

सो मरे ते सूद्धम रस बंध; वा एमफरसी मरे ते, क्षेत्रादिपुज्जल

जाव पुज्जल पराव्रत ।

परावर्त स्थूल, सूद्धम, जाणवा

जह तह कम मरणेणं । पुठाखित्ताइ थुयियरा ॥ ८८ ॥

इवे जीव उत्कृष्ट ज्ञधन्य प्रदेश

बंध करे तेना स्वामी देखाने ठे उत्कृष्टा योगनो धणी संज्ञी

थोत्तामां थोत्ती प्रकृति बांधनार । पर्याप्तो ॥

अप्पयर पयमि बंधि । उक्रम जोगी असंनि पज्जतो ॥

ज्ञधन्य योगनो धणी असन्नि

अपर्याप्तो जीव ज्ञधन्य प्रदेश

करे प्रदेश बंध उत्कृष्टो

बंध करे ।

कुणाइ पएसु कोसं । जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

इवे मूल उत्तर प्रकृति आशारी

उत्कृष्ट प्रदेश बंधना स्वामी दे

खाने ठे-मीष्यात, अविरती स

म्यक्त, देसविरती, प्रमत्त, अप्र

मत्त, ए पांच गुणठाणे प्रवर्ततो

आयु कर्मनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध

करे ।

बीजा, त्रिजा गुणठाणा विना

मोहनी कर्मनो उत्कृष्टो प्रदेश

बंध करे. सात गुणठाणावाला

मीष्यातथी नवमा अनिवृति

वाला सुधी सात ॥

मिच्च अजयचउआउ। बिंतिगुणविणु मोहिसत्तामिच्चाइ

ठमूल प्रकृति मोहनी आयु वि
ना तथा उत्तर प्रकृति सत्तर ते
नां नाम-ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी चार, अन्तराय पांच,
साता, जस, उंच गोत्र, ए सत्त
रनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध दशमा
गुणगणावालो बांधे ।

चोश्चा गुणगणावालो बीजी
चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
करे. देशविरती गुणगणावा
लो त्रिजी चोकमीनो उत्कृष्ट
प्रदेश बंध करे ॥

ठन्हं सत्तरस सुहुमो । अजया देसा बिति कसाए॥एण॥

पांच प्रकृति--पुरुषवेद, संजलन
चोक ए पांच उत्कृष्ट प्रदेश बंध
अनिवृत्ति गुणगणानो घणी क
रे शुभ विहायो गति ।

नरनुं आयु, देवत्रिक, सुजग
त्रिक, वैक्रीयडग, ॥

पण अनियट्टि सुखगइ। नराजसुर सुजगतिगविजडिडुगं॥

वज्रऋषज नाराच संघयण, ए
तेर प्रकृतिनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
समचोरस संस्थान, असाता मीश्या दृष्टि अथवा सम्यग् दृ
वेदनी; ष्टि गुणगणे करे ॥

समचउरंस मसायं । वडूरमिहो व संमोवा ॥ ए१ ॥

जय मोहनी, डुगंगामोहनी,
तीर्थकरनाम कर्म; ए नव प्रकृ
नीज, प्रचला, वे जुगल ते. तिनीं उत्कृष्टो प्रदेश बंध सम्य
हास्य, रति, अरति, शोक; । क् दृष्टि बांधे ॥

निहा पयला डुजुअल । जय कुह्वा तिह सम्मगो ॥

जलो मुनि जे अपूर्वकरणवालो
तथा अप्रमत्तवालो आहारक ड

ગનો નુત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધ કરે.

શેષ જે બીજી ઢાસઠ પ્રકૃતિ ર નુત્કૃષ્ટો પ્રદેશ બંધ મિથ્યા
હી તેનો । દૃષ્ટિ બાંધે ॥

સુજડ આહાર ડુગં સેસા । નુકોસ પપ્પસગા મિત્તો ૯૫

હવે ઝઘન્ય પ્રદેશ બંધ બાંધે તે

ના સ્વામી કહે ઢે--નલોમુનિ

જે અપ્રમાદી આહારક ડુગનો નર્કનુંત્રિક,તથા દેવતાનું આયુ

ઝઘન્ય પ્રદેશ બંધ કરે અસંઙી એ ચાર પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્રદેશબં

પર્યાસોજોગઝઘન્ય વીર્યેવર્તતો ધ કરે.દેવદ્વિક, વૈક્રીય દ્વિકા॥

સુમુણી ડુન્નિ અસન્ની । નરય તિગ મુરાઝ મુરવિઝધિડુગં

સૂદમ નિગોદિયો નવને આદ્ય

સમ્યક દૃષ્ટિ જિન નામ સ સમયે અપર્યાસો ઝઘન્ય યોગ

દિત પાંચ પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્ર માટે બાકી ૧૦૯ પ્રકૃતિનો ઝઘ

દેશ બંધ કરે । ન્ય પ્રદેશ બંધ કરે ॥

સંમો જિણં જહૂંત્રં । સુહુમ નિગોઆડ્ સ્વણિ સેસા ૯૩॥

હવે મૂલ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્ર

કૃતિના જાંગા ચાર પ્રકારે દે

સ્વાદે ઢે--દર્શન ઠક, ચક્ષુ દર્શ વીજી ચોકમી, ત્રિજી ચોક

ના વર્ણીઆદિ ચાર-નીજા, પ્રચ મી ચોંથી ચોકમી, અન્તરાય

લા, જય, કુઢા । પાંચ જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ ॥

દંસણ ઠગ જય કુઢા । વિતિતુરિય કસાયવિગ્ધ નાણાણા॥

મૂલ પ્રકૃતિ ઠ મોહની આયુ વિ સાદિ, ૧ અનાદિ, ૨ ધ્રુવ, ૩ અ

ના ઉત્તર ત્રિશ; મૂલ ઠ મલી એ ધ્રુવ, ૪ સાંદિ અધ્રુવ; એવે પ્રકા

ઠત્રિશ પ્રકૃતિને અનુત્કૃષ્ટપ્રદેશ રે શેષ જે પ્રકૃતિ મૂલ બે ઉત્તર

બંધ ચારે જાગે હોય, તે જાંગા નેત્રને ચારે પ્રકારે. બે જાંગા હોય નાં નામ કહે છે ।

મૂલ ઠગેણુ કોસો । ચઝહ ડુહા સેસિ સઘઢ ॥૯૪॥

હવે સાત સ્થાનકનો શ્રલ્પાવહુ

ત દેખાને છે. ધનીકૃત લોકની

એક પ્રદેશની શ્રેણિમાં જે આ

કાશ પ્રદેશ તેને અસંખ્યાતમે

જાગે આકાશ પ્રદેશ તેટલાં ।

સેઠિ અસંખિજં સે । જોગ

સ્થિતિ બન્ધ સ્થાનકથી જીવના

અધ્યવસાય સ્થાનક તિવ્ર. મંદતા

રૂપ અસંખ્યાત ગુણા છે ।

જોગ સ્થાનક છે તેથી પ્રકૃતિ

બન્ધનાં સ્થાનક અસંખ્યાત ગુ

ણા છે. તેથી સ્થિતિ બન્ધનાં સ્થા

નક અસંખ્યાત ગુણા છે

ઠાણાણિ પયમિઠિડ જેયા ॥

તેથી રસ બન્ધ સ્થાનક અસં

ખ્યાત ગુણા છે. ડપરનાં પદોને

જોમ્જો ॥

ઠિડ બંધ ડવસાયા । ણુ જાગ ઠાણા અસંખગુણા ૯૫

અનન્ત ગુણા તેથી રસના જાગ

કષાય પ્રતિ જે કારણે સંવર્જી

વથી અનંત ગુણા રસ છે માટે ॥

તેથી કર્મના પ્રદેશ ।

તતો કંમ પએસા । અનંત ગુણીઆ તઝરસઢેઆ ॥

સ્થિતિ બન્ધ, રસબન્ધ, એ બે કષા

જોગથી પ્રકૃતિ બન્ધ, પ્રદેશ બં

ધ; એ બે બંધાય ।

યથી બન્ધાય, મિષ્ટ્યાત, અવિર

તિ એ બે તો દૃઢિકરણ હેતુ છે ॥

જોગા પયમિ પએસં । ઠિડ અણુજાગં કસાયાઢ ॥૯૬॥

હવે લોકના ધન શ્રેણી પરતર

સ્વરૂપ કહે છે—ચઝદરાજ પ્રમા

ણ લોક કહ્યો છે; ।

બુદ્ધિથી કલ્પના એ કરી તેનો ધ

ન કરી એ તો સાત રાજ થાય ॥

चउदस रज्जु लोगो । बुद्धि कउ होइ सत्त रज्जुघणो ॥

श्रेणी कही ते श्रेणो वर्ग क
ते घन रज्जुमांता दीर्घ एक रीए ते वारें परतर होय, तेनो
प्रदेशनी । वर्ग करीए त्यारे घन थाय, प्रदे

श बन्ध समाप्तः ॥

तद्दीहेग पएसा ।

सेढीपयरोअ तद्वगो ॥ ९९ ॥

हवे उपशम श्रेणी स्वरूप दे
खामे ठे—प्रथम अनन्तानुबन्धी
चोकने उपशमावे पढी दर्शन मो
द्वित्रिक जे सम्यक्त, मीश्र मिथ्यात
मोदनी; उपशमावे पढी नपुंस
क वेद, उपशमावे, पढी स्त्रीवे
द उपशमावे ।

अणदंस नपुंसिद्धी ।

वेद पद पाठल पदने अर्थे ठे.
पढी दास्यादिक ठ उपशमावे;
वली पुरुषवेद, उपशमावे. एसर्व
वेय ठकं च पुरिस वेयंच ॥

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्या
न क्रोध; उपशमावे; पढी सं
ज्वलन क्रोध उपशमावे; पढी अ
प्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान
उपशमावे, पढी संज्वलन मान
उपशमावे, पढी अप्रत्याख्या
न, प्रत्याख्यान माया उपश
मावे. पढी संज्वलननी माया
उपसमावे पढी अप्रत्याख्यान,
प्रत्याख्यान लोभ उपशमावे, प
ढी स्वंजलनना लोभनी कीटी

क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाये
माया, लोभे लोभ; एम बीजी,
त्रीजी, चोकमीना सर्वे सर्वा
जोमातेना वच्ये वच्ये संजल

करे ते दशमे गुणठाणे उपश नी एक, एक उपशथावे. इति
मावे । उपशम श्रेणी

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं उवसमेइ॥९८॥

इवे कपक श्रेणीनुं स्वरुप कहे त्रणनां आयु-देव, तीर्थच, नर्कनां
वे-प्रथम अनन्तानुबन्धीचोक, खपावे; एकेइ जातिपणुं विगळे
खपावे. पढी मिळयात मिश्र, द्वि त्रिक खपावे; पढी थोषंधी
सम्यक्त मोडनी खपावे । त्रिक, खपावे; उद्योतनाम खपावे॥

आणमिळ मीस सम्मंतिआउइगविगलथीण तिगुजोयं

साधारण, आताप, पढी प्रत्या
ख्यानी, अप्रत्याख्यानी; बेना

तीर्थच डग, नर्क डग, स्थाव आठ कषाय खपावे पढी नपुंस
र डग; । क वेद अने पढी स्त्रीवेद खपावे॥

तिरि नरय थावर डगं । साहारा यव अठनपुंढी ९९

नीझ पदनो अर्थ पूर्व पदमां क

पढी हास्यादिक ठक खपावे, ह्यो वे. अन्तराय, ५ ज्ञानावर्णी,

पुरुष वेद खपावे, पढी संज्व ५ दर्शनावर्णी, ४ ए सर्व खपावे

जन चोक खपावे, नीझडुग- कपक श्रेणी पुरी थइ. केवल

नीझ, प्रचला, । ज्ञान उपजे ॥

ठग पुम संजलणा दो । निहा विग्ध वरणाखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्ड सूरि शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ

जीए लख्यो वा रच्यो । एम आत्माने संज्ञारवार्थे इति॥

देविंद सूरि लिहियं । सयग मिणंआय सरणाठा॥१००॥

॥ इति टबार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ સપ્તતિકાનામા ષષ્ઠઃ કર્મગ્રન્થઃ ॥

इवे सप्ततिका नामे षष्ठो कर्मग्रन्थ लखुं तुं.

સિદ્ધ અચલ પદ વા સિદ્ધપ્રતિ બન્ધ પ્રકૃતિ, ઉદય પ્રકૃતિ, સ
ક્ષપદ કર્મ પ્રકૃતિ આદિયકી ત્તા પ્રકૃતિ, તેનાં સ્થાનક, તેનો
ઘળા અર્થે સહિત એવો । સમુદાય વે ત્રણ્યાદિ ॥

सिद्ध पण्हिं महत्तं । बंधोदय संत पयमि ठाणाणं ॥

કહુ તું; તે સાંજલ. કિચિંત્ વા રચ્યો એવો અર્થ દૃષ્ટિવાદના
સંક્ષેપ અર્થ પ્રત્યે । નિજરણા રૂપ મધ્યેથી ॥

वुत्तं मुण्ण संखेवं ।

नीसंदं दिठि वायस्स १ ॥

કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો કેટલી પ્ર કેટલી, કેટલી અથવા સત્તા
કૃતિ વેદે । પ્રકૃતિનાં સ્થાનક હોય ॥

कइ बंधंतो वेअइ। कइ कइ वा संत पयमि ठाणाणं ॥

જાંગા તેના જે વિકલ્પ વા જે
દ, વન્ધ, ઉદય સત્તા સંવંધી અ
ન્યોન્ય થાય તે જાણવા આઠ
બાંધે આઠ ઉદય સત્તા આયુ વિ
ના સાતનો બંધક, આઠ ઉદય
સત્તા મોદ આયુ વિના ઠનો વં

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिनेविषे। धक. आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु ।

जंग विगप्पा मुणे अद्वा २ ॥

આઠના વન્ધે આઠનો ઉદય, આ
ઠની સત્તા, એ જાંગો મિથ્યાત્વ
થી અપ્રમત્ત મુધી ઠે. સાતના વં
તેમાં મૂલ પ્રકૃતિ સંવંધી જાંગા

धकने आठ उदे, सत्ता नवमा

देखाने ठे—आठ प्रकारे बांधता सुधी; ठना बंधके आठ उदे
सात बांधता, ठ बांधता थका। सत्ता दशमे गुणठाणे ॥
अठ विह सत्त ठ बंधएसु । अठेव उदय संतंसा ॥

साता एक विषे बंधकना त्रण
विकल्प ठे. अगियारमे, बारमे, एक विकल्प अबंधी चौदमा
तेरमे । वात्ताने ॥

एग विविहे तिविगप्पो । एग विगप्पो अबंधंमि ३ ॥

हवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना ज्ञांगा देखाने ठे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध होय आठनी सत्ता होय. तेर जीव
तेने आठनो उदयने । स्थानकने विषे होय ॥

सत्त ठ बंध अठुदय । संत तेरससु जीव ठाणेसु ॥

हवे एकजे चउदमा जीव स्थान
कने विषे एठले संझी, पंचेन्दि
पर्याप्ताने विषे पांच भांगा होया। बे भांगाहोयकेवली जगवानने॥
एगंमि पंचजंगा । दो जंगा हुंति केवल्लिणो ४ ॥

हवे गुणठाणा चौदमां सात ज्ञा
गाना विकल्प कहे ठे:—आठ

गुणठाणाने विषे एक विकल्प. हवे ठ गुणठाणे पण बेबे विक
त्रण, आठ, नव, दश, अगियार, ल्प पामे एक, बे, चार, पांच
बार, तेर, चौद, ए आठ । ठ, सात; ए ठए गुणठाणे ॥

अठेसु एग विगप्पो । ठस्सुवि गुणसन्निएसुडविगप्पा ॥
प्रत्येके प्रत्येके । बंध उदय सत्तापणे कर्मप्रत्ये ॥

पत्तेयं पत्तेयं । बंधोदय संत कम्माणां ५ ॥

દવે ઇત્તર પ્રકૃતિ આશ્રિત કહે

ઢે-જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, દર્શનાવર્ણી આયુની ચાર, તેમજ નામક
નવવેદની બે, મોહની અઠાવિશા મર્મની વેતાલિશ ॥

પંચ નવ હુન્નિ અઠાવીસા । ચન્નરો તહેવ બાયાલા ॥

ગોત્ર કર્મની બે, અન્તરાય એવી જે પ્રકૃતિહ, તે મૂલ કર્મના
કર્મનો પાંચ કહી અનુક્રમે જાણવી ॥

હુન્નિય પંચય જ્ઞણિયા । પયમીહ આણુ પુઢીએ ૬ ॥

જ્ઞાનાવર્ણી તથા અન્તરાયને
દવે ઇત્તર જે પ્રકૃતિયોનાં બન્ધ વિષે બન્ધકાલે એ બેની દશ
સ્થાનક, તે કહે ઢે-બન્ધમાં, જ પ્રકૃતિ બન્ધ જ્ઞદય સત્તા પાંચ,
દયમાં, સત્તામાં । પાંચ, પ્રત્યેકની હોય ॥

બંધોદય સંતંસા । નાણા વરણ તરાદે પંચ ॥

તે બેની દશે પ્રકૃતિનો બન્ધ ટ જ્ઞદયમાં, સત્તામાં, હોય. તે બે
જે પણ તેમજ । ની પાંચ, પાંચ ॥

બંધો વરમે વિતહા । જ્ઞદય સંતા હું તિ પંચેવ ૭ ॥

પ્રકૃતિનાં સ્થાનક ત્રણે તુલ્ય
ઢે. નવ, ઢ, ચાર સર્વે નવ શ્રીણં
દવે દર્શનાવર્ણીને કહે ઢે-બન્ધ દ્વિ ત્રિક ગયે ઢ, નીજા, પ્રચ
ને વિષે, સત્તાને વિષે । લા, હીને ચાર ॥

બંધસ્સય સંતસ્સય । પગડ ઠાણાણિ તિનિ તુહ્ણાણિ ॥

જ્ઞદય સ્થાનક બે હોય, ચાર, ચારનું, પાંચનું, એ બે દર્શનાવ
પાંચ ॥ ણીં કર્મને વિષે ॥

જ્ઞદય ઠાણાણિ દુવે । ચન્ન પાણગ દંસણા વરણો ૮ ॥

બીજું જે દર્શનાવર્ણી કર્મનાના । ચાર પાંચનો જ્ઞદય હોય, નવની

३एए

वना बंधने विषे ।

सत्ता होय ॥

बीआा वरणो नव बंधएसु । चउ पंच उदय नव संता ॥

ठ प्रकृत्तिनो बन्ध, चार प्रकृति
नो बन्ध होय; त्यां पण एम

चारनो बन्ध, चारनो उदय, त्यां
ठनी सत्ता होय; कपक श्रेणी ॥

जाणवुं ।

ठ चउ बंधे चेवं ।

चउ बंधु दए ठ खंसाय ९ ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद

यमां नवनी सत्ता. चारनो उद

बन्ध अकी वीरमे थके चार

य त्यां ठनी सत्ता. चारनो उद

नो अने पांचनो उदय. ने ।

य त्यां चारनी सत्ता पण होय ॥

उवरय बंधे चउ पण । नवंस चउरुदय ठ चउ वसंता ॥

भांगानी वेदेचण करे ठे-मोह

नीय कर्मना ज्ञांगा तो आगल

इवे वेदनि आयु गोत्रने विषे ।

वा पढी कहीशुं ॥

वेयणि आउअ गोए । विज्जळ मोहं परं वुत्तं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात ज्ञांगा । आठ भांगा ठे वेदनि कर्मने विषे ॥

गोत्रंमि सत्त ज्ञांगा । अठय ज्ञांगा हवंति वेअणिए ॥

पांच, नव, नव, पांच, ज्ञांगा । आयुखां चारने पण अनुक्रमे ।

पण नव नव पण ज्ञांगा । आउचउक्केविकमसोउ ॥११॥

इवे मोहनीनां बन्ध स्थानक दश

कहे ठे बाविस. एकविस ।

सत्तर, तेर, नव, पांच. ॥

बावीस इक्कीसा ।

सत्तरसं तेरसेव नव पंच ॥

चार, त्रण, बे वली एक; ए दश। बन्धनां स्थानक मोहनी कर्मन

चउ तिगं डुगं च इक्कं । बंध ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

इवे मोहनी कर्मनां उदय स्थानक एदधी एकेक अधिक दश
कहे ठे-एक वली वे, चार । उत्कृष्टा ॥

एगंच दोव चन्नरो । इत्तो एगाहिआ दसुकोसा ॥
उधे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विपे । उदय स्थानक नव होय ॥
उहेण मोहणिजे । उदय ठाणाणि नवहुंति ॥१३॥

इवे मोहनी कर्मनां सत्ता स्था
नक कहे ठे. बीजा पदने अन्ते
वीस पद कह्युं ठे. ते प्रथम प
दादिमां कल्या आंकने जोखुं. त्रेविस, वाविस, एकविस, पद
अठाविस. सत्ताविस ठविस, चो मां कहेला आंकमां अधिकाहो
विस, । य विस ।

अठय सत्तय ठ चन्न । तिग डुग एगा हिआ नवेवीसा ॥

एथी आगल पांचथी मांकी ए
क, एक, उणा करे; पांच, चार
तेर, वार, अगियार, । त्रण, वे, एकर; ए पांच ॥

तेरस बारिकारसैं । इत्तो पंचाड एगूणा ॥ १४ ॥

तेज मोहनी कर्मनां होय पत्र
ए सत्तानां प्रकृति स्थानक । र होय ॥

संतस्स पयसि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपन्नरस ॥

मोहनी कर्मना ज्ञांगाना विक
बन्धनां, उदयनां, सत्ताने विपे । ल्य वा जेद घणा जाणवा ॥

बंधोदय संते पुण । जंग विगप्पावहुं जाण ॥१५॥

इवे मोहनी कर्मनां बंध स्थान
कने विपे यथायोग्य ज्ञांगा कहे

छे-ठ ज़ांगा बाविसना बन्ध स्था

नकमां चार ज़ांगा एकविसना
बन्ध स्थानकने विषे ।

ठब्बावीसे चउ इगवीसे ।

नवना बन्ध स्थानकने विषे पण
बे ज़ांगा ॥

नवबंधगेवि डुन्नित्त । इकि

हवे एटलां बन्ध स्थानक मध्ये

केटलां उदय स्थानक होय ते

कहे ठे-सात आदि लइने दश

पर्यन्त चार उदय स्थानक होय,

बाविसना बंधने विषे सात,

आठ, नव, दश, एकविसना ब

न्ध स्थानकने विषे ।

दस बावीसे नवइग वीसे ।

ठ आदि लइ नव पर्यन्त सत्तर

ना बन्ध स्थानकने विषे. छ सा

त, आठ नव ।

ठाई नव सत्तरसे ।

चार आदि देइ नवना बन्ध स्थान

कने विषे चार, पांच, ठ, सात ।

चत्तारि आइ नवबंधएसु ।

पंच-विध बंधकने विषे वली ।

पंच विह बंधगे पुण । उदउ डुएहं मुणे अबो ॥ १८ ॥

सत्तरना, तेरना, ए बे बंध स्था
नकने विषे बे, बे, ज़ांगा प्रत्येके

सत्तरस तेरसे दोदो ॥

ते पछी जे बन्ध स्थानक छे,

पांच प्रमुख तेने विषे प्रत्येके

एक, एक ज़ांगो ठे ॥

कमउ परंजंगा ॥ १६ ॥

सात आदि लइ नव पर्यन्त उ

दय कर्मना ज़ांगा होय ॥

सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

तेरना बन्ध स्थानकने विषे पांच

थी मांरी आठ सुधी उदय स्था

नक होय. पांच छ, सात, आठ ॥

तेरे पंचाइ अठेव ॥ १७ ॥

उत्कृष्टो सात पर्यन्त उदय स्था

नक होय ॥

ऊकोस सत्त मुदयंसा ॥

उदय स्थानक बेनो जाणवो ॥

॥ १८ ॥

ए थकी एटले पंचविध बंधक

પઠી ચતુરવિધ બંધકાદિક દેશ
ચાર, ત્રણ, બે, એક ।

एक, एक, उदय स्थानक होय
सधले पण ॥

इतो चउ बंधाई ।

इक्कि कु दया हवति सधेवि ॥

उदय स्थानक होय તેમજ ઉદ
ય સ્થાનકને અજાવે પણ જે ન
પશાન્ત કષાયને વિષે સત્તા

बंध मटे वा टले पण तेमज । स्थानक एक होय ॥

बंधो वरमे वि तहा । उदयाज्जावे विवाहुज्जा ॥ १९ ॥

इवे दस आवे देश एक सुधी जे

ટલા જાંગા ઉપજે તેજ કહે છે.

સાતના ઉદયને વિષે દસ ચોવિ

दसना उदयने विषे एक चोवि

વિસી, ઊના ઉદયને વિષે સાત

सि ठचोविसी नवोदयने विषे

ચોવિસી, પાંચના ઉદયને વિષે

अगियार चोविसी आठना उद

ચાર ચોવિસિ, ચારના ઉદયને

यने विषे ।

વિષે એક ચોવિસી નીથે ॥

इकग ठकि कारस ।

दससत्त चउकइकगं चेव ॥

ए ते पूर्वे सात वोख मलीने

વાર જાંગા વેના ઉદયને વિષે ૮.

चालिस चोविसीउ थइ ।

એકના ઉદય સ્થાનકને વિષે અ

ગિયાર જાંગા ॥

एए चउवीस गया । वार दुगि कामिइकारा ॥ २० ॥

इवे तेज ज्ञांगानी संख्या अने पदनी संख्या बीजे मते कहे ठे
यतः चउवीस दुगति वेने उदये एक चोविसी. एटलो स्वमते प

र मते पाठान्तर ठे. स्वमते चालिस चोविसीना नवसो साठ ज्ञां
गा वेना उदयમાં વાર જાંગા એકના ઉદયમાં અગિયાર જાંગા, એ

सर्व मली नवसो त्यासि ज्ञांगा थाय ठे. बीजे मते एकतालिस

चोविसीना नवसो चोरासी ज़ांगा, ते एकना उदयमां अगियार ज़ांगा, ते मेलवतां नवसो पंचाणुं ज़ांगा थाय ।

नव पंचाणुअसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमां ज़ांगा वा विकल्प नवसो पंचाणु वा नवसो त्यासिमां मोह्या वा मुज़ाणा जे जीवा ॥

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविसी विकल्प पद संख्या ॥

उदयस्था.	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१	९	९
चोविसी.	१	६	११	१०	७	४	१	१	१	४१	४०	४०
विकल्प.	२४	१४४	२६४	२४०	१६८	९६	२४	१२	११	९९५	९८१	९८१
पदछेद.	२४०	१२९६	२११२	१६८०	१००८	४८०	९६	२४	११	६९७१	६९४७	६९४७

अगणोतेरसेने इकोतेर पदना समूहे सो पद उपर जोड्युं तेणे करी सहित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहिं मोहिया जीवा ॥

अज्ञातरिणुत्तरि । पयविंद सएहिविन्नेआ ॥५१॥

हवे स्वमतने अज्ञिप्राये उदयना पद उदयने विकल्पे वा जेदे नी संख्या कहे ठे-नवसेने ज़्यासी वा ज़ांगे मुज़ाया जीवा ॥

नव तेसीइ सएहिं । उदय विगप्पेहिं मोहिआ जीवा ॥

हवे नवसे ज़्यासीना पदछेद क

हे ठे पूर्वे बंध स्थानके जे चो

विसीनु कही, ते स्थानक साथे

चोविसीनु गणे पदछेद आय;

अगणोतेरसें सुरुतालिस ठे.

अगनोतेरसें सुरुतालिस पूर्व य

न्त्रथी जाणजो ।

पदना समूहे सूत्रमां “सय”

पद ठे, ते गया पदमां आंक

कदेवा. ग्रह्युं ठे जाणवा ॥

अणत्तरि सीयात्ता । पयविंद सएहिंविन्नेआ ॥५१॥

हवे सत्ता स्थानक साधे बन्ध एकविसना बन्ध स्थानकने विषे
देखाने ठे:-त्रण सत्ता स्थानक अठाविसनु एकज सत्ता स्थान
बाविसना बन्धने विषे होय.ते क होय. सत्तरना बन्ध स्थानक
जअठाविस, सत्ताविस, ठविसा। ने विषे तो ॥

तिन्नेवय बावीसे । इगवीसे अठाविस सत्तरसे ॥

ठ सत्ता स्थानक होय. निश्चे ते
रना बन्ध स्थानकने विषे तथा
नवना बन्ध स्थानकने विषे आ
वते पदे कहे ठे:-।

पांचज सत्ता स्थानक होया॥

ठवेव तेर नव बंध एसु । पंचेव ठाणाणि ॥ ५३ ॥

ठ, ठ, सत्ता स्थानक होय. बा
की रद्यां जे बन्ध स्थानक, ते

पांच तथा चार ए बे बन्ध मां पांच, पांच, सत्ता स्थानक
स्थानकने विषे तो ॥ होय ॥

पंचविह चउविहेसु । ठ ठक सेसेसु जाण पंचेव ॥

प्रत्येके, प्रत्येके; । चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेथी ॥

पत्तेअं पत्तेअं । चत्तारिअ बंध बुद्धेए ॥ ५४ ॥

दस, नव, पन्नर, आदि लइने । बन्ध, उदयने सत्ता प्रकृतिस्थानक

दस नव पन्नर साई । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

हवे पठी नामकर्मनां बन्ध, उ

दय अने सत्ता प्रकृति स्थानक

मोहंणी कर्मने विषे कहां । कहेशे ॥

अणिआणि मोहणिजे । इत्तो नामं परं बुद्धं ॥५५॥

हवे नाम कर्मने विषे प्रथम व
 न्ध स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे
 वन्ध स्थानके पचिस वन्ध त्रीजे छविस, चोषे अठाविस,
 स्थानक ॥ पांचमे ङगणत्रिस, वन्धस्थानक

तेवीस पन्न वीसा । ठवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

ठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आ ए रीते वन्धनां स्थानक नाम
 ठमे एक । कर्मनां ॥

तीसे गतीस मेगं । बंध ठाणाणी नामस्स ॥ ५६ ॥

हवे कीया वन्ध स्थानकने विषे
 केटला ज्ञांगा ते सर्व संख्या क
 हे ठे-चार ज्ञांगा त्रेविसना व
 न्ध स्थानकमां, पचिस ज्ञांगा प नव ज्ञांगा अठाविसना वन्ध
 चिसना वन्ध स्थानकने विषे, स्थानकने विषे नव हजारबसो
 सोल ज्ञांगा ठविसना वन्ध स्था अरुतालिस ज्ञांगा ङगणत्रिस
 नकने विषे । ना वन्ध स्थानकने विषे ठे ॥

चउ पणवीसा सोलस । नव बाणउई सयाय अमयाला

एक, एक, ज्ञांगो एकत्रिसना व
 न्ध स्थानकमां तथा एकना व
 न्ध स्थानकमां ठे. सर्व ज्ञांगा
 १३ए४ए थया, वन्ध स्थानक
 आठनां मलीने २३, २५, २६,

एकतालिस उत्तर ठेंतालिसे २८, २९, ३०, ३१, १ सर्व
 एटला ज्ञांगा त्रीसना वन्ध ७, ना ४, २५, १६, ए, ए२४७,
 स्थान कने विषे ठे । ४६४१, १, १, १३ए४५; ॥

एयालुत्तर ठायाल सया । इक्कि बंधविही ॥ ५७ ॥

इवे नाम कर्मनां उदय स्थान
क कहे ठे—विसनुं उदय स्थान
क विस, एकविसनुं उदय स्था
नक एकविस; चोविसनुं उदय
स्थानक चोविस, ते पठी ।

एक, एक, आंक अधिक करतां
यावत् एकत्रिंश लगी. १०, २१,
१४, २५, १६, १७, १८, २९,
३०, ३१, ए दस

बीसे गविसा चउवीस गाठ । एगा हियाय इगतीसा ॥

नवनुं उदय स्थानक ११ आठनुं उ
दय स्थानक १२ होय. ए वार

एटलां उदय स्थानक होय । उदय स्थानक नाम कर्मनां ॥

उदय ठाणाणि जवे । नव अठय हुंति नामस्स ॥ १८ ॥

इवे कीया उदय स्थानकने विषे

केटला जांगा होय ते देखामे

ठे—एक जांगो विसना उदय

स्थानकने विषे ठे. वेतालि

स जांगा ११ ना उदय स्थानक

ने विषे ठे. अगियार जांगा चो

विसना उदय स्थानकमां ठे ।

तेत्रिस जांगा पचिसना उदय

स्थानकमां ठे. ठेसैं भांगा उवि

सना उदय स्थानकमां ठे. तेत्रि

स जांगा सत्ताविसना उदय

स्थानकमां छे ॥

इक्क बीयालि इक्कारस्स । तित्तीसाठस्सयाणि तित्तीसा ॥

वारसैंने वे जांगा अठाविसना

उदय स्थानकमां, सतरसैंने पं

चासी जांगा २९ ना उदय

स्थानकमां ।

अधिक पद उपर पदमां वारसैं,

सतरसैं, वे आंक कहा, ते उप

र वधारवा अर्थे ठे. वे पंचासी

सहित करवा ते प्रथमे कहा ठे ॥

बारस सत्तरस सयाण । हिगाणि बि पंचसीई हिं ॥ १९ ॥

उगणत्रीसमें अने सतर जांगा त्रीसना उदय स्थानकमां

अगियारसैंने पांसठ जांगा एकत्रिसना उदय स्थानकमां ए वे प

दनो जेगो अर्थ ठे ।

अठण तीसिकारस ।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
उदय	२०	२१	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	९	८	कुल.
भांगा	१	४	११	३३	६००	३३	१२०२	१७८५	२९१७	११६५	१	१	७७९१

सयाणि हिय सत्तर पंच सठीहिं ॥

इवे एक, एक, ज़ांगो नवना र जाणवा तेने विषे ज़ांगानो
तथा आठना उदय स्थानक संख्या ७७९१ जाणवा (तेनो
मां वीसना उदयशी ते । यंत्र उपरने) ॥

इकिक गंच वीसा । दधुदयं तेसु उदय विही ॥३०॥

इवे नामकर्मनां सत्ता स्थानक

कहे ठे त्रएय, बे, ए आंकनेने

उना आगल घरजो त्राणुं,

बाणुं नव्यासी ।

अठ्यासी, ष्यासी, एंसी, अग

ण्यासी

तिडुनउई गुणनउई । अठ ठलसी असीइ गुणसीइ॥

अठ्योतेर ओहोतेर, पंच्योतेर;

ए आठ ठ, पांच, ने सीतेर प

द साथे मेखवजो ।

नव, आठ, ए बार नाम कर्म

नां सत्ता स्थानक जाणवां ॥

अठठपन्नतरि ।

नव अठय नाम संताणि ॥३१॥

इवे नाम कर्मना संवेध कहेवा

माटे नाम कर्मना बन्ध, उदय,

सत्ता स्थानकनी संख्या देखा

मे ठे-आठ बंध स्थानक, बार

उदय स्थानक, बार सत्ता स्था

नक; ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्था
नक. बे पदनो जेगो अर्थ ल
रुयो ठे ।

अठय बारस बारस । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥
उधे वा सामान्ये ए जे बन्धा हवे विशेष प्रकारे जेने जेम सं
दि तेने । जवे तेम जागा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणय । जहजहा संज्वं विजजे ॥३२॥
हवे प्रथम सामान्य प्रकारे सं त्रेविसना बंध स्थानकने विषे
वेध देखामेठे-नाम कर्मनां नव तथा तेमज पचिसना तथा ढ
उदय स्थानक, ने पांच सत्ता विसना बंध स्थानकने विषे प
स्थानक । ए जाणवी ॥

नव पणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ढवीसैं ॥

नव उदय स्थानक; ने सात स
आठ उदय स्थानकने चार सत्ता । ता स्थानक. जगणत्रीश तथा
स्थानक; अठाविशना बंधने विषे । त्रीशना बन्ध स्थानकने विषे ठे
अठ चत्तर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३
एक उदय स्थानक, अने एक तथा एकना बंध स्थानकने वि
सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशना षे एक उदय स्थानक, आठ स
बंध स्थानकने विषे ठे । ता स्थानक ।

एगोग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतंमि ॥

वीरमे वा अवन्धे वा बन्ध टळ्ये वेदक वा उदय स्थानक, सत्ता
दस, दस । स्थानक होय ॥

जवरय बंधे दस दस । वेयग संतंमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥
हवे एटला जांगा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वा,
मी देखाने छे-त्रण विकल्प,

बन्ध, उदय, सत्तारूप जे विक चक्रद जीव स्थानकने चउद
ल्प तेनां प्रकृति स्थानक तेषो गुण स्थानक; तेने विषे पूर्वो
करी । कवा इवे कहे छे- ॥

तिविगप्प पगइ ठाणेहिं । जीव गुण संनिएसु ठाणेसु ॥
तेम ज्ञांगाना प्रयोग करवा । ज्यांजेम संजव होय त्यांतेम ॥
जंगा पणंजियवा । जथ्य जहा संजवो जवई ३ए ॥

इवे जीवस्थानक आश्री कहे
छे-तेर जीवस्थानकने विषे सं
क्षेप शब्द स्थानक वाचो छे
एक संज्ञी पर्याप्तो वर्जने ।
तेरससु जीव संखेव एसु ।
एक जीवस्थानक संज्ञी पंचे
न्दिने विषे त्रण विकल्प होय;
बे विकल्प पण होय ।

इक्ष्मिमिति डुवि गप्पो । करणं पइ इत्थं अवि गप्पो ३६ ॥
इवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्था
नके कहे छे-प्रथम तेर जीव नवनी सत्ता होय, एक संज्ञी पं
स्थानकनवनो बन्ध, चारनो त चेन्दिने विषे अगियार ज्ञांगा
था पांचनो उदय पण होय । उपजे, प्रथम कहा छे तेम ॥
तेर नव चउ पणगं । नव सत्ते गम्भि जंग मिक्कारा ॥
इवे वेदनी कर्म, आयुकर्म, गो ज्ञांगा कहिने मोहनीय कर्म
त्र कर्मने विषे ॥ ना पछे कदेशे ॥

ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एवे कर्म
ना त्रण विकल्प जे बन्ध, उदय,
सत्तारूप पामिये ते केम ? ते
कहे छे-पांचनो बन्ध, पांचनो
उदय, पांचनी सत्ता होय ॥
नाणंतराय ति विगप्पो ॥
केवली प्रत्ये एके ज्ञांगो नहि ते
कारणथी ज्ञानावरणी अन्तराय
कर्म न होय ॥

वे अणिअ आउ गोए । विज्जु मोहं परं वुहं ३७ ॥

ए त्रणना ज्ञांगा देखाम्वा अंत

र भाष्य गाथा कहे ठे-पर्याप्त एकने आठ ज्ञांगानुपजे बीजा
सन्निने विषे इतर तेर जीवस्था ने चार ज्ञांगा उपजे. ए वेद
नकने विषे । नीय कर्मना ज्ञांगा ॥

पज्जत्तग सन्नि अरे । अठचउकंच वेअणिअ ज्ञांगा ॥

इवे गोत्रकर्मना देखामे छे-पर्या

प्त संज्ञीने विषे सात भांगा; बा

की तेर स्थानकने विषे त्रण ज्ञां प्रत्येके जीव स्थानकने विषे
मा गोत्र कर्मना । ज्ञांगा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए ।

पत्तेअंजीवठाणेषु ॥ ३८ ॥

इवे आयु कर्मना ज्ञांगा देखाम

वा अंतर ज्ञाष्य गाथा कहे ठे मन सहित वालाने पर्याप्त अ
पर्याप्त संज्ञीने विषे, अपर्याप्त संज्ञीने विषेशेषेषु-शेष अ
संज्ञीने विषे । गियार स्थानकने विषे ॥

पज्जता पज्जत्तग ।

समणे पज्जत्त अमणासेसेमु ॥

त्रीजाने नव भांगा, चोधाने पां

प्रथमने अठाविश ज्ञांगा बा

जाने दश ज्ञांगा ।

च ज्ञांगा समस्त आयु कर्मना

जाणवा ।

अठावीसं दसगं ।

नवगं. पाणगं च आउस्स ३९

इवे जीव स्थानकने विषे मोहनी

य कर्मना बन्ध, उदय, सत्ता

स्थानक देखामे ठे-आठ जीव

स्थानके; पांच जीव स्थानकने

विषे; एक जीव स्थानके ।

आठने एक, पांचने वे, बन्ध

स्थानक होय. दश बन्ध स्थान

क; एक जीव

स्थानके मोहबन्ध

८५ १ स्थानक १४
१२ १० बंध स्थानक

अथसु पचसु एगे ।

एग दुगं दसय मोहबंधगण॥

पूर्वोक्त अनुक्रमे त्रण, चार, न
व, उदय स्थानक, एटखे आठ
जीव स्थानके त्रण, पांचे चार
एके नव ।

८	५१	जीव०
३	४९	उदय०

त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मो
हनीनां आठ जीव स्थानके त्र
ण, पांचे त्रण, एके पंदर, एम
पूर्व रीते अनुक्रमे

८	५१	जी०
३	४९	स०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि४०
हवे जीव स्थानके नाम कर्म, वं

ध, उदय, सत्ता स्थानक विचारे
ठे-पांच बंध स्थानक, वे उदय
स्थानक, पांच सत्ता स्थानक
पांच बंधस्थानक चार उदय
स्थानक ।

पांच सत्तास्थानकअने पांचनो
बंध, पांचनो उदय, पांचनी स
त्ता ए होय. त्रणे जेद पांच,
पांच साथे ॥

पण दुग पणगं पण चउ । पणगं पणगा हवंति तिन्नेव
पांच बन्ध स्थानक, ठ उदय स्था
नक, पांच सत्ता स्थानक, ठ व
न्ध स्थानक, ठ उदय स्थानक,
पांच सत्ता स्थानक ।

आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय
स्थानक, दस सत्ता स्थानक, ए
त्रण ठ ए जीव स्थानकना ठ
विकल्प फेलाववा हवे कहे ठ ॥

पण ठ प्पणगं ठठ पणगं । अथ ठ दसगं ति. ४१ ॥

ए प्रथम स्वामी १ हवे सुद्धम प
र्याप्तानो बीजो जेद तेने बन्ध
पांच उदय चार, सत्ता पांच.

सात अपर्याप्तानो प्रथम जेद
तेने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे
कहेलां जोरुजो ।

१ वादर पर्याप्तानो बीजो जेद
बन्ध पांच, उदय पांच, सत्ता
पांच, १ नीथे एसं ॥

सत्तेवय अपङ्गता । सामी सुहुमाय वायरा चेव ॥

તેમજ અસંજીનો પાંચમો જોડ
 વિગલેન્દ્ર ત્રણનો ચોથો જોડ, બન્ધ ૭, ઉદય ૭, સત્તા પાંચ, ૫
 તેને બન્ધ, ઉદય, સત્તા, ૪૭ સન્નિનો ૭ઠો જોડ બન્ધ આઠ,
 ન્ધ પાંચ, ઉદય ૭, સત્તા પાંચ। ઉદય આઠ, સત્તા દસ; ૬ ॥
 વિગલિંદિ યાય તિન્નિત। તહય અસન્નીઅ સન્નીય ૪૨ ॥

॥ યન્ત્ર ॥

નામ.	બન્ધ	ઉદય	સત્તા
અપર્યાસ ૭	૫	૨	૫
સૂક્ષ્મપર્યાસ?	૫	૪	૫
વાદર પર્યાસ?	૫	૫	૫
વીલેન્દ્રી ૩	૫	૬	૫
અસન્ની ?	૬	૬	૫
સન્ની ૧	૮	૮	૧૦

હવે ગુણઠાણા આશ્રી કહેઢેજા
 નાવર્ણી કર્મ. અન્તરાય કર્મ,
 ત્રણ પ્રકારે, પાંચનો બન્ધ, પાં
 ચનો ઉદય, પાંચની સત્તા

તેમજ વાનીશ્વે પ્રથમ દશગુણ
 ઠાણાને વિષે. હવે બે પ્રકાર જે
 ઉદય અને સત્તા અગિયારમે,
 વારમે ગુણઠાણે હોય ॥

નાણાંતરાય તિવિહ । મવિ દસસુ દોહુતિ દોસુ ઠાણેસુ ॥

હવે મીઞ્યાત્વ ગુણઠાણું, સાસ્વા

દન ગુણઠાણું, બીજું દર્શનાવર
 ણી કર્મ કહે ઢે ।

નવનો બન્ધ, ચાર, પાંચનો
 ઉદય, નવની સત્તા હોય ॥

મિહ્ત્રા સાસણો બીણ । નવ ચત્ત પણ નવય સંતંસા ૪૩ ॥

મીશ્ર જે ત્રીજું ગુણઠાણું ત્યાં

શ્રી તે આઠમાં ગુણઠાણાના પ્ર
 થમ જાગ સુધી ।

ઠનો વંધ, ચાર વા પાંચનો ઉદ
 ય, નવની સત્તા કર્મના અંશ હોય

મીસાહ નિઝદિઝ । ઠ ચઝ પણ નવયસંત કમ્મંસા ॥

નવની સત્તા; હવે બે જુગલ જે
જોનો ચારનો રૂપક શ્રેણીને
અપૂર્વ ૮ અનિવૃત્તિ ૧ સૂક્ષ્મ વિષે નવમે, દસમે, ગુણઠાણે
સંપરાયે ત્રણ ગુણઠાણે ચાર ચારનો બન્ધ, ચારનો ઈદય, ઠ
નો બન્ધ, ચાર. પાંચનો ઈદય ની સત્તા ॥

ચઝ બંધ તિગે ચઝ પણ । નવંસ ડુ સુજુઝાલ ઠસંસતા ૪૪
ઠપશાન્ત જે અગિયારમે ચાર ફીણ મોહે ચારનો ઈદય ઠની
નો વા પાંચનો ઈદય, નવની સત્તા પ્રથમ જાગે ચારનો ઈદય,
સત્તા । ચારની સત્તા બીજે જાગે ॥

ઠવસંતે ચઝ પણ નવ । સ્ત્રીણે ચઝ રુદય ઠચચઝસંસતા ॥
હવે વેદની. આયુ, ગોત્ર, ઇ ભાંગા વેહેલીને મોહની કર્મ પ
ત્રણ કર્મના । ઠી કહેશે ॥

વેઝાણિઝા ઝાઠ ગોઈ । વિઝઝ મોહ પરંવુઝં ॥૪૫॥

હવે વેદનીય કર્મ, ગોત્ર કર્મના
જાંગા જાણવા જાણ્યની માથા
દેલામે બે-ચાર જાંગા પેહેલા વે
દનીના ઠગુણઠાણાને વિષે. બે
જાંગા ત્રીજા, ચોથા, આગલા એક ચઝદમાને વિષે ચાર વેદ
સાત ગુણઠાણાને વિષે જાણવા નીના જાંગા જાણવા ॥

ચઝ ઠસુ ડુઝિ સત્તસુ । ઇગે ચઝ ગુણિસુ વેઝાણિયજંગા
ગોત્ર કર્મને વિષે પાંચ જાંગા,
મીઠ્યાદૃષ્ટિ ગુણઠાણાને વિષે
ચાર જાંગા, સાસ્વાદન ગુણઠા એક જાંગો; આગલ્યાં ઝાઠ ગુ

एणने विषे बे ज्ञांगा; त्रीजे, चो
षे, पांचमे गुणठाणे ॥

गोए पण चठ दोतिसु ।

हवे आठखाना ज्ञांगा जाणवा
ने काजे अन्तर भाष्य गाथा क

हे ठे-आठ, ठ, साषे अधिक पद
विस जोरुवुं; एटले अठाविस
ठविस, प्रथम गुणठाणे, बीजे
गुणठाणे ज्ञांगा ।

अठठा हिग बीसा ।

बे ज्ञांगा बार गुणठाणे पामि
ये आठ, नव, दश, अगियार;

त्रण गुणठाणे एक ज्ञांगो बार,
तेर, चौदै; ॥

दोचउसु तीसुइकं । मिह्ठाइसु आउए ज्ञांगा ॥ ४७ ॥

हवे मोहनीय कर्मनां बन्धस्था
नक गुणठाणे कहे ठे-गुणठा
णां प्रथम आठने विषे ।

गुणठाणगेसु अठसु ।

पांच, बन्ध स्थानक अनिवृत्ति
गुणठाणे पांच, चार, त्रण बे
एक ।

पंचा नियट्टिठाणे ।

हवे मोहनीय कर्मनां उदय स्था

एणणाने विषे बे ज्ञांगा, एक
चठदमे गुणठाणे ॥

एग ठसुडुन्नि इकंमि ४६

सोख भांगा मीश्र गुणठाणे, बी
स ज्ञांगा वली चौथे गुणठाणे
जाणवा. बार ज्ञांगा पांचमे गु
णठाणे, ठज्ञांगा बे गुणठाणे
ठठे सातमे ॥

सोखस वीसंच बार ठदोसु ॥

ए मीश्रयात्वादिक अजोगी सु
धी आयु कर्मना ज्ञांगा जाणवा ॥

अकेकुं मोहनीय कर्मनुं बन्ध
स्थानक होय, वली ।

इक्किं मोहबंध ठाणंतु ॥

बंधवीरमे ते उपर दसमा आ
दि गुणठाणे, तयार पठी ॥

बंधो वरमो परंततो ॥ ४८ ॥

નક કદે ઢે-સાતથી માંની વદા સાસ્વાદન મીશ્ર એ વે ગુણ
લગી ઝડય સ્થાનક હોય; મી ઠાણે ઝડય સાતથી માંની ન
ધ્યાત ગુણઠાણે । વનો ઉત્કૃષ્ટો હોય ॥

સત્તાઈ દસઝ મિત્તે । સાસાયણ મીસએ નવુકોસો ॥

ઠ આદિ નવ લગી ઝડય સ્થાનક દેશવૃત્તિ ગુણઠાણે પાંચથી માં
ક ચોથે ગુણઠાણે હોય । ની આઠ પર્યન્ત ઝડય સ્થાનક
હોય ॥

ઠાઈ નવઝ આવિરઝ । દેસે પંચાઈ અઠેવ ॥૪૯॥

વિરતિ છઠે ગુણઠાણે, કયોપસમ ચારથી માંની સાત સુધી ઝડય
જે સાતમે ગુણઠાણે । સ્થાનક હોય, ચારથી માંની
ઠ સુધી આઠમા ગુણઠાણે ॥

વિરએ સ્વઝસમિએ । ચઝરાઈ સત ઠચ પુઘંમિ ॥

નવમે અનિવૃત્તિ વાદર ગુણઠાણે એક અથવા બે ઝડયના જાંગા
વલી । હોય ॥

અનિયદિ વાયરે પુણ । ઈકોવ ડુવેવ ઝડયંસા ॥૫૦॥

એક ઝડય સ્થાનક સૂદમ સંપ એમ વેદે વા જોગવે મોહનીનો
રાય જે વદાસુ ગુણઠાણુ તેને વિ ઝડય અવેદક વાકી ચાર ગુણ
બે હોય । ઠાણાંને વિષે ॥

એગં સુહુમ સરાગો । વેએઝ અવેઅગા જવે સેસા ॥

જાંગાનું વલી પ્રમાણ વા સંખા પૂર્વે દેશ્વાન્યા ઢેતેમ જાણવા ॥

જંગાણં ચ પમાણં । પુવુ દ્વિઠેણનાયદ્વં ॥ ૫૧ ॥

હવે ઝડયને વિષે ચોવિસિ દેશ્વા

ને ઢે-એક ચોવિસ દસના ઝડય અગિયાર ચોવિસ સાતને ઝડયે
યને વિષે. ઠ ચોવિસી નવના અગિયાર ચોવિસી ઠને ઝડયે,

उदयने विषे, अगियार चौविसी नव चौविसी पांचने उदये, त्रण
आठने उदये । चौविसी चारना उदयने विषे ॥

इकगं ठकिकारि । ऋरसेव इकार सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चौविसियो ए२होय। बार ज़ांगा बेना उदयमां, पांच
ज़ांगा एकना उदयमां होय ॥

एए चउवीस गया । बार डुगे पंच इकमि ॥५५॥

हवे उदयनी सर्व संख्या देखा उदयना विकल्प वा जेदे मो
ने ठे बारसें अने पांसठ १२६५। ह्या वा मुजाया जीवो ॥

बारस पण सठिसया । उदयविगप्पे हिं मोहिआजीवा

पदना वुंदे वा समूहे सोपद उ

आठ हजार चारसें सीत्योतेर परना आंकमांकहुं तेने अर्थेठे,
८४७७ । ते जाणवुं ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	८	८	७	६	५	४	३	२	९
चौविसी	१	६	११	११	११	९	३	०	०	५२
भांगा	२४	१४४	२६४	२६४	२६४	२१६	७२	१२	५	१२६५
पदवृद्ध	२४०	१२९६	१११२	१८४८	१५८४	१०८०	२८८	२४	५	८४७७

चुखसीइ सत्तसत्तरि । पयविंद सएहिं विन्नेआ ॥ ५३ ॥

हवे मीथ्या दृष्ट्यादिक गुणठा

णाने विषे उदय ज़ांगा प्ररुप

वानी अन्तर ज़ाण्य गाथा कहे

ठे-आठ चौविसी, चार, चौवि

सी, चार चौविसी, ४, ५, ६, ७,

चार गुणठाणे प्रत्येके ।

आठ चौविसी, होय, आठमे

चार चौविसी होय ॥

अठ१चउ५चउ३चउ२ । ठगाय चउरोअहुंति चउवीसा

बार ज्ञांगा तथा पांच ज्ञांगा अनि
वृत्ति गुणठाणे जाणवा. च शब्द
थी अनिवृत्ति वादरे चार भांगा
होय ने पांचमो ज्ञांगो सूक्ष्म

मोक्ष्यात्वादिक आठमा गुण संपराय गुणठाणे एक उदयने
गणा सुधी जाणवी । विषे होय ॥

मिह्नाइ अपुर्वता । बारस पाण्णगं च अनियदि ॥५४॥

इवे पद समूह योग्य गतिदेखा
ने ठे-तेमां उदय पद देखाम

वाने ज्ञाप्य गाथा कहे ठे-मि
क्ष्यात्वने विषे अरुसठ उदय पद
होय. सास्वादने विषे बत्रिश
उदय पद होय ।

अठठी वत्तीसं ।

चुंआलिस उदय पद ने गुणठा
णाने विषे, ठे, सातमे, आठमे
गुणठाणे वीस उदय पद ।

चोआल दोसु वीसा ।

जोग, उपयोग, लेस्या ।

जोगो वडग लेसा । इए हिं मुणीआ हवंति कायवा॥

जे जोगादिक ज्यां गुणठाणाने
विषे होय ।

जे जह गुणठाणे ।

मीश्रने विषे बत्रिश उदय पद
होय. अविरतिसम्यक्ते साठ उ
दय पदज होय. देसविरतिने
विषे वावन उदय पद होय ॥

वत्तीसं सठि मेव बावन्ना ॥

मोक्ष्यात्वादिक अपूर्वलगीउदय
पद सामान्य प्रकारे जाणवां॥

मिह्ना माइसु सामन्नं ५५ ॥

दिकने गुणाकारे गुण्या थका
करवा ॥

ते त्यां होय गुणकार कर्णे ॥

ते तह हवंति गुणकारा ५६ ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र गुण

हवे मोहनीनां सत्ता स्थानक क ठणे होय. पांच सत्ता स्थानक
हे ठे-प्रथम गुणठाणे त्रण स चोथे, पांचमे, ठे, सातमे गु
त्ता स्थानक होय. बीजे गुणठा णठाणे त्रण सत्ता स्थानक.
णे एक सत्ता स्थानक होय । आठमे गुणठाणे ॥

तिन्ने गे एगेगं । तिग मीसे पंच चउमु तिग पुवे ॥

दसमे गुणठाणे चार सत्ता स्था
अगियार सत्ता स्थानक नवमे नक; त्रणे सत्ता स्थानक उपशा
गुणठाणे । न्त जे अगियारमे गुणठाणे ॥

इकार बायरंमी । सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ५७ ॥

हवे नाम कर्मने विषे बंध, उद
य, सत्ता स्थानक, गुणठाणाने
विषे देखाने ठे-प्रथम गुणठाणे बेनी सत्ता. मीश्र गुणठाणे बे
छनो बंध, नवनो उदय, उनी बन्ध, त्रण उदय स्थानक, बे स
सत्ता; बीजे गुणठाणे त्रणनो बं ता स्थानक चोथे गुणठाणे त्रण,
ध, सातनो उदय । बंध, आठ उदय चार सत्ता स्थानक

ठन्नव छक्क तिग सत्त । डुगं डुगं तिगडुगं तिअद् चऊ॥

चार सत्ता ६ सातमे गुणठाणे
पांचमे गुणठाणे बे बंध चार बन्ध स्थानक, बे उदय स्था
स्थानक, ठ उदय स्थानक, नक, चार सत्ता स्थानक, आठ
चार सत्ता स्थानक ठे मे गुणठाणे पांच बन्ध स्थान
गुणठाणे बे बंध स्थानक, पांच क, एक उदय स्थानक, चार
उदय स्थानक । सत्ता स्थानक ॥

डुगछचऊडुगपण्णचऊ । चऊडुगचऊपण्णगएगचऊ ५८ ॥

नवमे गुणठाणे एक बंध स्था आठ सत्ता स्थानक, १० छदमस्त
नक, एक उदय स्थानक, आठ ते अगियारमुं, वारमुं, गुणठाणुं

सत्ता स्थानक, ए दश मे गुण केवली ते तेरमे, चौदमे गुणठा
ठाणे एक बंध स्थानक, एक णे वर्त्ततां जिन रागद्वेष द्वय
उदय स्थानक । अएला ॥

एगेग मठ एगेग । मठ ठळ मळ केवलि जिणाणं ॥

तेरमे गुणठाणे आठ उदय स्था
नक, चार सत्ता स्थानक, ११
एक उदय स्थानक, चार सत्ता चौदमे गुणठाणे बे उदय स्था
स्थानक, ११ बारमे एक उदय, नक, अने अंस कहेतां सत्ता स्था
चार सत्ता. १२ ॥ नक ठ जाणवां. १४ ॥

एग चळ एग चउ । अठ चउ डुठक मुदयंसा ५ए ॥

हवे मीळ्यात्व गुणठाणे त्रेविस
आदिबंध स्थानकने विषे अनुक्रमे
जांगा प्ररूपवाने जाण्य गाथा क
हे ठे-चार जांगा त्रेविशना व
न्ध स्थानके, पचिस जांगा प
चिसना बन्ध स्थानके, सोल जां नव जांगा अठाविशना बन्धने
गा ठविसना बन्ध स्थानकने विषे, चालिस सेंने बाणुं भांगान
विषे । गणत्रिसना बंध स्थानक विषे ॥

चउ पण वीसा सोलस । नव चत्ताला सयाय बाणुं ॥

सो पदनो अर्थ वेतालिसना आं
बत्रिश आगला वेतालिस सें जां कमां कह्यो ठे-ए ठ बंध विधि
गा त्रिसना बन्ध स्थानकने विषे । मीळ्यात्व गुणठाणाने विषे कही ॥
वत्ती सुत्तर छायाल । सया मिळस्स बंधविही ६७ ॥

एकतालिस जांगा चोविसना उदय स्थानके, अगियार जा
गा पचिसने उदये, बत्रीश भांगा ठविसने उदये, ठसें जागा स

ताविशने उदये, एकत्रिंश ज्ञांगा अथविशने उदये, अगियारसेने
नवाणु ज्ञांगा जंगणत्रीशने उदये, सत्तरसेने एकाशी ज्ञांगा उप
जे त्रीशने उदये, जंगणत्रोसेने चौद ज्ञांगा एकत्रिसने उदय स्या
नके, अगियारसेने चोसठ ज्ञांगा उपजे मिथ्यात्व गुणठाणे (४
७७३) ज्ञांगा होय ॥

एग चत्तिगार बत्ती स छसय इग तिसिगार नव नउइ ।
सत्तरिगं सिगुत्तिस चउद इगार चऊसठि मिह्नुदया ॥६१॥

हवे सास्वादन गुणठाणे अठ
विस प्रमुख बंध स्थानके त्रण
अर्थ अंतर ज्ञाप्य गाथा आठ
ज्ञांगा अठविसना बंध स्थानक त्रीसना बन्धने विषे बत्रिसें
ने विषे. चौसठसें ज्ञांगा जंग ज्ञांगा, ३० ए सास्वादन गुण
ए त्रिसना बंधस्थानकने विषे। ठाणे ज्ञांगा जाणवा ॥

अठसया चऊ सठी । बत्तीस सयाइं सासणे ज्ञेअ्या ॥
अठविस, जंगणत्रिस, त्रीस, सर्व आठे अधिक ठेनुसे एटजे
ए त्रण बन्धस्थानकना मली ॥ ए६०८ यया ॥

अठावीसाईसु । सवाण ठाहिय छंनऊइ ॥ ६२ ॥

हवे सास्वादने गुणठाणे एकवि
स आदि उदय स्थानक सात,
तेना ज्ञांगा प्ररुपवा ज्ञाप्य गा
था--वत्रिंश ज्ञांगा एकविसना
उदय स्थानकमां, वे ज्ञांगा चो व्यासितेने पांच ज्ञांगा, ठवि
विसना उदयमां, आठ ज्ञांगा सना उदय स्थानकमां नव
पचिसना उदयमां । जंगणत्रिसना उदयमां ॥

बत्तीस छुन्नि अठय । वासीय सयाय पंचनव उदया ।

त्रेविसेने वार ज्ञांगा, त्रिसना बावन अधिक अगियारसें एटले
उदयमां । ११५३ ज्ञांगा एक त्रिसना उदयमां

बार हिया तेवीसं । बावन्निकारससयाय ॥ ६३ ॥

हवे चार गति ए अनुक्रमे बन्ध,
उदय, सत्ता, स्थानक कहे ठे- हवे उदय कहे ठे- नारकीने वि
प्रथम बे बन्ध स्थानक, नर्कग पे पांच उदय स्थानक, तीर्थच
ति ए ठ बन्ध स्थानक तीर्थच ग गतिने विषे नव उदय स्थानक
ति ए, आठ बन्ध स्थानक मनु मनुष्य गतिने विषे अगियार
ष्य गति ए, चार बन्ध स्थानक उदय स्थानक, देव गतिने विषे
देव गति ए । ठ उदय स्थानक ठे ॥

दोठ केठचऊकं । पाण नव इकार छऊकं उहया ॥

त्रण सत्ता स्थानक नारकीने वि
पे, पांच सत्ता स्थानक तीर्थचने
विषे अगियार सत्ता स्थानक
मनुष्यने विषे, चार सत्ता स्था
नक देव गतिने विषे ॥

नर्कगति आदि नीश्चे सत्ता स्था
नक अनुक्रमे कहे ठे:- तीपंच इकारसचऊकं ॥ ६४ ॥

हवे इन्डिआश्री कहे ठे- प्रथम वंध
स्थानक-एकन्डि बेरन्डि, तेरन्डि, पांच वन्ध स्थानक एकेन्डिमां
चौरिन्डिने विषे, पंचेन्डिने विषे; पांच वन्ध स्थानक विलेन्डिमां
आवता पदमां अनुक्रमे कहे शे आठ वंध स्थानक पंचेन्डिने वि
तेम । पे, ए वंध स्थानक पद कहुं ने ॥

इग विगलिंदिय सगळे । पाण पंचय अठ वंध ठाणाणि
हवे उदय स्थानक तेज अनुक्र हवे सत्ता स्थानक एज त्रणने
मे कहे ठे पांच उदय स्थानक कहे छे- पांच सत्ता स्थानक एके

एकेन्दिमां, ७ उदयस्थानक विन्दिने विषे, पांच सत्तास्थानक
कलेन्दिमां, अगियार उदयस्था विकलेन्दिने विषे. बार सत्ता
नक पंचेन्दिने विषे, उदयपद स्थानक पंचेन्दिने विषे, सत्ता
त्रशने जोरुयुं ते । स्थानक पद प्रत्ये कहुं ते ॥

पण ठक्किकारुदया । पण पण बारसय संताणि ॥६५॥

। जले प्रकारे बंध, उदय, सत्ता

ए प्रकारे कर्म प्रकृतिनां स्थानक कर्मनां ॥

इय कम्म पयमिठाणाणि । सुतुबंधुदय संत कम्माणां ॥

चार प्रकारे करीने जाणवां, ते

गति आदिक चउद मार्गणा कीयां चार-प्रकृति बन्ध, १ स्थिति
स्थानके सत्पद प्ररुपणादिक बन्ध, २ रस बन्ध, ३ प्रदेश बंध

आ आठ द्वारेने विषे । ४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्यारेण नेयाणि ॥६६॥

इवे गति आदिक चउद मार्ग

णा नामनी गाथा गति, ४ इन्दि योग, वेद, कषाय, ४ ज्ञाना
ए काय ६ । ज्ञान, ८ ॥

गइ इंदिएअ काए । जोए वेए कसाय नाणेय ॥

जव्य, अजव्य, सम्यक्त ६ संज्ञी

संयम, ७ दर्शन, ४ वेदया, ६ असंज्ञी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दंसण लेसा । जव संमे संनि आहारे ॥ ६७॥

इवे संत पदादि आठ द्वारनाम क्यना प्रमाणनुं द्वार, वली

गाथा छता पदनी प्ररुपणा द्वारे क्षेत्र द्वार, स्पर्शना द्वार ॥

संत पय परूवणाया । दव्व पमाणां च खित्त फुसणाय ॥

कालद्वार, अन्तर द्वार, जावद्वार। अब्बा बहुत ध्वार, समस्त
ए द्वार जाणवां ॥

कालं तरंच जावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥ ६८ ॥

स्वामी पणाथी नथी वर्ततुं आं
उदयने विषे ऊदीरणा साथे तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्तान्न नविज्जइ विसेसो ॥

मूकीने एकतालिस प्रकृतिप्रत्ये। शेष प्रकृति एंसी समस्तने ॥

मुत्तुण्णय इग आलं । सेसाणं सब पयमीणं ॥ ६९ ॥

प्रथम नुगणचालिस वा एकता

लिस प्रकृति टालीने देखामे ठे दर्शनावणीं कर्मनी नव प्रकृ
ज्ञानावणीं पांच, अन्तराय पांच, ति, वेदनी कर्मनी वे प्रकृति
बेनी दश प्रकृति । मीथ्यात्व मोहनी ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव वेअणिज्ज मिहत्तं ॥

चार गतिनां आयुखां चार, न
सम्यक्त मोहनी, लोन्न मोह व प्रकृतिनां नाम कर्मनी उच्च
नी वेद त्रण्य । गोत्र बली ।

सम्मत्त लोन्न वेअं । आउणि नव नाम उच्चंच ॥ ७० ॥

हवे नाम कर्मनी नव कही इ

ती तेनां नाम कहे ठे-मनुष्यनी बादर नाम, पर्याप्त नाम सुज
गति, पंचेन्द्र जाति, त्रसपणुं. १। ग नाम, आवे नाम, ७॥

मणुअ गइ जाइ तस। बायरं च पज्जत शुजग आइज्जं ॥

जस कीर्ति नाम, तीर्थकर ना नाम कर्मना होय नव ए नाम
म; ए । कछा ते इति प्रकृति ४? ॥

जस किन्ती तिहवरं । नामस्स हवन्ति नव एआ ॥ ७१ ॥

हवे कीये गुणगणे कइ प्रकृति

बांधे ते देखामे ठे-तीर्थकर ना

મ, આહારક શરોર, અંગો પાં જપાર્જે વા બાંધે બીજી સર્વ? ૧૭
ગ, એ ત્રણ પ્રકૃતિ વિના । પ્રકૃતિનું કોણ તે કહે છે ॥

તિહ્વયરા? હારગ વિરહિઆઉ । અજેડ સઘ પયમિનું ॥
મોહ્યાદૃષ્ટિ ગુણગણાનો વેદક જગણીસ પ્રકૃતિ નર્ક ત્રિકા
તે ? હવે સાસ્વાદન ગુણગણા દિક વિના શેષ જે બાકી પ્રકૃ
નો ધણી વિણ । તિ ૧૦૧ બાંધે ॥

મિહ્વત્ત વેયગો સાસાણોવિ । ડગુણ વીસ સેસાનું ॥૭૨॥
ઢેતાલિસ પ્રકૃતિ ટાલી બાકો અવિરતિ જે ચોથું ગુણગણું તે
ચ્યુનતેર પ્રકૃતિ મીશ્ર ગુણગ ગુણગણાને વર્તતોતેતાલિસ વિ
ળે બાંધે ॥ ના બાકી સીત્યોતેર પ્રકૃતિ બાંધે

ઠાયાલ સેસ મીસો । અવિરય સમ્મોતિઆલપરિસેસા॥
ત્રેપન પ્રકૃતિ ટાલીને દેસવિર વિરતિજે ઢે ગુણગણે સત્તાવ
તિ ગુણગણે સરુસઠ પ્રકૃતિ ન પ્રકૃતિ વિના શેષ ત્રેસઠ પ્ર
બાંધે । કૃતિ વાધે ॥

તેવન્ન દેશવિરનું । વિરનું સગવન્ન સેસાનું ॥ ૭૩ ॥

બાંધે; દેવગતિનું આયસુવલી.

ફતરજે પ્રમત્ત ગુણગણે તે વારે

જગણસાઠ પ્રકૃતિ સાતમા ગુ અઠાવન પ્રકૃતિનો બંધ કરે અપ્ર
ણગણાનો ધણી । મત્ત ગુણગણાનો ધણી ॥

દગુણ સઠિ મપ્પમત્તો । બંધડ દેવાનું ચ ડ્ય રાવી ॥

અઠાવન પ્રકૃતિ અપૂર્વ કરણજે

આઠમે ગુણગણે । ઠપન વા ઠવિસ પણ બાંધે ॥

અઠાવન્નમપુવો । ઠપ્પન્ન વા વિ ઠઢીસ ॥ ૭૪ ॥

વાવિસથી માંની એક, એક, જ બાંધે અરાધ સુધી નવમા ગુણઠા

शी वा नुगी ।

णानो धणी ॥

बावीसाएगूणं ।

बंधइ अठार संतअनियंटी ॥

सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण
ठाणानो धणी ।

एक साता वेदनी प्रकृति अमो
हीजे अगियारमे, वारमे, सजो
गी तेरमे गुणठाणे बांधे ॥

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सज्जोगिति ॥५५॥

उधे वा सामान्य प्रकारे गति
आदिक मार्गणां स्थानकने वि

ए सर्व बंध स्वामीपणुं ।

वे कहुं तेम जाणवुं ॥

ए सोऊ बंध समित्तं ।

उहु गइ आइएसुवितहेव ॥

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ठे
तेथी कहेवो ।

ज्यांजेम प्रकृति बती होय. छ
ता पथे ॥

उदाउ साहिज्जइ । जउ जहा पयमि सद्यावो ॥५६॥

आउखु बली त्रण त्रण गति
मां जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर
नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां
होय देव आयु, देवगति, मनु
ष्यगति, तीर्थच गतिमां होय.
नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती
र्थचगति. नर्क गतिमां होय ॥

इवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम
कर्म. देवतानुं आयु, नारकीनुं
आयखु, ।

तिउयर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु बोधवं ॥

वाकी ११७ प्रकृति एकतो सच

र वन्वनी ।

होय सर्वे पण गतियोने विषे ॥

अवसेसा पयमीउ । हवंति सद्यासु विगईसु ॥५७॥

हवे उपश्रम श्रेणी कहे ठे-प्रथ

म चार कषाय, अनन्तानुबन्धी

क्रोध, मान, माया. लोच, ते

चारने ।

दर्शन त्रिकने सम्यक्त मोहनी,

मीळ्यात मोहनी, मीश्र मोह

नी, एवं सात विण उपशमावे

पढम कसाय चउकं । दंसणतिग सतगाविजवसंता ॥

अविरति सम्यक्त गुणगणायी

मांमीने ।

यावत् निवृत्ति गुणगणुं आठ

मुं त्यां सुधी जाणवी ॥

अविरयसम्मत्ताउ । जावनिअट्टि तिनायवा ॥ ७८॥

हवे अनिवृत्ति बादर जे नवमे

श्री मांमीने, सात प्रकृतिथी मां

मीने पचीस प्रकृति सुधी उप

शान्त प्रकृतिपामीये एवुं देखा

मे ठे-सप्तक उपशम्ये-सातनपु

सक वेद उपशम्ये आठ, पढे

स्त्रीवेद उपशम्ये, नव; पढे हा

स्यादि छ उपशम्ये पन्नर,

सत्तछनवय पनरस । सोलस

प्रत्याख्यानी, अप्रत्याख्यानी मान

वे उपशम्ये एकविस, संज्वलन

मान उपशम्ये बाविस; प्रत्या

ख्यान अप्रत्याख्यान, माया वे

उपशम्ये चोविस; एक, वे, चा

र पदने वीस पद जोरुजो ।

ए गाहि डु चउ वीसा । पणवीसा

पढे पुरुषवेद उपशम्ये सोल प्र

त्याख्यान, अप्रत्याख्यान, बेनो

क्रोध उपशम्ये, अठार, संज्वल

न क्रोध उपशम्ये उगणीस ॥

इगुणवीसा ॥

अठारसेव

इगुणवीसा

अठारसेव

इगुणवीसा

अठारसेव

इगुणवीसा

अठारसेव

इगुणवीसा

अठारसेव

हवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या तेज दशमे संज्वलन लोच
ख्यान लोच बे दसमे उपशम्ये उपशम्ये अठाविस, ए अठा
सत्तावीस । विस मोहनीनी प्रकृतिञ्च

सत्तावीसं सुहुमे । अठावीसंच मोह पयमीञ्च ॥

उपशान्त वितराग अगियारमे

गुणठाणे ।

उपशान्त होय एवुं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरगे ।

उवसंताहुंति नायवा ॥ ८०॥

हवे कृपकश्रेणी देखामे ठे-प्र

थमे प्रथम जे अनन्तानुवन्धी

चोक क्रोण मांण माण लोण ख पावे ।

ए पठे मीध्यात्व मोहनी, मी
अ मोहनी, सम्यक्त मोहनी ॥

पढम कसाय चञ्चकं । इतो मित्रत मीस सम्मत्तं ॥

चोथे गुणठाणे तथा वेसविरति ठवे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते ख
गुणठाणे । पावे ॥

अविरय सम्मे देसे । पमत्त अपमत्त खीयंति ॥ ८१ ॥

धीणंद्दि त्रिक, ते-नीझा नीझा,
प्रचला प्रचला, धीणंद्दी; ए त्र
ण आदि १६ प्रकृति खपावे ते
कहे ठे-नर्कगति चार, नर्कनी
अनुपूर्वि पांच, तिर्यचगति ठ,
तिर्यच अनुपूर्वि सात, एकेन्द्रि
आठ, वेरन्दि नव, तेरन्दि दश,
चौरिन्दि जाति अगियार, स्था
वर वार, आताप तेर, उद्योत

हवे अनिवृत्ति नादर गुणठाणे

चौद, सूक्ष्म पंदर, साधारण; ए

नवमे पण ।

सोख प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअट्टि बायरेवी । थीणगिद्धि तिग निरयतिरिय नामाठ
एअनिवृत्ति गुणठाणानो संख्या तेने योग्य उपर कही ते प्रकृ
तमो जाग थाकतो होयते वारे ति सोखे खेपवे ॥

संखिऊइमे सेसे । तप्पाठ गाठ खीयंति ॥ ८५ ॥

त्यार पठे कय करे आठ कषाय

जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि आठ पण पठी नपुंसक वेद
या क्रोधादि चार, चार मलीने । खपावे, पठे स्त्री वेद खपावे ॥

इतो हणइ कसाय ।

उगंपि पढा नपुंसगं इत्ती ॥

त्यार पठीना कषायनुं उक जे

बुऊइ कहेंतां बुऊवे-होखवे-ख

हास्यादिक उ खपावे ।

पावे वा संज्वलन क्रोधने विषे ॥

तोनो कसाय उक । बुऊइ संजलण कोहंमि ॥ ८६ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेते-पु

रुषवेद बंधादि ठेदे थके गुण सं

क्रमे करी संज्वलन क्रोधे संक्रमे

क्रोध पण बंधादिकथी कय थये

थके ते क्रोध ।

संज्वलन माने संक्रमे पठे व

ली संज्वलन मायाये संक्रमे ॥

पुरिसं कोहे कोहं ।

माणे माणांच बुहइ मायाए ।

लोअ सुद्धम पण नीश्चे हणे त्या

र पठे हणे स्थिति घातादि ना

मायाथी वली करण विज्ञेये

अ पमाने ते नाश थये थके क्षो

संज्वलन लोअे संक्रमे ।

ए कषाइ थाय ॥

मायंच बुहइ लोह । लोहं सुहुमंमितो हणइ ॥ ८७ ॥

पठे खीण कषायना ठेला वे स

नीझ, प्रचला, ए वे प्रत्ये हणे

मयने विषे ।

वा कय करे उदमस्त थको ॥

स्त्रीणां कसाय इ चरिमे । निहं पयलं च हृणइ उउ मञ्जो
पठे आवरण चौद ते ज्ञानावर्णी
पांच, दशनावर्णी चार मलीने एम उदमस्त अको ठेला स
नव तथा अंतराय पांच । मयने विषे ह्यो ॥

आवरण मंतराए । उउमञ्जो चरम समयमि ॥ ८९॥

पठे देव गति सहचारिणी वैक्री

य शरीर, आहारक शरीर, ए

वेनां बंधन, संघातन, अंगोपांग,

देव गति, देवानुपूर्वि ए समस्त

प्रकृति ।

ठेला बे समयने विषे ज्ञव्य

प्राणी खपावे ॥

देव गइ सह गयाउ । उचरम समयमि जविअस्त्रीयंति

सविपाक उदय इतर अनुदयी

प्रकृति नामकर्मनी तेनां नाम—

संख्या—उदारिक, तेजस, कर्म

ण, ए त्रण शरीर, बन्धनत्रण,

संघातन त्रणः संस्थान उ, संघ

यण उ, वर्ण चोक, मनुष्यनी

अनुपूर्वि, पराघात, अगुरु लघु,

उदारिकअंगोपांग, ए उगणात्रि

श. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त,

श्वासोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शु

ज, सुस्वर, दुस्वर, दुर्जग, परा

घात, अनादेय, अजसकीर्ति, नि

र्माण, ए पीस्तालिस ।

नीचगोत्र प्रकृति पण त्यां ते

ठेला समये खपावे ॥

सविवागे अरनामा । नीया गोत्रांपि तत्तेव ॥ ९० ॥

હવે ચૌદમે ગુણઠાણે કેટલી અ
ને કેફ પ્રકૃતિનો ઉદય હોય તે
કહે છે—અન્યત્રવેદની એટલે સા
તા અસાતામાંની એક ।

મનુષ્યનું આયુ, ઉચ્ચગોત્ર, અને
નવપ્રકૃતિ નામકર્મની એટલી

અન્નપર વેયાણિક્ક । મણુ આનુઅ ઉચ્ચગોઅ નવ નામે ॥

તેમાંનુત્કષ્ટી વેદેતો બાર, જ્ઞ
વાર પ્રકૃતિ વેદે વા જોગવે વા ધન વેદે તો અગિયાર, તિર્થ
નુદય અયોગી કેવલી જિન । કર નામ કર્મ વિના ॥

વેણ્ઠ અજોગિ જિણો । ઉક્કોસ અહન મિકારે ૮૭

હવે ઉપરની ગાથામાં નામ ક
ર્મની નવ પ્રકૃતિ કહી છે તે જુ
દી, જુદી કહે છે—મનુષ્યગતિ;
પંચેન્દ્રિ જાતિ, ત્રસપણ,

બાદરપણુ વલી પર્યાસપણુ, સુ
જગપણુ, આદેયપણુ ॥

મણુઅ ગઈ જાઈ તસ । બાયરંચ પજ્ઞત સુજગ આફ્ઞં
નામ કર્મની હોય નવ પ્રકૃતિ

જસ કીર્તિ, તિર્થંકર નામ, । એજ ॥

જસકિત્તી તિજ્ઞયરં । નામસ્સ હવંતિ નવેઆ ॥૮૮॥

હવે ચૌદમા ગુણઠાણાને વિષે
કહ્યા જ્ઞેદધી મતાન્તર છે તે વે સાથે મનુષ્યની અનુપૂર્વિ પણા
સ્વામે છે-પૂર્વે જે વાર પ્રકૃતિ ક તેર પ્રકૃતિ જવસિદ્ધિઆ જીવને
હી છે તેમાં મનુષ્યગતિ કહીતે છેલા સમયને વિષે ॥

તજ્ઞાણુ પુદ્ધિ સહિઆ । તેરસ જવ સિદ્ધિ અસ્સચરમંમિ

ઠતાં કર્મ નુત્કષ્ટાં હોય વા ઇ અને ઝઘયન્ય વાર પ્રકૃતિ હોય
તી તેર પ્રકૃતિ નુત્કષ્ટિ હોય । તીર્થંકરનામ કર્મવિના ॥

સતંસગ મુક્તોસં ।

જહન્રયં બારસહવંતિ ॥ ૮૯ ॥

મનુષ્યગતિ સદ્ધારિણી, મનુષ્યગતિ પંચેન્દ્રિ જાતિ, ।
જનવ વિપાકી મનુષ્યનું આયુ, ક્ષેત્રવિપાકી મનુષ્યાનુપૂર્વિ,
જીવ વિપાકી સાત તેનાં નામ ત્રસ, બાદર, પર્યાસ, સુજગ, આ
દે, જસકીર્તિ, તોર્યકર નામ, ॥

મણુઅગઈ સહ ગયાન । જવસ્થિત વિવાગજિઅવિવાગાન
સાતા, અસાતા, એ બે વેદનીમાં ની અન્યત્ર વેદની સાતા વા અ
સાતા, ઇચ્છા ગોત્ર, વલો. ઇટલી ચૌદમા ગુણઠાણાને ઢેલે સ
પ્રકૃતિ તેર । મયે લખાવે ॥

વેઅણિઅન્રયરુચંચ । ચરમ સમયંમિ સ્વીઅંતિ ॥ ૯૦ ॥

હવે કર્મરહિત થયે જે ફલ થયું તે લેવાને ઢે-ચૌદમે ગુણઠા
ણે સર્વ કર્મ પ્રકૃતિ કાય કરી પછી નિર્દોષ સમસ્ત લોકને સી
ધરે વા મસ્તકે વા અગ્રે । રોગરહિત ઇપમારહિત જે સ્વ
જ્ઞાવ ઢે, જેને ઇવું મોક્ષ સુખ ॥

અહસુ ઇઅસયલ્લ જગસિહર । મરુઅનિરુવ સહાવ સિદ્ધિ સુહં
નથી કોઈથી વા કોઈવારે હળ ત્રણ જે રત્ન જ્ઞાનદર્શન ચારિ
નાર એવો બાધ જે જીનાજીન ત્વ એ રત્નમય સાર ફલ પ્રત્યે
ની પીના તેથી રહિત । જોગવે વા અનુભવે ॥

અનિહણ મવાબાઈ । તિરયણ સારં અણુહવંતિ ॥ ૯૧ ॥

હુઃલે વા કષ્ટે સમજાય એવો અરુચિર બહુ જાંગાની જાલ ઢે;
ને સૂક્ષ્મ બુદ્ધિના ઘણી જાણે જ્યાં એવા દૃષ્ટિવાદનામા બાર
પરમાર્થ સહિત । અંગ મધ્યેથી ॥

डुरहि गमं निजण परमन्त । रुद्ध बहु जंग दिठिवायाज
थाकता अर्थ जाणवा । बन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अन्ता अणु सरियवा । बंधोदय संतकम्माणं ॥ ९५ ॥

अर्थ मारा शोभा ज्ञेया माटे

हवे कर्त्ता पुरुष आपनी लघुता बांध्या होय वा लख्या होय,
कहे ठे-जे ज्यां न पुरो होय। वारच्या होय ॥

जोअन्त अपमि पुत्रो । अन्तो अप्पागमेण बंधोत्ति ॥

ते मारो अपराध खमीने बहु

श्रूत ।

पुरो अर्थ करीने आगल कहेजो

तं खमिजण बहु सुया । पूरेऊण परि कहंतु ॥ ९३ ॥

हवे ठग कर्मग्रन्थनी समाप्तिनी

संख्या केटली गाथाए ते कहे

ठे-गाथाज सत्तरीनामा ठठा क चन्द् महत्तर पूर्वाचार्यना म
र्मग्रन्थमां । तने अनुसारे ॥

गाहृगं सयरीए । चंद महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेलो गाथा एकेऊणी नेंन गाथा होय एटले
सहित । नव्यासी ॥

टीगाइ निअमि आणं । एगूणा होइ नजईउ ॥ ९४ ॥

॥ इतिश्री कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे ठठो समाप्त ॥

शुद्धिपत्र.

पानु.	लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
३	२३		
७	१३	घणु	घणु
८	९	पहत्तं	पहुत्तं
८	१५	२३	३३
२०	१७	कुज	कुज्ज
२६	१	क्राय	काय
३०	८	जाघे	जावे
३५	२२	निर्यंचने	तिर्यंचने
३६	३	वाळ	वाउ
४३	१७	वाऊ	वाउ
५६	३	दीठ	दीठे
५८	४	वीसमा	वीसामा
५९	२२	वन्ना	वन्ना
६०	२२	पाणहाण	पाणिहाण
७०	१	गणवंत	गुणवंत
८०	१३	निव्वियाइमु	निव्वियाइमु
८८	३३	फासुयं	फासुयं
८३	१२	पिंरु दवा	पिंरुदवा
९१	५	घाविर	घाविरे
९३	५	अऊवि	अऊवि
९४	७	किंपाक	किंपाक

१०५	१९	सल्लिपा	सल्लियाँ
११२	१६	अंते	अंत
१२०	१	राजा	राज
१४६	११	जआ	जूआ
१८४	१९	प्रासाइ	प्रासाद
१८९	१२	५०	६०
१९१	१६	कोनिदि	कोनिहिं
१९८	१२	नाय	नाष
१९८	२२	जया	मया
२०६	११	वा	धा
२०९	१२	पुंआघय	पूआघयं
"	१९	पियर	पियर
"	७	अमुना	अमुना
२११	७	ज	जणाय
२१४	१५	हुजेठ	हुजेठ
२१६	२	ठे	ठ
२४२	३	१९००	१८००
२४२	१४	निडा	निडा निडा
२६१	४	न	ने
२६५	५	संवयण	संघयण
२७२	१३	३	६
२७३	१४	ए३	ए६
२८४	१०	एवं	एवं
२९१	८	वेरंदि	वेरंदि
"	१९		

५९३	१८	तिरग्रि	तिरग्रि
३२९	१५	प्रमत्ते	पमत्ते
३३०	२१	बंधहिं	बंधहिं
३३३	२०	परणं	चरणं
३३५	१९	ठे	ठ
३३५	८	वारस	बारस
३३६	२४	जिद्धेवि	जिद्धेवि
३३७	११	न्योतेर	न्योतेर
३३७	१५	मस	सय
३७५	७	तेदी	तेयी
३७४	२१	याग	योग
३७४	२१	पर्यान्त	पर्यान्त
३७४	२१	यागे	योग
३८१	२५	अपमाप	अपमाइ
३८३	६	०	नामकर्म
३८७	२	भके	भूके
३९७	३३	उस्सुवि	उस्सुवि
३९८	१६	प्रति	प्रकृति
४१२	१८	मवि	मवि
"	११	वीलेंडि	वीगलेंडि
४१४	१२	बार	चार
४१८	५	चउसु	चउसु
"	१६	तिअछ	तिअठ
४१९	२४	एकतालीस	एकवीसना उदये एकतालीस

૪૩૬

૪૨૩	૨૨	તિઢવરં	તિઢયરં
૪૨૪	૨૦	દગુણ	ફગુણ
૪૨૬	૪	વિણ ડપસમાવે	ડપસમાવે

વાંચનારાંને નમૂતા પુર્વક વિનંતિ કરવામાં આંવે ઢે કે
આ પુસ્તકમાં જ્યાં ઢ અને ઢ ઢે ત્યાં વિચાર કરીને વાંચવું.

